تصوير ابو عبد الرحمن الكردي

گوفاری هووزی زانیاری هوورد

رورهای سازرون دوش و معهم ۱۹۷۵

بِوْدابِهِ رَائِدني جَوْرِمِهَا كَتَيْبِ:سِهُ رِداني: (مُغَنَّدي إَقْرا الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنتَدى إقراً الثَقافِي)

براي دائلود كتابهاي مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافي)

www. igra.ahlamontada.com

www.igra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ,عربي ,فارسي)

گۆۋارى ُ ڪۆرى زانيارى كورد

ڊورڪي سڏيوھ ڊوشي يوڪوھ ١٩٧٥

چاپخانهی کۆزی زانیاری کورد _ بهغـدا

فسنم الله الوحير الوجيم

توسهری ههر و تار و لیکولینهوه به که لهم گوفهاره دا برست ده کریمه و میرود ده کریمه و میرود کیتی .

____

البحوث والدراسات التي تنشر في هذه المجلة تعبر عن اراء اصحابها.

خولی دوره می دیوانی سهروکایه تی کوز

سەرلۆكى كۆز ئىمىسانى شىلىرزاد

ر مانگی مارتی ۱۹۷۶ سنی سالی ریک به سهر کارکردنی کوردا تیپهری و به و جوره خولی یه که می دیوانی سهرو کایه تنی کور دوایی هات او خولی دووه می دهستی پنی کرد . ههرچه نده نه و سالانه ی پیشت و به کاروباری کارگیری و خودامه زراند نه وه خهریك بوین ، به لام شان به شانی نه وه ش له جنی به جنی کردنی نه رکه زانستیکانی کورد درینه یان نه کردوه . ده رباره ی کاری نه و سنی ساله ی کور له چه ند ژماره ی پیشتری گرفتهاندا دواوین (۱) .

⁽۱) بزوانه: «گوفاری کوری زانباری کورد»، بهرگی یسه که ، بهشی یه که ، له ۳ س ۸ سه ۳۲۲ س ۳۲۹ س ۳۲۹ س ۳۸۰ سهمی یه که ، او ۳۸۰ سهمی دووه ، به شهری دو به دو به

بهم جوره ده توانین به شانازییه وه بلیین که واکوری زانیاری کورد به سهر بلندییه وه پیسی نایه چواره م سالی ته مه نییه و ده ده و ده به به گرفتاره که مان به هه ل ده زانین به ده موانی رابگه به نین که وا دیوانی سه رو کایه تری کورو و ته نجومه نی کورو بو بو بو بو جی به جی کردنی تیسش و کورو بو بو بو بو بو بو جی به جی کردنی تیسش و کاری کورو پتر هه و آل و ته قه آل به برخی و ته و ته رکه زانستیانه ی که و تونه ته سه ر شانی باشتر بیانگه به نیته ته نجام . بو هینانه دی ته و مه به سته که لیك بویاری نوخی وه رکیراوه و کاری به که ک و پیویست مه به سره تای خولی دووه مدا جی به جی کراون له هه واله کانی کوردا نیشان دراون (۲).

لارهدا به پایویستی دهزانم ، ئهو پلان و ئامانجانهی کولاکه له ئیشه سهرهکییهکانی خولی دووهمیدا ههیه تی ، بخهمه پایش چاو:

۱ _ له سالایکدا دو ژمارهی گوڤار دوربکرای .

۳ _ زیاد کردنی ئەندامانی کارا و یاریدور .

٤ ـ رالکخستنی ئیشوکاری کارکایزی لهسهر شایوه یه کی نوالی و هینانی چهند کادر ایکی تری به توانا.

⁽۲) برّوانه : «کـوّقاری کــوّرّی زانباری کــورد » ، بهرکــی دووهم ، بهشی یه کهم ، ل ه ـ ۱۰ ، ۲۸۳ ـ ۲۹۰ ؛ ههروهها له چهنــد شویمنیکی ثهم بهشه ی کــوّقاره که ماندا .

ه _ بلاوکردنهوهی چهند باسی تازه دهربارهی میژؤی کورد .
 ۲ _ بلاوکردنهوهی وردبترنـهوهی لیژنهکانی کـنزز دهربارهی ریزمانی کـوردتی .

۷ _ بالاوکردنهوه ی چهند پیتایی سهره تای فهرهه نگی کونز
 _ فهرهه نگی یه کگرتتری کوردتی .

۸ _ سالی ۳ _ ٤ کـتێبی گرنگ و بایهخدار وهربگێزڒێټه
 سهر زمانټی کوردټی و بلاو بکرێټهوه .

⁽۳) بروانه : «گرفاری کورد» ، بهرکسی یسه که ، بهشی یه که م ، ل ۱۹۹ – ۲۲۰ ؛ بهرکسی دووه م ، بسه شی یه که م ، ل ۱۹۲ – ۱۹۲ ؛ بهرکسی دووه م ، به شی دووه م ، ل ۱۹۲ – ۲۱۸

⁽۱) زاراوی کارگینزی ، دانان و لیدوانی ثه نجبومه نی کونز ، بیشه کتی و ریکخستنی د. که مال مهزهه ر ، به فدا ۱۹۷۳ – ۱۹۷۸ ؛ وه زاراوی مهمه چهشته ، دانان و لیدوانی ثه نجومه نی کونز و لیژنه کانی ، بیشه کی و ریمکخستنی د. ثه و زمان حاجتی مارف ، به فدا ۱۹۷۸ .

جاران خهریکی زاراوه و لهم ژماره یهی گوفاره که ماندا به شیك له و زاراوانه ده خهینه پیش چاو که نه بجای نهم چهند مانگهی دواییه و بریارمان وایه ، که له سهر نهم کاره به باشی به رده وام بین و جگه له زاراوی هه مه چه شنه ، له ماوه ی نهم سی ساله دا کاری زاراوی کتیبی فیرگه کان ته واو بکه ین .

۱۰ _ کتیبخانه ی کور روژ به روژ دهولهمه ندتر و ناوه دانتر ده بی که لهم ماوه کهمه ی ده بی و ره نگری بی بی بی بی که لهم ماوه کهمه ی خولی دووه می دیوانی سهر و کایه تی کوردا نزیکه ی دو هه زار کتیبی زیاد کردوه بهم جوره نیستا کتیبخانه ی رازاوه ی کور یه کیک له کتیبخانه هه ره بلند و به نرخه کانی کوردتی . به لام له گه ل نه وه شدا پتر گرنگتی به کتیبخانه که مان ده ده ین و پاره یه کی زیاتر مان بی کوردتی ته رخان کردوه .

۱۱ ـ ههرچهنده چاپخانهی کور بچتوك و کونه ، به لام له گه ل ئه وه مسدا كاری باش و گهوره و پوختمان پنی را په زاندوه . ههرده مهول و کوشش ده ده ين كهم و كور تايكانی چاپخانه كه مان نه هايلين . بر پايشكه و تن و گه شه كردنی پاره يه كی زلارمان له بوجه ی ئه م چه ند ساله دا بر ته رخان كردوه . ئه وه ی شایانی باسه ئه وه یه كه له سهره تای مانگی دو انزه ی ما دو انزه ی مه كینه و تفاقی تری پايويست ئايستاش چاوه تروانی گه يشتنی هه ند سی مه كینه و تفاقی تری پايويست ده كه ين و ده بی به م زوانه پايمان بگه ن . بی گومان فراوان كردن و نه هاي نه يايدی تازه ی كوت نه يايدی تازه ی كوت نه هايدی كون و ته و او به تان ی تازه ی كوت نه هايدی که م و كور تی چاپخانه كه مان و ته و او به تان ی بینای تازه ی كوت

یارمه تبیه کی زلارمان دهده ن و کارمان تاسان ده که ن .

۱۲ له ژماره ی پیشتری گوفاره که ماندا باسمان کردبتر ، که له ماوه ی چهند سالی را بتر دودا کور توانی له ناو ده زگا زانستیکانی ناوخو و دهره وه دا جیگه یه کی دیار بو خوی بکاته وه (۵) . بی کومان هه و آنه و به یوه ندیبه توندتر و به هیزتر و فراوانتر بکه ین و نه نجامیش نه وه یه که ماوه یه ی دواییدا له گه آن چهند ده زگایه کی زانستی تری ده ره وه دا به یوه ندیمان به ستووه .

کوری زانیاری کورد مالّی هسه متر نه ته وه کورده و دهست که و تنیکی گهوره ی خهاتی دور و در پیژمانه . یارمه تی دان و پشتیوانی کردنی ثهم کورد ، ثهرکی نیشتمانی هه متر کورد پیکی زانا و روشنبیر و نیشتمان په وه وه ره :

کوری زانیاری کورد هنیشتا ساوایه ، تهمه ننیکی که می را بواردوه ، خوی به تهواوی نه گرتوه و کهم و کوری ههیه ، پنیویستی به یارمه تی دان و هاوکارتی رو له وهنادار و دلسنوزه کانی نه ته وه کهمان هسهیه . سوپاسی ئه و زانایانه ده که ین ، که یارمه تی یان داوین و بیر و رای خویان ده ربزیوه . ئیمه در نیژه به کاری خومان ده ده ین و ئیوه ش له یارمه تی دان در نینی مه که ن ، تا به ههموان خزمه ت به نه ته وه و زمان و ئهده و میژوه که مان بکه ین .

* * * * *

⁽ه) بزوانه : «گوفاری کوری زانباری کورد »، بهرکی دووه ، بهشی یهکه ، ل ۹

چر پینائ له گولزاری «نالی»

ئەندامى كارا: مەسمۇد محەمەد

بىشى دووەم

له بهشی یه که می گهم گوتاره دا به خوینه رم را گهیاند باسسی (ناوه روّك) به گشتی و به جورید کی لیمی بوه شینه و له وی دا جینی نابیته وه ، گهوه شم خسته سهر قسه کانم که دریژه می باسی ناوه روّك به ناچارتی که و ته ناو به شی دوه می کتیبی (حاجی قادری کویی) یه و چونکی له به شی یه که مدا جینی نه بی وه همرچه ند ده مید کیشه له توسینی بومه ته وه به به داخه وه شهم باسسه به دبه خسه له به شسسی دوه می را حاجی قادر) پشدا بی مراد بر و ده بی چاوه نوری به شی سییه می بیت .

له بهشی یه که ی گهم گوتاره مدا کورته پیکی بیروباوه بری خوم له باره ی ناوه رو که و به دوا گه ودا که و تمه سبه دو زینه وه ی و اتای سه ر به کومه لایه تیبه وه له هه لبه سته کانی نالی دا . مه نتیقی نوسینه که می رایم نه بنی به در پرژی له سه (ناوه روك) بنوسم ، ده بنی ده و ریکی سه ره باسی (ناوه روك له شیمری نالی) بده م کو خوی یه کیک له سبه ره باسه بنجییه کانی گهم گوتاره و قه رزید که

بهسهریه وه به لام له نوسینمدا نامه و کی پیش بزکی له خوم بکه م بر مهبه سی زوتر گهیشتن به شی کردنه وه ی نه و سهره باسه . من جله وی قه ناوه ته دهست هه لبه ستی نالییه وه ، بر چ لاینیکی بسات به دجله و ی له که لدا ناکه م . به پیری باوه زی خوم له هه ر شوینیک کولزار و چهمه نزاری نه ده بی نالی گهشتی دل و زیهن بکه ین خوشییک ده دو نوزینه وه که وا له ویدا نه بی نادلاز ریشه وه ه کیس دانیشی جیبی پر نامی تا بیته وه .

بی گرمان باسی ناوه رؤك له شیعره کانی هه ر به وه نده ته و او نابی بلیسی لایه نی کومه لایه تی و نه ریت و داب و ده ستوری به یه که وه ژیان له نوکته و ورده کاریه کانی ده دره و شینه و و به وه دا نالی له توهمه ی و شکه مه لی خه یا ل بازی رؤت و ره هه و اکه و تنی هونه ری سه راوتی و بی بنجی مادی به و بینیه و و باستی گوته نه مه یه نه وه دای به و ده دو انه کورته سه ره تاییکه له باسسی پر ده نالی و صه دای ناوه رؤك له شیعری (نالی) دا .

به لام به ر له وه هیسج بالایم له باره می نه و ناوه رو که وه پی ویسته تی بینیه کی گرنگ ده رب رم وه ک پی پلکه بی له به ر هه نگاومان به رهوژور و سه ره و هه وراز بی ناو وات او ناوه روک له باغ و راغ و گول و گولزاری نالی که خسوی زور راست کویانه و به نینسافه و بانگ هیشتنان ده کا بینی به م دیر شیم می وه کارتی بانگ هیشتن :

وهره سه یری خیدابانی به یازی ده نده ی (نالی) که صه ف صه ف (مصرع)ی به رجه سته ریزی سه روی مه و زونه تخیینیه که بریتییه له مه: مرفوقیك که گهیشته پایهی نالی له بویژوی دا همینده ی به دیبیه دیاره مهیدانه کانی پر ده مه ته قهی وه که به هره ی خورسك و همستونه ست پربون له دیمه نه کانی ژبانی کومه لایه یی و شاره زابون له زانست و هو نه ری باوی رفزگاری خوی و پهیداکردنی قه ناعه یی تایبه ی له سه رجوملهی بون و مردن و ژبن و چاکه و خراپه دا . . گورد و با که یه مهیدانانهی هه مستو پیچاوه ته وه و کردونی به یه کیک له گیشتوه به و ده سه لاته که شیمری وه ها به و نیزیه و خوی که و سیاری پر مه عنایی و نوکته و نازکی بته و یکته وه داری ده رونی خوی که و سیاری و مه نازکی بته و یکته و در دونی به یه که به در مه عنایی و نوکته و نازکی بته و یکته و در دونی دورونی دورونی

هه لأخنيني شهر به واتا و هونه ركاريكه نه هي به هره ي تهنها نه هي پي گهيشتني تهنهايه : ده بي به هره و پي گهيشتن ، واته زات و بابهت ـ دهرون و ده رهوه ، له هه لاخنيندا به شهدار بتوبن لهم به شداريه شدا به تراده ي له نگه رزاگرتن و پارسه نگ كردني هه دو لايان ده سه لاتي شاعير خلاده نوينني . فه رمتو سه بريكي نهم يه ك دو نمتونه يه بكه له شيمري نالي كه پارسه نگ بتون و له نگه ربهستني باس كراويان تيدا به دتي ده كريت . نمتونه يه كهم :

عرنهی دوهم:

لهم (پارچهالوکه) ههوره بهقهد رؤی ههمت زهمسین بهم رایمه له قهدیفهی سهوزی ههجهب ته بی

لة نمتونهي يه كه مدا چي له تواناي ئاده مي زاد بني كن برتهوه له واتای ســهر به نترســـین و خولپندنهوه و تاریکی و رؤناکی و راگرتنی ههر چشته بهرامبهر ههمجینسی خنری و دانشتنی قالبی جوانی له ناو بلاتهی عیشـــق و تلاك الآندنی حهقیقهت و مهجاز و تنی و در پنیچانی ته وریه به ده و ریانه وه . . هه متوش له دو از ده و شه دا . تنو سرنج بگره له تاکه وشهی کنرتایی بهیته که « موتالاً _ مطالعه » یه چۆن بەتەنها لەلاى خۇيەوە بوەتە ئاوينەى قودرەت ھەم~~ۇ~~ تىشكىلك دهدانهوه که له وشه کانی «طرّه ، تومار ، شکسته ، کولم ، نوری سهواد ، شهمم ، هه ل بستایته وه ، وشهی شکسته ش به ههردو واتای (بەسەر يەكداشكانەوەي مىزى طر"ە ـ خەتىشكستەي فارسىي كە طرّه و توماره کهی پنی نوسراینی) له ناوینه کهدا دوباره ده بیته وه ، ههروهها وشهی «سهواد» تُهویش به ههر سنی واتای (رهشایی شهو _ رەشكىنىەى چاو ـ خوىنىدەوارتى) ، خۇشت دەزانىت شەمم لە شەودا ینی ده کریت تاکو چاو شتی له بهر بخوینینهوه با نهوشته توماری شكستهش بني . به لني وشهى « مو تالاً » ئهمانه به تنيكرا بي عه كس ده كاتهوه بنی ئەوە يەك زەررە لە تىشكى ھىچ كاملېكىيان بەخەسسار بدات. كە بیین و له ناو ههمتر وشه کاندا بی دهسبوار کردن وشهی « تترمار »

هه لبویرین بو دوزبنه و می ده سه لات و بلیمه تی شاعیر به تیدا ، شه يول شه يول ، الورينكي أله و دهسه لأت و بليمه تيه به رؤماندا ده پوسی : تقومار له لاینکهوه شتنیکی توسراوه هم له که ل ﴿ طرَّه ﴾دا ده گو بچنی که نوسینی تندانه و لهو ریگه نهوه نه مکتر تهشیم كراون ، ههم دهبنيته ئهو پنيشه كيهش كه له ئه بجامي پهيته كهدا مو تالاً دهکرنی ههرچهند له پهیتهکهدا پهیوهندی راستهوخلای موتالاً به وشهی (سەرى كولم)،وەيە كە وا بۆتە «شەممى موتالا ». دىسانەوە نوماره که که جیگری « طر"ه » یهوه به بهر تهو گیراوه ، هـــهر خوی ده بیته وه نمو شهوه تاریکه دریژه ی که دهوری سیمری کولمی داوه و ثهویــش تنییدا بلاته « شــهمعی موتالاً » که له شهودا هه لَده کرایت ، رهشایی و درایژی شهوه کهش به هلوی و شهی توماره و ه له به يته كه دا له وه درا دليت كه تومار له لاينكه وه مه شوره له درليوي له لاید کی تریشه و متری روشی « طرآه ای یاری ینی ته شبید کراوه . توماره که سهر درای به دهسته و ددانی (ره شایی و در پیژی) که هم جینسی متوی « طرآه » و شهون ، جارلاکی تریش وهسفی جوانی موهکه دهکات به هنری وشهی « شکسته »وه که راده که یه ننی داوه روشه در پژه کانی موه که چین چین بهسهر خلایاندا شکاونهوه . له لایلیکی تریشهوه ثهم توماره که به وینهی بهرچاو « شکسته » و بهسهرخوی دا شکایهوه بو له ههمان کاندا تومارلاکی توسراوه به خهنی « شکسته » که جۆرىدىكە لە رىينۇس و زۇر باو بىق لە و سەردەمە رابردومى رۆژگارى

نالی دا ، به وه هسدا « طر"ه »ی یار به ته واوتی ده بیته با به تی موتالاکهی کوتایی به یته که . له مانه همتری گه رخی و به چاو پرکی دل و ده رؤنت سه یر پرکی ثهم دیمه نه نه نستوناویهی ده وره دانی تورزه و توماره که له کولمی یار بکه که بوته شهممی موتالا ، لیت ده شیر بی و نازانیت موتالای توماره که بکه یت له به رشه و قی ملامی سه ری کولمی یا خود له ناو شه وه زه نگی موه کاندا موتالای ملامه که خلای بکه یت که سه ری کولمی یا کولمی یا د

له نمترنهی دو مدا نالی شاره زایی به سروشت و به کلامه لآیه تی ولایکزا کلا ده کاته وه و ده سست ده نگینانه تابللایلیکی هونده رق گه فسترناوی مه و تسلل نهیک دلاندی و به چه شندگ له تابللاکه دا تلیکیان هه لده کلیشیت و ده یانه لا نیته وه مروف نازانی کامین .

(پارچه لاکه)ی هه وره که ده شی به واتای پارچه په ملا بنی یاخود به واتای پارچه ی بچوك بنی که بلایین قالبه دالاشتنی « تصغیر »ی پارچه یه وه ک ده لایی « ته شبیللاکه ، جلاگ ه لاکه .. » ، گا گهم پارچه للاکه یه هه ور له به رزایی گاهمانه وه به رایه لهی داوی باران ده بایته قه دیفه ی سه وز و روی زه مین ده ته نای به سه وزایی . به هار چه ند سنمه تکاریکی شه اردزایه که ده تو انتی گهم کارگه یه ی ته نینی قه دیفه له هه ور و باران پیک بینی و له للاکهی هه ور (یا خود له هه وری که م) قوماشی سه وزی به دین بچنی به قه د روی هه مستو

زدمین . سنمه تکارتی و وهستایی به هار له م چنین و ته نینه دا دو جاران موعجیزه پنیك دلانن یه که میان له وه دا که هه و ری که ده کات قه دینه ی زور دوه میان که ره نگی هه و ره که له سپیه وه ده گوری به سه و زچ ده رمانیک و ته جزاییکی کیمیاویشی به کار نه هنیناوه . گه لایک جار له وه سفی ته م به بیته دا گوت و مه کاری ته نینی قه دینه له کارگه ی راسته قینه دا هه ر به به ده به بیته کهی نالی ریک و پیک و هه ر هاینده ی ویش زه جه تی تایدایه چونکه به زاستی هونه ره کهی نالی له م به بیته دا هم قو سنوریکی به رچاوی هونه و شهر و شیرنکارتی و شدخی و هم ده ستردنگینی تاییه و زند و شیرنکارتی و شدخی و ده ستردنگینی تاییه و داند و شیرنکارتی و شدنده و ده ستردنگینی تاییه و داند و شدر ده سیرنکارتی و شدند ده ستردنگینی تاییه و داند و شدر داند و ده ستردنگینی تاییه و داند و ده سیرنکارتی و شدر ده ده ستردنگینی تاییه و داند و ده سیرنکارتی و شدر ده ده ستردنگینی تاییه و داند و ده سیرنکارتی و شدر ده ده ستردنگینی تاییه و داند و ده سیرنکارتی و شدر ده ده ستردنگینی تاییه و داند و ده سیرنکارتی و شدر ده ستردنگینی تاییه و داند و ده سیرنکارتی و ده ستردنگینی تاییه و داند و ده سیردنگارتی و ده ستردنگینی تاییه و داند و ده سیردنگی ده داند و ده سیردنگینی تاییه و در داند و داند و ده سیردنگینی تاییه و داند و ده سیردنگینی تاییه و داند و ده سیردنگی در داند و داند

خواجه «کلیم همدانی» له وهسفیکی به هاردا نهم به یت می گوتوه که نهویش به رّاستی شاکاریک یه کجار کهم مانه نده:

از بهر سبقت بیرون شدن شکوف برک درخت میکنند جدال

واته « بن پنیس بزکنیی زوکردن له هاتنه دهره وه ، کول و گه لا له ته نگره ی لکداردا زنره ملاییانه » . به لام له گه ل نهم هه مستر جوانی و هونه ره شدا به بته کهی (خواجه کلیم) له ته ک هینه کهی نالی دا نه وه نده محدود دایته به رچاو ده شدی ببایت نه قشایکی نه و قه دینه یه یه نالی .

نامهولی غهدر له کهلیم بکهم بسه شکاندنی بهیته کهی له ریسی

هینانهودی ههمتر واتای بهیتهکهی نالی که له ســـروشــتی به هاری تیپه زاندوه و بهولای به هارهوه باوهشی به کنومه لایه تی دا گرتــوه و ههردوکیانی پیکهوه کردوه به کهرستهی ملکه چ بلا هونهر و جوانی له حالیکدا بهیته نازدارهکهی کهلیم ودك بترکی جـوان له نـاو کاژاوهی سیروشندا خهملیوه و الورینگهکانی له پهردهی دهوری كة اوه كلوه الوديو نابن بو كومه لأيه تى ، به للـ في نه بهيته كدى كه ليــم ده شکینم به خنکاندنی له ناو توفانی واتای شیمره کهی نالی نه لێرهشدا ج ئيشێکي زورمان ههيه به قتولٌ بتونهوه بلا تهخــتي بني، كرى بهيشه كه جونكه لهو نمتونانه دا تاكه مهبهس نهوه بتو راستيليكي گرنگی تُهدهب رؤن کهینهوه که بریتییه لهوه ههلاخنینی شیعر به واتا و جوانی تا رادهی مشت بترن و لنیزژان کاری تاکه هنری هـونهر وهیا تاکه هنری ینگهیشتن نیه ، ههردو هنر ده بنی کنر ببنهوه تا بتوانن ئەنسىق نى بەھرە وەركىيزنە سەر كوتەي زمان ، لەكىرېتونەوەشياندا بە رادهی له نگهر بهستن و پارسه نک برتونی ههردویان له دو دهستهی تهرازوی به یتی هه لبهستدا ده سه لآت و هیز و دهست ده نگینی شاعیر خلا ده نو لینلی . که سرنجت بده یته دو نمونهی سهرهوه ده بینی أهم له سهرانسهری دارشتنی رسته کانیان داوه ستاوه و هینده یان وه ســتایی تیدایه له لای خویانهوه به زیادهوه له شیرینی و گارایشتی ههردوان زياد ده که ن . من الاره دا مهسه له يليکي کورديم به بير ده که و لاته وه که

م ده لی دخوا بدا پیغه مبه ریش نه ختیکی ده خانه سه ر » . تلا سه یری (پارچه لاکه) بکه که گوتم ده شی « پارچه للاکه ، په ملا » بیت و ده شی « پارچه للاکه ، پارچهی بچتوك » بیت که قالبه دالاستنی چیتوك کردنه وه ی « للاکه » یه ، چلان به م دو واتایه له نگه ری خلای راگرتوه هم له گه ل که رسته ی دروست کردنی قه دیفه که للاکه که یه همه مه له گه ل که مهاره ت و نیمجاز کارتی به هار که له پارچه بینی بچتوکی هه ور به پانایی روی زمین سه رپلاشی قه دیفه ده ته نی ، له بیریشت بی نالی نهم هه لستور و داستوره هو نه رکارانه ی بی سه روین له ناو نالی نهم هه لستور و داستوره هو نه رکارانه ی بی سه روین له ناو نه نالی نهم هه لستور و داستوره هو نه رکارانه ی بی سه روین له ناو سواری قالیچه ی سلیمان پیغه مبه ر بوه و له ناایمانی به ربه زه لاکه ی بی سنتوردا پیی ده فودی .

که و تو و پژمان سه ری کیشایه سه ر له نگه ر به ستن و پارسه نگ بتون ، له و ناوه شدا نمتونه ی به راورد کردنمان له شیمری شاعیریکی فارس هینایه وه که (خواجه کلیم همدانی) بتو ، وا به چاك ده زانم نمتونه یی پیش که و تق له شیمری شاعیری کی به ناوبانگی کوردی شینینه وه بی مه به به راورد کردنی بی ته ره فانه له و روه وه که مهم جاره یان هم دو شاعیر کوردن و خه لقی ناوجه پیکیشن . پیره میرد ثمم به یته ی به سه رزاری (زین) دا هیناوه

خەنجـەر بۆردلــه كــهر راستت دەولىي ئاخ مەمى تيايە نەك بــــەرى كــــەولىي نالی ۷۰ سال پتر بهر له پیره میرد دهوری واتـای گهوتلایی هدلاتوه و بترنی خهیالی یاری له دلدا بهم بهیته جـوان و نـازداره نهخشه کیشاوه:

م تو که حوری و دره نیو جهنه تی دیده م چ ده که ی در که دری و دره و سینه یی ستوزاندا

گهالیک له شاعیرانی کورد و غهیری کورد ثهم واتایه یان کردوه به بنگهی هه لبهست و ههریه که یان به پیسی ده سه لات و پینهی ثهم هه لکه و ته خهالاییه یان کیشاوه . چه ندید کی شاعیر بین و وات که دوباره بکه نهوه من بیزار نابم به لام تاکه مهر جید کم له دوباره کردنه وه که دا هه یه : شاعیر ده بی له کوتانه وه ی وات ای ته قلید تی دا شه قلید کی تاییه تی خوی به کاربین ی که هه لبهسته که ی له نوک که دی و خزمه تکارتی هه لبهستی له خوی به پیشه وه رزگار بکات .

لارددا قسه مان له گه ل چه ند و چونی سهر جوملهی به کاره لینانی
نهم واتایه نیه ، کان و ده رفه تیشهان چه نگ ناکه و سی نمتونه می ده یان
شاعیری کورد و میلله تانی تر بینینه وه و به یه کتریان بگرین و پایه ی
لای وه شاوه یی یان بو دهست نیشان که ین ، ته نانه تر دیاب نیه له
شیعری نالی خوی نمتونه ی تر شی که ینه وه که نه ویس وه که نهم
به یته ده وروپشتی و اتای تی خزانی و پنه کی یاری له چه و و د ل و
میشکی عاشق داوه وه که غه زه لی :

جهنانی وه که جینات کردم به ماوا حهبیبه ی (مالییاوا) مالی ثاوا

ههر لهم غهزهلهشدا پهردهی بترکینی له نــاو چـاوهکانیدا جـنی دهکاتهوه کـه ده لنی :

لیره شدا بوك و زاوا و پهرده و زهنافه تگاه ههمتویان له وصالیکی به چاودیتندا کو بونه ته وه به که پشتنه په کتری دو له ش .

من له خهریك بونم به دو نمونهی یه ای واتا له هه آبه سبی نالی و پیره میرد که به شیک له ناوه در کی گوتاره که م نا له ویشدا هه را و ده و او ده به نالی و هونه و و بارسه نگ بونی لایه نه کانی جوانی و هونه و و ارائیست و واتا له ناو نمونه کاندا بیروباوه دم ده ده به ده به آبه سب نیه قول بونه و و اتا له ناو نمونه کاندا بیروباوه در نه به بینایی هه آبه ست نیه قول بونه و به بنی گوم و گه شت کردن له به بینایی هه آبه ست نیه له م دو نمونه به ساعیر ، پیره میرد و نالی ، به رامبه و به کتر را گرم چونکه دیاره تاکه به پیتیکی نه م و نه ویان نابیته ته رازوی هه آسه نالی له یه کینک له هونه ره کانه به بیتین نالی له یه کینک له هونه ره کانی بویژی دا را گرین له ناوینه ی به راورد کردن له کانی نالی له یه کینک له هونه ره کانی جیترم مه به س نیه ، به راورد کردن ده زوم و له میره میرد و بنه ی خه یالی مه می له ناو دلی زیندا دانداوه ده آنی بیره میرد و بنه ی خه یالی مه می له ناو دلی زیندا دانداوه

بهرامبهر خهنجهریکی مادی و بهمهدا خهیالی و مادهی بهره نگاری يه كتر كردؤن و هك دو شـتى يهك جـتون و هاوتا ، له وشهكاني هه لنه ستیشدا نه تاکه و شه نه کلامه له و شهی ناو رسته هینچ تهوجیه و وورامیک به دوسته و نادون له عاسبت الیعتیرازی که سیکدا که بَلْنِي تارمایي و خهيالي ناو دڵ مهترســــــى لني ناکرني بهر خهنجــهر بکه وی ، نهم دهست پاراستنهی زین بو چی ؟ به لی تیسمه له لای خلامانهوه و له دەرەوەي ھەلىبەسستەوە دەتوانىين وەرام بدەينەوە و بلَّدِين ههست كردنى زين به بترنى مهم له ناو دلَّى دا هيننده به هيزه وهك ئەوەيە كە بەزاسىتى لە ناو ئەو دڭەدا بنى نەك بە تارمايى ، نابیّته دهرباز بونی راســـتهوخو له ئیعتــیراز . ئهمه راستییّکه چ دەمەتەقە ھەڭنا كرىخى ، لەكەڭ ئەمەشىدا دەبى بىلىيىن يارمەتىدانەكە ناگاته پایهی خیر و سهدهقه پنی کردن چونکه به بهر سنوز و تاسهی عیشقه و مه یه بریشکی تاکری خلای له دلایکی زامدار و و بلا دلایکی تری ههستیار باوپژی و سفت و سر و وزینهی خوی لهویشدا بهخه بهر بپنتی و خهیالی مهعشوقی خلای به ههمتز سفت و سلا و وزلینهکانی عیشقه و بینیته به ر ههستی ثهو دله ههستیاره یشهوه . کهواته یاریده دانه که شتنیکه له داخوازیه کانی عیشـ قی ٔ ســــــــــــــــــ که له بهیته که دایه نهك له عيشـــقى (مطلق) دا بهلام ههر چونليك بني ، رهواندنهوهى رەخنەكە كارى من و تلايە كە لەسەر بنگەى بەيتەكەوە ھەلىيدەستىنىن ،

زه نهی گاسایی خودی به پته که نیه ... راگه یاندنی یه کسه رهی و شه و دانشتنی نیه گهگه ر شاعیر هاتبا و بی کوتبا خه نجه ر لیدانه که خانه له مهم ده شیو بینی گهوسا هیچ ره خنه بیک نه ده هاته به ر به بینه که چونکه که گیمه قبو لیان بی و بینه ی مهم له دلی زیندا هه بی قبولیش ده که ین بریندار کردنی دله که گهو خانه یه بشیو بینی ، که وابی هه ق ده ده ین زین ده ست بیار بیزی له شیواندنی خانه ی مهم ، که دلی زینه .

هینانهومی تمهم تهرزه ودخنهیه هسهروهك له واتسای بهیتهکهوه

سهر هه آدهدا ، جاریکی تریش سواری زیهنی رهخنه گرده به وه دا که شیعری تر هه ن وه اله تهمیان ماده و ناماده ی کو کرد و تهوه و هیچ رهخنانیش ناسه لیننی به هوی دالاشتن و هینانه و هی و شه و تهعبیری تهوتو له خویانه وه گری و گالیان هه آده وه شینن به رله وه وهخنه به ده سته وه بده ن ، نمونه ییکی تهم شیره دالاشتنه به یته کهی (نالی) یه ، که به رامه و نمونه کلی بیره میردم را گرت .

لهم به یته دا له نگهر بهستنی و شه و و اتا له سهرانسه ری دازشتنی ، کوردتی گوته بی ، فرته نه ییکه بر خوی :

به هه ستی چاو به هه سق نه خسش و نیگار و به رژین و سه رچاوه به و راگیراوه به رامبه رد ل و سینه به هه متی بلیسه و کاگر و سق تانیانه وه ناوی جه هه نه میش نه ها توه چونکه عاشت دلی نایق بلی یار له جه هه نه مدایه .. گاگر ستانیک که ترامایی و خه یالی یاری تیدایه جیگه ییکی پیر فزه به سوز و گه رمایی عیش و خورتی یاری تیدایه جیگه ییکی پیر فزه به سوز و گه رمایی عیش و سینه خه لقی به هه شتی چاوه وه ، دل و سینه که مه لبه ندی گاگری عیشقن به رواله ت لهک ل حسورتی ریک ناکه و ن گرتم « به خواله ت ، چونکی نالی که بانک هیشتنی ناکه و ن به مه دا به زاهیر پیسی یاری ده کا بر ها تنه ناو به هه شتی چاوی و به مه دا به زاهیر پیسی ده کاری دور که ویته و ه حقیقه تدا بانگ هیشتنه که بخ دیاریشه نیک تربی تاری تیدایه ، خو دیاریشه دیتی یار به چاو ده جاران و صه د جاران پیر حه سانه و می عاشدی دیتی یار به چاو ده جاران و صه د جاران پیر حه سانه و می عاشدی

تیدایه له تلانهوه به دهست تارمایی و خهیالهوه که هـهر عهزابیکی روّته بنر عاشق . سه بری شاعیر چهند سیحرکارانه مهبهسی خنری ،که داواکردنی وه صله ، ده شاریخته وه له نیو مهبه سیکی چهشم به ندانه ی عهدانه و هی یار له به هه شتدا .

له مانه گهزنی : یارسه نگ بتون و له نگهر بهستندیکی تر هه یه که له به یته کهی پیره میرددا نه بو . ده زانین بونی یار له نیو تاگرستایی دُلْ و ســــينهي عاشقدا بونيكي خهيالييه نهك « به لهش » ، كهجتي چَوْنی یار بنر ناو به هه شتی چاو به خه یال نیه و به هه متو له شه ، که واته کوا له نگهر بهستن ؟ بق لایره شدا ئه و ره خنه یه نهگرین که له به پته که ی پیره میردمان کرت خلا نالیش خهالل و مادمی له ته ل مکتردا داناوه ؟ مًا ليرددا نالى دەسەلاتىكى ئەفسۇناوتى بەكار ھىنناو، بايى فلسىكىش ئەركى بىر بە خەرج نەبردوه ؛ ھەر ھەمان خواھشتى چۆنى يار بىر ناو به هه شتی چاو که جینی ره خنه به و گومانی له نگهر نه به ستنی لنی ده کرنی به خلای و واتاکهی حهقیقییهوه دهبیته هـلای راسستهقینهی له گهر بهستن و پارسه نگ بتون ۱۱ چتونی یار او ناو به هه شتی چاو هه ئەوەندە بە لەشە كە چاوەكە دەيبىنى، ئەوەي بەراسىتى دەچىتە ناو چاوه که وه وینه و صوره تي ياره که تهويش ههر هینده ی خهياله که و تارماییهکهی ناو دُل و سینه مادهیه : ویّنهی ناو چاو و خهیالی ناو دل يارسهنكي مكترن و لهكهل مهكتردا له نگهريان مستوه وهك دؤ تای تهرازوی پهك سهنگ . لهمهرّا دهسهلاّته بـنی سنتور و مهكجار

مهشتور و لنیسه لمینراوه که ی نالی ده رده که و بی که نه و سه ره را گاخنینی هه گبه ست به واتا و هونه ر و جوانی و به ولای له نه گه را گرتن و پارسه نگ کردنی لایه نه کانی و شه و واتا ، هه ر له هه مان هلای کومان لنی کردنی ره خنه به ده سته و ه دان و بنی نه و ه و شه و ه یا رسته یکی تری هه لبه سته که و ه ره خنه که بزه و ینی ته و ه ه ر له و بی دو انی و بنی عه یه ی و هونه ر و واتا هه گده زیر بی به یا نه به انه ی برازی جاری گه لیک نیمجازی تر له هه ناوی به یته که دا په بهانه ، به کیک ه و ان نیمجازانه نه مه یه :

نالی که ده لای «چ ده کهی لهم دلهی پر شهره و سینهی ستوزاندا» و به مه دا له زاهیر ریبی ره خنه کر ده دا که پیلی بلای چون ره وا ده بینی داوا بکهی خوشه ویسته که ت له دل و سینه ت ده رچی ب جگه له وه که ده تو انتی ره خنه که به وه بزه و ینیته وه بلای من باک هیشتنی یار ده که به چاو بی بینم نه که هه ر به دل تیسی فکرم ، به لی جگه لهم و هرامه و هرامی کی تری ته وه نده به هیستنی به بالی جگه لهم و هرامی ده خنه کر قه زدار بار ده کاته وه و لامه ی به بال ده دات .

رستهی (چ ده کهی لهم دلهی پژ شهرهر » دو واتای جودای ههیه ، یه کهمیان نهوه بتر قسهمان لنی کرد و وا خهریکین بهر رهخنهی بگرین و لایشی رزگار کهین ، وه ك کردمان ، دوهمیان نهمهیه : چ له دله پژ شهرهره کهم ده کهیت که ههمتری ههر ناگره و سرترتاوه و

كەلكى ئەوەي نەماۋە تۆ ھىچى لىي بكەيت .. كەم واتــايەدا داوا کردنی دەرچةنی يار له دلهکه پەيدا نابنی تا رەخنەی ئەو داوايە لە شاعیر بگیرنی کهواته نالی دو واتای سهرلهبهری اماده کردوه له هەندىپى وشەي بەيتەكەدا ، يەكىپكىيان دەبىيتە سىسويەر بىلا رەت کردنهومی ههمتو توانج و رمخنه پینك که لهوی تریان بگیرنی بستی ئهوه من و تلا له رلایی استدلال له وشهکانی تری به یته که وه رمخنه گر پاشگهز بکهینهوه : دهمهونی بلّنیم واتای دوهی وشهکان پیویست ناهیّلّنی بهوه تُهو وصاله بکهینه و درامی ردخنه که له رستهی « و در ه نیو جهننه تی دیدهم » دا ده فاص یا ته وه چونکه دیتمان رسته ی « چ ده که ی لهم دله » مهرج نیه نه و واتایه بگهیه نه که ره خنه که ی لی گیرا و وصاله که پاراستی ، سهده فه کهی نالی دو دورزی تیدایه هاونرخ و هاوسه نکی یه کترن ، چ به یه کهوه بن چ تاك تاك ، ثهو له نگر به ستن و پارسه نگ بتو نه پیك دیمنن که من اهم چهند دیردانه دا دەوريان ھەڭدەستوزىم . سەيرىش لەۋەدايە نە بەيتەكە ھەلاخنـاوتى پنیوه دیاره نه واتاکان نهفهسیان سوار بوه نه هییچ جوره نوقسانینیك هه په له دازشتني به پته که پېريست بکا يارمه يي بدرې و له لاوه واتاي بو بخوازر پتهوه وهیا که لهبهری بز بکر پتهوه .

 دکتور ئیبراهیم ناجی میصری دیندهوه که بلوته گورانی و کولایکیش مهدمی ده کرنی : شاعیر ده لایی :

و مشينا في طريت مقدر تثب الفرحة فيه حولنا و ضحكنا ضحك طفلين معا و عدونا فسقنا ظلنا

به چاکی له تیکرای هدردو به پتدا دیاره شاعیر به خه یالی دا ها توه بلنی (پیش سیبه ری خومان که و تینه وه) که به راستی و اتاییکی جوان و تا بلیبی شاعیرانه شه ، بو شهم مه به سه له به پتی یه که مدا «طریق مقر » په بدا ده کا چونکی و اتاکهی په کی که و توه له سه ر تیشکیک سیبه ر دروست کات تاکو به فاردان له که ل خوشه و پسته کهی لیبی پیش که و نه وه . دیاره نه که ر و اتاییکی به خه یالدا ها تبا پیویستی به تاریکی هه با به ناسایی ده یک و ت

و مشينا في طريق مظلم

جگه لهم لایه نهی خو هینان و بردن بو سازدانی جیگهی لهبار بو واتا له هه لبه ستدا، شاعیری عاده تی ، به لکتو شاعیری پیشکه و توش ، له تاکه به یتدا هه ر تاکه نوکته پیک گهلاله ده کات و هه ر جیگهی شهو تاکه نوکته به ساز ده بی _ وه ك ژوری یه ك نه نه نه نه نه ده رقی که جیگهی یه ك نوینی تیدا ده بیته وه ، که چی نمتونه کانی شیمری نالی حیگهی یه ك نوینی تیدا ده بیته وه ، که چی نمتونه کانی شیمری نالی

میچیشیان جنبی به دراوسنیکهی ته نک نه کردوه. گه لای له به به کانی هیچیشیان جنبی به دراوسنیکهی ته نک نه کردوه. گه لای له به به کانی وه که کانگهی گه و هه ر وایه تا لنبی ده بته وه که و هه ری تازه ی تنیدا دیار ده که و لای . نالی همینده ش توستاده له دازشتنی به بته کانی نه که هسه ر پنیوه می دیار نیمه خنری خه ریك کرد بنی به ناماده کردنی جنبگه بنی و اتا ، جاره های جار وا بوه دوای لنی بتو نه وه له شمی کردنه و می به یتنیکی و دلنیا بتون له گه یشتن به هه متو واتا و جوانی و نوکتهی ناشکراو به بنی به به یته که نه و سا واتاییکی ته ی و تازه له نکاو خن دینیته ناو بیبیلهی چاوه وه هه ر ده لیمی کلاوی سه خره جنی له سه در نابق و لای دا . نه مه یه کیکه له و به بتانه ی هه ر جاره و اتاییک به ده سته و دده ده ن

مه مه چه نده گونهای دهمه که ت باره له سهر لایو حددی چیپ نالی که بانی ماجیه کهناره ت

واتاینیکی رناك و پنك كه ونینه ی ئاشكرای وشسه و دانشتنی بهیته كه رای دهگه به ننی گهو راسته واتایه یه كه یه کهم سیگای خونینه ر و یه کهم بیستنی گونی گر بنوی ده چنی:

کو ناهی ده مه که که عاشق شه یدا کردن و بنی به شکردنیه تی له و ده مه ت بنوته بار . ثه و باره ی سه ر ده مه که ش چ قورسایی باری کو ناهه که بنی و ه یا ثه و باره بنی که له زاراوه ی کوردتی دا ده بنیته (لنیسو به بار) که ناره ته که ی ماچه ، به و ماچه قورسایی کو ناهه که ش له سه ر ده مه که هه آلده ستنی ، لیمو به باریه که ش ده زه و پیته وه به سزینه وه ی لیموه کان له گه نجامی له یه کتر خشانیات به ماچ ، به لام نالی حدددی نیه نه وه بانی و ریمی ناکه و لای ته مای به شتی و ه ها بنی .

شانازیشی پی دهکا . هه متر که رسته پیکی وات و جوانی و هیز و سیزز و خلابه که مگرتن و ریزنان له مه عشق ق ... هتادی تیدایه که کی کردنه و میان له شیعردا به هونه رمه ندی زیده ده سه لاندار و هه ستیار و جوانکار نه بی ناکرای . بیبی و هه ر نه وه نده وات و جوانی و هیزه به نوزیته وه له به یته که دا شتایکی که مت نه دنوزیته و ه

بهلام شتلاکی زورت له کیس جوه :

ئهو هیننده واتایه ثاشکرایه کهورهترین شاعیر پیمی وازییه و

هدرچه نده کو ناهی « دهمه که » ت .. الیره دا پورکیك ههیه پره له ورده کارتی و فتونی عیشق و عاشیقی . و شهی « دهمه که » صیفهی « نهمی » یه و شهمرازی « ده »ی به سهره وه یه وه له که بالیسی « دهمه خو ، دهمه لاقی ، دهمه و کو .. » و اتای به یته که له عاست « دهمه که .. ت » دا به جار لای ده گور لای له چاو و اتا که ی به رچاو ، چونکه و شهی « دهم » له ناودا نامین ی و فیملیکی نه هی جیسی ده گری ته و شهی که و اینی و اتاکه و ای لای به سهر دلی : هه ده چه ند گوناهی ثه و نه هی کردنه ی تو له من به وه دا که چه ندیکی به و ددم شکینیته و ه ، ثا شهم بوت بیری بیری به ده که بوته باری سهر لایوت به ماچ نه بی

که فاره تی ناینی به لام نالی حهددی نیه وا بلنی و ریسی ناکه و لای .

گهم دو واتایه ، ههردویان ، له لایتیکهوه هه لپهسیره و خوت خهریك که له گه ل وشهی «حدد» که به ریختوسی کوردتی ده بنی «حهدد» بنتوسریی . گهم وشهیه له رستهی «حهددی چیه ، حهددی همیه .. »دا به واتای « رنی کهوتن و لنی هاتن و ماف هه بتون » باوه ، لهو دو واتایهی تازه ش هینامهوه ههر وه ها به کار ها تبتو . له زمانی عهره بیشدا وشهی «حد » واتای سنتوری هه یه که وا ره نگه واتا کوردییه کهی هه ر لهو سنتوره وه ها تبتی له و روه وه که «حهد هم بتون » راسته و خو سنتوری میانی دو شتان بنو گه و که سه داده گری هم به زاراوه به واتای سزای گوناهان گیتر «حد ی ی دزیه تی داره ر هی هه ندی گوناه ربود و هیا برسی تیرکردنه وه یا به نده داره ر هی هه ندی گوناه ربود و هیا برسی تیرکردنه وه یا به نده گازاد کردنه ... که و شه ی «حد » بنو گهم واتایه به مینه و « و مرام :

ههرچه نده گو ناهی دهمه کهت باره له سهر لایو حهددی چیه نالی ؟ که بلّــنی مــاچه کــه فارهت

له مصرعی یه که مدا روّی و توویش شاعیر له که ل یاره که یتی ، به لام لسه مصرعی دوهمدا روّی پرسسیار له یار و هرده کینزنی و بای دهدا ته وه سهر خلای ، که ته مه « مخاطب » گرنزینلیکه زلار په سند

بوه له ئهده بی کلوندا ته نانه ت له مهدا په يزهو تی شيوازی قور گانيش کراوه.

به لام ریمی تنی ده چنی نالی له مصرعی یه که میشدا و توویژی له گفل خوی بنی و بلنی گوناهی ده می نالی که « مخاطب » ه بنوته بار له سهر لیوی ، ثه وجار لیبی ده پرستی ثه ریمی نالی « حد ی ی ثه م گوناهه چیه که بنوته باری سهر لیوت ? خنوی وه رام ده داته وه ، که همر خنوشی نالییه ، و ده لای حه ددی ثه م گوناهه ثه وه یه یار بالنی ماچه که فاره ت . له شهریمه تدا که فاره ت بنو خنوی به واتای ثه و « حد ی ه ش دینت که لیره دا مه به ستان بنو .

باسی نهم به بته م ده کرد و به یه که وه خه ریسکی سه و پوش له سه هه کرتنی بترین و به دوا قه تار کردنی نه و سسخی و اتایه دا له نکاو نه دیبه که گوتی نای که بخی خه به و تاکی « خولانه که ت بخی چونکه « ده مه که ت » ده شسخی به و اتای « خولانه که ت » بخی چونکه (ده م – دم) له عه ره بی دا به خولان ده لاین ، خلا دیاره ده م و لایویش که جوان بتو له ستورتی دا وه ک خولان ده نولانتی و رایسی تابی ده چنی بگوترایی رشتنی خولانی عاشقان به هه متو ره نگی ستوریه وه له سه ر نه و لایوانه بلاوانه بلات به بار ... خولاسه که زیهن چتو بلا لایه نی و اتای خولان له و شه ی « ده م » دا ، به یته که سه راه نوایی ده بنیته و ه به و زه و یه نه و ر و ه نه نه و ره یه نه و ره و له که خوامدا کارایزی لای په یدا ده بی .

فیرکه ده که نه وه و پسیور و توسیتادی شارهزا تهرخان ده که ن یاداشی کهوره داده نین بو سهرکهوتوهکان لهو یاریانهدا ، ته نانه ت هافزکیسی نیو دمولهتانی بو ریک دمخهن و جیهان بـه کهلان و به حکومه تانیه و مینیانه و منه خهریك ده بن ئیستگه کانی رادین و ته له فزینون خەبەرى بزافتنەومى بەردىك لەو بەردانەى سەر تەختەى شەترنجەكە به خەلق رادەگەيەنن وەك ئەوەى رۇداونىكى گرنگى ئىابتررى وەيا رامیارتی و میا کلامه لایه یی و میا زانستی رؤی دابتی . خلا ده شـزانین ئهم یاریه و ههمتو یاریپکی وهاك ئهو ههر هنندهی ستود تنیدایه که زیهنی چهند کهستیك له پهراوتیزی خلویدا تیژتر دمکا، هه لسلوز و داستوری یارتیچییه کانیش هو نهری پسپرزانه نیشان دهدهن سهر درای ئەو، كە ياريەكە بۇ خۇي مىراتلاكى كۇنى ھونەرى ئادەمىزادە ، خَوْ هَهُ رَجِّى جَيْهَانَ هَهُ يَهُ بَبِيْتُهُ شَهُ تُرْتُجُزَانَ يَهُكُ لُوقَهُ نَانَ نَاحُهُ نَا و زاری مروفیکی برسیبهوه . وا لهم کاتهی که نمهم دیرزانهی تیدا ده نتوسم و ریکهوتی روژی چوارشه ملای (۲۷)ی تشرینی دوه می سالی (۱۹۷٤)ه بهشتیکی یه کجار زوری تهفریقا دؤچاری تات و قرتی بوه و به ملیلان خهلق ئاواره بتزن بهدوای خوراکی نهم و نهژتیدا چهندین ههزار کهسیش له برسان مردن و چهندین ههزاری تریش خهریکی مردنن ، کمچی بلیمه ته کانی شه ترنجزانی سے توفیقت و تهمریکا و دەوڭەتانى تىر بە يارىدەى حكومەتەكانيانەوە خەريكى (كشمات)ى شه ترنجین نه خلایان و نه حکومه ته کانیشیان بیر لهوه نا که نهوه یاره و

مهسره فی گهو یارتی و هافزکییانه بدهن به برسیمیکانی گهفریقا ، که سیش گله یی یان الی ناکا و پنیان نالنی ثای چه نــ بنی زمحم و بـ نى ئىنسافن له حالايكـدا برا رەشەكانان كيان دەدەن به دەسـت برسیه تیهوه ئهم دهوله ته ئاتلامیانه خهریکی کهیف و بهزمی شهترنجین . ئەوەي راستى بىنى منىش لە لانى خۇمەو، چ گلەييەكيان لىلى ناكەم و دەزانى برسى بترنى ئەفرىقا دەخلاكى بەسىـــەر شەترنىجىي رۇس و ئەمرىكاوە نيە ، ئەو چەند مليلانەي سەرفىش دەكرىلى بىر شىەترنىج دەبىي ههر ســـهرف بکرلای ده نا یاریه که کولایر ده بنیته وه ، له جیاتی بزینی مَوْجِه و بهراتی شــه ترنیجزانانیش باشتر ثهوه بو له موجــه و بهراتی چەكى شەز كەم بكرېتەوە وەيا لە مەسرەفى بۆلىسى نېينى دابشكىي ... به لام که نهمه وا بنی و هینندهم به لاوه رؤن بنی ده بنی بشـزانم ، ئەگەر شەوكولار نەبم ، خەرىك بۆن بە شىمرى نالىيەو، بەتايبەتى بۆ رنشنبیریکی کورد صهد جاران پیرنززتر و بایهخدارتر و بهشهرهفتره له خەرىك بۇنى رۇسىپك وەيا ئىنگلىزىك وەيا عەرەبىك وەياكوردىپك به يارتي شهتر نجهوه ، نهك له يهك سهر به لكق له كهاليك سهرهوه :

۱- هدر وه ال یارتی شه ترنج زیهنی یارتی چی تیژ ده کا شیعری نالی له ویس زیاتر زیهنی روشنبیر ده کاته وه و رای دیننی به هه لینانی و مه ته لالین الله مهیدانه کانی ته ده ب و وه الله ته ده بدا که رامیارتی و الله و نهرتی در یه . ده توانم گره و بکم الهست و الله و الله در یا دورینه و می ته الله که که وره تسرین زانای شیم ترنج که گه وره تسرین زانای شیم ترنج

نما بیتیه وه که متر زیبهن کارتی ده و کی له دلازینه وه می ته له و اتا که نمالی خستلاتیه نیوان هه نمایی هه لبه سته کانیه وه . که ده لایم که نمالی خستلاتیه نیوان هه نمایی هه لبه سته کانیه وه بردلاته وه چونکه (گره و ده که م) المهوه بزانه له پیشه وه گره وه که مردلاته وه چونکه نزیکی ۱۵۰ سال تلی په لایوه به سه ر به شیکی اله و ته لانه ی نالی تا کیستاکه ش به که س نه دره واوه ته وه .

۲_ خهریك بون به شه ترنجه وه هه له مهیدانی شه تر نجدا زیهن تیز ده کا ، ره نگه له مهیدانه کانی (انسانیات) دا زیبن کو پرکاته وه به پیچه وانهی نوکته شیعری نالی که به به ریه وه هه به زیبنی مرفق بکانه وه له همت مهیدانه کانی (انسانیات) دا چونکه خوی یه کیک له و مهیدانانه باوه و مهید توکه توانیت واتا نهینیه کانی شیعری نالی هه لینی به ناسانی ده توانی درو و فیلبازی شیمه واییکی سیاسه ت و و ما ته ریقه تربیکهی و خوتی لی به مهر جیا که ترست نه بی له دان هینان به راستی دا کومه ش نه کهی له دوزینه وهی درو و ده له سهی که سیک که خوشت ده وی و و ها له په مهی حیز بایه تی دا له خوت هه و راز تره و خوش ده و خوش ده وی درو و ده له مه دوران تره دو به دوران تره دوران تره دوران ده دوران د

۳ . ثوینی شه ترنج به رته سکه له روقعه ی شه تره نجه که تنی نا په زین نی ه و اندی ه تنی نا په زین نی ه و اندی ه تنی نا په زین که و اندی ه ترنج ، به نیخ نیم کاک نیم کاک ه بران کاک موسته نای کاکی ه بران شه ترنجی له پسپوره کانی گینگلیز ده برده و ه خون ته گه ر به ته رازی شه هاده و خون ندنی ره میمیان هه آکی شین کاک نوری مه کته بیشی

که بنیین بهراوردتی شیعری نالی بکه بن له گه ل یارتی شه تر نمجدا ، له ههر رونیکهوه بنی ئهو بهراوردتی کردنه ، دهبینین به زاستی شه تر نج

یه کنیکه له و نو کهرانه ی دهسته و نه زهر راده و هستن له دیوانی شیعری نالی دا . له نوقته ی به رامبه ردا ، یارتی شه ترنج که خوری که رسته بیلیکی شیعری (نالی)یه چ په کی نه که و توه له سهر تنی که یشتنی شیعر ، هی نالی بنی یا شاعیر یکی تر : شه ترنج دیوان و دیوه خانه ی نیه زانستیکی دهره وه ی خوی ببیته نو کهر تاییدا . لهم مهیدانه دا شه ترنج وه الله نه و بوره پیاوه یه ده سه رکه سدا راناشکایی مه که ر به سه رخویدا ، و ته یکیکه کو که ناو کوری مرزقی کو که و پوشته دا .

٤ ئه مرازی یارتی شه ترنج به هه متی هو نه ری، خلای و شاره نرایی و زیره کی شه ترنج زانه و ته تعت و به یده ق و به یدکه ری روخ و فیله که هه متی یان بی گیان و سارد و سیزن ، له خیریانه وه به ده نمایه ن و چ به یامیک راناگه یه نن ئه گهر من و تربی به ده نگیان نه هدینین ، به لام ئه مرازی شیعر ، هی نالی بنی وه یا هی شاعیر یدگی تر ، وشه ی واتا دار و هه سستیاره که زاده ی د ن و خوین و میشکی خاوه نه که یه یافی د و هلای د و هلای د و هلای نیمن بزیو که یه کیکیان خور به یه مه ناو بنی .

من لیرودا گهم لایه نه ناکه ه یارمه تی دوری شیعر که بلیم لیسی ده وه شیته و ابیته رابه ری مروف بو ریسی چاکه له حالیکدا شه ترنج چرییان به که سیسان نادا ، چونکه مومکینه بگو ترخی شیعر له وانه یه ریسی خراپیش به مروف نیشان دات نه شده هه و هی چال ، قسه که شراسته به لام گهم دو به ختییه وه نیه هد و له شیعردا به یدا

بی ، ههرچی بهرههم هه یه وایه یه که هوان باروت که شتیکی زور چاکه بو ریگه بی خوش کردن تا بشلیسی به ده بو پیاو پی کوشتن . شه ترنج بو خوشی له وانه یه به ریال و پیکی بکری له و پر سه رپه رشتی کردنی لایه نی به رپرسی ده ربه ستی چاکه و خرایه دا ، له وانه یشه ببیته قوماریکی ئاسایی که هه رته گفاندنی کات و مالی لای روَده دات . من لهم به یه کدی گرتنه ی شه ترنج و شیعردا خوم ناکه م به واعیز و قه مچی هه و شهده شه ترنج و شیعردا خوم ناکه م به واعیز و قه مچی هه و شهده لی کردن به ده سته وه بگرم وه که ماموستاکانی سه رده می سوخته خانه به ند و ره و شت و ئایین فیری خه لق بکه م ، ته نها له روی بایه خ و نرخی زیه نی و هو نه رق و مرفقایه تی ساده می ره نه لای نه در اوه و ه به یه کتریان ده گرم به مه شدا به لای شه ترنج مدا شکاند و چونکه شیعری په ند و دیندار تی تابلی ی زوره ، قسه ی دوی یارتی و خوخان لاندن شه و یش کینی په دو دی شه در در ده که شه ترنجیش ده گری ته و و ده ی شکین په ته و

که بمانه و بی له سه ر نهم به به کدی گرتنه به رده وام بین ده تو انین چه ند نالقه ینکی تریش بخه ینه سه ر زنجیره ی ژماره ی راشکانی شیعر به سه و شه ترنجدا به لام پنی و یست به م نه رکه نیه ، چی تازه له گوتنی بومه و به به به و زیادیشه له مه به س . نیازی بنجی له هینانه ناوی شه ترنج راکیشانی سرنجی نه و خوینده و ارائه یه که بنی په روا و به شانازییه و شه سیعری نالی و نه مسالی نالی بنی بایه خ ده که و ده که و نه دژی . چ گومانم نیه له وه دا که نهم ته رزه خوینده و ارائه روژه اله روژان خه یارتی شه ترنج و بایه خ پنی دانی نه تر نیستوه خه یارتی شه ترنج و بایه خ پنی دانی نه تر نیستوه خه یارتی شه ترنج و بایه خ پنی دانی نه تر نیستوه خه یارتی شه ترنج و بایه خ پنی دانی نه تر نیستوه خه یارتی شه ترنج و بایه خ پنی دانی نه تر نیستوه خه یارتی شه ترنج و بایه خ پنی دانی نه تر نیستوه

وهرامی یه که م: را بردوی میلله تان ههر گهده ب و شیعری تندا نه بوه که گنستا گنمه بی که ین به نمتر نهی پاشکه و تویی و به شده ب خه نجه بی که ین به نمتر نه خه نجه بی ره خنه و نه فرین گه نج گه نجنی بکه ین . شده یعر و شهده به دیر در در که نابی کومه لایه تی کون ، له پیش گهودا و به دوا گهودا چه ندین دیر دیرسن رو به و که نه گنمه گهوه نده خومان هه لده ینهوه به دوایه تی شتی کونه په رستانه و له په نا گهو خوهه لدانه و هدا گهده بی کون تاوانبار بکه ین و له ناوی به ین ده بی گه و در ابردومان دا بینی و ده به ین گهم در سوریه بیروکه مان به گه هده تو را بردومان دا بینی و

بهرمانداته گیانی ههمتر میژو به ههمتر رؤداو و کردار و گوفتاریهوه نهك ههر تاكه ميراتي شيعر ، يهخه گيري سهرله بهري خهلقه كهشمان بكا به مهلا و شنيخ و كاسب و عهمه و فهللاح و توجاريهوه نهك ههر شاعير . خولاسه گيمه تهگهر دوست درييژ كهين بلا خنكاندني شيعر و شاعیری کیون ده بنی تنیکرای رابردو له ناو بیه بن و بسرینه و محونکه كلانهيهرسته تهنانهت شيعر لهجاو زوربهى لايهنهكانى ترى بسيروباوهزى بينه شيعرى نالى وهيا حافظ وهيا أبو العلاء المعرى وهيا مهلاى جزيرتى یخه نه نیشت وزینه و گروگاله جنز کاویه کانی فه للاح و کاسبیسکی ۲۰۰ سال پیش تهمزل دهبینی شیمرهکان وهك شلارش خـلا دهنولینن لهجاو ئے۔ و وزینه په کجار دواکهوتو ددا ، گیانی نهسه لماندن و ريزله خلاگرتني شاعيره كانيش وهك شيعره كانيان ده جارات له كياني سهرکزهلانه و خلابهکه کرتوانهی چیسنی هههژاری ئهو سهردهمانه مهردانه تر و نازایانه تر هه لده چه قن له به ر چاوی بینه ری نه مزنودا . که بیین و چینی ههژاری لهمهوپیشیش بکهینه بهرموان و له رمفتاری وانهوه حوكم بهسهر ئهو شاعيرانهدا بدهين ، ئهوساش شاعيرهكاك لهچاو زوربهی میللهتدا ههر له پیشهوه دین چونکه چینی هـــهژار ریزیان لی ناون و له خلایان به پشته و ه تر داناون . من که نهم راستییه ده لَّيْم رق خومي پڻي هه لناستينم له کريسکار و جو تيساري دو پنٽي که

نهی توانیــوه و نهیزانیــوه شــلارشگیز بنی ، که واقیعی کریکار و ئه و رؤشنبیرهی دهست دریش ده کا بؤ کوشتنی شیمر و شاعیری لهمهو پیشمان چ چاری نهمیننی و دهست بگیریتهوه لهو ستهمه چو نکه که دهست نهگیزیتهوه له شاعیر و محدینی کؤن ده بای دەرحال خے بِكاته جەللادى بىنىفىلى عەمەلى و فەللاحى لىسره به پیشه و ه شنبیریکی ته مرک به روشنبیریکی ته مرو شانازتی بکا به خوپفدانی دهست نه پاراستن له کوشتنی شیمر و شاهیری لهمهوپیش به ناوی دژایه تی بیروباوه زی پاشکه و تو له حالایکدا ماوه ی به خلای داوه کوزلینی بکا به ههژاردوَستی و پرلالیتاریاپهرستی کهچی هەرچى بىرى باشكەوتتر ھەيە لاي ئەو ھەۋارە بنىجسارە ھىلسكەي کردوه و جوجه لهشی هه لیناوه . ده بی له و روشندیره بگهیه نین به کوشتنی شاعیر خلای ده کاته جه للادلیکی بنی داد و سته مکار که هیدچ عوزرېکې به دهستهوم نه بي ، چو نکه نهو له و کوشتنه دا پیشکه و تو ترین تاقى مێژوَ دەكوژنى دواكەوتترىن تاقى مێژوَش ئازاد دەكات كە ئەمە راستهوخو دهبیته (ههلپهرستی) بنی پییچ و پهنا لــــهو روهوه که هەمتومان دەزانىن بەزواڭەت خــلادانەپاڭ چىنى ھەۋار بىزتە مــلادەي ئەم رۆژانەمان بە زۆرىش خۆدانەپاڭەكە چىي تىي ناچىي وەك مەسەلە زور مهشتوره کهی «خه نجه ر له کا». که عوزری شاعیری لهمه و پیدش نهسه لميندري لهو ددا كه نهي توانيوه و نهي زانيوه شيمري أازايانه تر و

ئازادانه تر هه لله ستني ده بني عوزري عهمه له و فه للاح و كاسب و خەلقى ترىش ئەسەللىندرىي لەوەدا نەيان توانىوە و نەيان زانىوە، ھەر نەبىي، به قهدمر شاعیری سهردمی خلایان بیشکهوتق بن . نمهم « بانیکه و دو ههوا ۷یه میلله یی نهخو لیندهواری لیره به پیشهوه نهی سه لماندوه چون روشنبیریکی سهردمی تاتوم له خوی دهسهلیننی و میا به خلوی و هوا دهبینتی ا رؤشنبیریک که شیعری نالی رمفز کا ده بنی تایین و میرات و بازرگایی و ماره کردن و ته لآق دان و جهتری گازهش و نساوی ئاوباره و ئاشي ئاو و دەستازى گەنم و كـزەي چەڭتىۋك و ھــەمق سەروبەرىكىترى ژبانى سەردەمى نالى رەفز كا چونكە شىيعرى نالى بهشتیکی پیشکهوتوه له ناو پهراولیزی تنیکزای شهو کهلهپورهدا . خەزمكى خەزەكزېس و تەشى تەشىزېس لە چاو سەردەمى خۇياندا ناگه نه هیچ کامین له بهیته کانی نالی ، تهویش له چاو سهددهی خلای دا که ههر ده کاته وه سهر ده می خه لاه ک و ته شی . شیعری ته جمه دی خانی له ریزی پیشکهوتترین شیمری سهرده می خلای و دوای خلاشیهوه دیمت که تُهوساگه لی کوردی بیچاره له باری ژبانی مادیهوه چـی ئەوتىزى لە ژبانى سىلامەر و ئاكاد تىنەبەزاندېق . دەتوانى باللام الإستاش ناوچهی تهواتو هه یه له کوردستاندا فه للاح و شـوانه کانی عونهی مرزقی چوار ههزار سال لهمهوپیشان نیشان دهدهن کهسیش رېيي نيه بلني ده.بني ئهمانه له نــاوببرېن چونـکه لهچاو روژگاري خزیان دواکهوتترن . که تُهمه وابنی بوچی ههمان فهالاح و شــوان

دهشتی فه توای له ناو پردنیان دهرچیتی که هات و بتون به شاعیر و یهك دو به یتی دواکه و تویان به سیم زماندا هیات چونکه مه علومه ثه و شاعیرانهی پیّیان دهگوترنی دواکهوتو لهو فهللاح و شوانانه بترن که بریان ریک کهوت له ریمی خویندنهوه بتون به شاعیر . چهند سهیره روشنبیری کوردی تهموی باری زیهنی و فه لسه فی و بیروباو ه وی له و راده به دا بنی کهستیکی و ل نالی ببهخشتی و گله یی لنی نه کا ته گهر شاعیر نهبا و جَوْتياريكي جنزكه پهرست با ، جَوْتياريش تاوانبار بكا تُهكهر شاعير با . بهو پییه ده بنی رابردومان به باهه لدراوی خیدش بونی و تا سەرەوبنى نەكەين رېزى لىي ئەگرىن . زۆر زەحمەتـــە دڵ و دەرۇن و بیروباوه زی وه ها له هیچ که له به ریکی منطقه و ، ناخاو تنی له که لدا بکرنی ، بر کهسیش نالولی ته یوتلازی به سه هوچونی لی بته کیننی تا له خلاوه لليي دهته كـ بي چونكه له هه لوهستليكدا نيه هيچ شت له هیچ کهس بسه لیننی . ئهومی چاوه روان ده کرنی له به سه ه تو چترنی راست کردنه و مینیك که دلاستانه بهره و پیری بیدیی و له عاست هه ور رەخنەينىك كە برايانە ئىپى بىگىرىنى . گوتەي كۆنىنەي «كە گوترا حەق ئاو رادەوەستىنى » بۇ مرۇڤى عادەتى بەزاسىت دەگەزىنى ، مرزقتك به سه هتر چترنى لني ببيته فه لسه فه راستييان به حهق نازانني تا بوی راوهستی .. به داخهوه .

ومرامی دومم: بیروباوهزی نهم تهرزه خونیندموارانهش روژهك

دىي بېيته كەلەپلارى رابردۇ و چينى پاشەزلۇر بە قىزوبيزەوە سەيرى بکهن و لچك و لیوى لی هه لینن و بلین تای لهم بیروباو ، و دواکهو تو ه قوندیله یهی سهرده می تاریکستانی کون اکه نهمه ده لایم زورم حورمه تی ئه و خولینده و ارانه و بیروباوه زه کانیان گرتوه مهوه دا که بی بایه خکردنیان دەخەمە بەر حوكمى دوازۇژ جونكه، راستىيەكەى، لە ئەمزۇوە رىپى بنی با یه خ کرد نیان له بهر هه مق که سیکدا راست و زموانه نه ک ته نها له روَی ثاشکرایی بهسه ه~~وچو~~نیانه وه به لکو به هلای کرداری خودی خۆيانەوەش جونكى كە حەلال بى بىر وان ئەدەبى غەيرى خۇيان نابتود بكهن حهلاً ليشه بو يهكيكي تر ئهده بي وان نابتود بكات ، زور به ئاسانی و ئاسایی دهتوانم بهو کهسه بلّیم که رابردوَمان ریسوا دهکات و رۆژگارى ئىستاكەمان بە ھەرامزادە لە قەلەم دەدات: تۈكە بنى ئىنسانانە حازرمان لىي دەكەيتەمندالى بيۇرۇكى رابردۇ، سەر لەنوىي، دواروژیشهان دهکهیتهوه به مندالی حدرامزادهی تهمروکهمان چونکه گومان لەوەدا نىيە تۈكە نەتوانى دەمارى پەيوەندىتى ئىستاكە لەگەڭ رابردؤدا بدلازیتهوه و بیانکهیتهوه به باوك و رولهی شهرعی ، ههر بهجارتی ناتوانیت دوازوژیک پیک بینیت که بشتی پیمی بگوترنی رو لهی شەرعى ئەمزىز . . ئەمە ناتوانىت بايى رازتى كردنى خۇت ج جايى پىمۆازتى بتون و سـه لماندنی خه لقی تر . خو تو خالق نیت له بورجی عاجیته و ه رۆلەي دوازۇز لە دايكى ئەمزۆكە بەوەلەد بېنىت بەپىي وەسىقەي مارهکردنی له باوکلیکی که گورانی میژویی راستهوخلای بنی درن و

فیّلْوفهره ج بیت . . تلا که خالق نیت ساحیریش نیت به چاو بهسته کنی و مسیقه ی ساخته مان به دروست بینیته به ر چاو یاخود چاوی مرفر فی دوالاؤژ نابینا که یت و نه و هه له یه ی پی بسه لمینیت که خلات مهبهستنه .

خو به سه هو بردن له عاست (ممکن و ناممکن) هه مو ریگه یکی منطق و هیوش و لایکدانه وه په ک ده خات / . خواهشت کردنی بیروباوه وی مودیلی ۱۹۷۰ له شاعیری ۱۸۰۰ رئی ده دا خواهشت بکرلی له شاعیری ته مروّمان فروّمان بو دروست کا به نو کی ته و خامه یه ی له و زیاتر شك نابا ، له خه یاتیش خواهشت بکرلی به ده رزیه که ی بیری نه و تمان بو لایدات / . خولاسیه هیه مو نامومکین یک خواهشت بکرلی له هه مو که سیک ، به ر له هه موان ته وان روشنب یرانه ی خواهشت نامومکین ده که ن له روژگاری را بردی .

 که یت و هه ندی کیش ئینساف بخه یته ناو نیگاکه ته و ده توانی فه توای و نهمردن و به سه رنه چون) بر ئه ده بی له خلات به پیشه وه ش ده رچو ینیت وه له بر را بردوی شه خسی خلات ده رچواند، ئه وسا به دلیکی حه سایه وه و بی گری و گان خلات به میرانگر و رلالهی شه رعی ئه و رلازگاره برمیریت ، که به در استیس ها و وایت ، و هه و فی ده یت میرانه که ده و فی ده و به ره و پیشه و ه تری به یت ، دواییش ده و ری که یته و برد و برد و پیشه و ه تری به یت ، دواییش ده و ری که یته و برد دو برد که یه و برد و بی شه رعی خلات ده بیت .

میلله تانی تریش وه ک کورد ، ده همینده ی کوردیسش ، محده یی كۆنيان ھەيوە و پارېزراوه . ئەومىللەتانە جارېكىترىك لە كورد بهختیارترن لهوددا که روشنبیری ئهمزویان ئهده بی کونیان تاوانبار ناکهن . به لّنی راسته ئهو میلله تا نه ههر خاوه نی ئه دهب نه بتون ، باری مادیشیان لهجیاو رلاژگاری کلان بیشکه و تقربوه ، لهمه وه ره نگه بگوترىي لانى مادى پېشكەوتۇ شەناعەت دەكا بۆ ئەدەبەكەيان ئەگەر باشكه و تتوش بتوبني ، كه چى من ده لايم ده بنى بزانين ئهم راستييه لهسهر ئەدەبى كورد دەكاتەو، نەك لە دژى دەوەستىيت چونكە عوزرىسكى گهورهی بهدهستهوه دهدا له رؤی تُهوهوه که دواکهوتنی باری مادی و كۆمەلايەتى كورد رىپى بزيوەتەو، لە ئەدەبەكەي كە يېشكەوتتوتر بیت ، رونگه له ههمان کاندا گله ید کیش بینیته سهر محده بی محه میلله ته پیشکه و توانه به و ه دا که باری مادی ده و لهمه ند و پیشکه و تویان دەبوا ئەدەبىيكى پېشكەوتۈتر بەرھەم بېنىنى لەوەي كە ھەبوه. ئەگەر

چاومان روشکهوپیشکه نهکات و میشکهان آله ق نهبتربیت ریمان ههیه بلیین نهری نهی بویژی فارس و تورك و روس و عهره بی پیش صهد سال نیوه که له دهوروبهریکی یه کجار دهولهمه ندتر برتون و ژبان له چاو هی کورد بوچی هه لبه ستتان له هی نالی و شیخ زهزا و مهولانا خالید پیشکه و تو تر نه بو اگوا نهو و اتا و وینه سیحراویه تان که له ژبانه دهولهمه نده که تانهوه تیشکی دابیته وه بو ناو هه لبه ستتان و هاو تای نهو له واقیعه هه ژاره کهی نالی تیشکی نه دابیته وه ای بو ده بی عامی قادر لیتان هانه بوی و دیا که ینی جو انزویی شان به شانتان بیت ای کیره دا سه گوزه شتیکی کورتیله ده که مه پالی بشتی قسه کانم نالی ای نالی بیشکی نه دا بیت ای کانی کورتیله ده که مه پالی بشتی قسه کانم نالی بیت ای کان که در بی که در

لیره دا سهر دو زهشتیکی دوربیه ده ده مه پال پشتی هسه کام . چه ند سالایک له مه و به رقتابیه کامی کورد له (قاهره) پرسیار پرکیان کرد له شاعیر پرکی تیستا که مان ده رباره ی (نالی) و هیزی له شیعردا . له وه رامدا پییانی گوت به سه بن دیار خستنی پایه ی (نالی) که بالیم له به یتیکی دلدار انه دا وه سفیکی خورما و داره که ی کردوه به خه یالی هیچ شاعیر پرکی عهره بدا نه ها توه ، ده شرانین دار خورما مالی پی فیره به و نالی لیری میوانه :

به دوا ئهو بهیتهدا بهیتیکی تری نالی دلینمه ناو قسه کا عهوه که وهسفی بیابانی حیجازی پی کردوه ئهویش تروزی نه شکاوه له لایه ن شیمری هییچ شاعیر لایکی عهره ب که وهسفی بیابانی کردبی . ئهمه

ده لیم له عاست تیکزای ئهو هه لبه ستانه ی خوم خویندومنه و ، که شتی تری زیده نایاب هه بنی له و هسفی بیاباندا و من چاوم پیری نه که و تبنی به ر ئهم قسه یه م ناکه و بی :

مماقی احمره (یا قوت)ی روح و گاوری نه فسه حصاتی ابیضه یا شهبی نجم و رجمی شیطانه

بزانه له مه قامی جه زبه گرتنی به رمو که عبسه رلایشتن نالی به رده مهاقی سور و ورده چه وی سپیلسکه ی رلایی حیجازی بلا کولای به رز کردلاته و ، تلا خوا به وردتی سه برلاکی ثهم رزکردنه ی (قوتی روح) و (ثاوری نه فس)ی نیوه به یتی یه که می بکه که له و هسفی به رده هماقدا ها توه چلان به ثاسایی و بنی نه فه س سوارتی له خلاوه به رامبه ر (شهبی نجم) و رجمی شیطان) و هستاون ? قوتی روح له که ل شهبی نجم جوزت ها توه ثاوری نه فسیش له که ل ره جی شهیتان ۱۱۱ کاکه لایی ورد به وه جیهانایکی سیحری حه لال وا له به رچاوته نه سه ری دیاره نه بن .

من که به گهری لهسهر ئهده بی کلانمان ده که مه وه یه یه وسه ی توانجم له ئهده بی ئینسانی ده که نه له گه آن شه و گهده به به ئینسانی ده که نه له که که گهده به ده به به به نالیم گهدیبی کورد ده بی له سهر شیواز و ریبازی شاعیری لایره به پیشه و همان بی وا و ریبازی شاعیری تازه داها تق له خلای حه رام کات . ئه و هی راستی بی پارچه هه کی نه و به به به به به به به به داوه هه رچه نه و اتا کانی له پشت په رده بیکی ئه ستوری ره من و هیما و دا پلاشراوتی دا و اتا کانی له پشت په رده بیکی ئه ستوری ره من و هیما و دا پلاشراوتی دا

خۇيان بزر كردو. تا ئەو رادەيەى بەزەحمەت تىييان گەيشتىرم يا ھەر تنیبان نهگهیشتوم . به لای باوهزی منهوه شاعیری نویسی ئهوتنومان هه یه خهریکه هه نگاو هه لیننی بو بهره و پیشه و می (کوران) و قۇناغەكەي چ لە رۇي روالەت چ لە رۇي ناوەرۇكەرە بنى. مەبەسىدىم له ناوهرلاك مەفهومى سياسى و فەلسەنى نيە ، مەبەسم رژانى نەفسى شاعيره بنر ناو هه ڵبهسـت جا ئهو نهفسه چي تنيــدا دهبني باببني . هزیه کی زیده ثافه رین کردنیشم لهو شاعیره (و دیا ثـه و شـاعیرانه) ئەمەيە كە خۇى ناكاتە عەبدى شېواز و نارەرلۇكى يەكىپكى لە خۇى به پیشه و می و دائه (گوران) به لام له ههمان کاتدا هه زار حهیف و مخابنی بر ده لیمهوه که دهبینم هینده بی رهحانه و ناشه ارهزایانه دهکهوینته دژی رابردویکی بیتاوانمانهوه . چهند سیمیره و چهند نامه فهترمه له روشنبیر لایکی کورد که مندالایکی ههژاری بی باوکی دیت بزمیی بوی بجولی بهلام رقی له رابردوی کورد هه لستنی که محویت وهك ئهو منداله بني باوكه وا بوه به دريوايي پتر له دو ههزار سالّ نهفهسی حهسانهوهی ههٔلنهمژیوه و تثیر به زگی خوی نهخواردوه و قهمچی سته مکاری بیگانه لهسهر پشت و شانی هه ڵنهستاوه . من له وهسفی کوردا تهمسهی ژېرهوهم گوتوه له سسسالی ۱۹۹۰ روی قسانيشم له روشنبيراني عهرهب بوه ﴿ فهو يخرج اليوم من جدث التأريخ أشعث أغبر ينزف جسمه من جرح عشرين قرنا أو يزيد ، و تغوص في عظامه سلاسل الاحقاب : لو اطلعـت عليه لوليت منـه فراراً و

للئت منه رعبا ». ثهم پززوله لهش خولاناوییهی ناو گولاستانی میژو ئهوه نیه رلاشنبیرلاکی خلای سهرلهنولی ئه نجن نه نجنی کا ..

پوختهی مهبهس و مرازی من لهم در پژه پیدانه و میسال هینانهوه و ردخنه گرتن و ردخنه ردواندنهودیـه تهودیـه چــاوی رلاشنبیری کوردی ئەمزلای پنی بکهمهوم که سے درگهرمی تهمهنی گه نجایه تی و مهستی کهفوکو لی حهزاره تی تازهی ثهوروپایه و له بهر تیژ زلایی خلای شولین هه نگاوان نابینتی ، به هـلای چاویلکهی خوازرایهوهش چهشمیهندازی لنی لنیل بود . بنیگومان که شهمه ده لیم له خلام و له تاو و ته سیری قسمه کانم بستی تُاک یم : زلار باش دەزانم رۇشنېيرېك ئەوەندە ئاُورۇر بوبى دوينى به ئىمزۇ بگرىي وهك ئەوھى ئاممان بە ئەرز بزاننى بە قسەي من ناينتەوھ ســەر بارى ئاسایی تا ئاسمانه که هه لداتهوه بهرزایی و دولینتیش بخاتهوه پیش ئهمزلا . روشنبيريك تا دمكاته مه و رادهيه لهسه هت جوندا كه داواى مستحيل له رابردوی به سه رجق بکا و قه مچی له روزگاری تیپه زیدو بدا ، ده بنی له سه هو ه که ی دا نه و ه نده قول رؤچو بنی که شریت و ده و ل که ی بیروباوه زو نتوسینی پهکنیکی وهکتو من نهبگاتنی . تاریکســـتانی ئەنگوستەچاوى يەخەگرتنى رابردۇي بنىگوناھ و كوشىتنى تىارمايى بلیمه تی گروستانی میوو به جرای کری تهم قسانهی من روناك نابیّته وه . له که ل ثهمه شدا خاموش بونی من و هی وه ك مر چ خزمه تلاکی راست کردنه و می سه هتری نه و رلاشنبیرانه ناکا ،

يتريشيان به سه هتو نابا . ئهمه له لاينيكهوه ، له لاينيكي تريشهوه ئەدەب و ئەدىبېكى كوردى كىلان كە لـە نەزەر خىلامدا جېلىي شانازتی پیوه کردن بی دهبی له حالی هیرش بردنهسه ریان له لایهن رخی لني شٽيواوٽيکي کوردموه ، به چهکي خامه بهرگرييان لٽي بکهم . له منیش به پیشهوه نوسهران ههبون به شیکی نوسینه کهیان تهرخان کردوه بلا لهسه رکردنه و هی ته و تهدیبه ی له بار هیان نوسیوه ، رمنگه هه ندینک له خویمنه رمودی ئهم باسهش ناچاری لهسه رکردنه وه بترین ﴿ تُهُودَی راستیش بنی میلله تی کورد بنیویستی پتر ههیـــه به لهسه رخو کردنه و مامیلله تلاکی تری خاوه ن سے امانی مادی و مهعنه و تی چونکه به داخهوه کورد تهوهندهی نیے ههندلاکی له ژلار پلای ردخنه و نهفرینی نالادوا بپلیشتیتهوه و دهربهست نهبتی ، به تایبه تی که رهخنهکان دژی راستی و تینسافیش بن و له بهسههترچترن و بی باکی و وردنه بتونه و می رمخنه کرانه و مسهریان هه للدابنی له عاست میژو و بەسەرھاتەكانى كەچ سىــــــــــــــــــــــــــــــى رەخنەلنى گيراوەكان نيە ئــــەو بهسهرهاتانه به پیمی زموق و کهیفی مرزقسی صهدهی بیستهم رویان نهداوه و حازریکی باشتریان بومان بهرههم نههیناوه ، هـــهر وهك ناقۇلاً يى ژيانى چىنى زەحمەتكىيشى ئەمزۇى كورد بە ئارەزۇ و بە تاوانى ئهوان نهرّسکاوه تا که پی بیسامانی و بیرّاحه تی و بی ازادتی خویان له خۇيان بكەين ﴿ ئەدىبىتىكى وەك نالى كە بەلاى بىروباو،زى منەو، يەكىيكە له شـاعیره ههره پیشکهوتوهکانی روژههلاتی ئیســــــــــــــــــ نهك تهنها هی

کورد ، گله یی تهو می لنی ناکرنی بن که یغی صهد سال دوای خنوی شیعری (هەڭنەبەستوه ، لەوەشدا سەرشكىين ناكرىنى كە شىيوازى شىمرى كىزنى به كار هينناوه، لهم لايه نهوه ده بني بلّيين ناني تُهكهر تهوه نهبا كه هه يتق گله یی لنی دهکرا و گومان دهجوه سهر شاعیریه تی جونکه ده بنی مروث کوزی سهرده می خلای بنیت ، که ثهو کوزه نه بنی دیاره ناتهواویتیك له نه فسی و هیا له هو نهری دا بوته لهمیهر له پیشی و کردوه تی به مرو ثیبکی تار بتری له تنیکـزای خهلق . نالی بنی ومیا یهکنیکی تر بنی ههر ئهوه،ندهی لنی داوا دهکرنی به پنیی مهفهتری سهرده می خوی مافی ریزانی گرتنی هەبقرېتى تا ئىيمەش رىزى لىي بىگرين چ رەواي ھەق نىيە ئىيمە بىيـــين دوای صهد سال له و سهردهمه ههمتر خهلق به در لا بخهینه وه له و ریزهی که له یه کنیکی وه له (نالی)یان ناوه. وا دهزانم ثهم قسمه یهی لایره دا دهىكەم چ دەمەتەقە ھەڭ ناگرىي لە منىش بەپىشەو، كەسانى تر گوتتويانە، خۆبەسەھى نەبردن و خۆزەرەرمەندنەكردن . ئە فەرزى مىللەتى ئىنگلىز خو گیل کا له عاست (شه کسپیر) ئەوەندە شاعیر و ئەدىبى گەورەي ترى دهمیننیته و دلّی خویان پی خوش کات ، سهروه ت و سامانه که و نابریقه و داهاته زوره که شی چی لنی کهم نابیته وه به نه هیشتنی ناوی (شه کسپیر) له فه رهه نکی تُه ده ب و هو نه ری دا . خلا تُه که ر ئینگلیز لهم پله یه ی بنی ئینسافیهش تنی په زیننی و ههمتر را بردؤی خلای بسزیتهوه _ که ههرگز نایسزیتهوه ، حورمه تی رؤ په زه بی حورمه ته کانیشی ده گر بی _ حازر یکی

هیننده دهو لهمه ندی هه یه بوی تنی بینیته وه له سر انه وه ی را بردؤی و به به لام کورد چی نه و توی نیه له نیستاکه ی دا دلی خوی پنی خوش کات له به رامیه رکاری مندالانه ی ریسوا کردنی را بردؤی خوی کورد له باریکدایه بوی بیاز بینه وه نه له لیبی که که یته وه به تایبه تی که خوت کورد بیت ، خو هه ربه جاری بنی عوزر ده بیت نه که ر لنی که مکردنه وه که نیت له مهیدانی بایه خداری زیده به نه رخی شهیم و نهده بی کونی بیت که هیچی وه له نه و به نوخی نیه .

لهم كهشستهى ناو باغ و راغى ههلبهستهكانى نالىدا چهند نمونه ينكى ئەوتلامات ديت كه له ناو نموندى ھەرەپلىشكەوتوى ئەدەبى رۆژھەلاتىدا يرشىنگ بدەنەموە و نىقونەكانى تو كۆكەنەرە له نهزهر خویات دا . نهم بهرزیهی نهده بی نسالی جاریسی تریش مهرزتر ده بیته وه که به بیر خلات بینیه وه نالی ره و شتلیکی پاك و نه فسلیکی ر بزله خوگرتوشی هه بوه و لهو تهدیبانه نه بوه عهیب و عاری رهفتاری نالهباري له ناو مه خه ليي هه لبهستدا بشاريته وه . چ نهينيان السكرا ناکهم بهومدا که بلّیم زور له شاعیری ناسـراوی خاوهن شــورهت له کون و نولیمدا تُهکر شیمر و هونهر شهناعه تیان بو نهکهن لهوانه نهبتون به برادمری خلاتیان قبتول کهیت نهوهکا ناوت بهد بنی پلیمانهوه . نالی سهرهزای ئهوه که چ عهیبنیکی لنی نهدیتراوه تا بشآنیی راست و دلسنزز بوه له که ل بیروباو ه زی دا ، چی له دلدا بو ه نه و هی کو تو ه و به دریژایی ژیانی ستور بوه لهسهر قهناعهته کانی . به زاستی نالی یه کنیکه

له و شاعیرانهی قه ناعه ت گورییان نه کردوه . ههرچه ند تهم نوسینه جیبی ساغ کردنهومی قهناعهت و بیروباوهزی نانی نیه ، بهالم جیبی ئەوەندەى تىدا دەبىتەوە بە پىيى داخوازتى موناسەبە بىلىم دىوانەكەي سهرو بن که یت و شیمره کانی بهو په زی وردییه و مخهیته بهر چاوی زیهن و مەنتىقەو، چ فەرقىك ناكەي بە قەناھەتە بنجىيەكانى لە قەسىدەيلىكەو، بغ قهسيده ينيك وهيا له تهمه نيكهوه بغ تهمه نيكي تر . وهك من له نالى دەگەم ئەگەر پىمان بكرىلى لىستەينىكى زەمەنى بىر شىمرەكانى رىك خــه بن لێمان مهعلترم ده بني ئهو له تهمه نێـکي مهیلهو زوهوه بهرهو پیک هینانی قه ناعه ت و بیروباو ه ز چوه ، ههر ثهم زؤ کردنه ش بوته هوی خیرازویشتنی بو حهج ، ته نانه ت نامه کهی بو (سالم) و پرس پی کردنی له بهرژهو مندی گهزانه و می بو سلیمانی نهو ترسه پیری کردوه که دوای گهزانهوه دوچاری و هزع و ژیانتیك بنی که خنوی لیمی رازی نیه ، دەمەولى بلّىم پەرۇشى بۇ قىـەناعــەتەكانى واى لنىكرد راســـتەوخۇ نه كه زيته و م الا كدا ئه و دمزاني به سه رجوني ده سه لاي بابان و هاتنی حوکمیکی بی باکانهی عوممانی لهوانهیه رکی له نازادتی رمفتار و قه ناعه تى بگرن و مهيدانى لنى ته سك كه نهوه به تايبه تى چونكه ئهو له ســهردهی حاکمه کانی باباندا ههرگیز ناچار نه بوه له ثاوی باوه زی لیل بخواتهوه ، دیاره له حالی وههادا تیک چترنی وهزعی سلیمانی به نیسبهت نالییه وه ناخوشتر بوه تا که سیکی تر که وا نه زور دهربه سـتی باوه ز بنی و نه له سهردهی باباندا مهرحهبای دیبتی . نالی که له شام مایه.و. و

> ئایا مه قامی روخصه ته لهم به ینمه بنیمه وه یا مه صله حه ت توقی نه فخی صور

دیاره نالی لهم مه صله حه ته دا مانگانه ی دوکان و قه یسه رخی و داها تی زورتی و زاره نه بوه کانی مه به س نیه ، پرسسیاری ثه و له باره ی بتر نی و وه زعینکه و ه یه بتوانتی تثییدا گوزه رانی نه مرونه ژخی بکا له که ل پاراستنی دلر پی تا برود ا. پیش من سالمیش له مه به سی نالی که یشتوه بریه یه و درامدا به زورتی باسی بری دادتی و بری حورمه تی تورکه کان ده کا نه له نه بوتی نان و گوزه ران:

شاریکه پر له ظلم و مهکانیکه پر له شین جاییکه پر له شدر جاییکه پر له شلار و ولاتیکه پر له شدر سالم صفهت له بی که سییا بانه بی هده در من کردم ثهو نه کا له غهما خوییی خلای ههده در

الإرهدا رونگه برسیاریك بكرنی و بگوترنی بهنیسبهت نالییهوه ئەستەمبۆڭ و شام و سىلىمانى چ فەرقىكىيان دەكىرد؟ خۇ ھىــەر عوممانلي حاكمي هـهموان بوز؟ پرسـيارهكه بني جني نـيه بهلام بني و دراميش نيه . له تهجرو بهي خومان د دزانين ژيان له جيگه ينيکي تازه داگیرکراوی وه ک سلیمانی دا بو کوردیکی شـهرم به خوی موحته رهی وهك نالى سهختتر و جني كومانتره تا ژياني ئەستەمبلال وهيا شام كه له ونی دا داگیرکهری عوممانی په لپی بنی حورمهت کردن به غهریبیدك ناگرنی که له هینچ رونیکهوه ناینیته ناو حیساب و بهرژهوهند و چاکه و خراپەيەوە و چ لەمپەران لە بەر يېيى ھەڭنانى . لەمەش بەولاتر ، شاری گهوره و قه له بالغ چاکتر ده بنیته حه شارکه بنو که سنیکی بیه وسی بەرچاو نەبىنى ، نالىش لەوە زياترى نەويستوە ژياندىكى رەشىزكى بىنى ئارایشت له ناو ئاپوردی شاری گهورددا چهپاردی بدا له نیگای نازدرای میرتی و ئهو هه لمه ته کاسانه ی خلا له میرتی نزیك ده که نهوه به تیوه کلاندنی بابای وه ك نانی ریزله خلاگرتو .

ئهم به قهناعهت نازینه و له خلا رازتی بترنهی نالی له گهلیك رهفتاری تری نالی ســـه ر هه ل ده ده ن جار بی چهندین ســـه یری

هه لبه سته کانی بکه یت پالای وه ی له به ر که س تندا نابینیته و ه خو داوا کردنی بارمه تی و لو ته خوری هدر هیچ . نوسه را یکی کورد له پیشه کی دیوانه چاپ کراوه که ی نالی خلیسکی به خامه ی خوی بردوه و نالی شکاند و ته و یه که دو ناو بردنه ی حاکمه کانی بابان که له چه ند موناسه به کدا ها تونه ته ناو شیعریه و ه به رامه و گهم شکاند نه و مه ن خون کردنه و هه ن :

يەكەم : گەلى كورد بە ئاواتەوميەلە مېۋۇى خۇيدا ھەڭكەوتى وهها يز شانازتي بدلززليتهوه كه ئهديبنيكي كورد مهدحي حوكمزانليكي کوردی کردېني . وهې کاشکې سهرلهبهري تهده ېې کوناک مهدحي بهروبارمگا و دهست و قام و جوامپرتی حاکمه سهربهخوکانی کورد بوایه .. کاشکی کورد خاوه نی ئه و حوکمزانه بتریایه به در لاژایی ملاژو مهدح کرابایه . نالی که دلای و مهدحی (تاقه مومتـازهکهی شـاه) به نهم چ دهستلیکی ســوال و سهدهقهشی تلیدا پان نهکردنوتهوه ببیته له ککه لهو تابلایه دا . لاواندنه و و پیروزباییه کهشی بر مهرکی سلیان پاشا و حوکمزانی ئهجمه پاشــا له قهسیدهکهی (تا فهلهك دەورەي نەدا) ئەويىت وەك ھى (تاقى مومتازى شاھ) ھەسىتى به خلا نازینهان زیندو ده کاته و ه گیانی کوردایه تیال تیوتر ده کات ، به شیر کی زوری هه تیوایه تی کونینه شمان له بسیر ده باته و ه به و مداکه پیمان دولی مهمیریکان مهمیری کان مهروه له مردنی دا بوی بگریهین

ويهكێكيتريشهان ههبوه له هاتني بۆ سەر تەخت پيرۆزبايي لٽي بكەين. لهم قهسیده یه شدا نالی همینده بلند ده روانی و خوی به رز ده کاته وه له لایه نی چاوچنزکیه وه ده توانم بلّیم پیسی دهگانه شانی (ابو تمـــام و عتری و متنبی) . بهزاستی تهم گیانی بهرزبونهوهی نالی ژوروی گومان لنی کردنی یارمه تی خواستن که لهم دو قهسیده یه دا ده چنه ناو بیبیلهی ههمتو چاولاکی بینساوه ، دیمه نلیکی یه کجار الشکرای به خزنازینی نالی دلینلیته ناو هه لبه سته کانه و هه ندی مهدح و لاواندنهوه که جیبی خوی کردنرتهوه . به لییوردبترنهوه دیار دهکهویی نالی لهم دو قهسیدهیه دا به پیسی حوکمی سروشت و رهوشتی فیتری له تارمایی دهست یان کردنهوه دور کهوتوتهوه نهك لهبسهر خلایاراستنی دوای للهایدانهوه چونکه له ههردو قهسیدهدا تاکه یهك وشه نادلازیتهوه باسی سهخاوهت و بهخشمینی مهدح کراوهکان بکات چ جایی ئەومى داواى يارمەتى بكات. بەمەدا ديارە نالى دڵ و دەرۇن و فکر و زیهنی به لای چاو چرکردنهو دا نه رویشتوه، ههر بیریشی الی نه کردنزته و ، چونکه ته گهر له گزشه پیکی ههست و نهستی دا وینه ی تارمایی خواهشت و نیاز ههبا ، خوشی بنی و ترشی بنی ، سنیبهریکی ثهو تارماییه دهکوته ناو هه لبه سته کانه وه وه یاخود هـــه ر نه بـــــی له وشه ییکیاندا (تُعم)لیکی وه له هی کابرای گلاشهی مزگهت ده بیسترا .

لیرددا پنیویستی روَن کردنهوه و وهرامدانهوه باسی دو قهسیدهی هینا ناوهوه که مهدحی پاشای بابان و تساقی تایبه تی تهوی تیدایه .

نالی له تاکه به یتنیکی تریش دا مه دحی سلیان پاشای کردوه ، هه لبه ت کهم مه دحه ده بنی پیش مه رسیه کهی (تافه له لا) بنی . گهم ت اکه به یته چاوی هه متو گه و گه دیبانه ی لنی خلیسکاوه که من له باره ی شیمری نالییه وه گاخاو تنم له که لدا کردبن وه یا توسینیانم خولاند بنیته وه ده رباره ی نالی . منیش به یننیکی دور و در نیش لایسی بنی گاگا بستوم تاکتو له خلاوه به تاییه زلانی کات و که له که کردنی داهاتی گاشنا بتونم به نالی له ناو ده رونمدا واتسای به یته کهم بلا رون بسلاوه بایی گهوه ی مه دحی سلمان یاشای تلیدا مخولانمه وه :

هود هودی دل حه بسی به لقیسی سه بای دیوه یه قین خلای که دامه ن گیری شاهی المه فی الی ده کا

بی گومان شاهی ناصه فی نانی (۱) لهم به پته دا سلیمان باشای بابانه چونکه دیاره شاهی ناصه فی یه کهم سلیمان پیفه مبه ره به خوی و سهر گوزه شته قور نانیه زور مه شوره که یه وه له که ل هو دهو د و به لقیس و سه بادا که لهم به پته دا نالی کردوه تی به مه به سی هه لبه ست ، که سلیمانی یه کهم پاشا بی و نالی دامه نکیری بی ، که سیمی کی تر نیه له سلیمان پاشای بابان به ولاوه . هه رچه ند که م و زورتی په یه یوه ندتی نالی به ده رباری پاشاکانی بابانه وه به چاکی نه زائر اوه و نه بیستراوه به لام به یشه و مه دحه کانی تریس دا ده رده که و کی الی به هیری بورش نالی به هیری بورش نی کی کیراوه و هیری بورش یوه و دیزی لی گیراوه و

⁽۱) باسی ثهم بهیته به در پزرتری له بهشی دومی (حاجی قادری کویی) هانوه .

ده م و دوَی نهو هه لبه ستانه ی تامی ناشنایی و دوستایه تی لای ده کر لای له که ل مهدح کراوه کاندا واش راده که یه نالی له سهرده می حوکمزانی سلیمان پاشاوه بوه به دوستی نیزیکی بابان چونکه مهدح و پیداهه لکوتنی بو سلیمان پاشا و نه حمه پاشایه ، له وان به پیشه وه مهدمیکان لیمی نه بیستوه دوستایه تی و ناشنایه تی رابگه یه تی به پاشاکانه و ه

دوره نالی گه گهر مه به سی لهم مه دحانه دا نان په یدا کردن بوایه ده بق پاشتریش مه دحی خه لیفه و والی و و وزیر و پیاو مافق له کانی عوسمانی کردبایه . که چی نه ناوی هیناون نه لیشیان نیزیك بوته و . سه یر له و ه داید تورکیه کی باشیشی زانیوه به ده گه ن نه بی شیمری به تورکی نه گوتوه ، رواله ت وا راده گه یه نی نالی نهی ویستوه ، و هیا خوی نه خستوته باریک ، هه لبه ست به زمانی ده سه لا تداری بیگانه دانیت نه وه کومانی ده ست به خودی به خودی لی بکری و گومانی ده ست بان کردنه و می لی بکری . ب

نه بترنی مه دح له هه لبه ستی نالی دا دیار ده پذیکه سه ربه خلا ، جگه له و دو ستی مه دح و ناو هینانی به موناسه به بر میره کانی بابانی کردوه تاکه یه که مه مدحی تر له دیوانه کهی هه یه ته ویش بلا شیخ نوری ناویسکی رود بارتی (روبارتی)یه:

له چاوی رؤدبارم نوری دیتن وهخته تارتی بنی گهمیش با ماجهرای هیجرانی (نوری رؤدبارتی) بنی له لاپهرده (۷۸)ی دیوانه کهی _ چاپی ههوالیر _ سهیریکی ده مهلبه سته بکه و نهختیك سرنج بگره وشه کانی ده رال بوت مهعلوم ده بی نالی نهم پارچه یهی به موناسه به ی چتونه حهجسی (نوری رؤدبارتی) داناوه :

چ میعمارانه بلا ته همیری که عبه ی دل ده چلیته حه ج خودا یار و مهده دکار و نیگه هداری هماری بی

دباره نالی الاره دا مه دحی براده را کی خوی ده کات که ده چسی بو حه و پیاولاکی خوایی و موسلمانه هی دونیا و ده سه لات و زه بر و زور نیه ، له سه رانسه ری به به کانیش ، دیسان ، چ ده ست بان کردنه و ه بین نادیتر لای . من له باره ی نهم (شلیخ نوری روباری) یه و هه و نه وه ده زانم به بنایک له کوینی ژیاوه و پیاولاکی به رچاو و ریزانی گیراویش بوه . به پلی گیرانه و می ده ماوده می باوکم له بایرمه و شلیخ نوری نانی به شلیخایه تی به بدا نه کردوه ، خدی خاوه ن به خشین بوه و به مالی خوی خزمه تی خه لقی کردوه .

نالی له زومینه ی مهدحدا ئهوهنده کناره گیر بوه تهنانه ت له پیاوانی گایینیش تهنها مهدحی پیفهمبه (س)ی کردوه ، هه لسه نیوان مهدحی ثهویشدا ناوی چوار خهلیفه کهی هینساوه ، به لای باوه دی منهوه ثه و بزه شیعره ی (عاشرا) که له لاپسه در (۷۰) دیوانه کهی (چاپی هه ولیر)دا چاپ کراوه نه هی نالیه و نه به هیسچ

کلاجیک ده چیته وه سهر شیرازی نالی: برده شیمریکی بی هیرزی نابه که دانه که بی تام و شهرا که که شاعیری ریزی دوه می شهری کوردیش ناوه شیته وه جایی نهوه ی لایه ق به نالی بسی نهختیک ورد بونه وه به بیته کان دهری ده خاخاوه نی قهسیده که کییه . له به بی چوارده میندا شاعیر روی قسه له خوی ده کا و ناویک دینی یا ناوی راسته قینه ی خویه نی یا نازناویه نی . من لیره دا به بی چوارده م شکل نوس ده که م له به ردیوانه کهی نالی (چاپی هه ولیر ۱۹۳۲):

عارفا سهد عفقل کل حیرانه وا لهو عالهمه عالمی اعلم که بنو خری ههم علیم و أعلمه

وشهی یه که می به یته که (عارفا) باک هیشتنی (عارف) ه له لایه نظوه نی ناوه که وه . نه مه دا چ گومانیک نیه و ده بنی بتلاژر پرته و کام شیاعیری کورد ناوی وه یا نازناوی (عارف) بوه . به م پییه ده بی کلاتایی قهسیده که ش ناوی (نالی) لنی ده رها و پرژر می و عارفی بخریته حیسه وه :

لامه یی (عارف) مه که نیاران نه که برم له غهم خلاش نه که رسه د پاره کهم هیشتا له غهم نه مولا کهمه

پوختهی گوته لیمرهدا تهمهیه که شیمرهکان سهرهزای بی هیزتی و بنی جوانی و بنی هونهرییان ، دژی تهبعی نالیشن له روَی تهوهوه نالی له مهیدانی دیندارتیدا ستایشی خوا و پیخهمبهری کردوه و به س سهیرلاکی تهم به یته قوندیاه به که و پلیم بالی به کام کولاره لالی دا بو سهر خهزینهی گهوهه ره کانی نالی ده بر در لایته وه ؟ احمد و اولاد و آلت در عرب شبه ی گوالن حاصلی گوال خاره تهی دانا ده لیلی محکسه

ئهم سهرسهری بازانه که وا ههمسهری بترمن موشکیل بگهنه ساعیدی شاهیدکی ومکتر من

من بهش به حالی خوم چه ندید کی بلّیی مهوه نده که ش ده عهوه بهوه دا که ده بینم و ده زانم نالی له رهوشت و به رزتی نه فسدا هاوتای نالی بویژ و مهدیده ، چونکه به زاستی فه لاکه ته مهده بی به رز

بخزیمته ناو نه فسی په سسته وه پیری ناولی من بلیم له خلاوه دیاره پیاوی نزم له گوتنی و شه ی به رزدا در لاز نیر گانقه سته . شاعیریمك و هیا گه دیبینك که ناو و ناتوره ی به دواوه بتو له هه متو گوته ییری دا تارمایی به دناویه که ی له به ر چاوان قوت ده بیته وه و قسسه خلا شدناویه که ی له به در لا ده خاته وه یا خود هه ر نه بسی له بایه خیان که محاته وه .

وا خلاشه دهست و زمان به یهکهوه پاك بن . صهد شـوكر تهم خلاشیه له شاعیریه تی نانی دا به زیادهوه پلیك هاتوه .

له به شیکی نه م گوتاره دا لایه نیکی تایبه نیه کانی نه ده بی نالی که پارسه نگ بتون و له نگه ر به ستنه قسه ی لای کرا بایی نه وه ی له قه واره ی گوتار دا بگونجی ، نه وه ش گوت را که وا به زاده ی به شدار بتونی زات و با به ت (هو نه ر و زانست) له و پارسه نگ بتون و له نگه ر به ستنه دا توانا و ده سه لاتی شاعیر خو ده نوینیی / نیستا کاتی نه وه ها توه با نیم چه ندیکی شاعیر بتوانی له که ل هینانه وه ی واتای و شك و و شه ی سه ختدا زرینگه و موسیقا و نازکی و پاراوتی له هه لبه ستدا بیاریزی شاعیر تر و هو نه رمه ند تر و ده سه لا تدار تر ده بی / ، ئه می بیاریزی شاعیر تر و هو نه رمه ند تر و ده سه لا تدار تر ده بی / ، ئه می خالیکی له بار و ناله باردا له (قرآن) دا زور به رجاوه . که سیک مانیک شاره زایی هه بی له جوانی گوته ، سه یریکی نه و نایه تانه بکا که له دابه شکر دنی میرات ده دوین تری ده کا ده سه لاتی (قرآن)

گهیشتنوته کولمی چونکه له باسی میرات و پشکی میراتگران وشکتر و و مزسکه رتر نیه که چی رسته کانی (قرآن) به شدیو ه پیکی تُه ده بی اً یه ته کانی دوای سه رکه و تنی (بدر) که جَیْگهی به کار هینانی رسته اً را یی و هو نهر کارتی و رموانبیژییه .[لیرهشدا چ گومانیك نیه که نالی په یزهوتی قورئانی کردوه له به کارهپنانی وشه و واتای ردق و سهدرکهش له البيكي شهنك و شلكدا]. من نـاليم تهكـهر قورئاني نهديبـا نهىدەتوانى ھونەر بەكار بېنتى لەو تەرزە جېگايانەدا ، ھەر ئەوەندە ده لَيْم نالى شـــوين پيــى قورئانى هه لـــگرتلاته وه كــهـــــــى نـــاو نغوردی وشه و واتای سهختدا . وهك للره به دواوه ، لهم بهشهی كوتارهكم بني وهيا له بهشي سنيهىدا ، نمتونهي بهيته كانى نالى دهرى دمخەن ھەندىنى جار واتا و رسىتەي راسىتەوخۇ لە قورئانەوە هه لقو ليون . پيشتريش جار يکيان نحترنهم هينايهوه له شيعرى نالي که واتای قورئانی هزندوتهوه بهلام وشهییکی ئایهتهکهی قورئانی گززیوه به وشه ینیکی تر بلا پاراستنی ملاسیقای هه لبهست ، تهم جارهیان وېنه يېکې تر له ئەدەبى نالى دېنينه بەر چاو كە لەوېشدا ھەر پەيزەوتى قورئانی کردوه ٹهگهرچی بو مهبهسیکی تو بی ، که بریتییه له سهد نهرم کردنی وشه و واتای سهخت بلا ناو قالمی هه لبهسـت . ورده ورده به دهم شــــهرح دانهوه دهگهینه نمترنهی ثهم بابهته له هیز و دەسەلاتى نالى .

کومه ل کردنی و شهی نازك و ته رو تو رینگه دار له ناو همر نوسینیك بی _ هه لبه ست یا په خشان _ له خووه ره و نه توسین ده دا به نوسینه که ، ریگه ش هه موار ده کا له پیش هه نگاوی نوسه بو نهوه بی زه جمه تیکی زور زه نهی ده رونی بخساته ناو زه رفیلی جوانه وه ، شاعیر هه به به شیکی زوری دیوانه کهی و شهی بژارده و تریسکه دارن که به به و اتایی پی پر کرد و ته و می به کاره ینانی و شهی جواندا مه به سی بی بردنی بی و اتایی نه بوه چونکه و ده زاین و اتا له شیعری نالی دا ته نگی به و شه هه لیچنیوه ا به هینانه و هی خوانه له هی شیعری نالی لیره دا مه به س ده رخستنی ده و ری و شه ی جوانه له هه لبه ستدا بی ماند و بونی شاعیر :

دیده ت وه کو گونل سیتره پزی شه بندی نه شکه یا لاله یی پیز ژاله یه دو نهرکسی شه ملات به و گریه ی تلا ره نگه منیش هاینسده بگریایم که و هه و برزاینم بید باندی قید و بالات

نمونهی دوهم :

عمق نەيلىكى تو :

من گریه ئەتلا خەندە بە يەكدى دەفرلاشىن من لەعلى بەدەخشان و ئەتلا لوئلوئى لالا

يەكىرى:

دیده وو دل ههردویان جزبار و جزیای قددی تزن سهروی دلجزی عهرعهره دل جزی نهمامی دیده جزی

ئەمەشيان :

تیپی شکلافه خیمه یی داوه له هسهر تهره ف یا شساهی نهوبه هساره هه لی داوه هسور دولی

لهم نمونانه دا وشه و قالبی شیعره کان هینده شلك و ناسکن هدر ده لایی له مهیدانی واتادا نمو و لاغه نازموده خلاش جلهوه بشت نهرمه به که نالی وه ك سوک سواریکی و لاغ ناسی دهست مه علانی پی و رکیف مه حکه ی شاره زا بی ترسی سایه و خلیسکان ، جلیت بازی و فارینه و مهقه سهی پی ده کا . به راستی و شه کان نهوه نده و پاراون به به ریانه و هه به بیان گوشی ناویان کی بی .

له شمیمری و ه ها و شه نه رم و نو لدا ته نها نه رکی ریا که خستنی له بار و ریز کردنی دهست ره نگینانه ده که و پیته نهستنری شاعیر ، پنی و یست به وه نیه شاعیر زرینگه و ته زایی و شه نگی و شلکی له شمیم به یدا بکا چونکه و شه کان پهیدایان کردوه .زیده و هستایی و هو نه و و محمت له و هدایه و شه ی سه خت و سه رکه ش نه رم بکر می و سه دانه و ی ناو می حرابی هه لبه ست .

هینایی وشه و رستهی زهجمه ت و ردق له دهسی ملاتی همه متح

شاعیر پرکدا هه یه ، به لام چ ستود ئه و وشه و رستانه وه ك ئيسكه ماســـــى له ئەوكى بەيتەكان كير بن. ئــهم دەســـــهلاتهى تـــــــى بردنى رهقایی وشهدی سهخت له نیو شیرازهی هه لبهستدا به زیادهوه لای نالی همه ، بهلام بلا ههست کردن به و دهسمه لاته و زموق سامان پتر کردن و خلاچهسیاندن له مهیدانی تهدهبدا به هلای ههست کردن به و دەسەلاتەي نالى ، دەبىي خوېنەرى كوردى تازە بىيگەيشتۇ دڵ و میشکی خوی رزگار بکاله تهم و تاریکایی ههمتر ئهو دهنگ و باس و حیکایه ته سهرالی شیوین و به هه لهبهرانهی که خوینندهواربیه ناتهواوه لاسابي كهرموه كهي ئهورويا له ريبي ئهديبه نهوزهسه كانمانهوه جهشمه ندازي بیر و ئەدەبىي لاپل كردوه ياخود خەربىكە لاپلى بىكات . ئەدىبى تازەي کورد بې ئەوھ ستەم لە خىرى و ئەدەبەكەي ھەڭەنگىلوىنى دەبىي يەكجارەكى له دەستە ستەمكارەكەي دوشمنايەتى رابردۇ رزگار بى ، ئەگەر بمانەولى ناوي راست بر گهو دو شمنايه تيه داندين ده بني پديي بلدين نه خوشي نه فسي، چونکه ئهم رق هه لیگرتنهی ئهدیب له « تراث » چ فهرقی نیه لهگه ل رق مەڭگرتن لە باوك و دايكى بەدوا ئەوانىشدا لە نەفسى خىزى چونكە له دوازوژدا خوی ده بیتهوه به باوك و دایك ، ئهده به كهشمی ده بیتهوه به « تراث » . . که حال وا بنی چ چار نامیننی ده بنی بلیسین تهدیسی رق ھەڭگرتتو لە رابردۇ دۇچارى نەخلاشىي نەفسىي بوه . بنى و لەم د است نیشان کردنهی هلای رق هه لگرتنه که نیشا عان نه پلیکابلی و به سه هتر چوبین ، ئووسا هدر ئەوەندەمان بۆ دەملانلېتەوە بلاین ئەو تەرزە ئەدىبە لە قەپلىكى زات و باوەزەكانى خۆىدا خەربىكى دەرولىشى و صلافيەتيە چاو و گولايى خىنى لە تىشىك و دەنكى حەقىقىمت بەسىتوە و زەرگوەشىنى دەكا لە سەر تەرمى رۆژگارە بەدبەختەكدى گەلى كورد.

من که ناوی لاسایی کردنهودی تهوروپا دلینم مهبهسم بهسه هتر چتر نی ئەوان لاسايىكەرەوەن كە لە ئەنجامى جاو ھەلاتنيان بە شارسىتانەتى ئەوروپاۋە راستەوخۇ دەكەۋنە دژى رابردۇمان كە دەبىنى ئەو رابردو. به گهز و گریمی فکری نویسی تهورویا « رجعی » و پاشکهوتق دەردەچىيى ، لەمەشدا تا زادەينىك شولىن بىرىي تىرىبۇرىكى تەسكى ئايدياليزى يز له كورېني هه لد ، گرنهوه كه ئهوروپاش پييهوه نهختيك نارّاحهت بوه ، له حالّیکدا تهوروپای راستهقینهی میّــژویی له سەرخەتى ھەزارەتى رەسەن ھەڭسىتاۋ ، ھەرگىز ئەو ھايتولەي رقمه لکرتن له رابردوی نه هاویشتوه به لکو زوژ به زوژ له حورمه تی شتی کـ بونینهی زیاد ده کات تا که پشته پله ینیك له بایه خدان به را بردو یاسے دوردہچوینٹی بو ہیلانہوہی کےولانہ تهسے و تاریکهکانی صهده کانی ناوه راست نه کا دهسته ی شاره و آنی به ناوی نوخی کردنه و ه کنون بپاریزنی دیاره تهدهب و ههمتل بهرهپهمیکی فکری کنون کونینهی ولیران بکات لهبهر تاکه هلای رق لنی بتونهوه و کهیف پینه هاتن . ثه وروپا له مه و جودی کنونی زیاد ده کات و رنزگاری نولایی دودانه بهر درلاژه کیشانی سهرکه و تقری رابردو ، دوازلازیش له سەر بنجى ئىستايەوە بەرەۋۇرتر دەبات . ئەم تىك بەستنەي كۆن و نوکی و ئاینده به چهشنیك خوی سه پاندوه له ولاته پیش که و تو مکان و وهماش له هممتو تهجره به یینك دهرچوه ، وای كردوه بزوتنهوهی شررشگ بیزانهش بکش بیته وه له که الایک هه نگاوی کان و کرچی چەپرەوانەي بەزاھىرېيشىرەو كە (لىنىن)كاتى خلاى دالىرانە تاوانبارى کرد و به ههمتو تواناییکیهوه بزؤتنهومی بزلشهفیکی لنیگیزایهوه. خلا ئەوەي راسىتى بىي كەلەپىررى ئادەمىزاد يەكى لە سىمر ئەوە نه که و تو و پا و (لینین) لهسه ری بکه نه و م بلا خلاش و پستن و پایه لیمنانی . گریمان بنر ماوه بینك ههمتر جیهان هیمنده خواللیگوزیو بق کهوته دژی رابردو ، ئەوساش ئەم رابردوه ھەمان تاکە سەرچاوه ده بنی که اثیمه ی لای هه لقو لیوین اثبتر بایی حدورمه ت و نرخی اثیمه ئەوپىش بە حورمەت و نرخە . ھەرگىز ناينىتە عــەقلى راســـت و دروستهوه مهرحه با بكراي له تفهاويشتني سهرهوژؤر .

که قسهمان گهیشته ناوهپنانی نهوروپا با نهوهش بلیم روشنبیرانی نهوروپا ، چ سوشیالیست چ سهرمایهدار ، لهوهنده راناوهستن بایه خ به رابردوی خویان بدهن ، شهوان لهجیاتی تیمهش خهریکی رابردوی تیمهن و ریز له کهلهپورمان ده نین . که نهختیسك بگهریمینهوه بو رابردو ده بینین بهشیکی زور له زانا و نهدیبه کانی نهورپا خویان ته رخان

کردوه بنو رنوژههلات ناسی و به هنری خهریك ب~~نو~~ن و لنیکنولینهوهی ئىموانەۋە خەلىقى رۆژھەلات شىلىرەزاي رايردوم زۆر كۆنەكەي خویان بتونهوه که ههزاران سال بتو له بیری کهسسدا نهمابـ تو . / پیاویزکی وهك ئۆسکارمانی ئەڭـبان لەسەر تەکلیفی قەیسەری ئەوســای گهٔ لمانیا بهر له ۲۰ سال هاتوته کوردستانی گیران و بهند و بهیت و حیکاته کـ نونهکاننی کوردی نترسیوه تهوه له دهمی شایهر و حیکایه تبیژی کوردهوه ا . تازه به تازه کوری زانیاری کورد خهریکه نمو کاره تەواو كات كە ئۆسكارمان شىسەقلى بۆ شىكاندىن لە جەرگەي ۋيانى مهعنهویمانهوه . زوربسهی ئهنتیکه و ئاسسساری کـــــــــــــــــ رۆژهڵآتی نیزیك زانا ئاساریه کانی ئەوروپى دەریان خست و خویمندیاننهوه . [بهلامهوه یه کجار سه بره ناوناوه که دهبیهم ناوی نه و زانایه ئەنتىكەكانيان بردەوھ بىر ناو مىززەخانەكانى ولاتى خىزيان . لەم قسەيەدا خەلقەكە ئەو راسىتىيە لەبىر خۇيان دەبەنەو، كە ئىيمىــە بە درىرۋايى ههزاران ســـالل خهریك بوین شویمنهوارهکانمان کویدر دهکردهوه و ئەنتىكەكانمان وردوخاش دەكرد و ئەو نۆسىنانەي بەسەر بەردانەوەبۇن ههمقرمان دهسر لينهوه . دهك دهسيتي لهو دزه خلاش بني كه نايه لني مَیْوُوَ به دهست نه فامانه وه سوزگرم بنی ک مهسه لهی کستیبه دهسیخه ته كۆنەكانمان ئەويىش وەك ئەنتىكەكانمان زوربەيات لە كىتىبىخانەي رۆژئاوا يارېزران ، بەشىكى زۆرى دەسىخەتى نرخىدار لە ولأتى خومان بتونه خوراکی مشـك و مورانه و سیسـره . گیمه بهداخهوه

مهونی دهست نه هرهمه ن کهوت خانه می مولکی سلیانی کهچی میر و گزیرتی پنی ده کرد قهدری و هما زانی ۱

7 چەندىن جار دىومە مەردى دلسلازمان ھەر ھىندەى عـەقل بە کموتوه گوتوه تی داده ی خیرا بی سے تینن نهکا بی حورمه ت بـ تی]. ده که و باسی را ردو له پهراو پزید کی نوسرا بیته و و به سوتاندنی لەناومان بردېنى . ھەر ئەو پەزە شۆانەن ئىسـتا لە كــتىبىخانە زلەكانى روز اوا جانحانهی بر دروست کراوه له خانوی به کرندیشن دا ، ژمارهشی خراوه ته سهر ودك ئهومی سامانیکی نرخدار بنی . ئیمه خەرىكىن لە وانەوە نرخى ئەو كــتىپبە زەردە پەزىترتانە و پەزە شىزانە یزانین و به چاولایکهرتی وانهوه بیانیارلیزین . سهیر لهوهدایه دوای [کرانهودی میشك و چاومان بلا نرخی ئهوان ئاسارانهمایت له ریسی په ند و درگرتن له میلله تانی پیشکه و توهوه ، تهدیسی نه و باوی کورد خەرىكە بە ھۆي بەسەھۇچۇنيەوە لە لاسايىكردنەومى نابەللەدانەي رۆژئاوا سەرلەنوىي دەستكاتەوە بە لەناوىردنى كەلەپلار و راىردۇمان): جاران پاشکەوتتر بىترىن رابردۇى خومان دەكوشت ، ئەمجسارەيان

به ههمه حالٌ هه لوهستي ئهو ئهديبانه له عاست كهله بور ههرچي صهدمی بیستهم دهزانم و چاوم بزیوه ته ثهو هه نگاوه هه آنه هیمنراوانهی زوتر بهرمو صهدمی بیست و پهکهمان دهبهن ، ریزی زورم هه یه بو ته کهسانهی به پنیی ســهردهی خویان نهختنیکیان له روناکایی روژگاره تاریکهکهیان زیاد کردوه، مهرجیش دانانیسم ثهو رؤناکاییــه له گللاپی کارهباوه وهیا له چرای للزکسهوه برنی ، چرا قلادیله و شاپلیت و ملاملیش بنی پنیی رازیم . من که للزکسم چنگ نهکوت چرا قلادیـــله و مــــلام ناکوژېنمهوه چونکه چــيترم ليه ئهشکهوتهکهی پٽي روَن کهمهوه ، که کارهباشــم بتر دهرحال شهوقهمهنیه کونه کان بهلاوه ده نیم بنی نهوه ز.ورزه بینك له ریزم بتریان كهم بیتهوه : شهم شهوقه كزانه له كاتی خۇياندا كارى كارەبايان بىر كردۇم ئىتر بىر لىپيان نازازتى بىم ائەگـەر چیترم بهبهرموه ههبا دهبتو لهکاتی خلایدا به کاری بلینم . من تتولاه نابم له و شهوقهی ههمبوه ، به پهرلاشم بلا شهوقتیك كه نهمبوه .

من دهستی و پران کردن و له ناو بردن بر هیاچ شستیک لیره به پیشه و می کورد در پژ ناکه که بزانم بایی تلاسقالیک له سامانه یه کجار کزه که مانی زیاد کرد بنی چ جایی شیعری که له شاعیر پیکی و ه کنسانی که به هه مقر گه ز و گرییه کی سهدده می خوی له دیزی

ههرهپیشهوهی تیکرای شیمی روژههلات دین . من کاتیک لهبهر خومهوه دهخویسهوه:

م نه خه زالانه که نه قشمی دیده من من من من سیان و دیده کال و متر سیان

ههست ده کهم نالی سهره رای پژاندنی ره ناک و بینی به هه شتی هدلبه ست به رؤماندا ، وینه بینی هونه رتی نه و توشیی ه لولوی و هه و ناوریشمی هونینه وه نه خشاندوه هاو تای تابلای ره سامه زله کانی جیهان بیت : کورد که کهسی نه بوه به (ریشه) وینه بکیشیت نالی ها توه به هه لبه ست وینه گرتی کردوه ، به لگهی سه لماندنم نهم نمونانه ن که به ریکه و ته خهرمانی تابلاکانی نالیم هه لگرتنه و :

۱ ـ دهسبه ندییانه دلان و ده چن سه رو و ناره وه ن خاوه ن کولاه و سایه وو به رگن وه کو ملوك

کانی ده زلان به تاو و دره خت تاوست به با

شـادتی به هاره بولبوله داماد و غونچه بتوك

وه ك چاوی و شكه صوفییه کانی له دار و به رد

ده ردلان به صه د (تر نّم) و گریان و نـ توکه نتوك

رایلانی تار و پلادی كالای به فـ ره تابشار ،

با بای ده دات و ماسی پیا دلای وه کو مه کـ توك

شهبتم که (نظم و نشره) له تهوراقی غونچهدا ۲ _ هلیند مونتهزیری تلا بق هه تا چاوی سپی بـق نهرگس که لهسهر یهك قهدهم و دیده چهقی بـق ۳ _ سروشکم ثاو و دانهی ناره کی دلی بے گےری داوہری بےم تھرزہ تھرزہ ٤ _ كـه عاوس و كه كابكن و كه بترقه المونن لالەن بە بەدەن ئەتلەسى ئەخدزەر كە لەبسەر كەن نەوردەستە كوڭى بەستە لەكـەڭ دەســتە كيــاھن ه _ مەسىتى خىديالى ئەوە لەھىزە ژمېرى شىللەوە دو شمنی خی و نه دیده می بیداری مر دیده نیگه هبانی یار تیپسی سروشکم ههزار نالەيى دل نەيسەوار ئاھە عەلەمدارى من مرن وهکو ماری سهر گاور خهم دهخلام ۷ _ ســهرایا گــواره زوردی ترس و لهرزه ده لایی ماسسی بوه لهو جیگ بسه رزه » ۸ ـ بر تو که بیکر و تازه وه کـ و حوری جه ننه ی قەيدى چىــە عەجۇزەيى دونىـــا بــدەم تەلاق

۹ - ئەژدەھاى زولفت لە دەورى گەنجى حوسنت حارسە
 حەلقە حەلقە چىن بە چىن سەر تا بە خوارى گرتوه
 خۆش لەسەر سىنەت سەرى ھەلداۋە دۇ گىزى سەربەملار
 مات و حەيرانىم كە چۆن عەرعەر ھەنىارى گىرتوه

۱۰ ماشقی صنعی حـهقم قوربانی دهســـتی قودرهتم چاوی ماوتی خالی شین کولمی سپسی زولفی سیا

۱۱_ دەسرۆكەيى ھەورى چ حىجابىكە كە تىيىدا شىمىس فىك الحسن انسارت فتوارت

۱۲ به چسه یی پسه رجه مینی و پرچسی سیا ههر ده لایسی مانگه شسه وه کولمی تیسا لاده ده سر لاکه یی هسه ورتی له جهبین ده رکه ولی شمس و قسر نسور و ضیا(۲)

خەرشىكى كەففى بىلەرى پېتىلە نەرگىس
 سىلەرى داخستوه وەك جىلوى حەيلا

۱۳ نالی ناستود نیه تستوله نهمامی عومرت

به نەفەس دىيت و دەچىي ئەسلى لەسەر بايىك

اه کریا گاممان و تــهم ولاتی دانـهکرت
 کوڵ جهمهن گارا نه بتر ههم لایوی غونچه وا نه بتر

⁽۲) له قرآندا روّز به (ضیاء)و مانگیش به (نور) تهشبیم کراوه.

۱۵ ته نی حاجی لهسهر چارچیوه یی ناجی ده لینی نه عشه
 لوحایی خور لهسهر ئیحرامی وه کافتوری ئه کفانه

تابلۇكانى نالى بەبەريانەو، ھەيە ، لەبەر زۇرتى، نىمچە دىوانىك پىك بىنن .

ا لهم نعق نانه دا نالى شاعيريكى عاده تى نيه ، لهك هل شاعير تى دا ولينه كريشه /. همر جاره له خوليندنهومي بهيدي ولينه كرانهي ناليدا عینوانه ژبره خوشکه له کهی دیوانی « الرسم بالکلهات »ی نزار قبانیم به بیر دهکهولیتهوه . بنیگومان ئهم دهسهلاتهی ولینهگرتنی «شـت» سروشت بنی یا مرنزف ، تجرید بنی یا ماده ، به لگهی تلیکه ل بتون و تفاعله له که ل دهروبه ردا ، لهم مه یدانه شدا نالی له ریزی پیشه وایه تی و رابەرتى دىيت . ئەم ئامادەييەشى بۆ (تېكىڭ بتون و تفـاعل) يالْبشتنيكي گەورەيە بۇ ئىمكانى گەيشتنى بە بلەي تكامل چونكە ك ههمق پهروازېکې بهرمو ئاسماني واتا و جواني.دا شريتهي بهسترانهو مي به « واقیع » درێژ دهبێتهوه و ژوَرخان و ژێرخان بهشــدار دهکا له سازدانی تابلای هو نهر . پیمی ناوی من بلّیم ، پچرّانهو هی مروّف له زهوتی و نشیمهن و دهرو بهر پتر له نیوهی جیهانی مرزقایه تی له ناوده با بهو پییهش بهرههم داده شکنی و داده له نگنی . تلا سهیری نالی له وصفی به هاردا چه ند واقیعیانه ژیانه و می روه که به ژیانه و می دوژی مەحشەر تەشىيى دەكا:

دایهی زومسین که حامیلی ئهبنایی مهحشــهره هـــــهر تلایهکی تیـــا که ئهمانهت بتر دایهوه

لهم تابلایه دا لایه بی ژیانی گیستاکه پشکی پتر وه رکرتوه له قیامه ت ، به لام قیامه ت تلیدا بلاته فه رمان به رلالی بی در لاغ له و روه وه که ژیانه وه ی سه رله به ری تلا و گیاو کو لای زهمینی را که یاندوه چونکه له مه صفه ردا هه مق کیان له به رایک ده ژبینته وه .

ئهم دوسه لأتهى نالى لهم هونهرى تابلل كيشان و له ههمستر هو نهره کانی تر که به در پیژایی نهم نوسینه له بهشی یه کهم و دوه می دا باس کراوٹ ، ٹا ٹەم دەســــەلاتە ھەر خۇيەتى جارىكىترىش لە سەرنەرم كردنى وشەي سەخت بۆ ناو چارچيوى ھەلبەست بەو پهزی هیز و تهواوییهوه دهردهکهویت . نمم را کهیشتنهی نالی بهسهر هه متر لایه نیک و حه ق و حسیبیک کی شیمردا ، تهویب ش بر خوی په کنیکه له تایبه تیه کانی هو نهری نالی که وا به ده کمه ن نه بنی پهیدا نابنی بن مرزق . کـهالیك له شاعیری گهوره و لنیهاتن ههن که بەرزىيان لە يەڭ دۇ مەيدانى ھەڭبەستدا دەردەكەوكى ، لەچەند مەيدانلىكى ترى دا ون دەبىي . بىي كومان ئەم دياردەيە دەگەرىتەوە بو نوقسانی پهکیک له دو سهرچاوه بنجییهکانی هه لبهست : زات و بابهت ، تُهكهر نوقسانیهكه له ههردوكیاندا نهبستی . دیاره ليروشدا مهبهس له زات و بابهت دو لايهنه كهى به هره و پني كه يشتنه .

لیرددا مهودای کوتار به پایان ده کات و خامه به دیار داهاتنی کاتی به رکی چواره می گوفاری کور ده می خوی ده به سستی ، وه ک شه هرزاد ، داستانه کانی ناوه روک و سه رنه رم کردنی و شدی سهخت و باسی تریش که هه بنی هه آنده گرمی بنو به شیک له و هه زار و یه ک په وی کوفاره که به رخوی ده که ویت .

. . . . .

ـ ملخص المقال ـ

باقة ورد من مديقة الشاعد الكردى «نالى»

العضو العامل : مسعود محمد

القسم الثاني

ورد في القسم الأول من هذا المقال ذكر لموضوع «المضمون» في العمل الأدبى والفنى بصورة عامة وعلى غاية الاختصار رعاية لما يقتضيه اختزال التفصيل في المواضيسم المتفرعة من الأصل. والمنتظر ان يتناول هذا القسم شرح المضمون في ادب (نالى) بصورة خاصة، ولكن ليس يما يمود بالنفع على القارىء وعلى الموضوع نفسه استعجال الوصول الى «المضمون» بطى النظرات والخطرات التى تنبعث هنا وهنا من أبيات (نالى) العميقة العريقة ولكل منها نكهة تزيد الاديب الكردى ثراءاً وصقلا ونضجاً ويكون فقده لها خسارة عليه لاتموض. لذلك تركت القلم يرتاد رياض نالى على رسله يقطف ويضم ويشم.

والذي يجب بيانه قبل الوصول الى « للضمون » هو أنه بما يرقس الى مستوى البديهية ان يكون شاعر مثل (نالى) قد طوى جميــع الميادين التي

يدور حولها الكلام ويثور الجدل عادة في بحـث ادبى جادً من مثــل احاطــة للترجم له بعلوم عصره وأدبه وامتلاء نفسه بصور المجتمع وتشرب وجدانه للطبيعة وامتلاكه ناصية المهارة الأدبيــة واللغوية وتــكوين القناعات في مجمل امـور الحياة والعقيدة وما اليها ، اقول انه يـكون قد طواها يقينــــ قبل ان يبلغ في الشعر مبلغ القدرة على شحن النظم بالجمال واللطافة والمتانة والمعنى حتى لتخاله يكاد ينفجر بما فيه فان الشاعر المشهود له بالرسوخ قد يتعثر دون هذه المقاصد وربما مكّنتــه قدرته على الخلق من الأتيان بالدرّة الواحدة في صدفة واحدة من أبياته على حــين تحجد بيتاً لنالى قد حــوى الدرتين والثلاث واكثر من دون أن يظهر عليه عناء أو لهاث في تهيئة الدرج لكل درة ، وقد يتبارى الادباء في استخراج المعاني الكثيرة في بيت له حتى اذا استراحوا من استقطار كل ما فيه من معنى وجمال خايلهم امر جديد من روائعه على حين غرة فكأنه قد ازاح عنه طاقية اخفاء . ومثلت لذلك ببيت واحد من بين عشرات مثله عثر فيه حتى الآن على اربعة معان مستقلة وقد يكشف منه المستقبل غـير ذلك . والعجيب من أمر هذا التزاحم انه خال من التكلف لم يصرف فيه مجهود يسنم عن التلمس ولا يضيق مجاله بوجه المعانى المتعددة فكل معنى منها مستريح في مراح فسيح ، ثم ان البيت بعد هذا كله متدفق بالتأثير الشعرى والعاطفى .

ومما يميز نظم نالى ظاهرة من ظواهر الكال الفنى مميتها بالتوازن والاستواء بين المعانى المتعددة والمضمون المادى والمضمون الشعرى في البيت ، فالحق انه لمما يحمل على الاكبار هذه القدرة الفذة على حفظ التوازن في البيت اذا ظهر فيه أص قوى بخلق ما يساويه من معنى قوى أو صورة رائعة أو مفارقة بارزة في البيت تحفظه من الميل إلى احدى جهاته ، ولربما وقع في وهمك

غرم تنفذ منه الى نقد النظم فلا تلبث ان تمثر من خلال سبكه العام أو احدى جمله او كلماته على رد يسد ذلك المخرم. وقد يتطوع بـالى ، بلا تظاهر ، بمرض مطمن ملحوظ في أحد أبياته ولا يكون ذلك الا فحاً يصيد به فطنة الاديب ليلقنها درساً أدبياً مستنبطاً من موضع الطعن ذاته لا موضع آخر في البيت ، كلذلك في سلاسة وعذوبة يقل نظيرهما في اى أدب. ولقد نبه نالى ، اكثر من مرة ، الاذهان إلى تلك الاحابيل فقد قال ، ضمن اقوال اخرى متمددة مشابهة ، ما معناه «لقد نسيج نالى بخيوط الشعر الدقيقة من خيال الشعرميّة شبكة لكل من هو شاعر ∢ واتيت في المقال بشاهد من ابياته على ظاهرة ﴿ التوازن والاستواء ﴾ لايتأتى توضيحه في العربية الا في مقال مستقل وعبر معاناة من التوضيح والتفسير يضيق عنها المجال في هذا المقال . ولربما امكن هنا تقريب المفهوم من احد ابياته الأخرى التي ورد في المقال تمثيلا لأحد هاتيك الفنون وذلك بترجمته الى العربية في العبارة الآتية ، والبيت ورد في وصف أحد مظاهر الربيع : « عجباً نســـج من (قطعة قطن) السحاب هذه بغزول المطر قطيفة خضراء في سعة وجه البسيطة. .

لهم (پارچه لؤکه) ههوره به قهد روَی ههمـ تو زهمین بهم رایه لله قهدیفـه یی سـهوزی عهجـه ب ته نی

والذى ورد في صدر البيت من اللفظ الموضوع بين قوسسين قد وضع مثيله أيضاً في العبارة العربية بين قوسين ، وهو يعنى في الكردية شيئين مستقلين من كل وجه فهو اذا اعتبر كلمة واحدة كانت صيغة التصغير لكلمة (پارچه) بمعنى القطعة الصغيرة ، واذا اعتبر صيفة تركيبية لكلمي (پارچه) بمعنى القطعة و (لؤكه) بمعنى القطن افاد معنى (قطعة القطن) في العربية . فهسذا

اللفظ على المعنى الاول (قطعة صغيرة) من السحاب يصور مهارة الربيع في نسج الشيء الكثير من الشيء القليل، وتتأكد مهارة الربيع هذه مره أخرى في قلب بياض (قطن) السحاب الى خضرة القطيفة، وهى العشب الاخضر، دونما استمال ادوية القصر والصبغ. والبياض هنا مستفاد من لفظ القطن نفسه وليس مستماراً على سبيل التسامح من غلبة اللون الابيض في احتمالات الوان السحاب المتعددة من ابيض وادكن وأدهم واسود واحر. وهو على المعنى الثاني اي (قطعة القطن) يناسب بين قماش القطيفة والمادة الاولية المصنوعة منها القطيفة وهو القطن. ويلاحظ من حيث المضمون ألاجتماعي المابيت لم ينحصر في اطار المعنى الجمالي العام المجرد المأخوذ من وصف الطبيعة، رغم امتلائه بالجمال سبكاً وعرضاً وبياناً ، فقد مزج بين الطبيعة (الربيع) وبين منتوج اجتماعي (القطيفة) في رسم الصورة الفنية شانه في ذلك شأن اي شاعر موثق الصلة بالواقع في تحليقاته وابداعاته.

وبينت ضمن ما بينت من خصائص ادب نالى قدرته النادرة على تطويع الكلمة العصية في بنية البيت دون نبو و قلق وكذلك تسويغه التعبير الصعب في مذاق القاريء ، وقد تابع في هذا اسلوب القرآن في احتفاظه بجزالة التعبير وموسيقى اللفظ وهو يسوق آياته الرنانة في اقل المواضيع حظاً من الطلاوة والرنين كموضوع المواديث مثلا ، فالملحوظ ان عبارات القرآف في تفصيل الأرث ثرية بالجزالة و الرنين والطلاوة كثراء الآيات التي نزلت بعد انتصار (بدر) حيث المجال فسيح لفنون البلاغة والاقاضة والنشوة .

ولقد يكون في مقدوركل شاعر ان يأتي باللفظ العصي ، ولكن ما جدوى ذلك اذاكان اللفظ شجي في حلق البيت ، قالت شرط الابداع

سلاسة اللفظ و'يسر مجاورته لغيره من الالفاظ في النظم .

ولكى يتسنى للمتأدب الـكردي الناشيء تذوق ما في هذا الفرن الصعب من البراعة عليه ان يتخلى كليسة عن النظرة الستى بدأت في الذيوع بين قسم من شباب الكرد والتي تعتبر التراث في مجموعه ضرباً من التخلف يجب مسحه واعدامه . ولقد فصلت في المقال الأصلي هذا الاصر على حسب إكباري للتراث باعتباره الذروة التي بلغتها الحضارة الفكريسة الكردية وقلت ضمن ما قلت ان من يعدم نالى وادب نالى عليه ان يعدم قبل ذلك كل الماضي الكردي بجميع طبقاته ومقومات حياته فان شعر نالى منسـوبا الى عصره ارقى بمراحل من المغزل والمحراث والمجرشة والرحىكل اولئك منســوبة الى عصرها أيضاً . ولا يجوز قطعاً ترك هذا النمط من المتأدب الحديث يستمرىء المباهاة بمدائه للتخلف عن سبيل تشديده النكير على التراث على حين يستبقى لنفسم الفخر بمجاملة البروليتاريا التي كانت متخلفة عن شأو التراث من كل وجــه فانك اذا قارنت شــمر نــالى او حافظ الشيرازي أو البحتري أو احمدي خانى الى افــكار المامة وعقائدها لوجدته في المقارنة اقرب الى الثورة بجـــانب ذلك التخلف الفاجع في تلك الافكار والعقائد . وعلى المتأدب الحديث ان يربأ بنفســـه عن طلب الفخر بالهجوم على تراث لا يســـتطيع المصاولة وبافتعال حب الطبقات البائسة وهو حب أصبح بمثابة « موضة » هذه الأيام ولا يكلف مدعيه شيئاً . والذي بجب فهمه وادراك هو انه لا لوم على شــاعركردي عاش قبل قرون مضت فی ادبه الذی قد لا یوافق ذوق جماعة من ابنـــاء هذا العصر كمــا انه لا لوم على فلاح او عامل او كاسـب عاش في الماضي ولم يســتطع ان يكون ثوريا او تقدمياً او على حظ من رفض الذل يقارب حظ الشاعر الذي عايشه على الأقل.

ان النتيجة المباشرة للنظرالي الماضيعلي هذا النحومن الاتهام والكراهية هى حتمية الحكم بكون الحاضر ابناً غير شرعي للماضي ، وياتي من ذلك مباشرة سبق الحكم بمدم شرعية ولادة الفد من الحاضر ، ذلك لان من يعجز عن رؤية اواصر النسب بين الماضي والحاضر هو اشد عجزاً من ان يكون في برجه العاجي الاهاً يستولد الحاضر غداً شرعياً في زيجة سليمة بسين الحساضر وبين عوامل التطور الأصيلة فيه حسب رؤيته . والقول هنا منداح بمــا يزيد عــن حجم التلخيص اجتزيء منه مابينته في المقال الكردي من ان مرد هذا الخطأ الفادح عند المتأدب الكردي هو تأثره بشريحة ثقافية مثالية اوربية تلتبس بشيء من الجرأة واللامبالاة واللامسؤولية على حين تتصف اوروبا المتطورة مر جذورها التــأريخية بنقيض ذلك كله فهــي بلفــت في رعاية التراث وصونه مبلغ سن الشرائع لمنع المؤسسات البلدية من هدم البيوت القديمة وتعديل الارقة الملتوية باسم التجديد والتصحيح، وهي بالبداهة أكثر اعتناءاً بتراثها العقلي بل إنها تتوسع في هذا الباب حتى تتسع باهتمامها لتراث الشرق ومن الامثلة الحية على ذلك ان المجمع العلمي الكردي يستكمل اليوم في حفظ الفولكلور الكردي عملا بدأ به (اوسكارمان) الالماني قبل سبعين سينة مضت . وغنى عن البيان ان البقية الباقية من اثار الشروق التأريخية كانت ستزول مثل القسم العظيم الذي اندثر منها عبر القرون لولا اعتناء علماء اوروبا بها خلال القرنين الأخيرين . واعجب للقول الذي يتهم اولئك العلماء بســرقة بمض الاثار فهذا القول ينسى في ذلك دورنا الذي امتد مع التأريح في هـــدم الآثار وتفتيتها ومسح كتاباتها . وشأننا مع المخطوطات القديمة كان كشأننا مع الاثار من حيث قلة الاعتناء فلقد شهدت الرجل المخلص بين قومي يبسادر الى

حرق الورقة المخطوطة القديمة صوناً لها من الهوان. وهنا نصل موضع المعجب فى المفارقة: فلقد كنا قديماً نهدم الماضي لانناكنا جهلاء واليوم يأتي المثقف الكردي الجديد فيعاود هدم الماضي لاتهامه اياه بالتخلف. ولله في خلقه شؤون.

على اني في دفاعي الحار عن التراث لم اوجه كلمسة نقد واحدة للادب الكردي الحديث واساليبه الطريفة في التحرر من القيود والقواعد ولم ادع احداً ابدا للتمسك بالقوالب القديمة وتحريم الابتكار على نفسه في المبنى أو المعنى . كل همي الا يظلم التراث عبثاً .

المتعمق في شعر نالى يستيقن من وجود نواح كثيرة فيه التفوق من جلتها انه متفوق فى كل ميدان على عكس ما يلحظ في شعر كثير من مشاهير الشعراء من حيث انحصار بروزع فى حلبة دون حلبة فقد يجيد احدهم الوصف ولا يبلغ في العاطفة شيئاً أو قد تلتوي عليه السبل في الحكمة أو التصوف ويرتفع مقدار نالى مرة أخرى في ملاحظة احترامه لنفسه وارتفاعه فوق مزالق الزلفي والتوقع ، وتلك واقعة تريح وجدان القساريء فانه بما يبث الطمأنينة في نفس المكبر لشعر شاعر متفوق ان تكون معانيه الجميلة قد نبعت من روح نظيفة فاننا نعلم من شأن كثير من مشاهير الشعراء قديماً وحديثاً انه لولا شفاعة ادبهم فيهم لما استراح ذو حياء الى صحبتهم خشية علوق رذاذ من صيتهم المجرح باذيال عصمته . لقد بالغ نالى في مجال الارتفاع فوق مواطن الشبه الى حد التحنف والتزمت ، فانك اذا نظرت في ديوانه بالمجهر لا بالعين المجردة لم تعثر فيه على كلمة واحدة يشهم منها ريح الارتزاق وليس فيه غير المعتين من بضعة ابيات وغير بيت واحد مستقل مدح فيها امراء باباك

وذلك في بواكير نبوغه . والابيات هذه خالية هى ايضاً من ايسة كلمة أو ايماء تحمل على التوقع حتى انها لم تحو لا صراحة ولا اشسارة اي معنى من مماني جود الممدوح وذلك يدعو الى الاقتناع بائ نالى مقطور على الزهد والنزاهة وليس معانياً لهما ، ولهذا السبب اختفى من شسعوه مطلق الوجود للتعشم .

ندرة المديح هذه ظاهرة بارزة فى شهر نالى فهو في النعت لم يجاوز شخص الرسول (ص) وجاء ذكر خلفائه الاربعة الراشدين في خواتيم نعتم للرسول (ص). وهذه الظاهرة تنسجم مع ظاهرة أخرى ملحوظة في ادبه وهى الثقة بالنفس والاكبار لها. وليس ادراك ذلك بالأمر العصى على فهم من يفصل بين العظمة المتأصلة وبين الدعوى التي لا غناء فيها ولا اغتناء وراءها.

وبما جاء في بعض مناسبات المقال استشهاد بنهاذج من شعر نالى توضح مكان الكلمة الطلية الرنانة في تكوين موسيقى البيت مستقلا عن مهارة الشاعر وكيف يتداعى من ذلك معنى المهارة الفائقة في الاحتفاظ برنين النظم وسلاسته عند استعمال الكلمة الصعبة والمعنى العصي .. واستشهدت في موضع آخر من المقال بأكثر من عشرين بيتاً كل منه يسوغ اعتباره لوحة فنية لقوة ما فيه من براعة التصوير والتمثيل حتى قلت اني اذكر لدى تلاوة امثال تلك الابيات في ديوان نالى عنواناً وضعه الشاعر (نزار قباني) لأحد دواوينه حين مماه (الرسم بالكلمات).

وختمت المقال بالاعتذار عن طرق موضوعي (المضمون) و (تطويع الكلمة العصية) في شعر نالى وما اليها من المواضيع الاخرى وذلـــك لضيـــق

المجال في هذا القسم الثاني ووشك انتهاء للساحة المخصصة له فيمسك القلم هنا مثل (شهرزاد) عن الكلام المباح بانتظار ما سيقع في حصته من الالف ورقة والورقة من صفحات العدد الرابع من مجلة المجمع العلمي الكردي .

. . . . .

ئە دەبى كوردى

ئەندامى كارا: عەلائەدىن سەجادى

جارانی پیشه کی مهبهست به نه دهب نه و قسه و بیر و باوه و موانانه به که له دهرونی نهدیب و هلانه ریخکا پهیدا بوه و به و تهی جوان و ناوازه دار له دو لیوه ی نهو نهدیب و هلانه رهوه دینه دهره وه و مکتر بلیبت نه و قسانه ی نه وان نه به ناویدنه ی نه ته وه که یاب به که وه به به که له مه دیسان وه نه بی نهده به هر بریتی بی نه وه ، به کر به به همه دیسان وه نه بی نهده به به به به به به به به همه ده به نهده به به نهده به نهدی نهدی به نهدی دوانی نهدی نهدی به سلاز و سرنج راکیشه رییشانی داوه .

ئەمە بەجۇرىكى تىكىزايى بەرانبەر بـ ھەســـــــــ نەتەوميەك ، بۆيە ئەڭيىن بەرانبەر بە ھەمق نەتەوميەك چونكە چەمكى ئەم، ئەدەبە بهم جوره ومكت ديمه في كومه له نتوريكي تيشكداره كه له شـويني خلای ئەبرىسكىتتەرە و ئەدرەوشىتتەرە ، كەسى لىي بىيبەش نەكراوە بىر و درگرتنی رؤناکیه کهی، مهگهر یه کنیك که له توانایا نه بنی شــت ببیننی، واته بني چاو يك ١. ئهو كه نابينني له بهر ئهوه نييه كه شهوقه كه ناته و او تى تيدا ههيه به لكو نه بينينه كهى له به ر ناته و اوييه كه كه له خلايدا هه به ، کاتنی ثهو ناتهواوییهی تنیدا نهما ثهویش و مکتر که سانی تر شهوقه که ئەبىنى . سەمەرەي ئەدەبىش بەو جۆرەيە ؛ گەوھەرلېكى زانياربيە ، ههر نه تهومیه لئے ، ههر تاکیک له نه تهومیه کدا ئه توانی و دری بگرنی و ریسی لی ناگیرویی! . ته که ر وهری نه کرت له به ر ناته و اوتی که و هه ره که نىيە، بەللىكى لەبەر ناتەوارى خىزيەتى ، ناتەوارىيەكەي خىزىشى ئەوميە که بهرهه لستی بلا پهیدا یووه و بلا تهوه هلینراوه ته پلیشهوه که لهو که و هه ره و هر نه کرینی ، ثه که هر به رهه نسته که نه ما به بنی کو مان ریکے ای بر تهخت ته بی بر چنونه بیشه وه بر ناو جهرگ می گەرھەرەكە . ئەمەيە بەشىكى ھەمتر عيلم و زانيارىيەك بەرانبەر بە **ھەمت**ر كەس .

ئەمجا بېينە سەر ئەدەبى كوردتى :

کورد نه تهوه په که چونکه زمانلیکی هه یه ، گومانی تلیدا نبیه که ثهو زمانه کهسیه تبیه که و بناغه یه کی سهربه خلای هه یه و به ههمتو جلار

له زمانیکی تر جیابوه ته وه ، نه که رزمانیکی تر بوایه له زمانه کانی تر
نه وان لهم و نهم له وان تنی نه که پیشتن ، که له یه ک تنی نه که نه وه
نه که یه ننی که جیاوازییه کی هه یه . نینجا له سه ر نهم ده ستقره نه که رزمانی
کوردتی زمان بنی _ وه زمانیشه _ نه بنی نه ده بنی هه بنی چونکه نه ده ب
شان به شانی زمان دیم خواره وه ، نه ده بیسش نه و زمانه یه که پیسی
نه دویمن ، نیتر هه ندیم به پیزه و هه ندیم بنی پیز نه مه شتیم
تره ا

نه کراوه و دهمی بلا نه براوه تُهمه تُهوه ناگهیه نکی که نه بوه ا .

ئەوەندە ھەيە ئەتوانرىلى ئەو يرسىيارە بكرىلى : كە بۇچى قسەى ليوه نه كراوه ؟. . گوماني تليدا نييه زماني كوردتي لهو زمانانه نهبوه که بنه بر بتربیت و و مکتو هه ندیی له بنه ماله ی زمانه کان که براونه ته و ه برابع بيتهوه ، تُهكهر لهو زمانانه بوايه تيسته تهم نهتهوهيه تهم تاخاوتنه چې په که ته پیکه د ۱ . که وا بټر هه په و وجټردي هه په . بهلام له لاپه زمي میزؤیا گەلنی کوسے و تەنگ و چەلەمەی ھاتىۋتە رىلى بىلۇ ئەوە دهستی بز دریژ نهکرهی ۱. یهکنی لهوانه گوشینی فیکرهکهی بووه له لایهن غهیری خویهره به کلیکی تر لهوانه پهرت و بلاوتی نه تهوه که بووه که نه يتوانيوه بيلگُنْيُ به خلايهوه ۱. به شينك له تُهده بي پيت ش ئیسلامه تی یه کهی ئه و ئه ده به بو که له ئاو پستا و کتیبه ئابینیه کهی ييشتويا هەيبتو . لە پەلامارەكەي ئەسكەندەرى مەقدۇنى و پاشان پەلامارى عەرەب ئەوانە ھەمق تياچىزن، نەوەك ھەر ھى تەنھاكورد بەڭسكىۋ هی که لای نه ته وه . له یاش ها تنی ئیسلام شالا وی مه غولی ش دهستایکی گەورەي ھەبتو بۇ لە ناوچتۇنى فرەيەكى فرە لەعلىم و ئەدەبى ئىسلامى .

پاش ئەوە كە ئەستىرەى ئىسلام تىشكى تەواۋى دايەۋە، كورد وەكى گەلى لە نەتەۋەكانى تر چوە ژېر ئالاى ئەو ئايىنەۋە، بەلكى بىر و باۋەزى ئايىنى كارىكى ۋاى كرد كە رېكىلىەكى ۋاى نەھىيشتەۋە كۈرد ۋەكى ئەۋ دەستەى درېژى كرد بىل زانيارىيەكانى تر درېۋىشى بكا بىل بەخىركردنى ئەدەبەكەي خىرى 1.

ا نه مجا لیر مدا نه ده به که بو به دو به شهوه ؛ نه ده بیر کی کلاسیکی که له سهده ی با نزه هه مهوه به ته واوی که و ته مهیدانه وه ، نه ده بیر کومانتیکی که لهم سه ده ی بیسته مه دا ده ستی پی کرد ا . جا نهم دو جلاره نه ده بیر یسته تلازی بچینه ناوه در که که یه وه بر تی گهیشتنی له چین نیه تییه که یان .

کوردتی و تراوه هدروه ها لایه نی گوزاره شی به ته و اوتی گر تلا ته وه که له ناوچه که دا ناوچه یه کورده وه هه ستاوه و ثه و مه عنایانه ی و در گر توه که له ناوچه که دا باویان هه بوه ، وه یا بلاین له دیمه نی ناوچه که وه هه ستاون ، ثه مه بلیجگه له وه که به حوکمی ته بیعه تی بلاوب تو نه وه ی زمانلیکی تری لاوه کی له ناویانا هلانه ر و ثه دیبه کانی کورد له مه عنای ثه و زمانه شیان دیسان و در گر توه و هلیناویانه رژاند و یانه ته ناو زمانی کوردی یه وه له ملایه نه و دیاره زیاده ده و له مه ندییه کی تری په یدا کردوه .

به لکهی هنونه و نهدیبه کانی رنومانتیك بنو نهم نیشه یان نهوه به سه رخق ، بتی که و تیان : سه رده می خنو خه ریك کردن به و شه وه به سه رخق ، نه بنی کنوشش بخریخته سه رگوزاره و گوزاره فراوان بکریخته و ه و شه کان خنویان له خنویانا قه له و وه یا الاواز بن مه به ست نییه ، به لکق و تیان که رهسته یه کی زنور له بازانی مه عانی دا په یدا بو وه ؟ نهم که رهسته یه له گوزه ری پیشه سازیدا و له راز و نیازی گه یشتنه و ه یه ته که کی ده وی ماوه ی نه هنیشته وه بنی نه وه که بیر نیتر خنوی به و شه و خه ریك بكانه و ه و و و دریان بگرنی !

کلاسیکه ثیتر لاپهزهکهی فزلی بدرایی و بخرایته گلزشهی لهبیرچونه وه و گوینی نهدانهوه ۱/چونکه ئهده بی کوردتی بهتایبه تی بناغه کهی له سسهر ئەو ئەدەبە كلاسىيكە دالاۋاوە ، ئەگەر ئىسەو ئەدەبە نەمىنىكى و برۆختىنرىنى ئىمەدەبە رۆمانتىكەكەي بەھىيچ دەرئەچىي و بە بىي بنساغە ئەمىنىنىتەوە /. بەتايبەتى لەسەر قسەي رۇمانتىكەكان كە ئەڭىيىن ئەدەبى کلاسیك لهبهر تهوه که ههر بر چیننیك بووه، وه چینایه تیس بازادی ئەڭيىن بەلام ئەگەر بچىنە بنج و بناوانيەوە لە راستىدا وا نىيە ، چونکه ئەدەبى چينٽك ئەدەبەك لە ئەدەب دەرناكا ؛ چينەكەشى ههر دهسته یه که نه نه نه وه که . هیچ نه ده بیك نه وه ك له ناو کور ددا به لکتو له مهمتو جیهاندا نبیه که ههمتو چینستی بگریتهوه لهم سەردەمەشدا زۆر ئەدەبى رۆمانتىك ھەيەك ھىلەر يەك چىلىن ئەگرىيتەوم ، كەچىي پىشى ئەڭىن ئەدەب . چەشنى قىسە و بەڭگە ئەتوانرىنى بكرىنى بە بەلگەي ئەدەبە كلاسىكەكەش . نەتەوە وەنەبتى ههمتل زهردوی دار ، وه یا چهوساوه بنی . نهو نهده بهی که چاری چەوساندنەوەك ئەكا بەرانبەر بەچىنى زەردوىدار ھىچ ترخىكى نىيە چونکه ئەوى نەگرتۆتەوە، لەگەنى ئەوەشا لە ئەدەب بۆنى خازى نهکه نه ه .

جا لەبەر رۇناكى ئەم قسانە بۆمان دەركەوت كە لە نــاو ئەدەبى كوردىدا دۇ جۆرە ئەدەب ھەيــە ؛ يەكنى ئەدەبىيكى كــۆن ، يەكنى ئەدەبە كۆنەكەمان بەرھەمى ئەو ھۆنەرەمانن كە لە سەردەمەكانى پیشتودا بومانیان بهجنی هنیشتوه و بویان کردوین به نازوخهیه کی تنیر و تهسهل بلا گیمزلزی گیمه بهرههمهکانی شلیخ تهجمهدی جزیری و نالی گەلنى داســــتانمان لە ھىنز و پىنزى ئەدەبى كوردىدا بىر ئەگىيزنەوە. ئەو ئەدەبەي ئەوان و ئەو ئەدەبەي كە لە ھۆنەرانى ھاوچەرخەكانيان و هٰ و نه درانی پاش گهوانیش ماوه ته وه وه نه بنی هه در گهده بنیك بنی که ته نیا سەلىقەي ئەواغان بېشان دەن ، بەڭكى جىزىيەتى رۆۋەكانيان و چىزىيەتى کار و باری روزه کانیشیانمان ههر پیشـان ئهده ن ، بویه ئهمـه ئه لایم چونکه یارچـــه په کی با له رواله تـــا ئیمه هــه ر بــه څهده بی روتی تنی که ین له راستنی دا میژوی سه رده م و وارمان بخ نه گیزنه وه . که و ابق له بهردهست هینانی تهوانه تاکاداری پهیدا کردنمان ته بی به سهر ههمتو چهشنه بیر و باوهزیکی تُـهو روژهدا . لهبهر تهمـه چونه بنج و بناوانی ثهو جوره ثهده به وهنه بنی ههروا شتیکی سانایی بني دازشتووه بنيگومان گهاني جيايه له دازشتنهکاني ئيمزو ! .

به وینه نه وان وشه ی عدره بی یان له که ل وشه ی کوردیدا جوش داوه و هونراویان پنی دروست کردوه ، به لام نایا نه و وشه عدره بی یانه و ه ته نانه ته نه و وشه کوردی یانه ش که نه وان به کاریان هیناوه و ئەدەبەكەيان يىتى دروست كردوه ھەر ئەم وشە عەرەبتى و كوردىيانەي ئىمزۇژن يا شتلاكى ر 11. ئىيمە كە سەيرى روالەتەكانيان ئەكەين وا ئەزانىن ھەر لەو وشانەن كە ئىسستە بەكاريان دىنىن ، لەگەل ئەوەشسا وا نىيە 1. ھەر چەندە بە روالەت يەكن ، بەلام لە راستىدا جيان ؛ جيان لە چەند رۇيەكەوھ .

له كيرك لهوانه تهوميه كه تهكم تهوانهى تيمزز بترنايه تيمه ئەمانزانىن كەچىي ناشيانزانىن 1. نەزانىنەكەمان بىزيان بەلگەي ئەوەيە که تهوان جیان و مهناهیمی عیلمی تهو موفرهداتانهی تهو روژهی ئەوان غەرى مەناھىمەكەي ئىمزۆۋە . لە ئىمزۆۋدا _ كە عەرەبىزانىش الاسته زلارتره لهو رلاژه ـ که چي وشه کاني الهوان نازاني ۱ . که وا ب~~ق~~ ئهو وشانهي ئهوان قسه له عهرهبيه تهوه ئهكا نهك له عهره بي يهوه ١١ . ههر وهما وشه كوردييه كانيش كه تمهوان بهكاريان هيناوه ههرچه نده به روالُّهت وشهكاني تُنيستهشن بهلام له راستيدا جيان و مهناهيمٽيكن که ئیمزلاژ ئیمه جوره مهناهیمیکی تر لهو وشانه و در ئهگرین . مەقاھىمەكانى ئەوان ھەمق رەۋانىيۋىيە كەچى ئىيمە ئىيمرىز رەۋانىيۋىمان خستۆتە ئەو لاوە و وا ئەزانىن كە شـــتىكى زىادەيە . كە ئەڭىم بهلامانهوه زیاده یه بهلای بیر و باوه زی گهو که سسانهوه که گهده ب ههر وا به شتیکی ساده دائه نین ۱. لهگه آن تهوه شا نهو مه فکوره یه که بهرانبهر به تُهدهب تُهوان بهو جوّره به سادهی دانه نین تُهتوانین بَلْيِين ئەوە لەراستقدا ئەدەبىكى لە پلەي پىنجەم و شەشەي ئەدەبدايە

نهوهك له پلهى يه كه مدا ! ههر وا بلا ولاينه شلاخ ته جمه دى جزيرتى ته لاين :

> تمالی الله زهی حسنا مبارك (۱) تبارك سده تبارك سده تبارك

مكه ر سيرين بفي سيرانيني بوق ألا شميس الملاحية قيد تشارك

ژغنجین غونچه ب وی کولعزاری دهیم در خونچه د دلدا مایسه خارك

لتای عروری مهستانه نازك و لونی عهنسهری محمستور بارك

لته خستی دلبه دی رؤنی بشهاهی الته مساهی الته مسادك به مس

دبیروم تا بحالی من بزانی و دبیروم تا به بی حال بجادك

ودیدارا مرادا من ببخشی مرادا من وتسه دیداره جسارك

ددلدا يى و ديسا دل دصورى « اتحرق يا مليك الحسرن دارك ؟ ا . »

⁽۱) زیاتر ثهم پارچه یه شیّوه ی نوّسینه وه یا شیّوه ی کوّن گیرا .

ته جهرگی من ژ دل کر پاره پاره د فجارك يا بديم الحسن جارك»

> ودره خانم بکـوژ بهستـو بخنجــر ملا اما بدســـتی خـوه مبــــارك . . .

> > و ديا ﴿ نَالِّي ﴾ تُهْلَيْنَ :

دَلْ سیه سیه سی نه نه بی مائی خاکی وه ته نه خالی له علی حده به شد سیاکنی بوردی یه مه نه د

پهرچـهی ســـونبولی و قـــهدی «قضیب البــانی» زولنی به هلتولی و خهت زهنگی و وهجهی حهسـهنه

ته لعه تی مه زهه ری جان ، مه نتیقی گیمجازی به یان لهب و روح و دهه نی سرو که لای عه له ا .

دهس له خولانم مهده ئسالتوده مهکه دامه نی بساك خولانی من سسابته باتسل نبیه وهك رهنگی خه نه وه کول ئاته شسی خهملیوه به بهرگی چهمه نی تامه تی نداره به ره به داره وه ده ا

رهوشه نی دیده به ئینسانه که مژده قهدهمست رهوشه نی دیده ی غهمدیده ی دبیت الخزنسه ۱۰ »

دلّی « نالّی » که نیسی قهرهداغه گیسته یش داخی « سهرچاوه » و « دیروانه »ی دار و دموه نه!.

کوردتی گرتنوته و به ئهده بی کلاسیك دائه ترین وه له راستی شدا 🥕 ئەدەبى كلاسىكى كوردىن گەلنى جيان لەو ئەدەبە كە ئىمۆلۇژ ھەيە و هې نه ران و ئه ديبه کاني کورد له سه ري ئه زېږن . [په کڼې له جيـاييه که ئەومىيە كە لەو رۆۋەدا ئەو ھۆنەرانە كە مەشـــخەڭى ئەدەبەكەيان بە دەستەرە بورە ھېناريانە وشەي غەيرى زمانەكەي خۇيان تېرىكلاو ب زمانه که کردوه و له بلاته په کې بته و دا دایاند شــ تووه ؛ به جلار یک دایانزشتووه که ایسه و وشه بیکگانانهش ههر بترن به مالی زمانی کوردتی او له مه فکوره یه کی کوردییه و مه لفولاً و ن ، بهم ئیشه یان بز ئه و روزه زمانه که بان ده و لهمه ند کردوه ۱ یه کنیکی تر له جیابیه که ی ئەوەيە ئىسەو جەمكانە كە بىلا ئەو رۆژە لە موفرەداتى كوردتى و عەرەبيەكەدا ھەبتون ئىمىزۇ زانىلىنى ئەو جەمكانە زۇر بەگرانى تهزارين . جگه لهمانهش تهوهمان بير دهر شهخهن كه تهده يي کوردتی به پیمی روز و چهرخ له گهردانا بووه و لهکه ل زهمانه که دا هــاتلاته خوارهوه ، کارهســاتی ناههمواری روزگار نهیتوانیوه ئەوەندە كار بكاتە ئەم بە ئەندازەي ئەو كارەكە كردۇيەتە زمانەكانى تر .

جا لهبهر ئهمانه نابتی ئیمه له ســهر ئهو باوهزه بین که ئهده بی پیشوی ئهده بی کوردتی ئهده بیکی وشکی وا بووه که دهسهلاتی بالاو ــ بونه و په لهاویشتنی نه بوه ، په لی هاویشتو وه خلای چه سپاندو وه ، خلای پیشان داوه . ئه گهر له رلاژلاکی وه کر تیمزلاژدا ئه و جلاره ئه ده بالک تو سوچ ئه چلیته ئه ستلای ئه ده به لک تو سوچ ئه چلیته ئه ستلای ئه ده به کل تو سوچ ئه چلیته ئه ستلای ئه دیبه کانی کورد که خلایان له که کل ئه وانه دا بلا للیکلالینه وه خه دیل نه کردوه وه یا ناکه ن ا دیاره شتیك که خه دیك بونی له که لانه یی وا نه چلیته دله وه که نه و شته و شك و بنی قله ته .

ک ئینکاری بهرزی ئهده بی فارسی ناکرنی و مکتر ئینکاری عهره بیش ناکریی، بهلام جیاییه کی زور هه یه له نیوانی ئهده یی کوردتی و ئهده بی عەرەبتى و نارسىدا ؛ ئەدەبى نارستى لە پاشماوەي ئىمپراتلاريەتلىكى بەرز بَقَ ، كَهُ تُهُو تُيمبِراتُوريهته نهما ماوهيهك سيس بق بهلام له تُهنجاما بۆژاپەرە و شىر و قەلەمى كەرتە دەست . ئەدەبى عەرەبتى جىگە لەرەكە زمانهکەي زمانلېكى ياراو. بە درىزى كەلنى سىـــەدە كــەلنى نەتەو. خزمه تنیکی بنی یایانی کرد]؛ له لایهن مه عناوه که لنی خه یالات هنینرا و له قالَّى ئەو زمانەدا دازېرورا ، ئىمپراتۇريەتى ئىسلامتى بە ھەنق جۇر له لاپهروکانی میرویا هانه هانهی ئهو ئهده بهی ئهدا. ئهده بی کوردتی کنی هانه هانهی بدا ۱. کنی به ته نگیه و م بنی ؟. کنی بتوبیت نه پهیشتبنی له ناو بچیّت ؟ . گهمانهی هیـــچ نهبووه ؛ حوکمی نهبووه ، مهیدانی بازرگانیه کی فسراوانی نهبووه ، نهفسسی ئهده به که ئاینتیسکی نهبسووه تا بیپاریزی رُجگه لهمه و مکتو تهمانهی نهبووه ههمتو دهمیش کوششی ئەومى بىر كراوه كە بىرى ئەدىبەكانيان نەجىيت بەلاي خۇيانا ، وەيا بلىدىن فيكريان گوشتينراوه بنز ئەو. ئاوز لە خۇيان نەدەنەو، آ. لەگەڭ ئەم ههمتو ته نک و چه لهمه و کوسپانه شا ئهم ئهده به وَهُکــ یه کێــکی « عصامی » ههر خنری پنیگهاندوه و چهرخ به چهرخ کهلهپترری بهجنی هپشتووه که وا بتر لهم رووهوه و لهم سترچهوه ته توانم بلّیم له چاو خۇيا ئەم لەوان بەرزىرە ؛ چونىكە لەوانىشى وەرگرتوە و خۇيشى ھەيبوە .

جا له بهر ئهمه پیویسته له سهر ئه دیب و هنونه رانی کورد هی ئیسته و

هی لهمه و دواش به چاوید کی به زیزه و سه سه سه کونه که یان به نو کوشش بکه ن بر بوژاند نه و و به خیو کردنی نه و نه ده به یان که بنچینه یه کوشش بکه ن بر بوژاند نه و و به خیو کردنی نه و نه ده به یان که بنچینه یه و به هیزه بر مان بر بر بر نمان . به لکو به یان منه و وایه که قوتا بخانه و خویند نگای به رز دانری بر دراسه ی نه و جوره نه ده به مان ، به م ئیشه مان نه و می پیشو زیند کو بکه ینه و به به یان اله به و و هم نه ده به تازه که شما ی پی پته و بکه ینه و . له که ی شما و ا دیاره نیمه چاو له خه که نه که ین با له م رووه شه و و همو نه و نه و نه بی نه و مه کونی خویانیان زیند کر کوته و ه نیمه ش زیند کوی بکه ینه و . چون نه ده بی نه و می کونی خویانیان زیند کر کوته و ه نیمه ش زیند کوی بکه ینه و . شیوه به که نه د ن فودی کورد تی برای نه ده بی کورد تی شه و به که کوایه هم که ده بی کورد تی شه و به که کوایه نه د ن خونکه :

ئەو ئەدەبە كىلانە كەلتى جيايە لەكەڭ قسەكردنى ئەو شىپوميەي ئىستە و لەگەڭ ئەدەبى ئىستەدا !!.

به لّنی ۱. هه به ناومانا که له شیّوه ی قسه کردن و شاخاوتنی گیسته ناگاداره و قسه ی پی نه کا به لام نهمه نهوه نادا به دهسته و کیسته ناگاداره و قسه ی پی نه کا کاداره چونکه مه فاهیمه که ی به به ده رناکه و نی مهیه شیّوه ی بادینی وه یا کرمانجی ژورو نه زانی ، هه و دامتی نه زانی ، موکرتی نه زانی – با نه و که سه خوینده و ار و رئسنبیریش بی – به لام به رهه ی شیخ نه جمه دی جزیرتی و مه وله و تی و نالی نازانی ۱. زانینی نه و انه دراسه ی نه و نی ، هه ر شیره که نییه نازانی ۱. زانینی نه و انه دراسه ی نه و نی ، هه ر شیره که نییه

که بیزانی . مهسه له یه کی کوردتی هه یه نه لای : « هه رکه ریشی ستور بتو هه مزاغا نبیه » ا . . دراسه کردن جیایه شیوه زانین جیایه . نه و به رهه ی تدوه هه هستاوه نه مانه نیمزو له ناسویه کی تره وه هه شاوه نه مانه نیمزو له ناسویه کی تره وه . نه ناویدنه ی بیر و باوه دی شه سه ده مه شیسته یه ی نه هی نیسته ش هی نه و سه ده مه .

. . . . . .

ـ ملخص المقال ـ

الأدب الكردى

العضو العامل: علاء الدين سجادي

قبل البدأ في الموضوع _ اى الأدب الكردي _ قال عاماء الادب: الأدب عبارة عمّـا أثر عن كـتاب اللغه و شعرائها من الاقوال البديمة المشتملة على تصوير الأخيلة الدقيقة ودرك المعانى الرقيقة التي تهذب النفسس وترقق الحس وتثقف اللسان . كما انه يطلق على كل ما صنف ودون في اية لغة مرخ البحوث العلمية والفنون الادبية . فأذن يشمل الادبكل ما انتجته خواطر الملماء وقرائح الشعراء والكتاب وايادى المهرة وتفكير الصناع والعاملين في حقل الاعمال اليدوية المبدعة . وهـو _ اي الأدب يتطور في صوره كما تطور المجتمع في اوضاعه ، فعلى هذا المقياس ليس الادب ســوى ظاهرة اجتماعية تنشمشها العوامل الطبيعية التي تنتجكل الظواهر الاجتماعية الاخرى . وهو كاي علم آخر جوهرة مشعة كاشعة الشمس لاتمنع عن اية ملة أو اي فرد الا ان امة من الامم اذا عرض امامها عارض تكسون محرومة من تلك الجوهرة فاذا ازيل العارض ورفع الحــــاجز تستقبلها كاية امة اخرى . هذا موقف الادب بصورة عامة لكل امة . واما بالنسبة الى الامة الكردية فلها شأن خاص في ادوارها التاريخية ومراحلها التطورية · ان الشعب الكردى شعب قائم بذاته ومنذ فجر تأريخه ، صمد امام هجات الدهر وقاوم كل نكبات الزمن ، حافظ على نفسه وشخصيته في احقاب التأريخ الى اليوم ، كما انه صاحب لغة قائمة هى في حد ذاتها من حيث الجذور والاصوات ، فلغته ليست من اللغات التى انقرضت ، فاذا كانت منها فا هى اللغة التى يتكلم بها ابناؤها !! . فأذن هى ثابته وقائمة كقيام اللغات الاخرى . فاذا ثبت الحكم بوجودها لابد ان نحكم بوجود ادبها ايضا لان الادب صنو للغة القوم . فالأمم التى هيأ الزمن الظروف لها لخدمة ادبها نالت ما ارادت ولكن الشعب الكردي لم يستطع للعوامل الزمنية ان يخطو بامانيه ويوفق الى خدمة ادبه كغيره لنفس الغاية ، الا ان عدم امكانيته لتنمية أدبه لايدل على عدم وجود ذلك الادب ؛ لانه كما قلنا صنو للامة يتطور بتطور صاحبه صعودا و نزولا .

ان هجات الاسكندر المقدوني اعست اكثر العلوم والاداب التي كانت قائمة في البلاد التي تعرضت الى الحملات، فني ضمنها الادب الكردي الذي كان جزء من الاداب الآرية التي تبرهن عليها نصوص آ فستا الباقي قسم منها في المكتبات العالمية، فاما بعد ظهور الاسلام فقد انشغل الشرق الاسلام آنذاك بتثبيت الدين فلم يبق مجال للامم الطائعة للدين الاصرف الجهود لبث الروح الديني ونبذ الآراء التي كانت قائمة قبل ذلك التأريخ. فبعدما وطلد الدين الحنيف اركانه في البلاد فسحت الطبيعة المجال لالتفاف الامم حدول احياء تراثها الادبى والعلمي، ففي خضم ذلك العصر الذهبي ظهر المفول فجرفوا كل رطب ويابس فكانما عاهدوا معاهدة صادقة مع الجهل ومع امحاء كل التراث الذي يتعلق بالعلوم والفنون والآداب!. شاء القدر ان ترى البلاد الاسلامية

والمكتبات الزاخرة بالعلم والادب الاضمحلال والفناء والتأخر من الجهات . فطوى الزمن أذياله ورمى القدر سهامه فتنفست البلاد وقامت من نومها العميق فشمر العلماء والكتاب والادباء عن الساعد مرة اخرى لاحياء التراث و ايجاد خلق جديد في هذا المضار فخدموا العلوم والفنون مرة ثالثة فازدهر الادب والفن بالنسبة الى الاقوام الخاضعة والطائعة للدين الاسلامى كل حسب طاقاته و ظروفه المحيطة به .

فالشعب الكردى بسبب الاوضاع الشاذة التى كانت موجودة فى اطرافه واكنافه غارق فى سباته بالنسبة الى احياء ادبه وابراز شخصيته الادبية حيث انه انهمك بالمسائل العلميه الاخرى وخاض في ميادين العلوم العربية والفارسية التى كانت قائمة فى محيطه ؛ الاولى من الناحية الدينية والثانية من الناحية الادبية والسلطة الرمنية ، فمع وجود هذه العوامل الملتوية ظهر منهم افذاذ قليلون كانوا يعتنون بادب اللغة من بداية القرن العاشر الميلادى الى القرن الخامس عشر فمنذ هذا التأريخ برز الادب الكردى الماشر الميلادى الى القرن الخامس عشر فمنذ هذا التأريخ برز الادب الكردى الماسون وغير منقطعة الى اليوم . فكلما خطا الرمن الى الامام شاطره الادب جنبا الى جنب . فغى ضمن تلك المشاطرة اتجه الى قسمين : الى الادب الكلاسيكي والادب الرومانتيكى . فيعد عصره الكلاسيكي من المشرين ظهر الادب الرومانتيكى رويدا فرويدا .

اما عصوره الكلاسيكية فعصور ذهبية بالنسبة اليه ؛ ذهبية لا فقط بالنسبة الى اللغة بل الى اللغة والمعنى ايضا ، فاما بالنسبة الى اللغـة فانه احتوى على نقاوة مفردات اللغة الكردية النابعة والمفسرة للاخيلة التى تتبرج حول مناظر خلابة واساطير وائعة تزهو وتدور في مماء كردستان واما بالنسبة الى المعانى الزائدة عن المعانى المتدفقة في المحيط فهي ان ادباء وشعراء تلك العصور بحكم طبيعة الجوار كانوا يتشوقون الى فهم آداب الامم الاخرى وبالاخص العلوم العربية والادب الفارسكى فيأخذون منهما المعانى السامية والاخيلة الرقيقة فيصبونها فى العبارات الكردية ، فهذه ثروة زائدة عن ثرواتهم حيث اغنوا بها ادبهم كما انهم وسعوا آقاق مواهبهم بها .

هذا من جهة ومن جهة اخرى فان مفردات الكلمات غير الكردية الواردة في نتاجهم الادبى عدا انها تتبدل مفاهيمها بتبدل الزمن فان صياغتها في ثنايا العبارة او الاشعار الكردية صياغة كانها كردية من حيث اللغة يتفهمها كل من عاصر الاديب او الشاعر في حينه . واما بعد عصره فلر بما انها بعيدة عن فهم قارئها او سامعها ولا يأخذ المطلوب منها . فسبب هذا الغموض لا يرجع الى ظواهر الكلمات بل يرجع الى تطور وتبدل مفاهيمها التى تغيرت بواسطة تغير الزمن السابق وهكذا شأن الكلمات الكردية البحتة ايضا تتبدل مفاهيمها بتبدل الزمن .

قالكلمات الوارده في اشعار الشيخ احمد الجزيرى - على سبيل المثال - سواء كانت هى كردية ام عربية انما هى نفس الكلمات التى يستعملها الجيل الحاضر من حيث الظواهر غير ان الجيل بعيد عن تقبلها فيتهمها بالكلاسيكية البالية البائدة 1 . فما السر في هذا ؟ . السر هو تطور وتبدل مفاهيم الكلمات حسب تطور الزمن والجيل غير دارس لتلك المفاهيم اذ يقارن بين الكلمات والمفاهيم

عقياس زمنه الحاضر فيرى انه لا يوجد التطابق بينها فيحكم بالغموض اوعدم الانسجام! لاشك ان هذه المقارنة ليست مقارنة سليمة ولا منصفة لوجوه: منها انه اذا طبقت الكلمات الدارجة في العصر الذي مضى على المفاهيم الحاضرة لتلك الكلمات يزول التدرج في عالم الوجود ولا تبقى معالم علم النقد بالنسبة الى الادب. ومنها انه لا تبقى الحيوية ايضا لا للكلمات ولا للمعانى في حين ان الكلمات عمانيها وبالاخص الظواهر الادبية تعد من الكائنات الحية، فحيويتها عبارة عن تلك التطورات التي تطرأ عليها.

على ضوء هذه المعلومات فاذا كان شحص يتقن اللهجة الهورامية او المكرية او البادينية في وقتنا الحاضر فانه لا يشترط فيه او لا يطلب منه ان يلم بمفاهيم اشعار المولوى او الجزيرى او نالى ؛ وانما لا يشترط منه هذا لأن الالمام بمفاهيم اشعار هؤلاء الشعراء منوط بالدراسات العميقة و بالخوض في اعماق مفاهيمها وليس بمجرد معرفة اللهجة الكلامية لان اللهجة الكلامية او الدارجة معرضة للتبدل امام سرعة التطور ، نعم انها ولو كانت لغة الامثال والاساطير الزمنية ولكنها ليست لغة العلم والحكم .

فامام هذه الآفاق الكلاسيكية من النساحية الادبيسة ظهر الأدب الرومانتيكي منذ عهد قريب ، مستندة هذه المدرسة الى ان متطلبات الزمن من وفرة المعامل وكثرة وسائط النقل التى ربطت الشرق بالفرب ومن طي الطرق النائية بين انسان وانسان آخر بدرجة انه لم يرض بطي الأرض بل مسد

يده الى سطح القمر! .كل هذه العوامل هيأت آفاقا غير متناهية ومادة واسعة الاطراف جدا لانشغال الانسان بها و البحث عن اطرافها ، فلم يبسق المجال له لالهاء تفكيره بانتقاء الكلمات الرنانة وحشوها بالمعانى المرموزة التى لاتتحمل الكلمة عبئها بها . فاذن لابد من حصر الافكار للم تلك المعانى المترامية الاطراف التى اوجدها الزمن ودرجها في الكلمات مها تكن ظواهرها بديعة او غير بديعة .

هذا رأي المدرسة الرومانتيكية بالنسبة الى الالفاظ امـام المدرســة الكلاسيكية .

هذا الرأي له وجاهة الى حد ما من وجود المادة المعانى و كثرتها الكثيرة. فاما من الناحية الأخرى فلابد ان نعترف ونقر بأن اسداس تلك المادة الرومانتيكية هى الكلاسيكية ، فهي التى تبنى عليها الأبراج وتكون اساسا محكا لبناء هياكل الرومانتيكية فاذا تركت الكلاسيكية وشأنها لم تبق ايضا حساسية الجوهرة في الرومانتيكية في الادب او في غير الادب واخص بالذكر العالم الادبي اذ الكلمات المستعملة في معانيها في عصر من العصور كانت مركز اشعاع في حينها ومحطة انظار لكل متطلع الى الأدب والنن ، فاذا نبذناها او أعملناها تكون النتيجة حرماننا من تلك الكنوز وضياعنا تراثا ذا شأن عظيم في حق ادبنا وآراء أمجادنا وأخيلة أدبائنا الأفذاذ وضياعنا تراثا ذا شأن عظيم في حق ادبنا وآراء أمجادنا وأخيلة أدبائنا الأفذاذ

فأذن لابعد لنا ولأدبائنا ان ننظر الى تراثنا الكلاسيكي نظرة احترام وتقدير وان ندرسه في الجامعات ونتعمق في مراميه واغراضه . لاشك ان هذا التعمق العلمي لن يتحقق الا بصرف الجهود وتحمل للشاق والعكوف على التدريس والثبات على جهد الطاقة الفكرية لاستحصاله ، فبعملنا هذا نشد ايضا ازر ادبنا الجديد ونساعد على توسيعه اكثر مما يقال في حقه .

. . . . . .

ئی. ئا. ئۆرىيىلى و كوردنانسى

ئەنداى كارا: پۆوفىسۆر قەناتى كوردۆ گۆزىن و لايدوانى د. ئەوردەحانى حاجى مارف

ا ته کادلامی یوسف نابگار ترفیج ناتر بیلی له اللیکار آینه و هی زمان و کولتوری میله می کورددا د و و رایکی تاید هی بوه و هه ر نهم زانایه ش بناخه ی کوردناسی له یه کنتی سلافتندا داناوه او هه و نهویش بوه که مه رکزی لایکار آینه و می زمان و شهده و میژو و کولت و ی کوردی له لاینینگراد دامه زراندوه .

کاتنی له نیوان کوره زانستیکانی نهرمه نستانی سوفیتدا له بارهی په یوه ندتی کورد و نهرمه نهوه قسه دیشه گوری ، بنی کومان نساوی هه ندیی روّلهی نهرمه ن یادداشت ده کریشت ، آوه ك : خ. نابوفیان ـ که بریه یه کهم جار له باره ی نه تنزگرافیای کورده وه نوسیویی (۱) ؛

ی. ل. لآلآیان _ که له یادداشتنامه ی که ژانه کانیدا که لایک نمتر نه ی جوانی له باره ی ژیانی کومه لآیه تنی و نابقرتی کورده کانی نهرمه نستانی تورکیاوه هینیاوه ته وه به پر توفیسی و نابقرتی کورده کانی به گیزار توف _ که کتیبی « میروژیه کی نه تنزگرافی کورتی کوردی موحافه زه ی به دیهٔ ان ای بالاو کرد ته وه هی به که م کتیبی به زمانی کرد ته وه هی که م کتیبی به زمانی

زنجبره به الا و تاری خ. ثابو قبان له زیر ناوی و کورد ه دا بلا و کرایه وه میزو و له م و تارانه دا گه این شق به که لله و نوخ له باره ی ثه تنو گرافیا و میزو و زیانی کومه لا یه تق و رموشت و نه ربت و فولکلور و زیانی مبلله تی کورد به ربح و ده که و تاره ی خ. ثابو قبان دموروبه ربی (۳۰) لا په تره به ده ده بین میدلانم له که آن ثه وه شدا کار یم کی زانستق و ورده و بو یه به مهم جاره له میزوی کوردناسق روسدا ده رباره ی ثه تنو گرافیای کورد به و شیوه فراوانه نوسراین . ثه م نوسراوه ی خ. ثابو قبان له باره ی زمانه و انتیه وه کاری کرده سه ر بیر و رای زانایای روس ب به باره ی زمانه و انتیه وه کاری کرده سه ر بیر و رای زانایای دوس به باره ی که نوس و که نیز ان هیند و شومی که زمانی کورد ی زمانی کی گیرانیه و له خیزانی هیند و شه و دری توسق به به و دری توسی شه و دری تو دری به فول کلوری شه و دری در بیر و رای جوانی ده ربو یوه (و درکیز) .

⁽۲) بروانه : رۆژنامەى « ئازگگراكان ئاندىس » (بە زمانى ئەرمەنتى . (نۆسەر) .

⁽۳) بروانه : راپورنهکایی بهشی قهفتاسی کومهلّی جوگرافق ثبهپرانوریق روّسی ، تفلیس ۱۸۹۱ ، ب ۱۳ ، ژ ۲ . (نوّسهر). سالّی ۱۸۹۱ س. ثا. پهگیزاروف کتیّبیّلی له بارهی ثهتنوّگرافیای کوردهوه

کوردی بلا قوتابخانه کوردلایکانی ئهرمه نستان داناوه ؛ ئی ئا. ئلاربیلی که دامه زرلانه ری مهدره سهی کوردناستی سلافلاته /

بهراستی بلا گهلی نهرمه ن جیگای شانازییه که رلاله کانی اسه پیشخستنی کولتوری میلله تاندا دموریات بینیوه ، وه به ش به حالی گهلی کوردیش نهوه یه که ریزیسکی زلاری نهو زانایانه ده گرایی و له ناخی دلیه وه سوپاسیان ده کا و ناویان له ریزی پیشه وه داده نی و بهرانبه ر به و هاریکاری و هاوبه شی یه ی که وه ک زانا و تیک کلاشه ر له خرمه ت کردنی کولتوری کورد و پته وکردن و چهسپاندنی دلاستایه تی نهرمه ن و کورددا کردویانه هه رکیز له بیریان ناکات . ناشکرا و رونه که هاوسیتی و دلاستایه تی نیوان نهرمه ن و کورد هاوسیتی و دلاستایه تی نیوان نهرمه ن و کورد هاوسیتی و دلاستایه تی بیریان ناکات . ناشکرا و دلاستایه تی بیریان ناکات . ناشکرا و دلاستایه تی بیریان ناکات . ناشکرا و دلاستایه تی بیریان ناکات . ناشه دو گه له له دلاستایه تی بیریان زلار لیکراو و چهوساوه ی نور سه ره و های یه که ده چن ، هه دو کیان زلار لیکراو و چهوساوه ی سولتانه کانی عومهانی و شاکانی نیران بوون ، به لام به داخه و ه

بالآوکردموه . ثهم زانسایه سسودی له نوسراوه کانی خ. ثابر قیان و ب. لیرخ و ههروه ها ثهو کهره سته زوّره ی که خوّی له ماوه ی دوانزه سالدا له ثه نجامی زیانسدا له نساو کورده واریدا کوی کردونه و شین و و مرکر نوه . نوسهر سه باره ت به زیانی کومه لا به نتی و ره و شت و شین و شایی و بایین و بیر و باوه ر . . . ی گه لی کورد دواوه . جگه له وه لهم کتیبه دا به هاوکاری ل ب. زاگر رایسکی له هه ندی مهسه له ی گرنگی ریزمانی کوردی کولیوه نه نه وه و وه ک باشکوش دو فهره نگبان داناوه : کوردی ـ روسی ، وه روسی ـ کوردی . (وه رکینز) .

ز فرردارانی تورك چمكنيكی ئه و دوستايه تی يه يان به وه تنك دا كه به ناوی دینهوه کورده موسلمانه کانیان به کرژ تهرمه نه کاندا دا و کردیانن به دوژمنی دلاسته کانیان و تهمه ش تاراده یه که بقر به هلای لاواز بترنی خهباتی کورد و تهرمهن دئری جهور و ستهمی سیولتانهکانی تورك . ثهوهی شایانی باسه ثهوه یه که ثهو دو گهله (تُهرمهن و کورد _ و درگیز) لهسیاسه تی دو ژمنانیان که پشتن و دوستایه تی یه له میژینه کهی خلایان نهدوروان . بی گومان خل به مهسه لهی کوردناستی یه وه خهریك کردنی زانايانى ئەرمىەن (خ. ئابۇقيان ، ى. لالايان ، س. يەكىزارۇڤ ، ئى. ئا. ئۆربىلى ..) بەلگەيەكى ديار و ئاشكرايە . ئەكادىميەي زانستى له سالانی ۱۹۱۱ ـ ۱۹۱۳دا ئی. تا. ئۆربىلى بۆ ناوچـــهى مۆكس (تمەرمەستانى توركيا) نارد فېرى لايكۆلىنەومى شېومى مۇكس بېت له زمانی تورمه نیدا . تهم زانایه که تا نهو سهردهمه ش ته نیا ههر به كارى ئەرمەنناسىيەو، خەربك بى لە سەر راويىرى ن. يا. مارر كەوتە سەرنجدان لە زمانى كوردتى ئەو كوردانەي كە لە ناوچىـــەى مۆكس له كه له مه نه كاندا ده و باذ .

نی. ثا. ئۆربېلی له و ناوچه په دا هه نـ د لای تاپیکست یی کوردتی تومار کرد ؛ فه رهه نگلیگی کوردتی ـ رؤستی دانا ، که پانزه فاورمه به وه له پاشکان چونایتی گهردانی کار (تصریف الفعل)ی نیشان داوه ، به داخه وه شه دی جیهانی و شه دی ناوخو بون به هادی ئه وه ی گهردانی کارانه ی ئه و زانایه پشت گوالی بخراین و له چاپ نه درین ،

/ ئی. ٹا. ئۆربىلى لە ساڭى ١٩١٤موم تا ١٩٣٥ لە زانىكۆى پىتربورگ – لېنىنگراددا دەرسىي زمانى كوردتى دەوتەوە /

دوای شورشی گوکتوبهری مهزن ئی. گا. گوربیلی ههرچه نده زور به کاروباری کارگیزی و کومه لایه تی یه وه خهریک بو ، به لام له گه ل گهوه شدا له و تنه وه ی ده رس و لیکولینه وه ی فولکلور و زمانی کوردیدا در لیفتی نه کرد [سالی ۱۹۲۷ گهشتیکی به ناوچه کورد لیکانی نه رمه نستانی سیو قیمتدا کرد و هه ند لی تیریکستی فولکلوری کوردتی ، وه ك همه و زین » و « له یل و مهجنون »ی تومار کرد .

له دهسنتوسه کانی ئی. ئا. ئۆربیلیدا فایلنیك به ناوی «کهرهسته بۆ لایکو لینهوهی شیوهی ئهرمه نتی و کوردتی مؤکس ۵،وه هه په .

داني کردوه (⁽⁾ .

ئهوهی له فهرهه نگه کهی ئی. ئا. ئۆربیلیدا پتر له ههمتو شنیك گرنگتر بیدت، ئهوه به که گهاییك لهو و شانهی تیدایه که پهیوه ندییان به کولتتور و کشت و کالمی کوردی ناوچهی (منوکس)هوه هه به و نهو ناوچه یی که شیوه کهی سهر به دیالتیکتی سهروی رنوژ ناوای (کرمانجتی

⁽٤) بزوانه : دهنگوباسی نه کادیمیهی زانستی نیمپراتورین روسی ، ب ۲ ، ۱۹۱۰ ، ل ۲۹۷ ، (نوسهر) .

⁽ه) بروانه : ئەرشىقى ئى. ئا. ئۆربىلى ، ۋ ٥٠ . (نۆسەر) .

ژورو) زمانی کوردییه . ئهو شسیوه به روی موفرهدات و تایبه تلیستی ریزمانه وه له کرمانجتی ناوچهی حهکاری بهوه نزیکتره .

ئەم فەرھەنگەي ئى. ئا. ئۆربىلى لە نىپوان ئەو فەرھەنگانەي كە رۆژھەلاتناسەكان لە سەرەتاي سىدەي بىستەمدا دايانناون كارىكى بهرز و نایابه . تُهم فهرهه نگه وشه کانی به گولپرهی زنجیرهی تُه لف و بنی ریز کراون . جاران له فهرهه نگه کانی لیرخ و په گیزار و شدا کار (فعل) یان به رایختی نهلا (حاضر) نیشــــان دهدا ، بهلام له فهرهه نگهکهی ئۆربىلىدا واز لەمە ھېنراوە و لەباتى ئەمە لە ياشكۆي فەرھەنگەكەدا بە دور و دریزی باس کراوه و باش شی کراوه تهوه . یاشکلاکه خلای (۱۳۲) لاپهرديه . له لاپهره ۱ وه تا لاپهره ۱۰۰ گهردانی کاری نيشان داوه و لهم ریختانهی خوارهوه دواوه: نهیز، رابتزردوی بهردموام، رابتوردوی دور ، فهرمان (أمر) .. له لاپهزه ۱۲۰دا جهدوه لیکی بز کاری تنبيهن (الفعل المعتدي) وكارى تنينه بهن (الفعسل اللازم) ريك خستوه. جا لهم جهدوهلهدا وا دهردهکهولای که ثمی. ثا. ئۆربىيلى رايختى کارى تاينه په ز و تنیه زی له یه ك جیا كر دو ته و و ههروه ها كه لاك تایبه تنیتی كاری تنینه په ز و تنیهزی کوردیشی ٹاشکرا کردوہ جگه لهوہ لهم بهشه ریزمانهدا چاومان به کاری ساده و لیکدراویش دهکهولی . بهلام تُهوهی لیرهدا سەرىج رادەكىيىتى ئەرەيەكە ھەندىي كارى توستۇرە لە بەشــە دىاللېكتى كوردى ئەرمەنستانى سلاۋلېتدا نىن و بەم شلاوميە ناملان ، بە نىمۇنە: پنویون _ (وهنهوزدان _ وهرگیر)

ئهو هشانهی له سـهرهوه ناومان بردن هـهرچهنده له بهشه دیالتیکتی کوردتی گهرمهنستاندا نابینرتین ، بهلام له بهشـه دیالتیکتی کوردی سوریا و عیراقدا بهرچاو دهکون .

به یارمه بی ن. یا. مارد نی کا. گلاربیلی له سالی ۱۹۱۶ اکرا به ماملاستای زانستگهی رلاژهه لاتناستی له زانکوی پیتربورکه . همر له و ماوه به دانی گلاربیلی کتیبید کی بلا خوییند بی نهده به زمانی کورد بی به گهلف و بیدی لاتینی دانا (، به لام نازانم به بلاو نه کرایه وه ۱ ته نانه ته و نوسخه به ی که بلا چاپ نوسرابلاوه تا گیستاش هم له نهرشیشی نی کا گلاربیلی دا پسار بزراوه . شهم نوسسراوه که لیک تایکستی فلال کللاری تیدایه . به شیکیان همرچه نده هم نهو تیکستانه که نی کا گلاربیلی خلای تلاماری کردون ، به لام به شیکی زلاری له کتیبه که س گا. یه گیزار لاف - « میسژویه کی نه تنلاگرافتی کورتی کورتی کورتی موجافه زه ی به ریشان مهره وه وه کرتبوه ، وه که :

چیرنوکی مهمه دلای نتیچیرفان ، ئهسه دلای ده وه دار ، ئه حمه د بسه که ، همه فال ، سنی برا و بزنتی وان . . . . هند .

کاریکی تری کوردناستی ئهو دهمهی ئی. ئا. ئۆربیلی ئهو ههوئل و کوششه بق که بلا دانانی ئەلف و بیسی کوردتی دای . . . میدووی ئهم کاروش بهم جوره بق : له سالانی ۱۹۱۱ _ ۱۹۱۲ له کوردستانی تورکیا چهند کلامه له و رایکخراوایکی جیا _ جیا ههبتون ، به گەلف و بېيى عەرەبى رۆژنــامە و گۆڤاريان بىلاو دەكردەوه. ئهو کومه له و ریکخراوانه زوریان گرنگتی به پیشخستنی روشنبیرتی کوردتی دمدا ، بهلام قورســــــــ ثهلف و بنیی عهره یی و دژوارتی ریکای هینانه دی نامانجه کانیاندا له بهر نهوه له نیوان نهو کلامه له و رېکخراوه سياسي په کورديانه و له ناو رؤناکبيراني کوردداکېشه و بهرهی نُهوه هانه پیشهوه که چون نُهلف و بنی یه کی سُـــانا و باش و گونجاو بۆ زمانى كوردتى دابنتىن و ھەمۇ كوردان لەســەرى بۆلۈن و يارمه تي ئهوه ش بــده ن كه خلاينده وارتى يان زؤ له نــاودا بالأوببيته وه . / له سالّی ۱۹۱۳دا ریکخراویکی روشنبیری کوردی لهناوجهی بهدرخان بـ ق بلا پیتربورک نـــارد و تکای دانانی نهلف و بی یه کی كوردتى كرد (.

به گویرهی باسه کهی ئی. گا. ئۆربىلى ، عەبدولرەزاق كوردىسكى

تهواو بق ، مرزڤیسکی بالا بهرز ، تیکسمزاو ، چوارشانه ، ومك هه لو ده یروانی ، له الساخاو تندا وریا و زانا ، رموشبت بهرز و خوینندهواریکی هه لکوته بتر . گهانی بهیتی « مهموزین »ی تهجمه دی خاتی لهبهر او ، به تایمه ی گهو بهیتانهی میروی خویناوی و خهاتی ســـهخت و چارهزهشتی میلله تی کورد دهگیزنهوه . وهکـــو کوردیکی راست و نیشتمانیهروهر له کاروباریدا ثازا و چالاك بــ . ئه و کلات و زنجیرهی له بهندیخانه له دهست و پنییان کردبو له که ل خنری هنینابنو . به یارمه تی چه نـــد هه فالنیـکی که دژی زوردارتی و ستهمى سوڭتان تىدەكىرشان توانى لە بەندىخانە رابكات. عەبدولرەزاق سهبارهت به کنوت و زنجیره کهی وی : « المهم کنوت و زنج بره ههمیشه لهکه ل خلام هه ل دهکرم و بلا کشت شویدنیکی ده...هم ، بز نهوهی هدرگیز نهره له بیر نه کهم که میلله ته کهم کوت و زنجیرهی زوردارتی عوسمانتی و ئیرانیه دایه ، کوردستان خراوه ته ناو زنجیری سولتانی عوصمانی یهوه . هیسوا و شامانج و ثاواتی گیمسه ثهوه یه که کهل و ولاتمان له کوت و زنجیری زوردار و داگیرکهر رزگار کهین. جا بلا و دى هينساني ئهم ئامانجه پيرلازه ش كه لكمان پيويستي په كي زورى به خويندهوارتي ههيه . كليلي ئهمهش _ رمخساندني ئهسيابي فير بتون وخولينده وارتى يه بن كه لى كورد. لهمه دا يارمه تيهان بده ن. ئەگەر بە من و ھاڤالانم گەل رزگار نەكرا خۇ كە ھەر كاتنى بىۋبە خاوه نی دهست و قه لهم و خولپنده وارتی خلای گهوسها ده توانلی به خۇيدا بېتەرە و ئازادى خۇي بسېنىي .

جا به فهرمانی وهزاره تی هه نده ران ، گه کادیمیه ی زانست ی روستی داوای له ئی. ئا، ئلاربیلی کرد که ثه لف و بنی یه کی کوردتی دابنتی ، کاتنی به دانانی ثه لف و بنی که وه خه ریك بتو ئی. ئا، ئلاربیلی چه ند جاری یك بیر و رای خلای گولای ، له پیشا که ده ستی به کاره که کرد نیازی وا بتو له سهر بناخه ی نتوسینی ئه رمه نتی دای مه زریننی ، وا دیاره ئه مه ش ره نگه له به رئه وه بتوب تی ، چونکه له تلامار کردنی تیکستی کوردیدا و له لایکلالینه وه ی رایزمانی کوردیدا خه ریکی شیره ی ملاکس بتو و هه رئه لف و بیسی ئه رمه نتی به کار هاینا بتو .

با گهو گهلف و بنی گهرمهنییهی که گی. گا. گلربیلی بلا زمانی کوردتی داینابق ، یه کهم جار گاکربلاق کازاریان (لازلا) به کاری هینا و نهوه بق که له سالی ۲۰دا یه کهم کتیبی قوت ایخانهی له شهرمه نستانی سیلاقیت پنی نقستی آد نه لف و بنی نهرمه نییه کهی ئی. گا. گلاربیلی که بلا زمانی کوردتی داینا بربتی بی به له (۸) پیستی برویان و (۲۸) پیشی کلانسلانانتی کهوه می شیاوی باسه ژماره ی برویان و (۲۸) پیشی کلانسلانانی زمانی کوردتی و زمانی نهرمیه نتی نزیکهی هیننده یه کن یا با له به مردی دو زمانی کوردتی و زمانی گهرمیه نی نزیکهی کینشانی وینه ی دونگه کلانسلانانی زمانی کوردتی له نه لف و بنیی کهرمه نیدا هه بقرن بلایه له دیارکردنی دونگه کلانسلانات کاندا کلاسپ و نشیم نه کهره نه هاندا کلاسپ و نشیم نه کهره نه هاند رکی ده به نه به نه و بنی به نام ماوه به که به سیم بناخهی نقسینی نوسینی

ئهرمه نتی داینابتو ردت کرده و و و ازی لنی هیننا و له سهر بناخه ی نوستینی روّستی گه لف و بنی به کی نویسی بلا نلاستینی کوردتی دانیا . له گهرشیشی ئی. ئا. گلاربیلی دا ته و اوی گهم کاردی پاریزراود .

ر گهلف و بنی کوردبیه کهی ئی. ئا. ئنوربیلی که له سهر بناخهی نوسینی رؤستی هه لیچنیوه له (۳۸) نیشانه ، که (۹) یان بزونین و (۲۹) یان کونسونانتن پنیکهاتوه ی نوسهر بنو دیارکردنی تنیکزایتی ده نگهکانی زمانی کوردتی هه ندنی پیت و نیشانهی وای داناوه که له نهلف و بنیی روسیدا نین و به میه مهو کهم و کورتی به ی پرکردو ته وه ، له جیدوه لی نهلف و بین که دا وا ده رده که و ی در تی ی ده نگهکانی زمانی کوردتی بریتین له (۹) بزونین و (۲۹) کنونسونانت.

به لام گهم گهلف و بنی به بسلاو نه بنوه . گی. گا. گلار بیسلی ته نانه ت خلاسی به کاری نه هلاندا . جگه له فه رهه نگلیدگی کوردتی روستی که به و نه لف و بنی به نتوسیو به ثیار هدرچی نتوسینی تری هدیه له باره ی زمانی کوردتی به وه همتوی به گه الف و بنیی لاتینتی نتوسیوه . گه و که تنیی گه ده ب و زمانی کوردتی بهی که له سالی ۱۹۱۶ دا بنو چاپی گاماده کر دبتو و له پنیشه وه ش ناومان برد به پیتی لاتینی نتوسیت توسیت و ا دیاره له و سهرده مهوه ئی. گا. گلار بیلی ها تبوه سهر شهو رایه که به کار همینانی گه لف و بنی لا تینتی بنو نتوسیتنی کوردتی پن به پنیستی خلایه ی ده رباره ی گونجانی گه لف و بنی لا تینی بنو نتوسیتنی کوردتی ده رای که ردی ده در باره ی گونجانی گه لف و بنی گه رمه نیسه ی بنو به به کار همین که کوردتی ده گلی : « چنون کاتی خنوی گه و گه لف و بنی گه رمه نیسه ی بنو

نوسینی کوردتی چاك کرا و له تهجروبه دا سه برنه کهوت ، ههروه ها به کار هینانی گهلف و بینی رؤسیش سهر کهوتنیسکی گهوتلا و هدهست ناهینی . بی گومان بهزلار سه پاندنی گهلف و بی و نوسینهان گاکلی به که لک و به پیزی لی ناوه شیته وه . سهر کهوتنی نوسین و گهلف و بی بر زمانی کوردتی لهوه دایه که تا چه گه ندازه یه که له بار و گاسانه و چه ند ده ست ده دات و تا چه راده یه که سود به و که سانه ده به خشیت که گهلف و بی که یان بر داده نرای آله به رئیلی و بینایی ههره به پیز و به سود بر دانانی گهلف و بی یه کی ریک و پیک و گاسان و یه کخراو ، که بتوانی کورد له کومه کی میله تان نرب خات وه گهلف و بیلی لاتین تی به و گهمه راده ی کولتوری گهو میله ته زور رئیکراو و ههره چه و ساوه یه ی رکزهه لات به برزگریم و ده ساده ی رکزهه لات به رزگریم و ده ساده ی و بیشکه و تن بک رئی و له میله تانی جیهان نربک بیته وه (۱)

لهسه رخواستی ئی. ئا. ئلاربیلی ئهوه بق ل. مارلاگوللوث له سالی ۱۹۲۸دا ئه لف و بنی یه کی نویتی کوردتی لهسه ر بناخهی ئه لف و بنیی لاتینتی دانا و کورده کانی ئه رمه نستانی سستوثیت به م ئه لف و بنی یه کهوتنه بالاوکردنه و می به رهه مه کانیان آ

ئيستاكاركيزاني بهشي كوردتي تامززكاي رنؤههلاتناستي لينينكراد

⁽٦) بزوانه : ئەرشىقى ئى. ئا. ئۆربىلى ، دەستۇسق « ئەلف و بېيى كوردىق » . (نۇسەر) .

کار و بهرهه مه کانی ئی ئا گلاربیلیان بلا چاپ ئاماده کردوه و بهرهه مه کانیشی بریتین له : فهرهه نگی کوردتی (شیوه ی ملاکس) روستی ، ژماره یه که تیکستی فلالکلاری کوردتی که له ملاکس و چه ند شولانی کی ئهرمه نستانی سلافیت نلاماری کردون ، گهردانی کار له زمانی کوردیدا ، بیر و رای ئی ئا. ئلاربیلی سه باره ت به میژو و کولتوری میله تی کورد. . . وه هه ندید کی تر

ا سالی ۱۹۲۸ دهسته یه له لاوانی کورد، که یه کنیکیان نوسه ری گهم و تاره برق ، له لایه ن کلامینیدی ناوه ندی پارتی کلامینیستی گهرمه نستانه وه بلا خولیندن نیرران بلا شاری لینینگراد . /

که دهرباره ی کورد و میژوی کورد و ژبانی کورد ده یکرد ، ده یوت میژوی کورد سهرانسه رخهاته له پیناوی سهربه خویتی و گازادیدا ، که چی به داخه وه شهم گهله ، نه شد هسه رخوینده وار ، به لکو کلالکه خوینده واریشی ههر که ه ، به لام وا گیره ی لاوانی کورد له سایه ی گلا کنوبه ره وه ده رفه تناف بیرهه لکه و تکه له لینینگراد ، له گهوره ترین مهرکه زی زانستی سیو قیمتدا بخوینن و ببنه چرای دوار وژی میله ته که تان . به راستی شهو و شه جوان و راستانه ی مامیستامان له د ل و میشکاندا جیگیربون و ههرگیز و هه تا ا

گیتر هه ر له و ده مه وه گی. گا. گلاربیلی بق به باوك و ماملاستا و هاو لایان . كاتنی له زانستگه ی گریكاران ده مانخویدند هه میشه چاوی لایمان بق ، زلار جار ده ها ته زانستگه بلا لامان ، لایی ده برسین له خویدندا چلان ، پیویستیتان چی به ، ئاملاژگاری ده كردین . سالی ۱۹۳۱ كه زانستگه ی كریكارا نمان ته واوكرد ، من و چه ند هاوریدی كی كوردی ترم به خته وه ری تنیكردین و له زانستگه ی نادابی زانكلی لاینینگراد وه رگیراین ، كه لیره به كم ماملاستای زمانی كوردی از نیارییه كی زلاری ده رباره ی میژوی كولتوری كورد و زمانی كورد و زمانی كورد و زمانی كورد و زمانی كورد ی داینی ، جگه له وه ریبه ریکی هه لكوتو و سه ركاتوش بو ، له ده رس و تنه وه دا هه میشه هه ست و چه سه ی زانستی به رامه در به

ر وههر کهرهستهی نهو کارانهشم بتون که له ناکامدا بتون به سهرچاوهی نامهی دوکتوری یه کهم «دروست بتونی کاری لینکدراو له زمانی کوردیدا(۷) » /

⁽۷) بروانه : قهنای کوردن ، کورنهی نامهی دوکتوری ، دروست بونی کاری للیکدراو له زمانی کوردیدا ، لینینگراد ۱۹۴۲ . (نوسهر) .

له وتوویزی باسی « ناو »دا کیشه ی جینس هاته گررنی ، ئی. ثا. گلاربیلی داوای لنی کردم نحقونه نساوی وا بینمهوه که به شپوهي جياواز بهکار بهٽنرليت . ئيتر هــهروا بــه دهم وتووپژهکهوه بوم رؤن بووه که له زمانی کوردتیدا جنسی جیاواز ههیه ؛ بویه که یه کسهر ههر لهو دهرسهدا رای خومم درکاند. ئی. ئا. ئوربیلی و تی : « دوربارهی بون و نهبونی جینس له زمانی کوردیدا هیشـــتا کهس نه بیستوه و هیچ نازانم » وه داوای للی کردم نمو نهی تر به پنمه وه . به زوردهخه نهوه وهلامم دایسهوه که نمستونه کانم جوالت نسین و وشهی لاکولان و بازارلین ، ماموستا فهرمتری :کورم کونی مهدرنی ، له زانستدا شهرم و مهرم نییه ، چهند نمونه یه کم بر هینایه و ه و همتوشیان نیشانهی جیاوازتی جینسی یان به رونی تنیدابترن و هـاوزیکانم دایانه يزمهي پيکهنين ئي ٿا ئۆربيلي دۆش داما و هينــده نهمابو لــه گیژاوی بیر و خهیالا نوقم بنی، له پر کیشای به ناوچاوانی خلایدا و له هاوزیسکانی خوزیم ۱ « بیده کین » ، ثینجا رؤی کرده من و فهرمتری « تی ، ئیتر » منیش چەند نىترنەيەكى ترم بىر ھىينايەو، كە لـــە حالەتى ثیزافهدا به ثاشکرا جیاوازتی جینسی نیر و منیان تیدا دهردهکوت . ئینجا ئی. تا. ئۆربىلى كه بۆي رؤن بۆوه جینس له زمانی كوردتشدا هه به پیشنیاری کرد که لهگه ل ئی. ئی. تسوکه رماندا و تاریك دەربارەي ئىزافە لە زمانى كوردىدا بىتۇسىن . ئىمەش لەبەر رۇشنايتى

له کهرهسته یه که خوم کوم کرد بووه دو و تارمان توسی :

« ثیزافه له زمانی کورد تیدا » و « نیسر و منی له زمانی کورد تیدا » .

با ههردو و تاره که مان له سالی ۱۹۳۳ به هاوکارتی عهره بنی شه مووه بالاوکرده وه / ، یه که میان له گوفاری « شورش و توسین » و دره میان له گیفاری « شورش و توسین » و دره میان له کتیبی « نوسین و شورش » دا / وه ههر به هیوی بالاو بونه وه گهم دو و تاره شهوه بو که بو یه کهم جار له میروی کوردناسیدا هه ست به وه کرا که له زمانی کورد تیدا خاسیدی نیر و منی هه یه و له سهر نه مه خاله تی ثیرافه دا هه یه یه نیشانه ی تاییه تی خوی هه یه و له سهر نه مه ناو دا به شرکرا .

بهراستی نهم کاره نوییه له لایهن نیرانناسهکانه وه پیشوازییه کی گهرم کرا و به دلازینه و ده کی زانستتی درایه قه لهم هی شانازی به وه وه ده که ین که نهم کاره مان به رابه رتی و راویژی ماملاستای به رزمان نی. نا نوربیلی هینایه به رهه م.

ریاتازه »شدا یارمه تیه کی دلار نامهی «ریاتازه »شدا یارمه تیه کی دلسوزانه ی کورده کانی نهرمه نستانی سوفیتی دا/. رو ناکبیرانی کوردی نهرمه نستان خویان به قهرزارباری ئی. نا. نوربیلی دهزانن و زور سویاسی ده که نه بهرانبه ربه و ره نج و نهرکهی که له پیناوی ده رکردنی نه و روژ نامه یه دا

کیشای و ههر کوسب و ته *گ*هره یه کی هاته رهی مشت و مالی کرد^(۱) .

ئی. گا. گلاربیلی له سالانی دوایی ژیانیدا ههمیشه ههر ، خهریکی کادر پنی گهیاندن بق بلا کوردناستی و بهردهوام پسهلازانی زمان و شدهب و میروز و تهتنلاگرافیای کوردتی ناماده دهکرد.

له سالآنی دووه می شه تری جیهاندا ، که سه و توکی نه کادیمیه ی زانستنی نه رمه نستان بق ، باسی نه وه یان هینایه پیشه و ه چون پیویسته میزو و میزوی کولت توری کورد له نام توکل زانستیکانی نه کادیمیه دا بخویدندرین . نه و ه بق له ریاگای هه و آن و ته قه لای نی نه و ه نام توکل و نه ده بیه کانی نه کادیمیه ی زانست تی نه رمه نستان چه ند زانایه کی کورد دامه زران ، وه ای داجی جندی ، نامینی عه قد ال ...

نی . ثا. ئۆربیلی ههمیشه به چاوی ریز و قهدوه هه بری کوردناستی ده کرد ، زور دلسوزانه ههولی پیشکه و تنیان و کار را په داندن و بهرهه م بلاو کردنه وه کانی ده دان . به یارمه تی شه و ، تیکسته کوردیکانی کارگیزی کتیبخانه ی زانکوی ثیه نا (ه. مهکس) بلاو کرایه وه . (ه. مهکس) نه و تیکستانه ی له شاری بزنو له زمانی (ههمه د نه مین) ناویدگی بازرگانی کوردی خه لکی

⁽۹) ن تا. ثالیکسسایان ، بیبلبوکرافیای کنتیبی کوردتی سسوڤیتتی ، یهریثمان ۱۹۱۲ ، ل ۱۲ ـ ۱۳ . (نوّسهر).

(ماردین) هوه تلامار کردبق تلکسته کان به شیوه می ناوچه می ماردین که له کوردستانی تورکیایه باشکلا فه رهه نگلاکید کی کوردتی روستی له گه ل دایه . له پیشه کی نهم کتیبه دا نمی . نا . نلاربیلی نهم تلیکستانه ی بلا لیک لالینه وه ی زمانی کوردتی و دیالیک کته کانی به سه رچاوه یه کی به نرخ و پی سود له قه لهم داوه (۱۰۰) .

ئی. ثا. ئۆربىلى زەحمەت و رەنجېلىكى زۆرى ترى بە پىياچتونەومى فەرھەنگە كوردتى بە ـ رۇستى يەكەى چەركەزى بەكىزشدا كېشاوه و پېشەكىيەكى جوانى بۆ نتوسىيوه و زانىلانە باسى زمانى كوردتى و موفرەداتى بەشە دىياللېكتى كوردەكانى ئەرمەنستىلى تىدا كردوه و لەوەش دواوە كە فەرھەنگەكە چەندى دەور كە پېشكەوتنى رۆشنىتىرتى كوردى ئەرمەنستاندا بىنىوە و ئەم دەورەش بايى چەندە(١١)

⁽۱۰) بزوانه : بیشده کی بو کتیبی د نیکستی کوردی » ـ ه مهکس ه لینینگراد ۱۹۷۹ . (نوسهر).

⁽۱۱) بزوانه : پیشه کی بو و فهرهه کی کوردی _ روستی ه _ چهرکهزی

به کو ، موسکو ۱۹۰۷ . (نوسهر) شدم کاره ی چهرکهزی

به کو به کهم فهرهه نگی کوردی _ روسییه که دوای شورشی نو کتوبهر

چاب کراوه / . ثهم فهرهه نگ بریتبیه له (۱٤) ههزار و شه ی کوردی و

باب کراوه / . ثهم فهرهه نگ بریتبیه له (۱٤) ههزار و شه ی کوردی و

کورته یه کی ریمیزمانی کوردی داوه . ههرچه نده لهم کاره دا گهلیاك

ناته و اوی هه یه ، و ه ك شیمواندی به شه کوردییه کهی به و شه ی روسی که

به هیچ حوریک له زمانی کوردیدا به کار ناهینرین ، یاخود که و کورتی =

ئی. ثا ئوربیلی له کاره زانستنیکانیدا که دهراره ی کولتوری میله تانی پشت قه فقاس و ئاسیای بچوکی کولیوه ته وه ، زور جار باسی دهوری کوردی کوردی ، وه کو : دهوری کوردی که وره کانی کوردی ، وه کو : سه لاحه ددینی ئه یوبتی و که ریم خانی زهند . . . ی به سه ربه رزی هیناوه و له و دهوره گرنگانه یان دواوه که له میژوی روژه هه لاتی ناوه واستدا بینیویانه .

له پیشه کتی کتیبی « یادی سه رده می روستافیلتی ه دا ، شاعیری مه زنی کورد ـ نه جمه دی خانی ـ به رهه مه کهی وه بیر دینیته وه / جا سه باره ت به مه ئی. نا. ئوربیلی نوسیویه ده لای : « نه و (نه جمه دی خاتی ـ قه ناتی کوردو) رو لهی نه و گهه به ، که هیسچ کات فه رمانزه و ایتی خوی به خویه وه به بینیوه و هه ر نه مه شه که بوه به سونگه ی له بیر چونه و بی و پشت گویی خستنی ، نه گینا کنی ده و ری نه وی له کولتوری روزه ه لا تدا بینیوه . چه نه ین رو لهی ناوی له و ناوی روزه ه لا تدا تو انراونه و و ناوی زور شاعیر و هو نه رمه ند و قاره مانیان که جیمی شانازی میلله تانی و نکراوه و به ردی خراوه ته سه ره ۱۲۰۰ .

ل ئى. ئا. ئۆربىلى نرخىكى بەرزى بە كولتۇرى مىللەتى كورد دابۇ .

له شهرح و لنــــکدانهومی مانای هـــهندی وشـــهدا ، به لام لهکه ل
 دوه شدا جیکگیه کی دیاری له کوردناستی سوّقیتدا ههیه . (ومرکییز) .

⁽۱۷) بزوانه : کتیبی د یادگاری سهدمی روستافیلق ، ۱۹۳۸ ، ل • ۰ (نوسهر) .

له بارهی جوانتی و شیرینتی و سلاز و ناسکی گلارانی کوردتی یهوه و بهرزی فلالکللاریه و ده لای : « نهوهی شاره زای شیعری فلالکللاری کوردتی بلیت ، که سلی ناشنای حیکایه تی کوردتی بتر بنی نهوسا ده زانتی جوانتی و سلوز و ناسکتی و دل پاکتی کوردان له چی راده و نهندازه یه کدایه . . . ، ه (۱۳) . . .

له ولآتی نیمه یه کهم که س که به شیره یه کی راسته تانی و به رز و زانایانه نرخ و گرنگتی به رههی نهده بی ـ « مهم و زین »ی شاعیری مه زنی کورد نه جمه دی خانی دابتی نی. نا. نیر دبیایه . نهم پیاوه ناوی نه جمه دی خانی له ریزی شاعیرانی مه زنی وه ك: (فیرده و سستی و رؤستا شیلی (۱٤)) داناوه . ر

⁽۱۳) بزوانه : ئەرشىقى ئى. ئا. ئۆربىلى ، دەستۇس « دەربارەى ھەرھەنگى كوردى » . (نۇسەر) .

⁽۱٤) شه تا روستافیلتی نه و شاعیره گورجه مه زنه یه که له سه ده کانی ناوه راستدا زیاوه (سالی له دایك بون و مرد بی ناشکرا نیه) و نوسه ری داستانی به ناوبانگ _ (باله وان له به رکی پلنسکدا) یه . روستافیلتی لوتکهی همره به رزی کولتوری ده ره به گی گورجستانی سه ده ی دوانزه یه . نام به رهمه مه ی روستافیلتی له میزوی نه ده بی کورج و ببری کومه لایه تیدا جیدگایه کی بلند و بین هماوتای هه یه و بوه به ره مرز و بینواری میرخاستی و که ناستی و که ناستی و که نامی و که خاریان له زمانی گورج ی پتر له ۱۰ جار له چاپ دراوه ، (یه که جاریان له سالی کورج ی پتر له ۱۰ جار له چاپ درا) و گرز راوه نه سه ر به سسی زوری زمانه کانی جیهان . (وه رگیز ی) .

له وتوویژدیکی دو قولیدا _ واته ئی. گا. گلاربیلی و خلام - که له هه ندی کیشه ی کوردناستی ده دواین ، ئی گا. گلاربیلی ده رباره ی گاماده کردن و پنی گعیاندنی کادری کوردناستی و دامه زراندنی مه لبه ندی کوردناستی هیننایه پیشه وه : به حبی هینانی ئهم کاره له سالانی ۶۰ و هردناستی هیننایه گرنگی هه بق . به لام که له سالی ۱۹۰۵ دا کرا به کارگیری گاملاژگای رفزه الاتناستی لینینگراد و به مه وه دی هینانی گاواته کهی سانا بق . ئی. گا. گلاربیلی ده ستی کرد به کلی کردنه وه ی کادره کوردناسه کان . ئی. ئی. تسو که رمانیش که ماوه یه ك بق له (قیلنوس) له گاملاژگای زمانناستی کاری ده کرد له سالی ۱۹۹۱ دا گرایه وه لینینگراد، گاملاژگای زمانناستی کاری ده کرد له سالی ۱۹۹۱ دا گرایه وه لینینگراد، گاملاژگای زمانناستی کاری ده کرد له سالی ۱۹۹۱ دا گرایه وه لینینگراد، همروه ها ژ. س. موسیلیان و ی. ئی. دیمینتی ها که دو گیرانناس بق ن

⁽۱۵) بزوانه : سهرچاوهی ناوبراو ، کتیبی د یادگاری سهدهی روستاقیاتی »، ل. ۲ . (نوسهر) .

ئهوانیش له گهٔل کلامهٔلی کوردناسهکاندا وهکارکهوتن . ئینجا له پاش ماوهیه که چهندکادرلیکی نوخی تاماده کران و ژمارهیه که قوتابی بلا خولیندنی دوکتلارا پهسند کران به

ساڭى ١٩٥٩ ئى. ئا. ئۆربىلى فەرمانى دامەزراندنى بەشلى کوردتی ده رکرد ! « له به ر پیویستی ریك و پیك مه لسور اندنی بلانی ئامنزژگاکهمان ... فهرمانم دا له (۱)ی مارتی سالی ۱۹۰۹ دوه دهستهی کوردناسان ، که له بهشی تُنْرانن ، جیا بکرینهوه و به شــنیوهیهکی سەربەخۇ و بە سەرۇكايەتى خۇم داغەزرېزىنىن. . . ئەو دەستەيەش ا ئەمانەن : كارگىيران _ ق. كوردى ، ئى. ئى. تسوركەرمان ، م. ب. رودېنکلو ، ژ. س. موسیلیان ، ئی. ئا دیمنیتیڤ ، وه قوتابیسایی دوكتۆرا _ ئى. ئا. مىمىرنۇقا ، ك. ئەيسوبىق ، ز. يىقسىسوپۇكا ، ئلاردیخانی جەلیل و ئەركى للېكلۆلىنەومى ھەمق كىيشەكانى مېزۇ و کولتور و زمانی کوردتی دهخرایته نهستای شهم دهسته یه ۱۹۰۰ . کوردناستی به شدینوه یه کی رنبك و پنیك گهشده پنیدا و بهرهو ينشهومي برد .

جا لهبهر رؤنا*کی ش*هم باسهدا وا دمردهکومی و رؤ*ن*

⁽۱۹) ئەرشىنمى ئامۆزگاى رۆزھەلا تناسق لېنېنگراد ، بەش ۱۵۲ ، ر ۲ . (نۆسەر).

ده بیته و که گهکادیمی ئی. ئا. ئوربیلی کی بوه و چی دهوریکی گرنگ و بالای له میژوی کوردناسی سلافیتدا گیزاوه و ئاشکراشه که کوردناسانی سلافیت چه ند قهرزارباری ماملاستای به رز و بهریزیانن .

. . . . . .

ـ ملخص المقال ـ

ى. أ. اوربيلي والدراسات الكردية

العضو العامل: الپروفيسور قناتي كوردو ترجمة وتعليق: د. عبد الرحمن معروف

ان للاكاديمي يوسف أبكاروفييج اوربيلي دوراً خاصاً في وضع الحجر الاسكاس لصرح الكردلوجيا في الانحاد السوفيتي ولمركز الابحاث اللفوية والادبيسة والتاريخية والتراثية للشعب الكردي في لينينگراد .

وفي معرض الحديث عن العلاقات الكردية الارمنية لايسع الاوساط العلمية لارمينيا السوفيتية الا أن تسجل لنخبة من ابناء الشعب الارمني ماقدموه للشعب الكردي من الخدمات الجليلة وفي طليعتهم خ. أبوفيان ، اول من كتب في علم الاثنوغرافيا الكردية ، و ي. ل. لالايان الذي سجل في مذكراته الكثير من مآثر الشعب الكردي الجمالية والاجتماعية في ارمينيا التركية ، والبروفيسور س.ي، يكيزاروف ، ناشر موجز تاريخ اتنوغرافي لكرد يريڤان ، وآكوبوف كازاريان (لازو) واضع اول كتاب مدرسي للمدارس الكردية في ارمينيا ، و ي. أ. اوربيلي مؤسس مدرسة الكردلوجيا السوفيتية

ولا يسم الشعب الكردي الا أن يعترف الشعب الارمني بما اسبغه عليه علماؤه الأعلام من فضل، ويدين له بما يزيده فخاراً ويكلل جبينه بالغار.

لعل الدراسات الكردية تمتد جذورها الاولى الى الاعوام المدراسات الكردية تمتد جذورها الاولى الى الاعوام المدراسة المادعي ي. أ. اوربيلي الى منطقة مكس في ارمينيا التركية لدراسة اللهجة المكسية للغة الارمنية وتعلمها ، الأمر الذي حمله ، وهو في خمرة دراساته ، على امعان النظر في خصائص اللغة الكردية التي كانت هي الأخرى تعايش اللغة الارمنية في المنطقة ذاتها .

لقد جمع اوربيلي ثمة بعض النصوص الكردية ، ووضع قاموساً كردياً _ روسياً ، يقع في (١٥) ملزمة ، اردفه بملحق في تصريف الافعال . الا أن الحرب العامة حالت _ للاسف _ دون أن ترى اعماله تلك النور ...

ومنذ عام ١٩١٤ حتى عام ١٩٣٠ كان اوربيلي يدرس اللفة الكردية في جامعة بطرسبورغ ، وعلى الرغم من تزايد مشاغله عقب ثورة اوكتوبر قانه لم ينصرف عن التدريس وعرف دراسة للواد الفولية واللغوية الكردية . فقد قام سنة ١٩٢٧ مجولة في المناطق الكردية بارمينيا السوفيتية وجمع نصوص « مم و زين » و « ليلي وعجنون » .

وبما تجدر الاشارة اليه أن قاموسه الكردي ـ الروسي انما يضم طائفة كبيرة من للفردات اللغوية التي تخص التراث والحياة الزراعيــة لمنطقة مكس ، والتي تدل في مجمل خصائصها النحوية والصرفية على أنها أقرب الى لهجة حكاري . ثم انه يعد بين جملة القواميس التي وضعها المستشرقون في مفتتح القرن العشرين حملا فذا ، رتبت مفرداته ترتيباً هجائياً ، خالفاً لما هو مألوف في قاموسي لرخ ويكيزاروف من ايراد صيغة الحال الفعل مستعيضاً عن ذلك بتكريس الملحق لهذه المهمة مجناً وتحليلا الاحوال المتمدي واللازم والبسيط والمركب من الافعال . ومما يذكر ان أرشيف اوربيلي ما زال يضم مخطوطة كتاب للادب واللغة المكرديين يرجع تأريخها الى سنى تدريس اللغة الكردية في معهد الاستشراق ببطرسبورغ لسنا ندري لم لم يطبع يومئذ ؟

ومن نشاطات اوربيلي بهذا الصدد محاولة ترتيب انجدية كردية اثارت فكرتها رغبة بعض الجمعيات والمنظات بكردستان تركيا خلال الاعوام ١٩١١ في وضع انجدية كردية تغني عن استخدام الحروف العربية التي لم تكن تفي بمتطلبات الاصوات الكردية وتوكيداً لهذه الرغبة اوفدت احدى الجمعيات الكردية في منطقة (خوى) ممثلها ، عبدالرزاق من احفاد الامير بدرخان الى بطرسبورغ يرجوها العمل على وضع انجدية كردية ، ومن خلال حديث اوربيلي يظهر مدى تعاظم الوعي القوي الكردي في تلك الفترة ومقدار تنامي الشعور بضرورة التحرر من نير السلطنة التركية في شخص عبدالرزاق الذي كان قد هرب من زنزانات السلطان ، حاملاً معه قيوده واصفاده ، يستشهد بها حيثما حل على ما كان يعاني منه احرار الشعب الكردي يومذاك من ظلم وعنت وعسف ، كما يظهر مبلغ اهتمام المثقفين الكرد

لتلك الفترة بالجانب التعليمي طريقاً للتحرر القومي .

وبناء على أمر من وزارة التربية كلفت اكاديمية العلوم الروسية اوربيلي بترتيب ابجدية كردية . فقد بدأ اوربيلي عمله اول الأم ، معتمداً الابجدية الارمنية الساسا ولربما كان لاستخدامه الابجدية الارمنية في تسجيل النصوص الكردية المكسية وابحاثه ودراساته بادى مذي بدء أثر ملحوظ في اعتمادها .

على أن الابجدية الارمنية تلك انما استخدمها (لازو) اول مرة سنة ١٩٢٠ في وضع اول كتاب مدرسي للمدارس الكردية في ارمينيا السوفيتية .

أما الابجدية فقد كانت تتألف من (٨) حروف مصوتة و (٢٧) حرفًا صامتاً . ولعل مابين الاصوات الكردية والاسوات الارمنية الصامتة من التقارب الى حد كبير ما اعان على سهولة وضعها . غير ان اوربيلي نفسه اعا الغاها بعد فترة ، فوضع أبجدية كردية أخرى على أساس الابجدية الروسية . أما الابجدية هذه فقد كان جاعها على أساس الابجدية الروسية ، و (٢٩) منها صائتة . خلا ما اضافه المؤلف من بعض العلائم التي لا وجود لها في الابجدية الروسية . ولكنها _ بله قاموسه الكردي _ الروسي الذي كتبه بها _ لم يكتب بها شيء آخر ولم تنشر . وقد كتب كافة آثاره الاخرى حول الدراسات الكردية بالابجدية اللاتينية . ويبدو أنه استقر رأيه في نهاية المطاف على اختيار الابجدية اللاتينية كافضل هجائية واوفي ابجدية بمتطلبات الاصوات الكردية . وعلى هذا الاساس وضع ل. ماروكولوف ابجدية اللاتينية كافضل هجائية واوفي المجدية بمتطلبات

كردية جديدة نشرت بها النتاجات الكردية في ارمينيا السوفيتية.

واليوم وقداعد معهد الاستشراق في جامعة لينينگراد نتاجات ي. أ. اوربيلي لتجد سبيلها الى الطبع والنشر وهي:

- ١ تاموس كردي (لهجة منطقة مكس) ـ روسي.
- ٢ طائفة من النصوص الكردية جمعها للؤلف من منطقة مكس
   وبعض مناطق ارمينيا السوفيتية .
  - ٣- تصريف الافعال في اللغة الكردية.
- ٤ آراء ونظرات ي. أ. اوربيلي بشأن تاريخ الكرد وتراثه ...
   ومواد أخرى .

وختاماً فان لـ ي. أ. اوربيلي من الفضل على الشعب الكردي في دراسة تراثه والسمي لاحيائه مايستحق منه كل اكبار واجلال .

. . . . . .

بوژاندنه وه ی زمان

ئەندامى كارا : ياكيزە رەفىق حيلمى

زمان و ه صروف کیانه به ره دوزی ، دوژی ، دوری و ناساغ دوبی ، دوری گران گرانیسش دوگری ، لهت لهت دوبی ، زاری تازه و پهراگه ندوی لای پهیدا دوبی ، زاری سهردوی هه ل دودا و بهرا دوبیته و و روکی پته و چهسپاو دوبی و ، دوبی به شالتی گه و زمانه که لایی دوکه و یته و به مسلاخ و مهنوی دوری به مسلاخ و

ههر وه ک مرزقیش زمان دهستور و رنی و رنیچکهی تایبه تی خوی هه به که له مردن دهی پارنیزلی، و ناو به ناوگزی ژبانی هه ل ده کاته وه و ده ی بوژنینیته وه ، تهگینا کلاسپی ته و تلای دنیته رنی که ناوی له کایه دا نه هنیآنی و به تاسانی بی هه کیونی

ثهم دهستترر و رغی باز و رنیچکانهی زمان، وه و چوارچنوهیه کی هدلکه و تو که زنور دوره له دهست کرد و دهست کارتی زمان له

قالْبِیْکی سهربهخنری تایبه تی ده کرینت و رئیگه ی نهوه ده کرینت که له رئیی نهو کوسپانه ی رئیسی ژبانی لنی ده کرن رهسه نی خنری بدنوزیننی .

به سهرنجیسکی زانایانه ی زمانشوناس ، ٹاشکرا ده بنی که زمانی کوردتی یه کیسکه لهو زمانانه ی که قالمبیسکی فراوان و به پیزی بنر ژیان و بترژاندنهوه ی خنری سازکردوه که له تنی هه آلکیشی دو قالمی ناسراوی زمان بهیدا ده بنی ، ئهویش (قالمبی لکین _ Agglutinative الصافی) . (قالمبی دازیژ _ Analytie اشتقافی) پیك هانوه /

واته زمانی کوردتی ده توانی بر سازکردنی دهستور و رخی بازی ژبانی ، و ههروه ها بتوژاند نهوه لهم قالبه زمانه دا به ستوکتی و گاسانی و بنی مهترستی هه ل ستوزنی و بنوژنیته وه (۱۱).

ئینجا له کاتیکدا زمانیك وه زمانی کوردتی، له کوری پیش که و تن دوربکه و پنته و کرژ بنی ، و له کار بکه و تی و له ناو خویدا بچروَستی ، زمان شناسانی ئه و زمانه ده که و به پشکنین و ئه و قالبه ی تیبدا به یدا بوه و ده ژی و ده ستور و رای بازه کانی به سه رده که نه وه وه وی که و تیبدا به کار که و توه ده ی بوری به کار که و توه ده ی بوری به وی ده کاره دا وردتی و جالاکتی و بوری بوری ده کاره دا وردتی و جالاکتی و

⁽۱) زمان له رقی دمستور و رغی بازی په یدا بون و ژبینهوه ده کر پت به چوار به شهوه ۲ ــ زمانی لکین ـ Agglut الصاقیة ۲ ــ زمانی دار پزوـ

Analyt اشتقاقیه و تحلیلیه ۳ ــ زمانی گیر Isolating عازلة ٤ ــ زمانی لیک دراو Polysynthtic ترکیبیة

دوربینتی و دهسه لآتی زانایانه ی به رز له زمانه که دا زلار پنی و یسته . . دلسوزتی و هه لپه و له خلار اپه رمتون ، زمانه که ده سیولینتی و له قالبه که ی خلای ده دا ، که قالبه که ی خلای ده دا ، که شهمش زلار ترسناکه و له باتی مهموه ی ببتی به هلی بوژاند نه وه ی زمانه که رایه لی ده پچرینتی و به لکو ده بنی به هلی فه و تانی .

ومك وتمان زماني كوردتي زور به تاسانتي له دو قالي زماني ناسراودا دهستوریتهوه ، واته دهستور و رخی بازیرکی زور بهریان و به پېزې هه يه بې تهو دي ههر له ناو خويدا به تيرنې ههمټو پېي ويستيکي بیر و هلاش بگرلاتـــه خلای و باسی بکا ، تهنهــــا ثهوهیه له بهر که ته رخه می خاوه نده که ی چروَسهاوه و پنی ویستی به بترژانه وه یه ... دهستتور و رخی بازی ثهم دو قالبه زمانیه ش زانراون و تا شکران له نيو زمان شيناساندا! واته ئهوانهي له زانستي زماندا شاروزان. نهك ئەوانەي شارەزاي زماني كوردتين 1 دەيزانن 1 ھـەرچەند بالا و بەرز بىي زانىنى زمانى كوردتى ، بىي شارەزايىي لە زانستى زمان ، هەلەيە ئەو شارەزايە لەكلۇرى بۇۋاندنەومى زماندا بكەولاتە رمبازى . چونکه ههر زمان شـناسـه نیوانی دهستتور و رنی بازی زمان بدلاز لیته وه به پیمی گهو رای بازانهی بلای دانراوه نها به بیمی الیك دانەوەي سىلەربەخۇي خۇي ! بەلى ... دەشتى ... ھەندى رىيباز بهدی بکات ، به لام به ولینه یه کی نازیك و ناساز و بنی سهر و پنی و یچزپچز ... که ماوه په کی دور و دریژی پی دهخایه بی و مه نجامد کی

ئەرتىز ناگەيەننى ، و دەش بىلى بەسەريەشە و كىيچەڭىك بىرى كە ھەر سەرى لىلى دەرنەكات ...

زانستی زمان زانستیه که بهرهه می صهده ها زانای زمانه و تهرخانی صهده ها روز و شهوی لیل دانه و و گان و گون و بهراورد و دهستور سازییه و بوه به رخی رهویکی راست و رهوان ، پنی ویسته بنی تهوانه ی دهست درین ده که نیو زمان و رمبازتی تیدا ده که ناگاداری دهستور و رخی رهوی ئه و زانستیه بن . نه که نخویانه و خویان به اویژنه ئه م گومه قونه و نقوم ببن !

زمانی کوردتی به پنیی نمو دو قالبه زمانیه تیایاندا ده ژی ده ستوری ژیان و بوژانه و می خلای داناوه و زلار به ناسانی زمان شناس ده توانی همتویان به سه کاته وه و نموی له گه لادا نه ماوه بیخاته و ه گه لا و به کاری بهنینی بلا بوژاند نه و می زمانه که . . للر مدا زمان شناس ، شاره زا ده زانی له کونیوه ده س به رای و له کونی و و ستنی و چلان مجولایته و ه کونیرانه به م لا و نمو لادا سوز ناخوات و له به رتیشکی رونی زانستی زماندا به دانایتی و ژیرتی و پسپلازتی ده جولایت و ه ه نگاو به هه نگاو و پله به پله کاری خلای ده به م جلاره ماوه ی که متر ده خایه نای و هه له ی که متر ده کا و به نمونی ده کاری ده کاری خلای ده به نمونی ده کاری ده کاری خلای ده کاری در کاری

زمان ودك وتمان كيان لهبهره ، ههمق زمانيك ميزوى زياني

لاپهرانهدا ده توانی بگاته سه و باوه ی رونی زمانه که و رای زمانی ساغ و پته و ، و په سندی بدلاز لاته و ، گینجا ریزی کا له سه ر کاغه ز ا .

لیر ددا زمان شناس کو پیرانه ناجو لیته وه ، سنی رنی ردوی داناوه بی خوی و به بنی هه له و دهست کوتان دهیان کریست و زمانی ناوبراوی پنی ورد ده کاته وه . ثهم سنی ریمگه یه ثهمانه ن

۱ - ۱ لن کو لینهوه ی زماحی له دیمه بی تهمزودا که به شیکه له زانستی زمان پیمی ده لین : Discriptive

۲ ـ لنی کولینهوهی میژوی زمان که نهویش بهشیکی تایبه تی تری زانستی زمانه و له میژوی ژبانی زمان ده کولیتهوه و پیی ده لین :

Historical Philology.

۳ ـ لنی کو لینه و می به راور دی زمان که زمان و زاره کانی به راور د ده کات ، یان له ناو خویدا ، یا له که ل زمانانی هاو زهسه نی یا بینگانه ... بهم به شه زانستی زمانه ش ده لین : ... Comparative Philology.

زمان شناس لهم سنی ریمگهیهی زانستی زمان سنتوری بنر الشکورا کردون . له ههمتر گزشههی زمان دهکنولیتهوه که اله کرشانهش الهمانهن :

۱ گزشده ده نگهکانی زمان و ههل کهوتنیان و شوینی ده ربزین و چونتی ده ربزین ، ژماره یان ، لایک چونیان ، هلای تلیک چون و گال و گوزیان ..هتد بهم بهشهی زمانیش ده لاین :

(زانستي دهنگ _ دهنگ سازتي _ علم الاصوات اللغوبة Phonetics)

۲_گزشـــهی هه ل که و تی و شهی سه ره تا ، دازشتنی و شهی تازه ، و کیش و سه نــگی و شه و ته رازوی کیشه کان . به م به شه یش ده لین : (زانستی و شه ــوشه سازتی ــ علم المفردات Morphology).

۳_ گزشیه دازشتنی رسته و دموری وشه له رسته دا بهم بهشه شده کنین : (رسته سازتی _ نحو اللغة _ Syntax)

با بگهریدیه و سهر زمانی کوردتی و رئی رهوی لنی کولینه و بو بوژاند نه وهی . و تمان زمانی کوردتی له دو قالبی زمانیدا شوینی خوی کردو ته و و له دهستوری هسه دو قالبه که سودی وه رگرتوه بو پاراستنی خوی له فه و تان ، و دانانی رایه لی بنساغه ی دهستوری رئی زمانتی ... نهم دو قالبسه شیه کیدیکیان قالبی زمانه لکینه کانه نه وی تر قالبی زمانه دارید و کانی جار به وی تر قالبی زمانه دارید و کانی جار و تبومان زمانی کوردتی له خیزانی که وره ی هندو نه ورویتی و به تایبه تنی له به شی نیرانیه به مخیزانه شی که ای هه ی کیرانیه به مخیزانه شی شهراه و زانواوه ، و تایبه تی هه یه که له ناو هه متو زمان شیاسه کاندا ناسراوه و زانواوه ، و به به دی کردنی له هه در زمانی که ای به و خیزانه ده نویینی .

نینجا نهگهر زمان شناسیک ویستی زمانیکی وه ککوردتی له همی گیشه به کهوه واته دهنک ، وشه ، رسته ، ساغ کاتهوه ، نهو دهستورانهی به تایبه تی خیزانی هندو نهوروچی و بهش به نیرانیده

له لایه کهوه و گهو قالبانهی زمانه که تیایاندا مهیوه ورد ده کاتهوه و به گویرهی گهو رایه له و کنیش و ترازوانه زمانی کوردتی ده پنیونی ، و بناغه ی دهست تروکانی داده ننی .

ههر وا به دیمهن و روالهت کوردتی زان ده لی ده نگی (ذ) و (ث) له کوردتیدا نیه له کاتیکدا نهم دو ده نگه له زوربهی زمانه هندونه وروپاییه کانی هاوخیزانیدا ههن . به لام زمان شناس بهم دیمه نه دلی ناو ناخوانه و و به راوردیکی زانایانه ستوزیک ده خوا له ناو

زاره کانی زمانی کوردیدا و دهبینتی تهم دو ده که له زاری ههورامیدا (ماون) و دیاره به سهرهایی میژو له زاره کانی تردا فهوتاندونی و گوزیونی . لایره دا زانای زمان به هوی زانستی ده نه و به راوردی ده نه که کانی زمانی کوردی به در برزایق میژو بوی ساغ ده کاته وه که نهم دو ده نه یه یه کوردی دیرینی میژوی زمانی کوردی رهسه نه بون و مانهوه یا نه ههورامیدا نه هه همور رهسه نی نهم دو ده نکه له زمانی کوردیدا ناشکرا ده کا به لکو به لکه ن بو نهوه ی ههورامی به کون ترین زاری کوردی برانریت .

دیسان به دیمه و روالهت له و زاره کوردیانه ی هاتونه نوسین له کومه لی ناوه و استدا ده نگی (ش) (س) (ط) نیسه و له زاره کانی کومه لی سهرو ده نگی (لّ) نیسه به لام نه که و وردبینه وه ده بیندین ده نگی (ش) ، وه که فنگه و تافیگه (س) وه که صسه د ، صال (ط) وه که شسط له که لنی وشه ی په تی زاره کانی ناوه و استدا ماون ، به لام به زور مردار کراونه وه چونکه ناشی له که ل فارسیدا لایکی نه کردونه وه نوسیندا و له به رئه وه ی نوسیندا به میندن ، مکردون فه رمانی داوه بکرورین و له نوسیندا نه میند ، همروه ها له کوکردنیشدا ورده ورده به و تین ۱ . زمان شناس نه مه په سند ناکا و چون ده نگه که به رهوانی دیشه کوی یی توماری ده کا و ده کوردیدا ره سه ن که وا بو ده بی بخرینه نه لف و بیسی کوردی یا له فارسیدا نه بن ، باشت بر چونکه نه مه به لگه ی بیسی کوردی یا له فارسیدا نه بن ، باشت بر چونکه نه مه به لگه ی

سهر به خلایتی کوردییه و له فارستی جودا دهکاتهوه .

بهم جوره زمانشناس له ههمتو ده نگیکی زمانی کوردتی ورد ده بینته وه و بهراوردی زاره کانی کون و تازه ده کا له نیو خویاندا و له که ل زمانه هاوخیزانه کانی تاوه کو به ته واوتی هه میتو ده نگیلی به رکویی ده که وی تومار ده کا و ساغی ده کاته وه ته وسا ته لف و بینی ته واوی پر به به ری خوی بو داده نی . به لام کوردتی زان هیه ر له چوارچیوه ی ته سکی به رچاو و رواله تی زمانه که ده ستو زیمته وه به و به و کاله و په رش و بالاوه و بی رایه ل و شیرازه یه .

دیسان و ه ک و تمان زمان شناس به ناسانتی ده زانتی له چه قالبه زمانیه کدا له لایه ن (وشهسازتی ـ Morph) یه وه ، بر ده ستورلی له زمانی کوردیدا بگه رخی . چونکه ده ستوری وشهسازتی له چاو زمان شناسدا به گویره ی قالبه زمانیه کان رون و ناشکران ، و به سه رنجیکی ورد له زمانی کوردیدا بری ده رده که ویت له کام قالبدا خوی گرتوه و مه یوه . و بنی سه رلی شیوان هه متو کیش و ته رازو و رایه ن و شیرازه یان ده دوای یه ک کوردی زان ده بنی راو له تاریکیدا بکا و هه رده مه شتیکی به کوردی زان ده بنی راو له تاریکیدا بکا و هه رده مه شتیکی به ده سته وه بنی .

زمانی کوردتی و هك به دیمهن دیاره ، و به سهرنج و وردبتر نهومی زمانشناس ساغ برتهوه . و هك ههمتر زماندیکی ناسراو و نتوسراو دؤ جور وشهی سه ره تایتی تیدا که و توه ۱۱ سناو ۱۱ سم The noun . به هه مقر به شب کانیه وه ۲۰ سفر الفعل The verb . به هه مقر کات و گهردانیه وه .

ثهم دو جوره وشه به له سهره تادا له شدیوه ی ساده و برگه ی کورت ، یه یه یان دو پهیدا بون له دوایقدا پی ویستی به کار هینانی زمان ، و دامان له سهر وشه ی تازه و زور بو مه به س و واتای فراوانتر ، هم زمانه له ناو خویدا که و توته زا و زخی له چوارچیوه ی تالبیکی تاییه تیدا که تیادا مه یوه و پیمی ناسراوه ... هه ندیک ثهم تالبه ی به لکاندنی بوگه ی تازه به وشه ساده که وه سازاندوه و بوگه که ی به کویره ی پی ویست و واتا و سروشتی زمانه که ناوه به پیش یان پاش وشب بی ویست و واتا و سروشتی زمانه که ناوه به پیش یان پاش وشب ساده که یا کردویه تی به ناو ثاخن بوی . زمانه هندو ته وروپاییه کان له مینوه یه سی دیان زور و درگر توه و زور به ی زمانی ثه م خیزانه به (زمانی لکین ـ الصافیة) داده نرین . و د که گه این و ثینگلیزی و هم روه ها نارستی و کوردتی .

ههروه ها هه ندلاکی تر له زمانان به گولاره ی ته رازو و کلیشی تایب تنی بناغه ی و شه که یان گولایوه به هلای یان گولاینی ده نگ بر ولاینه کان یان زیاد کردنی چه ند ده نگیگ _ یه ک یان زیاد تر یا خود به گلالاینی ده نگ و زیاد کردن . به م جلاره قالبه ش و تراوه (قالبی دالایش _ اشتقانی) و که تایبه تیه تنی زمانه کانی (عهره بستانن _

سامیه کان (۲)

دیسان زمانی کوردتی لهم قالبهش ستودی و درگرتوه و بنز زا و زیی، که لیک کیش و تهرازوی داناوه به تایبه تی بنر دارشتنی ناو له فرمان ... ومك چاوك كه به هلاى زياد كردنى ملارفيمي چاوكي (ن) و دروست کردنی ناوی فرمانی بز کهسی کار کرده ــ اسم الفاعل ، و پیکراو ــ اسم المفمول .. ههروهها بلا گهردایی فرمان و گورینی فرمان (تینه په ر بغ تیپهر) به زیاد کردنی (ند) و گهانی شتی تر چه له بابه تی وشهی ناو چه له بابهتی وشهی فرماندا . بهم جنوره وه اله و تمان ؟ [زمانی کوردتی ماوه په کی پان و به پیزی لهم دو قالبهدا هه یه و ده توانتی به ٹاساخی له ناو خلایدا به شلیوه یه کی زلار کوردتی و رهوان خلای ببترژیمنایته وه و ببتوژنزیزیته وه ... تهنها یه ک مهترسی نه وه یه شاره زا و ناشسی بكه و پنته نهم كاره ، نه و ساكه هه مق رايه لل و شيراز مى نهم دو قالب دمپچری و له باتی تهوهی زمانه که زندو بکریتهوه له قالی تایبه التی خلایدا ... پهرش و بلاو دهبیتهوه و بنی رایه ل و شیرازه دهمیننی و هیچ تالبیکی زمانی نای گریته خلای و دوریکش نیه له ماوهی زدماندا ببتی به زمانیکی ناچیــزه و بتی روســهن ً. یان ههرودك شپوهی پهراگهنده لهت لهت بېتى و بتولېتهوه له زمانهكانى دهور و يشتقدا .

 ⁽٢) د. پاکره رفیق حلمی لفات الجزیرة العربیة ام اللفات السامیة .
 مجلة المجمع العلمي العراقي المجلد الرابع والعشرون .

تا ئيسته لهم روهوه نهم دهويست بيمه (دؤ _ قصه) . جونكه نهم دهویست ، کهس دل گیر کهم ، و چاوهزوان بتوم ههر کهسـه خلای شولایی خلای بناسلیت ، و مهیدانی رمبازی و سوار جاکتی خلای بدلززیمتهوه و کهس چنگ نهخانه کاری شــارهزایان و ســــهر لهخه لك بشيوينتي . بهراستني و راستني گوناه نيه . له كورددا زيور کهم کهس ههن بتوانن له رؤی زمان شناستی راست له گـهل زمانی كوردتي خەرىك ىن ، ئەمەش لەبەر بىي دەسەلاتىي كوردە زاناكان نىيە به لکو لهبهر ناله بارتی زانستی و خولیندنی بهرز ، و کهم تهرخهمی نه ته و هی کورد به گشتی له رؤی خزمه تی زمانه که یه و ه ، و که متی که روسته و تازویتی زمان شناستی و دوریمان له کوری زانستیه کانی زمان ، که بتون به هنری پهیدا نه بتونی زانای بهرز لهزانتنی زماندا به کشــتی و له زمانی کوردیدا به تایبه تنی ، ئهومی خیردا یاریده ی داوه و دهستی بهم جوره زانستیانهدا گهیشتوه زور کهم بتون و به شديوه يه كى تا ســه ر نه بوه . بليمه تيكى بني هـاوتاى ر وه له مامنوستا (توفیق وهی) که یه کنیکه له زانا همه ره بهرزه کانی نه الله زمانی کوردتی به لکو زمانه ئیرانیه کان له جیماندا ده توانین به سوارچاکی ثهم مهیدانه دابنتین (۳) ثه نجامی ههو آل و تهقه لا و کارششی

 ⁽۳) مامرّستا توفیق وهی زانایه کی حیهانتیه و جیّنی شانازی کورده . چونکه
یه که کورده له رقی زانسی زمانهوه له زمانی کوردی بکوّلیّتهوه و
بدوی و بهراوردی بکا له که ل زمانه کاتی هاو رمسه نی و ریّب کهی میّرقی
بیشکنی .. ههزاره ها لایه رمی پر کردیّه وه له م باره و صدده ها و تاری =

له یه نجا سال زیاد تر تهمه ن ، و شاره زایتی له که لای زمانی تازه و کونی نزیك به کوردنی وهك پههاوی و سانسکریتی و تاثیستایی و فارستی ، و دور له کوردتی وهك ئينگليزتی و فرهنسزتی و ئه لما چی و تورکتی و عهره بی . و تیدکمل زانا ههره بهرزه کانی زانستی زمان و میْرُوَ . و زمکا و دوربینتی و وردتی و نهبهزینیکی بی هـاوتا و خلابه خت کردنیکی دلسـ لازانه تا گهم تهمه نهی که له هه شـــتا تنی يهزيوه ، كهجى لهگهل ئهو ههمتو توانا و دەســــهلاتهدا زور له سهر خلا و هلیمن و ورد دهجوّلگیتهوه و ههنگاو له شولینی یتهودا نه بنی هه ل ناهیننی . وه ك (تازه زان)ی تهمزی هه لیه ناكا و باز بهم لاو ثهو لادا نادا و به خورایتی (زمان بازی) ناکا و سهر له خه لک تیک نادا . و ههروهها لاپهرهی خورایتی پر ناکاتهوه و بلاوی بکاتهوه و خه لکی ینی سهرسام بکا ... تا ئیسته ش بز ته نها یهك دانه وشه دهیهها فهرههنگی كوردتی و زمانانی نزیك و دوری کلان و نولی دهگهزلی ههتا بنج و بناغهی و ریشه و رهسهنی ئهو وشهیه ساغ دمکاتهوه ، تُنجا دمی خاته سهر کاغهز و تلاماری دمکا .

مهبهس له بتوژاندنهومی زمان ، زندو کردنهومی نهو رهک و ریشانه یه چروَساون و لاوازبتون ، و راست کردنهومی نهو رایه لانه

له سهر نوستوه به کوردتی و به عهره بی و به تورکی و به ثبتگلبزی .
 له بهر ثه وه ده توانین بلنین (بانینی) و (سیبویه) ی کورده بهراسی .
 که له سالی ۱۹۲۰ هوه تا ثبسته بین و چان زمانی کوردتی ده بوزینیته وه .

چهوت بون یا دلازینهوهی نهوانهی بزر بون ، و گرتنهوهی نهو شیرازانهیه بچزاون و بهستنهوهیان ، بلا نهوهی زمان بچیتهوه نهو قالبه تایبه تیمی خلای که پلیی ناسراوه و تیادا مهیوه/، نه به بهردانی رایه فی و بچزاندی شیرازه و تلیك دانی کیش و نهندازه. نهم كارهش كاری زانای بهرزه له زمان شناستیدا نه فی زمان باز ۱ .

وشهی بقرژاندنه وه له (بوز)ی گیرانی کون (میدتی ـ په هله وتی) و مرگیراوه به مانای ژباندنه وه و زندوکردنه وه زمانیش وه له و تمان (زنده که حی) ده ژی و ده مریت ، مردیی زمان له کار که و ترن و به کار نه هینانیده تی ، که ده بی به هدی که لیک ده ستور و رخی ره وی و بوز بوزی و زور له و شه کانی سه ره تابی و به تابدنی که لیک دایه ل و بروسانی و به کار بون و چروسانی و به کار کو فه و تابیشی . هم روه ها له گه نجامدا کو بون و چروسانی و به کارکو فه و تابیشی .

خاوه ند زمان ناچار ده بنی له کاتیکی وه هادا ، یان ده ست له زمانه کهی هه ل گریت ، زمانیکی بنیگانه به کار ده هیننی بستو ته و خوی بکی بکی بنیگانه به کار ده هیننی بستو ته خوی بکی به چه رخی هه ر له ستوری بنی پشتوی ژبانی زانست و پیش که و توی ته میزو و له مه و دوای به شه رکه زمانه که له ستور ده خاو له شورینی خویدا مردارده بیته و . یا خود بکه و بیته زندو کردنه و و بتورانده و زانایانه ی ده و بی وه له سه ره تا دا و تا به زمان شناس نه بنی و له و ربی بازانه ی دا در اون له سه ره تا دا و تا دا در اون له

زانستى زماندا نەبتى دەرباز نابتى وەك رۇنمان كردەو. .

رمانی زندو و کارا دو شیوه یه هدیه بیستراو و نوسراو همروه ها خاوه ند میزووه ./. نه گهر میزووه کهی ره وان و بنی تالزز بو و بخشایی و په لهی تاریکی تیدا نه بو و له گه ل پنی ویستی ژبانی بیش که و توی به شهر شان به شان رلایشت و وینه یه کی راست و خاوین و ته واوتی بیر و هسیرش و هو نهری خاوه نده کهی ده رخست نه وا زمانیکی ساغه و ههر ته نها به کارهینانی بنی و چانی ده ی ژبه ننی ، نه کهر کهم و کوری هینا و بهر ته سك بو نه و این دی ویستی به ورد به تو نه وا پنی ویستی به ورد به نه یه یه به به به یه یه مهمو نه و گوشانه ی له پیشه و ماسیان به به به یه یه مهمو نه و گوشانه ی له پیشه و ماسیان کرد و اته گوشه ی ده نگ سازی و و شه سازی و رسته سازی به شیوه یه کی دی و میژویی و به راوردی .

بنی گومان همتو کوردیک پنی لهوه ده ننی که زمانی کوردتی لهو زمانانه به که پنیویستی بهم ئهرکه گرانه به به لام به داخه وه زانا و زمان شناستی زور که مه . . له بهر ئه وه که لایک ناشتی و گهنج به دلسوزی و هه لپه و پهروشی زندوکردنه وه ی زمانه که که و تو نه گیانی زوریان زیان لنی داوه و لنی ئه ده ن . له بهر ئه وه وا به ناچاری ها تمه دو و گهم چه ند ساتمه یه بیش چاویان ، تاوه کو پیش

⁽٤) سانبه = زمله .

بلاوکردنهوهی نوستینه کانیان به وردتی پلیدا بچنه و و نهبن به هوی سهر لای شلیوانی خولانده واران .

ههمتر زمانتك شنوه و زاري سهردهي هه به ، كه ههر به كنيكيان مایهی گفتو و گلای ناو خلایه له ناوچه کهیدا ، هلای زلار ههیه خاومند زاریک له خاومند زاریکی تر نهگا به ته واوی ، بـهالام تهم راستیه نه و دو زاره له چوارچیوهی یه ك زمان دهرناهینی ، ههر چهند هنری له یهك دورخستنه و میان ده بن به دو زمانی سه ر به خو له به رگهانی هەستى وجدانى بنى كومان خاوەندى ئەم زارانە ھەوڭى ئەوە دەدەن لە يەك نزیکیان بخهنهوه ، ورده ورده زاریکی گشتی پهیدا ده بنی که له ههمتو زارهکانی تر زیاد تر بهکاربیت ، بلا گفتو و گلوی نیوان گشست زارهکان ، بهم جوره زمانیك پهیدا ده بی که پهسنده لای ههموان و ييى ده لين زماني به سند _ اللغة المختاره _ الفصيحة _ Standard Lang نهم زمانه پهسند و ههل بواردهیه دهبی به مایهی زمانی توسراوی زمانی ئەوگەلە ، و لە شېپومى دىمەنى چەرخى بە كارھېنانىدا رىپى زمانی بو ساز ده کریت ، و زاره کانی دیکه له شدیوه ی خدویاندا بو گفتو و گړ به کار دېن .

زمان شناس که دهستی کرد به پشکنین و لایکو لینهوه ی شهم زمانه نهو که رهسته و مایه یهی به دهسته و ده بی و له کاتیکدا بیهولی به رهه میکی خلای بنوسیته وه له گلاشه یه کی زماندا به و دهست مایه یه ده ی خوسی ، نه له هه ر به زاری گفتو و گلای ناوچه کهی ، چونکه

زمان شناس که ده په ولای رکن روز که ره وه ی نه ته وه کهی بی ، و پیش ره وی و رده کارتی و دور بینی خوی له زماندا ده رخات له پیش هه میتر که سینکدا ده بی خوی به ندی است که بینی ده نوستنده بی که پیی ده نوسری ، چونکه بی گومان هسه ر انه و زاره له زاره کانی تر به انه دازه تره .

به لام به داخه و خولینده واری کورد ، چه که نج و چه کاسل
گهره نده به هه لپه و پهرلاشن بنی ورد بتونه وه که و تتونه ته گیانی زمانی
کوردتی و ههر یه که له لایه که وه بنی هیچ مایه یه کی زانستی ، چه له زمانی
کوردیدا خلای چه له زانستی زماندا ، رلی زمان بلا کوردتی داده نین و
ههر یه که ش به زاری ناوچه یتی خلای ده نتوسینه وه و له خلای وایسه
رلی زمانی کوردتی ده نتوستی که چسی ده بینی به سورداشتی یا سنه یی یا
رانیه یی نتوستیویه تی و نازانی ثه مه شدیوه ی زاریسکی زور بچوکی
ناوچه یه کی ته سکه . و به م جلاره نتوستینانه ثه نجامی زمانی کوردتی
تیك چتون و شیرازه به ربتونه .

نیجا بینهوه سهر رنیزمانه که خوی و ساتمهی توسیهران له روی هه لیه هه لپ و بنی مایه یی توسهر .

مایهی زمان دهنگه ، دهنگیش به پیّــی زانستی زمان دو بهشه ، بهشیّکی له کهروَدا کـــتِر ده بی و له دهربازیّکهوه دهر ده بردریّت ... ههر دهنگهی دهربازیّکی ههیه که رهنگ و بیری تایبه تی دهدا بــه ده نگه که مه ده نگه خاوه ند ده ربازانه له زه مانی بانینی هندی به وه (۵) ساغ کراونه و و به زانستی زمانتی ناویان Consonants الاصوات الصحیحة ده نگی گاوازه . به شه کهی تری ده نگ بی ده ربازان و به رموانی له که ل هه وادا له که رو دینه ده رسی به م و شه و تراوه Vowls ده نگی بزوین .

له جوت بق بی ده نگی گاوازه و بزولین بزگه به یدا ده بی دو یان سی بزگه بخرینه یه و هه به بیدا ده بی به مهرجیک مانایه کی بدریمتی ده شی به نه بی به بی بی به بی بی به بی به

⁽ه) پانینی یه کهم زمان شناسی سانسکریتی بوه ، له سهده ی ه _ ع ی پیدش زاین ژیاوه و دهستوری زمانی سانسکریتی داناوه . هـ هروه ها به یه کهم زمان شناسی جهان دانراوه .

الوازه دا .. سنی ده نگه که ش (نه لف و واو و یا) ن له عهره بیندا که جاری ک ناوازه ن و ده بن به کوله که یه کی وشه ، خاوه ند ده ربازن ، وه ک بانه ، یانه ، یاسیا ، ورچ ناش ، ناو ، و هه ند بی جار ده بن به بوار له نیمو دو ناوازه دا ، وه ک : په ن ، سهر ، پار ، مار ، شن ، دنی ، زنی ، کورد ، کون ، رنون ، دنی ، زنی ، کورد ، کون ، رنون ، کورد ، کون ، رنون ،

نهم سنی ده نگه له کاتی بزولانیدا به شدارن له دالاشتنی و شه و سازکردنی و رایه آل و نه ندازه ی پلیوانی و شه ی دالالاژراو له زمانه عهره بیه کاندا و رلالایکی کرنگیان هه یه له و به شه ی زمان که زمان شناسه عهره به کان پلیی ده لاین (علم الصرف و الاشتقاق)(۱) .

⁽٦) علم الصرف والاشتقاق له كيش و ثهندازمى وشه به ديمهن (ههڵكهوڻوتى و داڒێؿرراوتى) دهدوني .

⁽۷) زانستی دهنگ دق پهله . بهلیّك نهنها له دهنگ دهدوی وهك روداوییکی بیستراو له سروفهوه به گشتی بی نهوهی روّلی له زمانییکی تاییب تیدا باس بکریت بهم زانستیه دهلیّن Phonetics . پهله کهی تری له روّلی همه موّد دهنگینك دهدوی له زمانیکی تایبه تیدا و کاری شویی له نیّو

سهرمزای روّلی ده نمک له بناغهی و شه به تاکی .. ده نمک روّلاییکی تری هه یه له بناغهی رسته دا واته له (ربی زمان - نحو اللغة - The Grammar) دا ... له م کاره ی دا ته نها به ده نمک دانا ریخ به به لکو به وه حده یه کی زمانی (وحدة لغویة _ Morpheme) ته که رچی زفر جار له شیوه ی ته نها ده نمیکی تاکدا به رچاو ده که ویت ده شی باشماوه ی بزگه یا همر وشه یه که بیت و فه و تابی و له بیرچو بینه و ه و مه ده وره ی ده نک له زماندا کاری به سهر دیمه ن و شیوه ی ده کوری ده نمی و شه و له که ل ربی ره وی زمانی و جزری دالاشتنی رسته ده کونمین که له عمره بیدا پیی ده لین (عسلم النحو) و باسی مانای و ته ده کا نه که کورد ن .

زمان شناس زور باش رولی ده نک له (علم الصرف) و النحو) دا لیک ده کاتهوه و ناکهوییته نهو هه له یه نهم دو کارهی ده نک له زماندا تیکه ل کا .. بنی سهر و شویین . بگره هه مود ده نگیری زمان دو کاره یه به کید که له و ساتمانه که هه ندلی زانای به رزی تنی ده که وی که شاره زایتی له زمان شناسیدا .

دوَ جَوْر فرمان هدیه له زماندا له روَی تین و توانای (فرمانکرده _ Agent _ فاعل) . یه کنیکیان : هدر تهنها روَداویکی بنی هنیزه له فرمان کرده که روَ دهدا . یان به دهسته لآتی خوّی

د دمنگی تردا و ثهو گورزینهی به سدری دی لهو کانه دا به به لهش دمنگی تردا و ثهو کورزینه که به سدری دی اله و کانه دا به به لهش دمنگین Phonology .

(الافعال الارادية) وهك نوست . رلايشت . هـات ، يان بني دهسته لآتي (أفعال الحدوث) ، وهك رؤخا ، سوتا ، شكا . بهم بابه ته فرمانه ده لاين (لازم _ Intransitive _ بني هيز) . دؤهه ميان : به هيزه و فرمان كرده ، فرمانه كهى به سهر كهسيك يا شتيك ديني و ناى كريته خوى وهك : نوستى ، كوشتى ، خواردى . بهم بابه ته ش ده لاين (متعدي _ Transitive _ به هيز) .

له بابه تی در هه مدا در شیوه ده بینین له هه مقر زمانیک دا ، به میکیکیان (فرمانکرده _ فاعل) ئاشکرایه وه او (نوستی) . به میروه به ده کنین (Active _ مبنی للمعلوم) . ته وی تریان فرمانکرده شیوه به ده کنین (فرمان پی کراو _ Accusative _ مفعول به) له شوینی دیاره ، وه او : (کوررا) ، (نوسرا) ، (خورا) . به میروه به ده کنین (Passive _ مبنی للمجهول) . (فرمانی لازم _ بی شیروه به ده کنین (Intransitive _ مبنی له ده یه یه یه یه یه یه یه کراو _ کنی دروست نابی ، چونکه هه ر له ره چه کدا(۱) (فرمان پی کراو _

به لام ههمق فرمانیکی (لازم _ Intransitive _ بنی هیز) له کوردیدا هیزی پنی دهدر ای به هیری میرفیمیکی تایبه ای که ده توانین ناوی بنیین (میرفیمی هیز _ أداة التعدیة) که ده بیتــه ناو به ند

مفمول به) نيه .

⁽٨) رمجه ك 💳 ته صل .

(٩) Infix) دهکه و پته نیو فرمانه که و مروفیمی راناو ، وهك :

سترتا + ند + ی = سوتاندی . خنکا + ند + ی = خنکاندی جترلا + ند + ی = جترلاندی رؤخا + ند + ی = رؤخاندی

هەروەھا لەگەڭ ھەمتى راناوەكان گەردان دەخوا ، بىر نىمىتىنە

پژماندی	پژمق	ستوتاندي	ستوتا
بژماندت	پژمټ	ستوتاندت	سترتای
پژماندم	پژمیّم	ستوتاندم	ستوتام
پژماندیان	پژمين	ستوتا نديان	ستوتان
پژماندتان	پژمين	ستوتاندتان	ستوتان
پژماندمان	پژمين	ستوتا ندمان	ستوتان

ئەمە لە كاتىكدا فرمان بە (رايەل _ قىياسى _ Regular) بى بەلام ئەگەر فرمان (بى رايـەل _ شـاذ _ Irregular) بى . . . بەلام ئەگەر فرمان (بى رايـەل _ شـاذ _ ايەل دەگـۆزىى ، وەك :

⁽۱) Infix ـ ناوبهند . Suffix ـ باش بهند . Prefix ـ بيخش بهند به مهمرتان بينكهوم دملين Affixes .

نتوست	نواندى	هات	هاوردی ، یاخو	هيناي
نوستيت	ن <i>و</i> اند ت	هاتيت	هاوردت	هينات
نوستم	نواندم	هاتم	هاوردم	هينام
نترستن	نو ا ندیان	هاتن	هاورديان	حينايان
نتوستن	نواندتان	هاتن	هاوردتان	هيناتان
نوستن	نواندمان	هاتين	هاوردمان	هينامان

که دهبوایه به پیسی رایه لی یه کهم (نترستاندی) بوایه و دوهه م (هاتاندی) برایه ، به لام نه و دو شیوه یه نه کهر له پیشدا هه بتر بن و له ماوه ی زهماندا له بهر سترکتی به سهر ده مه وه سواوت و له نترسینیشدا چونکه رایه لیان دانه زیرراوه به وردی فه و تاون . به م جوره فسرمانی (بی هیز) که کرا به (به هیز) ده تو انرلی شیوه ی فرمانی (مبنی للمجهول - Passive) یشی لی دروست بکرایی به هالای مؤرفیمایدی تری تایبه تیه وه که (را) یه به م جاوره :

سترتا سترتاندی سترتاندرا سترتینرا له شیوه گیسته پرمی پروماندی پروماندرا پرومینرا له شیوه گیسته اوست نواندی نویندرا نویینرا له شیوه گیسته دا ماوه هات هاوردی هیندرا هینرا له شیوه گیسته .

فرمانی به هیز ـ تیپه ز _ الفعل المتمدى _ Transitive . مؤرفیمى

هيز (_ ند _) هه ل ناگرين ، چونکه هـــه ر خنری له رهچهکدا به هێزه و پێويستي به مورفيمي هێز نيه ناتوانين بڵێن :

> س ناساندي ناستى

كزتى – كزاندى

ردتی - براندی

ویهك سهر (فرمانی مبنی للمجهول ـ Passive) ی لنی دروست دهکریی به هلای ملارفیمی (را) و دهُلّین :

ناسيتي - ناسيرا

الم__را

ـ کررا ڪزي

- بـرا ب_ر**دی**

ته نها له کاتلیکدا دو (ر) بکهونه یهك ، ومك فرمانی (کرتی) ناچارتی یان دو (ر) و ه ده و ترکی و پنی و یستی زمانه ده توسریت یان (د) و دهشتی ههندی شیره فلزنیمیدکی دیکهی وه اله (ی) شخانه نیو دو (ر) که بن السان کردنی دهربزین ده لین :

ڪڙڙا ڪڙدرا

(تازه کوردتی ناس) بنی تهوهی تهم ههمتو کارهساته بزانی ناكەرىپتە ئەم كۆمەرە .

زمانلیکی وه ک کوردتی که سیاس که هلیشتا ولانسهی توسینی يەسىندى خىزى نەگرتوه و ھىسچ جىزرە زانستىسىكى كىزنى پىي نه نوسراوه ته و چه جای تازه هیچ پروگرامیکی تهکادیمی بهرزی له زانستی زماندا پنی نهخویمنے درابنی به لکو تا ئیسته به کویرهی دەستۇرى _ زانستى زمان ، لاك نەدراوەتەوھ لە لايەن كوردېكەوھ ماملاستا توفیق وه هی نه بنی که تهویش هیشتا هـــهمتو توسینه کانی بلاو نه کردراونه وه یز په کینك له پلهیسه کی سیسه روتایتی خویندنی زانستگا و تهنها له (بهشیکی کۆلتىجى ئادابی) زمان و ئەدەبياتى خولیندبنی و شارهزایتی هیسچ جزره گزشهیه کی زانستی زمان نه بتربیی و له هینچ زانستگایه Philology نهخوینندینی و تهمه نیکی دور و دریژی وه له ماملاستا و همی را نه بوارد بنی به لنیکلالینهو می ، نه له ههر زانستی زمان ، به لکو زمانه کهی خلای و شاره زاییه کی ته و تلای له زمانیسکی زندوَدا نه بی که نهم زانستیبهی پنی نوسراو متهوم له یز بیته مهیدان و دوس بکا به رمبازی ، نهك ههر له دوستوری زمانی كورديدا ، به لكو له ههمتر كۆشهكانى زانستى زماندا يەيتا يەيتا وتار و کتیب بلاو بکاتهوه له ژیر ثهم ناوه گرنگانهدا ... زانستی زمان ، فلا نلاللاجق ، ملار فلا اللاجق ، فيللا للاجق بهراورد ، زماني الفيستا و ميدى الخو ساتمه اله بني بكا ...

له سهره تادا و تمان : زمان شناستی _ زانسـتی زمان Pilology زانستیه کی تازهیه ، ده ستوری تایبه تی خلای ههیه که له زانستگاکاندا

به چهند سالایکی خولاندنی ناکادیمتی له ههمتو گلاشه یه کی زمان ده کلالایته و ، ههر گوشه یه ی رای و شولانی تاببه تی خولاندنی خلای هه به و پسپلائی تاببه تی زانسته کانی به گلایره ی پرلاگرامی تاببه تی ده ی لایته و ، نهم زانسته و جلاری خولاندنی له ولاتی نایمه هلیشتا نه بو و نه خراوه ته پرلاگرامی خولاندنی زانستگا هه تا شه دلا سلی ساله ی دوایتی نه بنی تاکه تاکه خولانده واران ها تونه باس کردنی نیسته شکتیبیلی عهره بی وا به ده سته و ه نییه توسه رایکی عراقی نوسیبیتی و به وردتی لهم زانسته دوا بنی ، جه جای کوردتی که هلیشتا له هیچ گلاشه یه کوشه یه که ویلی نه می خواه به مه دانی رای نوانسته و به به کوشه یک نه کوردتی که هلیشتا که هیچ گلاشه یه کوشه یه کوشه یک نه کوردتی که میشتا که هیچ گلاشه یه کوشه یک نه کوردتی که هیچی ناچیته تالی زانسته و .

خديه يى نهك خوليندى ئەكادىمتى لە زانستى زماندا .

ثنجا بو کوردین تازه زمان ناس بنی یاخود هدر تازه کوردتی ناس بنی ، زور هدله یه کسهر دهست بدانه خامه و ده یه و تار له سهر زمان و همتو زانسته کانی بنتوسنی و بلاوی بکانه وه و هیسج نیرین له و دو تیره ناوبراوهی به دهسته وه نه ننی وه بنی گومان ساتمه (۱۰) ده کا .

ئه گهر ساتمه ی چاو فزینم به دتی نه کردایه نهمه م نهده وت! به لام ببتورن با یه کنیك له و ساتمانه رؤن کهمه وه . و تعان (زمان شناسی _ زانستی زمان _ علم اللغة _ فقه اللغة _ Philology) له سنی په ل زانستی په یدا ده بنی :

ا_ ده نک شناستی _ ده نک سازتی _ علم الصوت (الأصوات) _ . Phonetics

٧_ وشهشناستى _ وشهسازتى (علم المفردات _ علم صرف اللغة _ Morfology

۳_ رســته شناستی ـ رسته سازتی (علم نحو اللغة ـ syntax).

ر یه کهم باسی ده نگ ده کا و دروست کردنی وشه دوّهه می باسی وشه ده کار هاتوه ، له چه ند به ش په پدا ده بخی . (ناو) به هه مقر جوّره کانی ناســـراوه ، تاکه ، کیریه ، مادیه ، مه عنه و یه ،

⁽۱۰) ساتبه: زملهی زمانه (همله)

ههروهها (فرمان) چیه ، چلان دروست ده بنی گردانی ، رایه لی ، کاتی رؤدانی ، واته له شه کل و دیمه نی وشه و پنیوانه و رایه لی به ته نها دهدو لی . سنیهم له وشه دهدو لی به لام نه ك له شه کل و دیمه نی ، له رؤلنی ثه و وشه یه له ننیو رهسته دا ، ناو بنی یا فرمان . چه مانایه کی گهیاندوه (فرمان کرده یه _ فاعل _ Agent فرمان پنی کراوه _ مفعول به هیزه ، فرمان مفعول به هیزه ، فرمان کرده بی اشکرا نیه ، فرمانی چه کاتیکه ، الاسته ، کرده بی الشکرا نیه ، فرمانی چه کاتیکه ، الاسته ، رابوردو ، له مهودوا ، نه که رفرمان بنی ا

زمان شناس ئهم سنی گنرشهی زمانه به سهر یه کدا نادا ، و ههر یه کها نادا ، و ههر یه کهان له شهر ینی خلیدا باس ده کا به لکو ههر یه که پسپوزی خنوی هه یه که خنوی تیکه ل به کاری نهوی تسر ناکا . به لام ناگه ر یه کنیکی تازه زمان ناس که و ته نهم کاره ده بینتین هه متویات به سهر یه کدا ده دا و خنوشی نازانتی چی ده کا .

گنیمه و تمان زمانی کوردتی زمانیکی زندوه ، میژویه کی دور و دریژی ههیه ، له دو قالبی زمانیدا مهیوه ا گهم راستیه شهوه ده کهیه نقی که وه فلای و تمرازو و رایه فل و زنجیره ی تایبه تنی ههیه بر هه فرکه و تی وشهی ناو ، دارشتنی ، لایك دانی ، گهردانی ، ههروه ها بر فرمانی . گنجا زمان ساسی زانا که باسی (وشهسازی) ده کا ده که دری به شهرینی گهو رایه فل و کیدش و تمرازوانه دا ، و شیرازه ی نابچرینی ، راوه (به ند _ Affix) بکا ،

و لهم يهك و لهو دوان بني سهر و گوني بگرني .

وشه سازنی که له وشه دهدونی _ Morphology ، باسی رهک و رتیسه و رایه ل و شیرازه و تهندازه و پیوانهی وشه دمکا ، تنجا زمانشناسی کوردتی به گونپرهی ئهو دؤ قالبهی باسمان کردن له (وشه) دهدویی له زمانی کوردتیدا ، به ههمتر جورهکانیهوه و بهشهکانیهوه واتا به پینی ئهو رایه ل و ئهندازانهی زمانی کوردتی (وشه)ی تیدا هه ل که و توه و دروست بوه ، ته بها به (لاباس _ جانبي) پیکي بجو که وه ناتوستی و مك (بهند ـ Afflx) و نـاوى بنتی (مؤرفزلزجتی) و ئەرىش بە شىپوديەكى ئاڭىزز و نالەبار باسى بكا وەك ناشيەك. ھەرودھا که هاته سهر لیک دانهوهی رسته _ رستهسازی Syntax . لهو قالبهدا که (رسته) گرتویه تی له زمانی کوردیدا ، نهك له (وشه) دهدونی . ناگهرېتهوه سهر (مۆرفۆلۈجىي) و تېگه ڵيان بكا . باسي (كارى وشه) نهك (ديمه ني وشه) له نيو روسته دا واتا باسي (محو اللغة) ده كا نهك (صرف اللفة) بهم جوره زمانشناس ده تـوانني رفي زماني كوردتي له شیرازهی خلایدا بگرایتهوه و دهستورهکانی ساغ کاتهوه له ههمتو گوشه کابتـــدا ، واته له (ده نگ سازی) و (وشهسـازی) و (رسته شازتی) دا بنی نهوه ی تلیکه لیان بکا و به سهر یه کیاندا بدا و سهر له کورد تیک بدا و زمانه که بشیوینتی وه ک تُهم (تازه زمان ناسانه) له کتیب و وتاری بی سهر و شویددا بلاوی ده که نهوه .

ماملاستای بهرزی زمانشناس Leonard Bloofield به تیرتی

سنتوری داناوه بنر لایك كردنه و هی ئهم دو به شده ی زمان شناسی و اتا (منر فنر لاجی _ علم النحو _ رسته سازتی) و (سینتا كس _ علم النحو _ رسته سازتی) ، ده لی (۱۱) :

Morphology, Includes the constrction of words and parts ofwords, while syntax includes the construction of phrares*

ههروهها زمانشناسیه عهرهبه کان نهم دو زانستهی زمانیان له یه ك

جودا کردوتهوه و ههر یه کهیان به تهنها باس کردوه و هیه یه یه که ماموستا و بسیوری خونی ههیو ، ...

دیسان ، و تمان زمانی کوردتی زمانیکی (اشتقاقیة) به تایبه تقی له روّی دالاشتنی و شهری (فرمان) و گهردانی فرمان و لیک کردنه و می جوّری به هوی گورینی (رشته _ صیغه) ، و گهردانی به هوی بیّوه لکاندنی راناو ، ههروه ها راستیه کیش هه یه که ههمیشه نابی له بیّر بچی ، نهوه ش نهوه یه که زمان هیچ و شه یه کی واتای تیه ا به ای به ای به ای به ای به ای به ای به تایب تی نه و شه یه که وه که به وه که دادی یات به کانگای و شه ی تر و لیّی ده کهونه و ه و گهر چاوکه ا نه کهر چاوکه بی مانا بق ههر له ره چه کدا چون و شهی تری وه ک (فرمان) و فرمان کرده) و (فرمان کرده) و (فرمان کرده) و (فرمان کرده) و دیاره هیچ و شه یه کی دروست بی و دیاره هیچ و شه یه کی همدام نادا به سه رهیچ و شه یه کی همیه که همیه که همیه که دیمی ای ده سه رهیچ و شه یه که همیه که دیمی ای ده سه رهیچ و شه یه که که دیمی که که دیمی که که دیمی که که دیمی که دی

⁽¹¹⁾ L. Bloomfield. Language. 1961. London. P. 207.

زماندا و بلّنی نمم و شه به بنی واتایه ... چونکه خونی ره جه کی نمو و شه به بنی واتایه ... چونکه خونی ره جه کی نه و و شه به بنی ناد نزر پنته و ه یا له فه رهه نه کدا نازاننی بی خوید پنته و نمانشاس ده زانتی که نه که هم و شه هیچ ده نگیک له زماندا به خور ایتی به کار نایه ت . به لکو ته بها نه رمی یا ره قتی ده نگیک ده به ده به دو و شه و دو مانای زور له یه که دور له ته به له ته به یه کور و ه که (برک) به (ر) ی ستو که و (برک) به (ر) ی ستو که و (برک) به (ر) ی ستو که و (برک) به (ر) ی دو هم نه م و شه یه تی کردوه به دوان له روی ماناوه و به و (ر) ی سه ر (ر) ی دو هم به نوستین جو داوازیان ده رخراوه (۱۲) .

به سه رنجیکی ورد له فرمانی کوردیدا ، دهبینین ... فرمانی (ساده _ مجرد) بنی ، بنی پاشکر و پیش کر پینیج قالبی کرتوه :

۱_ قالبی (ٹەلفی _ مـد _ بزولان (ٹا) ی درلاؤ) که زوری شلاوهی ٹهو فرمانانه به له خلایانه وه رؤ دهده ن بنی دهســـه لاتی (فرمانکرده) ، وهك :

ستوتا . رؤخا . بچزا . خنکا . خزا . شکا . روا . زوربهی ثهم فرمانانه له تیپی (بنی هیز _ تنی نه بـــه ز _ لازم _ Intransitive) داده نرین ، چه ند فرمانیك نه بنی ، وهك :

⁽۱۲) بروانه هدرهه نکی خال و وهمی . و نسرین فخری ثم دو وشهیهی لیک نه کردونهوه !

(گالاً _ التف) و (پیچا _ لف) $\Longrightarrow$ (به هیز _ متمدی . Transitive

۲_ قاڵبی (واو) ی ، وهك :

چَڙ ، ٻڙ ، ستر . درؤ .

۳۔ قالبی (یا ۔ ی) ئی زوری ئهم قالبه له فرمانی (به هیز ۔ متمدی ۔ Transitve) پهیدا ده بی، که متر (بی هیز) بو به هیز وه ك : دوتى ، بوتى ، گوشتى ، گهزتى ، نوشتى . نوستى . دوشتى . ژه تى .

بلا بني هنيز ، ومك :

وەرتى . زەزتى . بىلۇمتى بەزتى . تەزتى . لەرزتى .

٤_ قالبي (تا_ت) ئي كه ديسان ههردوَ جوّر فرمان دهكريتهوه (بني هيّز) و (بههيّز) ، بو بني هيّز ، وهك : نوّســت ، كهوت ، سرهوت . (خهوت ـ نوّست) .

بن به هنيز ، و هك :

كرد . نارد . برد . چاند . خولاند . سه پاند .

بن بني هنيز : وهك : مرد . زند .

فرمانی هـهر پینج قالبه که به (بنی هیز _ لازم) و (به هیز _ متعدی) یه وه به هنری منورفیمی چاوک که (ن) ده بن به چاوک (10) به مجاوره:

چاوك		فرمان
نوسان		١ – نتوسا
گا لا ن	· —	ľ
بچزان	_	بچرا
ستوتان		ستوتا
كزين		٧– کرتي
دڒؾڹ		دزی
نوسين		ئۆستى
کو ش <u>ت</u> ین	_	گوشتی
پڙمين		پژمق
چەقتىن		چەتق

⁽۱۳) له مهورامتِدا به (ی).

ثهمه یه کنیکه لهو (رایه ل – قیاس)، رهوانانهی کوردتی که گاشکرا و گاسانه و هینچ جنیی ثهوه نیه زمان شناس هه لهی تنیدا بکا

فرمانی (بنی هنیز _ لازم) دیسان له ههمتر قالبه کاندا ده بنی به فرمانی (به هنیز _ متعدي) به هنی منیز که (ند) یه :

۱ – ستوتا – ستوتاندی

خنكا - خنكاندي

بچزا -- بچزاندی

رۇخا --- رۇخاندى

درّا – درّاندی

۲ بومتی – بوماندی

چەقتى -- چەقاندى

تەزى — تەزاندى

لەرزى – لەرزاندى

بەزتى – بەزاندى

٣ - توست - نواندي (نوستاندي)

كەوت -- دىسان كەوت (شاذ ـ ئاڭۆز)، ، خستى يەكار

دىنى لە شوېنى .

سرموت -- سرمواندی

خەوت - خەواندى

 لی دروست نابی بومهبهسسی (هیزپیدان) فرمانی تر بهکار دین که واتای ئهوانی پی ساز ده بی ده لایرن :

چت - بردتی . بردن بت - کردتی . کردن

نه بیستراوه بلّین :(چواندتی) ، یا خود (بواندی) له هیسچ زاریکی کوردتیدا .

ه – مرد – مراندن

سهره تری نهم هه متر رایه آن و گهندازه ستوك و گاسانه ی دروست کردنی صهده ها فرمان به گویره ی قالبی زمانه دازی و کان له کوردتیدا ده بینین هیشتا زمانی کوردتی به گهندازه ی پی ویستی خوی فرمانی نیه و داده مینی له سهر فرمانی تر و لیره دا له قالبی زمانه لیکینه کاندای خوی ده باته سهر به هوی لیکاندنی چه نه مورفیمکی (ظرف) به پیش فرمانه ساده کانی پیشت تر به مجوره تیپیکی تری فرمانی تازه به مانای تازه یان دروست ده کا . بو نمتونه تیپیکی تری فرمانی تازه به مانای تازه یان دروست ده کا . بو نمتونه :

أ _ (ههڵ) بخ مانای بهره و ژؤر یا کرآنهوه .

۱ _ قالبی (۱) ستوتا ، بچڑا . کشا . خزا . بزرکا . شیلا . ٹالا . پڑوکا . وہستا .

پیچا . ھەڭخزا . ھەڭبچرا . ھەڭكشا . ھەڭبزركا . ھەڭپیچا . ھەڭجزا . ھەڭشىلا . ھەڭئالا . ھەڭبرۇكا . ھەڭوھستا . ھەڭ كىرتى . ھەڭبىرتى . ھەڭمىرتى . ھەڭ كوشتى . ھەڭدىرشتى . ھەڭپەرتى . ھەڭوەرتى . ھەڭدىرتى .

٣_ قالْبي (ت) : كەوت . كوشت . نتوست . نيشت . سرەوت . خەوت . بەست . خست . كرت .

هەل كەوت . ھەل نىشت . ھەل سرەوت . ھـــــەل بەست . ھەل خست . ھەل گرت .

> ٤_ قالْبي (و): چق . بق . سق . دروَ .گوروَ . هەلْ چق . ھەلْ بق . ھەلْ سق . ھەلْ دروَ . ھەلْ گوروَ .

۰_ قالبی (د): پرواند . چاند . چهقاند . پهسارد . کرد . مرد . برد . (زند ــ ژیا) خولېند . نارد . هاورد . سهپاند .

هەڭ كرد . ھەڭ خولېند . (وەك كەڭەشلىر) . ھەڭ پرواند .

⁽۱٤) کوشتی له که ل (کوشیدن)ی فارستی یه کن بهمانای هه و ل و ته قه لا ،
وه ال : (پهروه ری) پرورید ب پروریدن له په هله و ی و فارستیدا و
ثبسته ته نها له شیّوه ی (پهروه رده) دا ماوه له کوردیدا ، که دوّر نیه
پروریده به مانای ناوی فرمان کرده بی ، وه ال : (کوشیده) و له
زمانی سهرده مدا سوابی بوی بی به (پهروه رده) بی مدیه سی پیشق نه ال

مهل جهاند . ههل سهياند . ههل بهسارد .

ب ـ (دا) بر مانای بهرموخوار:

۱_ قالْبی (۱) : دابچزا . داکشا . داپیچا . داچزا . داشیّلا . داپزوکا . داما .

۲_ قالبی (ی): دابرتی . داموتی . داکوشی . دادوشی . دادوشی . دادوتی .

۳_.قالّبی (ت): داکهوت. دانیشت. داسرهوت. دابهست. داخست. داگرت.

٤ ـ قالْبي (و): داچق . داېق . داستو . دادرو داگورو .

٥- قالبي (د): داكرد . دامرد . داسه پاند . داپرواند .
 داچه قاند .

ج - (را) بر مانای له شوینی خوی :

١٠ ـ بۆ قالبى (١) : راكشا . راپنچا . راوهشا . راتهكا .
 راهنينا . راوهستا .

۲ بنز قالّی (ی): راپهزتی . راچلهکتی .

۳ بۆ تالبى (ت): رانىشت راسرەوت . راخست . راگرت .

- ٤_ بز قالبي (و) :
  - راچتر . رابتر .
- ه_ بر قالي (د):

راكرد . راسه پاند . راوه شاند . را ته كاند .

د - ۱_ (تق) بلا قالّی (۱) :

تنىخزا . تنى ئالا . تنى پنيچا . تنىما . تنى شكا .

۲_ بنز قالبی (ی) :

تني تەقى ، تني گوشستى . تني پەزى . تني نەوتى .

٣_ بۆ قالبي (ت) :

تنیکهوت ، نیشـت تنی بهست . تنیخست . تنیگرت .

٤_ بلا قالْبي (و) :

تني چڙ . تني بڙ . تني سڙ .

٥_ بۆ قالىي (د) :

تنی کرد . تنی پرواند . تنی چاند .

هەروەھا گەلىنىك پېيش بەندى تر . كەئەمانە نىمۇنەيەكى كەم بىون بۆ رىخى رۇن كردنەوە باسمان كردن .

دیسان پیویست زمانی وا راهیناوه که هه ندیی فرمان به شیوه یه کی

تاببه تی رؤ بدا یان مانایه کی تاببه تی ببه خشی هدر له فرمانه سهره تابیه که ، وه له برد دوباره کردنه وه ی کاتی رؤدانی ، وه له برد دوباره کردنه وه ی کاتی رؤدانی ، یاخود در برد که مهبه هم مرد فیمی کی تاببه تی یاخود مانایه کی تازه ی نزیك به و . برد که مهبه مورفیمی کی تاببه تی به کار به بینی که وه له پاش به ند ده ل کی به دوای فرمانه که وه یاخود چاو که که یه وه که مرد فیمه ش (- وه) یه

ا_ بَوْ قَالَبِي (۱): سَوْتَا = سَوْتَا + وه يا سَوْتَا + يه + وه سَوْتَا + ذ + وه بَوْرُا = بِوْرُا + وه يا بَوْرُا + يه + وه سَاوْرُا + ذ + وه

٣ ـ بلا قالْبی (ت) : کموت = کموت + ه + وه کموت + نه + وه خست = خست + ه + وه خست + نه + وه

⁽۱۰) + ۰ + ئەمە بەندىلىكى (فۇنيىي _ دنىگى) يە بۇ جۇت بۇنى دۇ كەرت پۆرىيىتە ھىچ دەورىلىكى (مۆرفىدى _ صرفى) يا (نحوى) نبە لە وشەكدا .

فرمان و چاوگی فرمان هدر لهم رلاله دا ناوهستن ، له کوردیدا دیسان وه که زمانه دالایژهکان که لیک (وشهی فرمانی ـ اسماء فعلیة (Participiales) لنی داده رییژو درین وه ک (ناوی فرمان کرده اسم الفاعل . (Present - Part) و (ناوی فرمان پنی کراو _ اسم المفصول . (Past - Part) به م جاوره ی خواره وه ! ـ با قالبنی (۱) وه ک :

سوتا : سوتین بو ناوی فرمان کرده (عُسُر ق)

برزوا : بروين

لكا : لكين

سترتا: سترتاو (سوتياو)

برۋا : برۋاو (برۋياو)

لكا: لكاو (لكباو)

ئهمانه بز ناوی فرمان پیکراو که له شــوین فرمان کرده بهکار دمی

۲ ـ بلا قالبي (ي) :

سزتی (سز) بنو فرمان کرده .

بزتی بز

دزتي دز

سرتی سردراو : لهو فرمانانهی دو (ر) دهکهونه یهك (ر)ی خوی فرمانهکه .

برْقَى بردراو : و (ر) مۆرفىمى مېني للمجهـــول . (د) له ھەندىي .

دزتی دزراو: شنیوهدا دنیته کایه که ده بق (ی) بنی چونکه قالبی فرمانه که (ی) یه بهم جوزه (دنزلی راو) که دیاره (ی) له بهر قورسی خوراوه و ههر دؤ (ر) که کهوتونه یه که گنجا بن دور خستنه وه یان گهم (د) خراوه ته ننیویان . له فرمانه کانی وه که (دزتی) (گوشتی) (مژتی) که فرمانه کانی وه که (دزتی) (گوشتی) (مژتی) که دز) و (ش) و (ژ) یا ده نگایسکی

تر ينيش (ى) قالبيه كه ده كهون ، لهم كارهساته روَ نادا و یهکسهر فرمان پیکراو بهم جوره دادهزېژوېت (دزرا = دزېرا)په له رمچه کدا (كوشرا = كوشيرا) له . شييومى ديرين مؤرا = مؤليرا) .. ٣- بلا قالِّي (و) بلا ناوي فرمانكرده: تهم دو فرمانه شاذن Irregular رایه لیان ناته واوه 3-ده بتر (جووه) و (بتره) ین دوههمیان ماوه بو يه کهميان نه ، ههروه ها ناوي فرمان يني کراويان نيه بيهينزن . فرمانکرده فرمانی**نی**کرا**و** دروين درواو (دروراو) درۇ گوروین گورواو (گوروراو) كودؤ سولين ستوراو . ستو ٤ - بو قالي (ت) ، بن فرمان كرده .

بو قالبی (ت) ، بنو فرمانکرده . کهوت کهوت کهوته (کهفته) (کهوتق) وهك صفهی مشبهه . فرمانهکه بنی هنیزه رشت رشته (رنیق) بنو فرمانکرده بهست بهسته بهست

رێؿراو بۆ فرمانێێکراو .	ر شت
بهستراو بنز فرمان پنی کراو .	بەست
ناوی فرمانکرده	o بر قالبي (د) :
مردو (مرده)	مرد
زندوَ (زنده)	زند
بر (برده) بلا ناوی فرمانکرده .	برد
کر (کرده) . بخ ناوی فرمانکرده .	کرد
براو . بر دراو بر ناوی فرمان پی کراو .	برد
کراو کر دراو بر ناوی فرمان پی کراو .	کرد
·	

(گومانی تلیدا نیه که (زمان شناس)ی زمانی کوردتی پیویستی به شارهزایتی نهك ههر له زانستی زماندا ههیه به للکو به زانتی میروژی زمانه هندو نهوروپیه کانه ههروه ها شاره زایتی له رای زمانی میروژی زمانه شدو نهوروپیه کانه ههروه ها شاره زایتی له رای زور که وانه نه کوردتی خوی زور کهی نوسراو ههیه به تابیه تی هی پلهی ناوه زاستی میروژی ، واتا له پیش داهاتنی نیسالام به چهند قه زنیك هه تاوه کو آقه زنی ده ههی زور رایه ل و کیش بزر بوه به سهر ده مهوه و زور رایه ل و کیش بزر بوه به سهر ده مهوه و زوریش له که ل فارسیدا نالزواوه و له که لی شوه به به ایه ل و کیش شرور به ناسانتی شدیرازه ی به خواه و پیوانه ی له نگ بوه به به لام ره چه کی چونکه له شدیرازه ی به خواه و بیرانه ی له ناسانتی ده ده دون زور به ناسانتی ده دون نیواندا . ا

تهمه نه نها چهند تنی بینیه که بو له روی رون کردنه و هی رنی بازی زمان شناس بر ورد بو نه وه یه که تازه له رنی زمانی کوردیدا ، مه به سم ته نها دلاسوزیه و هیچی تر . چونکه وه که ده بینم نهم ریسکه یهی خزینده وار و کورده زاناکان گر تویانه له رنی زمان کو لینه و هی زمانه که ... ته نها نهم بوار نییه ، و ده بنی به هنری شیرازه بچزاندنی زمانه که ... ته نها نهم دیمه نه رواله تییه ی زمانی کوردی که زنوری ههر به سهر ده مه و به پهرش و بلاوه له زاره کاندا ... نال و گر نزگراوه زنوری زمانه که

⁽۱٦) بروانه ئەو لاپەرە دەس ئۆسەي مامۇست ومھىي لەم روموم (ل ١٩٠).

نالآلوزاندوه و رایه لی تیك داوه به س نییه . آر نه رکی زمان شناسی راست نهوه به (میزوی) زمانه که روز کاته وه و پهیوه ندی به زمانانی دهور و پشتی و گرزین و لادان و چونیه تی نه و گرزین و لادانه ده رخا به به راورد کردنی له گه ل نه و زمانانه نه و سار بالمی نه مه دی رهوی زمانه که یه و نهمه ده ستوریه تی .

. . . . . .

في سنل ترون قواعد اللغة الكردية اخطرت الي راسية قُولُ عَدِ اللَّمَاتَ الَّتِي تُنتَمَى النَّهَا الكُودِيَّةِ ، وهي اللَّمَاتَ الْهُدُيَّةِ -الدُرانية ٤ الفارسة الكرمية ، الأفسية ، الفارسة القيم الفاسية ﴿ المترسطة - أوالفيلوية ، الأفغانية ، اللوحية و بعض لهجات أيرامية الله وربية الى اللغة الكردية ، ذلك الى عائب المام باللغة الفاسية الهيئة والتركية وقواعها الماما تأمًا ، والمام باللفتين الذلكيزية والعراسية وقواعها باللفتين و قواعد اللغة الوفاية التي كنت اعيها . على أن يأت ، هم كان الله الله بالحروف العربة ، فكان على ان أقوم بتثبيت احوال اللغة المربة و حكاتها . و لا تبيت هذه الاصوات والاكان جميل منسود المرية المرية بل الحرف العربة بع وعن المالة عاصة و تدمن النابة . ٤ . افتقا أن عيداً عير تعليل ، يراثه في لقد زعت " ده ستعدی زمانی کورن " من الکرده " الل العرب الله تعون قراعد اللمة . خدمة الأبواني العرب الذين يرغبون نهم اللغة الكرابية والرفلاد على آدار ؟ وإني أجد أنواني العرب أن يضوا الطرف عليه الأضارات في بعض الدعيان - في الاستود التي المدورة إلى المروة و ترجميًا إلى العبية – إن الصعف المبلة العرب الغة أو تركيباً في سبيل اداء الحفي المقصود في الدرة نفيل. و والألق هذه هم الباب الدول من كاب الليم الأردة الذي سعوف تنشير أبرايه تباغا بأذن الله ووالإ المالية الاول يتناول تثبيت احدل كماية اللغة اللاينا وفرا بالمرف العبية بهورة تفصلة ، لا تماين عبيرة مذاليل Pine of the many to state our زمان رغبو

ـ ملخص المقال ـ

إحياء اللغة

العضو العامل: ٠٠ باكيره رفيق علمي

اللغة ظاهرة حياتية ترافق الانسان في ولادتها ونمائها وتطورها ومن ثم موتها . . .

وهى في حياتها هذه تضعف وتقوى ، تمرض وتصح ، ويصيبها كل ما يصيب الكائن الحي من عوامل البقاء والاندثار تلد وتتوالد ، تتفرع وتتشعب و يصيب بعض فروعها العجز فتموت وتقوى بعضها فتحيا ، وقد تتحول الى لغات جديدة لا يصلها بالأم الا جذور تدل عليها ، وأصول تتصل بها .

واذا أصابت عوامل الضعف والفناء لفة هزلت ، وضافت ولم تمد قادرة على مرافقة الانسان في تطوره فتتخلف وتعجز عن اداء مالديه من فكر ورأي ، الامر الذي يضطر صاحبها اما الى تركها والعدول عن استمالها الى لفة أخرى أقدر منها على أداء ما عنده ، او ان يعمد الى بعثها وبث الحياة فيها باعادة النظر في اصولها وجذورها واستبطان تاريخها واستقصاء اسباب ضعفها وتجديد مافيها من اساليب وقواعد

بالقياس على المطرد وحتى الميت منها وحتى تطويع الشاذ فيها للقياس رغبة منه في توسيعها للابقاء على ما يراد منها

ولكل لغة نامية حية تاريخ وعمر وكلما نقدم تاريخهـا تأصلت وتمكنت من البقاء وثبتت قواعدهما واطردت أقيسمتها وانتظمت تصاريفها وأوزانها . واللغة الـكردية بتاريخها العريق في القدم، وقدرتها العجيبة على البقاء حية حتى الان رغم ما جابهت من عوامل الفناء فأنها تمد احدى اللغات النامية الحية اليوم . ولولا خصائصها اللغوية التي أحاطتها بأطار من الحصانة والمنمة لما استطاعت الصمود والبقاء. وبنظرة دقيقة الى أصول قواعدها واتساع أقيستها وأوزانها يستطيع باحث اللغة ان يدرك سر هذا البقاء الطويل مع النماء والتطور حتى انها فاقت الفارسية أختها في قابليتها على التطور ، بالرغم من توفر كافة الظروف على تطور الفارسية وانعدام معظمها في الكردية ... الذي يكمن في قدرتها على اتخاذ مسارين لغويين معروفين: ها مسار اللغات الالصاقية التي تعتمد في صياغة مفرداتها على السوابق واللواحق ومسار اللغات الاشتقاقية التحليلية التي تعتمد على تغيير بناء الكلمة لتغيير المعني ، اي انها تعتمد في نمائها وتطورها وبقائها دائمة التجـدد على صفـات المفات الهنداوروبية التي تتخذ من الالصاق قواعد لصياغة مفرداتها وعلى صفات اللغات العربية التي تعتمد على قواعد الاشتقاق في هذه الصياغة . وقد عمد منذ اوائل هذا القرن الكثير من المثقفين الأكراد الى البحث عن سبل إحياء اللغة الكردية بعد أن فعلت فيها عوامل التخلف وجملتها تنكمش وتقصر دون الوفاء بحاجات الفكر الكردي

الحديث . وفارس هـذا لليدان الاول هو الاستاذ الجليل توفيق وهيي الذي اصبح بخبرته الطويلة لاكثر من خمسين عاماً واطلاعه الواسع على اللغات الحية والميتة القريبة من اللغة الكردية والمعاصرة لحما وبذكائه الثاقب وعلمه الغزير في الدراسات الايرانية ، وصلته الوثقى بأجلة العلماء والباحثين في هذا الميــدان ليس علماً كرديا في العلم والمعرفة فحسب بل علماً عالميا يشار اليه بين علماء العالم وافذاذهم بالتكبير والاجلال . ولكن المؤسف ان الزمان قلما يجود باكثر من واحد من هؤلاء الافذاذ في عصر واحد بل في عصور ... فالسبل التي هيـــأت لابراز هذه الشخصية العلمية الرائعة لا تتهيأ الا نادراً لأكثر من واحد ... وقد دفع الحرص على الاسراع في اعادة الحياة الى اللغة الكردية الكثير من المثقفين الاكراد الى محاولات لم تخل ولن تخهل من عثرات لا يمكن اغفالها ، بل لابد من التنبيه عليما ، فانها ان دامت فستؤدي بلا شك ليس الى احياء اللغة بل الى الانفلات من قواعدها واوزانها والخروج على الضوابط التي تضمنتها في اطار اللغة الواحدة ، وليس السبب في ذلك الا المجلة والتسرع وعدم الالمام بقواعد اللغة واوزان صياغاتها وأساليب تطورها والنقص في اطلاعهم على اساليب البحث العلمي الحديث في اللغة .

وحديثنا هذا يتناول عرض الأساليب العلمية الحديثة في دراسة اللفات، والفروع اللغوية العديدة التي تتناول جميع مناحي اللغة بالبحث والتدقيق، ثم كيفية تطبيقها في دراستنا لقواعد اللغة الكردية التي تنتمي من حيث الاصول الى لغات الاسرة الهنداوروبية، ومن حيث

[ف _ ۱۳]

194

القواعد والنحو الى المجموعتين اللغويتين المعروفتين ، اللغات الالصاقية واللغات الاشتقاقية في آن واحد ...

ويتخذ الحديث من الاشارة الى تلك العثرات مداخل الى عرض القواعد الاساسية للغة في مختلف أبوابها بغية التوصل الى تجنب الوقوع في امثالها ، ابتداء من اصواتها الى مفرداتها فنحوها وصرفها مع امثلة وشواهد كثيرة للاستدلال بهدا الى عرض تلك القواعد والأسس يمكن للقارى، ان يعود الها .

وأهم ما جاء فيه شرح مسهب للقوالب الفعلية التي تنتظم جميع الافعال المجردة، اي الخالية من السوابق واللواحق بما في ذلك اللازمة والمتعدية . وهو اكتشاف جديد لاهم قواعد الاشتقاق في أفعال اللغة الكردية . فقد وجدنا من دراستنا المستفيضة للافعال أنها تنتظم خمسة قوالب لا تزيد بجميع صيفها اللازمة والمتعدية ... ويصاغ منها المصادر باضافة (مورفيم مصدري) خاص هو (ن) التي تلحق أواخرها. ولم يدرك أحد من الذين كتبوا في قواعد اللغة الكردية من المستشرقين والاكراد حتى الآن هذه الحقيقة ، وكانوا يرون ان ما يقوم مقام لام الفعل في العربية هو جزء من المورفيم المصدري . ولكن البحث الدقيق أثبت أنه جزء من بناء الفعل نفسه بدليل بقائه دون مورفيم المصدر (ن) في جميع الصيغ الفعلية التي تشتق منه عند حذف المورفيم (ن) المصدري اثناء النصريف . ويتناول كذلك كيفية صياغة الافعالالمتعدية من اللازمة وعلامات المصدر ، ثم السوابق الظرفية التي تلحق بها لصياغة الافعال المزيدة لتغيير دلالاتها . فاللواحق التي تصاغ بها الافعال للدلالة

على للطاوعة وتكرار الحدث. ثم للصادر القياسية فالسماعية ، فاسماء الفاعلين والمفعولين. وقد أحاط الحديث بكل جوانب الاشتقاق والصرف في الافعال احاطة شاملة ، وهو اهم جانب من جوانب احياء اللغة وانحائها وتطويرها . وسيكون حديثنا اللاحق في (نحو اللغة) اكالا للمنهج الذي بدأناه في احاديثنا السابقة بدراسة في أصوات اللغة الكردية ... ونكون بذلك قد قدمنا منهجاً علمياً وفق أساليب علم الكردية لدراسة اللغة من حيث الاصوات والمفردات والنحو وهي الجوانب الاساسية التي يدرسها باحث اللغة لرصد قواعدها ومعرفة جوانب الضعف والانحلال فيها وطرق معالجتها والعمل على تطويرها وتوسيعها .

. . . . .

المراجسع

باللغة الكردية

١ _ مخطوطات الاستاذ توفيق وهبي المصورة لدي .

٢ _ اعداد عبلة للجمع العلي الكردي الصادرة حتى الات (جميع البحوث للنشورة حول اللغة الكردية وقواعدها).

٣ - جميع مطبوعات للجمع العلمي الكردية المنشورة حول اللغة
 الكردية وقواعدها خاصة.

۱ ـ چی له بارهی زمانی کـوردییـــهوه توســـراوه د عبدالرحمن معروف

۲ _ جاوگی بنی واتا د. نسرین فخری محمد امين ههوراماتتي ۴ _ فلانلالؤتی کوردتی ٤ _ القواميس والمعاجم الحكردية الشيخ محمد الخال ۱ _ قاموسی خال الشيخ محد مردوخ ۲ _ قاموسی مردوخ دەستۈرى زمانى كوردتى الاستاذ توفيق وهبي ٦ _ قواعدى صرف و محوى كوردتى سميد كابات باللف العربية الحديثة ١ _ مقدمة في علم اللغة د. محمود السوان د. علي عبدالواحد وافي ٢ - عــلم اللفــة ٣ ــ من اسرار اللغة د. ابراهیم انیس د. تمام حسان ٤_ منهج البحث في اللغة د. تمام حسان اللغة بين المعيارية والوصفية د کال محمد بشر ۱ _ الكتاب ٢ ـ سر صناعة الاعراب بنجني

بنجني

147

۳ _ الخصائص

٤ _ المعاجم العربية المعروفة

باللفة الانكليزية

- 1 Language . L. Bloomfield
- 2 Arabie grammar. Wright. Z. V.
- 3- Language. Vendryes.
- 4 The Dialect of Awraman. D. Mackenzie
- 5 Kurdish Dialct studies D. Mackenzie
- 6 A Concise Pahlavi Dictionary. D. Mack.
- 7 A Kurdish English Dictionary. T. Wahby

باللفت الفارسيه ۱ ـ دستور زبان فارسی اغای محمد مشکور ۲ ـ دستور زبان فارسی د. تاسم انصاری

باشگری واندن اله زمانی کوردیدا "

گەندامى يارىدەر: د. نەسرىن فەخرى

پیش مهوهی بنینه سهر باسی مهم پنیشگره پنیویسته بزانین که دو پاشگری کارتی (فعلی) له زمانی کوردیدا ههیه، یه کهمیان پنیشگر و

⁽۲) برید ده نین له زمانی کوردیدا به اد : بست شهوه ی سه رنجی خونیه و را کیشین بر تاییه تیه کانی شم زمانه سه ربه خونیه و بر تینکه آن مه کردنی به زمانی تر ، دق : چونکه مه مان باشگر اه زمانی فارسیشدا هه به به کورتی شم باشگره باشگریمی به شیرانی به به اد است و در کیراوه ، بان به بینجه وانه ، به الام اه همه ر زمانه دا سه ره وازییه ما و به اد چونیان جیاوازیشیان اه نیراندا هه به ، شم جیاوازییه سه ربه خوبی و بیشکه و تنی هه ر زمانه به ته نبا و ام ریم که حقیه و دورده خات .

پائسگری « وه _ we _ قه _ ve و میان پاشگری « اندن _ we _ میان پاشگری « اندن _ andin یه که لهم و تاره دا باسی ده که ین . نه ك وه ك تاثیستا ته نیا « وه _ قه » به پاشگری كارتی دا ترابتو .

هدر چهنده ثهم دو پاشگره جیاوازی و پهیوهندبیان له نیواندا هدیه ، به لام هدردوکیان که لینیزیکی باش لهم زمانه دا پرده که نهوه ؛ به و دموره گرنگ و بالایهی ده ینوینن هدر وه که لهمه و دوا برمان ده رده که ویت ، به لام به قه د گرنگی ثهم باشگره لهم زمانه دا ثه وهنده یا : ههستی پی نه کراوه ، یا بشت گوخی خراوه ، یان : کاتی باس کردنی رواله ت و ناوه رو کی به جوریک تیک دراوه ؛ نه سهر نج بو گرنگی راده کیشیت و نهشتیکی رون ده دات به ده سته وه و نه که س به ته واوتی وینه ی راسته قینه و ده وری ثهم پاشگره ی بو رون ده بیته وه . ثیمه ش لیره دا له به رئه هویانه ی سهره وه به پیویستمان زایی که به پیی توانا لیمی بکولینه وه شتیک بخه بنه یه بین شوانا لیمی بکولینه وه شتیک بخه بنه بین به بین به

پیش نهوهی بیینه سه دهور و تایه تیه کانی نهم پاشگره له زمانه که ماندا پیویسته به نهواوتی رواله تی ساغ بکه ینهوه بو نهوهی جاریکی دیک نهو هه لانهی پیشتر ده رباره ی گراون دوباره نه کرینه وه و هه رباره به ناویک و رواله تیکی تازه نه خریته به رجاو ، نه و غه له ت و ناته و ارجیوه ی رواله ته کهی چونه ته ده ره وه به ره و

⁽۳) بزوانه : گــزّڤاری کــزّری زانباری کورد . بهغدا ، سال : ۱۹۷۳ ، ۱ ـ ۱ ل : ۲۳۱

تلكداني بنككاني رليزمانيش لهو شولإنالهدا.

یه که م : گایا « آندن _ andin » باشگره (٤) یان گامرازه (٠) ؟

- ا) له نامه ی دوکستور تیه که ماندا له باسی پاشگر و کاردا ، ته نها باسسی پاشگری و وه سه سو سو سو سو سو سو باشگری کارتی ؟ چونکه به م جوّره بوّمان روّن سه نه توبوّوه که ته میش وه ك : د وه سه سو پاشگری کارییه ، هسه ر وه ك به ته واوتی بوّمان روّن نه بوّبوّوه که پاشگری د وه س فه ، پیشگری کاریشه له هه مان کاندا . وانه بوّ یه که م جار نه م دو پاشگره یه ك ده خرین له باسید کدا ، هه رچه نده له به روردتی و در تیرتی باسه که یه ك یه ك و به جودا بلا و کراونه ته وه .
- ثافیکس ـ بیشهر و بیشهر ـ باشگر و ، پریخیکس ـ بیشهر و ثینفیکس ـ بیشهر و ثینفیکس ـ ناوکر دمگریمهوه . ثینفیکس وانه ناوگر له کوردیدا نیه ، به لام له عهرمیتدا زور به کاردیمت ، ثهم ثافیکسه بهیومندی به وشهوه همیه ، وانه دموری خوی به ههرسی جورهکی له که ل وشده دمنویمنیت به پنی بنکه و به بیرموی تابیه تن که نهمه شده که تریمه و به کیک له له لته زانستی بیکهانی زمان که پنی دمگونریمت : Morfologia ـ علم البنیه ـ زانستی پیکهانی رواله تی وشه ، وه ثامراز : preposition بهیومندی به رسته وه همیه ، وانه له روی وانا و مهبهست رون کردنه وه وشه کان پیکهانی دمگونریمت ، ثهمه شده که تریمه له زانستی زمان که پنی دمگونریمت ، شمه شده که تریمه که زانستی زمان که پنی دمگونریمت : سینتاکس : که بینی دمگونریمت : سینتاکس : که بینی دمگونریمت : سینتاکس : که بینی دمگونریمت و شه ، مهبهست رسته بیکهانیه ، ثهم دوانه ش پیکهوه ریزمان : گرامیر _ Grammaire دروست ده کهن .

به لاتینی به باشگر ده گوتریست « سوفیکس snfizus (۲) » که زار اوه بینکی زمانبیه به و بهشه ده گوتریت که به ته نیا و اتای نیه و به کار ناییت ، به لام که ده لکیت به کلاتایتی و شهوه کهم ، یان زلار رواله ت و ناوه رلاکی ده گلاریت به پیچه و انهی نام راز (۷) که په یوه ندتی به رسته و هه یه ، نه که به و شهوه . لیره دا نه که رسه رنجی « اندن _ andin » بده بن و لهم و تاره و رد ببینه وه بلامان به دیار ده که و یت که « اندن » پاشگره نه که نام راز ؛ چونکه په یوه ندتی به و شهوه ، نه که به رسته وه هه یه (۸)

 ⁽۷) ئاس/از :Preposition _ أداة « ثهو بهشه نه المؤرّر (اومیه له ثاخانتن ،
 که پهیومندی گراماتیکی نیوانی وشهکان له رستهدا دمردمخان .

نهم پاشگری (اندن)^(۱۰) به بهو چوار شنیوه یهی سهرهوه خراوه ته

- (۹) ثهم د ماند ـ amd » مبیج پهیوهندتیه کی به د اند ـ and » ی زمانی ثنگلیزتیهوه نبه و ثهمی دوهم بیتی بیّوهنده لهو زمانهدا .
- (۱۰) لهو پهلسگانهي بردمان دهردهخسهن که څهم پاشگره و اندن ۹۰ بونی كَالَيْك بِاشْكُرى نره لهم زمانه دا كه كوَّنا بِي بان به نوَّن د بنت له كانتيكدا که دمچنه سهر وشه و دمایانکهن مهناو نهك به چاوکه بو نمونه: بارین – چاوکه ، بار _ رمکی چاوکه + ثان = باران ناوی کاره نالمهنالی _ نالاً ندن _ ناڵ 🕂 ين = نالين ناوي كاره ، هــهرومها كريان _ گرین ، چلک _ چلکن مند ... لهوانهشه مهندیک سؤرین له ســـهر **څهوه ی که نونه که نونی چاوگه و بوه په پهشت**ك له و اندت » ، مەرچەندە ئەمەش پېرىستى بە بەلكە مەيە بىز چەسپاندى، بەلام لەكەل ثهومشدا دو باره بهکارهیمتنانی و اندن ، له جیمگهی و اند ، باشــتر و راستره، یهك : له بهر نهومی نابیته هوی نیكدانی بنکه و پهیرموی زمان لهم شـوېنالهدا ، دق : ئاســانتر و كورنانر و رؤنتره ، ســن : له پهر ثهومی کار لهم زمانهدا و مکشق له زمانه هیندو ـ ثهوروپیهکاندا له چاوکه ومردهگیریّت ، به پیّجهوانهی زمانی عهرمیتی (لهبنهمالهی زمانه سامبهکان) 4 که کارهوه دهست بن دهکر پت ؛ چونکه کار خوّی به شیکه له جاوکه: infinitive که نه مه ش به کیکه له تابیده نبه جباکەرەومکانى زمانى كوردى لە زمانى عەرەبق ، ھەر ئەمەش يەكىپىكە لهو موّیانهی روالهتی ثهم پاشلامی تیّلکداوه به هوّی کهوتنه زیّر باری=

پیش چاو بهم جوردی خوارده : ... باسکردنی له شیودی « دن » دا له کاتئیکدا که ثهم پاشگری «اندن » به که له جیگهی پاشگری «اندن » به که له جیگهی پاشگری «اندن » به که به هه که باسکراوه بترنی نیه ، به ک کورت کرادهی ،

= زمانی عدر مبندوه هدرومها له ثه نجامی لاسایی کردندوه می زمانی فارستش که پهیزموی زمانی مهره بن کردوه ، له کانیکدا که بنویسته له سهر بنکه و دهستوری زمانهکه خوّی بان ثهو بنهمالهیهی دهگهرزینهوه سهری نهك زماني بنهماله پتيكي تر ، ليرمدا تهنيب تهومنده دملنيون دمربارمي روالهنی ، مالیگهکانی دیکش پهره بهره لهگهال ثهم باسهدا و له شونین خۆيدا دەمخەبتە يېش چاو ، لەيەر دۆبارە نەكردنەوە لېرەدا لەوە زياتر له سهري نارّوّین ، جوار : له پهر تهومي د اند ، په کسهر ناجیّته سهر بناههی چاوکه بات په کسهر نا کهوېنه ننوانی رمکی چاوکه و نیشهانهی چاوکه ، یا نیّوانی بناهه و نوّنی چاوکه ، یان سهر رمکی کار ، ملکو ئهم پاشگره دمچیّته سهر کشت ئهو چشانه به بیّنی بیّوبستتی، لهکاتیّکدا دهبینین که له زمانی نور کتیدا به گشتی ثهو باشگره ی و ه د ماندن ، چاوگی نیّنه پهرّ ده کات پهتیپهرّ په کسهر ده کهویّته نیّوانی رمگی چاوکه و نبشانهی چاوکه برّیه روالهتی ثهو پاشگره هیچ تیك نهچوه، لهوانهیه هەندىڭ ئەم باشگرى نوركىتيە بە ناوگر (ئىنفېكس) تىن بگەن ؛ چونكە ده که و پته نیوانی دو مهشی چاوگه که ره که و نیشانه ی چاوگن ، به لام كانيك بنم دەكوترىت (ئىنلىكس)، ئەگەر كەرتە ناو بناغەي وشە، نیشانه و نونی چاوکه بهشتک نین لهو بناهه به به کهر وا بوایه ده بو (اندن) یش ناو بتر پت ثبتغیکس به کهونت نیّوانی بهشی یه کهم و نوّنی چاوکه تهگهر نونه کهی به نونی جاوکه دابنین ، له کانیکدا ثینبیکس له عهرمبیّدا ثاشکرایه ومك : كتب كائب (۱) كهونوّنه ناو بناههى=

« اندن » و یه کنیکه له نیشانه کانی چاوک له کوردیدا بنر رون کردنه وه یه مامنوستا نوری عهلی نه مین که ده رباره ی گنزتینی کاری تنینه پهره بنر تنیه ر ده خهینه پنیسش چاو که ده کرنیت : « چاوکه نه لفیه کان و چاوکه یائی یه کان به پیته پاشگری (دن) ده کرنین به تنیبه ن به لکاندنی (دن) یه کسه ر به یه که ه وه و به دوه مه وه پاش گنزینی (نی) به کسه ر به یه که ه وه و به دوه مه وه پاش گنزینی (نی) بنر (۱) » . ه نوی نه م ه الانه له به رئه وه یه که چاوکه نه لفیه کان کنرتایی یان

 وشـه که ، نمو نهش لهمانه زؤرن به سهر نجدان زیاتر رون دهبیّتهوه ، نمونه بق زمانی تورکتی بق تهومی لهگهل کوردیدا بهراوردینی بکهین و فارسبشي پين رؤن بكهينهوه وهك : يازماغ _ چاوكي نيپهز به واتاي نؤستین : یاز ـ رمکی چاوکه و ڪار ، یاز + در + ماغ پین نَوْسَينَ _ نَفْيَسَانَدَنَ ، تُولِيْلَمَاغُ _ مُردَنَ _ تَيْنُهُ بِهُوْ _ تُولِيْلُ _ در _ ماغ _ سراندن _ کوشتن مند . ، نمؤنه بو کوردی گرمهگرم _ ناوی ده نکی سروشتتی _گرم + اندن ہے گرماندن ، کهونن _ جاوگی تینه په ز _ کهو _ رمگی چاوکه و کار + اندن = کهواندن ، حهسان + وه = حهسانهوه هتمد ، واته لهبهر نهو هوّيانهي سهرهوه كه لهم تموّنانه دا دەردەكەوتېت ، وە بۇ دروست كردنى چـاوكە يەكسەر ، نەك پێشــان کار دمڵێين د انــدن ، چونــکه ههموّيات يهك دمخات و له بنکه پنیکدا کویان ده کانهوه و لهمهو دوا باشتر بومان رون ده بنیتهوه ، وه ومك پېناسېنه کدى ســــهرموه ههرگيز نا کهوېټه نېوانى رمگى وشه و كۆتايى وشه؛ چونىگە ئىپمە لېرەدا نائوانىن يەكسەر وشەكە وەرگرىن و كۆتاييدكەي لابدەين و باشگرەكەي بخەبنە شــوٽين و كۆتاييەكە بگه زنینه وه . دو باره سه رنجی نمونه کان بدهنه وه .

به (ان) هاتوه و (اندن) به (ان) دهست پنی ده کات و (ان)ی (اندن) به (ان)ی چاوگ داده نیت بلا یه (اندن)ی کردوه به (دن). له چاوگه بائیه کاندا (لای) ده کات به (ا) به بنی هیسیج به لگه پنیك ته نیا ئه وه نده نه بنیت ریدگه بنیك بد توزی ته وه بلا دروست کردنی (دن) له و شوی نیانه دا که گری تینیان به سهر دا ها تو وه و گه و گری تینانه ی بیل نه د توزوه و آه و گری تینانه ی بیل نه د توزه و به چاوگه دالی و تاثبی و واویه کاندا ئه مه ی بیل نه کراوه به چونکه هه ند یک له چاوگه کان به گری تینی بیس نونه که جنی به جنی نابن و نه یتوانیوه بگات به وه ی گوه وی بیلی بیس کارن و بندی تابه تی هه به بی وه رگر تنیان ، وه ثه وه ی چی ته سه د کورن به بیلی بارنی له و ده گری تیب تو به بیلی بارنی به تیبه ی بارن به

گیمه گیستا ئه و نمتر نانه به پیمی بنگهی سه رموه ده که ین به تیپه ی وه ئه وه ی پیریسته ده ری بخه ین ئه وه یه به شه کانی ریز رمان زنجیره بیدی نه پیچیزاون یه کتری ته واو ده که ن و لینکو لینسه وه ی زمان نه ک لینکدانه وه یه و به س به لکو زمان زانسته و ریدگه و بنکهی تایبه تق هه یه و له چوار چیوه یدا ده جو لینکی به م جوره زمانی کوردیش بنکه و پهیزه وی بته و و رید ک و پیکی خوی همیه ، ئه وه ی نهم و راسته یه برانیت نه به شه کانی زمان تیك ده دات و نه سیمای گه لیك به شی

⁽۱۱) ئۆرى غەلى ئەمىن .

گرنگ سهره و ژیر دهکات . نمتونهکان تهمانهی خووار وه ن

⁽۱۲) دوّ پیتی بزونمن دوا به دوای یهك هانوّن بوّیه بیتی (ی) كهونونه نیّوانیان .

⁽۱۳) نوری عالی ئامین . ریزمانی کوردتی . سلیّمانی ، ۱۹۹۰ ، ۱۹۹۰ ، ۱۴۰ ، ۱۳۰

بیشه نهم کتیبه مان مه نبوارد ؛ چونکه دوا کتیبه و باسی کتیبه کانی پیشتری نیدا دوباره کردونه و مهروه ما لیره دا نهو بنگانه ی به ستوه به نبشانه ی چاوگ وه ، له کانیک ا میچ په بوه ندیبه کی به بنکه وه نب ؛ چونکه رواله نی وشه کار ناکانه سهر بنکه ، به لکو له وانه به جوری پیکهان و ناوه روکی وشه کار بکه نه سهر بنکه کانی زمان

کردنی به چاوکی تنیهه تر . ههروه ها ده لایت : « دیسان گهلو بی لازم به و اته ی (اند) (۱۵) بکر بی به متعدی به لام تلاز بی لهسه ر زمان قورسه (۱۵) ، هنری قورستی چیه ؟ نازانین (۱۵) .

دهربارهی (مانن) ده لیت : «هه ندیک که س پیستی (د) فرخی دهدات بلا ناسانی ، واته له باتی سیتر تاندن ، له وه دراندن ، ده لین سیتر تانن ، له وه درانن (۱۷) نه که ر نهمه له قسه کردندا ببیست ، له

⁽١٤) ليْرەدا له جيْـكهى باشكرى (واته) بيّشتر پيته باشكرى بهكارميّناوه.

⁽۱۰) پاشکوّی کنتیبی (قهواعدی زمانی کوردتی له صرف و نهحــو)دا بهفدا . ۱۹۰۹ .

⁽١٦) (اندن) نهك (اند) . بَكَ رُهْنُهُوهُ بَوْ بِدَرَاوِيْزِي لَابِهُ زَمَكَانِي بِيْشَقَ .

یق (د) ه به له هدمان کاندا بوّمان روّن دهبیّنه وه که جاوگه که باشگری (اندن)ی چوّنه سهر و تنیه رّبشه ، یا ناوی ده نگی سروشتین بوّن به جاوگی تینه پهرّ ، له بهر نهمه به هیچ جوّر یّك نابیّت نهم پیتی (د) به له خویّندن و نوسیّندا فه راموّش بکریّت ، چونکه نه نوسین و به کار نه هینانی ده بیّته هوّی تیّکدانی رواله نی وشه که ، یان تیّکه ل کردنی به وشه ی تر ، یان تیّکدانی ریّرمان و سهر لین شیّوان ، بوّ نوّنه مه ند و پهند کراون به (مه ن) و (پهنک) وه ك : په ندی پیشینان مه به ست (عبرة)ی عهره بیبه نه ك به نوارد نه و می ناو که واتای كوّبونه وه و و مستان ده گریّه وه ، به م جوّره ش له شیّره ی خوارودا (د) قوّت ده دریّت به گشتی له چاوگه دالیبه بنجیبه کان وه ك : کردل کرن ، بردن بردن بردن مردن به مردن در مرن هند . . . .

به موتهعه ددی و ثه و فیمله موته عه ددیبانه ی وا دروست بتون باسلیکراو و کار و حالی فیمله لازمه که به ته واوکه ریکی سه ربه خلا بینیته مهال و مکو : من داره که مستوتاند لیره دا فیملی «ستوتان » « داره که » کردی ، به لام باسلیکراوی « مین » پیسی کرد _ مه به ست له مین _ من _ ه .

له کلامه لّی یه کهم و دوهمدا (اندن) مُهخریِّته دوای رهگهوه وه کو :ــ

فيملي موتهعهددي	ر ه ک	فيملىلازم	كۆمەل
تواندن	نو	نوستن	
بزواندن	بزو	بزو تن	1
چەتا ندن	جەق	چەقتىن	*
لهومزاندن	ُ لەرەز	له و ه زين	*

تا دینه سیهر «له کلامه لی سی به ما «دن» ته خرینه دوای مهددردوه ، وه کو :

فیعلی لازم فیعلی موته عهددیی ستوتان ستوتاندن قلیشان قلیشاندن گهران گهراندن (۱۸)

جگەر خولان تەنيا ئەوەندە دەڭلىت بۆڭلۈزىنى چاوكى تىينەپەز

⁽۱۸) توفیق ومهې ، دمستوری زمانی کوردی ، جا ، بهفدا ، ۱۹۲۹ ل ۱۹ ، ۱۹ .

بن تیپه د (اندن) له جینی (ان) د ین ه داده نیبن ، وه به م ده نیپه د الله کاری تینه به د ده نیپه د گاند » کاری تینه به د ده نیپه د کاری تینه به ده نیپه د میناوه ته وه د الله د میناوه ته وه د الله د ده نوسیوه که به واتای (ناردن) ه ، گهمه وه د ده نوسیوه که به واتای (ناردن) ه ، گهمه وه د ده نوسیوت ، به لام باس لیره دا باسی چلانیه تی گلازینی کاری تینه په د د نیپه د ، گهگینا چلان د چون ، پاش کردنی به تیپه د له ریسکهی د اندن » د وه ده بیت به د شاندن » د .

بلا گهوه ی خولانسه و ا تلی نه کات که ثلیمه ته نیا گه و چه نسد سه رچاوانه مان هه گیزار دوه بلا باس کردن و سه رچاوه کانی ترمان پشت کولای خستوه ، گلیستا له خواره وه ناوی هه ندیم سه رچاوه ده خه بنسه پیش چاو که سه برمان کردؤن به لام باسسی باشگری داندن ، یان تلیدا نیه : _

۱_ سمید صدقی کابان . مختصر صرف و نحوی کوردتی ، به غدا ، ۱۹۲۸ ، ل ۳۲ ـ ۰۰ .

۲_ دوکتلار قه نات کوردلاییش ، دهستورتی زمانی کوردتی ، ملاسکلا _ لینینگراد ، ۱۹۵۷ . ده رباره ی شیره ی ژورؤ (کرمانجی) به زمانی رؤستی .

٣_ دوكتلار چەركەسى بەكلا _ باكابيث ، فەرھەنگى كوردتى _

⁽۱۹) جگهر خونین، آواو دمستورا زمانین کوردی، بهفدا ، ۱۹۹۱ ، ل ۳۹۔ ۲ .

رۇستى ، ملاسكلۇ ، ۱۹۵۷ ، ل ۵۰۹ ـ ۵۷۷ .

٤ دوكتلار يو . يو . ثاڤالياني . تايبه تيه كاني جوته كار و پيكهاتني له زماني كورديدا ، يهكيني سلاڤيه ت (سهمه رقه ند) ،
 ١٩٥٩ . به زماني رؤستي .

Dr. D. N. Mackenzie . Kurdish Dialekt Studies -• I. London . 1961 .

دوکتلار مه که نزی ته نیب له لاپ می (۱۹۷) نهم نیتو نا نه ی هر نا نوی ده نگ : بلاله بی بلاله ی با با بلاله ی بلاله ی بلاله ی بلاله ی با بلاله ی بلال

۲_ دوکتلار قه نات کوردلایتنه ، زمانی کوردتی ، به رؤسی ،
 ملاسکلا ، ۱۹۹۱ ، ل ۳۹ ـ ۵۷ .

۷۔ دوکتور . ی . ی تسوکهرمان ، تیبینی دهربارهی گرامیری زمانی کوردی (کرمانجی) ، ملاسکلا ، ۱۹۹۲ ، به زمانی رؤسی .

هـ دوکتلار كه ريم . (. ئهييوبتي و دوكتلار . ي ثا. مميرنلاڤا ، شليومي كوردتي موكرتي ، به زماني رؤستي ، للينينگراد، ۱۹۲۸ ، ل ۲۷ ـ ۱۲۹ .

« دەورى باشكرى « اندىن _ Andin) لەكەڭ

تايبه تيه كانى له زمانى كوردبدا،

یه که م: تاقه یه او بنکهی روّن و اشکرا هه یه بر کرر بنی یه که روّن و اشکرا هه یه بر کرر بنی یا ساده ، الله تنیه به بروده و بر تنیه بری ساده ، الله به باریده ی باشکری اندن _ (Andin) هه روه ا تاقه پاشکره بر دروست کردنی کاری تنیه بری ساده له تنیه به بروه و ((1)) ، واته هه رپاشکر یکی دی که و ته به ر

⁽۱۷) ثهوانهی له سهر پاشگری (اندن ـ andin ، نوستیریانه ههمان هه له یا دوباره کردو ته وه ده ربارهی رواله تی ، به نوستینه وه یان که درانه وه بسو به یه به بین لینکو لینه وه و ده رخستنی هو ، یان که درانه وه بسو ته وانه ی له وینهی و اندن ، باسیان کردوه ، ثهمه له کاتیکدا که ثیستا له زمانی فارسیت اله وینهی و اندن ، دا باس ده کریست ، به نایبه تی له لایه ن زمانه وان و روزه دلات ناسه کانه وه ، له که ل راست کردنه وهی به بسره وی دراساتی دراساتی دراساتی کردو ته سه دراساتی زمانی کوردی و فارستی .

⁽۲۱) ثهمه ثهوه ناگهیپننیک که رنیگهی دیکه نبه بوّ دروست کردنی کار و چاوگی تنیه ز ، به لکو کاری بارمه تی دمریش دمور نیکی بالاً ی ههیه له دروست کردنی دمیه ها کاری تنیه زی دروست کراو و لنیکدراودا ؛ چونکه ثهو کارانه ی له بنجدا تنیه ز و تنینه په زن له و شونینانه دا که دمچنه جید کهی یه کدی ثه و مه به سته دهگهیپنن ، بو نمونه : کهونن _ =

جاو دیاره که پاشگریکی سهربهخو نیه به لکو بریتییه له تیکدانی رواله تی ئهم پاشگره له نه نجامی تیکدانی بیسانهوه ده ناشگره له نه نجامی تیکه لکردنی لهگه ل نهو و شانه دا که پیسانه و ه ده نمتونه و ه نمتونه و ه ده بخه ینه بیس جاو :

بلا نمترنه: کموتن _ تلینه په رده که و (ره کی چاوکه و کار) ه +

پاشگری « اندن » = کهواندن تلیه رد و هاومه به ستی (خستن) ه .

خهوتن _ به واتای نوستن و هه ردوکیان تلینه په ردن ، خهوتن _

خهو (ره کی چاوکه و کار و ناوی کاریشه + پاشگری « اندن » =

خهواندن ، تلیه بری ساده و دروست کراوه ، نوستن _ نو _ (ده کی
کار)(۲۲) ، ده _ نوم ، نو + پاشگری « اندن ای = نواندن _

<sup>تینه په ر ، خستن _ نیپه ر ، سه رکه و تن _ نینه پر ، سه رخستن _ نیپه ر ،

گه رم بون _ نینه په ر ، گه رم کردن _ نیپه ر ، به ربون _ نیپه ر ،

به ردان _ نیپه ر ، ده رهانن _ تینه په ر ، ده ره یبنان _ نیپه ر هند ...

(۲۷) چه نـ بنکه یبی همیه بر وه رگرنی ره کی کار ، ئیره جیدگه ی باس

کردنی نیه ، به لام ریدگه یبی تری ناسان هه به بر دوزینه وه ی نهویش

به گرزینه وه ی کاره که یبی تیبی ا ، باشان له نام ازی کانی نیستا

مه (ده) یه و هه روه ها له راناوی که سی لـکاو جودای ده که ینه و ده وه ی ده نوستن _

ده نوس _ نوس ره کی کاره (جذر الفعل) ، بر کمونه : نوستن _

ده نوسن _ نوس ره کی کاره و چاوگه ، گونن _ ده لیت : لین _ ره کی کاره و باناهه ی کاره و به کانی نیستا و داهانو ؛ چونکه ره کی کاره و مهمیشه و له هه مان کاندا بناهه ی کاره بر نه و کانه .</sup>

تنپهزی ساده و دروستکراوه به واتای خهواندن .

چترن ـ تینه په ره واتای رلایشتن ، چتر ـ بنداغهی چاوک + پاشکری (اندن) = چواندن تیپه لای ساده و دروست کراوه به واتای ناردن ، ردوانه کردن .

سرهوان ـ ئارام كرتن ، سرهوتن ، سهكنين ، سرهواندن : ئارام پنی كرتن ، سهكناندن .

رقریشتن _ تنینه په تر اتای چټون ، رقر (ره کی) + پاشکری (اندن) = رقواندن (رقیاندن) _ به واتای جتی به جتی کردن ، رهوانه کردن هتد...

بهم جوّره و به یارمه تی پاشسکری (اندن) ، ده به ها کاری تیهه تی نوخی دروست ده بیّت پاش لسکاندنی به رمک و بنساغه ی

بو رمکی چاوکه تاقه بهك بنکه ههیه نهویش لادانی نیشانهی چاوگه که بریتییه له نونی چاوکه و بیته کهی پیشی ه بو نمونه : نوسین _ نوس ، خهونن _ خهو ، کیلان _ کیل . زور جاریش رمکی کار و چاوکه یهك دمگرنهوه .

بشاغهی چاوکه ههمیشه بینك دلات بهلادانی نونی چاوکه که ههمو چاوگه به مواکنی له زمانهدا كوتایی بهنون دلات و بینی دهگونرایت نونی چاوکه ، شم بناغهی خاره بو كانی رابوردو ، وهك : كردن – كرد بناغه ، كردم – كانی رابوردو ، چهندن – چهندن – چهندت ، بینوان – بینوا – بینوای هند . . .

چاوك و كارەوە^(۲۲۲) .

دوهم : پاشگری « اندن » ناوی دهنگه سروشتییه کان

(۲۳) زانینی ثهو بنکه وردانهی مهن بو ومرگرتنی یان دوزینهومی رهکه و بناغهی چاوکه و کار باریدهمان له دۆزینهومی چاوکه و نیشانهی چاوکه دەدەن ، ھەرومھا بۇ ناستېنى چاوگەكە ئىپپەرى بىنجى يار دروست كراو بنت به موّی د اندن ، هوه که نهمهش به ناسانی رایدگهمان نیشان دهدات بق ناستِنهومي نهو ههلانهي دمكرين له نوّستِندا ، وه ههر نهمـهش یاریدهی داین بوّ دوّزینهومی بنکهی دیکه و راست کردنهومی گـهاییك له و ههلانهی تا نهو دمربارهی رېزمانه کهمان کراون ، بو وېنه : تهکهر رسته له کانی رابوردودا بو یه کسهر کارهکه بهبنی راناه ومرده کریسن و نونی چاوکسی دمخهینه سهر و دمېنت به چـاوکه ، ومك : ثــاوهکه رژا ، رزا + ن = رزان ، منداله که کهوت ، کهوت + ن = کهونن ، مانم لهوي نهبوي ، مات + ن = مانن ، بوّ + ن = بوّن . بۆ راست کردنهومی هەلەو شېومی دروسق کار و چــاوکه ئەگــەر مات و کارهکه لهکانی رابؤردودا بق ، بهلاًم کوّتایی به نوّن هانبوّ ، وانه له شېّوهي چاوگــي (ئەلفي)دابق ، دياره کارهکه تېپهېري دروست کراوه به پاریدهی (اندن) و بیتی (د) لیر ددا قرقت در اوه ، بر نونه : پشیله که چوّله که که ی خنکان ، یان : بای خهزان خونجه ی خزان و در کی پیر ههر مانهوه . لێرمدا خشكان _ خنكاند ، وه خزان _ خزاند _ ه ، خنكاند + ن = خنکاندن ، خزاند + ن = خزاندن ، لهبهر نمومی ومك كوتمان كاتى رابۇردۇ يەكسەر بەلادانى نۇنى چاوكە يېنك دېمت ، وم بېش نۇنى جاوکه نه نبا ^شهم پینج _{ای}ته هه به دا ، ق ، ی ، د ، ن ، ^شک ر جاوگ که

د اندن »ی ومرکرنبق دیاره کاره که به «د» کوتابی هانوه ، چـونکه=

ده کات (۲٤) به کاری تاینه په ز بهم شایره یه ی خواره وه:

(۷٤) مه به ست له ناوی ده نسگی سروشق ناوی نه و ده نسگانه ن که سروشتدا هه ن و بریتین له ده نسگی سروشت و گیان له به ر به مروّف و نازه نه و ه و مه م ده نسگانه له زمانی کوردیدا کوّتاییان به بزوینی « ۱ ـ ۵ » دیمت و به کشق دو به دو به کار دین ، ماموّستا شیخ محسدی خال هه ندیسی له م ناوی ده نسگه سروشتیانه له پیشه کی به برگی به حکمی فه ده مه ندیسی که ماموسی کردنبان فه ده مه ناوی ده کار .

(۷۰) نهم پېتى بزوېنى « ۵ – e » په ، يا لاړه برېت يا لېك دهدرېت و «ادغام» ==

به م جوره پاشگری « اندن _ andin » دموریکی بالا له م روه وه دموینیت ، چونکه ده به ها ناو له م ناوانه (۲۱) دمکات به چاوک و کاری نویمی ساده و تینه په وی دروست کراو و دمیان به خشیت به زمانه کهمان و ده بیت به نیشانه یی تر له و نیشانانه ی که زیند کویی و په ره سه ندنی ثه م زمانه له ناو خویدا به کویره ی پیویستی دمرده خه ن (۷۲)

دهکرېت لهگه لل و ۱ ی و اندن ی دا له به ل یه ل چون و هاتئبان دوا به دوای یه ل نایېن له وشعی هیسچ زمانیکدا .

⁽۲۷) ثهم ناوانه یه کجار زورن و لیرددا لهوه زیاتر مه آناگریت ، چونکه باس باسی پاشگری « اندن » ه و وهك باسیکی سهربه خو له گوقاری کولینجی ثاداب زماره « ۱۸ » سالمی ۱۹۷۵ دا بلاکراوه ته وه ، بروانه گوقاری ناو براو .

⁽۷۷) پاشگری (اندن ، له زمانی فارستِدا ناوی ده نکی سروشی ناکات به چاوکه مده رچهنده شمه له شیّوهی ژوروشدا وایه ب شمه جیاواز تیه کی تری نیّوانی شم دو زمانه به سهربه خیّری ههر زمانه دهرده خات ، فراوانی دهوری شم پاشگره له کوردیّدا و بوّنی شهو به شانه ی لهم زمانه دا هه ن و له فارستِدا نین ، بین گومان و هلاّمیّدی به جیّن =

سنیهم: پاشکری « اندن » نهك ته نیا ناوی ده نگی سروشی، به نیا ناوی ده نگی سروشی، به نیا ناوی ده نیک ناوی تریش ده کات به چاوک و کار به نام به کشتی ده یان کات به تنیه می نه که تنیه به ناوی ده ناوی ده که ناوی ده که ناوی ده که وه کاره نیانیان ، وه ک :

هه لسه نگاندن _ « تقییم » ، سه نگ ناوه ، « هه ڵ » که که و تلا ته پیشی ، پیشگره و بوه به « هه لسه نگ + اندن = هه لسه نگاندن ، تیمه زه ، یان سه نگاندن .

دهماندن _ فتو تنی کردن به دهم _ پنیکهاتوه له « دهم » ، ناوه به واتای زار + اندن = دهماندن ، تنیههزه .

ره نجاندن _ دل ره نجاندن _ دل شکاندن ، گازار پیدات _ تیپه ره ، له ناوی « ره نج » + پاشگری اندن پیکها توه .

بو شوانه ی زمانی کوردی به شپوه ینیکی زمانی فارستی داده نین ، چونکه شهوه ی گومانی تیدا نبه که هبیج کاتیك شپوه و زاراوه له زمان دهولهمه ندتر نابیت ، ههر وه كه هبیج کاتیك شپوه و زاراوه له زمان ناگریمه وه ، ههروه ها شهر كه مه جیاوازیبه ش که له دهر برینی شه باشگره دا هه به ده کوردیدا و «انده سلامه له فارسیدا ، له ههمال کاتدا بونی شهم باشگره لهم دو زمانه دا ده که تریمه وه بو شهوه ی که همردوکیان دو زمانی لتی شیرانین ، واته شهم باشگره باشگریکی مهردوکیان دو زمانه لهوه زیاتر بیت ، واته ماهی ههردو زمانه کهی وه ی بیروه به بیروه بیروه به بیروه به بیروه بیروه به بیروه به بیروه بیروه

پرژاندن _ گولاوه کهم پرژاند به سهر دانیشتوه کاندا ، واته بلاو کردهوه . ثهمه له « پرش ، واته « بلاو » ی پرش و بلاو ، جو ته ناو پیکهاتوه ، برژانگ _ برژ + « ۱ » پیتی پیوه ند + پاشگری « نک » پرشنگ _ برش + نگ پیکهاتوه هند ...

واته ثهم چاوگه تنیهدانه وهك دهركهوت له بنجداً له ناو دروست بقون و یه کسهر بقون به چاوك و کاری تنیهد .

چواره م : دروست کردنی یا هه بتونی هه ندین چاوک به تیپه دلای به بنی دیار بتونی تینه پنه دی به بنی دیار بتونی این تینه پنه به در کیراون ، گهمانه ش پنیویستییان به ورد بتونه وه و لایک لالینه و ه گهراندیکه که له وانه یه بان گهیینیته سهر بنج و بناوانیان له وانه :ـ

خایاندن _ به واتای ماوه کنیشان ، پنی چون (استغراق)
تنیه دره ، وه ال : تیشه که چوار سه ماتی رایکی خایاند ، خایان ، نیه و به بنی
نیشانه ی چاوگیش ته وه ی ده منینیته وه هیچ واتاییك ناگه ینینیت ،
به پنچه وانه ی نمونه کانی ژماره « ۳ » هه روه ها :

درکاندن به واتای دهربزیرن ، دهرخستن له ریکهی قسه کردنه و ، واته له ریکهی دهمه و ، تیپه ی ، درکان نیسه ، بی نیشانه ی چاوگیش به کار ناییت ـ تُهکهر پهیوه ندتی به « ادرك » ی عهره بیبه و ، نهیه و ، نهوه دؤباره بنجه کهی دیار نیه .

سهیاندن _ تیبهزه _ چاك سهیاندی بهسهریدا _ واته خستیه

ســه ر ته و ، سه پان به کار ناینت و ، سه پ ــ له وانه یه په یوه ندتی به د مبت » ی عه ره بییه و ه ه بنیت .

ســـه لماندن _ تنبهدده _ « إقرار » لهوانه به « سلم بـ » يى عدره بييه و ه اتبيت .

گهمانه یان تنینه په زیان هه بوه ، یان سروشتی کاره که به تنیه در وستی کردون به بنی تنیه لابق نبه تنیه په دا ، ناوی ده نگی سروشتی به تنینه په زی در وست بوه ، چونکه خوی له خوی ده در ده بزریت به بنی یاریده ، وه نه گهر یه کنیك بتر به هوی ده ربزینی نه و ده نگه نهوه ده کو تریت : لوره لوری تنیخستن ، زریک هو توزی تنیه ردان ، کمو هوزیان تنیکه وت ، به لام نه گهر ناوی ده نگه که به یاریده ی نیشانه ی چاوک بتر بتر به چاوک نه وسا « اندن » به کار دینت بو گهیاندنی نهم مه به سته و ده بیت به نیشانه ی « واسطه » ، وه ک : منداله که گریا . منداله کهی خسته - گریان ، یان کردیه کری ، یا منداله کهی گریاند .

پینجهم : نهم پاشگره چاوک و کاری بینگانه ده گوزیمه سهر کوردتی و به بنی کهم و زیاد تایبه تیبهکانی چاوکه کوردییسهکه وهرده کرن(۲۸) ، به لام بترنی زوریان به تیبه د ده کهزیمته وه یان بو

⁽۲۸) ثهمه ثهوه ناگهیپنینیت که تهنیا باشگری و اندن » ثهمه دهکات ، به آکو پاشگری تریش ههیه لهگه ل نیشانهی چاوکه و کاری بارمه تبدهر که ثهو کارانه دهخه نه چوارچیپوهی کاری کوردیپهوه ، وهك : فکر – تی – =

ئەومى كارە ومركيراومكە تىپەرە يا سروشتى ھەڭ دەگىرىت تىپەر بیّت ، بهم جلارهش تُهگهر تینهپهر بهر ، وهك : تهمراندن به واتای قهمراندن و کوژاندنهوه ، ئهمه ههر چهنده به رلیکهوت شلیوهی تنیے۔دی « مردن » ی و در کر توه که « مرانـدن » به به لام خلای له «طمر »ی عدره بی و درگیراوه به م جوره ـ طمر _ ته م + اندن = تهمراندن ، ههرودها : مسح ـ مسحاندن ، جهز ـ جهزاندن به واتای تایم کردن و توند گرامیدان ، خمل ـ خملاندن ـ ، ~~ک~~وی ـ کهواندن ، بهواتای داغ کردن کاتی تیمارکردنی برین و گازار ، نهك : كهواندن وهك تېيىســه زى كهوتن و هاومه به ستى ﴿ خستن ﴾ واته ئهم دوانه يهكن له روَالْه تداوله بنجدا جياوازن ، ههلخه له تاندن ــ « خلط »به ، له خه له طاند _ وه ها توه ، هـــه روه ها ، كره _ كرهاندن ، بغض _ بوغزاندن ، حب حباندن ، خلق _ خولقاندن ، حهواندن _ گلدانهوه _ راگرتن _ ئهمهش لهوانهیه له « حوی »وه هاتبتی _ حەوانەوەش ھەيە تىنەيەرد _ تاراندن _ خەو رەواندنەوە ، خەر ئەتارىينى _ خەر ئەفزىينى وەك گۆران دەڭىت : کورکهو نیو حیلهی االیك دواکهو تو خەو ئەتارىينى لە جــاوى نوستق

نکرین - بیرکردنهوه _ عهره بی ، قاوماغ _ به تورکی دهرکردن ، قاو رهگی چاوکه - چاوکه دان = قاودان ، خنق _ خنگان _ خنقاندن ، ثامدن و شدن _ ثامشو کردن به واتای هاتو چو کردن _ له فارسی یه وه و هرگیراوه و هی تر ...

واته له (طار) ه وه هاتوه که عدرهبییه ، قهوماندن ، قهوماندی ـ قوم و أقام هند ... به لاکهش بتونی ثهو کارانه یه له زمانی عدره بیندا و نه بتونیانه له کوردیدا سهرهرای یه کینی واتایان له هدردو زمانه که دا ، لهم نمونانه ش له شیره ی ژورودا زورتر و ناشکراتره .

شهشهم: پاشگری « اندن » چاوگی به کارنه هاتو ده هینیته کوری کاره و ، واته قهوانهی به بنی « اندن » کارناکن و به کار نایین با تینه په و و تیپه ریش بن و بنجی هه ندیکیان دیاری بن بنی و ه ایین با تینه په و وال : خایاندن ، ته کاندن _ ته له هه به واتای ته نیشت و پال ده کریته و ، (ته کان) یش هه به ، وه له : « ته کانی دایه خوی ، وه شاندن _ تیپه ره _ باوه شاندن _ با + ره گی فرمانه که _ شین = باوه شین ، ده ست لنی وه شاندن : تیپه ره ، لنی وه شانه و ، لیپاتن _ باوه شین ، ده ست لنی وه شاندن : تیپه ره ، لنی وه شانه و ، لیپه تاتن _ باوه شین ، ده ست لنی وه شاندن : تیپه ره ، لنی وه شانه و د ل راگرتن _ باوه نده و ، به سه ر مردود اه کادن ، لاو به و اتای که نج ، ه ه ل فریواندن _ به و اتای که نج ، ه ه ل فریواندن _ به و اتای که نج ، ه ه ل فریواندن _ به و اتای فریودان (۲۹) _ چونه ژیس بالی _ تحری فی فریواندن _ به و اتای خود به کار دیت .

⁽۱۹۹) نه و چاوگ می ب تینه به کرنایین مهرج نبه تینه به کرناد مه بیت له هممال کاندا له وانه به له نمیای لیکولینه و گه کران به ناو شیره کاندا همند بیکیال بدو زینه و ، چونکه مهرج نبه نهم و شانه له همو شیره کاندا و ه ك بن یال هممال گرازینبال به سهردا ها تینت ، له وانه شد زمانه کانی نه و بنه ماله یه شیرمه تیده بن لهم روه وه .

حهوتهم : ههندیک جار ریاک دهکهویت که « اندن » تینه په ت دروست دهکات وهك : هه لتیزاندن ـ که لیرهدا پیشگری « ههل » و

هدرومها مدرج نيه ثدم چاوگ بن واتاياندي بدتدنيا بدكارناينن تدنيا به یاربدهی و اندن ، واتا ببهخشن ، به لکو باشکر و پیشکره کاربه کان نَيْكُرًا هاوبه شن لهمه دا ، هه نديِّك جار دمينه سهر هه مان وشه بوّ بهخشینی چهند واتاییک پیمی ، ومك : هه لومشان ، داومشان ، هه ندیک جاريش واتا دمبهخشن به وشهكه بهلام دوّباره بهكار ناپيني ومك تينه پهرّ ، جونکه خوّیان لهو جاوگ نهن که نابیه نیّنتی کاری نیّیه زبان نیّدابه وانه له خۆپانەوە رۇنــادەن ، ياشگرى « اندن » ، چونــکە تاببەتتىتى تىپبەترى نیدایه ، دمچیته سهریان و دمیان کات بهتنیه ر و دینه کرزی بهکار هێنانهوه ، بوّ نبوّنه : ومشان _ راومشان بهکار نابێت ، راومشاندن نید زه و به کار دیست ، فربوان .. مه لفربوان به کارناییت مه لفربواندن بهکاردنیت و نتیهزه ، وه ثهگ ر هات و ثهو بیشگر و پاشگرانه واتایان بهخشی به چاوگ تنیه زمکه و اندن ، دماین کات به تنیه ز و هاومه به ستبان بوّ دروست دمکات و له و مفهوم » جودایان دمکانه وه ، بوّ نبوّن د : حهسال : بين واتا وه حهسان _ حهسانهوه _ تينه به ز ، حهساندنهوه : تېپېة ، بهم جورهش ، كول _ كولان _ كولانهوه ، كولاندنهوه ، چەوسان _ چەوسانەوە _ جەوساندنەوە ، كىرسان _ داگىرسان _ هەلكىرسان _ گىرسامەوم وەك شاھىر دەلىت :

 پاشگری د اندن »ی و درگرتوه و به تنینه په لاقی به کار دلایت .. له و انه یه نمتونهی تریش هه بنیت هه ر چه نده نه مه پنیویستی به گه زان و ورد بنونه و ه و لایکولینه و دبینی باش هه یه نه که ر بکرایت ، ته نیا بلا سه رنج نه مه مان خسته پنیش چاو .

مهشتهم : گهم پاشگره نهك تهنیا ده چنیته سهر تنینه په و بر کردنی به نتیبه و کار ، به لکو ده یک به نتیبه و کار ، به لکو ده چنیته سهر کاری تنیبه و اته سهر ره و بناغه ی چاوگه تنیبه و هاو مه به ستی بو دروست ده بنیت ، خوی ، یان هی تنینه په و کهی و هاو مه به ستی بو دروست ده بنیت ، و ده و ده و دا :

درّان _ تینه پهر _ درّین _ تیپهر ، در (رهکی جاوک) + اندن = دراندن _ تیپهر .

رژان _ تینه پهر _ رشتن _ تیپهر ، رژ (رمکی جاوک تینه پهره که) + اندن = رژاندن _ تیپهر .

بچزان _ تینه په ز _ پچــزین _ تیپه ز ، پچــز _ره کی چاوگ _ + اندن = پچزاندن (۳۰) _ تیپه ز ، وه ده چیته سهر نه و تیپه زانه ی تینه په زیان

⁽۳۰) ئهگهر سهر یجی نهو کارانه بده ین که د اندن ه یان چوته سهر واته به یاریده ی د اندن ه دروست بون یا گورزواون ، به تایبه تق نهوانه ی له تنینه دروس کراون به تنیپه ر ، کاتی به کار هنینانیان له گفتو گور کردندا و له خومان بیرسین نایا نه که ر نه کرانایه به تنیپه ر چون نهم مهبستاهمان دهرده بری ، نهوسا کرنگی نهم پاشگرهمان زیاتر بور رون ده بیته وه .

نیه و واتای نومی دروست ده که ن ، وه ك : گزین _ تیپه د و _ ك + اندن = گزاندن _ تیپه د و _ هه ر جه نده گهمه له ناوی ده نگی كره كر دروست ده بیت و نیزیكتره لییه وه و بوه به تیپه د و به مه عنای شتیك له شتیك جیا كردنه وه یه ، بن كر _ ئه و به شه خواردنه ی بن مه نجه له که به و بنه وه ده توسیت و به لی كردنه وه ی كره كر پهیدا (۱۳۱) ده بیت ، به لام له همان كاتدا له روی واناوه تا راده بیك پهیوه ندتی له گه له «كرین » دا همان كاتدا له روی واناوه تا راده بیك پهیوه ندتی له گه له «كرین » دا همه به کردنه وه ی شتیك له شتیك یان که سیك ده گریمته وه له نه نهای كاره که و هه دو كیان له یه ك بنج دروست بون که _ كره كره کیه به گشتی ، گه كه روابیت دیاره ده گونجیت که «اندن » ناوی ده نگ بکات به تیپه در نه ك ته نیا به تینه په در یان له تینه په دوه ، بو تیپه در ، ناوی ده نگ به به گم جوره ناوی ده نگانه له كه ل ناوی ده نگی سروشتیدا به لام شه م جوره ناوی ده نگانه له كه ل ناوی ده نگی سروشتیدا جیاوازیبان هه به .

زانین _ تیپه ده ، زان + اندن = زاناندن تیپه د به واتای تیکه یشتن (۳۲)

⁽۳۱) بن گومان ئەم جۆرە ناوى دەنگانە كە « اندن » دەيانكات بە ئىپبەر و ئىندەپەريان نبه لەك ل بەشنىكى ئىر كە ئىندەپەرەكديان ديارە و ئىندەپەريشيان مەيە ، كۆمەلىكى ئايبەتىن وەك : ئەقە ـ ناو ، ئەقىن ـ جاوكى ئىندەپەر ـ ئەقاندن ـ ئىپبەر (Tok) ئىگلىزى ، ئەپەتەپ ـ ناوى دەنك ، ئەپە ـ ناو ـ Top ئىگلىزى ، ئەپتىن ـ جاوكى ئىندەپەر ، ئەپاندن ـ ئىپبەرە و جياوازېشيان مەيە

⁽۳۲) ئەمەم لە مامۇستا « مسمود ىحمد » ومركرتوه .

ههروه ها ده چنیته سهر تنیه تر و ده یکات به تنیه تزیك که پنیویستی به دو مفعول ده بنیت و ه ك : گهیشتن _ تنی گهیشتن _ تنی گهیشتن _ تنی گهیشتن _ تنی گهیشتن _ تنی

⁽۳۳) وشهی نونی و دروست کراو لهزماندا به لگهی پیشکهوتنی زمانه شان به شان پیشکهوتنی کومه ل ، وه به شی زوری ثهو وشه تازانه له ثه نجامی ثهو ثالوکورزانه یه که به سهر وشه کانی ثهو زمانه دا دیمت ، وه کردنی کاری تینه یه و ، یان ناو به کار ، یان گورزینی واتای تینه و ، یان در نبی واتای تینه و ، یان در نبی واتای تینه و ، یان شهو زیندو تونه و همانی ثهو شدی بوی به کار ده هانی ، ثه م راستیه مان بو ده رده خات و بو مان رون =

دمیهم : باشگری « اندن » کاری للیکدراوی تریس _ نهك ته نیا ناوی ده نگه سروشتیه کان ـ له للیکدر اوهوه ده کات به ساده ، به لادانی کاره که و دانانی یاشگری « اندن » له جیگهی تهمهش هه نگاو نانیکی گرنگ و بهجیمیه بهرهو یالآوتن و پوخست کردنی زمان و رزگار بترنی له و کاره یاریده رانه له و شوینانه دا ، به کوریتنی کاری لليكدراو بلا ساده به تايبه تى ئەو كارە لليكدراوانهى كه به كردن و بون دروست دمین وه ال : نهخش _ (نهقش) نهخش کردن _ نهخشاندن، مسے _ مهسے کردن _ مهسحاندن ، ساز کردن _ ساز اندن ، وه گیستا وشهی نویش خهریکه له سهر نهم بنکهیه و به یاریدهی اندن » دروست ده بیت وه ال : نرخ پنیدان _ نرخ بنو دانان _ نرخاندن _ ئەمە لە ھەندىك شولىن بە كاردىت ، نترىخجىن ـ نترىخجاندن و بەمە ژمارهی چاوگی تینه پهری دروست کراو زیاد دهکات و بهقهد ژمارهی هاومه بهست پهیدا ده بیت بر تهو کارانهی د اندن » جیگهیان دهگریمتهوه . واته ثهمانه له ناو خویاندا دهین به هاومهبهست و له واتا و « مفهوم»دا به ئاسانى جېگەي يەكدى دەگرنەوه .

یازدههم : گهم پاشگری « اندن » ه دهچیته ســــهر ههندیمك چاوك و دو واتای پی دهبهخشی وهك : چتون ــ چوانـــدن ــ یهك

ده کاته وه که زمانی کوردی تؤناهی تایبه تق خوّی بزیوه به پنی پنویسی ه
 بویه ژمارهی ثه و وشه نوی و دروست کراوانه ی ده چنه پال وشه
 بنجیبه کانی زمان به ره به ره له زیاد کردندایه .

به واتای ناردن، رموانه کردن، دو به واتای له کیس دان و له دهست دهرچون ، نوستن _ نواندن _ به له به واتای خهواندن ، دو به واتای ناز کردن و خلا پیشاندان :

کیانه که مولاینی له کولشه ن کول به عیشو م خلای نواند نه که کیر بم به یادی تلا قهسهم هیچ نهم دواند

دوازدههم: ههندیک جار پاشگری « اندن » دهبیت به نیشانهی « واسطه » و بو جی به جی کردنی کاریک له ریسکهی کهسیک یان شتیکهوه به کار دیت وه ک : نوسین – تیپهوه ، نفیساندن به واتای پی نوسین (نفیسین) واته لیره دا « اندن » هاومه به ستی پیشگری « پی » یه که به گشتی نیشانهی « واسطه » و « اجبار » و زور لی کردنه له زمانی کوردیدا سهره زای دهوری له دروست کردنی وشهی نویی لهم زمانه دا (۳۵).

⁽۳٤) بن له کوردیدا ناوه وه « بن » بیشگریشه واته نهم دوانه هدرچهنده یه کن له روخساردا به لام له ناوه رن کدا پهیوهندیبان بهیه که و نیبه و ثیبه لیره دا باس له پیشگری « بن » ده که ین که به گشق نیشانه ی « واسطة » و « اجبار » « سهره زای به کارهینانی بن مهیستی تریش ، به پنی شوینی به به به ده رده که و و له یه کدی جودا ده ریمهوه بن سوین

ئەنجام:

له ته نجامدا به پیویستی ده زانین که هه ندینك له تایبه تبیه کانی تمه و چاوکه و کارانه بخه ینه پیش چاو باش و مرکزتنی باشگری «اندن می Andin » تیپه و بن یان دروست کراو ، پاش تهوه ی که بومان ساغ بوه که تاقه یه که پاشگری کارتی هدیه بو

ت نیونه : پی کردن ـ کاره که م به و کرد به واسیطه ی ثه و ، چراکه بی کرد ،

به واتای چراکه مه آخرد و مه آخیرساند ، واتای نوی ، بری به برق جودا کردنه و میان پیویسته « پین » ی واسطه به ته نیا بنوسر ایت ، چو آخه کار ناکاته سهر واتای کاره که ، وه بین مههست قنوی تیکه آن بکر ایت و بنوسینز ایت به کاره که وه ، پی کردن ـ بیکردن .

مهرومها « پاشگری اندن » له فارسیّدا بهرانبه به پیشگری « پین » ی کوردتی بو (واسطه) و زور لین کردنه سهره نزای گورتینی کاری تینه پهر بو تینه نز ، که نهمه مهندیدك جار له کوردیشدا به کاردینت وه ك له سهره وه باسمان کرد ، به لام وه ك گونهان به گشتی له زمانی کوردیّدا پیشگریی تایبه نی مهیه بو نهم مهبسته شان به شانی باشگری « اندن » که له فارسیّدا نیه و ده چیته سهر تینه نز و تینه په نز بو نهم مهبسته و بو گورتینی واتا که نهمه دو باره یه کینکه له جیاوازییه کانی نیّوانی زمانی کوردی و فارسیّدا و مهروه ما وه ك زانیشهان « اندن » ناوی ده نک له فارسیّدا ناکات به جاوگه و کار

گوزیّنی کاری تینه په ر بی تیپه و هویش پاشگری « اندن » ه واته پاشگر و پیشگرهکانی تر لهم روهوه کارناکه به سهر کار .

۱_ تاقه یه که بنکه هه یه بن و درگرتنی ره کی کارتی نه و چاوگانه نهویش لادانی نیشانه ی چاوک و گنزتنی پیتی (۱) یه بنو (نی) ، خورنکه (۱) نه و پیته یه ده که وینته پیش نیشانه ی چاوک که بریتییه له نترنی چاوک و نه و پیته ی ده که وینته پیش نترنه که پیتی (د) یه ، نهم «۱» یه و نیشانه ی چاوک تیکزا له پیته کانی پاشگری «اندن» ن .

کهوانه ههر وه که بنکه هه به بن وه رکرتنی ره کی چاوکه که بریتییه له نونی چاوکه و پیته کهی پنیشی ، یه که بنکهش هسه بن وه رکرتنی ره کی کاری ثهم چاوگانه ، له کانتیک چه بند بنکه پنیک هه به بن وه رکرتنی ره کی کاره بنجییه کان که زانه وه ش بنزگرزینه وه کهم کاره بنجییانه بن کاتی ثیستا و لادانی نیشانهی ثهم کاته له که ل راناوی که سی ثه وه ی ده منینتیته وه ره کی کاره ، واته له هه ر شونینیک ره کی کارمان به و شنیوه یهی سسه ره وه به رچاو که و ته به که سهر ره کی کاره انه که و کارانه .

۲ ئەم كارانە تىپپەر بن، يان تىپنەپەر، بنجى بن يان دروست كراو،
 تىپكىرا ئەو راناو، كەسىيە جودا و لـكاوانە وەردەگرن كە بلا كارى
 تىپپەرن ، واتە لىرەدا كارى تىپپەرى بنجى و تىپنــەپەر و تىپپەرى
 دروست كراو يەك دەگرنەو، بىر نىمترنە : ئۆرە ئۆر ـ ئۆر ـ ئۆر + اندن =

لترراندن چاوکی دروست کراو له ناوی ده نک به یاریده ی « اندن » که تینه په زه ، گورکه کان لترراندیان ، سترتان – سترت + اندن = سترتاندن چاوکی تیپه بری دروست کراو به یاریده ی « اندن » له تینه په زه وه ، کابراکان ده غله که یان سترتاند – سترتاندیان ، گرتن تیپه بری بنجییه – منداله کان چی له که کانیان کرت – گرتنیان .

که واته نه گهر کاریک تینه په ن بق ، به نام را ناوی که سی تیپه نی و هرگر تبتو دیاره نه و چاوگه تینه په را نه ن که ناوی ده نکی سروشتی دروست کراون (۳۰) به یاریده ی باشکری « اندن » یان کاری یارمه تیده ری « هاتن و کردن » .

۳ _ گشت گهو چاوگانهی به یاریده ی باشگری « اندن » پیک دین یان « اندن » و هرده گرن تیکزا ده بن به چاوگی ساده بهم جوره ژماره ی چاوگه ساده کانی گهم زمانه به هوی « اندن » هوه زور ده بن و ده چنه ریزی چاوگه ساده بنجییه کانه وه .

⁽۳۰) نه ومی لیر مدا سه رنج راده کیشیت نه ومیه که شیّوه ی خوارق له گه ل شیّره ی سه رقدا یه که درگرنه و ه تایه تبیانه دا نه مه ش یه کیتی شیّوه کان و مه نگاونانیان پیکه و به دیار ده خات له پیشکه و تندا ، نه م تایبه تبیانه ش رز ژ به و راستبیه ده رده خه ن که شیّره کانی زمانی کورد تی به جوّری کی پته و به بستراون به بنجی زمانه که وه و چاکترین وه لا مدانه و میه بو نه وانه ی ده رونیان ، وانه مه ردق لا شه راناوه که سییه جودا و لکاوه وه رده گرن که له که نیّیه نی دارورد و دا به کار دیّه بودا و لکاوه وه رده گرن که له که نیّیه نی دارورد و به که را به که رونیان کان .

ه بهر ئهوهی بیتی (د) پیش نونی چاوک دهکهوپت تیکرا
 ئسهم چاوگانه ده بن به چاوکی دالی ، بهم جاوگره ژمارهی
 چاوکه دالیهکان زیاد دهکهن و ده چنه پال چاوکه دالیه بنجییهکان له
 تینه پهر و تیپه و .

۹ ـ لهبهر ئهوهی گهوانهی له بنجدا ناون و پاشگری « اندن » دهبان کات به چاوکه واته چاوکی دروست کراون ، کهوانه « اندن » دهبنیته هنری دروست برونی چاوکی نویمی دروست کراو ، بهم جنره ژمارهی چاوکه زنر دهبنیت و ثهو چاوکانه دهجنه بال چاوکه بنجییه کانی ئهم زمانه .

۷ - باشکری « اندن » که ده چنینه سه ر ناوی ده نگی سروشتی و ده یان به چاوکی تنینه په ز ، بهمه ژماره ی چاوکه تنینه په زه کان زیاد ده کات ، وه نهم چاوکه تنینه په زه دروست کراوانه ده چنه پال چاوکه تنینه په زه بنجییه کان ، به لام له رایکه ی ره کی کاری نهم چاوگانه وه له یه کتری جودا ـ ده کراینه وه .

۸ ـ له کاتلیکدا که پاشگری (اندن » ناوی ده نگی سروشتی ده کات به چاوکی تلینه په زی ساده ، له ههمان کاتدا نهم ناوانه ده بن به

چاوگی تینه په تی کلیکدراو به یاریده ی کاری یارمه تیده ری «هاتن و کردن» ، واته هه ردو لا ده بن به هاومه به سستی یه کتری و جیدگه ی یه کلی ده گرنه و و هاو به شن له وه دا که هه ردو لا دروست گراون و هه مان راناوی که ستی وه رده گرن و هه ردو لا له ناوی ده نگی سروشتنی دروست ده بن ته نیا نه وه نده هه یه نه وه ی «اندن» ی ده چیته سه ر (ساده) یه و نه وه ی کاری یارمه تیده ر، لیکدراوه وه ک نوزه نوز کردن .

۹ - زور بسترنی ژمارهی جاوک و کار به یاریدهی پاشگری داندن » به و جورهی سهرهوه بنی گومان کارلیکی گهوره ده کاته سهر فراوان کردنی نهم زمانه و گفتوگو کردن ناسان ده کات به هوی زور بونی و شه کانه و هر رایکه ته خت ده کات بود ده ربزینی مه به ست به گهالیك جور .

به لأم له ههمان كاتدا پيويسته بزانين كه مهرج نيه ههمـــق چاوكـيك د اندن ، وهربگريت ، تينه په بيت ، يان تيپه تر به لكو ثهمه دهكه ريته وه بن سروشتى كارهكه ، يان پيويستى پييى . يان خنوى تيپه ترى ههيه وهك : هاتن ــ هينان ، رنايشتن ــ ناردن هند . . .

له کنوتاتیدا ده لاین ههر چاوگیك کنوتایی به « دن din » هاتبتر وه پنیش « دن » « ان » هه بـــــق به گشتی چاوگنیکی دروست کراوه ، وه ئهو (ان) و (دن) ه « انـــدن » ه ، یهك : به لادانی « اندن » ، یان واته کومه لیک چاوکه هه ن کوتایییان له وینه ی « اندن » دایه ،
یان له « اندن » موه نزیک ، به رای ثیمه نهم چاوگانه دو به شن : به شی
یه کهم کوتایییان به « اندن » هاتوه ، واته « اندن » یان و مرکرتوه ،
نه که ته نیا رواله تیان وایه ، وه ک : شاندن _ هلشاندن _ (ناردن و
هه لوه شاندن) ، بشینه _ بنیره ، هلشینه _ هه لوه شینه ، چاندن و
چه ندن (چین _ ره که) ، چناندن (۲۲) . چاندن و چه ندن _ نه رزه که
چه ند ، یان چاند . خویدندن (خوین _ ره که) ، راژه ندن (ژین) ،
ته کاندن (ته کین) ، سه ندن (سسین) (ستاندن هه یه ده ستینم و
سستاندم هه ندیک نوچه ده یلیت) دیاره سه ندن کورت
کراوه ی (سستاندن) ه ، هه روه ک : خویدندن و مان له فارسیدا
د اندن » ه که یان ناشه کرایه «خواندن » و « ماندن » به لگه شمان

⁽٣٦) ئەمەم لە مامۇستا مەسمۇد مەمەد بېستوه.

, ه کی کاری تهمانه یه کوتایییان به (پین) دیست ، وه تهمه تهوه د که ندنیت که تهمانه له ماوه بینا دا شتیکی تر بون و پاشان بهره بهره زمان ، « اندن » یان و درگرتوه و تهمیش واتای نویسی پیبه خشیون سهره رای کردنی زوریان به تلیه ر ، وه « اندن » بوه به به شدیك لنيان و به هيـــج جوريك لهكرزينهوهدا لنيان جودا نابيتهوه و تیکه ل به رمکی کارهکانیان بوه ، ههروهها له بهر نهوهی « اندن » ليرهدا چلاته سهر رهگه کانيان (كه رهگ بچتركترين و كلونترين رواله تى وشه یه) ثینجا ثه کهر ثهو به شه له « اندن » جودا بکه ینه و دیاره ره که که دهمینییته وه ، لهوانه یه کهران به دوای نهو ره کمانه دا و نهو ره و وشانهی لهمانهوه نزیکن ، یان گهزان به ناو شدیره کاندا ياريده ينيكي باشمان بدات بز دنوزينه و هيان ، بز نمتر نه : لاو اندن _ كنرتايتي به « اندن » هاتوه ، دایکه که منداله کهی ده لاوینی ـ لاوین ـ ره کی کاره لاواندنهوه _ لاواندن + پاشگری (وه) ، لاو ناوه به: واتای گهنج، به تهمهن بچترك، لاولاو بهو روهكه تهز و ناسكه دهگوتريت كه ده يناستين ، سهرنجدان و للإكلولينهوه و للإكدانهوهي واتا و شوليني به کار _ هینانیان وردتر هاو به شحی نیوانی تهمانه مان بر دهرده خات له يالُ له يهك جنوني روالهتدا .

ههشه وهك ئهمانه وايه بهلام پيتهكانى بنجييه ، واته « اندن » يان نهچوته سهر وهك دياره ، بلا نمترنه : كهندن ــ چاوگى (دالى)يه به ته نیا به کار ناییت _ هه لکه ندن چال هه آل که ندن ، دا که ندت : جل داکه ندن ، به لکه ش گه وه یه گه ما نه تیپه برن و ره که کانیان وه ک ره کی چاو که بنجییه کانه : گاخلا کنی گلال بلا گلال هه آلکه ن هه آلکه ن که که نال که نی ، هه آلیان که ند هم د ...

دوا و ته ده لین که نهم « پاشگری _ اندن _ andin » ه پله به پله ده وره کانی خوی ده نوینیت به بنی پراش و پیشخستن یان نواندنی دو دهور له کاتیکدا ، واته نه گهر چوه سهر وشه و ناو بو ده یکات به کار (چاوگ) به لام به گشتی تینه په ز ، واته ته نیا له ناوه و ده یکات به کار (به به تاییه تی ناوی ده نگه سروشتییه کان ، نه که ده ده یان گور بیت بر کار به تاییه تی ناوی ده نگه سروشتییه کان ، نه که ده یان کور بیت به تیپه ز ، نه که و چوه سهری و تیپه ز بو واتا « مفهوم »ی ده گور بیت یان هاومه به سی بر دروست ده کات هند ... ورد بونه وه باسه که باشتر ده وری نه می باشگره تان بر ده رده خات هه رچه نده هه ندیک ورده شمان لی لاداوه بر در بین نه بون که هیشتا بریش هه بن که هیشتا بر در نه که و تون د

* * * * * *

الهرحقة ـ السوفيكس ـ اندىه ـ ANDIN ـ فى اللغة الكردية دراسة وتحليل ونقد

العضو المؤازر : د. نسرين فخري

لهذه اللاحقة (السوفيكس) الفعلية دور هام واهمية كراماتيكية في اللفة الكردية اضافة إلى كونها قاسماً مشتركاً وحلقة ربط بين الكثير من المواضيع اللغوية بحيث لا مناص منها لمن يجمع أو يؤلف أو ببحث في هذا الحقل ، إلا أن احداً من هؤلاء لم يلتفت بالشكل المطلوب إلى التحقيق فيها شكلا ومضموناً وقد تجاوز الاهال حدوده عند البعض إلى النقل من كتب الاسبقين أو تفسيرها حسب اجتهادات فردية في وقت تجاوزت فيه اللغة تلك للراحل إلى فرض نفسها كملم معترف به لا يختلف فيه اثنان ، كما بدأت الاسئلة تتوالى في السنوات الاخيرة حول هذه اللاحقة شأن اقسام اللغة الاخرى من مدرسي وطلاب للراحل المختلفة لاشتراكها في مناهجها ، فلهذا السبب وذاك قردنا نشر هذا للوضوع أملا في ايفائه بالغرض المطاوب ألا وهو إعطاء صورة واضحة لشكل هذه اللاحقة ومضمونها كما ان هذا البحث يتحمل اكثر

ما عرضناه هذا الا اننا احتفظنا بالباقي كي لا نرهق القارى، بالتفاصيل الدقيقة التي قد تبعده عن صلب ما يبتغيه ، إضافة لوجود ملاحظات أخرى قد تطرح نفسها على بساط البحث ، فيها من الابهام ما يبرز في صور استفسارات وآراء تبحث عن جواب مدعم بتحقيق علمي دقيق ومقنع يجلي هذا الابهام ويجيب عن تلك الاستفسارات الواردة ويرد على الآراء ردا إيجابياً لا تناقض فيه ، فالى هؤلاء نقدم هذا البحث آملين أن ينال الرضى وان نتلقى منهم ما يساعد على طبعه ثانية بشكل اوسع واضبط .

قبل الولوج في بحث هدن اللاحقة لابد وان نعرف بوجود لاحقتين فعليتين في هدن اللغة ، الاولى : السابقة واللاحقة (وه - قة - ve - ve) والثانية (اندن - Andin) التي هي مدار بحثنا والتي قنا بدراستها شكلا ومضموناً مع الرد ومناقشة ماكتب عنها بالأدلة البينة اضافة إلى المقارنة بينها في اللغتين الكردية والفارسية لاشتراكها فيهما كلاحقة ايرانية مع تبيات أوجه الشبه والاختلاف بينهما . وبسبب الاختلاف في تسميته من بالأداة واخرى بلاحقة وغيرها تطرقنا إلى الفرق بين الأداة والافيكس (السوفيكس - اللاحقة ، والإنفيكس - ما يدخل داخل اساس الكلمة) والبريفيكس - الساب الخلط والالتباس بينهما .

⁽۱) انظر مجلة المجمع العلمي الكردي . العدد الاول ، سنة : ۱۹۷۳ ، . ص : ۲۳۶ – ۲۳۷ .

رورها وخصائصها:

1- "محول الأفعال اللازمة إلى متعدية بسيطة بعد إلحاقها بجذور واسس تلك الأفعال والمصادر ، كما أنها اللاحقة الوحيدة في هذا المجال ، مثل : خهوتن - نوم - وهو لازم ، خهو (جذر الفعل والمصدر) + آندن = خهواندن - تنويم وهو متعد .

٢_ تحول أسماء أصوات الطبيعة إلى أفعال لازمة بالتحاقها بنهاية
 تلك الأسماء مثل: لوره لور _ صوت الذئب ، لور + آندن =
 لوراندن _ عواء الذئب .

كا وتحول أسماء أخرى إلى أفعال متعدية بسبب وطبيعة استمالها مثل: ته ك _ (جنب) ، + آندن = ته كاندن _ نفض _ وهو متعد ، هذا إلى جانب تكوين أفعال متعدية لا وجود للوازمها او الاسس التي تكونت منها مثل: خاياندن وهو متعد يدل على الاستفراق للوقت ، ومصادر اخرى متكونة بواسطتها ؛ لوازمها واسس تكوينها بينة مثل: سروه _ وهو اسم بمعنى صوت الهواء الخفيف، سرهوان _ وهو مصدر لازم _ بمعنى الهدوء سرهواندن _ وهو متعد بمعنى التهدئة ، دهست سرهواندن و تني سرهواندن _ بمعنى الضرب ، إختلاف في المعنى وتشابه في الأصل في الشكل والمعنى وهو الحركة .

٣_ تحول أفعال غير كردية إلى كردية باكتسابها خصائص الفعل
 الكردي وخصائص الأفعال التي تلحق بهيا «آندن» بالتمام مثل:
 طمر (عربي) تهم + آندن = تهمراندن _ وهو متعد بمعنى «إطفاء».

٤- تلحق بالأفعال المتعدية او لوازمها لتكوين كلمات مترادفة مثل: درّان _ تحرق _ لازم ، درّين _ تحريق هو متعد ، درّاندن _ متعد بمعنى التمزيق أيضاً ، أو تكوين معنى مفاير مشل: زانين _ للمرفة ، زان (جذر الفعل والمصدر) + آندن = زاناندن بمعنى « الفهم »

و كا وتصبح «آندن» مرادفاً للفعل للساعد (هاتن) و (كردن) أي نستطيع تبديل تلك الافعال بهذه اللاحقة دون تغيير في معنى الكلمة ، وبهذه الطريقة تتحول تلك الافعال للركبة إلى بسيطة وبالعكس مثل : لوره لور كردن _ لوره لور هاتن _ لوراندن _ عواء الذئب ، كا تحول أفعالا اخرى غير المتكونة من أسماء اصوات الطبيعة إقتداء بها ؛ وهذه محاولة جديدة للتخلص نوعاً ما من الأفعال للركبة . وتبسيطها مثل : نهخش (نقش) نهخش كردن _ نهخشاندن _ وهو متعد .

٦- تدخل على بعض الأفعال لتقوم بدور الواسطة - كا في الفارسية - كالسابقة « پنى » الكردية التي هي علامة للواسطة في هذه اللغة إلى جاب اشتراكها في تكوين الكلمات والمعاني الجديدة مثل : نوسين - : الكتابة ، نفيساندن - پنى نوسين - تكتيب (الكتابة عن طريق الفير) وهكذا .

وفي النتيجة لابد من معرفة بعض خصائص الأفعال والمصادر

التي تلحق بها اللاحقة «آندن « دون تميز أو فرق بين لازم ومتعد، أصلي ومكوَّن ، منها تحويل جميع مصادر الافعال الى مصادر دالية تنتهى بالملامة (دن) الا انها تتميز عن المصادر الدالية الاصلية بوقوع المقطع (ان) قبلها ، وكذلك عن طريق جذور أفعالها التي تتوحد وتؤخذ بحذف علامة المصدر «دن» ثم قلب «أ» في « آن» الى ۔ ی ۔ آی انتہاء کل جذر بـ (کین) وہذا یوکد دخول « آندن » فی صلب تلك الجذور ، كما تتوحد في اخذهــــا نفس الضائر الشخصية الخاصة بالافعال المتعدية دون استثناء .

جميع للصادر التي تتكون بواسطة اللاحقة « آندن » هي مصادر بسيطة وهكذا يزداد عدد المصادر البسيطة وتنضم الى المصادر البسيطة الاصلية في هذه اللغة .

وبما ان اللاحقة (آندن) تحوُّل اممـــاء اصوات الطبيعة الى مصادر لازمة ذان عدد هذه المصادر يزداد وتنضم الى المسادر اللازمة الاصلية ، وبما ان جميمها تنتهي بالملامة « دن » فان عـــد للصادر الدالية يزداد وتنضم الى للصادر الداليسة اللازمسة والمتعديــة الاصلية . كما ان كثرة عـــدد المصـــادر والافعال بواسطة اللاحقة (آندن) بالشكل المبين اعلاه تلعب دورها في توسيم هذه اللغة وهذا بدوره يسهل التعبير لكثرة مفرداتها ، ولكن هذا لايمني وجوب الحاق اللاحقة (آندن) بجميع الافعال وآنما يخضع هذا لطبيعة تلك الافعال ومدى الحاجة اليها وضرورة استعالها .

وأخيراً وليب آخراً فقد جرنا البحث الى ذكر ملاحظات 721

وتوضيحات توزعت على حواشي البحث اما لعلاقتها به او اعانتها له في توضيحه ، كالتطرق الى كيفية تكوين الافعال والمصادر المتعدية في اللغة التركية وذكر اللاحقة التي تقابل « آندن » فيها والمقارنة بينها لتأكيد كون هذه اللاحقة هي (آندن) لا (آند) الى جانب توضيح ومناقشة ماذكر عنهـا من قبل اللغوبين الاكراد والمستشرقين رغم قلتهم ، وتصحيح اخطاء وقعوا فيها فكانت النتيجة تشمويه شكلها وشكل كلمات على شاكلتها ، ثم كيفية تكوين الافعال والمصادر اللازمة والمتمدية عن طريق الافعال المساعدة ، والتوصل الى جذور الافعال من اقصر واسهل أبوابها ، مقارنة بين جذر واسـاس الفعل والمصدر ودورها في التوصل الى اصل المصدر وعلامته وكونه أصلياً او مكوناً ، ثم كيفية التوصل وتصحيح بعض الاخطاء التي ترتكب في الكتابة عن هذا الطريق ، ثم التطرق الى دور اللهجات في التوصل الى اكتشاف وتوضيح وتأكيد ماذكر ، كما أكدنا الترابط الوثيق بين هذه اللهجات في مسيرتها التطورية ، ثم أهمية الدراسة المقارنة بين لغـــات العائلة الواحدة في هذا المجال ، وماهية تكون الكلمات والفاهيم الجديدة والمختلفة في اللغة وتطورها الداخلي وتفاعلها ضمن اطارها مع اللغات المجاورة لها وارتباط هذا وذاك بحيوية اللغة وأصالتها . الى غير ذلك من الملاحظات التي توضحها الادلة والامثلة المذكورة معها .

. . . . . .

سهرهوستاین کیش و قدهاندنی مهلایی جزهری

ئەندامى يارىدەر: صادق بەھادىن ئامىدى

پشڪا يهکٽي

ژ هه لکه قتی ، دهست هه ل و که نکه نیمت مه زی د دویروکا خوینده قان و روزشه نبیر بیت کورد نه مازه د دویروکا تورخی کوردتی دا ، د چه رختی پانزدنی ئو شانزدنی دا کو جهتی پتی خوترین ، سه ربلندتی ئو شه هنازیتی یه ، هنزان قانتی مهزن مه لایتی جزیرتی یه .

شمع سر نور نادرت کر او نه کت پر هیز دل زوق جاما عشقی ناکت کر نهکت امساك روح

معروض و معلوم بت ژبی تمام یار و بران اگرچه زحف قیمتدار و نادیده أدبیات کردیه هنه لکن ژ حمیان ممتاز و نامدار دیوانا پحتی آگری عشقا ازلی و تهنی نورا جمالا لم یزلی شیخ احمد الجزری به لورا باعتبار معنایتی خوه چوان فایت نفیس و بخی همتایه و مشتمله لسر حقائق ، دقائق ، اشارات کثیرة وسال د منظومات ، عبارات ویدا ژی اسلوبکی عالی بلاغتی شعلهداره حتی شیرینتی ، حلاوت و طراوتا د نظم و کلمات ویدا هیمی اگر ژ امثال دیوانا این فارضی و

دیوانا حافظ شیرازتی فائق و زیده تر نهبت کیمتر ژی نهن چوان کو د آخر قصیده کیدا گزتیه :

گر لؤلؤ منشور ژنظم تو دخوازی ور شمری ملنی بین ته بشیرازی چه حاجت^(۱)

ئەقە ھەلبەستا عبدوردەحىم رەحمتى ھەكارى ل دويماھىيا ديوانا جزيرتى يا سالا (١٣٢٨ ـ ١٣٤٠) لادا چاپكرتى بمەلاينى جزيرتى ھلدايه، ھەروەكى نقيسى د ديوانا ناقبرىدا دىلى لبەر چاقتىت خويندەقانا دانين: شيرازى لناق فرسان كيشا علما عشقى

ملا ۱ ته بره اوجان حافظ بکه پسی مشقی

لکن بکراسك دی نور و شفقك تیدا دیبایکی کرمانجی راچاند د جزیریدا

⁽۱) الطابع الحقير محمد شفيق الأرواسي الحسيني ، ديوانا جزيرى ، مؤلفي شيخ احمد الجزرى ، شهزاده باشى : اوقاف اسلامية مطبعه مطبعه (۱۳۳۸ – ۱۳۴۰) ثه ف سهرتا ديوانا جزيرى يا محمد شفيق ثارواسي نقيسي من وه كو وي نقيسي بن گوهو زين لبهر چافيت خويند فانيت كوفارا ثه كاديميا كوردى (كوزى زانيارى كورد) دانا ، وه كو تينكسته كن (نسوسه كن) .

پول د زغل گر دی ته بیك نظری زركر مالا كو فقیر مایی تژی در و گوهر كر كرمانج دفی هردم فخری بتهكن الحق لكن تو كو منصوری رتبا ته بو (اناالحق) دمالا هكاریا عبدالحیم رحمی(۲)

مهلا ل جهم ههی کوردمانجان نهمازه ل جهم فهقههان ئهو چهند ناسه کو نه حهوجه به نهز وهسفتی وی بدم. مهلا شاعره کنی متهسهوفه ، دیوانا وی د سالا (۱۹۱۹)زا. ده ل ستانبلالتی که تی یه چاپتی . بهربا ولای ل په ترهسبورگنی ژی هاتبتو چاپکرن . من ژفتی چاپتی نسخه یه له ل شامتی د تاخا (گهزه له) کوردمانجاندا دیتی یه . چاپا په ترهسبورگنی چاپه که لیتلاگرافی که شده .

مهلایتی جزیرتی ل هنده دفهریت کوردستانتی تو جهو واریت ولی بنافی پیغهمبهرای سهر دهفتهرای بناف دکهن ، مهلایتی جزیرتی خودای پهرست و ژ خودای بترس بتویه ، سلافیه کلی هندای بناف و

⁽۲) دیوانا جزیرتی ، شیخ احمد الجزری مؤلفی ، محمد شفیق ثارواسی ، ژیدهری ، دری .

⁽٣) كۆڤارا ھاوارئى ھەزمار (٣٣)ئى رۆزا چارشەمبى ، چريا بېشىن سالا (١٩٤١)ئى بەرپەر (٧) دىن مانشېتا «كلاسېكېن مە»، تقبسىنا ھەرەكىۋل ئەزىزان .

ده نک بویه که هشتی به ریزا و ه لیان ، بلبلتی ته فینی یا دلان ، مغزانهٔ نه کنی نافدار و مهزنتی کوردان (٤) .

مهلاینی جزیری ، گهوههره کا گئیکجار بنرخ و بهسایه بچو زه نگان و بچو بهان ناهنیته کزین ؛ ههروه سا ژی چرایه کنی چه ند بنیژی کریسکدار و بچریسکه تو خو دبنیژی خه تیره به (مه شخه له) د روهنی تو روشه نی یا خودا ، وه کی ستیرا گهلافیوی بلقه بلقا روناهی یا ولای به لسهر ریزه چیاییت بلند و هه الکه فتی ییت جهنی بوتان ؛ ته و جهو ته و واریت چارکنار ژی روهن و روشه نکری نه (ه).

فیپرسنی خودلی زان ، ئەفیندارلی بەزدان ، شدهسویار ، پوسپلار و شدهرهزا د ههی رهنگ و جلار و ئاواییت پهنی ئو نهپهن ، مهلهقان دپهییف و گلاتن و قهسیت خلاش ییت کو گهلك ژ نهزان و زانان بلا دکاسلاتی ، ئهفیندار و حهیران ، ئاواز ساز ، حه نهکباز دهست ههل و ژبهرخو دهرکه فتی ئو سهرت ، سهر هلاستایلی فههاندن ، کیشان و لیک ئینان ، ئی خستنه بهریک ، ریز و سهنگ

 ⁽٤) خومندنا ليتراثوراين بوّنا دمرسخانيد (٧ ــ ٨) ، يهريڤان ١٩٧٣ .
 ميروپن ئەسەد .

⁽۰) میروقی ئهده بی کوردی ، علاءالدین سجادی ، بهرگی یهکم و دووهم (۱۹۰۲ – ۱۹۷۱) .

كېيمنى ، شېخ احمدتى جزيرتىيە ، ينى بنى بەقلى(١) .

جهو وارتي ئانڪو وارگههٽي جزيرتي :

جزیری بنی گومان بناقنی جهنی ژ داینی بوینینی کو جزیره هاتیه ناف کرن . جزیر که فنه باژیره کنی کوردان ، ژ باژیریست نافدار بویه ژ مهلند و بهری بهیانه ، ژبهرکو کهشتی با نوح پینهه مبهر لهسهر که لاته کنی ژ که لانیست و بنی کو چیایتی جودی به یتی کو ل نزیك جزیرین ، کو ل دوی گوتنا دویرو کفانا (جودی) بیژه که ژ (گوتی) و هرگیرایه سهر عهره بی کری یه (جودی) هه که و ه بت دیاره ژ که فنه و اریست ژ رایشه ییست مله تنی کورده ، کو به رای بنیاتنی مرفقی به یتی کو لویرای باشسی مله تنی کورده ، کو به رای بنیاتنی مرفقی به یتی کو لویرای باشسی رویای تهردی به لافه و ینه درین به باشدی دویای به دویانه درین به لافه و ینه دویانه دی دویانه دویانه

باژیررمی جزیرمی لسه و جاخ و دهمی خهایفتی دوومی عومه ر کورمی خه تابی (عمر بن الخطاب) ب کومانداری یا عیاز کورمی غه نهمی (عیاض بن غنم) بنی شهر هاتیه قه کرن و زیره سهر هافتی تیه سه دخه لکنی ولی ئانکو ئاکنجی ییت ولی .

باژیر بخو دو پشك بویه ، كهلات یاكو لسهر چاخ و دهمی خهلیفه

⁽٦) العقد الجوهري في شرح ديوات الشيخ الجزري ، احمد ملا محمد وقنكي ، قاميشلو ، مطبعة الرافدين (١٩٥٨) م

 ⁽۷) مەلا جىيل رۆژبەيانى ، شەرەفنامە ، مطبعة النجاح بغداد بەرپەر (۱٤۸)

عبدالعزیزی هانیه گافاکرن و بازیربی که فن کو ههر دو دکه فنه سهر لاین رفز گافایا روبار بی دجله بی . هه کو گاف رادبیت و بسهر ره خا دکه فیت رویبار دبته دو پشك بازیر بکه لاتفه دکه فنه دنافدا ، کو و می گره کنی ههر چار ره خ گاف بن ، کو ژ بهر پارزتنا گافاهییت لسهر گافتی کو شه نه که هتی سکره کنی ژ که فر و بهر و کسلی دبهرزا گافتی کو شه نه که هتی سکره کنی ژ که فر و بهر و کسلی دبهرزا چیکر بو ، کو رونیشتی گو گاکنجی ییت بازیری ژی لسهر پرازا ده ربازد بن ژفعی لایی بویلی دی ژبهر هندی بنافی خزیربی ها ته ده ربازد بن ژفعی لایی بویلی دی ژبهر هندی بنافی خزیربی ها ته نافی کرن . (۸)

گه بازیره بوسلمانا بنافتی « جزیرة ابن عمر » بناف کر ، ژبهرکو لسهر چاخ و دهمنی خهلیفه عومهری هانه فه گرتن سالا (۱۷) بی مشهختی هه فبهری (۱۲۹) زاینی . (۹) ئه ف باژیره نهلا ل کوردستانا تورکی به له نیزیکی توخویبنی عیرافنی ئو تورکی ، ژبهرکو جزیر (۵۰) بینجه ه و پینہ کی توخویبنی عیرافنی ئو تورکی ، ژبهرکو جزیر (۱۱) هزار کهسانه پینہ کی باژیری ل لاینی رلاژ ثاقایه و لاینی رلاژهه الاتنی بچویکتره ، پیتری باژیری ل لاینی رلاژ ثاقایه و لاینی رلاژهه الاتنی بچویکتره ، دنافهوا هدوواندا بره که ، کو نهلا دیدکا ل نافهورا عیرافنی ئو تورکیایه بهری چه ند سالا هاتیه فه گرن ژبلا بازرگانینی ئو هاتن و چوننی لنافهورا هدوو وه لاتان ، به لسنی جزیر ، ژباژیرید سانا ، بهیت ، هلازات و پیست کو گههاک گلاتن ، داستان ، بهیت ، هلازات و

⁽۸) مەلا جىل رۆۋبەيانى ؛ شەرەفتامە ۋېدەرئى بەرئى .

⁽٩) خوهندنا ليتراتورايني بؤنا دەرسخانند (٧ ـ ٨) ژېدەرئ بەرئى .

چیرون چیفانون و سهرهای پی های نه گوتن ، ب کوچک و دیوان بشانه شین و بیلان ، ب کهلات و شهویها ولی یا وه کی کهمهرکی د چار کناریت ولی و هرهای ، کو دکولتور و لیتراتورا کوردان دا پایه نو پهییسکه کا بلند و بالا هه بویه (۱۰).

گهله باژیره ، جزیرا بوتا پایته ختنی میر گه ها بوتان ، یا کو گهله تورقان بناقتی جزیرا که سك بناف دکه ن ، دکه قته سهر رو بارخی دجلی ینی کو دناف باژیری زا دچیت ل ده شته که پان و فره هذا یا کو ره خیت و بی بانی ئو گره زویریت که سك بیت ره نگ ره نگ . شه ف باژیر بی نوی وار بی سپه هی ئو ره نگین له مهر چار ره خ و کناریت کوردستانی هه تا کو شه زمی یه کی جیهانی ژی ده نگ قه دا بو ، ژبهر کو ب میر که و باغیت خی بیت دل قه کهر و تازه وه کی بویکیت ب میر که و باغیت خی بیت دل قه کهر و تازه وه کی بویکیت خه ملاندی ئو کار کری ئو تف تقاندی ئه و جهو وار رؤشه نکر بون کو رؤشه نی یا وان جهو واران ل ریزه چیاییت دسه ردا و به ردا ئانکو رئین ژوری ئو ژیری قه ددا ئه و جهو گه و واریت خوش دل قه که و گیرکجار (شه نگ) و قه شه نگ دکرن (۱۱)

ئەف باژېره ، جزیرا بلاتا بدهشتا ولی ئو هەر دو ریزه چیــا

⁽۱۰) خوهندنا لبتراتوراین ، بؤنا دهرسخانیت (۷ – ۸) ژیدهری بهری .

⁽۱۱) (البوتي) ، محمد سعید رمنهان (رمضان) ، مهم و زین ، تألیف أمیر شمراء الاکراد وأدبائهم احمد الخانی ، دار العلم للملایین بیروت (۱۹۰۷) م .

یپت ل لاینی ژوری ئو ل لاینی ژیری ، پرته که ژ ده ست و دو ریزه چیا یپت به به روژهه لاتنی قه دریژ دبن هه تاکو دگه هته ده شتا سندیا ئو ریزه چیاینی مه تینا ل لاینی ژوری ؛ ئو چیاینی سپی ل لاینی ژیری کو ژ ویرلای ژی دیسا به رروژهه لاتنی قه دریژ دبت ده شت بچیا شه هه تاکو دگه هته ده شتا سپنه یی ئو ده شتا زیبیی ئو دیزه چیا مه تینا ئو چیاینی گاره یی ل ئامیدینی ، کو ئیسکه تی یه کا سرستی ل نافه درا ده قه درا و خویا دیت.

باژیر کی جزیر کی شهرگههکا ئیکجار مهزن بویه ژ شهرگههیت کوردستانی د چهرختی (سهدلی) چارد کی ههتا نیقا یه کنی ژ سهدلی نازد کی ژ داببوینی یا عیسایی ، بزاها فیژا بازرگانیتی ئو بهرفره هی ئو ئاقهدانیتی ، ژبهرکو ده قهرا به هدینا ئو پایته ختنی و کی ئامیدیتی ؛ باژیر کی مویسلتی ، دیار به کرلی ، میردینتی ، حسلاله میرکتی و پایته ختنی هه کاریان ؛ ب بایه زید کی ، متوشتی ، ئه رزه روم و وانتی قه بریکیت که روانی ئو هاتن و چتنی به ستی ئو گریدایی بتویه ، بریکیت که روانی به ستی ئو گریدایی بتویه ،

جزیرا بوتان ژ مهزترین شهرگههدت کولتت و و روشه نبیرینی بویه کوردستانی، نه ش داستی به ژی ژ هومارا خویندگه و مهدرسان و جهدت به لافکرنا خوینده وارینی دیار و خویا دبیت . ل سه دلی (چهرختی) پانزدنی نو شانزدنی ژدایبوینی ا عیسایی (س) هوماره کا مهزن یا خویندنگه و مهدرسان ل دوی وی چاخی نو دهی ل ده شی ل ده شهرا بوتان بویه، کول باژیرنی جزیرنی بتنتی خونیدنگه

ینت ب بزاف و بزاهافیو لنی بوینه و بلی دهرستن ل مزکه فتات دهاتنه خویندن (۱۲) .

ثه فی خویندنگههه نه و مسا پرپیش و ب بزاف بوینه کو هسهر سالتی هژمارهکا نهیا کتیم ژ زانان و خوینده قانان خویندن نامه ژنی ومرکرتی نه کو بوینـه بهرپرسیار و دهستومیردایی د بهلافکرنا انولی **ٹوٹایینی و همی رەنگ و جۆرلات زانستی و زانیارینی ل کوردستانتی ،** ژبهرکو ، خوندکار ، میر و پسمیرلیت بنرتان بناف و دهنگن وه کی هنده میر و پسمیرنیت دی بنیت میرگههنیت کوردان ، ژههکارییان ، دیار به کر و متوش و به هدینان هه تاکو دگه هی به سیزران و بابات رەنگە ژ وان پېټر ژى مىرېت بۆتان گوھدايە بەلاقىكرنا رۆشەنبىرىتى ونه هيلانا نهزانينـــني برلاِــكا ثاڤاكرنا مهدرســـــان ، خويندنــكهم و منگه قتان ، مهزخاندنا سهرمایه کنی مشه ئو بنی دهستگرتن ل زانان ، دانان و روشه نبیران و ل خویندنگه هنیت شاگر دنیت کورد ل هــهر جار کناریت کوردستانی سهر تنی دکر ژ بنر دویماهی ثینان بخویندنا خو ئو خويندن، نامه و هرگرتن (۱۳) .

⁽١٢) ، محمد سعيد رمضال اليوتي ، مهم و زين ، المصدر السابق .

⁽۱۳) پێش گـــوّتنا ديوانا مەلايين جزيرى، ياڪو نەم, ئەنوەر مائى بزمانين عەرەپى نفيسى ئو سەيدايين گيو موكريانى راڤاكرىيە زارىن سۆرانى ئو سالا (۱۹٦٤)ئى چاپــكرى

۱ – نیشانهیا (به که ینی قنی راستی یا هه ننی ژی مه قه یه کو باهرا پیتر ژ رو شه نبیر و زانا، ژ هوزانهان و تورفانیت کورد ل کوردستانا نافه و سازدی بازدی شانزدی شانزدی شانزدی شانزدی هه قد بی هه تا هه ژدی بو نیفا نازدی ژی ده مه کی نه ینی کورت ل بازیر بی جزیر بی بوراندی یه ئه و گه له کا ژ وان ژی خویندن نامه ژ ده ست سهیدان و زاناییت جزیر بی وه رکرتی یه (۱۱) ، وه کی جزیری کو وارگه هایی وی بویه ، فه قنی ته یران کو خه لکنی مکستی (Miksé) یه و روژه ها نای شاندر بایه زیدی کی بویه ، کور بی به مهدی خانی ژ تاکنجی بیت بایه زیدی بوسولمانان دکه ل هو ماره کا نه یا کیم ژ زانا نو روشه نبیریت نافداریت بوسولمانان وه کی مه حه مه د بی به رجاقلی (عمد البرقملی) ، نه بابه کر مه و لانا ، وسولمانان وه کی مه حه مه د بی به رجاقلی (عمد البرقملی) ، نه بابه کر مه و لانا ، وسولمانان وه کی مه حه مه د بی به رجاقلی (عمد البرقملی) ، نه بابه کر مه و لانا ، و حه سه بی سور چی) ، (ئیزدین یبی) و (سه ید عه بی) هم تد (۱۰) .

۲ ـ گەلەك ژ خوندكار ، مير و پسميريت جزيري بخو بدرستى و ميريت گەلەك ميرگەھيت دى يينے ت كورد دەستەكى بلند و بالا دزمانيت روژگارىي دا ييتكو ل كار بون و مى فارستى ، عەرەبتى ، توركتى ئو كوردتى ژبلى بابەت و جۇريت دى ييت زانيارىي ھەبويە ، برادەكنى و مساكو بەقلى جزيرى بخو كرىيە و مى مير ئەمادىنى برادەكنى و مساكو بەقلى يا جزيرى بخو كرىيە و مى مير ئەمادىنى

⁽۱٤) شرفخان البدليسي ، شرفنامه س (۱۲۳) ، ترجمة محمد علي عوني (۱۹۰۷) دار احياء الكت.

⁽١٠) شرفخان البدليسي ، ، شرفنامه ، ويدوري بهري .

(عماد الدین) ینیکو بهریکانی یا هزرانهٔ انینی دگه ل مهلایی جزیری کری به ، ههروه کی دهنده دهست نقیسیت دیوانا جزیری دا ههیه کو جزیری بنافتی ئوستادی ثانکو سهیداینی بناف دکه ت ، میر شهره فخان کورنی میر ثهبدالی ئو گهلالیت دی .

لشی، وارگه هنی خلاش و سپه هی ، به رفرهو به ربه ردایی ، ب مر و بیاف، ل جزیرا بلاتان ، ل وارنی مهمنی ثالان و زینا زیدان ، شهرگه هو کلاکا روشه نبیر و زانان ، مهوفیت فلیرس و که نسکه نان ، رُ تُافره تو بن و هه لسكه قتى تُو رُخي ها تيان رُخي زابوينه ، كو مه لايني جزیری وه کی ستیره کا کهشدار بویه ل ناف وان. هــه لوی جاخى ئو دەمى يېترىنى مىرگەھىت كوردان وەكى ئامىدىىي يايتەختىي مهدینان ، جلاله مترک ره نگین یایته ختلی هه کاری یان و یایته ختلیت دی ومکی بدلیستی ، دیار به کرنی تو متوشتی هند . چ پاش و چ پیشی وان ومكى جزيرا بلاتان بنكتوفكا زانان و رلاشهنبيران بونه ، بلا نمتونه: باژېرېي بايهزيدېي وارگه هني سهيدايني ته حمه دېي خاني هنــاف و دل کوزری ین کورد و کوردستان و دانهرای مهم و زینا ده نک قهدایتی ل که له ک وه لاتیت جیهان ، شاکردنی وی ینی چیزیی لسهر شیری و ريحا وي ، اسماعيل بالهزيدي ، مرادخانل بالهزيدي نقسه قائل زهميل فرۆشى ، ئەو چېروك داســـتانا ھەتا نهۆ ۋىي كــاۋىي ۋى لســەر . ئەزمان و زارىي ھەمى كوردا زېدەبار ل لاينى ژېږى ئو كوردستانا رۆژئاڤا . مەلا مەحمودىي بايەزىدى ، زانايتى ب ناڤ و دەنگ رېپەر و

خرقه کهر و راڤاکهرنی ینترین جورنیت روشه نبیری یا کوردی تو دمستنی راستي ئەلكزەندەر ژابايي كونسولني ئويرسى ، يني د ژيني شنيست سالينيدا بویسه هاف کور و هساف کاری وی ، هامی ره نگ و جوریت کولتورنی کوردی ل مزک قیت و خویندنگهمو مهدرسان بو خرقه کری نه کو گهلاك لاينت ژينا مله تني كورد لوی جاخي ئو دهى ، چ روشهنبیری ، جفاکی ، هنهری ، نهبوری ، نولی نو نایینی تیدا دیار و خویا نوینه (۱۲) . ژبلی کتیبا مهجود بایهزیدی یاکو بنسافی عادات و رسلامات نامه ئى ئەكراديە ياكو زانا سلاۋلىتى يا بناف ودەنك (مارگریت تودینکو) باشی راقا کری به زمانی تویرسی وينديني ويي ب زاڤاڤه سالا (۱۹۹۳) يى لمۆسكۆ جايكرىيە . بەلــــى ل پایته ختنی بره خقه بو لاینی زور ثاقا کو بدلیسه ، شهرگههه کا مهزن بویه نهمازه لسهر چاخ و دهمنی شهرهفخانی دویروکماننی نـافدارنی کورد ، دبهلاڤکرنا زانین و روشهنبیرینی کو جیترین نمونه حارسـی مدلیسی به ، نثیسه دانی کـتیبا « له یلنی و مهجنون » یاکو زانا سنز ثیتی م. ب رودیننکو بزاڤا روسی قه سالا (۱۹۹۰) کی لمؤسکو جایکری . به لني ل يــايته ختني ل لايني روزهه لاتني قه يايته ختني هه كارى يان ، ل سیه هی ئو دل قه کهریت یز دل کر و نه فین ، ژبهر جلام و جه لالیت

⁽۱٦) ئەو دەست نفیسینت ژابابی بهاریکاری! مەلا مەجمودی ئے زانایینت دی خرقه کرین ھەمی ل کے تیبخانے ئویرسیدانه ، بینتی وال دکے تیبخانے لینیگرادی ! نامنتیوتار ریزدهالاتزانیزدا دانه کو ھائینه پارستن .

شه نگین ، ئه و یایته ختنی ل دوی گرتنا هنده زوژه لاتزانا وارگه هو وارهی ژوّیقه ئو وهلاتنی بایینیتی بنی مللهتنی کورد بتریه ، شهرگهه و بنگه هنی زانیین ، وارنی کولتؤرنی کوردی پنی بنیاتین ، ژبهرکو ينتريني زانا و دانا ئو هززانڤائيت كهڤن (كلاسيكي) ، ل دوي سەروكانيان لڤٽي دەڤەرىنى ئو ڤي وارىنى كوردا زابوينــــــــ وەكى عەلى هه کاری (حه کاری) ینی بنا**قنی (شیخ الاسلام) نافدار بتریه ^(۱۷) ینی ک**ـو سەيدايتى شېخ عەبدولقادر كەيلانى بويە كو دېيژانى (غوث الىكىلانى). ھەروەسا ھەلى تەرمىزكى ، ھەلى ھەرىرى ، فەقتى تەيران مەلايتى باتەيى ، عهلى تەزدماخى ، يەرتو ھەكارى ، عبدالصمد بابەك ، سيايوش ھتد(١٨٠) . هەر وەكى وان ئامىيدىنى پايتەختىي بەھدىنان ، جېنى ناڤدارىيت وەكى یه حیا مزویری ، مهلا مه سلارای کیرگاشی خالد اناغاینی زیرساری ، به کر به گنی ئەرزى ، عیسنی دەلا ، ئو ھۆزانقاننی ستران و لاقۋە بیژى ،

چەرخنى جزيرى تىدا ژى :

بیر و زاینیت شههرهزان و پوسپلاران د کولتورا و تلارنی کوردی دا د چهرخنی ناڤنجی ، ژ زوژههلانزانان ینیت هایدار و پسپلاز

⁽۱۷) ثهنوهر (انور) الماثي ، ، الاكراد في بهدينان ص. (۷۰) ، موصل مطبعه الحصال ۱۹۹۰

⁽۱۸) کاموران عالی بهدرخان ، ، فغیربونا خوهندن کوردی بهرپهێر (٤٥) پاریس (۱۹۹۸) .

بگری ، هه تا کو دگه هی به پسپور پنت کورد ، ژ دویزو کفان ، تورفان ، هرزانفان و روشه نبیران نه مازه نه و پنت لسهر مه لایتی جزیری نفیسی چه ند بیژی دگه لیز و جودانه ، نیزیکی شه ش چه رخان (سه دان) دگرن ، ژجه رحتی پینج تی هه تا شه شنی (۵-۲) هه تا کو نه های نوده های مشه ختی هه قبه ری (۱۲-۱۹) ، هه تا (۱۵-۱۱) می ژ دایبوینی یا عیسایی ، کو ژ بو سفکینی نه م دلی والن بیر و راییت گه لیر و جودا پارفه کین سه ر قان چار پشکیت ژیری :

1 بير و راينت ثه لكزهنده ر ژابايي دكتنبا: جامعي رساليا و حكايتان بزمانتي كورمانجي (١٩) . منجه رسون دكتنبا گرامه را كرمانجي يان زمانتي كوردي (٢٠) ، بلهج شنيركو دكتنبا وي دا: القضية الكردية (٢١) ، ثهمين زهكي دكتنبيت خودا . تاريخ الكرد وكردستان في العهد الاسلامي (٣٣) ،

⁽۱۹) اسکندر ژابا ، جامعی رسالیا و حکایتات بزمانین کورمانجی ، د دار الطباعی آکادمیایی امبراتوریدا د تاریخا حزار و حشت صهد و شیسی عیسوی (۱۸۹۰) هه قبهری (۱۲۷۷) هجرتنی یه ، دبهرپهرنی (۱۲)دا .

Soom, Kurmanji Grammar, ar Kurdish Langue, (v.) London 1913 P. (6).

⁽۲۱) الدكتور بلهج شيركو ، النضية الكردية ، ماضى الكرد وحاضرم ١٣٤٩ هـ _ ١٩٣٠)م مطبقة السمادة مصر .

⁽۲۷) أمين زكى بك ، تأريخ الكرد و كردستان ، الطبعة الثانية ١٩٩١ ص ٣٣٦ .

⁽۷۳) أمين زكى ، مشاهير الكرد و كردستان في العهد الاسلامى (۲۰۳ هـ ۱۹۶۷م) مطبعة السعادة مصر ص (۲۰۲) .

کو بهزرا من ، ب قان و گیک و دو قه گوهازتی به ، و بهرکو ههر وه کی دیاره مینجهرسونی و گهلکزه نده ر وابایی قه گوهارتی به ، گو زاناییت کورد لسه ر بیر و راییت وابایی و مینجهرسونی چونه ، گه و کورته یا وابایتی سالا (۱۸۹۰) می لسه ر همززانهٔ انیت که قن د به رپه نومی (۱۲) می کی بینا خو بهی مانشیتی : رساله یکه د بحنا شاعر و مصنفی د کوردستانی کو ب زمانتی کورمانجیه جهو وکتیب و شعر و حکایه وقصه بی د وان بیان دکه نفیسی لبه ر هاتیه نفیسین و قه گوهازتن ؛ نیشانه یا د وان بیان دکه نفیسی لبه ر هاتیه نفیسین و قه گوهازتن ؛ نیشانه و وابایی کرین جاختی نفیسین وه کی نافتی مهلایتی باته بی کری به « که حمه د کو نافتی وی (حوسین) ه . گه شه بیر و رایه به چهند بیژی و راستین دویرن ؛ گه ش نه راستی به وی گانکو نه راستی با چهرختی وینا جزیری در سه دی بینیجتی گو شه شه که مشه ختی (کوچی) دا بتون ، و هه لبه ستیت دیوانا جزیری بخو دیار و خویا دبن :

۱ د ههلبهسته (۱) یاکو بقتی مالکتی دهست پتی دکهت : نهوایا موترب (مطرب) و چهنگی فغان ثاقیته خهرچهنگی وهره ساقی ههتا کهنگی نهشدو ثین دل ژ قی ژه نرگی حده یاتا دل مسهیا باقی بنتوشین دا بیشستاقی

ألا یا أیها الساقی أدر كأساً وناولها (۲۶)
(۲۶) دیوانا جزیری ، شیخ احمد الجزیری مؤلفی ، طابعی محمد شریف الارواسی المسینی شهزداة باشی ، أوقاف السلامیة مطبعهسی

· • (\TE · _ \TTA)

کو د چهند دیوانیت جزیرتی دا وه کی دیوانا ثارواسی (۱۳۲۸ – ۱۳۲۰) ه چاپکری و چهندین د ژی دا ثه فی ههلهستا ژلارتی سهرتا دیوانا وی نه بناف کری به کو مهلا احمد زفنگی بدایونا جزیرایی ژ به رکو جزیری ههر وه کی دیار و خویایه ، لسهر ههلهستا حافز (حافظ) شیرازتی برامان و کیشا و سی ژی چویه یاکو د سهرتا دیوانا حافز شیرازتی دایه کو به فی مالکا ژیری دهست بی دکهت :

ألا يا أيهـا الساقى أدر كأساً وناولها كه عشق آسـان نمود أول ولى افتاد مشكلهـا

ئو بڤٽي مالکٽي دويماھيٽي دئينت :

حضوری گر همی خواهی از و غایب مشو حافظ متی ما تلق مرف تهوی دع الدنیا وأهملها^(۲۰)

ژ بلی هندنی ژی چهند نیف مالکین د ههلبهستا ناقبری یا حافزنی شیرازتی دا کری به د ههلبهستا خودا^(۲۱) ، یان ژ بهر باوهری بسهرهتوستایا حافز شیرازتی دا ئینان کو ژیمهاتی ئو پسپوره کو بسدانی جزیری قه نویسیایه ، رمنگه ههر ژ بهر هندنی ژی بویه د مالکا بهری

⁽۲۰) دیوان کامل خواجه شمس الدین محمد حافظ شیرازی باهتمام محمد رمضائی دارنـده شی گلاله شی خاور ، در تهران بسال ۱۳۳۹ خورشید چاپ شد ، چاپخانه شی خاور په (۵۰) .

⁽۲۹) شاعیرانی کورد و ئەدەبیاتی فارسی ، د. ئەمین عالی موتابچی ،گوڤاری کولیجی ئەدبیات ژمارہ (۱۹) ۱۹۷۳ ، بەرپەر (۲۲ ـ ۲۶) .

مالکا دویماهیتی نافتی حافز شیرازی ئینسایه گوتی یه : ژ حافز قوتبی شیرازی مهلا فه هم ئهر بکی رازی بئاوازنی نهی و سازی ببهی بهر چهرخی پهروازی

به لنی جزیرتی چونکی زانایه کنی ژبه رخو ده رکه قتی ئو شه هره زا بقیه ، ناقنی هزران شانیت ب دلی قه نویسیایر و پهسه ندکرین وه کی سه عدی شیراز تی ئو جامی هه در دونی هه لبه ستنی دا ئیناینه گزتی یه :

مرا ژ اول ژ پور خامی کشاند آخر ببه دنامی در دونامی شهدی و جامی ژشو هره ت یی حه سین عامی

جزیرتی د هدلبهستا خو یاکو ب تیپا (ت) دویماهینی دئینت، دیسا نافنی شیراز کی ئو سهر هلاستایتیت ولای دئینت، به لای ب تاوایه کنی دی دبیژیت:

گهر لؤلوئی مهنئترری ژ نهزمنی تو دخوازی وهر شمری مهلنی بین ته ب شیرازنی چ حاجهت

ده قنی مالکنیدا جزیری بخو پهستا دهست هه بی تو شه هره زایا خو دقه هاندن ، الایک تینان تریخستنه به رای کایشان و سه نگاند نی دکت دبیوت ، نه پلی تقی به هوین بچنه شیراز ای داکو در و مراری تو گه و هم رایت بتاویه کنی سپه هی تو تازه ، شه نگ و پر ره نگ و قه شه نگ قه هاندین ب بینن ، و هرن هرزانیت مه لایی تا نکو وی بخو

ببینن ، بخوینن دا ژ نوی هون ببینن ئهو نهههر لشیرازگی ب تنثی هـــه نه .

هه که هاتو رامان و پهژنا مهلایتی جزیرتی ژ شیرازی ههر وه کی پلیترینی زاناییت کورد باوهردکهن سمدی شیرازتی بیت ، سه عدی د سالا (۱۹۹ه – ۱۲۹۱م) یا (۱۲۹۱ – ۱۲۹۱) م جویه بهر دلاؤانی یا خودلای (۲۷۱ هه که جزیرتی د سه دلای پینجتی تو شه شتی ژی بیت د جه وا نافتی سمدی شیرازتی تینت ، خو هه که رامان و په ژنا جزیرتی ژ شیرازتی حافز شیرازتی بیت یکی کو بچافه کسی بلند به رای خودایتی بیایه تو په بیسک بلند دانایی د هه لبه سستا ته م بدر بیری لسهر په بیفتین (تاخفتین) ، لسالا (۷۹۱ یا ۲۹۲) شه ختی ، هه قبه ری (۱۳۸۹ یا ۱۳۹۰) ژدایبوینی یا عیسایی (کی تی چویه بهر دلا قانی یا خودلای (۱۳۸۹ یا ۱۳۹۰) گلاتن ژ راستیتی دویرتر دبیت

۲ ـ بیر و راینت مهلا نه حمه د عهمه د زفنگی اسه هه به ستیت د دیوانا جزیری دا بیت کو اسه هنده کریار و رویدانیت مهزن بیت ال روزهه لات و اسه ر ناخا (خاکا) کور دستانتی بوین وه کی قان مالکیت د هه لبه ستا ژیری دا کو هنده زانا نو تور قانیت کور د ب چاخ د ده می ژینا وی دادنن ، ییت بقان مالکان ژی ده ست پی دکه ن : -

⁽۲۷) دکتور ذبیح الله صفا ، گنج سخن ، جلد دوم از نظامی تا جامی ، جاب جهارم لابه (۱۸۱) .

⁽۸۷) دکتور ذبیح الله صفا ،گنج سخن ، ژنیدهری بهری لاپهر (۲۹۸) .

و روعنا نیرگزین تهی مهست و خون ریز زومان بر عهدی جهنگ نهنگیزی جهنگیز تهجانی من دفیست نهی جانی عالهم و من بهستن ب لهعلیری خوی شهکهر ریز

ل قیره دیاره ههر وه کی مهلا نه حمد زفنگی بخوژی دبیریت دراقا مالکا و ریشه دکهت کو زامان و په ونا جزیرتی ، جوانی ، شه کی ، سپه هینی نو تازه تنی چافیت زهری یا چاف زهر نیرگزی ، ییست وه کی چافیت مهست و سه رخوه شان زل دبن و دنه یین ، زل بتون و نقیانه کا خوین ریزویدت کاست و تی نو نه فیندار بیت و بی راگرن و دانانا وان چافانه ، کو و دل گوزرین و سه تن و شه و تینا د درون و هنافیت و اندا وه لوان به نگین و سه رکردانا کری یه و هزر و خالا وان قه چاخ و ده مین شه و و جه نگیت جه نگیزخانی مونگ بی نه و هدایی و ان سه ریک و بنیک کری یه قه هه تا کو خوبنا دل شه و تی نو نه فینداریت وان چافیست سبه هی وه کی جو نو جزبار ان لسه ر رویی نه ردی دزلیدن . (۲۹)

ههر وهسا د ههلبهستا :

ئیرنز ژ شههکاسا سوزنی مهی هاته فنجانا سهدهف مننهت کو ئیرنز دلیم دوزنی دا من مهیا حوسنا خو خهف

⁽۲۹) المقد الجوهرى في شرح ديوان الشيخ احمد الجزرى، احمد بن الحلا البهق الزقدكي ص ۲۷۱ ــ ۲۷۲

هه تا پائسی دکه هنه :_

رەف رەف نېشتن زاغ زاغ دانسين لىدلىتى مرف داغ داغ

دنی کی بمینت ساغ ساغ وهستانه له شکر سه ن بسه ن

سه ف سه ف مه دین هندی و زهنگ جات ته محور ای له نه که دیگ

خەف وان رەشــــاندن دل خەدەنـگ تەشــــبيهى تيرېن خان شـــــەرەف

گانیکو: لهشکری زهری نه مهمران ریز ل دوی ریزیی وه کی ریزیت له شکری خو به رهه قسکری بو شهیری دا کو باقینه نه قینداریت گوبین و بسی سه میان یا ئیرشتی ب به نه سه بر ، نه ق ریز بوینا زهری نه مهمران بدرستی وه کی ریز بوینا له شکری هندیان و قوله وه هسانه د شهیر و جه نگان ، هه رکه سنی ته ماشه ی و بی ریز بوینا وان زه ری نه مهمران بکه ت د بی هزرکه ت یا هیمه قه بیرا وی کو جه نگیز خان بادشاه بی موگولانه بله شکری خوفه ها تیه دابکه فته شهیر و جه نگی ته یموری له نه به لی له شکری وان زه ری نه مهمران بنه په بی و دری فه مهمران بنه په بی و دری فه تیریت خوییت سه تی تی و خوین ریز ب دل و جه رکی و دری ش تی و جوییت دری ش دری تی و جوییت دریت خوییت در شه و به دری و دوه را بین و جووییت دری شه تیریت خوییت سه تی تی و دوه را بین و جووییت دری شه تیریت خوییت دریت خوییت دریت خوییت در شه و تی تو دوه را بین و جووییت

خویننی ژنی به رده ن ، ثه و تیریت و ان بدرستی و مکی تیریت میر شهره ف دینی خاننی ئازیزی ینی جزیری بینه ، ییت کو بنیفه کا دلنی دوژمنیت خو ، ییت کو هه فزکی ثو به ریسکاننی دگه ل دکر ژ بنو خوندکاری و میربتی با میرگه ها (میرنشینا) جزیرا بنوتان (۳۰) .

هنده زانایت کو وه کی سهیدایتی جهگه رخوین ، وه سا هزر دکهن کو ده متی هاتنا ته یمور لی له ک مهلایتی جزیرتی زلاکو لاه بقیه دجه نظری گه مقه رلی دایتی کو سالا (۱۴۰۲) لی ژ دایبوینی یا عیسایی (س) لنافه در آنه یمور لی له نگ و سولتانتی عوشمانی بازید لی یه کتی ، کو بایه زید د فتی شه لای دا شکه ستی ئو هاتیه ئین خسیر کرن ، کو دگه ل بابتی خو چتر به ئیرانتی ، پاشی سولتان بایه زید هاتیه گرتن و دویر ئیخستن . مهلا مه حه مه دلی بابتی وی ل ئیرانتی مایه هه تا کو فه رمانا خود لی مهینیایی ، چتر به به ر دلافانی یا خود لی (۳۲).

تهگهرجی نه قی بیر و رایا سهیداینی نافدار شیخ موسنی کوزنی حسه ن کوزنی مهجهه ه کوزنی مهجهدی ، ینی ب نیشانا یا نازنافتی «جهگهرخون» نافدار دفنی نرخدار بت ژبهرکو زانا ، رناشه نبیر و شههرهزا نو هززانقانه کنی بناف و ده نیگه ل ههر چار کناریت کوردستانی ، ده منی وی هزرکرتی بو ژینا جزیرتی نیزیکی

⁽٣٠) المقد الجوهري في شرح ديوان الشيخ احمد الجزري ، المصدر السابق .

⁽۳۱) ژ زاردمڤنی سدیداین مەزن جهگهرخوینی رۆژا ۲۷ – ۲۸ / ۷ / ۱۹۷۰ ل ناڤ باغچهین مالا مه ل مهفدا .

راستینی به ههر و مکی ژ ل دوی چون و هه لشکافتنا نه ز ل دوی دچم دنی روهن و خویا بت (۲۲) ، به لنی نه فی بیر و رایه یا چونا جزیرتی بو نیراننی دگه ل مه همه دلی باینی وی پاشی شه زی نه نه نه ل چو سه روکانیان ، نه ژی ل چو کو و کو قار و روژ نامان و نه ژ زارده ف ژی نه هاتیه بهیستن و سه یداینی جه که رخون دی چو نیشانه ، (به لگه) بو چه سپاندنا بیر و رایا خو نه دانه دهست من .

۳۔ سبهیدایتی ته حمد مه لا عمد زقنگی ، مفتیتی قامیشلی ، راقه که رخی دیوانا جزیرتی ، ل به ربه رخی (ل) د سه رتا دیوانتی دا بیر و رایت رایت خو لسه ر له نگی تو نه راستی بیت کو دگرتن و بیر و راییت رفزه لا ترانتی تو برسی ته لکزه نده ر ژابایی تو مارتن فلان هارتمانی یتی کو لیت و گرانا دیوانا جزیرتی ب پیش گرتنه کتی قه سالا (۱۹۰۶) زا . ل به رلینتی به لافکری ، نه مازه د گرتنا واندا کو جزیرتی د نافیه را به رایتی به لافکری ، نه مازه د گرتنا واندا کو جزیرتی د نافیه را مهاد الدینی زه نگی خوند کاری یا مسه رکوتنا وان و که قنه سه روکانی بیت دی باره زکری یه کو می د نیما دوو سی سه دنی شه شنی مشه ختی (کرچی) جزیرتی ، یتی زیندی د نیما دوو سی سه دنی شه شنی مشه ختی (کرچی) جزیرتی ، یتی زیندی بویه ، هه ف چاختی عماد الدینی بویه تو لبه ك (دانه یه ك) ژ دیوانا خو

⁽۳۷) چەرخنى ژبنا جزيرى دسەرئى يانزدنى (۱۱) ئى مشەخق ، ھەقبەرى بانزدەينى (۱۰) ئى ژ دايبوينى يا مېسايى (س) .

بدیاری بن خوندکارنی ته برنیزنی (خانی خانان) هنارتی یه . ثاث بیر و رایه نه ، هسه و و کی دیاردبت و تنی گلاتن ژ هالبهستا جزیرتی یا ژیری نه :-

خانی خانان لامعنی نهجا ته هـــه ر پر نور بی کهشی با بهختنی ته گهز باینی نخـــالف دور بی

خانتی خانان ، نیشانا خومالی یا خوندکارلی ته بریزلی بتویه ، ل دوی زانینا وان ، ژ بهر هندیلی ثهو هزر کری به که وهسا هزرکری به خویری نانینا وان ، زیده بار ثهمین زمکی به که وهسا هزرکری به کو جزیرتی ثه ش هه لبه سته ژی بوی کرتی به ، ژ بلی دیوانتی ژی یا بوهنارتی :

ئهی شههنشاهنی موعهزهم حهق نگههدارنی ته بی ستوزه نی (انا فتحنیا) دور و ماداری ته بی

هـــه کنارنی پیفه وه رگیری عنــانی همه تی زوهره بی په یکی ته نو که یوان رکیبداری ته بی

ههر ومسا ژی ثهث مالکا دفتی ههلبهستا ژوری وان کری به بیشانه ژ بو چهسپاندنا بیر و را خو :

گهر چ دور إقلیمی رابع هانه تهختنی سهلته نهت پادشاهی ههفت اقلیمان سهلامکارلی ته بی

کو رونگه گومان بزین لنك وان ژی شه شاك والكا ژیری بت: نهی تنتی ته بریز و کوردستان ل بهر حوکمی ته بن ســـه و و کی شاهتی خراسانتی دفهروارا ته بی

ئەقەنە نیشانەبنىت ۋ دىوانا جزیرتى كو چەرختى ۋىنا وى ھەر وەكى ھزردكەن د ناقبەرا چەرختى پېنجتى ئو شەشتىدا ۋى يەكو زقنگى ۋى وەكى بنيترىن شەھرەزابنىت كورد وىنى چەندىنى ب لەنگ و نەراست دزانى ، ھەروەكى مە بدرىنۋى روھنكرى ، پاشى دېنۋىت : ئەق گۆتنە ، لنى ئەق بخوندكارى تەبرىزى گۆتنە ، لنى بەلنى بخوندكارى جزیرا بۇتا گۆتنە ، بەلنى بچىشىن و ئاوايەكتى بەلنى بچىشىن و ئاوايەكتى زىدە پەسنانى و كرنە لىلىغانە (موبالەغە) .

نیشانهیا راستی با هزر و بیرا مه ژی ئه**ث** مالکا ژی_ری به یاکو ئهم لسهر ئاخ**ف**تین :

خــهف وان رهشــاندن دل خهده نک تهشــبيهـی تيرګين خان شــهـرهف

د نیف مالکا دوولای دا « ته شبیهی تیراین خان شهره ف » رامات و پهژن میر شهره فخانه خونکارای جزیرا بلاتا یی کو ل سالا (۱۰۰۰) لی مشه ختی دا هیژ ینی زایندی بو به ل دوی گردتنا شهره فخانی بدلیسی . (۳۳)

⁽۳۳) میرشــهرهفخان کو زنی میر ثهبدالییه ، ز میرنیت زنی هانی ثو بناف و دهنــگنیت قنی بنهمالا خوندکارنیت جزیرنیبه ز ثازیزانه ،کو ب میرینی ،

پاشی دبیژیت : ل نك من روهن و روشه نبتویه تو گوسان ژی تیدا نینه ، کو مهلایی جزیرتی ل دو <u>یماهی یا چهرختی (سمدلی)</u> دەھىيى مشەختى (كۆچى) ئانكو بدرستى باشى (٩٠٠) مشەختى ژىيە، هـه دهم و هه ق چهرختي مير شهره فخان کو زني مير تهبدالي يه ، وْميرېت ئازيزان يېت بنهمالا وان خوندکاري ل جزيرا بنوتا کري په ، دەمەكنى درېيۋ . شەرەفىخان ۋى ئەو مىرە ينىكو خويندنگەھا ستور ل جزیرتی ل سهر شویرها ولی یا دکه قته لاینی روز ثاقا باژیزلی جزیرلی ثاقا کری ، چه ند کو ند ، چه ند واریت ته ردی و ثاقار لسهر و نی خویندنگه هنی وقف کرین . یاشی دبیویت : « ههروه کی ژ ثاڤاهیتی خویندنگه هتی دیاره ، ژ ریز و ژ سهر و بهرو سهخبیرا ولای یا سیه هی تو بهرکه قتی ؛ ههر ومسا ژی ژ سهر و بهرخی الادلات شاگران ل لایه کی ، ییت سهیدان هوماره کا کهله و شاکردیت زانیاری خازیت تاکنجی ل خویندنگه هی ئو سەيدايىت مەلەۋان و شەھرەزا ئو دەست ھەل لوپى خويندىگەھنى نوینه تو لسهریک یان ژ وان زیژی بتویه تو سهداییت وی همی رهنگ و جوریت زانستی ، زانیاری تو هونهری لویرنی دگرتن ،

میرخاسی ، زراف ستویری موضهندی هاتینه نیاسین . و بلی هندی وی د دممی خوندکاری وی دا ل جزیسرا بوتا ، ته نسایی ، به رفره می ثو ثاقه دانی ل دمقه را بوتا به لاف ببق ، نه مازه ، ثاقامی بیت شه ناک ل بازیری جزیری .

نقستن و خویندن همی ل خویندنگه هنی به رهه ث بوینه باشی زڤنگی دبنیژیت :۔ بەری سیھ سالان دەمنی کو ئەز ل جزیرنی بترم ، چاڤنی من بدهفتهرهکا ئهوقافا میرینی ل بازیرانی جزیرانی کهفت ؛ ئهو خویندنگه ه (مهدرسه) ئو مزکه قتیت دین زیره فانی یا ته وقافتی تیدا نثیسی بون . من هژمارا وان خویندنگههان و مزگهفتان و جامعان و ئەوقافىيت ئانكو جېېت لسىلەر وان وەقف كرين دوى جاخى ئىو ده می ننت مبریت ژبی هاتی ، جوامنر و بهرکه قتی وه سا بزودی ، بگهرمی و ژ دل پویته پییکری ئو چافتی خلا دایتی کو بزاستی ئهز مەندەھىرش و سەرسورزمايتى وان خودان بەختان بتزم ، وان چەند ما ژ هندنی کری به ، چا**قنی خو دا**به بهلافکرنا زانین ، زانستی تو خویندهوارینی و پنی گههاندنا شاگردین زانین خــواز ؛ برلاکا مهزخاندنه کا دهست بهردایتی ، کو ثهو خویند که ه و مزک ه فته نه همی ژ خو ئو بههروه بتزنه ، ســـهیدان و شاگردان تیمهٔ ژینه ، د خار و فه دخار ، دمرس دگرتن و دخوبندن (۳٤) .

ئەق مىرە ، شەرەفخان يا مىر شەرەف كوزىلى ئەبدالى ، سىلا

⁽۳٤) ئەئى گــوّننە ئانكو چېرۆكا دىتنا دە ھتەرئى لجزېرى بەرى سىھ سالان ؟
دېتە سالا (١٩٧٨) ئى ز بەركو سالا (١٩٥٨) ئى دېوانا جزېرى بېراڤاڤە
ھاتبە چاپكرن ، بېزرا من كو چو گومان تېدا نېنه ، نهكو احمد مەلا محمد
زڤنسكى يە ؟ لىن بەلىن مەلا عبدالسلام نساجىيە ، چكو د ژيئه نيگارا
مەلا عبدالسلامىدا ھەر وەكى د ھۇمارا (٧) ئى نوسەرئى كورددا بەلاق بۇيى ،
مەلا عبدالسلام بو كو ز جزيرى ھاتبە سوربى كو دى بدرېۋى زوھن كەين .

(۱۰۰۰) می مشهختی ین زیندی بویه لدوی گزتنا شهره فنامنی یا شهره فخاننی بدلیسی بزماننی فارسی نقیسی ، کو تیدا گزتی یه : میر شهره فی ئه و خویندنگه ه استور بپاریت خو نافا کربتو ، سهرسی و ریفه بتو یه خوندکار می بوتان کو ژ بو به لاف کرنا زانین و زانستینی د ریک خودی و مقف کری یه (۳۵).

هه که بیت و نهم هویرك هزرا خو د بیر و راییت احمد مه لا مه حه مه د زندگی لسهر روهنكرنا چه رختی ژینا مه لایی جزیرتی بکه ین دلی بینین کو پاشی بیر و راییت زانا ئو رلاشه نبیر ایت کورد بیانی ئیك ل دوی ثیر کی دادنیت ، هند بله نگ و هنده کا دویر ژراستیسی ئو

هنده کا نیزیسکی راستینی دادنیت ؛ دگه هته بزیاره کا هشک و گومان بز دده ت دبیرت : جزیری د نیقا دوولی ژ سه دلی ده هی مشه ختی (کلاچی) ثانکو ژ (۹۰۰) مشه ختی ولای قه ژییه ، هه ق چه رخ و هم ف چاخ و ده منی میر شه ره فخان کورنی میر ثه بدال ، ژ بنه مالا (ثازیزان) یاکو ده مه کی در پژ خوند کاری ل جزیرنی کری یه . میر شه ره فخانی ناف بری خویندنگه ها (ستور) ثانکو مه دره ساستور ثاقا کری یه ؛ گوند و وار پیت وه رزگاری ئو چاندن و دا چاند بی تو تو تاقار لسبه رونی خویندنگه هی وه قف کری نه . مه لایی جزیرتی ده رسداره کنی (سه یدایه کنی) ولی مه دره ساستور بتویه . میر شه ره فخان ده رسداره کنی (سه یدایه کنی) ولی مه دره ساستور بتویه . میر شه ره فخان ده رسلا (۱۰۰۰) کی مشه ختی یسی زیدی بتویه .

زفنگی قان بیر و ران لسهر چهرختی ژینا مهلایتی جزیرتی لبهر چاقان دادنیت ، بنی کو نیشانه پیت گومان بز ژ تیکست (نهس) یان بیر و رایبیت بنی گومان لبهر چاقان دانیت ژ بز چهسپاندنا بیر و رایبیت خو . نیشانه پیت زفنگی بیر و رایبیت خو لسه داناینه چهند مالکیت ههلهستیت جزیرتی به یبیت ، بهری نهز مه لبهر چاقان داناینه . ثهو ژی جهنی ههلشکافتن و گینگهشتی به .

تشتنی کومان بر ینی دکرتن و پهییف و بیر و راییت زقنگی دا هـ م رئه چه چه کرتنه به کو پاشه ی ل دوی چه توننی بر مه دیاربوی کو شهرهفخان کورنی میر ثهبدالنی تازیزان سالا (۱۰۰۰)بی مشه ختی هه شهری (۱۰۰۹)بی زاینی بفهرمانا سولتانتی عوسمانتی بو

خوندکارلی جزیرلی(۳۱).

زفنگی ل دوی لیکدانا خو سالا ژ دایبوینی ا جزیرتی گوتی یه کو پاشی سالا (۹۰۰) مشهختی (کوچی)یه ، ههر وهسا سالا زیندیبوینا میر شهرهفخانی کری یه هه ف چهرختی وی ژ شهرهفنامتی دهرثینایه کو (۱۰۰۵)لی مشهختی یه ، به لتی دیسان بهزرا من چو نیشانه نینن ییت گومان بز کو جزیرتی باشی ی (۱۰۰۰)لی ژی بیت پاشی میر شهرهفخانی مزگه قتا ستور نافاکری نو نهو بتویه دهرسدار سهیدا).

و بلی هندی وی زفنگی سالا و دایبوینی ا جزیری بدرستی روهن نه کری به کا چه ند پاشی سالا (۹۰۰) می مشه ختی بتو به (۰) سالا (۱۰) سالا یان پیتر یا کیمیتر ، کو سالا پاشی (۹۰۰) می هه تا سالا (۱۰۰) می کو شهره فخان بتو یه خوند کارنی جزیری و نیف چه رخی (سه ده ی) پیتره گانکو (۹۰) سالات . و به و قتی یه کتی سالا و دایبتوینی ا جزیرتی وه کی شه قره شیت ره شه مه هی ره ش و تاری مایه چو سیناهیه که و بی دیار نیه . هه ر وه سا وی میرویا ده ستویر خازی چو سیناهیه که و بی خود بی وی گانکو دنیا لی تاری بتون یانی من هه مر نامی دا به رکی خو بده ینه من من هه و گری به دو بده ینه نیشانه بیت (به لگه بیت) د ده ست زفنگی دا کو جزیرتی کری به هه فی حور خ و هه فی ده م و چاخی میر شه ره فخانی جزیری :

⁽٣٦) شەرەفنامە بەرپەر (١٣٧ – ٢١٨) ئرىدەرى بەرى .

۱ مالکا هززانا دویماهی ب تیپا (ف)یه کو بهری بهززاندی داند قالمی :
 زفنگی بخو ب شباندنه کا ته قینداری دایه قاله ی :

خهف وان رهشاندن دل خهده نک تهشبیهی تیرین خالف شهره ف

گه د ته شبیهی تیرین خان شهره و ایشانه یه که (به لیگه که) زفنگی بیر و را خو پنی د چه سپینت ، که چی زفنگی بخو د رافا فنی هه لبه ستنی د به رپه ترخی (۲۷۱ _ ۲۷۲) ژ کتیبا خو (۳۷۱ دبیژیت : نه فی هه لبه ستا غه زه لی یا جزیرتی ، بربزا له شکرلی زهری نه مهمران گوتی یه ، کو ریزز کرنه کا وه سبا شه نگ و سپه هی بویه بله شکرلی جه نگیزخانی شباندی یه چاختی خو به رهه فیکری بن شبه د و جه نگنی له شکرلی ته یمورلی له نگ وهسا بسه هم و ترس و له رز بتویه ، به لنی در بیت و ان د دانان کو دل د کوزواندن و شبه و تاندن بدرستی شتی تیریت شهره فیخانی نه کو ل دلنی دوژمن و نه یار و پیلانگیریت بنوسه لبه رهم هم و شه به ناف به ن

۲_ ههر و هسا ئه ش مال کا هه لبه ستا جزیری یه یاکو دویماهی ب
 تیپا ئی تنی :

خانی خانات لامعنی نهجیا ته هسهر پر نور بی کهشتی به به ختنی ته گهز باینی نخیالف دور بی

⁽٣٧) المقد الجرهري في شرح ديوان الشيخ احمد الجزري (المصدر السابق).

هـه ر ئه ق مالسکا هه لبه ستا جزیرتی به یا گه له ک زاناییت کورد گیناینه سـه ر بیر و باوه برا کو جزیرتی د نافیه را چه رختی پینجتی و شه شنی ژی به هه ر وه کی هاتیه روهن کرن ، زفنگی دبیرژیت : رامان و په ژنا جزیرتی ژ « خانی خانان » نه خوندکار بی ته بریز بی به هـه ر وه کی نفیسه ریات سه رگوزه شتی یا جزیرتی نفیسی ، به لی رامان و په ژن ژ و بی په یفتی میر شه بدال به گنی خوندکار بی جزیرا به یفتی میر شه بدال به گنی خوندکار بی جزیرا بیر و را خو هـه تا خو وه کی ییت وی هزرا وال به به نک و خوندکار بی نیشانا نه راست دزانتی کو خوندکار بی ته بریز بی هدرا وال به نشانان » نیشانا نه راست دزانتی کو خوندکار بی ته بریز بی به به نی خانان » نیشانا (له قه با) خوندکار بی ته بریز بی به بی بویه .

۳_ ههر وه توف دقتی هه لبه ستا جزیری دا: ئهی شه هنشاه بی موعه زهم حه ق نگه هدار بی ته بی سبوره ئی (انافتحنا) دور و ما دار بی ته بی

زفنگی قنی مالکتی ب ههلبهستفه دبیژیت بخوندکارتی ته بریزلی نهگرتی به ، لتی به لتی ب میر شهره فخانتی خوندکارتی جزیرلی هلدایه ، نیشانه یا د دهست زفنگی دا هه ر گهفه به کو شویرها جزیرلی ئایه تایت قورئانتی لسه ر نفسی بتون ، رامان و پهژنا مهلایتی جزیرتی بسوره نمی ها انا فتحنا » شویرها جزیرلی یا نفسی به . ژریفه چو نیشانه (بهلکه) نینن کو شویرها د چار ره خایت باژیزلی جزیرلی دوه رهات (وهردهات) ئایه تایت قورئانتی لتی دنفسی بتون . یا دوولی ژی : گهلو هه شویرها

باژیزنی جزیرنی بتنی و شـویرهیت باژیزیت دی ل کوردسـتانی ثو و دهرقه ل وه لانیت بوسولمانا ثایه تیت قور ثانی لسه ر نقیسی هه بونه و یا وی و بلی باژیزنی جزیرنی وی و ریز و سه و به و ره و شتیت بوسولمانا بوینه کو ثایه تیت قور ثانی لسه ر منگفت و مناران و خویند گههیت شاگردیت زانیاری خواز لی دخویند ثایه تیت قور ثانی لسه دنهیسین ، کو نمتونه ل گهله جهان مانه و و بو به رك و باوه دی ثینان و بین بارزتن و دهست فه گر و دروندان و هنوفان ، نه مازه ل رازوه لاتا باشین و نافه و اسه و جه نگیت موگول و ته ته ران کو دویروکا مهزن زیده با شهر و جه نگیت موگول و ته ته ران کو دویروکا روزه ها تا نافین و نافه راست و جه نگیت موگول و ته ته ران کو دویروکا روزه ها تا نافین و نافه راست و جه رخی سیزدی هه تا جه رخی با نزدی با نزدی بارزتن شدید تو به ها ته و ناه و ناه و ناه دان و هنوفان رزگار نه بویه تو نه ها تیه با روزه با بارزترف .

٤ـ ئەڤ مالـكا ھەلبەسـتنى ۋى نىشانەيەكە د دەستنى زڤنىگىدا
 ژ بۆ چەسپاندنا بىر و را خو :

گەرچى دەر اقلىمى رابىع ھاتە تەختى سەلتەنەت

بادشاهنی هدفت اقلیمان سددلامکارنی تدبی .

زڤنگی د راڤا ڤنی مالکنیدا دبنیژیت: رامان و پهژنا مهلاینی جزیرتی جزیرا بنوتانه، ژ بهرکو باژیرنی جزیرنی دکهڤته د ناڤ دهڤهرا (همرنیم ـ اقلیمنی) چارنی ژ ههر ههڤت دهڤهران (اقلیمان)، لسهر لایك فهکرنا کهڤنا دهڤهرنیش کوردتی هاتینه لایك فهکرن ژ بنو کارگیری

ئو د ریخهبرنا کار و باریت وان ، به لنی ههر شهش ده قه ریت دی دری کیوبن ، باشی فنی مالکنی ژ هه لبه ستنی دکه ته نیشانه :

هے نهی تنی ته بریز و کوردستان لبهر حوکمی ته بن
 سهد وه کی شاهی خوراسانی د فهروارای ته بی

زقنگی ههر وه کی مالکیت به رخی هزر دکهت کو رامان و په ژنا جزیرتی نهخوندکار می ته بریز می یه هه تا کو ناقلی ته بریز می ژی به ری ناقلی کوددستان ها تبته گرتن ی به لئی دیسا زقنگی ب په سنکر نه کا میر می جزیر می کو میر شهره فخانه ب چیشنه ک و الوایه کئی لینمانه قه کو بناقتی زیده کهل کرن و شاراندن د ده نه قه له متی ، به لئی ههر وه کی به رمی بیر و راییت رویت مانه برتی نیشانه انو انه که ر

۱- باشی ثنی مالکی دکهته نیشانه ژ با گوتنا فنی ههلبهستنی
 ههمنی کو ب میر شهرهفخانی هاتیه هلدان :

ماجزیرکی شـــبه دار تــهختی هـــهفت اقلیــم بت ههم بحڪم و ســـهلتهنهت ئهسکهندمر و فهغفور بی

زقنگی لنك دیار و روهنه كو جزیرا برتا یا كو پایته ختی خوندكاری یا ته ببت بنگه هی كارگیری یا ههر ههفت ده قه ران كو خوندكاری یا فرندگار و پادشاهیت وان بكهی ، كو تو بولی خوندكاری یا خوودكی ته سكه نده رسی مه زنی یسی كو وه لاتیت جیهان كری نه دبن ده ستنی خوقه .

بکورتی ، ته جمه د دونگی هه دو هه لبه ستیت جزیرتی «خانی خانان لاممی نه جاته هه ر پر تور بی » و « ته ی شه هنشاه ی معظم (موئه زرم) حه ق نگه هدار ای ته بی ، بدو هه لبه ستیت په سنداری دادنیت یبت جزیرتی ب میر شه ره فخانی گلاتین ، ژ بلا چه سپاندنا بیر و را خلا لسه ر چه رختی ژینا جزیرتی به لنی بهزرا من نیشانه بیت گومان برنینن وه کی چه سپاندنا سه یداینی خانی کو ژ دایبوینی یا خو بیشی مالکی روهن کری یه :

۷ باشی ۴ محه د زفنگی قان نیشانه ییت ژیری ییت کو د دیوانا
 جزیرتی دا هه نه لبه مر چاف داد نیت دبیرویت :

۱ بهریکانا هززانهٔانینی یاکو دنافیه را مهلاینی جزیرتی اُسو مسیر نهمادیننی (عماد الدیننی) جزیرتی دا بویه کو د هنده دیوانیت جزیرتی دا هه به چیترین نیشانه به ژ بر چهسپاندنا بیر و را نمز دبیرم ، کو نهگه رچی نافنی چو میریت جزیرایی ژی بهری سالا هزارایی (۱۰۰۰) مشهختی د شهره فناما شهره فخاننی بدلیسی دا نینه به به ان ره نگه نه شهره برایه کنی میر شهره فی بیت یان ژی میره که بیت و پسهمیت میر شهره فخانی ییت کو پاشی وی بویه خوندکار ل جزیرای کو نه شهره به بریتی بویه .

۲_ ههر وه سا به ریانا هیزانها نینی یا کو ل نافسه را فه قسی ته بران و مهلای بینی جزیرتی کو دیسان د هنده دیوانیت جزیرتی دا هه به کو دیار دکه ت جزیرتی د سالا (۱۰۶۱) بی مشهختی هیژ یبی زینندی بویه ، فه فه ژبی روهن و خویا دبت ژ هه لبه سته کا فه قبی ته بران کو د ده ست نفیسادا هه به ئو ژریخه ژ (دلو رابه دلو رابه) ده ست بسی دکه ت کو دفتی هه لبه ستی دا گوتی به (هزار سال چلو و به لا چیز نه) هه روه کی مه د رافا و بی به ریاکانی دا روهنکری . بساشی مه فه فی نیشانه نه (به لگه نه) ییت بسی گومان لبه ر چافان داناین فه ز بشت راستم کو بیژم مهلای جزیرتی لدویاهی یا سه دبی نه هایی مشهختی ژ دایسی بویه نو هه تا باشی سالا هزار بی مشهختی ژبی یسی زینندی بویه کو ره نگه ژبی هه تا سالا (۱۰۰۰) بی مشهختی ثو ژ پینجه های بویه کو ره نگه ژبی هه تا سالا (۱۰۰۰) بی مشهختی ثو ژ پینجه های بویه کو ره نگه ژبی هه تا سالا (۱۰۰۰) بی مشهختی ثو ژ پینجه های

به لسی تشتی سسه رخی من ژ بهر دز قرت نه قه یه چه وا نه ف راستی به یا و هسا روهن و نه شکه را ژ دویروک فان و که سیت د نافه را خودا بوینه چه ند جوین و هسا بیر و راییت وان د گه لیر و ژیک جودا د چه سپاندنا چه رخی ژینا مه لاینی جزیرتی ، ژ به رکو نسه ن لسه ر قی هزر می مه کو وان که سان دیوانا جزیرتی بده ست که تی یه هه لبه ستیت تیدا لبه ر چه افیت وان که تی نه چه وا نه که هشتی نه قی راستیسی یا کو نه ز پسی روکمینم لسه ر ۱۹

بنی کومان تهجهد زفندگی بزافه کا مهزن کری یه ژ بلا خزفه کرنا

بیر و راییت گهالیر و جودا لسه دیارکرن و روهنکرنا چهرختی مهلایتی جزیرتی تیدا ژی ، لتی بهاتی بیر و راییت وی بخو ناکه قنه بهریك د چهسپاندنا چاخ و دممتی ژینا وی شانکو مهلایی ژ بهرکو زفنگی د سهرتا راقا دیوانا جزیرتی دا قان هه رستی میژویان لبه جافات دادنیت:

۱ـ د به رپه زخی (ل) د سه رتاینی دا ریزا (۲) می دبیژیت : تشتنی نه ز دبینم و نمه ز دشیم (دکارم) پی روکوماند ننی ژی لسه ربکه کو بنی گومانه ؛ جزیرتی ل دویماهی یا چه رختی ده هنی مشه ختی (کلاچی) ژ دایتی بتویه نمو ژی یه یانی پاشتی (۹۰۰) مشه ختی ، هه ف چه رختی میر شه بدالی ژ میریت نازیزان هه ف چه رختی میر شه بدالی ژ میریت نازیزان ییت ده مه کنی در یژ خوند کارتی ل جزیرا بلاتا کری هند . کو بدریژی نمه لسه ر ناختی نه .

۷- د به رپه زخی به رانبه ردا به رپه زخی (م) ، ریزا (۲۷) می پاشی لسه ر به ریکانا جزیرتی نو میر نه مادینتی ، فه قنی نه بران و جزیرتی دیدیشت دبیژیت : بنی گومان جزیرتی ل دویماهی یا نه هست دلی مشه ختی ژ دایتی بتریه ، هه تاکو پاشنی سالا هزار ای کو گه هشتی یه هزار و پینج هنی (۱۰۰۰) می نو ژبی ده رباز ژبی بتریه هیژ ینی ده رباز ژبی بتریه هیژ ینی دیرادی بتریه .

۳۔ د بەرپەزىلى (۸۹۰) ىلىدا ل فەرۇزا راقا پەيقتنا بەرىكانى لىناقبەرا مەلا ئەجەدىي جزيرتى ئو مىرئەمادىنىي جزيرتى رىزا پىنجى

(ه) دبیزیت: ناقتی چو میراکو ئهمادین ناف بت د چهرختی جزیرتی تیدا ژبی کو بزاستتی ئو بنی گومان سهدنی ده هنی (۱۰) مشهختی به بهاف من نه که قت ، میرنی جزیرنی دوی چهرخی دا (شهره فدین) میر شرف الدین کورنی خان ئه بدالی یتی کو برایه له هه بی ناقتی وی عزالدین و چه ند براییت دی هه بقینه هند (۳۸).

نه هدر سنی بیر و رایه نه پیت کو لبهر چاف د گه لیر و رایه نه پیت کو لبهر چاف د گه لیر و تیمه نه و جودا ، دراستینی دا نیزیکی نیکن ، ژ به رکو ، دویماهی یا چهرختی ده هنی مشهختی (کلاچی) سه رلی چهرختی یا نزدهی یا نیزیکی یا نزدهی به نانکو هزاری مشهختی ؛ به لیی نه ف هرماره دگه ل نیزیکی یا نوی ده ست نیشانکری و دانایی (۰۰) سالن ، نهگهر چه ند سال ژی مه ژای را کرن ژ بهر بیژه یا (چه ند) یا نه په ن ، دیسا جودایه کا نه یا کیم دمینت .

به لنی دو یماهی یا نه هسه دلای کو جارا دوولای دو جارکری یه بنی گومان هزاره ، پاشی هزارلای (۰۰) سال و ژلای ده رباز بتون دبته (۱۰۹۰) هزار و شیست و پیتر کو دو یماهی نینه ، ژ بلی هندی دی سالا ژ دایبوینی یا خانیتی نه مره کو بچو ره نگان هه تا هنگی نه شوه .

⁽۳۸) المقد الجوهري في شرح ديوان الشيخ احمد الجزري بهربه ((۸۹۰) ، ريزا پينجين ژ نهروزي راڤايين .

سهدنی ده هنی مشه ختی ژ هه ر دو میژویت دی روهن و گه شکه را تره چونکی چو گومان و نه په نی تیدا نینن . گالازی گو شه پرزه یا هه لشکیفه ره کنی (پشکنه ره کنی) ژ قان بیر و ران سه رسو زمانا وی یه : گه لا کی ژ هه رستی یان راستره ژ به رکو هه رستی بیر و راییت خو نیزیک ژی راستی ا درست ناده نه دهست . گه ش گالازی ثو شه پرزه یا ته حمه د زفنکی بهزرا من بنی گومانه کو ژ کیم پشت راستی ینی و ترسیانا ژ راستینی ده رکه تنه بی مروفه کنی بزافنی بشت راستینی و ترسیانا ژ راستینی ده رکه تنه بی مروفه کنی بزافنی بکت بگه همته راستینی ثو بچو ره نگان ژبی دویر نه که قیت .

ا بیر و راینت شدهرهزان ژ باژیرهی جزیرا بوتات ، ژ روشه نبیر و زانان و تلارقانان بگری ، ههتا کو دگه هیه هلازانهانان لسهر چهرختی ژینا مهلایتی جزیرتی بثمی ره نگ و چیشنتی ژیری ه :

ژ ریفه زانا ئو روشه نبیر کی دلسوژ و دهست هه ل و ببزاق ینی بناف و دهنگ میر جه لاده ت به درخان ، نه فینی به درخان پاشایتی (۲۹) و هلاتپاریز ، ژ بنه مالا ئازیزان خوندکاریت جزیر ای د کو فارا هاوار ره نگین دا ، ژ زار ده فتی مه لا ئه فدسه لام (عبدالسلام) د حه قسی یه گانکو دراست تاریخ ا وه فاتا مه لای دا فه روزه که بچوک نفیسی یه گوتی یه : نفستا کو بمنزایه ، مه لا ئه فدسه لام (عبدالسلام) ئه و د سالا (۱۳۲۲) می هجری دا (مشه ختی) نفیسی یه .

^{. (}۳۹) هاوار ، ههژمار (۳۰) کی ســالا نههنی ، چارشهمب چریا پاشین . (۱۹٤۱)کی شام ، چاپخانا سهباتن (ثبات) پهرپهتر (۳) رېزا (۱ ۰)کی .

مهلا ئەقدىســهلام د حەقنى تارىخا وەفاتا مەلنى دە ، ئو بزماننى عەرەبى فەرلازەكە كچك ل بەر قىنى نىشتىنى نىقىساندىيە ئوگلاتىيە .

تاریخا وه فاتا مه لنی نه خویایه . لنی دفینت به ری ثان پشتی سولتان فاتجی ، ثانکو « سولتان محمد فاتجی » ئه مربنی خودنی کریه . ل گزرا هه لبه ستیت وی مه لا د پهی فاتحیده چ~~و~~یه ره حمه تنی (⁽¹⁾ .

ئه مه لا (عبدوسه لامه) ، دیاره ژ نقیسه قانیت دیوانا جزیرتی بویه ههر وه کی دیاره ژ فهر لازا کتیب امیژویی ئه ده بی کوردتی د به ربه لای (۱۸۵) می دا ده می سهیدایی سجادتی دبیژیت (۱۸۵) : من چه ند پرسیار ده ربار می روهنکر نا مه عنا هنده هی زانیت جزیرتی ژ سهیدایی نهم محمد علی عونی کربون ، سهیدایی نافیری نه ز سویاس گوزار کرم کو ل ربوزا ۱ / ۵ / ۱۹۰۱ می به رسفا وان پرسیاران بر من

⁽٤٠) ، هاوار ، ههڙمارا (٣٠) يُن زيدهري بهري .

⁽٤١) مێڗۊى ئەدەبى كوردى ، علاءالدىن سجادى ، بەركى دوەم بەرپەر (١٨٥)

هنـــارتين، ئەز ۋگـەلەگ لاينىت بنرخ ۋ ۋىنا جزيرتى ھايداركرم نهمازه ئه و لاييت د كتيبا « مشاهير الكرد »دا به لي و بلي هنداي ژی چهند لایپت نوی دمربارلی جزیرتی بتر من نقیسی بتون ، ئهو لا ثه فه بوز گرنتو : من خو ومستاند ، بزاف و کرنشش کر کو بگههمه راستی یا هنده هلازانیت بنافتی جزیرتی بهلاف بوین و گومان تیدایه ، بزاقا من ساله کا دوراندور ینی چتر ، هه تاکو فنی دو عاهینی چاڤنی من بدیوانه کا دهست نفیسا جزیرتی که قتی ، یاکو ل کوردستانا ژیری ژی بهلاف و نیاسه و ل سالا (۱۳۲۲) یی مشهختی دا ل باژیر کی جزیر می هاتیه نفیسین . گهله از انستجی (مهعلومات) دو کی دیوانتی دا هه بترن . يهك ژ وان ئەقەيە دېيرىت : « سەلايتى جزىرتى ھەڤ چەرخىنى سىلولتان محمد فاتحىنى عوممانى بتريه ؛ كو ل دوىلى قىنى چەندىي جزيرى ژ وانه يېت كو ل دويماهىيا سەدىي نەھىي مشەختى ژی په ، گهو هـ لازانیت کو نافرنی سهعدتی و حافزی و جامعی جزیری تيدا ئينايي راسته هلازانيت مهلايلي جزيرتينه (٤٢).

⁽٤٢) محمد علی عونی بین نه م د فهرنز ا به ربه نزی (٢٠٦) تی ژکتیبا د مشاهیر الکرد » جزویا دووی نه م ثه مین زمکی ، سالا (۱۹٤۷) زا . باشی ببر و راییت خو لسه ر ژبنا جزیری لسه ر چاخی میر همادالدین روهن دکهت کو چو میر بوی ناقی د هماد الدین » نه را بوینه کو هه ف چاخیت جزیری بوینه ، جزیری نه کو زیمندی بویه ل جزیری ناقبه را سه دی کو دافری و در امان زی جامی به مراستین لی د گرمانی دایه ده ست نفیسا نه و هی زان بناقی وی نفیسی نه .

به لنی سجادتی ، د به رپه رخی (۲۰۳) یی ژکتیب خو میدوی نهده بی کوردتی (۴۳ دبیژیت: نوسخه کا دی ، نانکو نوسخه کا دی یا دی امه لاینی جزیرتی ژلاینی عمد شفیق نار قاسی ینی حوسه بنی ل ستامبولی ل ۱۳۴۰ه ۱۳۹۰ م بقان تیپان ئانکو تیپیت عهره بی هاتیه چاپکرن لسهر نوسخا نه لمانی ، نانکو نوسخا دیوانا جزیرتی یاکو بزه نگوگرافنی و مینه ینی ولی هاتیه وه رکرتن ، نوسخه که بدهستنی سه یداینی زانا عمد علی عونی هاتیه نقیسین و ل ددار الکتب للصریة » دایه ل قاهر می دبن هرمارا (۱۹۲/۱۹۰) بشکا فارستی دا.

دو نسخیت لایی ژ دهست نفیسیت دیوانا جزیرتی لنك سهیدایسی ناقبری ثانكو محمد علی عهونی هه نه ، یه ك ل سالا (۱۳۲۲)یی هجری ل باژیری جزیرتی ژلایتی عبدالسلام كوریی موراد كوریی عبدالسلام قه هاتیه نفیسین . یا دولی ل سالا (۱۹۵۰ ـ ۱۹۶۱) ل به غدا هاتیه نفیسین هند .

رامان و پهژن ژ قنی پنی گاخفتنا ژوری لسهر دهست نفیسینت دیوانا مهلاینی جزیرتی تهقهیه ، تهف بیر و را یینت ژیری ژانی تنیسه روهن کرن :

۱ مبدوسلام (عبدالسلام) موراد ، نقیسه رخی ههر دو دهست نقیسیت دیوانا جزیرتی به ، دهست نقیسیا نهم جهلاده ت بهدرخان

⁽۲۰۳) ميزوى ئەدەپى كوردى بەركى (دوەم) ژېدەرى بەرىنى، بەرپەر (۲۰۳) رېزا (۱۹)ىنى.

لسهر ئاخفتی د کزفارا هاوارلایدا ؛ ئو دهست نفیسا نهم محمد علی عونی چهند ئاگههداری ژی د ناما خودا ل ٤ / ٥ / ١٩٠١ بو سهیدایتی سجادتی نفیسین و وی د میژوی ئهده بی کوردتی دا به لافکرتی .

۷ - هـهر دو دهسـت نڤيس ل سالا (۱۳۲۲) مشـهختی ،
 عبدالسلام مواردی نڤيسینه ل دوی گؤتنا جهلاده ت بهدرخان و زارگؤتنا محمد علی عونی .

۳ چه رختی ژبنا مهلایتی جزیرتی ب خوندکاری ا سولتان محمد فاتحتی عوسمانی دایه نیاسین ئانکو جزیرتی کری به هدف چه رختی وی ، ثه که رچی د گومانتی دا هیلایه ، نه گوتی یه ، نه به ری نه ژبی پاشی سولتانتی نافیری چتو به به ر دلافانی یا خودلی .

٤ ثه حمد مه لا محمد زفنگی ههروه کی دیاره بیر و را پنیت خو لسهر چرختی ژبنا جزیرتی ههر ژ عبدالسلام مورادی زانینه ، به لای مخابن نه گوتی یه ، نیشانه ینیت فنی زانین و خو پنی نه هایدانتی ، شهو گوتین و ناخفتن ینیت کو د کوفارا نوسهری کورد دا دبن فینی مانشیتنی : هوزانقانه کریی نه نیاس مه لا عبدالسلام نساجی ئو چیروکا راقا دیوانا مه لاینی جزیرتی (۱۹۶) ی جزیری دوولی ژ راقا دیوانا جزیرتی دییژیت : ب راستی خو

⁽٤٤) نوسهری کورد هزمار (۷) نه قروز سالا (۱۹۷۳) تی به رپه تر (۵۰-۵۰) ر نفیسینا حمدی هبدالمجید ، د سه رزا چون و به رهه قرکرن بر چاپکرنن ر لایی (س. تامیدی) قه .

ژ سه رخی بزاقا من بنر راقاکرنا دیوانا جزیرتی نهم زاناید به رکه قتی نو هیژا مه لا عبدالسلام ناجی جزیرتی یخی کو ژکه نکه نیت زانیار پیت جزیرتی یخی کو ژکه نکه نیت زانیار پیت جزیرتی کو به رنقیژ (امام) و سه یدا بنویه دخویند نگه ها (ستور) لجزیر می یا کو میر شهره فخانی د سه دمی ده همی مشه ختی ناقاکرتی نو هه شد چه رخی مه لایدی جزیرتی ، کو مه لا لنی قه شارتی ، پاشی ژبه رئه گه ریت سیاسی و نول و نایینی مشه ختبتی یه هاتیه سوری متد همی متد همی مته در همی این می این

چهرختی ژینا جزیرتی ئو هاقمی ئو پنیوه ندا وی بچهرخ و چاختی ژین و پادشاهی یا سولتانتی عوسمانی محمد فاتحی قه ینی ل روزا (۲۲) رجه بنی سالا (۸۳۳)ی مشهختی هه شبه ری روزا (۲۰)ی نیسانتی (۲۹) سالا (۱٤۲۹)ی ژ دایبوینی یا عیسایی (س).

بنی گرمانه ، ههر وه کی ژگرتن و پهیڤیست نهم، جهلاده ت بهدرخانی د کوڤارا هاوار لای دا کرین و گاگه هدارییس سهیدایسی سجادتی ژزار گزتنا محمد علی عونی د میژوی ئهده بی کوردتی دا به لاڤکرین کو

⁽۱۶) العدد الجوهرى في شرح ديوان الشيخ الجزرى ، الجزء الثانى ص (۱-۱۱) كو پاشى دئى بدر يزى قتى جير توكا جا پكرنا راقا ديوان جزيرى يا عبدو سهلام ناحى كرى ، زفنكى زئى و هركرتى دا به رئى خو بده تتى ، نهدايه قتى هه تا مرى ثو بنافتى خو جا پكرى ل دويماهين يان جهه كن قده و دردا بدر يرتى لسه ر ثاخة ين .

⁽٤٦) فتـــ القسطنطينية ، الدكتور عبدالسلام عبدالمزيز فهمى ، دار الــكاتب العربي العدد (٢٢٨) ١٩٦٩

ئهم بدریژی لسهر گاخفتین و زفنگی د سهرتا رافا دیوانا جزیرتی دا پهرخی (ی) ریزا (ه) پینجنی کو گزتی : ههلبه ســـتا دویماهیبی ژ دیوانا مهلایتی جزیرتی یاکو ژ دهست نفیسا جزیرخی فهگوهازتی ، ههلبه ستا عهره بی یه یا کو بقتی مالکتی ده س پی دکه ت : یارای قلبی بسهام اللآهاتی (۷۶) هیـــــات نجــاتی یارای قلبی بسهام اللآهاتی (۷۶)

ته هدابه ستا عهره بی بیژه نیزیکی ههمینی ژ احمد باشابی به بهرکه قتی ینی کو سالا (۹۰۳) مشهختی فهرمانا خودنی بجهئینایی تو دهستویرخازی کری وهرگرتی به ، ثه ف أحمد باشایه ژ زانیاریست (داناییست) بناف وده نگیست عوصمانی بویه ، ژ بهر هندی بنی گومانه کومه لاینی جزیرتی باشی وی ژی به ، به لنی زفنگی د رافا فنی هه لبهستنی دا د به ربه زنی (۸٤۱) بی دا ، دفه ربزی ، ریزا (۱۳) بی بایداریه کی دهست پنی دکت دبیژیست :

« بزانه ئه فی ههلبه سته ژ جوره کنی خومالی به (تایبه تی) یکی هنزان فه هاندننی کو بزماننی عهره بی بنافی « المستزاد » بناف دکه ن ، اسر د کتیبا « الشقائق النعمانیة فی علماء الدولة العثمانیة » یاکو د فهرنزا دو پروکا کورنی خللکانی (ابن خلکان) دو ههلبه ستیت ژ فی جوره یکی هنزانان تیدا نفیسی نه ، یه ک ژ وان یا نافدارنی هنیژا خدر

⁽٤٧) بێژها « اللامانی » دکتێبا راڤا د یوانا جزبری ، زڤنگی گوهوریبه کریبه « اللحظات » چونکی مهعنا وی نهزانییه ، بهــزرا وی ژی ژ ههلبهستا څه حمد پاشایه ، بهرپه ری (۸۳۸) ۰

(خضر) به که کورخی جهلال الدینی یه یتی کو سالا (۸۹۳) می مشهختی فه مانا خود می بجهئینایه (۱۹۵ مه به ستا دوو می یا ژبی هاتی و به رکه قتی ته جهد پاشایه کورخی ولی الدینی حوسینی یه یتی کو سالا (۹۰۷) می مشه ختی دونیا روهن للی تاری بویه بهزرا من احمد پاشایی هه لبه ستا خو ژ هه له ستا خضر به گنی و درگرتی یه نانکو فه کوهازتی یه ، مهلایتی جزیرتی ژبی ژ هه ردوان هند .

رامان پهژن ژقنی هه لشکافتننی ئو ل دوتی چوننی کو فان نافداریت تورك نهمازه « سولتان محمد فاتح » سولتانی عومجانی ینی کو هاتیه گؤتن کو مهلاین جزیرتی هه ف چهرخنی وی بتریه ؛ چهرخ و چاخنی وی سولتانی چدند بیژی ئه شکهرا ئو نافداره نه تننی د دویروکا عومجانی ، روژهه لاتا نافین و نافه راست لنی د دویروکا جیهان ژی دا ؛ زیده بار ، فه گرتنا (داگیرکرنا) باژیر بنی قسته نتیننی (کوستانتینو پلنی) دسالا (۱۱۵۳) زا(۱۹۹) ؛ کو دویروکا نیت جیهانی بکریایه کا مه زن و

⁽٤٨) دكتور حسين مجيب المصرى د كتيبا و صلات بين العرب والفرس والترك، دراسة تاريخية ادبيه ص ٣٠٥ (١٩٧١) قان ريزان لسهر خدربهكن دنفيست : خضر به كه هوزانفانن يه كن توركه كو دوبروك (ميزو) بهوزان بزمانن توركى دانايه ، كو سنان پاشايي ين كو سالا (٨٩١) كي مشهختي چويه بهردلو قاني خودي هوزانه ك بدويروكا ثاقاكرنا مركه قتا سولتان عمد فاتحى هدايه .

⁽۱۹) دكتور عبد السلام عبد العزيز ، دكتيبا فتح القسطنطنية ص (۱۱-۱۰) دبيّزيت : قسته نتينيه (كوستانتنوّبل) د روّژا (۲۹) گولانا (مابيسا) سالا (۱٤٥٢) دا هاته ستاندن (قهكرتن)

رویدانه کا جیهانی ددنه قهلهمنی ، کو دکه نه دویماهی یا چهرختیت نافنجی تو سهر می دویروکا نوی یا جیهان .

هه که هاتو هه ف چه رخی یا جزیرتی بسولتان فاتحی فه ، بنه که که و تلیکست هاته چه سپاندن ، رخی دلای راست و روهن بت کو دبشه ده شت و له یلان بر خویاکرنا چاختی ژینا وی .

و ریمهٔ دابه رمی خو بده ینه پیوه ند و هاقلیها هوزانا جزیری یا کو زقنگی دبیروبت د دویماهی یا دهست نقیسه دیوانا جزیرتی یا ویری دار ، جزیرمی کو بفتی مالکنی دهست پنی دهکت :

يا راميى قلبى بسهام اللائهاتى هيهات نجاتى ما زال فداء لك روحى وحياتى من قبل ماتى

ثه فی هه لبه سته بنی کومان و ه کی هه لبه ستا احمد پاشاینی نافدار سی عوصمانی یه ینی هه ف چه رختی سولنان محمد فاتمی (۱۵) ، هه ف کور و

 ⁽٠٠) العدد الجوهري في ديوان الشيخ احمد الجزري الجزء الثاني ص (٨٣٨) .

⁽۱۰) سولتان محمدی فاتح (قهکر) ژ خوندکار پخت مهزن و بنافیدت چهرخ و چاخ و دهمی خو بویه ، ههر وهسا ژی ژ مهزنیدت جبهانی یه ل دوزا (۲۲)ی رهجه بی سالا (۸۳۳) مشه ختی هه قبه ری (۲۰)ی نیسانی سالا (۲۰)ی نی زا . ژ دایی بویه . محمدی فاتح ل ژیی (۲۱) سالین بویه سولتانی دهوله تا عوممانی . (۳۰) سالا ژی یه ، (۳۱) سالا سولتان بویه ، چه ند بیژی خوه ندا تو روشه نبیره کی ژ به ر خو ده ردر که قی بویه گهله ک حه ژ خویندنا دویروکا ملله تان ، جوگرافیایی ، حد

هه ف کار می د ه نوزان فانینی دا هه تا راده یه کا و هسا کو گوتنا ه خه لك لسه ر گاواینی گؤل و گایتینی پادشاه پیت خونه ، یا نافدار و به به لاف ، احمد پاشاینی نافیری چیترین نمونه یه ، هه تا کو سولتان نافیمی د ده منی فه کرنا قسته نتیننی ، احمد پاشا هنارتی یه نك شیخ گاق شمس الدینی دا کو ژبی پسیار بکه ت ، کاننی گه و چ د بیژیت بنو فنی کریارا گهم د بی بی رابین ، گه لو ، د بی شیین (کارین) دوژمنا بشکین یانه ؟

رامان و پهژنا سولتانی ژ قنی پرسیارنی تهقه بو کاننی زانا ئو شههرمزا ئو هایدارنی (ئاگههدارنی) نه په نی یا دی چ بیژیت ؟ شیخنی نافبری کلاتبوینی ؛ بنانه هیا خودنی ، هه که د جهه کنی دهست

اتماتیك و فه لسه فنی کری یه ، شه هر مزایه کنی باش بویه د چه ند زمانادا ؟ د عهره بی ، فارسی ، یونانی ثنی لاتینی ژ بلی تورکی روزا (۲۹) کولانا (مایس) سالا (۱۹۳) کی باژیزی قسته نتینی (ستانبولین) بایته ختی دموله تا بیزه نتی ثو دموله تا روزه ه لات فه کری یه ثانکو ستاندی یه (به ریه زنی) (۱۰ – ۱۱) ژ کتیبا فتح القسطنطینیه ، الدکتور عبدالسلام عبدالسلام عبدالسر فهمی ، المصدر السابق .

سولتان محمد في فاتح هوزانها نه كني ناقدار بویه ، سولتانني یه كني بویه نازناقی (ته خه لوسا) خو د هرزاننیت خوییت ته قبنداریی (غهزه این) بناقی (عهونی) گوتریه . دیوانه كه سپه می (۸۰) ي بهرپه زي هه به (الادب التركي . حسین مجیب المصري (۱۳۷۰ هـ ۱۹۹۱ م) بهربه ز (۱۳۲) . گب (Gibb) . يني دويروكهان : دبيريت ته زي بگومام كو فاتحي ديوان همه بت .

نیشانکری دا رخی هه بهت کو ثیریشنی ببه نه سهر ؛ بلا پافیژنه بازیری . احمد پاشا فه گه زیا ، گلانه سولتانی شیخی هتر گلات . ثینا محمد ناتحی کوهنی خو داینی ؛ دکهل ثه لندی (به ره به یانی) ده نگنی بانگی لومنی که لانا کو هافیتنی بلند بر ، به ره فانیت رومنی شکاندن (۱۵۰۰) .

زانا ئو شههرمزا ئو روشه نبیریت دهسته کی بلند و بالا د تورکی دا هه پی یه به بسیر و رانه (بیر و باوه برن) کو احمد پاشب هوزانثانی یه کنی (یه که مه) کو هوزانیست سنرانی (غنائی) بتورکتی عوسمانی فه هاندی نه به همر وه سائری ژ وانه ییت کوریچ و شد پا هوزانثانیت فارس کرتی وه کی حافز شیرازتی ئو جامتی لسه ر چویی به همتا راده یه کنی کو هوزانا احمد پاشایتی لدوی ئاوا هوزانا فارسی چون بویه به بایی کنیم و بسه و فه ناوا هوزانا فارسی پون بویه کو پوسته کنی ، یارا پیچه کا تورکتی کری یه به ر بویسکا هوزانا فارسسی ، پوسته کنی ، یارا پیچه کا تورکتی کری یه به ر بویسکا هوزانا فارسسی ، ئانکو بویسکا فارسی براپیچه کا تورکتی کری خه ملاندی یه (۱۹۵) .

ثهو وه کی یه کی یا هه لبه ستا جزیرتی دگه ل هه لبه ستا احمد پاشایتی ، یاکو زفنگی د به رپه ترمی (۸۳۸) و (۸٤۲) می ژ رافا دیوانا جزیرتی بقی ره نگری دیار و خویایه :

⁽٠٠) : تأريخ الادب التركي ، حسين مجيب المصرى ، ص (١٣٥ ـ ١٣٦) العدد السابق .

⁽۵۳) : صلات بــین العرب والفرس والترك ، دراســة تأریخیة أدبیة ، دكتور حسین مجیب المصری ص (٤٣١) رېزا (۲ ــ۳)

مالکا یه کنی: (یارامی قلبی) هند. جودایا تنی ته به رچاف د بیژه یا د نیف مالکا دوو کی دایه دیوانا جزیرتی: (مازال فداء لك)یه هند . لنی به لنی د هه لبه ستا بنافتی احمد پاشایی: (مازلت فداء لك)یه هند. مالکا دوو کی ژ هه لبه ستنی د هه ر دواندا و مکی گیر که بدرستی ؛ به لنی ته مالکا ژبری کو دبته مالکا سستی د هه لبه ستا جزیرتی دا ، د هه لبه ستا احمد پاشایی دا نینه:

مذ زينك الدهر بأزهار جمال يا روضة حسن أخجلت طل الورد بحب الوجناتي بين الصرمات

د مالکا چارلی یا ههلبهستا جزیری کو دبته مالکا سی د ههلبهستا احمد پاشایی د بغی جوره یی ژیری به د ههلبهستا جزیری دا :

جلباب دجی صدغك الحاب فؤادی یمکیك عیانا نیران جمیمی حجبت بالشهواتی من كل جهاتی

بهلتي د ههلبهستا احمد پاشاييدا بشي جورهييه

جلباب دجا صدغے فد أصبح مسكا ياظبى حريم فد احرق في الصين قلوب الظبيات نار الحسرات

کو ههر وه کی ته شکه را یه (جلباب دجی صدغك) د مالسکا هه قبه رکری دا و مکر یه که ، یا مایی ، جو دایه .

مالکا پینجنی د ههلبهستا جزیرتیدا بغی جوره ینی ژیری یه:

في ظلمة اصداغك مذ أصبح مسك ياظبي حريم قد أحرق في الصين قلوب الظبياتي نار الحسراتي

مه مال که هه که بناف د هه لبه ستا احمد باشایی دا نه بت به ای بی گومان تیفه لی نو جو دایا و بی ژ مالکا به ری و بی کو یا د هه لبه ستا احمد باشایی دا هه ر دفان چه ند بیژه یاندایه: (فی ظلمة) د هه لبه ستا جزیرتی دا ، هفیه ری (جلباب دجا) د مالکا هه لبه ستا احمد باشایی دا ، (أصداغك) د هه لبه ستا جزیرتی دا ، هه فیه ری (صدغك) د هه لبه ستا احمد باشایی دا ، کو جزیرتی دامالکا به رای دا (صدغك) ژی بکار نینایه تشتنی مایی بدرستی وه کی یه کن ، د نفیسیندی دا هنده جو دابیت امدادیی ژی هم نه دیارت.

پاشی زفنگی گزتی به : ههر و مکی شهر هزر دکهم ، ثه حمه د پاشایی هه لبه ستا خو ژ هه لبه ستا مه ولا خضر به گنی و مرکزتی به ، مه لاینی جزیرتی ژ هه ردووان . ثه گه رچی زفنگی هه لبه ستا خضر به گنی ژی دکه ل یا احمد پاشایی د کتیبا خرودا به لاف کری به به لنی لدوی با به تنی مه چو شه نگسته ثو ها قبل پیشه نینه ژ به ر هندی مه کوه نه دایدی .

پاشی زفنگی دبیژیت : مهلایتی جزیرتی یان ههه چهرختی احمد پاشایی بتربه کو چافی وی سهالبهستا وی یاعهره بی کهتی یه نوژی

و درگرتی به باشی گوهو زینه کا کیم تیدا ، یان ژی نیزیکی چهرختی وی بتویه . به لئی ثی بزیار بی یا کو زفنگی دایی ، بئی گومان بشته قانی ثو بشتگیری یا کریار یان ژی تیکستان (نستوسان) دفیت کو بیته چه سپاندنتی . تشتنی هه بی ثه قه به ، هه ر وه کی هافلیا هززانفانتی ثیرانی جامتی بسولتانی عوصمانتی محمد فاتحی قه ، یبی گو هنده که به به به بولتانی عوصمانتی محمد فاتحی قه ، یبی گو هنده که به به بولتانی وی (عونی) دادن ، چهرختی وی ، چاخ و ده متی پادشاهی یا وی بجاخ و ده متی بادشاهی یا وی بجاخ و ده متی بادشاهی و موزیریت وی هززانفان و زانیاریت نافدار بوینه وه کی احمد باشایی ، محمود باشایی و جزری قاسم باشایی ، همه می ده بارا (۳۰) هززانفانا دایه ، باره کتی مشه هه رسال بن هوزانفانتی هندی خواجه جهان و هوزانفانتی فارسی جامی د هنارت (۴۵) .

جامتی ، هززانشانی فارسی یکی کوسالا (۸۹۸) مشهختی چتر به به دلاشانی خود کی دنیا لئی تاری بتریه ، ژ هززانشانیت بناف ده مک و که نکه نیت فارس بتریه ، کو لنك زانا ئو رلاشه نبیریت تورك پایه عو په بیسکبلند بتریه ، ژ تیکه ل و نیاسیت سولتان محمد فاتمی شو کوریی وی سولتان بایه زیدی ژی بتریه (۵۰۰) . جامتی دیاره سه و پاس

⁽¹⁰⁾ تاريخ الادب النركي ، حسين مجيب المصري حي (١٣٠) للصدر السابق .

⁽ه.ه) تاريخ الادب النركي المصدر السابق (حاشية ص ١٣٠ – ١٣١) .

گوزاریه که بر سولتان محمد ناتجی هنارتی به پاشی دیاری ا سالانه که هشتینی ، گوتی یه :

طاب ریاك ای نسیم شمال ارسل النمل من خلوص وداد قائسلا ذاك منتهای جهدی ثم اوجز غالبارام

قم وسر نحو قبلة الآمال لسليان نصف رجل جراد والهدايا بقدر من يهدي واختتم بالسلام والاكرام

کو سے دلی ولی دکهل سنی مالکنت دویماهیتی بزمانتی عدر دبی ، گیک لدولی یادی هاتیه نفیسن (۱۵).

احمد پاشا یکی کو بهرایی مه گوتی کو لسه ر رایچ وشد و با هوزانقانیت نارس د چو وه کی حافزی و جامی ، نیساس و تایکه الی سولتان محمد فاتحی بتریه ، بسی گومانه دلی هه ف جاختی جامتی ژی بیت تهکه ر چی ژ وی ژی در پیژتر بیت کو دسالا (۹۰۲) مشه ختی ، هم قبه ری (۱٤۹۹) یی چو بیته به ر دلوقانی یا خود بی تانکو مربت (۱۵۸)، به لی جامتی دسالا (۸۹۸) بی مشه ختی فه رمانا خود بی بجهئینایه .

جامق ژ بلی هندلی ژی کو مهلایتی جزیرتی بخو نافتی وی د مالکا ژیریدا ئینایه گوتی یه :

السطر (۱۸۳) صلات بین العرب والفرس والترك : دكتور حسین امین مجیب ص (۱۸۳) السطر (~ 1) .

⁽٧٠) تاريخ الادب التركى ص (١٤١) السطر (١٠) .

مهزا ژ ئهول چ بـهر خامتی ، کشاند ئـاخر ب بهدنای ژ رهنگ سـهعدی و جای ژ شـوهره ت پتی حسین عای جای ل (۸۱۷) هـ (۱٤۱۳) م هاتیه دنیایتی ؛ ل (۸۷۷ هـ ۱٤۷۲) د ریدکا کوردستانیزا کو د باژیزلایی هـه ثلیریزا چوبتو حهجتی ، ئو ل (۸۹۸ هـ ۱٤۹۲م) مری یه . چاختی کو دگهل کهروانی دچتو حهجتی کو د کوردستانیزا دهربازدبتو ، لسـهر هنزانی ئو تنری گاخشی به ، دبیریت :

پیره مردی بدیده أم ز جزیر نیسه مردی بدیده أم ز حریر

ساخبریه کو ئه فی پیره مهرده ینی کو چافتی جامتی پنی که فتی ئانکو دیتی مهلاینی جزیرتی بتویه ، فتیجا یان مهلاینی جزیرتی به چتویه سبه ر ریسکا وی دهمنی دهربازبوی یان ژخی ئه و (جامتی) ینی چتویه جزیرایی ، کو ثه ف چهنده د تاری با نه زانیننی دا مایه ، هسه ر چه ند چتونا جامتی بر جزیرا برتا چیتر د جهنی خودایه ، نیفه میر (نیف میر) ژی عه لی حه ریری یه (۱۹۵) .

بهزرا من ، سهیداینی سجادتی ، ههر وه کی دیاره ، کهرواننی کو د حهریر پردا بن هه فلیرایی ثینای بو به غدا تو حجازای ژ مه عنا مالکا هزرانا جامتی « پیره مهردایی بدیده آم هند » . بن دیار بویه ،

⁽۵۸) مێژوی ئەدەبى کوردتى ، علاءالدېن سجادتى (۱۳۷۱ ــ ۱۹۰۲) بەرپەێر (۱۰۸) رێژا (٤ ــ ۱۳) ێ ، ژێدەرێ. بەرێ .

ئو ژ هنده سهروکانیان وه کی «القضیة الکردیة » یا « بلهج شیرکو » «کورد و کوردستان » و « مشاهیر الکرد » ییت ئهمین زه کی ؛ کو عه بی حهریری کری به ناکنجیه کنی ناحیا « حهریر » یاکو بقهزا شهقلاثاثه ژ لاینی کارگیرینی ثه گریدایی .

به لی هسه روه کی من د روزناما برایی دا (۱۹) ثو د ده فته ری کورده واری دا (۱۰) به لافیکری ، عسه بی حدر برتی خه لکنی گوند می حدر برخی نینه هه روه کی سسه بیدا بنی سجادتی ل دوی گوتنا که فنه سه روکانی با چتر یی ، عه بی حدر برتی خه لکنی گوند می «حدر بره» . گوند می حدر بر ، گونده که ژگوند بیت ناحیا شه من دینان ، ل ولایه تا هه کاریا (۱۱۱) . نیشانه یا (به لگه ینی) فنی راستینی ینی دوو می ژی عه بی حدر برتی هوزان بزار می کرمانجتی فه هاندی نه ، ژ بلی هند می و در برتی خاتی ، نافنی حدر برتی باشی نافنی مه لاین جزیرتی د مه م و زیننی دا ثینایه گوتی به :

⁽۰۹) رۆژناما برایی ، هژمار (۳۰۰) رۆژا ۲۹ / ۳ / ۱۹۹۸ ع**ەلى خەر**ىرى**تى .** س . ئامى<u>دى</u> .

⁽٦٠) هۆزانىقانى كلاسىكى يىنى بناڤ دەنك ، عەلى خەربىرى دەفتەرى كوردەوارى ھۇمار (٣) بەركىنى سىنى ، مايېس ئاغوستوس (١٩٧٠) بەربـەۆ (٢١ ــ ٧٧) صادق ئامىدى .

⁽۱۱) جامنی رسالبا و حکایتان بزمانی کورمانجی اسکندر ژابا پتروّکراد (۲۷۷ هـ ۱۸۹۰م)

بینا افه رحا ماه لای جزیری پنی حهی بکرا عه لی حه ریری (۱۲)

قیجا هه که راست بیت جامتی دگه ل کهروانی د کوردستانیزا بوری ماتبیت ، دقیت د گوندتی حسه ریریزا بوری بیت هاتبی ته جوله میرگی ئو ژویربی ژی هاتبی ته چه لنی ئو ئامیدینی ؛ د ویریزا چتربی ته جزیربی ؛ یان ژی مه لا ژ جزیربی چتربی ته به راهیتی کا لکیرتی روهن نینه .

به لنی و مسا دیاره ئه و گؤتن و په پیف هزر و گاشؤین ، چو راستی و بنگه ه ژ بؤ نینن ل دوی سهرهاتی یا کوردتی : که س بئاشؤیا ناگه هته شؤیا . ئانکو که سی بهزر و خه یالا ناگه هته راستی ئو حه قیقه تا .

بمالسکا ژوری یا کو جامتی ب جزیرتی ثو حدیرتی هلدایی هه که راست بیت ، چکو سجادتی دهست نیشان نه کری یه ژ کیرخی فه گوهازتی یه ، ثه گهرچی لبهرانبه ری جزیرتی نافنی جامتی ئینابت ، جزیرتی ثو جامتی دلایی هه ف چهرخبن . جامتی هه ف چهرختی سولتان محمد فاتمی بتویه بنیشانه یا هه لبه ستا وه که سویاسگوزار بتی دلی هلدایی ژ بهر ده ستگرتنا سالانه یا فاتمی یان خه لاتکرنتی ، جزیرتی دلی ببته هه ف چهرختی فاتمی ، ژ بلی هافلی یا احمد پاشایتی نافدار می عوصمانتی هنوزان فاتمی می کو شه فیندار می شاوا ثو چیشنتی هنوزان

⁽۲۲) احدغاني ، مهموزين ژلادهري بهري .

فه هاندنا ه نوزانیت فارسی کو جامتی ژ سه رکیشیت وانه، نه حمه دیشا دفتی چه ندیرویدا هسه فی بیر و رایه (هاف بیر و باوه ره) دگه ل مه نایتی جزیرتی هه ر وه کی نه فی هه ر دووه ژی نانکو احمد پاشا نو جزیرتی هاف بیر و را بوینه دفه هاندنا هه نبه ستا «یارای قلبی» هتد . بزمانتی عه ره بی کو زفنگی وه سا هزر کری به ، جزیرتی ژ وی وه رگرتی به ، کو نه و گلاتن دلی راست بیت هه که بنیشانه وی وه رگرتی به به بنیشانه نه و میاندن کو جزیرتی باشی احمد پاشایی فه رمانا خودتی بجه نینایه .

. . . . .

ـ ملخص المقال -

شاعر اللحن والقافية الملا احمد الجزري

العضو المؤازر: صادق بهاء الدين الآثاميدي

۔ القسم الاول -

لقد أجم الباحثون على ان الملا احمد الجزري من عظماء الشعراء الذين ماشوا في القرن الحادى عشر الهجري أو السادس عشر الميلادي بحيث ذاع صيته وقتئذ في كافة ارجاء كردستان وخاصة في امارات بوتان ، دياربكر ، بدليس ، موش و به هدينان ، بحيث عد في مرتبة فطامل شعراء عصره من امثال حافظ الشيرازي وعبدالرجن الجامي من الشعراء في اللغه الفارسية وابن الفارض في اللغة العربية والفضولي في اللغة التركية ، وذلك لما امتازت به قصائده من الفصاحة والبلاغة والاستمارات الحلوة اللطيفة والكنايات الشيقة والاشارات الصوفية والتشبيهات الغرامية التي يصعب تحديد ما يراد بها من نوع الحب الذي يريده ، أهو الغزل الانساني ام الوجد الألهي ؟

اسسمه احمد واشستهر بالملا الجزيري (مهلايي جزيرى) نسبة الى جزيزة ابن همر مسقط رأسه حسب رأى البعض أو نسبة الى مدينة (جزير) الواقعة على الجانب الغربي لنهر دجله والتي كانت تحيط بقلعتها الماء من الجهات الأربع ولذا سميت « بجزير » واشتهرت منذ القدم بجزيرة بوتان القريبة من (جبل جودى) حيث استوت عليه سفينة نوح عليه السلم الآية : وقيل يا أرض ابلعى ماءك ويا سماء أقلعى وغيض الماء وقضى الأمر واستوت على الجودى وقبل بعداً للقوم الظالمين . صدق الله العظيم (القرآن الكريم) سورة هود الآية (٤٢).

لقد كانت (جزير) في عهد أمراء آزيزان الذين حكموا الامارة ردحاً من الزمن مركزا اقتصادياً هاماً في الجزء الغربي من كردستان ، محيث كانت مرتبطة بطرق القوافل مع مركز امارة بهدينان العمادية ، ودياربكر وماردين وبدليب وموش ووان وبايزيد و (جولهميرك) اضافة الى ارتباطها مع الموصل والجهات الجنوبية من كردستان . لذا فقد انتعشت الحياة الاقتصادية نسبيا فيها بعد ان سادها الهدوء النسبي ، واهتم الامراء ببناء بعض المساجد والمدارس الدينية ومخاصة في عهد بعض الامراء امثال بدربك شاه على بك الذي حكم (٧٠) سنة والامير شرف خان بن ابدال باني المدرسة الحمراء (مدرسا سرقر) التي درس فيها الجزري ودفن فيها .

عصــره:

لقد إختلف الباحثون في تحديد العصــر الذي عاش فيــه

الشيخ الجزرى اختلافاً كبيراً ؛ فبينما يرى المستشرق الروسي السيد السكندر (ژابا) قنصل دولة روسيا القيصرية بأنه ولد سنة (٤٠) في (حزير) في عهد الامير عمادالدين حاكم الامارة وتوفي سنة (٢٥٥) ودفن فيها ، وهو على ما يبدو غير منطقي اذ لايعقل بانه عاش (١٦) سنة وخلف ديوانه ، أما ئي، ب، سون المشهور ب (ميجر سون) الخبير باللغة الكردية وشؤون الكرد فيقول : بان الجزيري عاش في القرن الثاني عشر الميلادي ، ويؤيده في ذلك الدكتور (بلهج شيركو) فيقول انه توفي في سنة (١٦٠٠) م في جزير ودفن فيها وقبره مشهور يزار ،

ولكن المؤرخ الكردي الكبير العلامة محمد أمين زكى فيعتقد بأنه عاش في النصف الاخير من القرن السادس الهجري ويغلب على الظن أنه كان عهد (حماد الدين زنكي) . فيبدو أنهم متفقون في الرأي على ان الجزيري عاش في القرن السادس الهجري أي الثاني عشر الليلادي . غير ان وجهة نظرهم هذه بعيدة عن الواقع ، اذ ان الجزيري أورد اسماء بعض شعراء الفرس كسعدي ، وحافظ وجامي بمن عاشوا في اواخر القرن السابع والثامن والتاسع للهجرة ، مما يدل دلالة قاطعة على انه اما كان معاصراً لهم او عاش بعدهم وهو الارجمع ، بدليل ان عبدالرجن جامي أورد إسم الجزيري في احد أبيات قصائده .

اما الاستاذ (زڤنكى)، احمد بن عمد، مفتى قاميشلى الذي شـرح ديوانه باللغة العربية وطبعها عام (١٩٥٩) م فيعتقــد بان الجزيري عاش في عهد الامير شرفخان بن ابدال من عائلة ازيزان الذي اصبح اميراً

بام من السلطان سنة (١٠٠٠) ه واعتقاده مبني على الاشـــارات والاحداث التأريخية التي وردت في قصائده وبخاصة ورود اسمه في نهاية احد الابيات : « تشبيهـــى تيرين خان شرف » وأن الجزيري درّس في المدرسة الدينية للسمى: (مهدرسا ستور) اى للدرسة الحمراء ، ولكن لم يسند رأيه بادلة قاطمة او اسانيد مقنعة .

اما عبدالسلام مراد ناجى الشاعر المطلع الخبير باحوال مدينة جزير التي ولد فيها ودرس فيها حتى اصبح مدرساً في (مهدرسا ستور) ونسخ ديوان الجزيري حسب قول الاستاذ جلادت بدرخان والاســـتاذ عمد على عونى فيعتقد : بأن الجزيري عاش في عهد السلطان محمد الفاتح (٨٣٣ هـ ١٤٢٩ م) وتوفي بعده . ومما يسند هذا الرأي ان السلطان محمد الفاتح كان قد اتخذ احمد باشا نديماً له ، لانه كان يعاشر الملماء والشعراء حتى شعراء الفرس حيث كان يرسل مبلغاً كافياً مر المال سنويا لمبدالرجمن جامي وغيره، الذي رئــى السلطان بعد وفاته . وان الشيخ الجزيري على ما ذكره (زفنكي) في شرح القصيدة الوحيدة باللغة العربية من نوع للستزاد للموجودة في ديوانه قد نقلها مر احمد ياشا بعد اضافة ابيات وتغيير كلمات منها . وأن جاي عندما ذهب الى الحج عن طريق كردستان ذكر اسم الجزيري مع اسم على الحريري في احد ابيات قصائده كما ورد في كتاب (ميزوى ئهدبى كوردى ، للاستاذ علاء الدير • ي سجادي .

. . . . . .

نفتك وانين*

ئەمىنتى عەقدال

نیشانلید پارهقهکرنتی

زمانی مهدا نیشانید پاره فه کرنی نه فید هان : نقتکا پاشر (٠) ، نقتمیر کول (١) و دو نقتك (:) . نه فانا کشك نیشان ددن ، و مکی جوملیدا گه لا ل کید مرسی سه کناندن دکه فه

ئۆرتىنى ، ياننى خوەندنىنى مەرى ل كىيىدەرىنى ، چ قەدەر گەرەك بسەكنە و پاشنى دىسا دەست پىي بكە ، بخونە

نقتكا باشن

پهی ههر جومله که کوتبتریرا تنی دانتین (۰) پهی نقتکا یاشنزا (۴٪ کو دختونه)گهره که حه فه کی دها زلاده بسکنه ، چمکی جومله عهیان دکه ههر تلینه که کورت . ثهو نلیت دکاره باشقه به ، دکاره ب جوملنی تلیکستنی به دنزا گرلادایبه .

نقتقْيْرگول (؛) تنی دانټېن

أ ـ گورتا جوملاید کو قهواتا وانا وهکههٔ ، گلید نیتا خوهیه تهمامیهٔ ههٔ تا کریدایینه ، زوربونا وانه وهکههٔ بوتی ههیه ، ههلا دکارن باشقه ژی بایر نقیساندن و فه همکرن ، مهسه ه : « سبه سافتی بو » ؛ « چفیکا کره ثیته ـ ثیت » ؛ « کلامباینهٔان پی کلامباینی نان (قهسه ل) دچنی » ؛ « قیزا دستران » ؛ « مهر ههوه سکار بو له زه فی یا گهیشتی میزه کرا » .

ئەق ھەر دۇ جوملە ئىيىد نقتقىرگولىنە ، مەسەلە : «رۆيتى شىمەوق ددا ژ ئىرتا عەزمىن ، سىا مە سەر ھەسپا نەدكەت عەردىنى » (۱) و ئىيد مايتى .

⁽۱) بنهينز ، يوسڤنن پهڪٽو ، سعيد ، د نقبسك . ڪورم . سٽوف » په زيفان ، ١٩٠٤ ، رو ٢٤٠

ب ل کوتاسی ا و می جوملتی ، وه کی په ی ویژا دهست ب شرو قه کرنتی دبه ، مهسمه : « ده متی شاش و مهعت مام ، وانا زودا منزا گلات بتر ، وه کی تهوی کو ته و کتیبا ته رکی ناقا چه ند روژادا خوه ندی یه » (ژ کتیبا ده رستی) .

جـ پهی وان خهبهرازا ، گید کو کورت دبن ، یانی کورت تین نقیساندن ، مهسه اد : « هه ف ، حه سبر خهبات چی بنی کو نخوز نی یه » ، « پر نوف ، گیفان دهرسدار نی ماتیماتیکییه » . قان ههردو جوملادا هاتنه نقیساندن خهبهرید « هه ف ، » و « بر نوف ، » و نهتهمام ، پاش وان هاتیه دانین نقت گیرگول . گهره الله حه مقر خهبهرید کورت کری ب نقت گیرگول بین نقیساندن .

قيركول (،) تني نفيساندن

أ _ ئۆرتا جوملىد سەرە دۇئانىدا ، مەسـەلە : « وەختا ئەم رۇنشتن دۆرا تەختە » ، ئەوانا پاشدا قەكشان . « وەختا مە نان دخار ، بەدر شەرم دكر » . « حەســىلا ، وەختا ئەم راستى قادر ھاتــين ، خوە دا پاش » . (ژ كتىبىد دەرسا) .

بو ویقینا ماشینا مه ، دو ل پهی خوه کره رایز ، ساوقاق ـ
 ساوقاق فرقاس کر » (۲)

⁽۷) ج که مجوّ ، ب بهر ب گوندی کوّ لخوّزقانی ین . « عهفزاند . نشیسکاری کوره . کورم . سوّف ، یا ۱۷ ، یه زیشان ، ۱۹۶۸ . رق ، ۹۰ .

ب گورتا وان جوملادا تنی نفیساندن ، گید کو قهوه تا وانا گوتنیدا وهکه قن ، لنی گورتا وانیدا په فیگریدانیا که تونه نه ، گاوا : « گهز فه گریام هاتم مال ، رنی توی بهرف بتوبتو ، من رنی نهدیت » (۳) . « گهز جتوم گوما کو لخوزنی ، ونی گوما ته کیدا توی دهوار و بهز بتو » . یانی وی ته ننی هه نه په فیگریدانی کید « بونا » ، « کو » و « لنی » ، مهسه له :

« ئەز چۆم مەكتەبىي، بۇنا رند ھىنىبى» . « ئەوى دلەزاند، كو زۇ بگهيۋە مال» ، تراكتۇرىست وىلى پلانا خوە بقەدىنە، وەكى جارنا تەمبەلىيىي نەكە» .

مستلا ، حهسلا ، عهالا ، كارلا ، ئيڤان چترنه دهشتلی ، لنی باقنی وان ما له مالنی .

« باسلا چتر مالنی ، عه للا چتر ناف کوند ، لنی خوشکا وانا چتر پیز بدلاشه . حه سلا ، قه رلا ، کترزنه ده لالن ، رند دخونن ، لنی حه سه ن ، قاسلا رند ناخونن » .

« كهسر دليست ، لني حهسر ري شا دبر » .

ج ـ جومله یان ژی خه به رید کو دکه قن انورتا جوملا تام ، بونا دها فه رحکرنا نیتا جوملی ، مهسه نه : شانید موزید حهسویه هنگ ، راست کوتی ، و شانی عهدویی محمه د رندترن .

⁽۳) عەرەب شامىلۇڭ ، _ سۆباتەزە ئو شالىن پىرھەباسى « رياتەزە » نۆ . ۷۱ ، سالا ۱۹۰۷ .

ثهرایی ، لنی چاوا ، ثهز وی ناس دکم . ثهز و میملا ، هلبهت ، چون باژالایی ملاسکایایی . ئهز تو ، راستی ، مینا برآنه ب هه فردا . ثه گهر که سلا میره کی خهاتچییه ، لنی چاوا ، ده دلا دی خلارته کی ژ وی کیم تر نینه .

حـ پیم وان خهبهرا ، ثیدکو گازی ینی نیشان ددن ، و مکی ته وانا ل کوتاسی با جوملاینه ، مهسه ه :

> دیسا هات بهرچهعقید مرخی ، وان ، باقدی من چتریه ، ل پیستیرکی نیشانه ^(٤) .

خ۔ قیرکول جوملیدا تنی دانین ، یان ژی نفیساندن بهی خهبه رید کو جوملیدا تهقل سے و همیه ، و همتا به فکریدانوکا م دکه قه گورتی ، مهسه الله :

« خوشکا من هری ینی در پیسه ، هم ژی گورا چی دکه » .
 « خایلاز هم هین دبه ، هم ژی کو څخوز پیدا دخه بته » .
 « بالتونی زانه هم ثاقل بتر ، هم دلو ثان ، هم ژی ثالیکار » .

⁽٤) و . نادر ، _ خازل عهفرّان . نقیسك ، كورم سوّف ، یا ۱۷ - یهریّقان ، سالا ۱۹٤۸ ، روّ ۷۰

دو نقتك تنيدانين

أ ـ ل كوتاسي يا خەبەرا ناۋا جوملىدا كو تىپى شرۇۋەكرن ، مەسەلە :

« أيرز به عس مه به لا بق :

﴿ رَيَّا تُهْزُهُ وَلَيْ دُمْرِكُي }

دلتي مه پنيزا شابق ،

سهر ولی به عس و خه به رلی (۵)

وکی جوملندا ، یاکو گهلهك یان ژی هندك خهبهرنید ههژماری یکی تنیدا ههبین ، مهسهله:

« میلاون ، میلیون عهدلای حز ،

دكەنن : ئەگەر كوز ، ئەگەر قىز ؛

میلیون ، میلیون بهیراقید سور ،

ب دهستا دبن دور ب دور » (٦٠) .

هه قالتی مه شهم لا هات الا تاخی : حزکریتی مه ی القردجی و دهست ب حه نه کاکر .

⁽۰) ق . مراد « ریانه زه » _ را » بنه پنز گازیتا « ریانه زه » نوّ ۱۱ . سالا ۱۹۰۰ .

⁽۱) يوسڤێێ؞ؠهکێ ، ــکولانا عهدلايێ ، بنهێز ﴿ ريا تهزه ۽ نێ ٢٦ . س . ١٩٥٥ .

ب دهوسا عوزقه کی جوملتی ترخی دانتین ، وه کی مهری دکاره نه نقیسه ،

لای دو نقتك دده ثازوروكرن ، مهسهله : برخی من دهرسداره ،

ثهز : شاگرتم

ج_ پیش خهبهرید ههژمارا ، مهسهه ، ههڤالید من حزکری گهڤن : شیرلا ، ئیڤان ، قاسلا و عهگید .

ح_ پهى جوملا ھەژمارىزا ، وەكى نىتنا وىلى ب جوملىدا پەى ھەقزا ، يان ژى ب سەرىمى تەمام تىلى عەيانكرىن ، مەسسەلە ، ھەر كۆلخــلاز قامەك بۆرجدارە :

۱_ رند بخهبته ، پاکی ههزه جفاتا ، ژ ههڤالند خوه پاشدا نهمینه .

٧_ ب سدقتي قه نج بقه دينه پيشدا نيننيد بريگادير .

٣ و وختيدا بقه دينه خهاتا كو لخور عي ، بونا قه داندنا پلانا .

٤ پهى وان خهبهرازا ، ئىدا كو ژمارى نیشان ددن ، ئاوا :

بهرای ، عهولن ، پاشن ، پیشن دؤدا ، سسیا و گید مایتی .

مهسهله : منیتنز بهرنی عهولن دهرسنید خوه رند حازر کر،

یاشینی چتر دهرڤا ، برّ ب ههڤالنی خـــوهرّا بلیزه و

ئند مايتي.

نیشانید جزره گلاتنتی

نیشانید جوزه گوتنگی گه قید هانن : نیشانا پرسکرنگی (۱) ، نیشانا گازی یکی (۱) .

ئەق نیشانید هان تـین دانین بو وسی یه کـی ، وه کی مهری وهختا خهبهردانی خهبهرا ئوسا بیژن ، کو یا پرسنی یه ، ب پرسکرن بیژه ، ئهگهر یا گـازی بـییه ، جورسی گـازی یـی بیژه .

۱- نیشانا پرسکرنتی (؟) . جوملیدا تهم نیشانا پرسکرنتی داتینن
 کوتاسی یا جوملتی ، مهسه :

باقن ، ئەونى گـنن ، ـ تە چزا واكر ؟
 من چەعقىنى خوە ھىنى تەزە قەدكر ؛
 منـنى ھىنى تەزە بلىست خوەزا ،
 تە دەستـنى من گرت ، ئەز دامە مىررا »(۷)

۲ نیشانا گازی بنی (!) ، چاوا نیشانا پرسنی ، ئوسا ژی نیشانا گازی بنی تنیدانیتن کو تاسی با جوملنی ، ب وی جوره بنی ، کو عمیان دکه ههوه سکاری بنی و خه به را و نی به گازی بنی سهره ، و می در پژ تنی گلاتن ، مهسه ای :

« ههی واخ ۱ ههی واخ ۱ ههی ثهث چ دنیایه ؟
 واکره گازی و کهت دهثه زؤ ،

⁽٧) ح. جندی، شهعری و نف ك. س. ، يهر پتمان، سالا ١٩٥٤، رة ٢٠٠

میّقانی مالی عهجیبمای مان »(^(۸)

نيشانيد شروفه كرنتي

نیشائید شروفه کرنتی نه قنید هان : جوت قیر کول (،، ،،)،
یان ژی گاوا تنی نفیساندن (« ، ،)، هلبهت جوزنی پنیشن دها
هنیسایه بو دهستنفیسار ، به ند (( ))، پونقتك (. .) جغیزا
قهقه تاندنتی (-)، جغیزا که هیاندا هه ق (-)، نه قانا کشك شروفه دکن نیتا جوملتی، گازورو دکن په قرادانا خه به راید جوملتی .

١_ دكه قن ناڤا جرّ تڤيركولا :

ده دو ناف چه مدا کره گازی : ،، ده رسدار می مه کته با مه : عه لی یکی نیر کرت ، سه کته با مه رند هین دبن ، شه وانا ده رسید خوه رند حازر دکن ،، .

ب و هخت ا ناقا جو ملایدا دنفیسن ناقلاب هدفالتی یا ، گیداره خانا ، قابریقا - زدفودا ، گوسا ژی ناقلاب تاریخی ، مهسه : گهز عوز فری هه فالتی یا ، برا گوندا به نه خودندیستی ،، یکی بوم ، و مکی به رکی ناف مه دا هه بور ، گه و هه فالتی هاتیه

⁽A) ج. جەلىل ، كلاما ھۆزىينك « نف . ك . س . » يەرىپقان سالا ۱۹۰۳ ،

هلدانتین . کوما پارتیزانا ،، بونا و ه ته ن گهه ك میرخاستی کر ،، . نیلسون ستیپانیان ،، میرخاستی تفیاقا سوقیتی یی درباره یه ،، . سیا به ندوف سهمه ند ،، میرخاستی تفاقا سوقیتی یی ،، ـ یه .

ج۔ نافید جوملا ، گازیتا و ثید مایتی ، وهختما ئەوانا جوملیدا تین گزتن ، مەسەلە : نفیسارا تا . پوشکین ،، مەعسیا زیرین ،، فیسارهکه گـەلەکی باشە . ھەملا گــازیتا ،، پرافدا ،، ــ یستی دستینه .

ح ـ ناڤا جوملیدا خهبه رید کو ب قهرف و نانایتی هه نه ، مهسه له : ماشه لا ، یاننی به در کوره کی ،، راستگلایه ،، . حه سلا ماملا یاننی مینا ده دلا ، دلا فانه ،، .

دكه قن نافسا بهندا

أ حوملندا فهرح و خهبهرنیدا ئوسا ، کو کهتنه ئلارت جوملا ، مهرف دکاره وانا دهرخه و تسوجارا نتیت جوملا تهمام گروتی ناینی خرابکردنی ، مهسسه : حهسلاینی کلالخلاز قان (وه کی کوزه کی ده لاله) خهبهرا خوه رند پیشدا برا .

ژ قازهقازا بهسـنی (ئەونى تۆپ دلیست) زازوك زۇ ھشــيار بتر .

ب ئهو خهبه ریدا تهمام کر ، وه کی ب قانتونتی زماننی امنی جوملیّرا نایتین گریّدان و نیشان ددن شروّقه کرنتی ، مهسهله : کونخلوزا کوندنی مه (سهدرنی ونی رزایه) ئیسال حهمتو پلانیّد خوه زیّده قهداند ، لهما ژی پهیتی وه ددن فابریقا نو ۱۰ (دیرلیکتیزر هه ف ، پانلوسیان) پلانید خوهیه دهردایتنتی و معده دا قهداند .

پزنقتك تني نفيساندن

ئەو مەرئى خەبەر ددە و دخازە خەبەرا بىتنە ئىلارتىنى ، زىدە بىنقىسە ، بىرنا فەرحكرنا فىكرا خوە ، لىلى وان خەبەرا نانقىسىسە ، سەرەجەما جوملىلى ئى خراب نابە بىلى وان خەبەرا ، جوملە تەمامىيا خودقا تىلىفەهمكرن ، مەسەلە : «ئەز دەعودتىد بىرم ، لىلى ... ھىدر نەيسە ، ئەز نەكەتم كىرقەندىلى » .

« تُهزَنِّی که له ک جی یا بگه زیاما ، لنی ... برا توسابه ، ژ منزا ل ههی نه هات » .

جنيزا فهقه تالدني تنيدانين

خاللا و عهدلا رلاـــدا دچترن و ژ خومزا خهبهرددان . خاللا ژ عهدلا پرستی ،گـلا ، – عهدلا ، ثلی ثاغری یـلی تو چما قهت خهبهر نادی ؟

- ه، ته چ کو ۱
- تو جما قەت خەبەر نادى ؟

الغرى يى عەدى كۆت. ئاخر من كۆت بىق، وەكى ژ قىمەتىي (رند) كىيمىر كەرەك نەستىنم، لى بىق، كو ...

هنهك دموسا دو نقتكا دنڤيسن جغيزا ڤهقهتاندنكي ، نهراسته ، يان ژى ئۆرتا فٽيلٽي و خودان فٽيلٽيدا ددن خهاتـٽي . مهسهله :

« نمو دهربداره ، لني نمه ز دهربداره كي دها باشم » . « قهداندنا يلانا هلبهت تشته كي باشه » .

قان هدردو جوملادا دهوسا دو نقتكا هاتيه دانين جغيزا فهقه تاندنني ، كهرهك دهوسا وانا بين نفيساندن دونقتك ، ألوا : أهو دهربداره ، لني أهز دهربداره كي دها زورم . قهداندنا پلانا ، هلبهت تشته كي باشسه .

. . . . . .

فەرھەن**كۆ**ك

ناودند ئۆرتنى ماشيقه ىرىگادېر دەستە ، فرقة يارقهكرن به شکردن ، به ش به شکردن جي بهجني بكا بقەدتنە باس بەعس باش يەي زورخال يز نقتك قوتابتي ، پېشەرنگ بيۆ نير پەقىگرىدانۇك ھەوسارى بەند، ئامرازى پىوەند تراكتوريست تراكتوران هيچ جارلي توجارا حەنەكى مەندىك **ڪريٽ**کار خهباتجي وتەرنسە خەبەر لار خلارت مامؤستا ددردسدار

يەلەي دەكرد

یاری دمکرد ، وازی دمکرد

دلهزاند

دليست

دۇخال	دۇ نقتك
جني <i>کا</i>	دهوس
ر ۆژ : (زممان)	ر ۆ
چاك ، باش	رند
کارگ	ز ؞ڤۆد
سەرسورمان	شاشمان
شرح کردن	شرۆڤەكرن
ئاممان	عەزمىن
لهوة	عەولن
ئاشتى	عەدلا
دانان : (كتنيت دانان)	عەفران
فهممكردن	فه حمكون
رۇن كردنەو.	فهرحكرن
كورتكراو "	كوتبق
ئەوكەسەي ئامىرى دروېنە دەزانىيى .	كۆمباينڤان
كلاتايي	كۆتاستى
بانگ	گاز
گۆرىە ، گۆرەوتى	گ ۆر
ثاهه نک	گۆئە ند
نلازین ، سهیرکردن	مێزهکرن

مهعستی ماستی نان گهنم نید نمره ، ژماره نید نوخته ، خال و کهد و هکیه که و رومید کی گو تو میلیل .

. . . . . .

ـ ملخص المقال ـ

عمرمة التنفيط في الكتابة الكردية

أمين عبدال

هذا فصل مجتزأ من كتاب « الاملاء الكردي بالحروف السلافية لمؤلفه السيد أمين عبدال ؛ الكاتب الكردي السوفيتي الراحل ، يتناول علامات التنقيط: النقطة (.) ، الفارزة (،) الفارزة المنقوطة (؛) ، النقطتين الرأستيين (:) ، النقط الثلاث (...) ، الشريطة (...) ، الشرطة (...) ، علامتي التنصيص (« » أو ،، ،،) ، علامتي الاستفهام والتعجب علامتي التنصيص (« » أو ،، ،،) ، علامتي الاستفهام والتعجب (?) (!) ، والقوس (()) في الكتابة الكردية . ونظرا لصعوبة الافادة من الموضوع بالحروف السلافية آثرنا نقلها الى الحروف العربية الكردية ونشرا .

* * * * * *

پیشگر و پایشگر

عەمىد ئەممەد خەسەن

پیشه کتی :

له بهرگی یه که می گلافاری کلالای زانیارتی کوردا (۱۹۷۳)، وتاریک به قه له می دوکتلاره نه سرین فه خری لهم باره یه وه بلاو کرایه و ه دریک به قه نه که و تنایل و تاری ناو براو و هه ندیک رون کردنه و له به رکی دوه می گلافاری ناو براودا (۱۹۷۶) له لایه ن ماملاستا شایخ مهمه دی خاله و بلاو کرایه و ه له به ر بایه خدارتی باسه که و

^(*) دەربارەى پېشگر و پاشگر له بەركى يەكەى گۆۋارى كۆزدا وتارىخى د. نەسرىن فەخرى ، وە له بەركى دوەى مەمان گۆۋاردا وتارىخى مامۇستا شېخ محەمەدى خال بلاو كرانەوه . جا بىق ئەومى ئەم باسە ئەنجامىخى باشتر و بە پېزىرى لىن وەجەنىك كەوئى و دوايق بىن سېندى ، وا ئەم وتارەشمان بىق دىھدان و ھاندانى نۆسەرەكەى ، كە ئەفسەرىخىكە و خۆى بە كارى لىپكولىيئەومى زمانەوە خەربىك كردوه ، بلاوكردەوه .

په یوه ندی گهوره ی به به شنیك له چاوگه کان ، کاره ساده کان ، و به شنیك له چاوگه و کاره لایکدراوه کانه و ، وه کار لایک ته واو ته کاته سه و فیربرون و فیرکردنی تهم باسانه له زمانه که ماندا ، به پیویستم زانی به شداریم له چاره کردنی تهم باسه گرنگه و به و لینه یه کی فراوان رونی بکه مه وه .

بی گومان زمانه کهمان وه ك زور بهى زمانه ئاریه کان ، لیکدراوى زور تیایه له ههمهجور و ته و زاراوهدا . له روی دامهزرانهوه [ترکیب] دو جور چاوائے و به پنبی نهوهش دو جور کار [فعل] هەيە . چاوكى سادە يەك وتەيە ، ئەكەرچى پىتى چاوكىشى پېيوەيە ، وه ئایا کۆمەلە بیتی « دوه » ی پیودبنی یا نهبنی . ودك : (نوستن ، کردنهوه ، رنویشتنهوه) و ه کاری ساده ش یه ك و ته یه که پیتی نو هنوك و پیتی فهرمان دهچنه ســـهری ــ دهکهونه پېشیهوه ــ ، وه چــاوکی للِکدراو یا کاری للِکدراو بربتیه له یاریکارلیك و پیشگریك یا ههر وته په کې مانادار ، وه ههر جوره کهرتدکې تریش گهر تیــا هه بو . پیتی نوهنوك و فهرمات دهكهونه ناویهوه . یاریكار ـ یاریدهدهر ـ چاوگنیکی سے ادہ یا کارٹیکی سے ادمیه له لٹیکدراودا . وهك : (ھەڭگرتن _ ھـەڭي كرت ، دانىشتن _ دادەنىشنىت ، راكردن _ رابكه ، للله ان _ للماندا تكيك يشتن _ تليي دمك بن ، بليوه دان _ پیوهی بده ، چاك بونهوه _ چاك دهبنهوه ، دهست پلی كردن _ دەستى يىلى بىك ، خستنەكار _ دەيخاتەكار . ئەگەر للېكدراو،كە

یاریکاره که ی له پنشه و م بق ، دیاره که پیتی نو هن ک و فهرمان ده که و نه پیشه و ه .

پیشگر و پاشگر له و ه دا لیک ده چن که به ته نیا به کار نایه ن ، وه له چاوکدا به شدار ن ، وه له و ه دا جیاواز ن که پیشگر هه میشه پیش یاریکار ده که و بی و پاشگری هه میشه به یاریکاره وه ده لکی . پیشگر که رتی لی کده ریه و له چاوک و کاری ساده دا نابیت ، له کاتیکا پاشگر نابیته که رتی لیکده ری ، وه له چاوک و کاری ساده دا به شدار نه بین . وه ده شبی پیشگر و پاشگر له یه کی لیکدراو دا هه بن ، وه ک فری دامه زراندن) .

وه له بهر ثه وه ی پیشگر له زمانی کور دیدا زوره و لیک حقوشی له ثه رك و خاسیه تسدا زوره ، ده بی به جا حتی پیناسینی [تعریف] پیشگر فیر بین تا کو بتوانین جیای بکهینه وه له و ته کانی تر که پیشگر نین . جا ده بی بزانین که هم و ته یه کی مانادار که یه که م که رت بی له لیک دراوی کدا و ثیمکانی به کار هینسانی له رسته یه کی به که لکدا هم بی به پیشگر ناژ میر رسی ، ته نافه ت ثه گه ر مانا بنجیه کهی خوشی نه پاراست له لیک دراوه که دا . وه ك ثه و و تا نهی که که رقی یه که من له م لیک دراوانه دا : شوینی که و ت ، راوی نا ، سه ری لی دا ، بای دا ، ده می کیش ا ، کو لی دا ، تاوی دا ، دانی ثالی بوه هه لی کدر اوه کهی دو امی نا و « ثال » و را تا « دان » و « ثال » دو امیندا « ثال بوه و می کاری کی لیک دراوه ، و اتا « دان » و « ثال » دو امیندا و شه می مین [اسم و خبر] بی کاره که و داك شه مه ش : « رو ناك

بنوه » و « رنوژ بنوه » ، وه لنیکچتی ئهمانه کاری « بنوه » ته ایریکاره و کاری ناته واو نیه که ئاتاژی به ناو و ئه نجام بنی . ئه وه شرنانین که « بق » کارنیکی ناته واوه و که چی ده شبیته یاریکار : هه لبق ، کزبتو ، تاریك بتو ، ده ربتو ، به ربتو . که ده لایین « سه رکه و ت » یا « سه ری گرت » ، له ما نه دا و ته ی « سه ر » هه رکیز نابیته پنیشگر چونکی و ته یه کی سه ربه خنوی ماناداره و له رسته ی به که لکدا به ئاسانی به کاردنی به هه ردو ماناکهی . هه رواش و ته ی « رو » که « رو تنی کردن » دا نابیته پنیشگر .

(بەشىسى يەكەم -- پېشگرەكان)

مه که ریمه که رخی هده ر چاوگینای یا کاریکی لایکدراو ، وسبه یا پیتیک [لفظة أو حرف] ، یا پیتیکی پهیوهند و پهیوهند کراویک [جار و مجرور] بق ، وه واتای یاریکاره کهی گوری زور یا کهم ، وه یا واتایه کی دروست کرد له گه لبا ، پیسی ده گو ترخی « پیشگر » . وه مه به س له وشه ههر کومه له پیتیکه ، دوان یا پتر ، که ههرگیز به ته نیست و بنی یاریکار به کارنایه ت ، نایا واتایه کی هه بستی یان نه بنی . وشه ی زور تر وشه ی زور تر وشه ی نیشگریدا مهم سیانه ن : « هه ل ، وشه ی زور تر و هه لا ، دا ، را » هه ندی له شداره زایان ده لین که وا « هه ل » زور تر جولانه وه ی سه ربه ره و ژور ده که یه بنی ، « دا » زور تر جولانه وه ی خشکه ی و به سه ربه ره و ژور ده که یه بنی ، « دا » زور تر جولانه وه ی خشکه ی و به سه ربه ره و ژور ده که یه بنی ، و دا » زور تر جولانه وه ی خشکه ی و به سه رزه و یدا ده که یه بنی ، و شه کانی تریش نه مانه ن : (رو ، شدی ، سه رزه و یدا ده که یه بنی ، و شه کانی تریش نه مانه ن : (رو ، شدی ، سه رزه و یدا ده که یه بنی ، و شه کانی تریش نه مانه ن : (رو ، شدی ،

کل ، فیر ، وهر ، فزنی ، قترت ، رهت ، واز ، ویك ، گوم ، پهك ، فریا ، پهره ، پهیدا ، بهریا ، نقـوم ، تـاقی ، پیشان ، گـلـر ، تیپهر . به لام تهم پیشگرانهی خواره وه ، له لیـكدراوه كاندا یا له شكـلمی خلایاندا ده بن _ له چـاوكدا _ یا کهرت ده بن وه یا ده چنه وه به ده چنه وه سهر بنجی خلایان : (لیك ، تیك ، پیك ، پیوه : به _ ده چنه وه ، پیا : به _ دا ، لی : له ، پی : به ، تی : له _ ه).

-: أحه: (١)

- ۱ واتـای یاریکاره که زور ده گـورنی : هه لهـات ، هه للهوت ،
   هه لپه دی ، هه لنیشت ، هه لیمالی ، هـه لی چنی ، هه لی بدی ،
   هه لی گیرایه وه .
- ۲_ واتای باریکاره که کهم ده گوزنی : هه لفزی ، هه لوهستا ،
   هه لی سوزاند ، هه لی مؤی ، هه لی زشت ، هه لوه ری .
- ۳ لهگه ل یاربکاره که واتایه الله دروست ئه کا : هه لْبق ، هه لْقــو لا ،
   هه لُسا ، هه لْتروشکا ، هه لْدیْرا ، هه لْی که ند ، هه لْی لؤشــی ،
   هه لْی واستی ، هه لْی په سارد ، هه لْی دا یه وه .

(ب): دا:-

- ۲ دانه وی ، داباری ، دانزا ، دانیشت ، دای پرشی ، دای تاشی ،
   دای نهواند .
- ۳ داوه شا ، داخورپا ، داهيزرا ، داچله کې ، دای که ند ، دای مهزراند ، دای نا .

(ج): را :-

- ۱ راهات ، راپه زی ، رای کرد ، رای دا ، راپیچی کرد ، رای گرت ، رای هینا ، رای وه شاند ، رای په زاند .
  - ۲_ راوهستا ، راکشا ، رای خست ، رای کنیشا .
    - ۳۔ رابورد ، رای پسکاند .

(د):واژهکانی تر : -

ر و ح ر ر و ی کرد ، شی کرده و ، گلی کرد (چاوی) ، فیربتر _ فیزی کرد ، و ه ر گهرا _ و ه ری گرت ، فریدی دا ، فترتی دا ، فترتی دا ، فترتی کرد _ ره تی کرد _ ره تی برد ، و ازی هیننا ، و یک که و تن _ و یک چون _ و یک که و ت _ برد بتر _ بزری کرد ، په کی که و ت _ بدر می خست ، گومی کرد _ بزر بتر _ بزری کرد ، په کی که و ت _ په کی خست ، فریای که و ت _ به ره ی سه ند _ په ره ی پیدا برد ی کرد ، نقوم بتر _ نقومی کرد ، په یدا بتر _ په یدا برد و ه ، پیشانی دا ، گلار بلاوه _ گلاری کرده و ، تیپه تر بتر _ تیپه تر بتر _ تیپه تر بتر . تیپه تری کرد .

لللك چترن _ ئەمە لەوە دەچتى ، لالكبترنەوە _ ئـهم بەردە لەو شاخە بلاوە ، لالكدان _ ئەم دۇ وشەيە لالكبدە .

بيك ماتن ، پېك مينان ، بيك كه يشتن .

پیره کردن _ به نه کهی به سوژ نه که وه کرد ، پیره بتون _ به ته لا ه که وه بوت _ بیاچون _ در کیل به ده ستیاچو ، پیاکردن _ خه نجه ره کهی به پیشتینه که پیدا کرد _ پالمتوکهی به سنگه که دا کرد _ ناوی به ناگره که دا کرد _ داره کهی به گونجه که دا کرد ، بیادان _ جاجه کهی به مناله که دا دا ، پیامالین _ به ردید کی به بزنه که دا مالی ، بیاچونه وه _ به وانه که یدا چیوه ، پیاکیشان .

للی _ چای لینا (لینان) ، لهدهرگای دا ، شمشالی لیدا (لیدان) ، ئیستره کهی للیخوزی (للیخوزین) ، ئاوی للیده چلی (للیخوزن) ، ئاوی للیده چلی (للیخوزن) ، له ئیشه که بلاوه (للی بونه وه) ، (للیکه و تن) ، (للی قه ومان) . پلی _ پلی _ پلی _ پلی کران ، پلی خلاش بون ، پلی گوتن . پلی کردن ، تلی کرین ، تلی کردن ، تلی کردن ، تلی کردن ، تلی کردن ، تلی به ردان _ ئاگری له پوشه که به ردا .

(ه): جزره پیشگرهکهی تر:___

مهم په یومند و په یوهندکراوانه چهسپاون له پ<u>ېیش یاریکارمکانهوه، به</u>

لهم جوزه پیشگره که جهسپاوه له پیشهوه :

لەكاركەوتى _ خستن لهبهركردن لەبەرچاوكەوتىن _ خستن لەيىنىكەرتى _ كردن لەبىرچىزى _ چىزنەوە لەسەركردن _ رۆيشتن لهسهركردنهوه لەدەست كردن _ حتون له گو می گرتن ۔ کردن لەيشت بەستى _ كردن له ه لا ش خلاجة و ن لهباوهشكردن لهبارچةن له ناوچون _ بردن

بەدلىتۇن بهمهلهجون بەسەرچىزن _ ھاتى _ بردن بەزىرەردن به گرداچترن _ هاتن بەسەركردنەوە بهفنزلادان _ حقون به کو شت دان به كه لك ما تن _ هينان به کارهاتن _ همنان بهخلاو کر دن بهجنیمان _ هنشتن _ هننان بەزىخىكەرتىن _ خستن بهجو کاهاتن _ همنان بەيىرەوەچۇن _ ھاتن بهجاوهوهبون

ئه و انه ش که ده شخی پیشگر یا پیشگری دو اکه و تق بن به سه ردادان _ به سه ریدا دا ، دای به سه ریا به سه ریا به سه ردا کردن به سه ریا به ده سته و ه دان به ده سته و ه دان به ده سته و ه به کو لدادان _ به کو لیادا ، دای به کو لیا له کو ل کردن _ له کو ل کی کرد ، کردیه کو ل کی کو ل کی کو ل کی کرد یه کو ل کی کو کی کرد یه کو کی کرد یه کو کرد یه کو کی کرد یه کو کرد یه کو کی کرد یه کو کرد یه کرد یه کرد یه کو کرد یه کرد یه کو کرد یه کرد یا کرد یه کرد یا کرد یه کرد یا کرد یه کرد یه کرد یه کرد یه کرد یه کرد یه کرد یا کرد یه کرد یا کرد یه کرد یا کرد یه کرد یا کرد یا کرد یه کرد یه کرد یا کرد یه کرد یه کرد یا کرد یه کرد یا کرد یه کرد یا کرد ی

به لآن ثهو ثاوه لناوانهی که یه کیک لهم پیتانهیان پیوه به نابنه پیشگر ، چونکی هسه ر به و ته یه کی مانادار ده ژمیررین : « به ، بی ، له ، نا ، نه » . وه ك : به هیزی كرد ، بستی تینی كرد ، نازیکی كرد ، ناچاری كرد ، نه خلاش كه و ت

لهمه دی لیکدراودا دو پیشگر پیک ده گه ن ، به گیکیان به کویره یه کم که رته و گه ویتریان به یاریکاره که وه به جا هه ریه که یان به گویره خاسیه ته کهی نه رکی خوی له لیکدراوه که دا نه بینی ، به لام که رته کانی تر به بی پیشگری یه کهم مانایان ته واو نابی . وه ك : لیك دابزان ، تیک و وردان ، پیاهه لیکه زان ، پیاهه لیشاخان ، تی هه لیچ و ه وه . وه ده شبی پیشگریك یا دوان بکه وییته ناوه نده و و لهم باره دا نه که رچی گه رکی خوشی ده بینی به نیسبه ت یاریکاره که وه به لام مانای لیکدراوه که به و ته کهی پیشه وه ته واو نه بی . وه لهم جوره لیکدراوه دا پیشگره که ده چیته وه سه ر بنجی خوی له کاره تیپه و کاندا نه که ر به رناوه کانیان دار تولیان دار تولیانی که که را به رناوه کانیان دار تولیانی که دار به رناوه کانیان دار تولیانی که دار تولیانیان دار تولیان دار تولیانیان دار تولیانیان دار تولیانیان دار تولیان دار تولیانیان دار تولیانیان دار تولیان در تولیان دار تولیان دار تولیان در تولیان در

-: تننهبه ۲

خەرلىن كەرتى ، زەردھەڭگەزان ، رەشداگەزان ، خۇھەڭكىشان .

تيپەر :-

تەنكىپىھەڭچنىن _ تەنگى بە پياوھكە ھەڭچنى .

پزییاکردن _ پزی به منالهکدا کرد . دهست پنیکردن _ دهستی به قسه کردن کرد . چاوپنیکهوتن _ چاوی به بایز کهوت . ههرواش : چاولنیکردن ، دان پیانان ، پنیپیانان ...

(بهشی دوهم — پاشگرهکان)

پاشگر بریتیه له کلامه له پیتلیک که ده چلیته پشت و شه یه کهوه بلا مه به سی گلزلینلیکی کهم له مانادا . پاشگر کهرتلیکی تایبه تی پلیک ناهلیانی و وشه که ناکا به للیکدراو به پلیچهوانهی پلیشگرهوه .

(أ): پاشــگرى « موه » :-

ئهم پاشگره گرنگترینی پاشگره کانه چونکی زور تر به کارهاتوه و له نه کاره کان و ناوه کاندا . وه بستر شهوه ی به چاکتی نهم پاشگره بناسسین ، شهبتی له پیشهوه بزانسین که له زمانه که ماندا نیسکچتوی نهمرازیش زمانه که ماندا نیسکچتوی نهمرازیش ههیه لهرواله تندا . به وینه نهمرازه کانی پچتوك کردنه و ه (و ک کیرو که ، نهرمو که . (و ک که) — بیلوکه ، شهرمو که . (و ک که) — کیرو که ، نهرمو که . (و ک که) —

داستولکه ، جامتولکه . جا دهبینین له وتهی تریشدا ههمان تهم کنرمه له پیتانه هاتون و تهمرازیش نین ، جونکه خاسیه تی تهرکی تهمرازیان نیه . وهك : چارلاكه ، جالجاللوكه ، ريخلوله ، ريشلوله ، ماستولكه . ههرواش دەزانىن كەئەمرازى كۆمەڭ (ان) . ، كەچىي ئەم دۇ پىتە لەوتەي تاكىشدا هاتون و تهمراز نین ، ومك : تهرخهران ، بناوان ، رنيگهوبان شيوان . ت. د. ئەمرازى شــوين (ايتى) لەم وتانەدا بە وينه: ليۋايتى، مەرزايىتى، ئاوايىتى، تەختايىتى . كەچىي ئەم بىتانە لە وتەي ترېشىدا هاتون و تهمراز نین : تارمایتی ، خوزایی ، کولیرایتی ، کوتایتی . تهمرازی (یی) که الوه لناو دمکانه الوی مه عنهوی ، وه ك : توزه یدی ، پجتوكی ، گهورهیتی ، له و تهی تریشدا هاتوه و تمهمراز نیه: بهزهیتی ، شینهیتی ، سرکەیتى ، شتررەیتى . جا ھەروەھا كۆمەڭە پىتى « ەوە » نابتى لە ھەر شتنیکدا دیمان مهاشگری بژمنرین ملکو دهبینین لهم جاوگانهدا و كارەكانىشيانا ھاتو، بەلام ياشكر نيە : ـ

رشانهوه، توانهوه، پالاانهوه، کولانهوه، تلانهوه، خولانهوه، کوژانهوه، چهمانهوه، چلازانهوه، گیرسانهوه، هلانینهوه، دامردنهوه، دامرکانهوه، کلابتونهوه، تنیهه لچتونهوه ت د وه له رؤداودا «هوه» لهموتانه و لایکچوتی مهمانه دا ناچیته ژبیر هیسیچ پیناسیک [تعریف] لهوانهی بلا مهو زاراوه به «پاشگر» دا راون، چونکه چ مهرکیک یا چ مهرهسیک له مهرك و مهرهسی پاشگر پیشسان نادا ، که یه کیکیان دؤراره کردنهوهی کاره، وه یه کیکیک

تریان گوزینی واتایه مامنوستا شیخ مهمه دی خال له و تاره که یا گوتویه که وا پاشگری « هوه » ههمیشه یه کیک لهم سنی مهبه سته نه گهیه ننی : (۱) گهزانه وه ، همر دو نمونه شهیه بزنه مه : (هاتنه وه ، چونه وه) . (۲) دوباره کردنه وه یکاریک . (۳) هینواشی و به ره به هره « تدریج » . وه نمونه یک زنوری له سه ر مهبه سی سییه مینیاوه ته و فه وانه ی که « هوه » یان پیره یه به لایک دراوی داناون و نه وانه ی نیانه لیسته یان پیره یه به لایک دراوی داناون و نه وانه ی نیانه لیسته یان پیره یه به لایک دراوی داناون و نه وانه ی نیانه لیسته یان پیره یه هیه و نه و نمونانه ، وه که در و میرواشی و به ره به ره » ناگه یه نن ژماره یه که میان نه بین ، وه که زنور کاری له می سروشته هه یه و نه و پاشگره شیان بیرمان ده رئه که و که زنور کاری له م سروشته هه یه و نه و پاشگره شیان پیره و نیه ، وه که مانه ی ژیره وه :

(چون ، رلایشتن ، خواردن ، نوستن ، دروَمان ، هارین ، رزین ، گریان ، برژان ، روان ، بارین ، گهرم بون ، پیربون ، گاوسان ، هاتاو کهوتن ، گاوابون ، خلاشتن ، نه خلاش کهوتن ، گاودان ، رلاژهه لاتن ، پیاسه کردن ، سهوز بون ، گیشك گرتن ، به خلیو کردن ، پهروه رده کردن ، پیروه رده کردن ، گلارانی گوتن . ت د ، نهو کارانه ی که هلیواشی و بهره بهرهیان تیا نابتی ، وه ك : ته قین ، ته قینه وه ، قرتاندن ، ده رپه لاین ، گلاگرتن ، په لاینه وه _ کوژانه وه _ له پلا _ ، هاوید و ، کوژانه وه _ له پلا _ ، هاوید انه وه _ له پلا _ ، هم گهون نه وه (هاتنه وه بیر) ، هه گهوزینه وه ، گاوید انه وه _ له پلا _ ، هم گهوزینه وه ، هم گهوزینه وه ، هم گهوزینه وه ، هم گهوزینه وه ، گوردانه وه ، هم گهوزینه وه ، هم گوردانه وه ، هم گوردانه وه ، هم گهوزینه وه ، هم گهوزینه وه ، هم گوردانه وه ، هم گهوزینه وه ، هم گوردانه وه ، هم گهوزینه و ، هم گهوزینه وه ، هم گهوزینه و ، گوردانه و ، هم گهوزینه و ، هم گه

کهوتن یا به ربتو نهوه ، داخستن یا کردنهوهی دورگا به خبرادی و تو ندتی . ت. د. جا له و نمترنانهی ســـهرهوه ههمتریان برمان دهرگهکهولی به چاکتی که پاشگری « هوه » بلا مه بهسی کاری هیواشسی و تهدریجبی دانه نراوه و هیسیچ پهیوه ندلایکی بهم نوخته پهوه نیه . دوای تُهوه ئەبىنىن ئەو ماملاستايە لە سى لايەزەدا ھەر لەسەر بارى ساروشەي : خواردنهوه ، چترنهوه و بردنهوه ، رلایشتوه و بهراوردی کردؤن لهگهڵ بیر و باومزی د نهسرین . . گلیمه نابلتی ، وهك وتم ، ههمتو « هوه » یه یه یاشگر بزانین ، چونکو ده بنی به پنیی پنیناس و تمرکی تهم زاراوهیه بزانین له کولیدا پاشگره و لهکولیدا پاشگر نیه . خلا ههمترشمان دەزانىن مەبەس لە يەندەپېشىنانەكەمان چىپ و لەبەرچىي كوتراوە: (هەرچى رىشى سۆر بۇ ھەمزاغايە) . جارىخى ئىيمە زانىمان كە « موه » نه بنوته و نابنیت ه باشگر به مه به سی هنیو اشی و ته در یجی . که وابق ثه و سنی چاوگه یه که جنبی کومان و وتوونیژن بتون ناچنه ژير ئهو مهبهسهوه يا ئهو باوهزهوه دواى ئهوهش هيم كاميان دؤیات کردنهو میکار ناگه یه نن ، « خواردنه و ه » دؤبار می « خواردن » نیـه ، «چترنهوه» دؤبارهی «چترن » وه « بردنهوه» دؤبارهی « بردن » نیه . مهفروز وایه دوپات کردنهوه لهچهشن و سروشتی کاره بنجيهكه ـ كارى يەكەمجار ـ بـنى ، لەكاتىكا «خواردنەو» كارى بنجی و یهکهی هــهر نیه ، واتا ههر خلای بنجیه و یهیوهندی به د خواردن »هوه نیه . وه «چترنهوه » ش خلای کاری بنجیه ؛

ثیستا با له و و ته ساده به « هوه » دواها توانه بکو لینه وه که باسم کردن و و تم له وانه دا پاشگر نیه ثه و کیرمه له پیته به وینه لهم کارانه دا (پازایه وه ، توایه وه ، شاردیه وه ، گواستیه وه ، ده بی له سه و چ بناغه و ده ستوریک « هوه » پاشگر بی ۱۱ به پیی پیناسه کهی د. نه سرین که ده لی ده که وینه کیر تایی بناغه ی و شه و ده لکیت پییسه و ه ، ثایا ده بی بناغه ی ثه و کارانه چی بی ، ثایا ده ایم نه از ، توا ، شارد ، گواست ۱ یا ته مانه یه : پازان ، توا ، شارد ، گواست ۱ یا ته مانه یه : پازان ، توا ، شارد ، گواست ۱ یا ته مانه یه : پازان ، توا ، شارد ، گواست ۱ یا ته مانه یه بناغه توان ، شارد ، گواست ۱ یا ته مانه یه بناغه بنا

بن ، به لاکو چاوگی ساده یا کاری ساده ، هه متو پیته کانی بناغه یه :
پازانه وه _ پازایه وه _ وه ثه بینین د. نه سرین ثه وه ی نه گوتوه که ثایا
ثهم کنرمه له پیته « ه وه » ده بیته که رتیکی تایبه یی یا که رتی لیکده ری
یان نا به لام مامنوستای خال به به شی لیکده ری ژمار دوه و گوتوشیه
که وا له گه ل « به شی کاری » ده بیته یه لا وشه وه له رؤداو دا
هیچیان _ له و دونتوسه ره _ پاشگری « ه وه » یان به چاکتی روّن
نه کردنوته وه بارید کدا که واتای و ته ده گوزی ، به ل کو مامتوستای
خال ثهم ثه رکه ی بین ثهم پاشگره هه ردانه ناوه ، وه کو باسم کرد .
وه پیناسه که شی به م جنوره ده رخستوه : پاشگر هه میشه واوید که
له ناوه ندی دو بزویننا ، وه له م جنوره زیاتری نیه .

(بەربۇوه ، رۆۋبۇوه ، گلۇربۇوه) . لە كاتىكا كە (بو)كارېكى ناتهواوه ـ ناو و تُه نجامي پني دهولاي ـ وه ده سينته ياريکار: (بهربق ، دەربى ، ھـەلبى ، شىنتىن) . جا ئايا دەبىتى ج پەيوەندىك لەندوان (بلاوه) و (بلا) دا هه بلني ، هـ هر أهوه نه بلني كه له شكلدا له يهك دمچن و هــهردوکیان یاریکارن ؟ ثابا یهکهم گهزانهومی دوممه ، ومیا دۇبارەيەتى ، وەباكۆزىنى واتايەتى ؟ لە راستىدا ھىجيان نيە ، بەلكو هـــه ر باریکاریکه و بهو جوره دامهزراوه و تهرکی باریکاری پیسپیرراوه . نهك سنی پیته کهی دواوه ئهو خاسیه ت و نهر کهیان یسی بهخشیوه لهبه نهوه (بهربزوه = کهوت) ج پهیوهندی به (بەربىق) موھ نيە ، چونكى مانايان لايك دۇرە. جا لە بابەتى (بۆوھ) کاری (کردیهوه) شمان ههیه ، به وینه ،که تُهمه کاریکی تهواوه و دەشبېتە يارىكار . بىملام زۇر لە (كردى)يەرە دۇرە . دەلىين « دەرگاكەي كردەوه » . ئەم كارە دۇبارەي (كردن) نيە و گۆزانى ماناکه شی نیمه . به لمکو ههر به و جوره و بور ثه و مه به سه دانراوه له نزکهوه یا سهره تاوه _ نهك « موه » له (کردن) موه گور بو به تی و واى لنىكردوه . ئەمە جيايە لەكەڭ (ھننايەوه) جونكى ئەميان مانای نزیکه له (هیننای) له بهر میهوه سنی پیتی دواوه له مه دا یاشگره و به مهبهسی مانا گروزین و هیا دوباره دانراوه . لهباری یاریکاریشدا تمهم كارەللىكىدراوانە بېك دېننى : (باكىكردوه) ، ماناى ئەمەش دۇرە له (یاکیکرد)، (رؤنیکردهوه) ، جیایه له (رؤنیکرد ـ پنجهوانهی

خهستیکرد) ، پېچیکردهوه ، ر**ۆژ**ی کردهوه ، ٹاگری ڪردهوه ، جيای کردهوه ت . د .

به لام (بق) ده بیت ایریکار : (بیوه) به مه به سی دو پات بقر نه وه کار وه نهم باره دا « موه » پاشکره چونکی محه دل و مه به مه به سی دیاره . وه ك : هه لبیوه ، تاریك بیوه ، پیز بیوه ، سهوز بیوه . ت . د . جا له و کارانه دا که (بیوه) پاشکری نیسه واتا « موه » بنجیه و محمر کی پاشگری نابینی _ بیز مه به سی دوباره بیزه و ده بی و ته ی « دیسان » یا « جاریکی تر » به کاربینین نه که لیان .

وه بنری هه به که سنگ بپرستی ایا چـنون « دوه » ی باشـگر جیاده که بنه وه له وانه ی که باشگر نین . له وه لامی اهم پرسیاره دا اه لایم :

هه کهســنیك خاســیه ی « دوه » بزانتی له مانا گوزین و دویات کردنه و می کاردا ، به السانتی ده توانتی اهوه ی پاشگره و اله و هی بنجیه جیایان بکانه وه له یه کتری . به ولانه که ده لایین (دیتن ، دوزین) و و ها تون ، که س نیه بیری بن اله وه بیچتی که اله مانه له (دیتن ، دوزین) و و ها تون ، یا بیری بنو اله وه بیچتی که مه به س گوزینی و اتــا یا دویات کردنه و می کاره . وه شدینیکی له م با به ته یا لید کیچتوی اله مه له زمانی عه و بیته اگه وه به ولانه ، دوا پیت له م و تانه دا هه متو خولانده و ار لاک ده زانتی که (ی) یه : مدنی ، قروی ، نوری ، و ردی ، شـتائی ، ینوی ، که (ی) یه : مدنی ، قروی ، نوری ، و ردی ، شـتائی ، ینوی ، یشی ... وه ده شزانتی له م و تانه دا (ی) نیه و خویند نه و همی جیایه له یشی ... وه ده شزانتی له م و تانه دا (ی) نیه و خویند نه و همی جیایه له (ی) ، گه رچی له شکلیشدا هه ر (ی) یه : نوتی ، درتی ، حلوی ،

استعصى ، قرى ، نفى ، مستشفى . ت . د . وه له تمنگلنزيشدا دیسان له و بایه ته زور هه یه ، به واینه ، واژه ی (ING) که ههمیشه ده که و لام ه د او او ه ه ه ند کی و ته دا بنجیه ، و ه ك : SWING, BRING ل الله DURING, SPRING, STOCKING, MORNING, وتهي تردا بنجي نيه ، وهك : SLEEPING, FISHING, DOING , MEANING ت د روه ثیمه ده لیین : (رؤناك بووه) و (تاریك بو) که وابق مه به س له (تاریک بخوه) دویاتی کاره ، ههر وهماش (تاریکی کردهوه) دویساتی کاره ، واتا لهمانهدا « هوه ، یساشگره ، کهچی له (رؤناك بلاوه) و (روناکی کردهوه) دا بنجیه و یاشگر نیسه . وه لەروداودا مەسەلەي ئەم سىنى پىتە ورديەكى زۆرى يىدەونى ، چونكى لەكاتىكىدا دەبىنــىن بە وېنــە، «چاك_اتونەوە» جيايە لەكــەڭ « چاك بتون » ، كەچى دەبىنىن ماناى « چاك كردنەو. » نزيكە لە ماناى « چاككردن » . وه لەكاتىكا كە « جولانەوه » نزېكە لە « جولان » كەچى له «كولانهوه ، كزېټرنهوه » دا ســــني بيته كه بنجــتي و چهســـپاون و هەرگىز بە ياشگر ناۋمېررېن .

جا گیمه له باریکا همتو « هوه » یه یه باشگر و به کهرتی لایکده ری بدهینه قه آلهم ، بی گومان ده رکایه یه بیر چونه ناو کیشه یه کی ناخیش و نادروست ده کهینه وه ، چونکی باوه دریکی وا همرگیز له که آل روداوی نهم سنی بیته دا ناگونجی ، له لایه که وه ، له لایه کی تریشه وه و تهی « هوه » دار ، نه وه نده زوره له زمانه که ماندا ، که پیم وایسه

بەرب ~~ۇ~~ نەرە	بەر بىــــــــــــــــــــــــــــــــــــ	– كردنەو.	کردن
 کویزبتونهوه 	كويز بون	— خواردنهوه	خوارد ن
— بەردانە <u>و</u>	بەردات	- خولېندنهوه	خولإندن
— ھەڭدانەرە —	مەڭدان	— دۆزىنەوم	دلازين
 دادانهوه 	دادات	- دېتنەرە	ديتن
بياچترنەو.	پیساچون	پەزىنەرە	پەزىن
– لٽيك دا نهو.	لٽيك دان	– سترتانەرە	س_توتان
•		- 5 - 5	·
- باككردنهوه	. ــــــــــــــــــــــــــــــــــــ	– گێڗانەو.	کی <u>ــــــــــــــــــــــــــــــــــــ</u>
	-	_	كيدان
باككردنهوه	پا ~~ك ك~~ ردن	– گێڗانەوە	
– ياككردنهوه – دەنگدانهوه	پا <u>ڭ</u> ڪردن دونگدان	– گێڗانەوە – چنينەوە	گٽيــــــــــــــــــــــــــــــــــــ
باككردنهوه - دهنگدانهوه - دهستگرتنهوه	بالاكردن دهنگدان دهست كرتن	_ گێڗانەوە چنينەوە لاواندنەوە	گیسران جنین لاواندن

[ف _ ۲۲]

به لام لهم و تا نهی ژیره و ه دا ده وه » پاشکره ، چونکه مانای و ته بنجیه کهی گوزیوه به که منی [جزئیاً]، و اتا ثهرکیکی ره چاو کراوی ثاشکرای هه یه و ده شکونجی لاببرلی به بنی ثهوه ی مانای و ته که تیك بچنی یان بگردی به ته و اوتی . وه له هه ندی کیانا ده شبنی پاشگره که بن مه به سی دوباره ش بنی ، وه ک درونه وه . هه نوه شاندنه وه » :

بيرچــــــــــــــــــــــــــــــــــــ	ومستان		ودسستانهوه
بیرکردنه وه بیرکردن	ســـــــــــــــــــــــــــــــــــــ		ســـــــــــــــــــــــــــــــــــــ
چاكبترنەوە — چاكبترن	جولان	_	جولاً نەوە
رەق بىت نەوھ — رەق بىت ن	بەستىن	_	بەستنەرە
چاككردنەوە — چاككردن	بيجان		پٽيچانەوە
لٽي پرسينهوه – لٽي پرسين	ڹڒؽڹ		ؠڒؠنەوە
مه لوه شاندنه وه هه لوه شاندن	دروَن	-	درۇ نەوە
و هر ستورانه و ه و و و ستوران	جون		چتر نەر ە
خوارگردنەوە – خوارگردن	هاتن_		هاتنهوه
گەرم كردنەوم – گەرم كردن	بردن		بردنهوه
گەرمېرتنەوە — گەرمېرن	حينان	_	هٽينا نهو ه
ساردېټونەوە — سارد بتۇن	شکاندن		شكاندنهوه

جهند تيبينيهك:

لیر ددا به پیویستم زانی چهند تیبهنیه کی خوم ده رخه م له باره ی ماناگورانه و ، گیمه له روداودا بو گهوه چوین که شـــتیك واتای

شتنیك دهگوزنی به زورتی یا به كهمتی بهلام نهوهی راســـتیبنی ، هەرشتىنك گەر خىرى قابلىيەتى مانا كىلارانى تىا نەبىتى، ھەرگىز بە ھىزى شتلا کی تر ه و مانای نا کو لاری . به ولانه ده بینین (کیرسان) بهم جهشنه هیر یچ مانایه کی نیه ، کهچی « ههڵ ، دا ، موه » ههر یهکهان جوّره مانا و مەبەسىرىكى بىر دروست دەكا : ھەڭگىرسان ، داگىرســـــان ، ھەڭگىرسانەوم . . بەلام واژەي (چلەكىين) كە ئەمەش بەم جەشنە چ مانایه کی نیه ، دهبینین ههر « دا » و هر نه گریست : (داچله کین) . و مهروا كاره ماناداره كانيك في به وينه (دان) ، تُهمه كهليك بیشگر و وتهی تر و باشگری « موه » ومرئه گریت ، وهك : « ههل ، دا ، را ، لني ، تني ، ليك ، تيك ، پيوه ، بهر ، لا ، دهر ، سهر ، رهی، موه، با، خول، ستوز، ههناسه، تنكوهر، تنك بهر» . كهجيي « خستن » شهشه کهی دواوه ناگریته خلای ، بهلام وتهی تر وهرده گرنی وهك : پهك ، ژېر ، پېش ، دوا . . « نان » كه كاريكي ياريكاره به زورتی ، همر حموت لهوانه دمگریته خوی و وتهی « راو » یش . . وتهى ﴿ وَالْ ﴾ ، دَلْ ، روْرُو ، دەستنويىۋ ، لەگەلْ ﴿ شَكَا ، شَكَانْدَى ﴾ دا کاری لێکدراو پـێك يەنن ، كەجىي لەگەڵ « دان ، خـــــتن ، نان » دا رمی ناکهون . و تهی « مردن » پیشگری « دا » و یاشگری « موه » ينيكهوه ومرده كرني نهك يه كنيكيان به بني ئهويستريان : (دامردنهوه) _ « موه » کیرددا بنجیه و ئهرکی باشگری نیه _ کهچی « روِیشتن » ههر یاشگری « موه » ومرده گرخی . . کهوا بتو ده بخی نزانین

که سے روشت و خاسیه تی هه مـ تو جاو کیا کے کاریا کے له پیشکر قبول کردن یا له و تهی تر قبول کردندا نرخیکی مهزنی ههیه . له بـ ه ئەوە دەبىتى يىناسى يېشكر يا ياشكىر ئىسەم نوختەيەش بكرېتەوه. واتا ئەكەركىوتمان پېشگىر مانا دروست دەكا ، يا ياشگىر ئەمە دەكا ، بە بنی سے نتور بنی دان [تحدید]، و ویاکو تمان پیشکر یا باشکر مانا ده کورنی _ دیسان به بنی سے نور دانان _ قسه که مان راست دەرناچى و يېناسەكەش لە شىكىلىكى تەواودا نابىتى . جا ، من که سنتورنیکم بز باشکری « موه » دانا ، مهبهسم گهوه بن ، که وتم (. . بر مهبهسی گرزیندیکی کهم لهمانادا) ، واتا له گرزانی تهواوتی مانادا « موه » پاشگر نیه ؛ چونکه ئهو گزرّانه تهواومی ـ زورمی _ مانا ، لهراستیدا ههر به هوی خاسیهت و قابلیه تی کارهکه خلایهوه دهبریی . دهنا با « موه » بتوانی مانای ثهم چاوگانه به تهواوتی بگورنی ، و کو هی (کردن)گوراوه و بنوته (کردنهوه) : گرتن ، ردن ، فرلاشتن ، کرین ، رلایشتن ت د .

وه من لهسهر ههمان بیر و باوه د دهمه و می بانیم پسیشگره کانیش له ولایک در او انه دا که بنجه که یات مانای نیه ، نابتی به پیشگر بومنیررین ، به لکو لایک چوی پسیشگرن له شکلدا ؛ چونکه که ده لاین (هه لقو لا) ، لایره دا « هه ل » جیایه له که ل « هه ل » له ده لین (هه لبت ، هه لچت) دا به وینه : « دا » له (دا چله کی) دا جیاوه زه له « دا » ی (دا به زی) ، وه « را » ی (رای پسکاند) جیاوه زه له « دا » ی (دا به زی) ، وه « را » ی (رای پسکاند) جیاوه زه له

ئەركەكەي ترى پاشكرى « دو ، لە كار دكاندا :

می دوه ی گهم پاشکره پیشاندانی دوپات بونهوه یا دوپات کردنهوه ی کاره . وه لهم باره دا بی گومان بنجی نیه له دامه زرانی چاوک یا کاردا . وه ده شبتی لاببرلی و و ته که بچیته وه دوخی پیشوی که مانای دوباره ی تیا نیه سه رنجی نمتونه کانی خواره وه بده :

- مەلىق ھەڭىلاوە -- ژيا ژبايهوه – مەلچىز هەڭچۆوە - كەرت **ــ دەركەوت** دەركەر تەرە نوست - دایخست داىخستەوھ فرزشتيهوه – فرزشتي داىمەزراندەوە — داىمەزراند <u>ژماردیهوه</u> - زماردي

به لأن ئهو وتانهی كه له بنجدا « موه » يان پيوه يه ، بنر مه به سی دوباره ی كار ده بنی یه کیل که و تانه له که لیات به كار بینین : « دیسان ، دیسانه وه ، هه میسان ، دوباره ، جارید کی تر » ، و ه که دولین :

دوباره راستیکردهوه دیسان گاوزی دایهوه ههمیسان پاکی کردهوه جاریکیتر ههلی وهشاندهوه

دیسان بقررایهوه دیسانهوه کوژایهوه ههمیسان چهمایهوه دیسانهوه خوینندیهوه

پاشگری « هوه » له و ته کانی تر دا :

نهم پاشکره جگه لهکارهکان شولانی ههمهجلار وتهی تریش دهکهولای وه زلار کرنگه بهکارهاینانی لهم وتانهشدا به چاکی بزانین.

ئەركەكانى ئەم باشگرە لەوتەكانى تودا بەم جۆرەيە :

سەر — سەرەوە پېش – پېشەوە ژېر — زېرەوە بەر — بەرەوە

بن — بنهوه دوا — دواوه

خوار – خواردوه پشت – پشتهوه

ژور — ژور وو

ناو — ناوموه

۲ _ لهگ أل پیتی (له » ، بن مهبهسی دهرخستنی شونین یا کاتی دهست پنی کردنی کارنیك :

له رەواندزەوە لىر،وو،
له پردەكەو، لەولاو،
لەم كوندەو، له ئىستاو،
لەو جۇگايەو، لەمزۇو،
لە منەو، لە دولانىلار،

لهو آنهوه لهلای راستهوه

۳_ ئەو وتانەى برگەى (١) ئەگەر پىيتى «لە» يان پىيش كەوت ، دەبنە ھۆكەرى شولان [ظرف المكان] ، وە بلا مەبەسى شـولانى دەست يىنىكردنىش بەكار دىرن له سهرموه ، له ژېرموه ، له پېشهوه . ت د .

٤ له که نونی دا، بو دهرخستنی بونی شتیك
 له شویمنیکی رهجاوکراودا به کاردین :

به گامهانهوه به درمخته کهوه به شاخه کهوه به شاخه کهوه به دیواره کهره به تاپه کهوه به سهریهوه به ساقلاکه یهوه

(ب): پاشگری داند،:_

ئهم سنی پیتهش یا بنجی ده بن لهدامهزرانی ههندنی کار و چاوگدا، و ه یا دوای کاره تنینه په دکان دهکهون به مهبهسی گرنزینیان به تنیپه د و ه لهم باره دا پاشگره چونکی ئهرکنیکی ره چاوکراوی ههیه

دا، بنجیه له دامهزراندا و لایردنی ثیمکان نیه :

فزاندی ستاندی	گرماندی کزاندی	بۆ ۆاندى نالآندى	نەزاندى قىۋاندى

(ب): پاشگره به مهبهسی « تیپه لاکردن » ی تینه په لا . له و کار انه دا
 که به « ۱ » دواها تون ، له به ر ئه و می دو ئه لف تیك ده گیر یینه و ه ،
 مهر یه کیکیان به کار دلی :

سوا – سواندی سترتا – سترتاندی پیچرا – پیچراندی درّا – درّاندی برژا – برژاندی کولا – کولاندی روا – درّاندی سترتا – سترتاندی شیّوا – شیّواندی هدلّزژا – هدلّی ده شاند مدلّزژا – هدلّی ده شاند دارّزا – دای رّزاند ، دارّنا – دای کشاند

مرد - مراندی نهوی - نهواندی خوی - خواندی خزی - خواندی خوت - خهواندی توست - نواندی دواندی

ھەڭپەزى — ھەڭىپەراند دابەزى — داىبەزاند دەريەزى — دەرىيەراند

«د» : ههر کرده په هوه » ی پیروه بنی ، به پیری بیته که ی پیش نه و سنی بیته که ی پیش نه و سنی بیته که و «موه» پیش نه و سنی بیته ، دهستوری «ب» یان «ج» به کار دلای و «موه» ده خریجته دو اوه :

بزایهوه – بزاندیهوه هه نسایهوه – هه نی ساندهوه نوشتایهوه – نوشتاندیهوه راکشایهوه – رای کشاندهوه و هستایهوه – و هستاندیهوه هه نی و هه نی و هشاندهوه نوسته و م نواندیه و دام ده و دای مرانده و ه سلماندیه و م سلماندیه و م

له کارانهی سهرهوهدا ، وه لیکچتی نهوانه ، «انه» نابیته پاشگر ، جونکی «هوه» پاشگره ، به لکو ههر بهشداره له دامهزرانی نهو کارانهدا و نهرکه کهی خوشی به جنی دیننی ، ههر وه له زانیان که له هه ندلی لیکدراودا پیشگر ده که ویشته ناوه و فهرکه کهی خوشی به جنی دیننی .

هه ندلی کاری تلینه په ر « اند » و ه ر ناگرن ؛ چو نکی تلیه ریان هه یه به بنی ثهم پاشگره . و ه که که و انهی ژیره و ه :

کهوت — خستی راهات — رای هینا مایه وه — ده ری خست مایه وه — ده ری خست به ربیق — به ری دا سار دی کو ده وه — سار دی کر ده وه گوم بو — گومی کرد به سهر چتو — به سه ری برد به کی که و ته وه — بیری خسته وه وه کی خست بیری که و ته وه — بیری خسته و ه

وه چه ند کاریکیش هه یه به هه ردو جوره که کراون به تیپه و . وه ك :

> دەرچى — دەرىھىينا ، دەرى چواند كەرايەوە — كېرايەوە ، گەراندىيەو

وه ههندی کاریش له لایکدراوه کان ته نها به بهکار هینانی پیتی

(پستي) ده کرېنه تنيبهز . وهك :

بازی دا — بازی پی کرد مهشقی کرد — مهشقی پی کرد رای کرد — رای پی کرد گیشی کرد — گیشی پی کرد

ياشكر كهرتى الإكدورى نيه:

سنی پیتی « هوه » یا « اند » ٹهگهر بنجی بتون لهچـاوک یا له کاردا ، وهیا پاشکر بتون ، نابنه کهرتی لینکدهرتی .

وه ٹهگەر پاشگریش بۆن ، هەر نسابنه كەرتى للېكدەرى ، ئەگەرچى به لابردنیشیان دامەزرانى وتەكە تاپك ناچى به جورلاك كە واتاى نەمئىنى ئەمانە لە ھەر شولانلېكدا ھاتن دەبنە گەيەنەرى مەبەس بە پىيى ئەركەكەيان ـ ئەگەر بنجى نەبىقن ـ وە دەچنسە دامەزرانى ئەو وتەيەوە كە پىروەى دەبن

سروشتی « دوه » فهرزی کردوه لهسهدی که ههمیشه له سروشته یه وه _ نه ك له به رئه كه رئى للا كده رى بكى _ فه رز بوه لهسه وی که جیگه بر راناوه کان له کاردا بکاته وه و بکه ویته دوايانهوه . له كاتيكا كه سروشتي « اند » رني به لكاني ثهو راناوانه دهدات . لهبهر تُهوه دهبينين راناوهكان دهكهونه ناوهندي « انسد » و « هوه » تُهكُّ هر كارهكه ههردوكياني تيابتو . وهك : جهمايتهوه ه چهماندمهوه ، چهماندیانهوه . ههرواش راناوی پیکراو [مفعول به] له همان شــو يندا دهبني : ودك : نواندمنهوه ، يه زاندياعهوه ، وەستاندىانىنەوە . جا ئەم كارانە ، ھەرچەند ۋمارەى پىتەكانىشيان زۆر بوبنی ، ههر ساده ن . پاشگر و ناوی کهستی و راناوی پیکراو ههمیشه دمچنه دامهزرانی کارهکانهوه بنی تمهوهش هیچیان ببیسه کهرتی لیکدهری . به لام دیاره که سهرچاوه چ را ناویکی تیا نابتی ، وه لهویشـــدا « انه » و « موه » پاشگر بن یا نهبن ، له دامهزراندا به شدارن . وه له و ته کانی تریشدا که پاشگری « هوه » یان پیروه دەلكى بۇ ھەر مەبەسىك _ وەك باسمكرد _ ئەم پاشكرە يا پاشكرى « دا » که دیسان دوایان دهکهوای با ههندای مهبه س ، نابنه کهرای لایکده ری . به لیکو ئهم پاشگرانه _ ئهوانه نه بسی که بنجین له له دامهزراندا _ و مکو نیشانهی جیاوازتی [علامات نارفة] و معانب بَوْ دەرخستنى ئەو مەبەسانە كە بۇيان دانراون . وە ھەرواش ئـەو

ئه مرازه هه مه جورانه ی که ده چنه پشت و ته کانه وه و پینی انه وه ده کنن . ئه وانه و ئه مانه ئه که رچی هیچ کامیشیان له بنج و بناغه ی و ته که دا نه هاتوه و به شنیکی ره سه نید ش نیه له پیک هاتنی و ته که دا ، به لام ناشنی بلایین که رتی لایکده ریه . که رتی لایکده رتی ئه و هه میشه یتی [دائمی] بنی .

گهو پیته پاشگر و گهمرازانه ههمیشه یتی نین له و ته کاندا . که ده لاین به وینه : (ژور دوه یه) ، (لهوژور ددایه) . گهم دو رسته یه همر یه که سنی به شه : (۱) له ، له و (۲) ژور دوه ، ژور ددا (۳) مه روه مدا ها تون هیچیان که رتیك یه « دوه » و « دا » که له به شی دوه مدا ها تون هیچیان که رتیك نیه له و ته که دا ، به لاکو هسه ریه که یان لیکاوه به و ته که وه به یک مدرت و کردنی و ته که به لایک دراو ؛ مهمه سینه ی ، نه که به سیک به نه که به میشه یتی نیه له و ته که دا . گهمرازی پیناس « که » و هم تو نهمرازه کانی تر به و ته ی هه مه جور دوه ده لیک نه به لام نابنه پاشگر ، و دناشبنه که رتی تایبه تی ، چونکه همیشه یتی نین به و ته کاده که دا ، که ده میشه یتی نین به و ته کانه و « به لام « دوه » و « اند » که همیشه یتی ده بن له کاره که دا ، نه و اتا بنجتی ده بن له بناغه دا ، گه وه گومانی تیا نیه که که رت در وست ناکه ن ، چونکی چ نه رکید کیان نابی جگه نه به شدارتی نه بناغه دا .

وه من بهم بنونهیهوه ده لیم ثنیمه ژمارهیه کی زنور و ته ی و امان ههیمه که له لنیکدراو ده چن به روالهت ، به لام لهو باوه نزهدام که ده بنی به ساده بژمنیررنین ، به تایبه تی چونکی لیکیچتری دامه زرانی

قهم جوره و تانه ، له زمانی تنگلیزیشدا ههر به ساده دراونه ته قه آهم . وه گهم و تانه به نمونه : بهروانکه ، دهسرازه ، ثاوزه نگی ، شیریژ ، گامیسش ، ماشینه ، پیشکه ش ، ماموستا ، بناوان ، بنچینه ، هه آله کوك ، پی قه له ، شه و گهرد ، مارمیلکه ، خو آله میش ، کویره و ه رقی ، بیره و ه رقی ، گویسوانه ، کو آلوانه ، تو په وانه ، پوزه و انه ، دوزه آله ، بناویله ، کرمه ك .

وه ثهوهی راستیه ، له زمانی تنگلیزیدا یه کجار زور و ته ههیه که چهشنی لایکدراون ، به لام هیج و تهیه یه لایکدراو نه تهرراوه ثهوانه نه بنی که کهرته کانیان ههم یه یه و تهیه کی ماناداره . واتا مهرجی و ته ی لایکدراو ثهوه یه که له دو یا پتر به شی مانادار پیک هاتبی ثه گهرچی مانای لایکدراوه که ش زور یا کهم جیاوه ز بنی له مانای کهرته کان و هیا نزیك لییان

. . . . . .

البريفكس والسوفيكس (البادئة واللاحقة)

العميد أحمد حسن

المقدمة:

لقد ورد في المجلد الأول من مجلة المجمع العلمي الكردي _ 1977 _ مقال للدكتورة نسرين فخري تحت المنوان المذكور ؛ ثم نشر تعقيب على المقال مع بعض التوضيحات في المجلد الشاني _ 1974 _ للاستاذ الشيخ محمد الخال . ونظراً لأهمية الموضوع وعلاقته الكبيرة بقسم من المصادر والأفعال البسيطة والمركبة ، ولتأثيره على تعلم وتعليم هذه المواضيع في لفتنا _ الكردية _ وأيت من الضروري أن أشترك في معالجة موضوع البادئات واللاحقات واعقب على بعض ما ورد في المقالين المذكورين . لاشك في ان لفتنا كمعظم اللفات الآرية تحوى الكثير من الكمات والمصطلحات المركبة . فن وجهة البناء هناك نوعان من المصدر ، وتبعاً لذلك يوجد نوعان من الفعل . ان المصدر البسيط كلة واحدة فقط ومن ضمنها حرف المصدر (ن) ، وفيا اذا وجدت فيه واحدة فقط ومن ضمنها حرف المصدر (ن) ، وفيا اذا وجدت فيه بحوعة الحروف « هوه » أو لم توجه . نحو : (نوستن) النوم ،

(كردنهوه) الفتح ، (رؤيشتنهوه) الرجوع . كما أن الفعل البسيط بدوره كلة واحسدة ، حتى لو دخل عليه حرف المضارعة أو حرف الأمر . ان الفعل المركب عبارة عن مساعد وبادئة أو أية كلة ذات معنى تسبق المساعد وأي جزء آخِر إن وجد والساعد هو مصدر بسيط أو فعل بسيط في البناء المركب مثلاً ، (دانيشتن) مصدر مركب يتألف من : (دا) البادئة ، (نيشتن) مصدر بسيط وفيه حرف المصدر (ن) وهو المساعد ، ومعنى هذا المركب هو الجاوس . (دانيشت) مشتق من المصدر محذف حرف النون ، أي جلس . (نيشت) فعل ماض بسيط وهو المساعد . (داده نيشين) أي مجلس ، وهو مؤلف من : البادئة + حرف المضارعــة « ده » ويليه المضارع المنتهى بضمير الغائب المفرد . (دابنيشه) أي اجلس وفيه حرف الأص « ب » . فيكون كل من المضارع البسيط (دهنيشين) والأمر البسيط (بنيشه) مساعداً في الفعل المركب . وكذلك لو كان الفعل يحتوي على را يوهستهوه) ، هــذه الأفعال المركبة التي تعنى : وقف ثانية ، يقف ثانية ، قف ثانية ، كل منها عبارة عن البادئة وفعل مساعد بسيط . تتشابه البادئة واللاحقة في عدم امكان استعمال أي منهما بمفردها ، وفي اشتراكهما في المصدر وتختلفان في ان الاولى تسبق المساعد دائماً ، في حين ان الثانيـة تلتصق بنهايته ؛ وتشكل البادئة جزء تركيبياً أى لا وجود لها في الصيغ البسيطة ، في حين ان اللاحقة لا تشكل جزء تركيبياً وتشترك في الصيغ البسيطة . وقــد توجد البادئة واللاحقة في مركب واحسد ، مثل : (هه لبؤاردنهوه) إعادة الانتخساب ، و

(دامهزراندن) أي البناء ، التأسيس . ونلاحظ كثرة البادئات في اللغة الكردية ، لذلك ولكي نتمكن من تمييزها عرب غيرها يتوجب ان يكون لها تعريف معين .

(القسم الأول _ البادئات)

اذا كان الجزء الأول من أي مصدر أو فعل مركب ، لفظة أو حرف أو جار و مجرور ، وغيـّر معنى المساعد كـثيراً أو قليلا ، أو أحدث معه معنى معيناً متمى بالبادئة . ونقصد باللفظة مجموعة حرفين أو اكثر لن تستعمل بمفردها لمدم وجود معنى مستقل لها. والالفاظ الاكثر شيوعاً بين البادئات هي : (ههلُ ، دا ، را) . ولنأخذ مثلا البادئة (هـ مل) وتلفظ بتضخيم اللام ، فهي تكوف مع الفعل (هات = أتى) فعلا مركباً ومغيرة معنى الفعل كلياً ، أي عندما نقول (حه للهات) فإن هذا الفعل المركب يعنى أشرق . وتدخل على الفعل (مرى)أي مص لتكون معه الفعل للركب (هه لمي مرى)أي امتص ، ويظهر من هــذا انها غيرت للعني قليلاً . أما اذا دخلت على مساعد (هه لمي و اسي) أي علق وكذلك تكون وظيفة كل مر البادئتين الاخريين (دا ، را) أما الألفاظ البادئة الاخرى فمظمها يكون مع المساعد فملا لازماً ومع الآخر فعلا متعدياً ، نحو : (فليربق) تعلم ، (فیری کرد) علم ، (گلاربلاوه) تدحرج ، (گلاری کردهوه) دحرج ، (پهکیکلوت) تمطل ، (پهکیخست) عطل . وهکذا . وبمضها یکون فعلا مركباً واحداً فحسب . والبادئات الحروف كذلك .. أما النوع

الآخر من البادئة فعبارة عن جار ومجرور باستمال حرفي الجر (به ، له) مع اسم ذي معنى فالباً وغير ذي معنى نادراً ، ويعقبها للساعد. نحو: (بەسىلەرچىق) ئىي مىشى وانقىشى ، (لەبەرىكىرد) ئىي ارتىدى . ونلاحظ في هذه البادئة ان الجار والمجرور ليسا بجار وعبرور الامن حيث الشكل ذلك لأنهما يمتزجان في معنى للركب ويصبحان جزمي تركيب ليس إلا . هذا وان أية كلة اولى ذات معنى مستقل ، في المصدر أو الفعل لن تمتبر بادئة ، انما تكون جزءاً تركيبياً ويمتزج معناها في معنى المركب . فعندما نقول مثلا: (سهركهوت) وهو فعل مركب من جزءين ، الأول اسم معناه الرأس أو الأعلى « فوق » ، والثاني فعل ماض بسيط بمعنى وقع أو سقط وهو للساعد ، نرى أن الفعل المركب المشكون منهما يعني صعد أو نجح . وبالرغم من اننا لا نتحرى معنى كل جزء من الجزءين لنقارنهما مع معنى المركب ، لأن ذلك لا ينسجم مع واقع الكلمات المركبة ومدلولاتهـــا _ سواءاً في اللغة الكردية، أو الانكليزية مثلاً الله النا ينبغي أن للاحظ ما اذا كان للـكلمة الاولى معنى مستقل ، وفي هذه الحالة لا نعتبرها بادئة سواء احتفظت بمعناها الأصلي في المركب أو لم تحتفظ ؛ أما اذا لم يكن لها معنى مستقل فتعتبر لفظة وبادئة ..

(القسم الثاني _ اللاحقات)

اللاحقة عبارة عن حرفين أو اكثر تلتحق بالمصدر والفعل لغرض تغيير معناها تغييراً قليلا. وهي لا تشكل جزء خاصاً ولا تجعل الكلمة مركبة ، أي تكون في ذلك على عكس البادئة . واهم اللاحقات هي

مجموعة حروف « موه » . ولكن هذه الحروف الملتصقة ببعض الأفعال والمصادر البسيطة أو المركبة ، ليست كلها لاحقات ، بل ان من الأفعال والمصادر ما تكون الحروف الثلاثة جزء من بنائها ولا يمكن فصلها منها بأي حال ، كهذه المصادر مثلا :

(توانهوه) أي الذوبان ، (كورانهوه) الانطفاه ، (كلابتونهوه) الاجتماع . وفي الحقيقة لا تدخل الحروف الشائة للوجودة في تلك للصادر وأفعالها ومشتقاتها وفي بماثلاتها ضمن أي تعريف منسجم مع مصطلح اللاحقة . فالاستاذ الشيخ محمد الخال ذكر في مقاله ان اللاحقة تفيد مقاصد ثلاثة :

(1) العودة (٢) تكرار الفعل (٣) التدريج ، كما وحسب الحروف الثلاثة أينما وردت انها لاحقة واعتبرها جزء تركيبياً كما ان . الدكتورة نسرين بدورها اعتبرتها جميعاً لاحقات كما يفهم من مقالها ، الا انها لم تذكر وظيفة «التدريج» للاحقة ولم تتطرق الى كونها جزء تركيبياً أم غير ذلك .

والواقع ان هناك الكثير من الأفعال التي ليس لها أية علاقة المقاصد أو الوظائف التي ذكرها الاستاذان الموما الهمسا للاحقات والخلاصة ان علينا ماضطة للصدر أو الفعل البسيط أو المركب المنتهي بدهوه » ، فاذا ظهر لنا ان تلك الحروف ليس لها وظيفة معينة ، أي ان حذفها من الكلمة سيؤدي الى تفيير معناها تفييراً كلياً ، أو الى تقويض معناها ، فلنعلم عندئذ ان تلك الحروف هي أصلية في بناء الكلمة ، وليست لاحقة اما اذا لاحظنا الها جاءت لأحد عرضين

وها: تكرار الفعل ، وتغيير للعنى تغييراً جزئياً ، لنعلم انها لاحقة في كل من الحالتين ، أي النا لو حذفناها لن يبقى معنى التكرار ، أو يتغير للعنى الى معنى قريب من للعنى الأول . وان هذه الحروف ليست مجزء تركيب مطلقاً .

أمثلة على الحالات للذكورة :

(١) ليست الحروف الثلاثة بلاحقة :

شارديهو. = أخنى - هه لَى كَيْرَايهو. = قلب

(ب) انها لاحقة تفيد التكرار:

توستهوه = نام ثانية – دەركەوتەوە = ظهر ثانية .

(ج) لاحقة تفيد تغيير للعني جزئياً:

بهستن = ربط الشيء أو الشد.

بهستنهوه = ربط الحيوان بحبل الى شجرة أو وتد وماشابه . روق بتون = التصلب أو التجمد .

رەق،بونەوە = تجمد الانسان او الحيوان من شدة البرد وموته.

كما ان هذه اللاحقة تعقب حرفي الجر (به ، له) ، على أن يقسع اللجرور بهما في الوسط ، وذلك بقصد الدلالة على المكان الذي يوجد فيه شخص أو شيء ما ، أو الدلالة على مكان بدء عمل ما .

وهناك ثلاثة حروف اخرى هى (اند) ، وبدورها تكون أصلية في بناء بعض الافعال اللازمة أو المتعدية ، مثل (قيۋاندى) صرخ ، (رفاندى) خطف ، وتكون لاحقة أو أداة تعدية في البعض الاخر ، وهى أيضاً في الحالتين لاتعتبر جزء تركيبياً: (سوردا) دار — (سورداندى) أدار ، (كولا) فار — (كولاندى) فور، (هدلمهدين) الرقص — (هدلمهداندن) الترقيص . أما اذا وجدت « موه » مع الفعل اللازم ، فعند تفييرها الى متعدى باستعال (اند) توضع هذه اللاحقة قبل الحروف « موه » ، مثل :

(برّایهوه) انتهسی — (برّاندیهوه) انهسی (ومستایهوه) توقف — (ومستاندیهوه) اوقف (ههلّسانهوه)النهوض — (ههلّساندنهوه)الانهاض.

. . . . .

هه ندنیک لهو زاراوانهی وانایهك زیاز مهبشن

ئەندامى يارىدەر: جەمال بابان

بهشى دووهم

ناراو واتاكانی به رای من به رای من وشهی داخ و خهفه له كانی شمن له ماتندا به ك بكون. أسازار و خهمدا (۱) . خولهمیش . خاك .

⁽ه) له بهشتی په کهمتی به رکستی دقمه متی (کسوّقاری کورد)دا .

نزیکهی (۳۰۰) و شه په کمان ، له وانه ی واتایه ك زیاتر شه به خشن ، بلاّ و

کرده و ، به رقن کردنه و می به بو مندتی یاخود جباوازی ناو خوّیانه و .

هه ر له و ژماره په شدا به پیشسه کبه کی کورت هوّیه کانی شه و فرمواتا بیه مان

رقن کرده و و تسکامان له خونینده وارانی به زیّن کرد که چه ند له توانایاندا

بیّت یارمه تبان بفه رمون . وا شه م جاره کاك حه مه بوّر ، چالا کانه ها ته ...

⁽۱) فەرمەنكى خال ج ۱ ل ٤١

ثاوه که په کبان څهخات .

دموران دمورمکه یسه کیات خــهرمانهی دموری مانــك و ثاخله ئەخات . روز . ديــوار به دمورا . کلاخته . كيرم و جـهراحهت . ثـهدهب ريدكهوت (جياوازن) . ثاداب (عەرەنى) . بهدى كردنى سنبه ريان يه كبان ئــارمايــق . قەرەنتۇ . ئــايلا . ئاسى . ئەخات روشنایت . سنتور . مله . (۲) مەندىكيان بەنابردن بەكبان هاتن ، په ناوهانا ^(۳) . تاپ . ثامان ئەخات . دوخالەت (عەرەبى).

سو پر که ثباو خبواردنهوهی زوری ثبهولایی . سبقاء (عهره بی) همردوکهان ثهم بهشهی نرمان پیشکهش کرد که زوربه بان

خواردندی چهور و تسرش و

له فهرمه نگه وه ده رها تون که له شوینی خواندا په بجه یان بو را کیشراوه .

از کیشراوه .

اثومید نه که بن مه ر به مه وه نه وه ستین و یارمه نی ترییش بدر تیبن ،

به م بونه یه وه زور سوپاسی کاك (به کر عه بدوللا گهردی) نه که ین ،

که مه ندین نیشینی خوی له سه ر به شی یه که مرون کرد بووه ، بو نه م جاره

بیته وه به شانازیه وه نه ویش بلاو نه که ینه وه ، له گه فی شه مردا که

بومان بیت .

(۲) ف. خ. ل ٤٩٠

ڻاو *ک*ٽش

(۳) وه ال باسکه د زیری ر پیگای قهرهداغ .

نەخۇشىق يەكيان ئەخات كە فني . شنتي . رشانهوه . **گاھ**ر ئاھو نالەي بېرميە. رېکەوت (وشەي ھاوگـــۆ) خواردن . خوراندن . ئەخورلى بەلى . ئاما . كمفتوكرة بهكيان المهمنات ئەرىي نرخ په کیان ثهخان . ئەھىيىنى (بەنرخ) . ۋيان . ئەزىق ودره . دوههمین پیتی هیجایه و رېکهوت (جياوازن). بی به حسابی أبجد ته کاته (۲). باوان. بنهماله و حکومهت و بابان به (باباً) به وانای باوك باخود گەورە يەكن. ناوچەي بابان . بازه که و که له شدیر ... بازه باز بازه رمنک ههبه به تهمهن باخود به دهنگ په که بن . (باعه باعي ثارُالْ ، مهرّ .. بزن) . قلال . باي سك . جلاريك له قوّلٌ و شان يهكيان تهخات. باسك مەلە. قەد شاخ و ياڵ^(٣). بےزری و کےلاوروژنای باكتيش بواردني با يهكيان ثهنات . مالٌ و حهمام . ولاخي باكٽيش <mark>ئەوم</mark>يە كە زۆر باى لى بىلەر ئەبىتەوە . كە لە شاخى عەجامات . بانگ کردن . بانگدان (أذان) . دونك به كبان عدات بانك

جازدان . بانک به کویدا دان .

هەندىك ، كەمىلە . بىرى ئاو . بارچە زۆريان بەك ئاخات . بــرّ بری دار . بووار (گهمگهاوه برنادا)⁽³⁾ زیت و جوان . بنیچوهبهراز (پلاز)ه زیکهآمیق یاخود تنمهل یه کبان يز وله . ئەخات جۇلايەۋە . سىلەرە بزۇتىدارى رىلىكەوت . بزؤت سترتاندن. زير باخود خوارموه يهكبان ژير . بني نافرهت واتا يهردهي ئەخات (لە زماندلىكى ترموم) . كجينتي . (ابن : عەرەبى) . رېکەوت (وشەی ھاوگىۋ) . بلان . (الى) ئەچىم بلا شـــار . بــلا برچى ؛ بركى ؛ بركى ؛ رېيکهوت . بلاتلا . بودقه . بۆتە رېکەوت (وشەي ھاوگىۋ) . رەنگى خۆڭەمىيىشى . واوى سەر بلإر ييت (منهه) . هـهزدمه : زور يٽي ويٽوريٽي. بۆسەنىانەوە (كىين). مىلج (لە زمانىكى ترەوه) . بلاسه (بوسهى عهرهبتى). بۆلە بۆل (تنمر). بۆلە ترىي. رمنك مهبه بارجه بارجهيق بۆلە نزيكيان بخاتهوه.

⁽٤) ف. خال ل ١١٧.

وردتيله بيق يه كبان "هخات .	گلینهی چاو . ساوا (تینیله و	بتبيته
ساوايەنتى منداڭ يەكىخستۇن .	یتبتهای دایه) . لانهی مندالل . مندالی بجول .	بەبلانە
	بچترکترین بترکی مندالّ .	- Joid
بەرانىش پېش مېسىگەلە . بەرايتى يەكبان ئەخات .	پیشان . بهرانی بهتر و مهزه کیوتی	بەران
ېێشەو. و بەرايتى ھەندېٚكىيان يەك ئەخات .	بهرهی ولاخ. جوره خشانیکی	بەرە
	کوردېيه . دهسته . نهوه .	
بەردان يەكيان ئەخات .	بهرهباب . ســهربهست و ثــازاد . کراوه	بەر • ڵڵٳ
	سىربېسى و كاراد . تراود (بېستانه كه بهروللاكرا) .	بەرەنىر
وهك تل و جوّله يهكى خستبن .	شولانی بهردهلان ، بهربتونهومی	بەر د ان
	شت . بهروللا کردن . خستنه	
	پشتگولی . دەست لىيھەلگرتن (تەلاقدان) . بەرى ميوەدان .	
لەوم ئەكات رەقتى يەكى خستېن .	(ناد فادان) . باری میوددان . دروقام (بنی شهرم و قسه له ترو) ،	< Y 4.
.	بهری دار بهرو .	وگرن
زور بەيان پەيومندىيان ب	بوری در . رو بورخواردن . ولاخی زیندار .	بەزى <i>ن</i>
ولاً غنى بەرزەۋە ھەيە .	پهڙيني ولاخي بهرزه . دابهزين (ه)	

بهسته ج**نزریک**که له گلارای . (رزمه). رایکهون و (لهزمانی^{نیکی} نرموه) . بهسته : گفایه تیه .

بهستران بهستنی ناو (بهسته له ای بهستن جون و کریدان به کی خستون . خستون . پیکهوه : کریی دان .

بهستراو بهستنی پیاو بهرامبهر به ژن (نهکهوتنه کار و دروست نه ب~~و~~ن).

به ق بروا . (بقاء : عهره بي) . له زمانېکي ترهوه .

بهم به گهم گاله تایکی ملاسیقیه . له زمانیکی نرهوه . وه ته رایکی عسود و کهمانه . (اصطلاح) ایکی ملاسیقیه

به د رست ، (فصل) ، به ش (له کتینت). جگه له (حه پس) ه که چامه به ستنه وه و (حبس) کردن . مه مق به ش یه کبان شه خات . به ندی به یت و هه گبه ست . به ندی کاغه ز .

بیزار بیزمان (زمان له دهمیا نیسه نهبین مانق به کبان بخات . گهوه نسده بینیده نسکه) . دلمی هه لسکه نراوه . هه لسکه نراوه .

بيّن بلاِن . بيّنهوه : ومرنهوه ر٢ٕۦکهوت (زوٚرق شيّوه)

- - پات دوپسات کردنهوه (تکرار) . (زوْرَقَ شَيْوه) . ههوير . پُلِي تلا .
  - پاره نهختینه (نقـد) . جوریدیه بارچه به کبان نهخات . له نهختینیه وه ک چل پاره و سهدپاره . لهتلهت (.. جهرگم به خه نجهر پارهکه) .
  - پاس بلیت (بطاقه) می تیپهلاین پاس . (له زمانیکی تروه) . (حراسة) . پاس (گلاتلاملابلیل B.U.S) .
- پاون پاوان (مرعی). پیوه ندتی زوّری شیّوه و له زمانیّکی تر ه وه . ولاخ . پاوه نی أسترلینتی : جنیه Pound .
- نه خُوشیه کی تاژاله پزوی و شهی ماوکر و زوری شبوه. ده رپتی و ملیوانی کراسی کوردی شبوه. کوردی دمی رهشکی کاکیشان .

يزو

ئەو كەسەيە بەسەرى زمان قسە دۆدى شېوه . پس بكات . (جنين) . كورٌ (ابن) وهك : يسمام (ئاملازا) . ئەبىنى ھەلجۇن يەكبان بخات . رق و توزویتی . پژمینتی دوههم حار . ئەبلە سەر يەكبال ئەخات. لوتکهی شاخ و بلایدی يۆيە درەخت تەپلەسەرى ھەرشتىك. پوپنهی مربشك و كهلهشير و عەلەشىش . مـــــه و گزشتی ئهخورلیت . رنیکهون (وشهی هاوگز) . يۆز ته نگه نهستقر (پان و پرز). مق . خورتي . لوت (٦) . خلابه رزگر تن . به چکه . دلا که وت . يۆز بهراز (بِزهله) . قنك (له پزۇھوھ) . يلاستە ، قەرەزوڭ ، ئىشكىجى^(٧). مەندېكبان جاودېرى ، يلاس باقيه كدى ثهنداى لهش بهكيان ييست ، ييسته . كلام .

ئەخات .

[.] ۲۲۰ کال (٦)

٠ ٢٧٠ كال (٧)

پتولەكەي ماسى (حراشىف) . خزتی و نه نکتی به کبان ثه خات . يتولهكه پتوله کهی کهوش (A) . پتوله کهی جل . قه تماغه ی برین . قوژبن (زاویه). سایه و دالده (زوری شیّوه). يەنا (پەنا بەخوا) . پەس<u>ى</u>وا^(٩) . پهېوله (۱۰) پهروانهي فروکه و سوّزانهوه يهكيان ثهخات . پەروانە ئۆتۈمۈيىل . بەرگىپىكى پېياوانەي كوردە . سفتى مهكبان ئەخات . يەستەك پەستېوراو . ئەشتى نىش و فۇلى يەكيان خورتی . گاوریشم . قسمه ی پەشم **بخات** . هيچ و پتر ج . كهستيكه نامه بيا بز خاوهني . كورج وگوني و ببغ كني يەيك يەكبان ئەخات . ئەستېرميەكى بچتوكە بە دواي كەررەوە ، بەردەستىكى بچتوكە له گهوره جيا نه بيتـهوه (۱۱). قلال . تير . دونيك . فهن و بهرمکهت . (حرف). رنجکهوت (وشهی ماوکنز). (أداة) .

⁽A) الله ۲۲۹ لله ۲۳۱ .

[.] ۲۲۷ كال (۱۱) . ۲۳۰ كال (۹)

رمنک مهبه بهربوتتی به کبان نەنك . جاڭجاڭلۇگە . ييرك مخات . يان . لەقەي ولاخ . (زۆرى شىلوم) . پٽن رې کهوت (وشهی هاوگو). تاومكو (هـهتا ..) . لهرز و تا تا . تای تهرازو . تای بار . تا و تو (ٽاڵوگۆڒ) . نزیکابه نتی و خزمابه نتی پهکیان باوك ، مام ، خوشكى ずじ **ئەخات** . گهوره (۱۲) . ههورامتی . لهش . سه کرن . لبادی راخستن . ههردوكيان له سهريان دائه نيشن. تاتني له زمانتيكي ترموه . جام . تاس ولترسدان (تجميل) . تاس تاس ردنهوه (بتورانهوه). تاسى سەرى ۋىان (كلاوزېز) . گشتیان له (کسوز) و تافه تاف (گوزی ئاو) . توف تاف (نین) دا بهك ته کرنهوه (سهرما و بهفر و باران). تاوی گهرما . تــاو (کات) . تافىجوانتى . تاكي ينيــلاو . تاكه و تاك مهمؤ بارجهن . تا که (پېچـهوانه) . تاراني (پارهي کلان) .

⁽۱۲) خال ۲۲۹ .

تالّه

مهزی لهش سپی و دهموجاو بۆر (۱۳) . رەنگى ئەسپ و

ماینی تلاخ . ہے۔وری تالٰ ،

تاقمه شــتى تال ، رؤى تال .

تالهداني مهشكه و كوننه و

جەوەنە (خلاشە كردنيان) .

تانؤك

تاوك

ترش

تروكين

ته یمان (سیاج) . گاسن .

منزيك يهكيان ثهخات كه

سندر و بنبان به کیان ته خات.

خيوهت . داره بهن .

جوّر • ناخوّشيه ك يهكيان تهخات .

نوانای باراستن و کیلانه.

رمنگی بوّر و نالی ناخوّش

بهكبان ثدخان

تاقه ترش . معياق . جوره درکینك . رؤىگرژ و ترش .

دەربىق يەكيان ئەخات

قلیشانی پیست : زاینتی سه که و كورك هاتنه دهنگ (بو دوشمن

و نــاحهز) . دان پیانان له

لامهن ناحهزموم (اعتراف).

هەندىكىال جۆرى جولانەوه يه كيان ثهخات . تەلەبلەرد ، بەردى كەورە . تلخواردن به خهفهت و

ئازارەوم . تەپاوتلسەكى .

۱۳) خال ۲۷٤ .

(له زمانێکي ترموه) . عاجزبتون. ولاتي تورك (روم). تؤران رتکون (وشهی ماوگن). كه سكون (بلاتام و بلان). تون تونی حهمام و تونی بابا . ئەوانەتۇن (دارى تۇن). سل . یان بترنهوه و کهوتن . ئەشنى بانبۇ نەوھ يەكيان بخات. ته یاوتل . فنی . تهم و مؤ . بيده نک و مات . ليدان (ته پ و کوت داگرتن) . تەلى (مصدن) . خشل : خلاي ئەومى (بۇ رازانىدنەوم تەل ئەشىنى) يەكيان ئەخات. له تهل داوه و خلای رازاندلاتهوه تهلی سهری بهران و مهرّ (گۆڭنگەيەكى خوريە بە سەريانەوھ) . (له زمانيكي نرهوه). يه تهماى (ئەتەرىخى) . (طياطه) . تهماته لەش . تن (قنىگ) . (طن . (نن) مەر ئدنداى لەشە، تەن بهلام (طن) بنگانهیه . . (TON ناوقىد . تەنگەى ولاخ : كوشىن بەكبان ئەخات . تەنگە پشتینی زین و کورتانه . ته نگه تا و (تضایق) .

تَالُّ . رَوَى كُرُو . تَالُّبُ اللَّهِ (زَوْرَى شَيْرِه) . تەھل مه شکه و کوننه و جهوه ننه (۱٤). پټرر (خوشکې دايك). ئهگر مجه . تيتك جوّره (بهل هاویشتن) پلک يه كيان ثهخات تليكه لأو . به شليكي شلوز يو ه و ه ي يەتك يا شلك. جِوْكَهُ وَوْكَ: بِالْأَجِرِ ، جِوْكَهُ بِهِ كَا رېکموت (وشدې ماوگړ) . مورؤیه کی شیوه جلایتی ره نگا و رەنگە . دانەرىڭە . ياربيەكە (ھەي جر هدي جري . روَ : (چارهم چارهی ناولی) . رلاکهوت. چاره جاره ســـهر كردن (علاج). دەسەلات : ناچارم . چوارە . ســـهردهستهى لـلاتيـهكان. چاكۇش (چاكبېر) يا جو زە جاوەش بِيِّشَكُهُ وَتُنْيِكُ بِهُ كِيانَ تُهْخَاتُ • (عریف). چهنهباز و زمان درېژ جەتىرىكە . جەتى كۆشت . چـەق چەقچەقەي ئاش . چەق ئاومستۇ . ده نگه ده نگ و ههراهه را (زوری شیره). جەنە (جەنەجەن). بېسىتى تەنكى

⁽١٤) بروانه تاله .

غاطى . چەتەككۆ چەتەچنۆ . چەتەجىرە .

چـهم چاو . چهشم ، رؤبار . رؤنی یهکبان ^۹هخات .

چەمەرە كەۋانە . پرسەۋ (تىزيە) . (دۆرى شېرە) .

چیله ماکه و . خولیندنی که و . حیلاندنی دهنگ و رایکهوت یه کبان ثهخان . تهسی و ماین . سنتور .

چین ولاتی چین . دهسته و (طبقه) . دهسته و چننی دیوار چینی دیوار . ئهوانه چین ؟ (نزیکایه نتی) یه کیان ^۴هخات .

خار دوانه کهی بیشهوه جهونتی بیشهوه جهونتی به کیان شاه دو از مواره و می کیان شاه داند .

خالانه بهدوردی ، ههروهك ، وهك خال . (له زمانیکی ترهوه). خال (نقطه)ی نوههمتین .

خام خاو (کال) (مواد اولیـــة خاوی و سهرهتایق به کبان مهروبه ی . قوماشــی سپــتی . ثه خات .

خهتهره سهرکردنی نیشان بیترکردنهوه (له زمانیکی ترهوه) (خاطره).

خهم خهفه ت . پلیج (قوس) . قهف . خوارتی و جو زه کبرتی به ك خهم و . کلام) . خهماوه (كلام) .

خاش بترنتی شترشه و کاشـتی . گ^{ه بـبدرنهوه .} خالمی خز . پزخال (خالاوی).

خرکی دانه پانهکانی دواوهی ناو دهم. (زورت شــێوه). خالیژن .

که س و کار ، دلاست ، پنیچه و انه ی زوریان خوّینی به کیان ^{مهان} . بنیگانه (ثاو ببرلای له رلاخانه خلا نابلی به بنیگانه) . هنیشتا (خلا دلای نه گهیشتوه ، دوکه ل بکات) . خلا به واتای (نفس)

دىيت وەك : خۆپىشاندان .

رهوشت (اخلاق) ، سلوك ، هدمة رواله ته كانبان رهوشتن . عادة) . فنی (صریح) . ختر كردن له مندال بخ ترساندنی . رهوشتی خرایدی ماین و ئهسپ .

**

¥_>

يەزدان . خولى . خلالەملىق . (زۆرى شىلىرە) . خوا باس و خواس (خیر). (خواز) رنیکهون (وشمی هاوگر). خو اس · خواست) . خاوس . بولهی رونک کردن . مهرکانهی تاریکی رمنک دوانیان بهك خوم ثهخات شهراب . زهوی خلا خواردوهوه . رېکەوت (وشەي ھاوگىۋ) حهوتهم پیتی هجایه و به أنجدیش خٽي ژمارهی (۹۰۰) ه . خولی . خاومن په کيان ئهخات . غاوهن . لهخهرافاتدا دېسو و خٽيو درنج و جنزکه . دایك ، به ربتوك ، دایهن ، دایك رایکهوت . دانه بانگ کردن . دایه دهستی ، یاخود يني دا . دادلات و ته بيت موده . داهاتن (شق) کردن . شهرّانی . زبر . تیژ . درز . جــوره (نابەســەندى)بەك درٚ نزیکیان ثهخانهوه . دىزى خواردنەوە (سىپيايق) . زوري شييوه . 32 دولېنلي . دمماره كۆل (عقرب) . دۇبەش . دۇيشك دۆت (daughter) يىسى . دويت مهر مكويدان .

گوند . دېت ، پەت . دلى ر لإحكاوت . زەوى وشكەلان من دېم لەگەلتا . رېكەت . ديم گايين ، شٽيت . ئەوان د**ٽ**ين . ئەوسا ھەبۇ شىتىئاتىن بۇ ، دين دوانيه كه رلا كهوته . راستگل ، راستهوراست . راست گرنی و رموان) به کبان جۆرىچكە لە ھەڭبەركىپى كوردتى. ئەخات) . مقامیکی گلارانتی . (الماقار : له راست)^(۱۵). سل . (رمح). تۆېلىنى سلىبان لە رە نەكردېنتەو رم وثدمه بديدا بوبين ؟ رؤ . بهر . قهراغ و تهنشـت . ززري سينوه و له زمايي د**و**خ ترموه . دەسكەلاي يارى شــەترنج .مەلى سيمرخ (كه مەللىكى ئەفسانەبيە). رۇتۇقۇت (بىي بەركە) . رۇي رېكەوت (جياوازن) . رۇت رەنگى رەش.كون (قنىك): مەسىق رەنگىكى ئارتك رەش يه كيان ثهخات . وەڭ ئەلىپىن بەرەشىي بابيەوە . ناشىيىرتىن (لەھر جاوى رەش بوه). جوره هه نجيريک (١٦) (١٠) خال ج٢ ل ١٧٣ . (١٩) خال ج٧ ل ١٩٤ .

ههمؤ (رمو) ٽيڪي ٻئي گرٽي سكجون . شـــــ بـ بـ گرمى و رموان يه كبان ثهخات . تۈرت : دەرسەكەم رەوانە^(١٧). رەوانە كردن . فراندن : ژنەكەي رموان . تەرەكردن . رېکه و (مبدأ) يه کن . رېگه. يېنې (ر) که ژوماروي رکی ئه بجه د به کهی (۲۰۰) ه . (مبدأ) ر پیوار و مامر پوی نهبیت ه ستی (رئة) . نهخلاشسی کرمی ريويق ئەوانى تو نەخۇشىق يەكبان ستى له ئاژەڭدا . نەخۇشتىسنىڭ و ك يوكه له ثارُه لدا . لاواز . (رېبوار)^{۱۸)} . مام ر**ي**وتى . ئەومى دوايق نەبئت ئەوائى رشت. تاوىيياو و ژن فزېدان رتت نر رواندن يه كيان تهخات . کونه).(۱۹) زین نهبیّت ثهوایی تر (زا و نهوه، و دك: كوردوا ، تاميزا . زئي) نزيك بان ئەخانەوە . مندال بون ئاوتلىزان . زين دوانه کهی ههوه ل (کان) سملٌ و زاخ (شب). (تاولېرى زاخ يه كيان الهخات . گهوره) ^(۲۰) هیز .

⁽۱۷) خال ج ۲ ل ۲۰۰ . (۱۹) خال ج ۲ ل ۲۰۷ .

⁽۱۸) خال ج۲، ل ۲۰۷. (۲۰) خال ج۲ ل ۲۱۰ .

زير ، زورهي كهر . رېکەوت (وشەي ھاوگىز) . ز•ڒ كچ . بچترك . جوان . زهرد ئەومى دوابىق نەبىيىت ، زدر مەمۇ زېكەلەبىق بەكبان ئەخات . ه،ندیکیان گؤشت و ٹیسك كۆشىت . بەشلىكى ھلاجگار ز **•رٌ•** به کیان ثه خات ، ثه وای تر به بچترك (فردى عدره يى . (چاره رېکلوت . يا كيسك : زوردتال ، زور كران . ز وز وی کهر ۱۹۱۰ رؤبار . زېيى ئافىرەت : رەھم و زکی ييتي (ز) نه بنت ، ثه واني تر ئەندامى جنسىيى . دەزۇي زۆر به شیکیان له در بری تی دا قایمه بلا درومانی زین و کهوش. نو بیکرن ييتنيکي هجـابه و به ته مجهد ژماره*ی* (۷) ه . (رېکه . رەوشت . ئەندازە . (۲۲) ثهوانهی پیشهوه (شوین) هزده . سهرؤ . ناوهوه (داخل) . ژؤر نزيكيان ئەخاتەرە . (بەرسىلە) . (۲۳) جار ، خوره ^(۲٤) . **ژهمی** خواردن . زهم ميشك . ملاخ . (۲۱) خال ج۲ ل ۲۲۸ .

(۲۲) خال ج۲ ل۲۶۲ .

(۲٤) خال ج٢ ل ٢٤٧ .

(۲۲) خال جه ل ۲۲٤ .

رەنگى سەوزى تلاـر ، مۆروه ژهنگار هامو رهنگ به کیان ئەخات . يير لازميتى . دۇكەل . ئەو شتەي ژونک ته کرن<u>ی</u>ت. ناوچهی سنجار (ژونگال) . عاقل و لهســـهرخلا . رزین . ژنير ژېرکردنهومي . مناڵ ياخــود **کریاو** . (خل). سرپه (سرکه سرك^(۲۱) رېکموت (وشدې ماوگړ) . سركه سنگی دار و ئاسن . (صدر) . رېکەوت (وشەي ھاوگىۋ) . سنك ييش . (ڪرمي نياو سك سترون)^(۲۷) . لەت . كون . سۆسەكردن . لهت و كون نزيكن . سۆراخ سؤسله كردنبش دۆزينهومى (ئفره) يەكە . رېکهوت (وشهی ماوکمێ) . گۆشە (زاويە) · گوناه . سوچ سوكابه نتى يهكبان ئەخات . ثاسان ينجهوانهى قورس سوك بني (اخلاق).

⁽۲۰) خال ج۲ ل ۲۹۲ .

⁽۲۷) خال ج۲ ل ۲۰۷.

⁽۲۷) خال ج ٦ ل ٢٦٤ .

قلیسان . (خیرات) . ریکا له زمانیکی نرهوه . سەبىل (به عهره يي) . ههمق (سهر) باخود (الل[×]) مرزي نازمحات . سـهرلق . سەرچل يەكيان ئەخات . ھەنارى سەرچل . سەرۆك ، سەرى دار . سەردار (خضراوات). ئەورەنىگە رمنكي سهوز بإخود مهيلهو سەوزە سەوز يەكيان ئەخات . سهوزه . رهنگی مرز : سهوزه مەزۇ سەوزەكە ، سەوزەكەي مالم .... له زمانتیکی ترموه . شترتی . خه لکی شام باخود شامي شتی شام . گیواردیتی . ناوی پارهیه کی تیرانه . شایی و رلإ کهوت (حياوازن) شابي شايبه كهش شادتىيه . ز ماوه ند . پادشایتی . زمبر بين كه باندن نزبكيان درز ، لهتكردن . تىمهلدان شەق ئەخاتەرە . (شتىلەق)^(۲۸) . زۆرى شېوه . نوکه به بارانه . روزي شهمتر . شەمۇ لهوه ثهكات رهنـكي (صاف) شیری ٹاژاڵ (حلیب) . شیری شير نزيكيان خاتەوە . شهر (سيف) .

⁽۲۸) خال ج۲ ل ۳۳۹،

دوانه که ی هسه وه ل رهنگ رەنگى شتىن . شتىوەن . بىتى شين يەكيال ئەخات . ئه بجهده و ژمارهی (۳۰۰)ه. فَالْ كُرْتُنهُوهُ (فَأَل) ، نوقلانهى خۇشتى يەكبال ئەخات . Ĵ٤ باش (۲۹) . هاتنهای ولاخ (بزۇتنەو دى ھىزى جنستى) . ئەمانەي دوايق جىــولانەوە حزر لا که له شرومه ای . هینان ، فر ڏ يه كيال ثهخات . هێنانه پێۺەوە . تێىرۆچۊن . رېکهوت (جياوازن) . ختر (صرع) پیتی هجایه و به فني ئەبجەد ژمارەي (۸۰) يە . رمنک مهیه مهمویان (قهب) قاچ . قایی نـان خوارد**ن** تاي يه كبان بخات . (ماعون). قاپگرتون: يه لاماردان. رېکهوت (حباوازن) . نهروم (طابق) . تاتی جـل و قات بهرکه . قات و قز (قرط). کیری تاف (کیریکی ٹەفسانەپتى له زمانێيکي ترموه . تان کورده) . پیتلیکی هجایه و به که بجهد ژمارهی (۱۰۰)ه

⁽۲۹) خال ج۲ ل ۲۹۰ .

قرزان جوره پارهیه کی کونه (تارانی). باره که نهبیت ، نهوانی نر ، قر تنی کهوتن . بو قرزاندن نهخات . (فأل)ی خراب . قراندن قاژو .

ر ۱۰ کی طراق ، طراقت اور . قره باشکه و تو ، له دوای ههموانه وه . رنهکه وت (جیاوازن) . قرمقز : دمنگه دمنگ .

قهوچه ههوسار . قسهی بنیجنی . دهم نوّللّبی قسهی بزجن که له تهوچهی تهقاندنی ماکهر به گهرم بنونی ماکهر دانهنرابیّت ؟ ماکهر دانهنرابیّت ؟ هیّزی جنستی .

كا تتور . مهكلا . كاى الليكى زورى شيوه . ولاخ . كورت كراوهى كاك وه . كانه بى .

کاس و ز و بـنیمێشك . سهرسنورمان . سهر همتریان یهك ثه خات . کاسه ی سهر .

كان (ممدن) . كانى خورما . چانى شۆينەكە بەكيان ئەخات .

کام

نوره له يارتيدا . تهوه (كا)يه ر بيڪوڻ . کایه (تەتەلە مىران)^(۲۰) .

بيده نك . خاوبتونهوه . كورك . کړ ماتىتى يەكبال ئەخات .

کلکی (حیوانات) کلکی بیّل و در بروايتي يه كيان ثهخات . كلك خاكه ناز . مه نجه قامك . كلك

يٽيو.کردن : گاڵته يٽيکردن .

چەقلاي كول . برين . بنىمىيشك . ههمو (نانوانايق يهڪيال ئەخات . كول/ليدان : هەوانتە خۇرتى .

کولّتی شاخ و پهنجه و نینلاك . کوّلٰق شاغ و به نجه و كزل نينوّك ، جـوّره كورتتي و باری زولام . (گوریس) (۳۱) خِرْیه کی تیدایه ، مهرومها ىشىت : بىكەرە كۆڭ . باری زولامیش که تهکریته كۆڭ . ئەمىش لەكەڭ

دارېكى ناوكۆڭراوە ئاۋاڭ ئاوى رېكەوت (جياوازد) . کړل تيائه خواته وه . ســه کــــــ (لوشه : گیایه کی کولیستانیه مهکرلیته دۆكليو **ەرە**) (۲۲)

كول

كوريسدا يهيومنديان ههيه .

⁽٣٠) فەرھەنگى كشتوكالْ . بەرگى دوەم . معروف قەرەداخى . لاپەرْە (١٤) .

⁽۳۱) قەرەداخى . ب۲ . ل ۹۳ .

⁽۲۷) سەرچاومى بېشۇ ل ۲۳ .

کهر گومی در پیژ ، بنی عه قسل قسه رز . رنج که وت (جیاوازن) . کهرت ، لهت .

که را می می گوستور و شوری را کهون (جیاوازن) . شوان که که به نک مریشک .

کهره و ماست . کابرایه کی کهره : رئیکهون (جیاوازد) . بنی مه قله .

> کهور کمول . بهرد . چیا _. که ندهلان زوری شپره . به بهرزیهوه .

قورسایتی . را کیشان و هیز . سه ک و کیشان دوربه یان وهزنی شیعر . کیشانی جگهره . به شه شهان . کیشه للیکردن : گواستنهوه . جه فاکیش : کیبی تریش ؟ . هه ورتی و مشکتی به سه ره وه به ستن .

(وزن) کردن . کیشه لیکردن و سه نکه و کیشان زوربه یان گواستنه و . مثرین راکیشان . به نه نه نه نه نه نه نه مگهره کیشان . بیاکیشان و بهسهردا کیشان . (چاك کردنی ماینه له نه سپ و ماکه ر له نیره که ر) (۱۳۳)

کٽش

كتشان

⁽۳۳) دیسانهوه ل ۹۹ .

بۆ بەرد ئەبىن لە (كاتاش)موم كانه ههرا : مهیکه به گاشب · ھاتىنى . بەردى كەورە. كەزى يېسوان . جۆرېكە لە زۆرى شېوه . کهز درهخت . کازگر . رېکهوت (وشهی هاوگمو) ژورېکي بچــتوك له كهلاكي يا كانحيته پشت هه بوان . گه نج و سامان . قەر . مەيدان (ساحة) . کۆز رېچکوت . كۆل يارني فوتبلال Goal. یبتنیکی هجا و کوردتی به بـه رېکهوت و له زمانځکې צץ ترموه . ئە مجەدى<u> ش</u> ژمارەكەي (٣٠) يە . لای من ، لهلام وایه . رېکهوت (وشهی ماوگړ) . (حفظ و درخ). له پیش . لەبەر بەھلاي . لەبەر خاترى . قاچ . تاك : خاوه في لنگه كايه كه و تاكىتى يەكيان ئەخات . لنك بلاچی ؟ . پنیچی شت . للاچی زوربهاِن (لوّ) نیابوّنه که للإ چ نزیکیان ئەخاتەو. . وراه . چرچ و للاچ : ژاکاو . هاژوانی گؤتهر . دونک لی کردن . جَوِّلُه بِيْرَكُرُدُن بِهُ كِيانَ تُهُخَاتَ . ليخوزين

(لائق). (ژانگردنی چارمولای رنیکهوت (جیاوازن) . للإساتن یا ژن له کاتی منال بترنا ^(۳٤). جۆرېكە لە دانەونېلە . تەيمانېكە ماش (۲۵) رېکهوت و زورتي شيوه. له نـاو گاودا بر کلدانهومی پترش و پهلاش . هیچ و قیروسیا. خانتر ، ماڭي خۆمان . زلاي باخترد ههموشوين بهكبان ثهخات . مالً ئەنداى جنسى مىيىنە . مالى كەوان وەك سىالم ئەڭنى: تــا خەدەنكى قامەتى تلاىكرتە باوەش مالى قەبر _ بشتى تاقانەت لەخەم خهم بق ومکو ماڵیکهوان . (بقاء) . مانگرتنی ولاخ و کلخواردن، و به کبان مان چارهوایی . مانهوه . مات بتون ، خلاخب كردن . سه كلا. شوېن پهکيان ئەخات . مت لوېچ ، مشتهکوله (لکه). پر . زوربه یات دهست یه کیان مشت ئەخات . دارمال . (نار). (عطر) . خولهملاً ش . ھەترەكە نەبىتى ، ئەوانى تر مشك

رەشتى دۇكەل .

رەنك بەكيان ئەخات .

⁽۳۵) قەرەداخى ب^۷ ل ۹۹ . (۳۵) قەرەداخى پ^۷ ل ۹۹ .

خۇڭەمنىش، كىيشى سىەرپىچ. رەنك بەكبان ئەخات. مشكق رەشتى دۆكەڭ . کهس (مرز). بتیبتیلهی چاو . رېکهوت و زورتي شېوه. مەردۇم مه کلوی جلالایتی . (کین ، غبأ). رند کهون . مەكلا پیتنیکی هجایه ، به ته مجهد ژمارهی دوانه کهی دوایق (ژن) ميم يەكيان ئەخات . (٤٠) ه . پترر له دايکهوه . به ههر ژنیك ئەزترانى سەرى رەش بنى. (مشهور) . (عشى) . ناوى دار. رېکەوت (وشەي ھاوگىۋ) ناودار له ناو دار و درمختدا. خولى . دڵسۆزتى (وفاء) . دنسوزیه که له نه نجای (عدك) غمد كردنهكدايه . نه ختیك (كامیك). نه ختین ب چەنىد (مقىدار) بەكبان نەخت ئەخات . (نقدى) ، شيربايتى . تازه و نولی . لباد . رېکوت و زوري شېوه . نەو له ناو . ناو (اسم). رېکهوت و زورتي شېوه. نٽو لق لمهربونهوه به کبال ئەخات . نەتەرە. لق و چڵ . ومجه ثارد . ثاش . دوستار . هـار و سیانه که ی پیشه وه (هارین) هار يه كيان ثهخات . دوانه كهى هاج . نەخلاشتى ھارتى . دواشەرە جەنۇنتى . 440 [ن _ ٢٥]

هاله نهخ**زشتی ولاخی** بهرزه (سفلس). رنیکهوت و زورتی شنیوه. بهرستیله.

هن (سبب) بن بانگ کردن له دوانه کهی دوایق ده نک دورهوه وه له : هنوهن حهمه که به کیان تهخان . هنو . ده نگنیکه له کاتی جن تدا بن لیخو زیدنی گاجن به کار ته هنینرنیت .

ال . شوکیندا ، مهرچه نـد له (استمبال) دا جیاوازل . در . سه. نة اله . . رکیکهوت و زورتی شنیوه .

ههجك قلاچهقانتی دوایتی. سهرنتوك. رلاکهون و زوری شپوه. ههرچی ههرچی ههیه و نیه. ههرچی و

پ**ەرچى** . .

هه س ماست . ههيه . رێڪهوٽ .

ههلاًو کیا . هاله (نهخ~~وشی فهره،کگی ریجهوت و زوری شیوه .~~ ولاخ) . هالاً و .

هه لهستور گو لَـنِکی ستوره جوره تر پیه که . خزی و سوری به ی خستود . هه لکرا ستوتا پی که پشت و دمو لهمه ندبتو. ریخهون

ههمانه 💎 ههمانهی تمارد و برنج گیمه ههمانه. ریمکوت 🔻

هه نک میک کرمیکه لیه وردی و زوری به کبان پشتی ناژه ل دهریه ت و بالل نه گرینت. هه زار و هه نک : هه زار و نه وه نده .

منيك منيلك. يەكىيك. دۆرى شېره.

یال گرد، شاخ، باسکه شاخ یالمی تبرمشانق بهکیان ^{تهخان} و لاخ.

یانه خانق ، نادی ، شــونینهوار . نهوانهی بیشهوه (شونین) یه کیان نه ، یاخود نه ،

* * * * * *

- ملخص المقال -

بعض المصطلحات الكردية التى لها اكثر من مدلول

العضو المؤازر: جمال باباد

- القسم الثانى -

نشرنا في القسم الاول من المجلد الثاني من عبلة المجمع العلمي الكردي ما يقارب (٣٥٠) مصطلحاً من المصطلحات التي لها اكثر من مدلول مع شرح العلاقة فيا بينها ، كما قدمنا في نفس المقال اسباب تعدد تلكم الدلالات ، والتمسنا من القراء الكرام التعاون معنا في هذا الحقل . فشعر الاخ (حهمه بلار) عن ساعد الجد ، فقدمنا معاً هذا القسم الثاني الذي استقي اكثر مصطلحاته من المعاجم مع الاشارة اليها . نرجو مخلصين من القراء الكرام المزيد من التعاون . وبهذه الماسبة نشكر الاخ (بكر عبدالله كهردي) الذي قدم قائمة ببعض الماسبة نشكر الاخ (بكر عبدالله كهردي) الذي قدم قائمة ببعض الملاحظات حول القسم الاول من المصطلحات ، ولاريب اننا سدوف ننشرها بكل اعتزاز مع ملاحظات اخرى اذ وردنا شيء منها .

رق ن کرن نه و لاینکی پیویست

کوری زانیاری کورد ، له ر**وژان**ی ســهرهتای دامهزرانیهوه ، چهند لیژنهییکی پیک هینا بو ته نجامدانی تهو تهرکانهی که به پیمی یاسامی دامهزرانی بوی دیار کراون .

بر خهریك بون به زمانی كوردبیه وه که یه كیسكه له نهر كه همره گرنگه كانی كور ، له هه وه له وه لیونه یک دامه نرا به ناوی (لیونه ی زمان) موه به نه ندامه نی نهم مامرستایانه : پاكیزه ره فیق حیلی ، كامیل به صبر ، گیو موكریانی ، عه زیز نه حمده ، صادق به هانه دین ، نوری عهلی نه مین و نه حمه د تاهیر نه قشبه ندتی . نه ختیک دواتر مامرستا حافز موسته فا قازیش خرایه سهر لیونه که وه و بون به هه شت نه ندام . نهم لیونه یه دوری سه رایه سهر لیونه که وه و بون به كردن و دوازده جاران كوبلاوه و به سه ردا هه لوه شه ی کینی تری له جیگه دانرایه وه به ناوی (لیونه ی زمان و نیملا) و یه کینی تری له جیگه دانرایه و به سه ده هم د ، هم دار (عه بدو تره حمان) ، پاكیزه ره فیق حیلی ، نه سرین فه خرتی ، كامیل به صیر ، صادق به مانه دن ، عه بدوله همید نه تروشی و نوری عه لی نه مین .

له یه کهم نیگاوه دور ده کهویت له هه کنبر اردنی ته ندامانی تهم

لیونانه لایه بی گرنسه و می رور به ی شیوه کانی ناخاوتنی کوردتی ره چاو کراوه تاکو ریزمانیک که له نه نجامی توژینه و می لیونه پیکی نه و توو به به به به مهم بیت سه راه به در می شیوه کانی کوردتی تیدا خویندر ابیته و به به نیازه که وا له به راورد کردنی زورینه ی شیوه کانه و ههل پتر چه نگ که و می بو دورتی بو ده ستوره ره سه نه کانی ریزمانی کوردتی . نه مهمه سه سه به بو در دنی هه مقو زمانه که مان ، نه که ر مومکین بیت ، له ریبی تی خویند دنه و هه مقو شیوه ناخاو تنه کانیه و که لیک یارمه تی زمان را نازان ده دات هه م بو بیک هینانی فکره ییکی گشتی له باره ی زمانی کوردیه و هه م بو بیک هینانی فکره ییکی گشتی له باره ی زمانی کوردیه و هه م بو تی بیک هینانی فکره ییکی گشتی له باره ی زمانی کوردیه و و هه م بو تی بیک هینانی فکره ییکی گشتی له باره ی زمانی کوردیه و و هه م بو تی بو که در به که شتی پسپورانه و تی هه آ کشینه و می در نامه که می زمانه که .

بنی گومان ره چاو کردنی نهم مه به سانه نه سه ره تاوه وای کرد پیل که هینانی لیژنه کان باوه ش به ژماره پیل کی زور نه نه ندامان دابگرنی، به لام به تاقی کردنه وه ده رکه و تا لیژنه ی زور نه ندام به هوی دریژه کیشانی ده مه ته قه ی نیوانیانه وه بیشتی نه وه نده کهم ده بی که له گه ل نه رك و کاته که ی چ گونجانید کی نه بینی ، بوینی ناسم لیژنه یه شه لوه شایه وه و نه جاره یان له روژی ۱۱/۱۱/۱۲/۱۱ دا در لیژنه ی لی که و ته و نه کید کیان به ناوی (لیژنهی زمان) که نهم نه ندامانه پیل هیزا: مهسعتود مه مه د ، هه ژار ، نه سرین فه خرتی ، صادق به هائه دین و نوری عه لی نه مین . نه وی تریان به ناوی (لیژنهی به هائه دین و نوری عه لی نه مین . نه وی تریان به ناوی (لیژنهی خوی خوریکی تایب ه تی خوی خوریکی تایب ه تی خوی خوریکی تایب ه تی خوی خوریکی توریه و چ په یوه ندید کی به لیژنه که ی تره و ه یه یوه ندید کی به لیژنه که ی تره و ه نیه .

لیونه ی زمان بهرده وام بق له سه ر چالاکی خلای تا روژی ه ۱۸/۱۱/ م . لهم روژه دا بزیاری کی نوسی له نه نجومه می کوروه ده رحی از بین به نه نجومه نی کوره ده ده رحیق لیونه یکی تازه ی بیک هینا له ژیر ناونیشانی (لیونه ی زمان و زانسته کانی) به نه ندامه تی : مه سعق د معه مه د ، نه سریس فه خرتی ، مادق به هائه دیس و نوری عه لی نه مین . ماملاستا هه ژار خلای له نه ندامه تی نه م لیونه یان ده رهاویشت بلا مه به سی یه که لا بوت له که ل که ندام نیونه کانی تر که تئیاندا نه ندام بق ، به تایبه تی لیونه ی نه ده به کاری نیونه کی پیشت تره که تاوی کاری لیونه که ی پیشت تره که ناوی (لیونه ی زمان) بق ، چی لیره دا ده یخوینیته و مه ره می دو لیونه ی به که دوا یه کی (لیونه ی زمان) و (لیونه ی زمان و زانسته کانی) یه له دوا یه کی (لیونه ی زمان) و (لیونه ی زمان و زانسته کانی) به له و روژه و ه که و تنه سه رکاری سه ربه خلایانه و ه

لیژنه کانی سبه ر به زمانه وه له سه ره تا کانی خه ریك بونیانه و به به زمان رینوس و ریزمانیان تیك به ستبق ، واته چاره سبه رکردنی گیروگرفتی رینوس و دی زینه وهی ده ستوره کانی ریزمانیان له هه مان کاندا ده ست تیوه رده دا ، له مه شدا نهم راستیبه یان ره چاو کر دبق که به شیکی زوری چونیه تی نوسینی و شه و که رته کانی ناخاو تن به نده به دیزرینه وهی نهو ده ستورانه ی ریزمان که دیار ده ده نه رکیبی و شه و رسته چونه و له چیه وه ها توه و کامی به کامیه وه له نوسیندا بلکی و هیا نه لکی و میا نه لکی . به لام زوبه زو ده رکه و ته به سینه وهی دانانی رینوس به ده رینوسینی ده ستوره کانی و پرزمانه وه له که ل پیویستی خیراکردن له دانانی رینوسی کی ده که گرتو ناگونجی ، چونکه فه رمانی ریزمان کاریکی ده فه سدرین و به رفره وانه ، له وانه یه چونکه فه رمانی ریزمان کاریکی نه فه سدرین و به رفره وانه ، له وانه یه چه ند سال تیبه یکی به دله وه لیژنه نه فه سدرین و به رفره وانه ، له وانه یه چه ند سال تیبه یکی به دله وه لیژنه و نه فه سدرین و به رفره وانه ، له وانه یه چه ند سال تیبه یکی به دله وه لیژنه و نه فه سدرین و به رفره وانه ، له وانه یه چه ند سال تیبه یکی به دله وه لیژنه و نه و نوسی دینو و به رفره و انه یه له وانه یه چه ند سال تیبه یکی به دله وه لیژنه و نه و نوسی دینو و به رفره و انه یه انه و نوسی دینو و به رفره و انه یه انه و نوسی دینو و نوسی دینو و به رفره و نینو به رفره و نوسی دینو و نوسه و نوسی دینو و نوسی در نوسی در نوسی دینو و نوسی در نوسی در نوسی در نوسی دینو نوسی در نوسی

وه یا تاك لیمی ببیته وه له کاتیک دا گیروگرفتی ریینوسی کوردتی له کوردستانی عیرافدا پیویستی به چاره سه رکردنیکی خیرا و سه ربه خلا هه به به لکتو بتوانر می یه که شیوه ریینوس بکر می به ده ستوری گشتی بیز هسه مقر لایه نیك و هه مقر نوسه ران . نهم تی بینییه وای کرد لیونه کانی ریزمان خیر بدزنه وه گیروگرفتی ریینوس و یه کیلا بنه وه بیر تیزیه وه دیرومان .

هه ندیی هیری که سهر ده کیشینه وه سهر ناچارتی و دهست نهری پشتن : لیژنه خاوهنی ژور و کتیبخانه و تهرشیفی تایبه یی خوی نیه بتوانلی ســهرچاومی ئهو بهراوردکردنانه ، که کتیبهکانی ریسـزمانی کوردتی و هی زمانه کانی بیگانه یه ، ههمیشه کات بهردهست بکات . ههر یه کیبك له ئەندامەكانى ، وەك كتىبخانەيىكى بېيىقىكى كەزۇك ، ھەرجارە چ کتیبینکی رمیزمانی لا ھەبنی بۆ کۆبترنەومى ليۇنە لەگەل خىرى دمی هیمنتی . لهم هاتوچلایه شدا زلار جاران وا دمبتی کتیب نزر ده بنی و جنی کریشی نیه بنیتهوه جنیی یاخود به دره نگهوه جنی کر یه یدا ده بنیتهوه ، ثیتر له کنوبترنهو مکانی دو اثر دا که لینی ئهو کتیبه بزربوانه دهرده که ویت تا رۆژېك كه كتېي تازه له لايليكهوه بهردهسي ليونه دهكهويت. واش ده بنی پهکینك له ئهندامانی لیژنه ناتواننی له کلابترنهو دیینك ، و دیا زیاتر ، ئاماده بیّت ئیتر به خوی و بهو کتیّبه ریّزمانییهی که ههیه تی له لیژنه داده بــزنی و بایی نهو سهرچاوه یهی که لایه تی که لاین دهکه و پنته توژینهومی څهو کوېټونهوه یه و پرکردنهومشي ده بېټه نهرماني دوازلوژ . سهره رای ته مانه گورانی ته ندامان له دامه زراندنی لیونهی تازه دا وا دمکا ئەو كتېپىدى كە لە ھەوەلەوە لەبەر دەستى ليۇنەدا بۇ نەڭدوېتەوە بهر دمستی به هنری لنیکهوتنی خاوه ای کتنیبه که له گهندامه تی لیــژنهی نولی . به نمونهی رؤن کردنهوه ده لایم تاکه نوسخهی کنتیبی کی ریزمانی مامۇستا تۇفىق وەھبى كە دەسىتى لىۋنەي بەسسەر رادەگات ئىمو کردوه له بهر کتیبه که ، دموجا چهندلیکی د. نهسرین له کوبونهومی

لیژنه دابزابیت کتیبه کهی ماموستا و هبیش نادیار بوه و ا چاوه دوان ده کریت نهم که موکه سربیه له که رسته ی دیراسه و باری لهبار به چالاکی لیونه ، به ته و او بونی خانوی تازه ی کور به سه ر بچی له و روه وه که مه و دای به رفره و انتر و جیدگه و ریمگه ی ریمکوپیکتر و کتیبخانه ی ده و لهمه ندتر بولی لیونه به یدا بیت .

لیر ددا پیویست ده بینم بار پیکی کرنگی تری چونیه تی کاری لیژنه و شـــیوازی توژینه و دی له رایز ماندا روّن که مهوه :

لیونه وای به چاك زانی نه خشه پند کی گشتی بن لليكو لينه و مكانی بکیشیت تاکو پنی به پنی و ههنگاو به ههنگاو و له چارچیوهی ئه و نهخشه به دا بهره و پیشه و م بزوا بن ناو باسه کانی ریزمانی کوردتی . لهم ریمبازهدا شیوازی کلاسیکی تلاژینهومی زمانی تیکهٔل کرد لهگهٔل شیو از بر کی مه یله و خوکر ددا : بریاری دا له سهر ه تاوه کهرت و بهشه کانی ئاخاوتني كوردتي دهسـت نيشان بكات و به پيمي باو ، ترى خزى لييانهوه بدویت و ناو و زاراوهیان بز دابنیت، بهدوا تهوهدا بکهویته سهر للكري لينهوه له چونيه تي دروست كردني رسته و دارشتني گوته له زمانی کوردتی دا . له تنیکزای دانانی نهخشه و بهســـهردا رنایشتنی ، ئەومشى رەچاو كرد كه نيگاى خىزى بېزېتە سىسروشت و تايبەتى ئاخارتنی کوردتی نهك له کولانهی ریزمانی ئاخاوتنهکانی بیگانهوه سهیری زمانی کوردتی بکات ، واته له مهر تنیشکی ناومکی سهلیقهی کوردتی دا رېزمانه که شـــــــــــ کاته وه نهك له دهرهوه ۱۲ چرای بــــــــــــــــــ کاته وه نهك له پیک هینانی گهم مهبهسته شدا به در بیرایی کات ده بو سه قافه تی جودا

جودای ههر چوار پینج ئه ندامه کانی لیونه بیته وه سهر یه ال شهقامه زیبی تۆۋىنەو ، قەناھەتەكانى تايبەتى ئەندامەكانىش بەلاو ، بنرانى باز ئىحتىمالى دوزینه و می راستینیکی تازه و شرایه وه له رنیزمانی کوردتی دا . ههرچه ند ثهم خلاله بیرکردنه کارلیکی زهجمت بوه و ههمتو جاران له توانادا نه بوه ، به لام له بهشمی ههرهزلاری تلاژینه و کان هه و ل دراو ه بیروباو ه ری هه متر ئەندامەكان لەسىمەر يەك راى كۆبىيتەوە چەنداوەكى ئەم ھەوڭدانە داخوازی دهمه ته قه و کیشه یبکی دور و در یزیشی کردبنی . که بیبت و سه ری (محضر)ی کلابتو نه و مکانی لیژنه بکهیت ده بینی و ا بوه چه ند كۆپتونەوەينىك تېيەرىوە بىتى ئەوە چ مەوداينىكى ئەوتۇ بىزابىتى لە تۆۋىنەوە و للىكۆڭىنەوەدا كە لەگەڭ درىنۇ خاياندنى ئەھ دەمەتەقانە بگونجینت ، چونکه ههول دانی بنی وچان بز کهیشتن به بیروباو هزیکی په کگر تو لیژنهی له بزوتنهوه خستوه . هه ندمی جار نه کونجانی رای ثهندامانی لیژنه که پشتوه ته راده پینك وا په سند دیتراوه لیژنه دهستی خوى له توژينه وهي شـويني ريك نه كه و تنه كه بكيشيته و گرفته كه بخاتهوه بهر جاوی ئه نجومه یی کور تاکو ئهو به پیسی دهسه لآتی خوی بزیار بهسهر شتیکدا بدات ، بهلام ههمتر جاران له حالی وهدادا روموه که وا تاکتر کوتایی کاری لیژنه ، ههرچی هه بـ تی ســـه بهرههمه کهی ببیته مزاش ومیا وه ك دمغلّی هه دمهی لی بیت . لهمه دّا دهردهکهولیت تهویه دی دیموکراسی له دهربزینی بیروباو در و شدیروازی كارى ليژنهدا بهكار هاتوه و له هيچ لاينيكهوه هيچ شتنك بهسهرىدا

نەسەيتىنراود .

ليُـكُولِينه و مَاني ليؤنه ، له ماو مي رابردودا ، كهلاله ييكه پیویستی به رایمكخستن و یوخته كردن هه یه بن ئهو. ببیته بهرهه میکی شایان به بلاو کردنهوه و شکلی کتیبی ریزمان و درگریی . لیژنه به تومید بق له پاش تهواو کردنی ههمتو باسه که جاریکی تر بهسهری دا بیتهوه و کهله بهره کانی یز کاتهوه و نازیکیه کانی لهبار کاتهوه ئەوسا بىخاتە بەر چاوى ئەنجومەنى كۆزەوم تاكىق ئەوپىھى بۆ دواجار دهسبژاریکی بکا و بزیار لهسه ر راست و ههالمی بدا ثه وجا له شکلی کتیب و میا چه ند کو تاریک له گزفاره کهی دا بلاو بکرینهوه. به لام وا دیاره دیوانی سهرلاکایه تی بهرژهوه ندی لهوهدا دیت بهرههمه که خیراتر بخریته بهر جهاوی خوینهری کوردییهوه بلا هه لسه نگاندن و نرخاندن و رمخنه لنیگرتنی . نمهم خیرایی کردنه بوه هزی مانهوهی جوداوازتی بیروزای تهندامانی لیونه وه ك كه ههبـت ، چونکه وهك گوترا ئه نجومه نی كوز جارهی بزیاری لهسهر هیسیچ رایپکیان نهداوه تا بیکانه ئهو دهستوره که خلی رای لیپه و وهك پیش نیاری کور بیخانه بازاری نرخاندن و رمخنهی خوینهرانهوه . ليرودا بيروباووري ئەندامانى ليژنه ئە سەر حالى كەلالەيى ماوەتەوھ بنى هیسیج بژار کردن و سازدان و ریال خستن ، کهس له لاوه دهستیکی يوخته كردني بز ئهم كهلالهيه نه ردوه .

ماوه ته وه بُلْيْم ليژنه له پێشهوه چ بڒيارێيکي سهره تايي نه دا له بارهي چه ند بترني به شه کاني زماني کور دييه وه ، گهم چه ند بترنه درايه

بهر حوکمی تلاژینه وه له زمانه که دا جا زلار بنی یا کهم . لهم مهیدانه دا ته نها نهوه نده ی کرد که دهست بکا به و به شانه ی چ گومان نیه له بترنیان و سه ربه خلایی یال و له هه متر زماناندا به به شلیکی سه ربه خلای ناخاوتن ژمایر راون بلایه به راسته و خلا له پیشه وه یه خه گیری به شی (ناو) و تاقمه کهی بتر .

مق_{دد} (دمیزاست)ی لیسونه مدسعتو و محدمه و

. . . . . .

ریزمانی ناخاوتنی کوردی به پنی لیکولبینه وه ی لیژنه ی « زمان و زانت یکانی »

بهشه کانی ئاخاوتن ۱ ـ ناو

ناو ئەو وشەيەيە سەربەخۇ واتايەك دەگەيەنىت كە بەكاتـەو، نەبەستراوە ، وەك : كاوە ، سـاڭ ، بەرد ، پياوەتى ، ھەولىر ، رۆيشــتن ، گوڭ ، بەســـتەللەك ، ھەلپەركى ، تىھەلكىلىدان .

[تنیبینی و رؤن کردنهوه :

که ده گوتر می (به کاته وه نه به ستراوه) بویه یه همتاکتو ناوه کانی (ظرف زمان) وه ک روژ ، شه و ، سال ، مانک ، سسات ، کات .. هتد به ر گهم ته عریفه بکه ون و نه چنه ناو ته عریفی کار (فعل) ه وه ، چونکه له و ناوانه دا (کات) ناوه روزکی و شهکانه نه ک پییانه وه به ستراوه . له عهره بی دا ده لین (غیر مقترف بالازمنة الثلاثة) ، واتای شه و (اقترانه)ی عهره بی به سترانه وه کهی کور دییه لهم ته هریفه دا . ده میزاستی لیژنه آ

ناو له دو رووهوه باس دهکریت:

۱_ له رؤی پێكهاتنهوه .

۲_ له رؤى واتاوه .

یه کهم _ ناو له رؤی پیک هاتنه وه ده کریت به دو به شهوه:

ا_ ساده

۲_ ناساده : سادهش دهبیته دو بهش :

أ _ للإحكدراو

ب _ دازيوراو

١ ـ ساده : هه تا ئيستا بلا ئهم زاراوهيه ئهم وشانه دانراون .

۱_ سهمید صدق (تهنیا)ی به کار هیناوه .

۲_ توفیــ ق وههبی (ســـاده)ی له فهرهه نگه گینگلیزیه کهی دا به کار هیناوه .

۳_ مهردوخ (ساده)ی له فهرههرهنگهکهیدا بهکارهیمناوه.

٤_ شيخ محمدى خال (ساده)ى له فهرهه نگه كه ى دا به كار هيناوه .

۵ کوردوینف (ئاسان)ی له رنزمانه کهی دا به کار هنیناوه .

۲_ رشیدلی کورد (خوزی)ی له رنیزمانه کهی دا به کار هنیناوه .

۷ جگهرخوین (ساده)ی له ریزمانه کهی دا به کارهیناوه .

٨ نورى على أمين (يه تى)ى له ريزمانه كهى دا به كار هيناوه .

۹ ههژار وا پیش نیار دوکات که وشمی (ساکار) بهکاربهپینریت.

پنی ناسینی (تعریف) ناوی ســاده :

لیژنه بلا دلازینهوهی تهمریفلیکی تهواو دور و قترل لهم باسه کلالیهوه و ثهو تهمریفانهی که لهمهوبهر بلای دانراوه هلینایهوه بهر چاو :

سه مید صدقی ده لیّت : اسمیّک اسمیّکی تری له که لا نه بستی ، وه کو (علی ، مراد ، شار ، بازالا) .

مەردىزخ دەڭىيت : ناوى سادە لە يەك واۋە دروس بوگە ، وەك دەرز ،كىيو ، قورسى ، بلبل .

زوربهی نوسهرانی تر ههر گهو تهعریفهی بلا ناویات دانهاوه کردویانه ته تهعریف بلا ناوی ساده ، دوایی تهعریفلیکی سهربهخلایان هیناوه تهوه بلا ناوی لیکدراو

ناوی ساده گهو ناوهیه که له تهنیا وشهیپنگ پینگهانبینت ، وهك : بهرد ، با ، مرزف ، دهشتی ، ره که ، مهرّ ، گردشت .

[تنیبنی و رؤن کردنهوه:

دەمراستى ليونه]

۲ ناساده : هه تا گیستا بر گه م زاراوه یه گهم و شانه به کاره پیزاون :
 ۱ سه عید صدقی (تنی که ل) .

٢_ توفيق وهھبى (لليكدراو) .

٣_ مەردۇخ (پەيومىت).

کوردویتف (بارگران) .

- هـ نوري على امين (ثاويته) .
- ٦_ رشيدي كورد (لايك دائي).
  - ٧_ جگەرخولېن (پەرچەم) .

پی ناسینی ناوی ناساده :

لبژنه بر دوزینه ومی ته عریفیکی ته و او دور و قول لهم باسه کولیه و هو ته و ته عریفانه ی که له مه و به ربی دانران هینسانیه و به رجاو ، و ه ک :

سه عید صدقی ده لایت : امیمی مرکب امیمیکه اسمی تری له که لدا بایت وه کو علی مراد ، شارباژ پر .

مەردىز خ دەڭلىت : ناو پەيوەس ئەو ناوەس يا لە دو واۋە يا زياتر دروس بوگە ، وەك خداداك ، باخەوان ، خىزرەتاو ،گولاو .

کوردوینف ناوی للیکدراو ده کا به دو به شده وه ، به شلیکیان به یاریده می ناو و تاوه آلناو هند ... پیک دلیت یا ته وانه ن که به بلانه ی پیشگر و باشگره و بیک دلین .

نوري علي أمين له ريزمانی كوردىدا ده ليت . وشهى ليكدراو ئهو واژهيه يه كه له دو وشه يا پترپيك هاتبيت ، وهك : ميرگهستور ، مارماسى ، بهرداش .

له دهستوریزمانی فارسیدا ده لیت : ناوی لیکدراو ثهو ناوه یه که خاوه نی دو پارچه بیت ، وه هـــه ر پارچه یه یان واتایه کی جودای

هه بیّت و به هه ردوکیان ببنه ناویمك ، وه ك که رویمشك .

لیژنه دوای هه لسه نگاندنی نهم ته عریفانه ، هینچ کاملیکیانی په سند نه کرد و کهوته سهر ورد بترنهوه و للی کلولینهوه بلا نهوهی بگات به ته عریفلیکی دروست .

له هممان کاتدا لیژنه کهوته سهر لایدانهوه لهوه تاخلا دابهش کردنی (ناو _ یاخود وشه به جلارالاکی گشتی) له سهره تاوه بکرایی به دو بهشهوه:

١_ ساده .

٢_ ناساده .

ئەوجا ناسادە بكرىپتەوە بە :

١_ ليكدراو .

٧_ دار پژر او .

ياخود يهكسهر ناو له رؤى فلارمهوه بكرلى به سنى بهشهوه :

١_ ساده .

٧_ الليكدراو .

٣_ داريوراو .

له کاتی دهمه ته قه سهر گهم پرسیاره پیشنیار پیکی سیمه ها ته ناو گافوه ناو بکرلی به دو بهشهوه:

۱_ ساده ۲_ ناساده بنی ثهوه ناساده دا بهش بکرنیتهوه بنو:(للیکدراو ، دازنیژراو) .

دوای نهم موناقه شانه لیژنه که و ته سهر هه لبرداردنی یه کیک له و دابه ش کردنانه: د. نه سرین فه خرتی و نوری عه لی نهمین په سندیان کرد که ناو له سهره تاوه بکرای به سنی به شهوه:

۱_ ساده ، ۲_ لێـکدراو ۳_ دازێژراو _ دروستکراو _ بنی ثهوه ناوی ناساده بێته ناوهوه .

مهسمود محمد ، ههژار و صادق بههائهدین لهو باوهرده بون ناو له سهره تاوه بکریت به ۱_ ساده ۲_ ناساده . ناساده ش بکریی به ۱_ لیکدراو ۲_ داریروراو .

لیژنه پهپردوتی رای زلارینهی تهندامانی کرد و بزیاریدا له نوسینه کانی دا ناو بکا به ۱ ساده ۲ ناساده . تهوجا کهوتهوه سهر للیکلالینه و می باسه که .

۱_ ناوی ساده . لیژنه ثهم تهعریفهی پهسند کرد بلا ناوی ساده :

« ئەو ناوەيــ لە وشــــ دىنىك و زيادتى بىك هــاتبىيت ئەوجا زياديەكە وشە بىت يا ئامراز يا پىشگر يا پاشكر يا ھەر شتىكى تر ».

ثهم تهعریفه بلایه پهسند کرا چونکه ههمتو جلارهکانی ناساده (للیکدراو و دالایژراو) دهگرایتهوه ، وهك :

مارماسىي ، بەردەنولاۋ ، بن بەردەقىلە .

ئەوجا ناوى ناسادەش دۇ جۆرە :

۱۔ لیکدراو: ئهو ناوهیه که وا به لانی کهمهوه دو وشمی واتاداری تیدا بیت ، وهك: دلشاد ، کهومار ، روَپاك ، شهولهبان ، گوله کهنم ، شه کرهسیو ، با گردین .

۲_ دار پروراو : گهو ناوه ناساده به که ته نیا و شه ینیکی و اتاداری
 تندا بیت ، وه ای : داسـ و لکه ، پیاوه تی ، ماوانکه ، هه ل کهوت ،
 داهات .

[تنی بینی و رؤن کردنهوه

له تهعریفی ناوی دازیژراودا که گوترا (تهنیا و شهیبیکی واتاداری تیدا بیت) و باسسی پنیویستی بونی (زیاده)ی تیدا نه کرا بویه پونکه له سسهره تای تهعریفه کهوه گوترا (دازیژراو تهو ناوه ناساده یه .) له ناساده شدا بونی (زیادی) مهرجه ، ثیتر پنیویست نامیننی به باس کردن و مهرج گرتنی بستونی زیاده که ده نا ده بیته را تعصیل حاصل) .

دەمراستى ليونه

دووهم ـ نـاو له رؤى واتاوه :

له پیشه و مایشیکی ئه و دابه شکردنانه ده که ین که له مه و به له لایه ن زمانه و انه کانی کوردییه و و بنز (ناو) له روی مه عناو ه دانر او ن :

۱_ ماملاستا سهعید صدقی ، هیسچ جیاوازتی له میانی فلارم و واتای ناوهوه دهرنهخستوه تهنیا له رلابازلاکی ترهوه بلا باس کردنی ناو چوه ، ناوی کردوه به دو بهشهوه . .

آ ۔ ناوی عام ب۔ ناوی خاص

۲_ مەردۇخ ، ناوى له رۇى مەعناوه كردوه بەم بەشانەوه :

۱ _ ناوی شـخصی . روستهم

۲ _ ناوی جمــم . گهل

۳ ـ ناوی نـوع . تهسپ

٤ ـ ناوى جنس . گياندار

• ۔ ناوی زمان ، دولینتی

٦ _ ناوى مكان . كوردستان

۷ ـ ناوی صوت . بازه

۸ ـ ناوى لون ، ستور

۹ ـ ناوي عدد . جوار

۱۰ اسمی صفة . پانی

۱۱_ اسمی طعم . تالّی

۱۲ اسمى مصدر ، بؤن ، چتون

۱۳_ اسمی فاعل . بنز ، بکوژ

۱٤ - اسمى مفعول . فرلاشياك (فرلاشياو)

١٥_ صيفهى مبالغه . كرينزك

۱۹_ صفهی مشبه . دریش ، کوتا

۱۷ می معنی . هلاش .

۱۸ اسمی ضمیر کلیمه .

۱۹_ اسمی اشاره . شهم

۲۰ امیمی کنایه . (فلان ، فیسار . . .)

٣_ ماملاستا خال . ناو دهكات به دو بهشهوه له فهرهه نگه كهىدا :

١ _ عام (تيكرًا) ، وهك : دار ، بهرد ، پياو .

۲ _ خاص (تایبه تی) ، وهك : نهریمان ، كرماشان .

٤_ نورى على له رېزمانه کهىدا (بهركى دوهم) ، ناو لهرؤى مه عناوه
 ده کات بهم به شـــانه وه :

۱ _ ناوی تاییه تی : شاسوار

۲ _ ناوی گشتی : شـــــــــار

۳ _ ناوی مادی : دەرگا ، زېز

٤ _ ناوى مەعنەرتى : ئازايى ، بەختيارتى

ه _ ناوي تاك : مندالْ

٦ _ ناوي گهل : مهزان (نُهم مهزانه)

ناوهندی ، ناوی له روی مهعناوه کردوه به شهش بهشهوه :

۱_ اسمی عام

۲۔ امبی خاص

۳۔ اسمی ذات

٤_ اميمي معني

امبی مفرد

٦_ اسمى جم

٦- له ریزمانی ٹینگلیزتیدا (ثهمه بلا نمترنه له زمانهکانی روژاوا تاکو روَنبیتهوه لهو زمانانهشدا ناو له روَی واتاوه دهکریت به چهند بهشهوه) کراوه بهم بهشانهی خواردوه :

السم العام العام Common Noun

Abstract Noun ح الاسم المعنوى

Concrete Noun الاسم المادى

4_ اسم العلم Proper Noun

o_ اسم الجمع (الجنس) Collective Noun

پاش نمایش و بهراوردکردنیان لهگه ل زمانی کورد~~ی~~.دا ، نــاو کرا یه سنی بهشهوه :

۱ــ ناو له روَی (مفهوم ، مضمون) پهراولیزهوه ، واته چهند تاکان دهگرلیتهوه ، تهمیش دهکرلیت به سنی بهشهوه : ۱_ ناوی گشتی (عام): مهر ، کور ، شار .

۳۔ ناوی تایبه تی (خاص ، علم) : هه له بچه ، نهسرین ، تانجه رؤ .
 ۳۔ ناوی کلامه ل (اسم الجمع) : له شکر ، پؤل ، گهل .

۲_ ناو له روَى زايه ندهوه ^(۱) (جنسهوه). قهميش دهكرييت به چوار بهشهوه :

۱ـ ناوی نیرینه : ئهو ناوه یه که له بنه زه تدا ههر با زایه ندی نیر
 دانرابیت ، وه ل پیاو ، ئه سپ ، که له شیر ، پیرازت ، به ران .

۲ ناوی منی بینه : ثه و ناو ه یه که له بنه زه تدا هه ر بلا زایه ندی منی دانر ابنیت ، و ه ک مایین ، پتر ، مریشك ، کیچ ، چنیل ، مه ر ، دانر ابنیت ، و ه ک مایین ، پتر ، مریشك ، کیچ ، چنیل ، مه ر ، دانر ابنیت ، دانر ا

۳ ناوی دو لایه ن (دو زایه ند) : نهو ناوه یه بر نیر و منی به کار دینت ، وه ك : کهو ، گیسك ، وهستا ، شاگرد ، کاوی ، بهرگدرو ، دوست ، دوژمن .

ههندی جار ناوی دؤلایهن (دؤزایه ند) له ریبی به کارهینایی و شه ییکه و ه گه لی دا ، به لایه کدا ده خریت و زایه ندی بز دیار ده کرانت و ه ك

⁽۱) وشهی (زایهند) به واتای (جنس ، Gender) جهلادهت بهدرخان به کاری هینناوه به دوا نهودا رهشید کورد و نوسهوانی تریش به کاریات هینناوه .

بۆمتىيىنە	بۆ نۆرىنە	ناوی دو لایهن
گیسکهمنی	گیسکه اپیر	كيسك
علامسمك	كۆلەسەك	سه
ما كەو	نێۣرهکهو	کهو

٤ ناوى بني لايه ن (بني زايه ند): ئه و ناوه يه كه له بنه لاه تدا زايه ندى نير و مليى نيه ، وه ك : دار ، خانق ، هاوار ، نولين ، رلايشتن ، خوارده مه ني .

تنی بینی : له شنیوه ی ژورودا (کرمانجی) ههمتو ناو به گیزافه کردنی گامرازی ننیر و منی له یه کتر جیاواز ده کرینهوه ، وهك : ههوارا دوی گورگی (منی بینه) سهرایی مهزن (نایرینه)

وشهی (دار) ئهگهر وشك بق (نیر)ه، وهك دارلیگویزلی، ئهگهر سهوزبتر (منی)یه، وهك دارا كویزلی.

ههروه ها له شنیوه ی خواروَشدا ، به تایبه تی خوشناو و بالاکه تی ، له بانک هنیشتن و نیزافه دا وه ک شنیوه ی ژورو جیاوازی له نیر و منی دا هه یه . جگه له واله ش له شنیوه ی سلیمانی و هه ولنیر و کنیه و موکریانیشدا له بانک هنیشتندا جیاوازی نیر و منی هه یه ، وه ک

- پترکی و در (کی)
- کرزه مهزز (ه)

آ ـ ریزمانه کانی کوردتی (۲) : وشهی (بهرجهسته)یان برزار اوه که به کار هیناوه ، به م جرزه ش ته عریفیان کردوه (ثه و ناوه به که قه واره یه کی هه یه و به ردهست و به رچاو ، واته ده گیریت و دهبینریت ، وه ک ماست ، به فر ، ده رکا ، گزشت ...) . ب ریزمانی فارسی ده بیژییت : اسمی ذات (مادی) ناوی شتیکه که خوی له خوی دا وجودی هه یه ، وه ک دره خت ، ثاو ، هه وا ، ته هران .

جـ ریزمانی ئینگلیزتی ده لایـت : ناوی مادی ئهو ناوه یه که وجودی هه یه و ده گیرینت ، وه ك په نیر ، شیر ، زیز ، ئاسن . به لام لیژنه بهم جوره ته عریفی ناوی (مادی) كرد :

ناوی ئهو شته یه که بهر ههست دهکهوییت ، وه که خولی ، کهره ، زیرز ، شــیر ، با ، ده نـک ، بون ، تریفه ، بروسکه ، ئاور نـک ، قهل ، مرزث .

⁽٧) قوتا بخاله کان

[ئەم تەعرىفە ھەمتۇ ئەو ناوە مادىيانە دەگرىپتەوەكە چاو ناىبىنى وەيا دەست ناىگرىنى ، چونكە بەر ھەستىكى تىر دەكەويىت وەك (دەنك) .
دەمتراستى لىيژنه]

۲_ ناوی معنوی (گوزاره):

۱ - ریزمانه کانی کوردتی (۳۰ زاراوهی (واتایی) بلا به کار هیناوه، بهم جلاره شدندی کردوه: (نهو ناوه یه نابینریت و ناگیریت به لام به نهندیشه له دلدا ویینهی بلا ده کیشریت و ههستی پسی ده کریت، وه کوردایه تی ، باوه لا ، شهرم ، زانین . . .)

۷_ مەردوخ ، تەنيا ئەوەندە دەلىت (بىل ناسىينى گوزارە
 دانراوه ، وەك ھۆش ، زانست ، جەنگ ، برسىتى) .

۳_ له ریزمانی گینگلیزتیدا بهم جنوره تهعریفی ناوی مهعنهوتی (عبرد) _ Abstract Noun _ کراوه .

د ئهو واژه یه یه حالایکی موعه یه ن وه (نهخوشی) یاخود چونیه تلیب تی وه (جوانی) راده که یه نیت و به دهست ناکیر پرت و به بیر و خهیالدا دیرت وه (: ره سایی ، تاریکی ، به ختیارتی ، نه خوشی ، پیاوه تی ، هیز » .

⁽٣) قوتا بخانه كان

٤ له ريزمانی فارسی دا ثهم ته عريفه يان بر داناوه: ناوی مه عنا گوزاره يه ك ده که په نيت که وجودی له شتی تردایه و ناوی حاله تيك وه يا صفه تيك ، وه ك : هراش ، ره شايی ، سته م ، خه م ، نه خراشی ، ده ست کورتی .

لیژنه ویستی به پیپی باوه دی خوی ته عریفیکی باشتر و گونجاوتر له گه ل واتای (ناوی گوزاره _ معنی _ عبرد) دا بدلاز پیته و دوای به لاوه نانی گه لیک پیشنیار گهم ته عریفه ی په سند کرد: ناوی گوزاره ناوی شتیکه که بونی سه ربه خوی نیه به لکو له شتی به رهه ست وه یا له بیر و خه یال (تصور) دا په یدا ده بیت وه ک : پیاوه تی ، هیز ، چاکه ، جوانی ، نه خوشی ...

[رازی نهبتنی لیژنه به و ته ریفانه ، سه و هروزای نه وه که ته عریفه کان هه متر ناوه کانی گوزاره ناگرنه وه ، له وه هه و دلات که ده بدی ده سه ر سروشتی دالاشتنیان له هی ته عریف ناکات که ده بدی ده ست له سه ر سروشتی ته عریف کراوه که دانلات ، به لکلا پتر له هه لنانی سنتر دیک ده کات به ده وری موفره داتی ته عریف کراوه که وه به لام هه ر دو سه ری نالقه ی سنتر و که شنیه وه یه کتر .

مه به س له « ههست » یش گهو پیننج ههسته مهشتورهکهی (دیتن ، بیستن ، چیشتن ، بین کردن و ههستی پیست ـ لمس ــ)ه ، بهو پییه ههر شتیک بهر یهکیپیک وه یا پتر لهو ههستانه بکهویپت ده بیته ناوی

مادی ، که بهر ههستیش نهکهوت و به بیر و خهیال زانرا ده بیت ه ناوی گوزاره .

وا دوبنی به پنبی ئهم ته ویفه هه ندیك شت هه آن بگرنی پنبی بگوترنی ناوی مادی و ناوی گوزاره وه ك «جه نك» . ئه وه ی راستی بنی له هه مق ته ویفه کاندا ئهم دو لایی به پهیدا ده بنی به لام من قسهم له گه آن ته ویفی لیژنه به به کورتی ده آنیم هه ریه ك له و ناوه دو لایی یانه که ساغ بنوه به رهستنگ ده که ونی ، ده بنته ناوی مادی ه و مدر چه ند به ده ست نه گیرنی و ه یا قورسایی نه بنی و ه یا هیچ جنوره بقونی مادی نه بنی و ه ك (بنین ، ره نك) . له م کورته به ی قسه که مدا ده مه ونی باین که هات و (بنونی مادی) کرا به مه رج بنو (ناوی مادی) گه و سات و (بنونی مادی) کرا به مه رج بنو (ناوی مادی) گه و سات و (بنونی مادی) کرا به مه رج بنو (ناوی مادی) گه و سات نه و مه رجه دا مادی) گه و سات نه و مه رجه دا مادی) گه و سات نه و مه رجه دا مادی) گه و سات نه و مه رجه دا .

ده بی مهوه برانین مه که (ماده بون) کرا به مه رج گه لیك جاران بزیار دان بر ماده بون و نه بونی شتان کاریکی ماسان نابی . به نمونه و هسه ی (ده نک) که ده لاله تی شتیکی هه یه به رهست ده که ولای به پینی ته عریفی لیونه ده بیته ناوی مادی ، به لام ساغ کردنه وه ی (مادی بون و مادی نه بونی) ده نگ هسه آل ده کری ده مه ته ته و ر و دریوی له سه ربکری و هه ندیک بایمن چ وجودی مادی له ده نگه نیم و مودی له ده نگه نه بول و له انه ته بول و له انه تریش بایمن چونکی ده نک له شه پول و له رانه و ه ه و او و اله مادی یه مه وا و ه یا ماده یی به یه یه یه یه ده یک ده یک ده یک ده یک ده یک یه .

وا ههیه ناویکی گوزاره له ناویکیترهوه وهردهگیرلی که

212

ئەويش ھەر كوزارەيە وەك چاوكى (ترسان) كە لە (ترس)،وە ھاتوه . لەمەدا چ دۇينىك پەيدا نابىتى لەكەڭ تەعرىقەكەي لىۋنەدا . دەمرّاستى لىۋنە]

ناوی گوزاره له بنهزهتدا دو جوری ههیه :

۱ ـ بنجی: ثهو ناوانه دهکریمتهوه که ههر له بنچینه دا بلاکوزاره دانراون وه ن : باوه د ، جهنگ ، هلاش ، زانین ، ترس ، مهرک ..

۷ دروست کراو: نهو ناوانه ده کرینهوه که له وشه پیکی ترهوه و مرکیراوه به هنری نامراز وهیا دانشتنیکی تایبه تبیهوه. به زنوریش له ناو و ناوه لناوه و و و درده کیریت له ریسی به کار هینانی پاشگرهوه.

أ _ دروست كردني له ناوهوه:

ب دروست کردنی له ناوه لناوهوه:

درست + ايەتى = درستايەتى خراپ + ه = خراپه

پوختهی باسی ناو ئهمهی خوارهوهیه :

يه كهم _ ناو له رؤى فلارمهوه:

آ _ ناوی ساده .

ب_ ناوی ناساده :

١ _ للإكلىراو .

۲ _ دانژاو (دروستکراو) .

دووهم _ ناو له رؤى گوزارهوه :

۱_ ناوی گشتی ۲_ ناوی تایبه تی

۳_ ناوی کۆمەڵ

٤ ناوى نير

۔۔ ناوی منی

٦- ناوى دوولايەن

۷۔ ناوی بیلایهن

ناو له ژوی منهومهوه (۱)

ناو له زوی زایه ندهوه (۲)

٨_ ناوى مادى ا ناو له روَى سەربهخلايى هەبتونەوم

۹_ ناوی گوزاره: (وجود مستقل)

آ ـ بنجى .

ب_ دروست کراو .

[رۇن كردنەوم:

زراوه ی (له روی مفهومهوه) زاراوه پیکه له لایه ن هه ندیک زمانزانانه و به کار هاتوه ، که نه ندامیکی لیژنه ش له وانه ، بی رون کردنه وه ی معبه س به پیی لیکدانه وه ی تابیسه بی نه و که سانه و ه . لیره دا مهبه س له (مفهوم) نه وه به نایا تاکه ناویک چسه ند تاکی وه ک خین ده گریته وه: که گوتت (نازاد) یه ک نازادت مهبه سه . که گوتت کوتت (مهبی) همه مهبه همتو تاکیلی جینسی مهبرت مهبه سه . که گوتت (له شکر) تیک تای نه و که سانه و نه و شتانه ت مهبه سه که له واتای (له شکر) تیک تای نه و که سانه و نه و شتانه ت مهبه سه که له واتای (له شکر) دا هه یه . پیشتر له گه آن (مفهوم) دا و شهی (په راوین)یش به کارهات بی راگه یاندنی نه م لایه نه .

دەمراستى لىۋنە]

۲ راناو ـ ضهير

راناو له گهلیک ســــهرهوه باس دهکریمت ، پنی به پنی لیمیان دهکولریمتهوه و به پیمی بیروباوهزی لیژنه روَن دهکریمنهوه :

يهكهم : راناو له رؤى زاراو هو ه :

هه تا گیستا نتوسه رانی کورد له بری (ضمیر _ Pronoun) تهم زاراوانه ی خواره و میان به کار هیناوه :

۱_ ماملاستا سهعید صدقی : زاراوهی «ضمیر می به کار هناوه و بهم شلیوهیه شه تهعریفی کردوه (ضمیر لفظیکه جیگای اسم ده گریت) . ضمیریس دو نوعه

۱ـ ضمیری متصل ـ وه کو به قهادمت ده نوسـم ـ
 متضلیش ده کا به دؤ بهشـهوه :

أ _ ئاشكرا وەكو خويندم ب_ شــارراوە وەكو نوست

۲_ ضمیری منفصل وه کو من خویندم ، ثهو هه لستا .

ماملاستا سه عید صدقی ههر مهمه نده له سهر راناو دواوه ، له هممق رویلیکیشه وه په یزهوتی زمانی عهره بی کردوه که مهوسا بلا مهو تاکه سهرچاوه ی للیکلالینه وه .

۲_ له کتێبی رێزمانی قوتابخانهکاندا (راناو) بهکار هاتوه و بهم
 جورهش تهعریف کراوه :

راناو ئەو وېژەيەيە جېيى ناوېك دەگرېت وەكو (ئەىكىزم) و دەشكرىنى بەم بەشــــــانەي خوارەوە :

۱ـ راناوی کهسی ـ تهمیش دؤ جوره:

أ _ كەسى لىكاو وەكىق :كەي ئەزۇيت (يت)

ب_ کهسی جونی وه کو : من ، ثلیمه ، ئهوان . . .

راناوی خلایی ، و کو (من خلام هاتم) بلا ته وکیدی ناو یا راناو به کار ده ه مینرلایت .

- ۳۔ راناوی ٹیشاری وہ کتر (ٹهمه ، ٹهوه ...)
- ا راناوی که په نهر وه کټر (نمو کچه ی که له که لمدا ده ترلایشت خوشکم بټر) لهم رسته په دا وشه ی (که) راناوه که په .
- و_ راناوی پرسیاری ، وهکو : کنی ، چنن ، چلنن ، کوا ،
   کام ، کهی ، کولای ، چی ، چما ، چهند . . . هتد .
- ۳۔ راناوی نادیار وہ کو : یہ کئی ، کهس ، فلان ، فیسار ،
   کابرا ، هین ، ههرامه . .
  - ٧_ راناوى هەيى : ومكو (هى من ، هى تلا ..) .
- ۳ـ مەردۆخ لە لاپەزە (۲۰)ى بەشى يەكەى فەرھەنگەكەيدا بۆ
   (ضمير) وشەى (كێشك)ى بەكار ھێناوە .
- ٤_ ماملوستا توفیق و ه ه بی له دهستوری زمانی کوردتی _ جزی یه کهم به غدا ۱۹۲۹ ، لاپه زه ۱۲۸ به مجلاره باسی رانیاو ده کات ، زاراوه ی (بلاناو)یشی به کار هایناوه :
- (بَوْ نَاوَى كَسَى لَهُ كَهُرَدَانِدَا بَوْ بِيُشَـَانَ دَانِي بَاسَ لَيْكُرَاوِ لَهُ ميغه و دهم زياد تُهكريِّن ، وهكو له فقره ٢٤٩دا ووتبومان تُـهمانه دوو چهشنن :
  - ۱_ بلا ناوی کهسی سهر بهخلا وهك (من ، ثلیمه) .

۲_ بلا ناوی کهسی پیوهنووساو وهك (بمهوانه هاتن ـ ن ـ).

بۆناو بەم جۆرە دابەش دەبتى :

١- بۆناوى كەسى (من ، تۆ) .

٧_ بزناوى ئيشارى (ئەم ، ئەمە ، ئەو ، ئەو ، . .)

۳_ بلاناوی للکدهر (که ، یکه . . ئهو کهسه که رلایشت ، ئهو کهسهی که ...) .

٤ - بؤناوى مبهم (یه کنی ، که سنی ، کام ، هیچ ، کابرا ، هین ..) .

ه_ بنزناوی پرسی (کنی، چهند ، کام ، چی ، کونی ..).

٣_ بۆناوى خۇيى (خۇم _ خۇمان ، خۇت _ خۇتان) .

٧_ بۆناوى ملكى (هى من ، هى كيمه ..) .

ه مامنوستا صادق به هائه دین له محاضره ی خنوی دا را ناوی کردوه به (۸) به شهوه له مه شدا ره چاوی ئه وکتیبه گرامیره ی کوردتی کردوه که به شیوه ی کرمانجی توسراون :

اًز ، توو ، ئەو كې بۆ رسىتەى خاوەن ١- جىنىناقىيت كەسى ﴿ ئەم ، ھىن ، ئەو ﴾ كارى تىن، پەلا .

من ، تبه ، ولای _ وی کم بلا رستهی کاری تلیهه در مه ، وه ، وان

٧_ جٽي ناڤٽيت هه يي : يٽي من ، يامن ، يٽين من .

٣_ جني ناڤٽِت خلايي : خلا .

٤_ جنی ناڤیت نیشانی : ڤی ، ڤنی ، ڤان ، وی ، ونی ، وان ، .
 ثهف _ ثهو ، ثهڤان ، ثهوان .

هـ جيناڤٽيت پٽيگهھ: يٽي کٽو ، ياکٽو ، يٽينکٽو .

٦_ جني ناڤٽيت پرسينٽي : کي ، کٽي ، ج ، کا .

٧_ جني ناڤٽِت بني هٽِل : گٽي ، يٽي .

٨_ جني،ناڤێٽ نه په ني : واته (مبهم) .

۱- دهستوری زمانی فارسی ده لیت : ضمیر وشه یک ده بیت ه
 جی نشینی (ناو) وه کو (حهسه نم دیت و نهوم تلی گهیاند) .

ضمیریش دابهش دمکات بهم بهشانهی خواردوه :

١_ ضمير شخصي وه کو (من ، ليمه) .

۲_ ضمیری اشاره وهکو (ئهمه ، ئهوه) .

سمیری مبهم وه کو (یه کیل ، ههر ، ههرکهس ، تلیکزا ،
 فلان ، هیچکهس ، ههمتو ، ههمتوکهس ، ههمتوشث) .

٤_ ضميرى مشترك وهكو (خوم _ خومان ، خوت _ خوتان ،
 خوى _ خويان) .

تنیبینی : ئهم وشه و رستانه له فارسیهوه ومرکیزدراونه ه ســــهر کوردتی ۷_ له دهستوری زمانی رؤسی ـ بهرگی یه کهم ، ملاسکلا ۱۹۹۰ لایه ده ۲۲ بهم جلاره راناوی دابهش کردوه :

۱ـ راناوی کهسی وهك (من ، گلیمه ..) .

٢_ راناوي هه يي وهك (هي ..).

٣_ راناوى ئيشارتي ودك (ئەمە ، ئەود .) .

٤_ را ناوى ناديار وهك (كهسيك ، شتيك ، يهكيك).

۰_ راناوی نهفی (هیچکه ، هیچشت) .

٦_ راناوي تفصيل (تعيين) ودك (هدمو ، هدريدكه).

٧_ واناوى پرسيار وهك (كني ، كدى ، كولني ٠٠)٠

تنیبننی : اسهم به شب می دهرباره ی زمانی روَسسی له لایه ن د. نه سرین فه خربیه و ه و ه رگه زاوه ته سه رکوردتی .

١_ راناوى كەسى (ئىيمە ، ئەوان . .) .

٧_ راناوى تعلك (هيمن ، هيئهو ..) .

٣_ راناوي خلايي (خلام ، خلامان ..).

٤_ راناوى ئيشارتى (ئەمە ، ئەوه) .

د_ راناوی پرسیارتی (کهی ، چون ، چهند ..).
 ۲_ راناوی لایکدهر (That, Which, Who) .

تنیبینی: ئهم به شه ی که باسی را ناو له زمانی ئینگلیزی ده کات له لایه ن لیژنه وه له کتیبی ده ستوری زمانی ئینگلیزییه وه و مرکیردراوه ته سهر کوردتی .

دوای ئهم نمایشیه لیژنه که و ته سهر لایکلالینه وه تایبه تی خلای له باره ی (راناو) هوه . له سهره تاوه ویستی ته عریفیك بلا راناو داییت که وا به ته واوتی بی گرایته وه و نه هایلیت شمی تری تایکه ل بایت و واته له سنتوری ده سه لا تدا ته عریفایك بایت که پایی ده گوترای (جامع و مانع) بلا راناو . لهم روه وه ، دوای هه لسه نگاندنی ئه و ته عریفانه ی له نمایشه که دا بر راناو دا را بر و ن لیژنه هه متویانی به لاوه نا ، چونکه به پایی بروای تایکرای ئه ندامانی لیژنه هی چکامیکیان ده ست نادات به پایی بروای تایکرای ئه ندامانی لیژنه هی چکامیکیان ده ست نادات به پایی بروای تایکرای که در ناو) له رایزمانی کورد تی دا

له پاش گهم بزیاره ی گه نجو مه نی کور لیونه دو کو بونه وه ی تریشی به سب رد بو تاکه مه به ستی دوزینه وه ی ته عریفیا که هه مو نه که بشت به نه نجامیا ک . له به نه نه املی رازی بن ، به لام هه ر نه که بشت به نه نجامیا ک . له به نه مه وای په سند کرد جاری ده ست بکات به لینکو لینه وه له به شی (راناوی که سی) که هه متو نتوسه ران له هه متو زماناندا له باره یه و یه که باره ی و یه که باره ی و راناو) و ده مه ته ته باره ی به نه کانی تری (راناو) و ده مه ته ته باره یه و مه باره یه ی داناو خرایه دوای لی بتونه وه له باسی ده مه ته ته یک که سی .

[تنیبینی و رؤن کردنهوه:

چونیه تی به کاره پینانی بیروباوه و له لیکولینه و ه اکوری دانیاری کورد بوه به رچه ی گیش کردن ، دیارده پیکی دیموکراسی ره فتاره له سه رله به ری گه و چالا کیانه که په یوه ندبیان به کووه هدیه . هسه ر گهم گازادییه ی بیروباوه و ه وای کرد لیونه تا راده ی له کاروه ستان خوی پیوه به ستیته وه هم رچه ند له مه شدا گهری مادی کوو به روات ، گهم گیرانه و هی گرفت بو به بو به روی داوه به لام هه متر جاری گه نجومه ن گفته که ی داوه ته لیونه ، گهوه ی راستی بی دریو خایاندی گفته که ی داوه ته لیونه ، گهوه ی راستی بی دریو خایاندی گهندامانی لیونه به بیروباوه و یکیرتو وای کرد من گوتاریکی گهندامانی لیونه به بیروباوه و یکیرتو وای کرد من گوتاریکی گهندامانی لیونه به بیروباوه و یکیرتو وای کرد من گوتاریکی که ندامانی لیونه به بیروباوه و یکیرتو وای کرد من گوتاریکی که ندامانی لیونه به بیروباوه و یکیرتو وای کرد من گوتاریکی

کۆز (بەرگى دوەم ـ بەشى يەكەم)دا بالاوى بكەمـەو، لە ژىر ناونىشـانى (سۆزلايـكى خامە بە دەورى راناودا). لەو كوتارەدا، ھەر چەند گەلاك بارى راناو و بەشەكانى بەر للاكۆلىنەو، نەكەوتن، دىسـانەو، بايى ئەومى بىروباوەرى كشتىم لەم باسـەدا رۇن بىتەو، لەسەرى دواوم.

دەمراستى ليژنه

راناوي كهسي (الضمير الشخصي _ Personal Pronoun.

له سهره تای باست هوه ده بخی بلّنیین شهم را ناوه ده کرنی به دوَ به شب ه وه :

یه که م ـ راناوی کهسی جودا

توســهران ئهم زاراوانهی خواردیان بلا به کار هیناوه :

١ سهعيد صدقي ـ منفصل .

۲_ توفیق وهمبی _ سهربهخلا .

۳۔ مەردىز خ _ كيشك نەلكياك (لاپەرد ۲۰ له بەشى يەكەي فەرھەنگە كەيدا)

٤_ نوري عهلي تهمين _ جواني .

کتیبهکانی ریزمانی قوتایخانه کان _ جولی .

لیژنه زاراوهی « جودا »ی پهستند کرد ههم لهبهر رهسهنی ٤٢٥

وشه که که بهوشهی « جونی » بگیرنی و ههم لهبهر زوّر بهکارهیّنانی له تاخاوتندا .

تنی بینی : که بگهزیمیتهوه بنر نهو گوتارهی ـ ستوزیمی خامه به دموری را ناودا _ دهبینی ببروباو هزی من لهونی دا دهربارهی دهوری راناو به تنیکرایی و نُهوهی پنیی ده لَنین « راناوی لکاو » به تایبه تی ، بهرهو زاراوه کهی توفیق وه هبی پتر ده زوا ههرچه ند من له گوتاره که مدا دوَ زاراوهی (راناوی مهند و راناوی چالاك)م بهكارهنیناوه. كونجانه كهى باوه زى من له كه ل زاراوه كهى مامۇستا و هبيى لهوهوه دېت که زاراوهي «لکاو و نهلکاو» وهیاخود «جودا و لکاو» یه کجار له سروشت و دهوری راناو دور دهکاونیتهوه ، بهلام وشهی « سهر به خلا » چو نکه موقاره نهی رواله تی (سهر به خلایی و ناسهر به خلایی) دهکاته شتنیکی ناوخلایی نیوانی ههر دو جلاره راناوهکه و وهك (جودا و لـکاو) راناوه لـکاوه که ناکا به سنیبهر و تارمایی تُهو شتهی پنیهوه ده لکتی بویه در ایی پهیدا ناکات له میانی سروشت و دهوری راناوه که و زاراوه که دا ، هـ در هینده هه یه زاراوه که له عاست نهو سروشت و دەورەدا كورت دېرنني ،كورت هېنانيش به قەدەر دژايي نابېته عهیب ، من که پهیز دوتی لیژنهم کرد لهم زاراوه یه دا دژی بیروباو دزی خوم ، پشت ئەستۇر بۇم بەرگوتارە دۇر و درېژەي (سۆزېكى خامە . .) بهوهدا کات و چالاکی لیژنهشم پاراست که خهریکی دهمه ته قهمی بخی اژومم نه کرد لهو روهوه که من بیروباوهزی خوم تومار کردوه ثیتر

بو چی جارید کی تریش لیژنهی پیوه خهریك کهم و بی وهستینم ا دهمر استی لیژنه

راناوی کهسی جودا ثهم وشانهی خوارهوه ده کریتهوه: ۱- بلا کهسی یه کهم:

> أ _ تاك « من ، ئەمن ، ئەز ، م » ب_ كۆ « ئىمە ، ئەمە ، مە ، ئەم »

> > ۲_ بلا کهسی دوهم :

أ _ تاك « تلا ، ئەتلا ،تق ، ئەتق ، تە » ب_ كلا « ئليو ، ئەوە ، ئەنگلا ، ھوين ، وە ، ھەوە ،ھنگلا ، ھنگك »

٣_ بۆكەسى سىيەم :

أ _ تاك « ئەو ، ئەوكى ، ئەوى ، وكى ، وى » ب_كۆ « ئەوان ، وان ، وا ، ئەو ، ئانە »

به کارهنینانی نهم بهشه راناوه له شنیوه ی کرمانجی ســـهروَدا پنیویستی بهم روَن کردنهوه یه ههیه :

کۆمەڭى يەكەم: كەبرىتىيە لە « ئەز ، تق ، ئەو » بىلا كەسى تاك و

« ثهم ، هوین _ هنگ ، ثهو » بن کهسی کنز ، لهگه ل ثهم کارانهدا بهکار دلاین :

١_ تنينه په ز :

أ _ رابردوَ : « ئەزچىزم ، تىزچىزى ، ئەوچىز » بىر تاك . « ئەم چىزى _ چىزىن _ ، ھوينچىزى ، ئەوچىزى » بىركىر .

ب _ حازر : « ٹەز دچم ، تتر دچى ، ئەو دچە _ دچيت _ ، بلا تاك . ئەم دچن _ دچين _ ، هوين دچن ، ئەو دچن ، بلاكلا.

ج ـ داهاتو (مستقبل): ﴿ لَهُ وَ دَيْجِي ﴾ ثو ديْجِي ﴾ نهو ديْجِيت ﴾ بر تاك .

« ئەم دىيچىن _ ، ھوين دىيچىن ، ئــــەو دىيچىن ﴾ بىر كىر .

۲_ تيپهر :

أ _ حازر : « ثهز دخلام ، تق دخلای ، ثهو دخوه _ دخوهت _ » بلا تاك .

ب ــ داهاتو : ﴿ نُهْرَ دَلِيْخُوْم ، تَوَ دَلِيْخُوْى ، نُـــــهُو دَلَى بُخْــو ۥ ـــ دنی بخوت ــ » بو تاك

« لهم دلاخلان ـ دلاخلاين ـ ، هوين دلاخــلان ، ئــهو

دېخون » بو کو .

کلامه لّی دوه م : که بریتییه له (من ، ته ، وی _ و لای) بلا تاك و «مه ، وه ، وان » بلا كـلا ، لهگـه لل نهم كارانه دا به كار دلات :

۱ - تیپهزی رابردؤ : « من خار ، ته خار ، وی _ و لی خار »
 بن تاك .

«مه خار ، وه خار ، وان خار » بنر کنر .

۲ کاری (ویستن): ئهم کاره له ههمتر کات و بن ههمتر کهسهکان
 یه یه صیفه یه ههیه :

أ _ رابردوَ « من ڤيا ، ته ڤيا ، وى _ وكى ڤيا » بلا تاك . « مه ڤيا ، وه ڤيا ، وان ڤيا » بلا كلا .

ب _ حازر : « من دڤنی _ دڤنیت ، ته دڤنی _ دڤنیت ، وی _ ونی دڤنی _ دڤنیت » بنو تاك .

« مه دڤٽي ــ دڤٽِت ، وه دڤٽي ــ دڤٽِت ، وان دڤٽي ــ دڤٽِت » بٽر کٽر .

ج _ داهاتو « من دیمثنی _ دیمثیت ، ته دیمثنی _ دیمثیت ، وی _ و کی دیمثنی _ دیمثنی _ دیمثنی _ دیمثنی _ دیمثنی _ د

د مه دیثقی _ دیثقیت ، و ، دیثقی _ دیثقیت ، وان دیثقی _
 دیثقیت » بو کو .

۳ _ کاری هه بوز (تملك) : ئهم کارهش له هه مو کات و باز هه مو س که هاکان یه ك صیفه ی هه یه :

أ _ رابـردوَ ﴿ مَنْ هَهُ بَوْ ، تَهُ هَهُ بَوْ ، وَى _ وَكَى هَهُ بَوْ » بَوْ تَاكَ . ﴿ مَهُ هَهُ بَوْ ، وَهُ هَهُ بَوْ ، وَانْ هَهُ بَوْ » بَوْ كُوْ .

ب ــ حازر ﴿ مَنْ هَهُ بِهُ ۚ نَهُ هَهُ بِهُ ۚ وَى ــ وَكَى هَهُ بِهِ ۚ بِوْ تَاكَ. ﴿ مَهُ هَهُ يَهُ ۚ وَهُ هَهُ بِهُ ۚ وَانْ هَهُ بِهِ ﴾ بَوْ كَوْ .

ج _ داهاتق « من دنیههبت _ دنیههبه ، ته دنیههبت ، وی _ ونی دنیههبت »

« مه دنی هه بت ، وه دنی هه بت ، وان دنی هه بت »

تنی بینی : ئهم کاره ی « هه بتون » ئهگهر به واتای « بتون _ فعل

الکینونه » به کار بیت ، ده بیته وه کاری تنی نه په ی و کلامه لهی یه که می

راناوه کانی بی به که ردیت له هه متو کات و بی هه متو که سه کان وه ك :

« ئه ز هه مه ، ئه م هه نه »

دوهم : راناوی کهسی لکاو :

توسهران ئهم زاراومیان بر بهکار هیناوه :

١_ سعيد صدقي : متصل .

۲_ توفیـــــق وهــبى : پێوهنټوساو .

٣_ مــه ردن خ : كيشك لكياك .

٤_ نوري علي امين : لكاو .

هـ كتنبي قوتا بخانه كان : لـكاو .

له سهره تای باسه ره گوتمان به شی یه که می را ناوی که سی ته و و شانه ن که پییان گوترا «جودا» . را ناوی که سی جودا هسه خویه تی جوریکی تری هسه یه پیی ده گوتر می « را ناوی لسکاو » . نوسه را ن زاراوه ی « لسکاو » نوسساو » پیوه نوساو » یان بو به کار هیناوه که هه مقویان راسته و خود له « الضمیر المتصل » ی عهره بییه و ه و درگیراون . لیژنه جاری زاراوه ی « لسکاو » ی په سند کرد له مه شدا په یوه و قوری ی په سند کرد له مه شدا

به ٹیستیقرا له شنیوه ٹاخاوتنه کانی کوردتی دەرده کهونیت ، راناوه جوداکان که دهگرزاین بنر شکلی « لکاو » ده بن بهمانهی خوارهوه :

أ _ كەسى يەكەم :

۱_ تاك : ده بنيته « م » وهك : رلايشتم ، ده زلام ، خواردم ، برام ، لنيم كه زلى ...

٢- كۆ : دەبئىتە « مان ، ين ، ن » وەك :

خواردمان (رابردؤی تیپهر) ـ نهمانخوارد ، دمانخوارد ، عانخواردایه .

برامان (مضاف اليه) .

ليمان دياره (له بهر حوكمي Preposition).

له هه ندلی جیبی کوردستانی خواروَدا (وه پشدهر) له جیاتی (مان) ته نها پیتی (ن) به کار دیرت وه ك (ثیمه گوتن ، بران نین ، لین مهگره) . دهخلاین ، دهرتزیرن ، هه ل دهستین (کاری مضارع) . گنیمه کوردین (رستهی بنیکار) .

ب کهسی دوهم:

۱_ تاك : دوبيته (ت ، ي _ يت) .

تلا كردت (رابردوى تليهلا) ـ نه تكرد ، ده تكرد ، بتكردايه .

برات هات (مضاف اليه) .

ييتهوه دياره (لهبهر حوكمي Preposition) .

ده کهی ، ده زنری یاخود ده کهیت ، ده زنریت (مضارع بن تنیه زو تنی نه یه ز) .

٧_ كـــ كــــ : د. بيته ﴿ تَانَ ، نَ ، و ﴾ .

خواردتان (رابردوی تنبهه) نهتانخوارد ، دمتانخوارد ، بتانخواردایه .

راتان (مضاف اليه)

الپتانهوه دیاره (له بهر حوکمی Preposition)

ده کهن ، دوزون (کاری مضارع)

ئیوه کوردن (رسنهی بنی کار)

له هه ندی شیده گاخاوتنی کوردستانی ژیرودا راناوی

« تان » ده بیته « و _ و » وهك « ئهوه خواردو ، براو هات ، لیوهوه دیاره » .

ج_ كەسى سىيەم:

لیونه له و در پیره پیدانه ی به لیک کو لینه وه او باره ی راناوه وه گرفتیکی نه و توی نه هاته بسه رکه وا رای نه ندامانی تیدا ریسك نه که و ی تا گهیشته باس کردن له راناوی لکاو بی که سی دوه م و سییه می تاك . لیره دا بیروباوه ی بتر بسه چه ند جوری ک ، بی مه به سی زال بتون به سه رگرفته که دا نه ندامان هه ر یه که یان بیروباوه ی تایبه تی خوی رون کردوه .

۱_ دهمرّاستی لیژنه_مهسمود محهمهد: رای گهو له بارهی تلیکرّای باســــی راناوهوه له ژماره یلیکرّای کلوّردا بلّاو کراوه ته وه ، پلیویست نیه للرهدا دوباره بکرایّتهوه .

۲_ نوری علی أمین : بـهلای ثهوهوه پیتی « ت » له کلاتایی کاری « مضارع »ی تیپهر و تی نه پهر بلا کهسی سییهی تاك راناوی لكاوه وهك :

دەخوات دەچىيت

هەروەها پىيتى بزولانى « ه » له كازى فەرمان « أص » بلا كەسى (ف ـــ ۲۸)

دومى تاك، ئەرىش راناوى لىكاوە وەك : بىگرە ، بىكۆه .

بلا شی کردنهوه ی هه متی گرفته که پنی ویسته نهم راستییانه ش بخرایته بسهر چاو :

راناری لیکاو که لهگه ل « کار » بیت دو شیوهی ههیه وه ك لهم ولینانه دا دهرده کهولیت :

وېندى يه کهم :

کەس	এ চ	کلا
يەكەم	٢	مان
دومم	ٿ	تان
سٽيهم	ی د	يان

ئەم شىپومىه لە كارى تىپەرى رابردۇدا بەبنى كىروگرفت بەكار دەھىندىت وەك

له حاله في « اضافه عشدا هدر بهم جوره دينهوه له رستهدا

پیلاوم _ پیلاومان ، پیلاوت _ بیلاوتان . . . هند

ولانهی دوهم:

ثهم شنوه یه همتر صیفه کانی کاردا بنی گیر و گرفت به کاردینت ته نیا له کهسی سنیه مدا نه بنیت نهم گوزانه ی به سهر دنیت:

۱_ له رابردوی تنی به پیه و له صیفه ی رابردوی کارابزر « بناء للمجهول »دا دورناکهویت و ه ك :

> رنایشت ، ستوتا (رابردوی تنی نه پهنز). کوژرا ، توسرا (صیغهی رابردوی کارابزر).

۲ له « مضارع »ی تنیهو و تنیههوی « معاوم » دا رانساوی کسی سنیه ی تاك له شنیوهی « نیت ، نی » دا دمرده که و نیت و ه ك

بلایهش له شلیوهی (ایمت)دا دهرناکهوایت ، چونکه (فعله مضارعه عبهوله که) کلوتایی به بزواین (Vowel)ی (ایمی) دایت ، المیتی ناشد ناشدی بزواین کی کردانی به دوا الهودا الیت به ناچارتی بزوایندیکیان ده قرالیت .

٤_ به لام له (فعلی مضارعی لازم و متعدی معلوم)دا که
 رهگهکانیان کوتایی به بزوین هاتبیت له شیوهی (ات)دا دهرده کهویت:

تنی بینی : کهسی سنیهم (ههرچه ند پنیویستی به لنی کو لینه وه یه کی تایبه تی هه یه له هه مق شنیوه کانی نریشدا) ، ده شنی به م جزره باس بکرنیت :

۱_ له ماضي لازمدا دور ناکلولیت ، ووك :

۲ له فعلی مساعدا (له جملهی اسنادی دا) ، و ه ال :
 دارا مهرده (....)

۳ له ههمت صیفه کانی تردا له شیوهی (پیت) دا دهرده که و پیت ، به لام هه ندلی جار هه ر (پی) یا (ت) یا (۱) دهرده که و پیت ، گهمه له رلای گه و تاوتووه وه هاتووه ، که به سه ر زمانه که دا هاتووه ، گهگینا :

(بى) كورتەي (بېت).

(۱) شێومی گورداوی (کی)کهیه ، چونکه له زمانی کوردتیدا ، گوردینی پیتی (کی) بو (۱)یا به پیچهوانهوه (۱) بو (کی) رؤ دهدات وهك :

> پنی پا نا تنی رایی را کیرد کارد

کهواته (ات)هکمی دوای کاری (دهروات ، دهبات ، دهخوات) ههر (بیت)هکمی دوا شیوهکانی تریه تی .

بهمهدا كورته راى نوري علي امين كلزتايي دليت .

۳ بیروزای ماملاستا صادق بهاء الدین دهربارهی راناو (جهناف): [وا به چاك زایرا صادق بهاء الدین له بارهی تلیكزای (راناوی

که سی له شیوه ی کرمانجی سهرو) بدویت : دمرزاستی لیونه آ

راناو (ضمير)

راناوی کهسی بهزاری کرمانجی ژورو دو جوره:

جۆرى يەكەمىن :

ئەز ، تو ، ئەو ، بىر تاك .

ئەم ، ھون (ھنگ) ، ئەو بۆكىز .

گەم جۆرە واتە جۆرى يەكەمىن لەگەل زوربەي كارەكات (فىلەكان) بەكار دېن :

۱ کاری بـــقون له ههمتو کاتهکان به (اثبات) و به (نغی) و پرسیارهوه .

ئەو نیشانانە كە بە كەسەكانەو، ئەبەسترىزى لەكىشانى (تصریفی)ن ئەم كارە لەكاتى ئىستادا دەبنە بناغە كە بەسەر رەگى كارەو، دە بەسترىين كە لەگەل ئەم جۆرەي راناوەكان بە جودا بەكار دىن وەك :

Ez im ئەزم توپى Tu yi ئەوە Ew e

ئەمن (ئەمىن)⁽¹⁾ . Em in هلانن (هنگن)^(ه) . Hun in . Ew in

ئەم نىشانانە (پاشگرانە) (ئم im)، (ي yi)، (ك e 4)، (ئن in) لەگەل رەگى كارەكانى جۆرى يەكەمىن بەكاردېرى كە ئەمانەن:

۱_ لەگەڭ كارى تىنىنەپەرى رابتوردۇ لە نىستىن :

ئەز نفستم ثهم نفستن (نفستين زاري باديناني). هون نڤستن

تو نفستی هون نفستن ئهو نفست کهو نفستن

گەم چۆن (چوین بەزاری بادینانی) گەز چۆم مزن چزن تو جلاي گهو چون ئەو جىز

له کاتی ئیسته (حازر) و له پاشی (ئاینده ـ مستقبل) له نفستن ئەز دىى نقم گەز دىقم

⁽٤) له زاری کرمانجی بادینانه .

⁽a) له زاری کرماتیجی بادیثانه .

۲- له گه آل کاری تیپه تره کانی ثیسته و له پاشان له: خوارن ـ خارن گهز دخلام ثهز دخلام تو دخلای تو دخلای تو دخلای تو دخلای ثه و دخوه (خوت ـ زاری بادینان) ثه و دخوه (خوت ـ زاری بادینان) ثهم دخلان (دخوین ـ زاری ثهم دلای خلان (خوین ـ زاری بادینان) بادینان) بادینان)

هون دخلان هون دلای خلان گهو دخلان گهو دلای خلان

- (٦) ثهو دنفت (دنثیت) له زاری کرمانیم بادینانی .
- (۷) ثهو (دفی نقبت) له زاری کرمانجی بادینانی .
- (۸) ثمم دنثن (دنثین) له زاری کرمانجی بادینانی .
  - (۹) تهم دی نفین له زاری کرمانجی بادینایی .
    - (۱۰) ئەو دخوت لە زارتى كرمائىجى بادىنانى .

جۆرى دووەمىنى راناوى كەسى ئەمانەن :

(من ، ته ، وى ، ولاى) بؤ تاك .

(مه ، هەوه « وه » ، ئەوان « وان ، وا ») بلا كلا .

گهم جنوره تراناوی کهسی واته جنوری دووه مین له که آن ئے م کارائه ی خواره وه به کاردین و نیشانه کهسی یه کان (im) ، (یی yi) (e) بنوتاك و (ئن in) بنو كنو به كار ناهین .

۱_ کاری یاریدوری ههبتون له ههمتو کاندا:

كاتى ئىستە:

من هه به - هه نه (که له بهك شت پتر بينت) ته هه به - هه نه وى هه به - هه نه وكي هه به - هه نه وكي هه به - هه نه

> > كاتى رابوردۇ :

من ههبو — ههبون ته ههبو -- ههبون وی ههبو -- ههبون وی ههبو -- ههبون

٣_ له كه ل كارى داخو از (طلب)ى ڤيان (ويستن).

کاتی ئیسته : من دفیت (دفی — دفیتن) ، مه دفیت (دفی ، دفیتن) .

کاتی له پاشا : من دکی قیمت (دکی قین – دلی قیتن) مه دلی قیمت (دنی قین) لهم جورهی دووه مین را ناوی کهسی ده بنه را ناوی هیمیتی (تملك)

شت ودك : مالا من دهستني من ، مالين من دهستين من

مالا ته دهستني ته

مالا وی دهستنی وی

مالا ولي دهستني ولي

مالا مه دهستني مه مالين مه دهستين مه

مالا وه (ههوه) دهستني وه (ههوه)

مالا وان دەستنى وان

له بهر گهوه زمانزانه کانی زاری (شیّوهی) کرمانجی لهسهر گهم بیروباوه ژه نه که ژاناو له کرمانجی دو جوّره و ههر جودایه له رستهدا .

تهمهش تهعریفی راناوه به پنیی بیروزای صادق به ها ته دین : جهناف (به رناف): ته و بنیوه یه یاکو درسته یی دا جهنی نافی چ مروف یان تشت دگریت ، چ (راسته و خو) تنیکسه ر یان ژی کریار و نیشانکرن و ه ك :

ئەجىــەد چو مال . ئەو چو مال .

ئەحەد دچیت مال . ئەو دچیت مال .

ئه حمه د د مي چيت مال . ئهو د مي چيت مال .

بیژومیا (ئەو) ، جېنی ئەحمەدى دگرت .

٤_ راناوی لکاوی کهسی سنیهم و دومی تاك به پنی بیروزای

د. ئەسرىن فەخرتى :

« نیت » راناوه بن که سی سینیه می تاك له كاتی گیستا و داها تودا نهك « نیی » به ته نیا ، ههر چه نده « نی » ش _ که کورت كراوه می « نیت » و « نیتن » ه _ به ته نیاش نه و که سه به دیار ده خات له قسه کردن و نوسین دا ، به لام له که ل نه وه شدا نیسه توسینی « نیت » به پیویست ده زانین له به ر هه ندین ه هو له وانه :_

۱ هدندیک جار نه و « بی » یه نامینیت به تایب ه آی له که ل ره کی نه و کارانه دا که کنرتایی یاب به بزوین دین و له جیگه ی « بی » ی « ۱ » به کار دین وه ش : ده کات ، ده بات ، ده خوات ، ده شوات ، ثینجا نه که ر « ت » بقرتینین (۱) ده مینییت هوه ، نایا ده کونجیت بلین جارید کیان راناوی « بی » و جارید کیان راناوی « ۱ » به کاردینین بی که سی سیسه ی تاك له کاتی نیستا و داها تودا ؟ یان راست نه وه یه که به ش « راناو » هه بیت و ه بلین به کویره ی کنرتایی ره گه کان پیته بزوینی پیش « ت » گنرینی به سه ردا دین و به لام « ت » هه رده مینییته وه .

٧۔ له که ل ره کی کاری چاوک ئه لفیه کاندا که ههمیشه کوتایی یان به دمی ، دمیت ، ئه که ر دت ، مان قرتاندن بلیمین چی ؟ که

ههمیشه کنرتایی یان به « نمی » ی رهکه که یه یان را ناوه که ؟ تُهکهر بَلْنیین هی رهکه که یه ته ی کوا را ناو یان به پنیچه وانه .

۳ کاتیک که ثهو کارانه له که آن باشگری « وه » دا به کار دینین چار نییه ثهو « ت » ه ده که زینه وه له ویدا چی ده آلیین ؟ ده آلیین راناوه و له شویزی تر ده بقر تینین ثهمه باشتره یان له پیشه و برانیت راناوه و تتوشی ثهو هه آله به نه بیت و وه ک هه ندیک له که آن « وه » ی باشگردا بیکات به پاشگر و بآلیت « ته وه » پاشگره .

٤_ له و کارانه ی حهره که تیان تیدایه (انتقال) که له جیگه ی امرازی « بن » « « « » » به کار دینین دو باره ناچـار نه و « ت » « ده که زینه و « له و پیدا چی ده لیمین .

وا بزانم ئهگهر یه کسهر بلیین راناوه خومات لهو ههمتر تالوزی و لیکدانهوه و رون کردنهوهیه رزگار دهکهین

هـ له شيوه ی ژورودا هه نديك جار « لی » به کار ناهينن به لکو ده چيته و پينه ی ئه و بزوينه کورته ی و پينه ی نيبه له عهره بيدا و « i » ی بلا به کار ديت له نوسينی لاتينيدا و ئه وه ی ئيشاره ت بلا که سه که ده کات « ت » په وه ك : د چت ، د که ت ، د نهيست هند . . .

ثهمه سهره رای تهوهی که راناویکی رهسه نه و له شیوهی لور و له زمانی فارسیدا «د» و «ه» له جیدگهی «ت» به کار دیرت و سه یر نیبه چونکه دو ده نگی گه لیک نزیك به یه کن و به تاسانی جیگهی یه کدی ده گرنهوه زنور جار . ههروهها « بیت ، یت ، ت » له رؤسی دا به کار دینت .

لهوانه یه هه ندیک بلین که واته با « یاتن _ اتن » به کار بینین ده گلین نا چونکه له و شویناندا که ناچار « ت » ده گهری یته و ناچاری گهراندنه وه ی « ن » نابین ، ههرچه نده له باس کردندا پیویسته باس بکریت و روّن بکری یته وه نهمه له لاین که وه له لاین کی تره و به زوری « یات » به کار دیات ، نه ک « یاتن » ... هه مان شتیش ده گلین ده رباره ی را ناوی لکاوی که سی دووه می تا ای له را بردو وه گیستادا ، هه رچه نده « ی » تیژ لیره دا ده که وی یته « ت » نه ک « یی » ی کراوه .

دەربارەي پېناسىنى راناو

« زور جار هه ندیک له جوره کانی راناو ده چنه نیوانی گهو و و شانه ی که و و شانه ی که و و شانه ی که و نام و گاوه گناو و ماره و هه ندیک گاوه گنار که له راستی دا به هیسیج روییک له رووه کانی « مفهوم » ی شت و « کمیسه » و ژماره و هسف ناکرین ته نیا به م ریکه یه یاز به و ده لاله تیان کی ده کات » (۱۱).

واته راناو بهشنیکه له بهشیهکانی الخافتن که به پینیی الهو ده لاله تانه ناو ده نریمت :۔

⁽۱۱) ئەوم لە رۇسىيەوم كراوم بە كوردى .

١_ راناوي كهسي « الضمائر الشخصيه ، .

۲_ رانــاوی هه یی «ضمائر التملك» . این مشاهر

۳_ رانساوی خلایی «الضمائر المائدة».

دانـاوی پرسیار «ضمائر الاستفهام».

٥ ـ راناوى نيشانه كردن « ضمائر الاشارة » .

٦- راناوى ناديار «الضمائر المبهمة).

٧_ راناوي كه ينينهر ﴿ ضمائر الوصل ـ الضمائر الموصولة ».

للرودا بیروزای د. نهسرین فهخرتی کنوتایی دلیت .

له گوتارهکهی (ستوزیکی خامه ...)دا باوهزی خوم دهربارهی بهشی زوری باسی راناو دهربزیوه لیرهدا کورتهییکی باوهوم له بارهی راناوی کهسی دوهم و سییهمی تاکهوه دهنوسم:

كەسى دوەمى تاك :

۱_ له کاری تبیه بری رابردؤدا پیتی (ت) رانداوه که یه وه ك :
کردت ، توسیت ، خواردت . ههر گهم (ت) ه ده شبیته مضاف الیه
وه ك « برات هدات ، دهستت لاده . » له که ل چه ند و شه پیکی
(Preposition) دیمته وه ك « بیرت رؤنه ، لیمته وه دیاره ، تیمت
ده که م » هه روه ها ده بیمته فاعل و مفعول وه ك : نتوسیت ده تنتوسم .

۲_ له کاری تیپهر و تینهپهری مضارعــــدا له شیوهی (ی)

دەردەكەرىم ، بەلام بە پىلى جىگە وا دەبى وەك بزوىىن واش دەبىي وەك (Consonant) دەدركىنىزىت :

- . و (Consonant) لمانهدا (دوکهی ، دورزی دوبهی)
  - (دەكىلى ، دەنۇسى ، دىغىرى) لەمالەدا بزولىنە .

له أمر و نهمی صریحدا دهرناکهولای وهك « بكه ، بژی ، بخلا ، بلای » ، « مهكه ، مهخلا . . » .

له أمر و نهمی ناصریحدا ده بیته وه ئه و (ی) هی باسمان کرد وه ك « بکدی ، بخیری ، بلیمی » به لام له کاری وه ك (بژی)دا ده رناکه و لی چونکه کوتایی کاره که خیری بزویینسی (ی) تیژه .

بهلای منهوه له کارانهدا که (ی) راناوه ههرچهند ده شکی پیتنیکی (ت) به دوا (ی) هکدا بنی به لام قهم (ت) ه کهرت و به شی راناوه که نیه و نیشانه ینیکی تصریفی رؤته چونکه راناو که به شنیکی یه کجار بنجییه له ناخاوتنی کوردتی دا ناشنی چ پیتنیکی لنی بقرتنی ، قهو پیته ی بقرتنی راناو نیه و شتنیکی تره جا ههرچی ده بنی بابنی . هاتنی پیتی (ت) له شوینی تریش شتنیکی به رجاوه وه که بلایی : پاره که مان دیوه ته وه . گاوه که م خوارد لاته وه .

لهم نموزنانهی خوارهوهدا (ت) مکه ده شدی بمیننی و ده شدی بقرانه و ده بقرانی ، له ههردو حالیشدا شتیکی بنجی نیه له رسته دا :

شیره که بوته ماست شیره که بوه به ماست گهیشتومه ته ثامانج گهیشتومه ثامانج گهیشتوم به ثامانج رقیشتبیتم رقیشتبیتم

دهزانین له کوردتی دا پیتی (ی) چونکه پیتیکی ناسکی بنی هنیزه به به به به بقرتنی .. به لام چونکه له شدیوه ی راناو دا زور کاریگه ره قرتانی بو نیه که چی پیتی (ت) ده قرتنی هه رجه ند پیتیکی به هنیزه ، هویه که له و شویمنانه ی قرتانی به سه ردا دیرت به شدیکی بنجی نیه له ناخاو تندا بویه ده توانی به بینی (ده که یت ، ده خویت) ده شدتوانی پیته که ی (ت) بقرتینی و بالیمی (ده که ی ، ده خویت) ده خود تو ده خویت کارانه دا تنی به یت و بالیمی ده خوت کارانه دا تنی به یت و بالیمی ده خود یا خود تو ده خوت کارانه دا تنی به یت و بالیمی ده خود یا خود تو ده خوت کارانه دا تنی به یت و بالیمی ده خود تو ده خوت کارانه دا تنی به یت و بالیمی ده خود یا خود تو ده خوت کارانه دا تنی به یت و بالیمی ده خود یا خود تو ده خود یا ده خود یا خود تو ده خود یا ده خود یا خود تو ده خود یا در خود یا

كەسى سىپيەمى تاك :

راناوی کهسی ستییه می تاك له كاری تنیه نزی رابردوَدا دهرده كه و نی له شكلی (ی) وهك خواردی ، كردی ، كنیآنی ، دروَی . لنیره شدا كه هـات و كه رته دوای بزوینی (۱، و) بنر خــــنی ده بنیته Consonant وه که نمتر کاندا دهرکهوت ، لهدوا (ی) تیژیشهوه بزرده بنی و تیمکان نیه بدرکینرلی وه که : نترسی ، پرسی ، دزی ...

ههر نهو (ی) هه ده بیته مضاف الیه و بهدوا هه ندی کی Preposition

دارا نه هات برای هات – براکه ی هات. لنیه و ه دیاره ، پنیی گرانه ، تنییدایه .

دەشبېتە بەركار (مفعول) وەك : دەىبيىم ، دەىدوېنىن .

له کاردا هـــه ر لهم کاره ی تنبهه تری را بردودا ده رده که و بی ه ه ه مویان به و لاوه هه رچی کنرتایی کاره کان هه یه بن که سی سینه می تاك هه مویان شیوه ی « تصریفی »ن و را ناو نین چونکه ده شخی بقر تنین و تنی بچن . تنز که گوتت : (ده تروات ، ده کات ، ده کیل نیت ، ده فرو شیت) له بیرت نه چنی ده تو ای بالیی (ده ترواتن ، ده کاتن ، ده کیل نیتن ...) هه روه ها (ده تروا ، ده کا که حال و اینی بنز ده بی بالین تاکه پیسی (ده تروا ، ده کا که حال و این بنز ده بی بالین تاکه پیسی (ت) را ناوه ؟ مه دی بنز نه ترین (تن) سه راه به ری را ناوه ؟ .

کوتایی کار بو کهسی سینهمی تاك ئهم ئیجتیهالانه هه ل ده گرمی : ئهو ده زوا ده زوات ده زواتن .

ئەو دەكىنانى دەكىنايىت دەكىنايىتى .

ئەو دەۋى دەۋىت دەۋىتن .

دهبینی ههرجماره بیتی پیش بیتی (ت) دهگوزیی و (ت)هکه

خوی به ته مها و هیا به خوی و به (ن) کهی (تن) هوه ده قرت کی . ناشنی را ناو گهو ه نده بنی گوفره و بنی « ثبات » بنی چونکه له به شده هه ره گرنگه کانی گاخاو تنه له عه ره بی دا گهوه ی پنیی ده لنین (العمده) حیسابنی کی تایبه تی بن ده کرنی له ریزماندا ، گهوه ی را ستی بنی را ناو له (العمده) ش بنجیتره که دیتمان ناشنی تنی بیخی . ده رنه که و تنیشی له هه ندی صیفه ی که سی دوه می تاك و که سی سینیه می تاکدا بنی تعلیل نیه به لام لنره دا ناتو آنم له سب دی بنوسم هه روه كه گوتاره که شمدا مه و دای نوسینی ده ست نه که و ته .

راناوی کهسی سینهمی تاك له رستهی بنی فعلدا ده بنته بزوینی (ه) که فه تمه ی عهره بییه :

سے اغ کردنهومی را ناو بترنی ئه و بزویینه له کوتارهکهمدا به دریوی له سهری نوسراوه ، لزوم نیه لیرهدا دؤبارهی بکهمهوه .

وا دهزانم تهعریفیک بو راناو دابندر ای ده بی هه ر گه و به شه بگریسته و که ناوی ترا (راناوی که سی) چوندکی که نه و به شه راناو بیت نهوانی تر هه ستویان له راناوی ده که ون . چ راستینیکی شسرایه و ناشکرا ناکه م به و ه دا که بلیم و شه کانی (راناوی که سی) له بنه و ه ده در استه و خو و به نا بو مروف دا تراون . جاری له به دیهیه به رچاو تره و شه کانی « من ، نیمه » بو مروف نه بی هدر ده ست ناده ن چونکه به رچاو تره و شه کانی « من ، نیمه » بو مروف نه بی هدر ده ست ناده ن چونکه

مرزف نه بنی هیسج شتیك و هیسج گیان له به ریك نیه و توویی بكات و بلی « من » . له نوسیندا كه دیواریك دهست ده كات به گاخاوش نوسه ده كه ده نگی دینتی و رسته ی « من وابتوم ، من وام لی به سه ر داره مه و هومه كه ی دینیت گه گینا دیوار و رسی له به ره و ه نایه ت . و شه ی « تلا ، گیره » گه و انیش به « تسامح » نه بی بری مرزف به كار نایه ن .

که گوترا « من ، گیمه _ تلا ، گیوه _ ئهو ، ئهوان » بنی هیچ وشه یدی کی تاییه تیب نود و هیسی عالمه تیك که واناییکی تاییه تیبان بلا دیار خات ، ته نها شیوه ی مرفرف به دلاندا دیرت و هیچی تر . قسه لیزه دا دریژه ی زلاره ، به وه نده ی سه ره وه لینی ده برمه وه له مه وه ، ته عریفیک که من

پنیی رازی بم بز (ضمیر ، Pronoun ، راناو) شـــتنکه نهمانهی تنیخونینـــدرابیّتـهوه و دهوری بنجی راناویشی راگهیانــدبنی، تهمینه :

راناو ثهو کلامه له وشهیه یه که راسته وخلا بلا کهسانی یه کهم و دوم و سلیمه (ومیا قسه که و قسه بلاکراو و قسه بلاکراو و قسه بلاکراو) دانراوه ، ههریه کلیك لهو وشامه ش له ولینه یلیکی تایبه تی دا ده بلیته هلای پهیدا بترنی واتای ته واو له تاخاوتنی کوردی دا .

ثهم تهعریفه له وشهی کهسه کان به ولاوه هیچی تر ناگریمته وه ه ده وری (را ناوی لکاو)یش که به و نه بی له ناخاو تندا جی به جی ناکری لهم ته عریفه دا تی خویدندراوه ته وه ده وری را ناوی لکاو به داخه وه لای زمانزا نانی کورد چ بایه خیکی پی نه دراوه ، له حالیک دا شیرازه هیزی ناخاو تنی کورد ی به را ناوی لکاو پیک دین

پنیی ناولای بذیم ، به لام به ناچاری دوباره و سنی باره ی ده که مه وه ،
من له زاراوه ی (راناو) رازتی نیم چونکی و شه کانی (من ، تلا ،
ئه وان ... هند) وجودی سه ربه خلایان هه یه و له سه ر ثه وه نه وه ستاون ده بنه جیدگری ناو یا نابنتی . خولا زاراوه ی (لکاو) هه ربه جارتی شه قامه زینیه کانی ریزمانی کوردتی کویر ده کانه وه . کویر کردنه وه ی شه قامی زمانیش به پاچ و پنیمه و نابتی ، به وه ده بدی که به خالقی واتای ته واوی رسته بذین (لکاو) که بایی به ردیدگی ره ق و ته قید شودی ی و ده وری بردیدگی ره ق و ته قید شده وری برد دانانیت له ناخاو تندا .

۰ به بیروباو ه زی ماملاستا هه ژار : ده بنی بگوتر ای « ضمیر راناو » هه ر نه وانه ن پلیوه ده لکلین و له رسته دروست کردندا زلار کاریگه رن ، لای وایه زاراوه ی « بریله » شی بالا به کار بایت که بریتییه له و شهرازی چول کردنه و هی « بری - به واتای بدیل » و نهم رازی چول کردنه و هی « به و پلیه بریله « ضمیر متصل » (۸) دانه یه .

م ، ت ، ی : وه ک که بلایی کردم ، کردت ، کردی یاخود له حالی اضافه دا (برام ، برات ، برای) .

ان : بَوْ كَوْى كەسەكانە لە كارى تَيْپەرْدا وەك بَلْيْى كردمان ، كردتان ، كرديان . ھەرومھا لە حالىي اضافەدا ..

ی : بلا کهسی دومی تاك له كاری را بردوی تلینه په رو كاری مضارهی تلیبه دولای ، ده در دری ، چوی ، ده در دری ، ده در دری ، ده که ی ، ده خوی . ده خوی .

ین : بر که می یه که می کر له کاری را بردؤی تری نه په ر و کاری مضارعی تریبه و کاری مضارعی تریبه و تریبه و ده نوستین ، ده نوستین ، ده نوبین ، نوبین ،

و : بنر کهسی دومی کنر له هه ندایی شنیوه ناخاوتنی کوردستانی خوارؤدا که به ته واوتی له جنیگهی « تان » دنیت و ه ك : نهوه کردو نهوه خواردو ـ براو هات ـ لنیو رازتی ده بم .

ثهو به شانه ی که تا تیستاش پیبان کرتراوه (ضمیری کهسی ، اشـاره ، پرس ،خلایی ، هه یی ، مبهم ، لیکده ر) هیم کامیات تاسـه نگی ضمیری متصل (بریله)ی باس کراو نین و ده بنی ناوی کی تریان بلا دابندر لی وه له (ناو) یاخود (نیشان) یاخود (ته مراز - تهدات) یاخود هه رشتیکی تر بیت .

راناوی لیکدمر:

راناوی لایکدهر (Relative ، اسم للوصول) تا گیستا له لایه ن نوســه رانهوه (لایکدهر ، که یتینهر ، پسی گهم ، په یوه ندتی) بلا به کار هینراوه له کوردتی دا .

له نارسیدا (حرف ربط)ی پنیگوتراوه

له ریزمانی گینگلیزی پیمی گوتراوه Relative Pronoun. کوردوییت وشهی (هاف دوتی) پنیگوتوه.

به لای صادق بهاء الدین و نهسرین فهخربیهوه تهنها وشهی (که) راناوه لهو رستانهدا که راناوی للیکدهریان تلیدایه وه (ثهو ولاینانه که هه لواسراون جوانن ، تلا که قوتابیت ده باتی بخولینیت) . ثهو پیته (ی) هی که هیدندلی جار دلیته پیش راناوه کهوه پیتی

پهیوهندییه و کهرتی راناوهکه نیه .

نوري علي امين ده لني : پيتى (ى) ياخود (كه) ئه گهر به ته نها هاتن هـهر يه كهيان ئهو را ناوه ن كه پنيى ده لنين را ناوى لايكده ره به لام لهم حاله دا فه رقيان له گه فل حاله تى به جنزته هاتنيان له رسته دا ئه وه يه كه (ى)ى ته نها و (كه)ى ته نها هه ربه كه يان له و شيوه يه دا ناوى لايكده رى ساده يه به لام ئه گهر به سه ريه كه وه به كاره ينران ده بنه را ناوى لايكده رى ناساده وه ك

گهوهی که دولیمنتی لهسهر بانه که که و ته خوارلخی ، بارام بتر . راناوی (ی) یا (یکه) به زلارتی له دوا راناوی گیشارییهوه دلیت .

تنی بینی : ۱ ـ له شیمومی کرمانجبی ژوروَ (ئرنیکوّ) یا (پرنیکوّ) له بنر به کاردیمت ، (ٹاکوّ) یا (یاکوّ) له بنو مینیه ، (یینکوّ) له بنوکوی ههردوکیان .

۲ وشهی (که) کاتنی ده بیته را ناوی لیرکده رکه ههم
 دو رسته به یه کهوه گرفی بدات و ههم له بری ناوی یك
 به کار هیم ناویت ، وه :

منداله که دی که له سهرما هه لده لهرزی .

لهم رسته یه دا راناوی (که) رستهی (منداله کهم دی) و رستهی (له سهرما هه لده له رزی) به یه که و هم کرنی داوه و ههم جینی

ناوی (مندالهکه)ی له رستهی دوممدا گرتوتهوه .

لهمهوه برّمان دەرده كه رېت كه وا وشهى (كه) وا ده بېت وهك راناو بهكار ناهېزېت ، واته كه پهك لهو دو مهرجهى ســـهرهوه نهگه يشته جې وشهى (كه) له راناوتى ده شرّرېت ، وهك :

که هانیت ، پیت ده لایم .

که پێڵاوهکهم لهپێ کرد ، بزمارێك چتر بهپێمدا . که ئهو هات ، من روٚيشتېترم .

لهم سنی رسته به دا هــهرچه ند (که) دو رسته ی به به که و به ستوه ، به لام جنیی ناوی نه گرتلاته و ، له به ر ثهمه (راناو) نیه و شتنیکی تره له جنیی خویدا لنیی ده دو نیین .

۳_ [تنيبني و رؤن کردنهوه:

من له گوتاری د ستوزیدگی خامه به دهوری راناودا ، گوتوسه که بیین و وشه کانی (من ، تو ، شهو ، ثیمه ، ثیوه ، ثهوان ـ له گه ل شیوه لکاوه کانیان که من له و گوتاره دا پییان ده لایم راناوی جالاك) به راناو دانیین هه گیز ناشتی به هیچ وشه پیدگی تر بگو ترخی راناو چونکه ئیمکان نیه چ تابیه تیدگی مشترك كویان بکاته وه . جودایی میانی (م) له رسته ی (من هاتم) دا له گه ل و شه کانی (کام ، فالانه که س ، شتیك ، که . .) هینده زه ق و به رچاو و بنجییه ناهیم لی بیر بو ئه ره بروات هه متویان یه ك بهشی ئاخاوین بن چونکه که بیتی (م) له رسته ی

(من هاتم)دا وه اله (فلانه که س) حیساب کرا چ لزوم نامینتی گاوه لکاد (ظرف) له که ل گاوه لناو (صفه) جودا بکرینه وه و به دو به سی گاخاوین بژمیررین یاخود و شهی (هاتن ، خواردن) که چاوگن پیسان بگوتر بی (ناو) که چی (هاتم ، خواردم) فیعل بی چونکه ههرنه بی تایبه تیدیکی (مشتر الله) له میانی (ظرف و صفه)دا هه یه که (وصف)ه ، تایبه تیدیکی تری مشتر کیش له میانی (چواواله و فیعل)دا هه یه که (رؤدان حدوث)ه ، پیویست نیه لیره دا در پیژه به و قسانه م بده می که له گوتاره که در پیویست نیه لیره دا در پیژه به و قسانه م بده می که له گوتاره که در اوی که سی ام نه کردوه ، بویه لیره دا رئیس هه یه کورته یک که تا راده یک یه کوار کورت له باره ی شهم راناوه ی (لیکده در)ه وه بایی می که تا راده ییک ناته راوتی ناوه رؤکی گوتاره که م پرکاته وه :

کریمان (۱۲) به وه رازتی بین را ناو و شه یک جیری ناویک ده گریمته و می به کجار گاشکرا و رؤنه : گهم و شه و هیا گهم ازه ی (که) له رسته دا هه گیز جیدگهی ناو آگریمته و به لکتر به خوی و به و رسته یهی که له دوایه وه دیمت شیره و صفیدگی ناوه که ده کات به نمونه تو که گوتت (گهو پیاوه ی که نانه کهی خوارد میوان بتر) به رسته ی (که نانه کهی خوارد) و صفیدگی بی فیل و گاشکرای به رسته ی (که نانه کهی خوارد) و صفیدگی بی فیل و گاشکرای (پیاو) که تکردوه وه که گوتبیمت (پیاوه نان خواردوه که).

⁽۱۷) گریمان : به واتای (فرضنا)ی عدرهبییه له جیاتی وشدی (أفرض)ی عدرهبیش (بگره)ی کوردتی بهکار دیمت .

سرنج بگره لهم راستییه: چونکه رستهی (که نانه کهی خوارد) بلا وسفه و وصفیش به تهنها واتای رستهی تهواو بهده سته وه فادات ده بینی بلا تهواو برخی واتای رسته که چاوه نورخی شتلیکی تر ده که یت به دوا رسته وصفیه که دا بیت و واتای تهواو بیك بینیت ، رستهی (میوان برخ) نهو چاوه نوروان کراوه به .

ر ئەو پياوەى كــە نانەكـەى خوارد كر كېياوە نانخواوردوەكـە

سه پری ههردو گوته وه ال نیمچه رسته واتای ته واویان نیه له حالایکدا له رسته ی یه که مدا فیمل و ضمیری لکاوی که سی سلیه می تاك هه یه که له رسته دا (استناد و حکم) پلیك دلین و ده بق پی و بسنیان به رسته یکی تر نه بلیت بلا ته واو کردنی واتاکه یان به لام وه ال گوتم چونکه بوه به (وصف) ههرچی (حکم واسناد) لیکی تلیدا هه به ناو (وصفیة) هکه دا وه ستاوه و نابیته ته واوکه ری واتای رسته . له م روه وه رسته ی (ثه و پیاوه ی که نانی خوارد) هاوتای ترکیبه وصفیه که ی (پیاوه نان خواردوه که یه به بی زیاد و که م که هیچ هلاییکی (حکم و اسناد) ی تلیدا نیه و ناشی هه بی . به لام که هاتی نیمچه رسته که ت (وصفیة) ده رهاویشت و گوت (پیاو نانی خوارد وه یا ثبی خوارد) ده بیته خوارد وه یا ثبی خوارد) ده بیته خوارد وه یا شه و بیاوه نانی خوارد وه یا بیاوه که نانی خوارد) ده بیته رسته یکی ته واو به (حکم و اسناد) دوه .

نابنی زمانهوانی کوردتی قیہاسی زمانی کوردتی له زمانیکی تر

بکات و له بهر تیشکی نهو زمانه دا سه بری کوردی بکات . له ئینگلیزی دا که وشیمی (Whose, Whome, Who) به راناوی للبكدهر حیساب كراوه كارلیكه چ دمخلابكی ثنیمه و زمانی كوردتی به سهرهوه نیه ، وشهی (Who)ش دیاره سهربهخلایییه کی تهو تلای ههیه هه لده کرنی حیسابیکی ترایبه تی بنر بکرنی لهو زمانهدا تاکو دهبینی حاله تی (فاعلیه و مفعولیه و اضافه)ی ههیمه و هاک راناوه کانی کهسی (Me, My, I) ، له رستهشدا ههرگیز ناقرتنی چونکه که قرتا رسته که لهبهریه ک هه گذهوه شعی که سه بری زمانی عهره بی بکه یت دهبینی زاناکانی صرف و نحوی عهره بی زور بهیان به (اسم الموصول)یان داناون لهو بيشدا (الذي ، الذين ، الذان ، اللذين . اللواتي ، اللائي ..)وشمى بنجین له رستهدا و حاله تی (مرفوعیة ، منصوبیة ، مجروریة)یان ههیــه و ناشنی بقرتنین دهنا رسته که واتای نامنیننی کهچی له کوردتی دا وشهی (که) نه ثهو سهربهخلایی یهی هه یه نه ثهو بنجییه شه له رسته دا چونکه دهشنی بقرتنی . سهرهزای قرتانی ، لهوانه یه راستهوخلوش به پیش ناو و میا (راناو) بکهویمتهوه و ببیته تهمرازی (شـــرط) و میا شتنیکی تر وه ک که بلیبی «که دارا نه ینی تلاش مه ینی » . واش ده بنی ده کرینه ته مرازید کی (تحقیقی):

 بزانین ده شنی جیسی ناو پیك بگر پیته وه . له رسته ی (ئه و پیاوه ی که نانی خوارد میروان بو) و شه ی (که) گریا جیسی (پیساو) ی گر تو ته و و مه ی (پیاو)ی بخه ینه جیسگه یه وه ناخی چین ده بی : (ئه و پیساوه ی پیاو نانی خوارد ..) . له مه دا حیسابه که ده رنه چو . با نه مجاره یان و شه ی پیاو نانی خوی ه ه لستینین و بی کویزینه و بی جیسکه ی (که) و بیلین (ئه و پیاو نانی خوارد ..) دیسسان رسته که چ و اتای نابی و گرنج انیسکی تیدا نیه .

پوختهی قسه و الإکدانهوهی من ثهوهیه که وا ثهم وشهیهی (که) له هیچ رویدیکهوه دهست نادات پیمی بگوتر سی راناو ، بهراستی لهوه زیاتر نیه به ثهمراز پیکی تاسیایی حیسیاب بکر سی لهم صفتهی تهمراز بتونیشی دا تا بلیمی خیوش جلهوه و ههرجاره بنو مهبهسی لیونه ا به کار دیرت .

راناوی خلایی (Reflexive Pronoun)

ثهم راناوه وهك نوري علي امين ده لَيْت : له وشهى (خوّ) و راناوى كهسى لكاوى (م ـ مان ، ت ـ تان ، ى ـ يان) دروست ده بيّت و له رسته دا بوّ ته وكيد به كار ديّت وهك : من خوّم ده ينيّم و بيّى ده ليّم .

به ته نهاش به کار بیّت وه 🗈 :

خو شــوشتن (خــو) من خوم هاتم (خوم)

صادق بهـاء الدين ده ڵێت له شێو دی سهروَدا هيـچ گـوٚڒينێك له (خوٚ)دا نابێت چ بوٚ نێر بـێ و چ بوٚ مێ .

[رۇن كردنەوە:

من لهگوتارهکهی «ستوزیکی خامه» ههندیک نهسهر وشهی (خور) رفزیشتوم ، لیرهدا به کورتی ده لایم وشهی (خور) وشهییلی فهرهه نگی طده تی وه هایه هه ل ناگر بی جیلی پی له ق بکر بی و بخریمته ناو قالبیکی تایبه تی دور له سروشتی خویه وه . تو که گوتت «خوم هه لده ده مهوه » وه یاخود «خوم ده خور اینم » لیره دا مه فهومی وشه ی «خور» له روی رایزمانه وه چ فهرقیل کی نیه له که ل گه وه دا که بلیین «برام هه لده ده مهوه ، پشتم ده خوراینم » . له که ل گه مه شدا واتای «خور» به به ریه وه هه به له به کارهاندا رو لی تایبه تی ببینیت :

وشهی «خنر» که دهدرنیته پال راناوی لکاو ته کید پهیدا ده کات ، لهم ته کیدهدا ده بنیته سنیبه راناوه که ته نانه ت ناتوانتی له کنوتایی رسته دا داوای راناولاکی لکاو بکا که بنر وشهه ی «خنر» بگهزایته و ، بنر رون کردنه و هه بری نهم رسته یه بکه :

ئىيمە خۇمان ھاتىن .

لیر ددا « خومان » نهی تو انی کاری « هاتین » له راناوی « گیمه » بستیننیتهوه. چ بلّیبی تیمه خورمان هاتین و چ بلّیبی « تیمه هاتین » راناوی لکاوی کاری « هاتین » ههر ئهوهیه که بر کهسی یه کهمی کرد دانراوه که « ین » ه . بهلام که گوترا « خلا هه لدانهو ممان کارلیکی باش نهبق ، وشهی «خنر ، واتای ته کیدی نهما و بنروه به وشهی عاده تى بىريه له كى تايى رسته دا كوتمان « باش نه بنو » نه مان كوت « باش نه بوین » و مك ثهو می كه گو تر ابا « نان خو ار دنمان باش نه بو » . كه ده لَّنِي ﴿ خَوْم دهبينم ﴾ ليرهدا وشهى ﴿ خَوْ ﴾ له كَالَ راناوي ﴿ م ﴾ کر برتهوه چ ته کیدی تلیدانیه به لام جرر پهك «تخصص» دهمینیتهوه له واتاکهی « خز »دا نایه لنی بگوتر ای « خزت دهبینم » ، لهم حاله دا دهبینم) به کار دلات لایه نی (خصوصیة)ه که مه به س نیه ، واتای رسته که ده بیته (ئیره دهبینم) . ههر ئهم لایسه نهی (خصوصیة) یشه وای کردوه نهشتی کوترایی (من ئیمه دهبینم ، من من دهبینم) ، دراوهته پال راناوی کهسی یه کهی «کنو» چونکه لهلایه ن « خصوصية » هوه (من و گيمه) ههردويان کهسې پهګامن .

سروشتی «خَوْ » که له واتاکهیهوه سهر هه لدهدا وای اللی کردوه بتوانکی به همزی تهمرازهوه وهیا لهگه ل وشه پیرکی تردا واتای تازه پیک بیننیت وه شدخویی ، خومالی ، کوبیاتی و خوییاتی ، مال خو » لهم وشانهدا چ خزمایه تینیك له گه آن مهفهدومی « رانداو » به یسدا نابیت به هده ته تعریفینك بته رخی (راناو) دیار خهیمت . که گوتت « ثهم پیاوه خزمه ، یاخود بیگانه به خزم و بیگانه به ند راناون خوبیش ههر هه ند .

به لای باوه تری منه وه و هه ی « ختر » و هه یتیکی فه رهه نگی هاده تی تاقعی « ناو » ه ، به ر ته عریفی ناوی ش ده که و بی زیاد و که ، « ناو و هه یتیکه و اتای ته و اوی هه یه و به کاته و ه به سنر اوه ته وه » ، به لام به یبیی گه و نامحدوییه که له و اتا کهی « ختر » دا هه یه هه لده گرخی له به کاره یناندا هیم بر جاره قالب و رو لیکی جو دا و ه رکریت ، که گهمه ش تایبه تیبیک هی چه یه یوه ندیبیکی به « را ناو » و و ه نیسه .

ئەم بەرخە خۇماڭىيە ئەم بەرخە ئاوەكىيە

بنی و له جیگه ییکی تردا گاوه گناو بنی . به لای منه وه وه ك ، دستوریکی بنجی ، وشه له بنه ی و این و اتاییکی تابه ی دا براوه به لام حاله تی ده گوری ، گوری حاله تیش و شه كه نا گوری . هه بریه یه و خومالی » نابیت و را ناو چونكه «خو » له بنه ی دا را ناو نیم ده بینی له و شه ی و خویی ادا ته می ازی نیسبه ت ها توه و پیوه ی دا ته می ازی نیسبه ت ها توه و پیوه ی دا گه می ازی نیسبه ت ها توه و پیوه ی دا گوری ی دا گوری ی دا گوری ایم و دری و می دری ده و با کوری ی دا کاری و با کوری ی ده و دری و می دری ده دولین و با کوری ی دولین و با کوری و دولین و دولین

وا دهزانم ثمهم لیکدانهوانه بهس برخ برد دیار حسستنی راناونه بترنی وشهی «خلا»

دەمراستى ليژنه]

راناوی هەیی :

له زمانی کوردتی دا ههر وشهی « هی » بنر راکه یا ندنی « تملّـك » به کار ده هنیزیت به لام به پنیی ناوچه شنبوه ی ده گنوزنی ، وا ده بسی ده گوترنی « ثمی ، ین ، یا ، هین » وهك :

ئەمە ھى خۇمە، بزنەكە ھى بارامە. پېلاومكە ھىن تۇيە.. ھىد.

له شیّوهی ژوَروَدا فهرقی «نیّر و منی »ی تیک دهکرنی ، مه به سیف گهوه یه که نیّرایه ای و میّیایه ای و شهی «هی » لهم شیّوه یه دا به نده به « ممملوك » مکوه واته که « مملوك » نیّر بو « مالك » میّش بینی راناوه که منی ده بی وه ك نهوهی ژنینك به کوری خوی بلّی

(کورزهی من) یاخود باوکنیك بلّنی (کیوا من) . له شنوهی ژورودا نهم راناوه بهم چهشنهیه :

> ئىپى من ، ياخود ، يېىمن ــ له بېر نير . ئامن ، ياخود ، يامن ــ له بېر مېي .

[رؤن کردنهوه :

وشهی « هی » به لای منه و « ه ه و را ناو » نیه و به س

به لکو هه و سه ربه خلایی بهی نیه که بیخانه ریزی تاقی « ناو » یشه و «

له راستی دا « هی » مه مرازیکی ساده ی « تملك » « که و اله رسته دا

نه بنی هه ر و اتا به ده سته و « نادات . له روّی ریزمانه و « و شه ی « بلا »

چه ند سه ربه خلایه له رسته ی « م ه گلاشته بلا بارامه » ، و شه ی « ه ی » ش هه ر مه و ه ده ی « م گلاشته هی بارامه » . م م گلاشته هی بارامه » . م م گلاشته هی بارامه » . م م گلاشته هی هم رازی « اضافه » و ده گوتر ای « برای م س » و اته م م م از ه بای م باراه و ده گوتر ای « برای م باراه و ده گه باراه و ده گوتر ای « برای م باراه و ده گوتر ای « برای م باراه و ده گوتر ای « برای م باراه داند در این ه گه باراه و ده گوتر ای به را ناو داند در این م که گه با در اناو داند بارای م که که با در اناو داند در این م که که با در اناو داند با با در باناو بانی به در اناو داند در این م که که با در اناو بانی ه با در اناو داند در این م با در اناو بانی ه با در اناو داند در این م با در اناو بانی م با در اناو بانی م با در اناو بانی م به در اناو بانی م با در اناو داند با در در بانای در با در بانای در بانای

فراوان کردنی وانای « راناو » تما نهو راده یهی باوه ش به نه مراز لایکی عاده تی بسی هیزی وه که نهمرازی إضافه دا ده کرنی ، نهوه نده سنتر رانه ده به ده ستر راتی ریزماندا پی ویست نه هیلی به مانه وه سنتری نیوانی دو به شی ناخارتنی وه ک « ناو ، ناو ، ناو ، ناو ، وه یا

« ناو ، ثاوه لـکار » .

که سرنج راگرین دهبینین نهو شته ی وای کردوه و سه کانی و خو ، هی ، که » به راناو دارین هه ر نهوه به نهم و سه انه له به کاره پناندا په یوه ندیبان له که ل ناودا هه به ، با نیمه هه ر له وه نده و هی نه بزینه وه و نه ختیب کی تریش به ده ور و پشتی ناودا بنوزیر نده ده بنین کار « فعل » یس په یوه ندتی به ناوه وه هه به و له ناخاو تندا نه که رکه کانی ناو جی به جی ده کا . فعل له وجوددا ، نه که هه ر له ریزماندا ، په به ناوه ی و ناو » . به و پیبان ده کو ترخی « ناو » . به و پیبه چاکتر نه و میه زار او پیک بی فعل دابنریت که په یوه ندتی به ناوه وه دیار خات و ه که رکه ناو » . به و دیار خات و ه که رکه ناو » . به و دیار خات و ه که رکه ناو » . به و دیار خات و ه که رکه ناو » . به و دیار خات و ه که رکه ناو » . به و دیار خات و ه که رکه ناو . . » .

له ئینگلیزی دا رانساوی «تملك» له راناوی كهسیه وه و و درده گیریت له و کی دا و شه ی « we, he, you, I » به ته ده ردتی دا «هی من» هدرگیز ئه و « my » هی ئینگلیزی نیه . «هی » کوردتی بنی زیاد و کم « of » ی ئینگلیزی و « de » ی فره نسییه . هه روه ها «هی » ده که و که ی ئینگلیزی و « de » ی فره نسییه . هه روه ها «هی » ده که و ی ئینگلیزی و « de » ی فره نسییه . هه روه ها «هی » ده که و ی نیز دار سود که و ی نیز دار سود که و ی به در استی لیونه ا

راناوی پرسیارتی:

له رؤى زاراوهوه:

ماملاستا سه عید صدقی راناوی پرسیار به (أدوات استفهام)

له لاپه زه (٥١)ي كنيبه كهى دا دوداته قه لهم دولنت :

ماملاستا توفیق و همې له دهستټري زمانی کوردتی دا ده لایت : بوناوی پرسی ګهو بوناوانه ن که پرس ګهکه ن ، له بهر ګهم خاسیه ته یان پی یان ده لاین بوناو لایکن که له شو لین شاره که یان دهگه زلین ، وه کو :

پنیان ده نین بوناوی کن که که شوین شاره نماین ده ت بین ، وه مو کنی هات ؟ . ماملاستا و هې گهمانه به راناوی پرسی داده نلیت :

بلاجتي	بلاشت	بوگینسان
کولئی	5	کین
	جەند	عاند
	کام (کامه) .	کام

له دهستوری زمانی فارسیدا ده لیت : نهو وشانه ی بر پرسیار به کار دین ، جاریک راناون ، جاریک ناوه لناو . راناوی پرسیار نهوه یه که ده بیته جی نشینی ناو . به لام ناوه لناوی پرسیاری ههمیشه له که ل ناودا دین و له چونیه تی یا نه ندازه یا جنس یا زمان یا مکان یا نیسه تی ناو ده پرسیت ، وه ك :

چ کتیبیکست خوہنسدہوہ ؟ (گاوہ لّناو) دوہِننی کنی ہات بنر مالّی گیوہ؟ (راناو) ج دہکمی ؟ ئەم راناوە بەلاى ئەنداماتى لىۋنەوە بەم جۆرەن:

به لای ماملاستا ههژارهوه هیچیسان راناونین ، نه تهمانه و نه تهوانی پلیشتر پلیان کوترا راناوی خلایی و ههیی ... هتاد .

ماملاستا ص. بهاء الدین و د. ن. فهخرتی ده آلین ثهم وشاه (کوا،کا،کوانتی ،کانتی ،کتی ،کتی ،کی ،کام ،کاسه ،کتیه ،کی ،کم گین ، جه د ، جه ن ،کتیه ،کیشک کیشک کیشک ، جه د ، جه ن ،کتیه ،کیشک ، جه ن ، خه ن ، خه ن ، خه ن ، ناخل ، ثانیا ، ثاخل ، داخل ، داخوا ، ثه رای ، هه رای ،کولی ،کیرلی ، جو ۔ له چوزانم دا ۔) هه متویان راناون .

به لام مامنوستا ص. بهاءالدین که زایه و و کوتی « ثایا ، ثاخن ، ثهرایی » و ثهو وشانه ی که له بری « هل »ی عهره بی به کاردین را ناونین .

د. ن. فهخرتی نهمهش دمخانه سهر قسه کانی خلایه وه: که ها تو نهمرازیک که و به نهمرازیک که و به کار دین و له مرازیک نوخی هانه ناو رسته وه نه نه و سا نهمرازه که و راناوه که به یه که وه ده بنه راناویکی لیکدراو:

	راناوى لليكدراو	راناوی ساده
	بۆچى وا دەكەيت	چی دهکیت
بۆ	له کولمی بتریت تاکولمی جــــــــــــــــــــــــــــــــــــ	کولنی خوشه
	کولایی چةیت .	

ماملاستا ن ع ئەمىن دەڭلىت :

ئەر وشانەي لاي سەرەرە ھەمتويان (وشەي پرس)ن. ئەم وشانە:

۱ گهگهر له رستهدا له بری ناویمك به کار هیندان و پرسیاریان
 پیکرا پییان دهگوتریمت (راناوی پرسیارتی) وهك :

کنی له دمرگا دمدات (کنی) پیاوهکان چهندیان کهیشتنهجتی (چهند)

۲_ ته که ر له رسته دا له که ل ناو هاتن ، واته بترنه هاو زیسی ناو و له چونیه تی وه یا میقدار وه یا جنس وه یا نیسبه ت دوان پییان ده کو تریت « گاوه لناوی پرسیارتی _ صفة » وه ك :

چ گۆرانيەك پنى خۇشىـــە ؟ (چ)

له كام شــارهوه هـاتويت ؟ (كام)

به ج شاخیکدا مەلدەگەزین ؟ (ج)

چەند كەست دىوه ؟ (چەند)

۳۔ ٹه گهر له رستهدا جیّی ٹاوه لُسکاری (ظرف)زهمانی یا ههر ٹاوه لُسکاریّك که وصفی فعله که بـکات بگریّنــــهو، پیّی ده گــوترنی (ئاوه لُسکاری پرسیارتی) وهك :

منداله کان کهی هاتن ؟ لیرودا (کهی) ناو ولاً کاری پرسیارییه چونکه تحدیدی واتای کاری (هاترن) دوکات و جیگهی نهوکاته دوگریت که منداله کانی تنیدا هاتؤن .

گایا سواره کان که پشتنه جنی ؟ (گایا) لیره دا گاوه کیکاری پرسه چونکه له باره ی که پشتنه جنیی سواره کانه وه ده پرستیت

بن ج درونک هاتیت (پرسیار) ؟ ج درونک هاتیت (تمجب) !

فهرق له نیموان رستهی پرسسیار و « تعجب » وهیا وشسهی پرسیار و « تعجب » تهوهیه له پرسیاردا چاوهزیمی و درام ده کریت ، به لام له « تعجب »دا چاوهزیمی و درام نا کریت .

[رؤن کردنهوه :

۱_ ثایا ، ومی ، ٹەرنی ، ئەثا . . ئەم وشانە لە ھیسچ رۇينىكەوم نابنە راناو ومايا ناو ومايا ئاومالناو ومايا ھەر بەشلىكى ترى ئاغاوتىن كە بتونى سەربەخىزى ھەبىت .

۲ له وه نده ی تائیستا گوتومه دیارده که و پیت هید ی کامیک لهم وشانه ی سه ره وه پیبان گوترا را ناوی پرسیار را ناو نین و زور به یان بهر تعریفی (ناو) ده که و ن نه نانه ت نه و بنی تحدیدییه که له و شه ی وه ک (کنی) دا هه ستی پنی ده کریت ، له و شه ی وه ک (خوراک ، پیشاک ، سیتی ته مه نی ، چه ک) و هه متی نه وانه ی پیبان ده کوتر می (اسم عام) له و پیشدا هه ستی پنی ده کرمی هه در وه ک (کنی) ده لاله تی

(هەركەسىنىك) دەگەيەنىنى « خىزراك »يىش دەلالەتى (ھەرخواردانىك)ى ھەيە ، پىزشاكىش (ھەرجلىكىنىك) دەگرىپتەوە ھەرچەند پرسىشى تىپدا نەبىلى .

دەمراست

راناوی نادیار (مبهم):

له روَى اصطلاحهوه :

۱ مامنوستا سه عید صدقی ، (ادواتی مبهم)ی بنر به کار هیناوه و بهم جنوره له کتیبه کهی دا ته عریفی ده کات و ده لیت : ادواتی مبهم مهم جنوره له کتیبه کهی دا ته عریفی غیر واضح شخص و هیا شت به شکل و ره نگیکی غیر واضح شخص و هیا شت پیشان بده ن و ه که مانه که بعضیکن له و ان (که س ، هیتر ، هیندی ، هین).

۷- ماملاستا توفیق و هبی ، (بلاناوی موبهم)ی بلا به کار هلاناوه و بهم جسلاره له کتیبه کهی دا تهویفی ده کات و ده لایت : بلا ناوی موبهه م گهوانهن که جیسی کهستی یان شستیك به تایبه ای ناگرنهوه ، نه مانه شاریان دیار نابی ، و ه کو ،

يهكني له دمركا تمدا

بلاناوی موبهمی رؤت

کەستى ، ھىچكەس ، ھەركەستى ، ھەچ كەستى ، ھەمتوكەستى ، ھىنتى ، ھىنەكە ، كابراكە ، ھەركابراكە ، ھەركابرايتى ، ھەندىلى ، گەلتى ، فلانەكەس ، نەختتى يىلولىي .

بؤناوى موبههمى لليكدراو

کهس ، کام ، پیاو ، چی ، هیچ ،کابرا ، یهك ، فلان ،كنی ، ههمتو ، هین ، زلار ،كهم .

۳_ د. ن. فهخرتی (راناوی نادیار)ی بر به کار هیناوه.

٤ له كتايي قو تا بخانه كاندا (را ناوى ناديار)ى بالا به كار ها تووه .

 هـ مامنرستا آیةالله مهردوخ اصطلاحی (ناوگه نگ)ی بوبه کار هیناوه له فهرهه نگه که ی دا.

رای ماملاستا ههژار گهوه یه شهو وشهانهی که نهاویان به (راناوی نادیار) هلینرا راناونین ، گهم رایهشی له سهده تای باسسی راناوهوه روَن بلاتهوه ، به رای د ن فهخرتی و ماملاستا صادق و فوری علی گهوانه ههمتریان راناون ، بهلام نوری علی دهلایت گهم وشانه

ههروهك دهبنه راناو له رسته دا ، دهشبنه تاوه لناو و تاوه للكار ، وهك :
ههمق هاتن (ــ ههمتر ــ ليره دا راناوه)

ههمق ر**ۆژنی دهچن ب**نو سهر جقت (ــ ههمق ــ لنیرهدا ئاوه آنناوه) . باران زنور دهبارنیت (ــ زنور ــ لنیرهدا ئاوه آکاره)

بهبیروزای ماملاستا ص. بهاءالدین و د. ن. فهخرتی و ن.ع. تهمین راناو دهکرلیت بهم بهشانهی خوارهوه:

۱_ راناوی کهسی . تهمیش دو جلاره:

أ _ راناوي كهسي جودا .

ب راناوی کهسی لکاو .

۲_ راناوی پرسیارتی .

٣_ راناوي لليكدهر .

٤_ راناوي ئيشارتي .

ه_ راناوي خزيي .

٦_ راناوي ههيي .

٧_ راناوى ناديار .

پاش کنکولینه و ص. بهاءالدین و ههژار و د. ن. فهخرتی که پشتن به و رایه که موبهه می روّت هه یه و موبهه می استفهامیش هه یه .

رؤن كردنهوه :

له زوهوه دیار کهوتوه که من نهم وشانهی (راناوی نادیار ـ

مبهم) به راناو دانانیم . پیم بآین فهرق چیه له نیوان دو وشمی وه د همر کمسیک ، همر خوراکیک » ؟ یاخود بوچنی به وشمی وه د (فلان) نه لیمین (ناوی مبهم) ؟

له بــارهی أــهو وشــانهی « پرس » یان تنیدایه ده لنیم الشکرایه (ابهام ، نادیارتی) هه یه آهگهر نهبا بن پرسین به کار نهده هاتن چونکه پرسین بنز زانینی شتی نهزانراو دانراوه .

٣ ـ ئاولاناو (الصفة)

۱_ ئاوه لناو له روَی زاراوه وه : نوسه رانی کورد هه تا انستا نهم زاراوانه یان بر به کار همیناوه :

۱_ ماملاستا سهعید صدقی : صفه

۲_ مامرِستا توقیق وهیی : ئاوه لناو .

٣_ مەردۇخ : ناونىشانە .

٤_ رشيد كورد : رموش ·

پهسن .

٦_ كوردو ثيف : خەسيەتناڤ .

لیژنه جارنی (ئاوه لناو) پهسهند دهکات تا زاراوه په کی باشتری بلا ده دلازر لاته وه ، هلای پهسهند کردنی زاراوه کهش تهمه یه :

۱ـ چونکه لهلایهن بهشتیکی زلارله نوسهرانهوه بهکار هاتووه،
 ته نانهت لهکتنبی قوتابخانه کانیش ههر بهو ناوهوه رلاییوه .

۲_گونجان هه یه له نیوانی واتای زاراوه که و نهو مهبهسته ی که له ناوه لناو ههستی پسی ده کریت .

۲_ ئاوەڭناو لە رۇى تەعرىقەوە:

بۆ تەعرىفى ئاوەڭناو :

۱_ مامنوستا سه عید صدقی ده لینت : اسمید که حال و شانی اسمه کهی پیش خنری به یان ده کا و ، به و اسمه ده لین (موسوف) به ههردوکیان ده لین : (ترکیبی توصیفی) ، وه ك :

كاغەزى سپى .

۲_ ماملاستا توفیق و هې ده لایت : سیفه ت که لیمه یه که بلا
 ته و او کر دنی مه عنای ناو یان بلاناو به کار ته هاینرلی .

۳- آیة الله مردوخ . له لاپ هزه (۱۹،۱۸)ی جزی یه که ی فهرهه نگه که که که دا ، باسی (صفة) له ناو باسی ناودا ده کات و جارید کیان له به شی سیمیه می ناو پیری ده لیت : اسم صفه ، له شهر حدا ده لی (بلا ناسین نیشانه دا تریا که ، فهوه پیری فیون ناونیشانه ، وه ک پانی ، دریوی ، کلاتایی ...) ..

هدروه ها له به شی هه شته ی ناودا له ژیر عینوانی صفه مبالغه دا هه ندنی ثاوه گرینوك ، ثاودار . هه ندنی ثاوه گرینوك ، ثاودار . له به شی نویه ی ناویش له ژیر عینوانی صفه مشبه دا که پیری ده گنی (ناونیشاندار) ، و شه کانی و ه ك (در یژ ، کوتا ، گهوره ، پان ، گوشاد ، دور ، نزیك)ی به نمونه هنناونه وه .

٤_ کوردوئیف ده لایت : خاســــیه تناف ئهو ناوه یه جنور و رمک و چونیه تی ناو دیار ده کات .

هـ له دهستوری زمانی فارسییدا بهم جوره ناوه لناو ته عریف
 کراوه :

سیفهت وشه په که که روَن کردنه و ه په له مه عنای اسم زیاد ده کات به و هلایه و هلای و هلای

۹ ده دهستوری زمانی نینگلیزتی دا به م جوره ته عریف کراوه: ناوه گناو نهو و شه به به که وهسفی ناوی ک یا راناویک ده کات . له دوای موناقه شه یدیکی زور و به راوه ردکردنی ته عریف ه کانی پیشتر له گه آل واتای سیفه تدا لیژنه به هیسیج ته عریفتی له و ته عریفانه رازتی نه بتر ، چونکه هییج کامید کیان ته واوی واتای سیفه تیان نه ده گرته وه ، سهره روش گه وه که هه ندیک له ته عریفه کان له گه آل سروشتی سیفه تدا ریک نه ده که و تن ، ثبتر ئه مه لیژنهی خسته سهر تنی فکرین بالا د و روشتی سیفه ت داوزینه وه یه ته واوی واتا و سروشتی سیفه ت بگریمته و نه هی الی الخاوتنی بالا به نه کانی الخاوتنی بالا .

له بهر ئهومی ئهندامانی لیژنه رینگ نهکهوتن لهسهر تهعریفینگ، بریه ههریه که تهعریفینکی تایبه تی خوی پیشنیار کرد بهم شسسیومی خسوارموه:

۱_ ماملاستا صادق بهاء الدین ده لایت : گاوه لناو وشه یه که وصفی موصوفه کهی ناو بلیت یا را ناو یا هـهر شتلیکی تر بلیت .

۲_ د. نهسرین فه خرتی دو لیت : گاوه لناو گه و و هه یه یه که له خوی دا (وصفیه) هه یه بویه جور و چونیه تی (موصوف) دیار ده خات له رسته دا و به مه دا له ناو جودا ده کریمته و ، هسه و وه ها توانای گه وه ی هه یه جیسگای ناو بگریمته وه گه ر ها تو بو به صفه تیسکی دیار یان هه میشه یی له موصوفدا ، یان وه ک ناو به کار دیمت به مه هیزی و صفیته که ده رده که ویت و به مانه ش له ناو جودا ده کریمته و هیزی و صفیته که ده رده که ویت و به مانه ش له ناو جودا ده کریمته و هیزی و صفیته که ده رده که ویت و به مانه ش له ناو جودا ده کریمته و هیزی و میمانه ش ده رو دا ده کریمته و هید و به مانه ش ده ده رو کریمته و می ده ده ده کریمته و به مانه ش ده دا ده کریمته و به دا ده کریمته و می ده ده در ده کریمته و دا ده کریمته و به دا دا کریمته و به دا ده کریمته و به دا ده کریمته و به دا دا کریمته و به دا ده کریمته و به دا دا دا کریمته و به دا دی کریمته و به دا در ده کریمته و به دا دا دا کریمته و به دا کریمته و به دا دا کریمته و به در دا کریمته دا کریمته و به دا کریمته دا کریمته

۳ ماملاست هوار دولایت : الوولناو وشهیه که له خلای دا مانای (وصفیة)ی ههیه و له رسته دا چلانیه تی موسوف دورده خات .

٤ ماملاستا نوری علی أمین ده لیست : گاوه لناو و شهیه که کوزارهی (وصفیة)ی تیدایه و بلا ته واو کردنی واتای ناو یا راناو یا گاوه لناو یا گاوه لناوی کی تر به کار ده هیندی باریش له سنوری خلای تیده په دی تی و له رسته دا وه ای ناو یا گاوه لکار یا ته واو که ری فیملی مساعد به کار ده هیندی وه این ا

نازدار هات (نازدار بوه به ناو) بارام باش دهزوات (باش بوه به ثاوه لکار بلا وشهی دهزوات) پهروین جوانه

فد بیروزای مهسعتود محهمد: وا دیاره ههمتو نه ندامان له سهر نهوه رینك کهوتون که ناوه لناو و شهیه که (وصفیة)ی تیدایه . من نهوه شهمه سهر (وصفیة) و ده لیم و شه که ده بی به کاتیشه و نه نه سترابیته وه . به مهدا ده تو انین بالیین (ناوه لکار ناوی لکه وصفی تیدا بی) چونکه ناو به کاته وه نه به ستراوه ته وه نهم ته عریفه به شی (ناو) ناگریته وه چونکه واتای (وصفیة) له (ناو)دا نیه ، به و پییه ته عریفه که بی ته به به نه به نه همی مه به سیکی بنجییه له دانانی ته عریفه که .

لير ددا ددمه ته قه هه ل دهستني له سهر ئهمه ثایا که و شه پیر کی

ئاوه ڵناوى بني كوماني وهك (جوان ، تنير ، ئازا ..) له فهرهه نكدا ئیشارهی بر کراکه (ٹاوه لناو) ه ، کهچی له رستهدا جیگهی وصف کردنی کار (فعل)ی گرتهوه وهك کـه بگوترلنی (تیرم خوارد ، جوان رۆيشتم ..) ئايا وشەكان له (ئاوەڭناوتى) دەكەون و دەبنــــه شتلاکی تر ؟ ثهو کهسانه ی که ده لین ههر ئاوه لناو ده بن ، لهسه ریامه بیروزای خویان دهربارهی گهانی باری ریزمانی کوردتی بگوزن ، واته ناشنی پنی داگرن لهسهر ممهوه که ههرچی وصفی (فعل) بکا ناوه لکاره (ظرف)، چونکه دهبینین وشهیپیکی که له فهرههنگدا به (صفه) له قه لهم درا بلا وصفی (فعل) به کار دلات. پیداگرتن و ستور بتون لهسهر هه ڵوهست كاريدكي يهكجار تاسيانه و چي تني ناچتي وهك ئەومى ھەندېك كەس ھەن تا ئىستاش ناسەلمىن زەوتى بە دەورى رۆژدا دەخوللىتەوە، بەلام چ ستود لەم اسرار كردنەدا نيە، ئازايىشى تندا نیه . نازایی نه و مدایه که راستی دوزرایه و مدر نه حزه بسه لمندار کی با دژی بیروباوهزی تایبه تی مرز ڤیش بنی .

قسهم لیره دا له گه ل تیکرای نوسه ران و زمان زانانی کورد و کورد و کوردییه ، مه به سیشم له گازایی گهوه یه حورمه تمان بلا شتی قه رارداده وه یا چاو لیرکه رقی ریزمانانی بیگانه چاومان له راستی تازه دو زرایه وه هه له ی لیره به پیشه وه نه توقینیت .

له بارهی بهکارهنینانی وشــهی ئاوه لناوی بــنی کومانی وهك (جوان) بنر وصفی کار (فعل) ده تو انین بلّیین لهو تهرزه جیّگدیهدا (موصوف) یسکی قرتاو هه یه که وصفه که ده لاله تی لی ده کا به عقونه که گوتمان (زورم خوارد) لیره دا به ته صل (خواردنیکی زورم خوارد) بوه و وشه ی (خواردن) قرتاوه که (زور) ده لاله تی لینی ده کا و فعلی (خوارد) یش ئیشاره ی بو ده کا که سسرنج بگری ده کا و فعلی (خوارد) یش ئیشاره ی بوده ی (مفعول) دا براوه ، مه فعتوله که به که وی ده بینی وصفه که لاده و بانی (خواردنم خوارد ، نسانم خوارد) ده بینی مه فعتوله که لاده و بانی (خواردنم خوارد ، نسانم خوارد) ده بینی مه فعتوله که که ده بینی ده بینی ده که وی دورد) که بینی ده بینی ده که دورد ، نسانم خوارد) ده بینی مفعتوله که که ده ده ده ده ده ده که دورد ، خوارد ، خوارد) ده بینی ده خوارد) ده در خوارد) که دورد ، خوارد) ده در در خوارد) و شه ی (زور) گرتبتویه وه .

له ئینگلیزتیدا وشه پیکی (Adjective ـ صفة) بتی که بتو به Adjective ـ صفة) بتی که بتو به Adverb ـ ظرف) دارشتنه کهی ده گور پیت : وشهی (Wise) که رسفه)یه ده بیته (Wisely) که بکر پیته (Adverb) ، ههروه هاش هه مقو (صفه) ییدگی تر

 بر ثهو ره فتاره یکه له ناوه که ده فام پیته ره وه ک (جلوبه رکی پیاوانه ، خوارد نی کوردانه ..) ، لهم جیکایانه دا ره فتاره که وه یا ثه و کاره ی که له موصوفه که وه چاوه تروان ده کریت دیمته وه به رههست و زیهنی گومی گره وه . جلوبه رکه و پیرشاک (له به رکردن) ی لی ده فامریته وه خیرراک و نانوباتیش (خواردن)ی تیرا ده خوی تریته وه ته گینا ریسی و صیفه)ی ثاوه کاری بر به کار نه ده هات . تی هم رکیز نالیسی (هم به به ده دو شمنانه یه ، ثهم ثاوه پیاوانه یه ، من ثاز ایانه م) چونکه کم به رستانه دا (به رد ، پیاو ، من) تصوریکی کار و ره فتاریان به دوادا نایه ت .

به نیسه ت گهوه که بگوتر کی گاوه آلفاو لهوانه به ببیته ناو وه که (زانا هات) ، لیره دا هیچ سروشت و تابه تیبیکی گاوه آلفاو ده خلی به سهر رسته که وه نیه چونکه (زانا) بر ته (ناوی تابه تی اسم علم) ههروه ک (فعل) یش ده شری ببیتری وه ک (خوادای گامرزامه) . ده توانین و شهی بری و اتاش بکه ینه (اسم علم) وه ک مهوه ی یه کیک کوری خری ناو بنتی (نه مجهد) .

دریژومی قسب زوری بهبهرموه ههیه لیرددا بهمه نده لیری دهبرمهوه و ده لیم ایس دهبرمهوه و ده لیم ایس دهبرمهوه و ده کلیم ایس بگویری له کوردتی دا و شهکانی الوه لناوی دهست ده ده و و صفی کار (فعل) یش بکه ن و هسه به الوه لناوی عیننسهوه ، یاخود له و رستانه دا که الوه لناو و صفی کار ده کات و شهیی کی قرتاو هسه یه اله و خاوه نی الوه لناوه که یه ، یاخود الوه لناو (حالاتی جودا)ی هسه یه که هسه رحاره جید که و فهرنی ما پی

ده گور لات . له عهره بی دا نهم دیار ده یه همر جیکه ی گومان لای کردن و ده مه ته ته نید : و شه ی (ماقل) که (اسم فاعل و صفی) یه ده شنی ببیته (صفه) وه ك (الرجل العاقل) ، ده شبیته (حال) وه ك (تصرف فی الأمر عاقلا) جیری (مبتدأ) یش ده گریسته وه له رسته دا (العاقل لایؤی من مأمنه) ده شبیته (مفعول به وه یا خبر) و ده شبیته (تمییز) و چه ندین شتی تریش . تفصیلاتی تر له شوینی خیری دا دیست .

دەمراستى ليونه

دوای دهربزینی رای جوداجودای ئهندامانی لیژنه بزیار درا ئهم ته عریفه می خواره وه بنز ئاوه لناو پهسند بکریت :

ا وه کناو و شه پیکه (و صفیة)ی تیدایه و به کانهوه نه به ستراوه ته وه .

[تـــــى :

سرنجیزی دوای موناقه سه ده خانه سه رئه و باوه و هوه که شتیکی تریش لهم ته عریفه زیاد بکریت بی نهوه له (گاوه لکار)ی جودا کانه و ه چونکه و شه کانی (گاوه لکار)یش سه رله به ریان (وصفیة)یان تیدایه و به کانیشه وه نه به ستراونه و ه من رایه کی تایبه تیم لهم باسه دا په یدا کردوه به لام لیره دا نای هینمه ناو نوسینه و چونکه مه و دا نیه هم قالانی لیژنه موناقه شهی بکه ن

دەمراستى ليونه]

١ ـ ساده : ودك (جوان ، ئازا ، ردش ، بلند) .

۲_ ناساده : وهك (بهجه رك ، پارهدار ، به هرهوه ر ، ره ش پوش) .
دیسانه وه ئه ندامانی لیژنه نه گهیشتنه یه ك رای ده رباره ی (فور می گاوه آنناو) هوه ، لیره شدا هه ر یه که یاف بیروزای خوی رون کرده وه :

۱_ ص . به هائه دین ده لّنیت تاوه لّناو له روَی فلارمه و و مکو (ناو) به ش بکریت :

١_ ساده : كه له وشهييكي وانادار پيك هاتبتي .

۲_ ناساده : که له وشه پیّك و زیادتی پیّك هاتبتی .

ناسادهش بهش بکرای به دو بهشهوه:

۱ـ لیلکدراو : که له دو وشه و اتادار (به لای کهمه وه) پیلی
 ۱ـ ماتنت .

۲_ دار پیژراو یاخود دروست کراو : که له وشه ییکی و اتادار و
 زیادتی پیک هاتبیت .

۲ به بیروزای ن . ع . أمین ثاوه لناو له رؤی فورمهوه دهبیت
 بکریت به سنی بهشهوه :

T _ ٹهگهر ثاوه لاناوه له تهنیا وشه پیسکی ساده ی رؤت پیك

هاتبتر ، پینی بگوترین (ٹار مُلناوی ساده) ، وهك : رهش ، ستور ، ههشت ، چ (چ پیاولی) .

ب ئەگەر ئارەلناوەكە لەدۇ وشەى سادەى وانادار پېكەھاتبىق، وەك : دلاتەك ، باوك مردۇ ، دەنكىكەورە ، رەش پېش يا دۇ وشدى سادەى واتادار و مورفىمىكى مقىلىد پېك ھاتبىق ، وەك : دەست لەسەر سنىك ، كول بەدەم ، چاو بەكل ، يېيى بگوترىت (ئاوەلناوى لايكدراو) .

ج ئەگەر ئاوەڭناوەكە لە وشىدىنىكى سادەى واتادار و پېشىگرېك يا پاشگرېك بېك ھاتبېت بېتى بگوترېت (ئاوەڭناوى دانۇراو) ، وەك :

· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	داژراو	ساده
يەكەمىن .	ـ مهمي	عامر
ههشتهمین .	ھەشتەم ــ	ھەشت
گەورەترىن	گەورەتر ـ	گەورە
	بنی پاره	پاره
	مردؤ .	مرد
و سيار .	ئۇسەر ، ئا	نؤس

۳ـ د ن فهخرتی ده لیمت : باوه لناو سنی به شه (ساده ، لیکدراو ،
 دروست کراو) ، ههروه ها ده لیت ناه و و شها نهی پاشگر و

پیشگریان ده چیته سه ، وانه ناوه آناوی دروست کراو به یاریده ی پاشگر و پیشگر ، ناو ده نیم (گاوه آنناوی دروست کراو) چونکه ثهمانه نه نهو ساده یه ن که هه یه چونکه زیادیه ال چیته سه ر نهو ساده یه ، وه نه لینکدراوه چونکه نهو به شه زیاده واتای نیه .

ب گاوه گذاوی دروست بق له و شهیه ک و ره کیک یان ره ک و پاشگر . گهوه ی له و شه و ره ک پیک دین به لیسکدراو داده نیم چون که ره ک به واتادار داده نیم ، ره ک و پاشگر به دروست کراو داده نیم : ره ک وه ک و شهیه که گهم گاوه گذاوه دار و پاشگر بی واتا . ته نیا گهوه نده هه یه که گهم گاوه گذاوه فیملییانه (اسم الفاعل ، اسم المفعول) کور تترین رواله تی گهم ناوانه ن .

٤ به رای م. محه د ثاوه لناویش هه مان دابه ش کردنی ناو هه لا کاتی باسی (ناو) لایی دواین و تلامارمان کرد، ته نها له یه یه جلار خلای له ناو جودا ده کاته وه که ثه ویش (اسم قاعل مرکب) ه له و روه وه که (ناو) ثهم رایش دیه و لایی تصور نا کرایی .

ئهم ریزویهی (اسے عامل مرکب) دربیروی ههیه لبرودا ئهم کورته یهی له باروه دهنوسم :

(اسم فاعل مرکب _ ناوی کارای لیکدراو) بریتییه له رهگی کار (فعل) و زیادییه که وا ده بنی زیادییه که وشه پنیکی و اتادار ده بنی واش دمېني واتای تهواوي نابني وهك (ناذخلار ، نهخلار) . شهم ره کی کاره هدرچهند خلای له خلای دا واتای تهواوی نیسه بهلام به هنری نهو هنیزه ی که تنییدایه و وای لنی کردوه لهگه ل زیادتی بنیواتاش واتاى تهواو ببهخشيت دهشني مامله تى وشهمى واتادارى لهكه لدا بکریت . بهو پییے که هات و لهکه ل وشهییکی واتادار ریژهی (اسم فاعل مرکب)ی پهیدا کرد دهبتی پنیی بگوترسی (لنیکدراو). که زیادییه کهش واتای تهواوی نهبتر وهك (نه خسور ، لنی خور) تەركىيەكە دەبىتە ئاوەڭناوى دارېۋراو . بەلاى منسەو، ناشنى بلىين رهگی فیملهکه به تهنها واتای تهواوی ههیه چونکه به راستی واتای تهواوی نیمه : تلا که گوتت (خلار ، شلار ، کهر ، کوژ) کهس تیت ناکا مەبەست چیه تا نەڭیىي (نانخۇر ، جلشۇر ، تىنىگەر ، ماركوژ). ريږومي ئيسمي فاعيـل كه له دؤ كهرتي واتاداري تهواو يتك هاتييت تهمانهن (نان خواردؤ ، جل شؤريو ، كار كردؤ ، مار كوشتق . .) .

گهوهی بیبی ده گوتر بی (اسسم مفعول مرکب) وه ک کوشت خوراو ، مال دزراو ، سهربزاو ، که له دو وشهی واتادار پیك دین چ گرفتیکی تیدا نیه چونکه بهر تهعریفی (لیسکدراو) ده کهون به لام ریزه ی گهم (اسم مفعول و اسم فاعل) می که له فیعلی خاوه ن

پیشگردوه و درده گیری و دك (لی ها تق ، تنی گه یشتق ، لی كوژراو ، تنی به ستراو) ده بنی تنی بینی نه وه ی تیدا کرابنی که نهم جوره ریژانه له و فیملانه و درده گیریس که پیشگریات به سهره وه یه دیاره چ زاراوه بیک بو نه و جوره فیملانه دا بنریت ده بنی هه مان زاراوه بو ریژه ی (اسم فاعل و اسم مفعول) ه که ش دا بنریت ، بویه من لیره دا ناویان نائیم ههرچه ند له تیکرای بیر و باوه تره کانیشه وه ناویان خو به ده سته و ده دات چونکه ده شی له کاتی باسی فیملی خاوه ن پیشگردا به ده سته و ه ده دات چونکه ده شی له کاتی باسی فیملی خاوه ن پیشگردا به (استثناه) زاراوه پیسکی تاییسه تی بو دانریت ، کورته ی رای من به (استثناه) زاراوه پیسکی تاییسه تی بو دانریت ، کورته ی رای من نه و ه به اس ناوه کناوی ناساده ش ده بیته و ه استاده ، ناوه کناوی ناساده ش ده بیته و ساده ۲ ناساده . ناوه کناوی ناساده ش ده بیته و ه اسال کندراو ۲ دانریش راو .

لیرددا بیروزای م. محمهد کوتایی هات.

تنی بینی : ئاوه لناوی ساده هه ل ده کریت لنی کو لینه و می تیدا بکریت ، ئاخلا ئه و یس ده بیت یا نابیت به دو به شهوه :

١ ـ ساده له بنه زه تدا ، وهك : جوان ، دريو .

۲ ـ سادهی داهاتو ، وهك : نوستو ، نوسهر .

۳۔ ئاو،ڭناو لە رۇي كوزار.و :

۱ ماملاستا سهعید صدقی له مختصری صرف و نحوهکهیدا ، گاوه لناو دهکات به دو جلارهوه :

۱ - ناوه لناوی مماعی ، و ه ك : ره ش ، گهوره ، سور .

۲ اوه لناوي قیاسی ، وه نه ته ته چی ، راوچی ، شاخه وان
 چلکن ، کافر لاش .

۲_ مامنوستا نوفیق و هې له دهســـتټوری زمانی کوردتی دا ، ناوه لناو له روی گوزارهوه دهکات به (ه) بهشهوه :

۱ـ ګاوه لناوی چونی ، وهك : پياوی (بهد) .

۲_ ٹاوه ڵناوى نیشانى ، وهك : ئەم باخه (ئەم ... •) .

۳_ الوه لناوي ژماره يي ، وهك : چوار هه نار (چوار) .

٤ - الوه الناوي موبههم ، وهك : هه نداي هه نار (هه نداي) .

هـ ئاوه لناوى پرس ، وهك : چەند پياولى (چەند ...) .

۳_ له ریزمایی قوتا نخانه کاندا ، ثاوه آناو کراوه بهم به سانه ی خواردوه :

۱_ ئاوملناوى فرمانى : ئەمىش دەكرىت بە سى بەشەوە :

۱_ بکهر ، وهك : نترسهر ، بكوژ .

۲_ کراو ، وهك : نوسراو ، ههڵکهندراو .

۳_ ناوی فرمان ، وهك : گریه ، پرسه ، ترس .

۲_ ئاوەڭناوى ئىشارتى :

آ _ ئىشارتى ديار ، وەك : ئەم - ئەو

ئەمە -- ئەمانە

ئەرە - ئەرانە

ب_ ئیشـــــــارتی نادیار ، وهك: كه لیك ، هیــــچ، فلان ، هین .

٣_ الوه لناوى چەندى ، ئەمىش دەكرىت بە دۇ جۆرەوە :

۱ـ گاوه لناوی چه ندتی دیار ، وه : ده ، بیست ، هه شت .
 ۲ـ گاوه لناوی چه ندتی نادیار (هیچ میسالی بر نه هیناوه ته وه) .

٤_ پله کانی الوه لناو . دهی کات به سدی به شهوه :

۱_ پلهي چهسپيو : گهوره، رؤت.

٧_ پلەي بەراوردىتى :گەومرەتر ، رۇتتر .

بيروزاى ئەندامانى ليۇنەش ئەمەيە:

مامر ستا صادق بهاء الدين دوليت الوولناو بكريت بهم بهشانهوه:

۱_ گاوه لناوی وهسفی ، وهك : سهوز ، گهوره ، پان .

۲_ ئاوەڭناوى نىسىجى ، وەك : تەنەكەچى ، باخەوان .

۳_ لەرۋى پلەشەۋە سيانە (گەۋرە، گەۋرەتر، گەۋرەترين)

د. نسرین فخری ده لایت گاوه لناو ده کرایت بهم به شانه ی خوارهوه:

۱ـ ههمتر وشهیه که که و و هسفیه تهی تندایه ، و که (روش ، تال ، باش . .)

٧_ گەوانەي كە بە نىسى دائراون ، من ئەوانە ناو دەنىم

صفاتی اسمی ، چونکه له ناو دروست ده کر پین ، وهك : نانهوا ، پینهچیی ، باخهوان ۳_ له رؤی پلهوه دیسان ده کریت به سستی به شهوه ، وه الت (الله الله عند الله الله الله عند الل

نوری علی امین دمکیّت دهبیّت گاوه کناو بکریّت بهم به شانه وه : ۱_ گاوه کناوی جوّری (خهبه رتی) ، وه ك : گهوره ، ره ش ، سوّر .

٧_ الماوه لنا الله الله التي ، ومك :

گهم . . . (گهم پياوه) گهو . . . (گهو پياوه)

جودایی له نیوان راناوی گیشارتی و ناوه آنناوی گیشارتی گهوه به ، که ههرچی گاوه آنناوی گیشارییه ده بیت موشیارو گیله هیه کهی ناو ببریت وه ك :

ئهم (دار)ه بهرزه . ئهو (کولا)ه ژیره .

به لام له راناوی ئیشارتی دا پنیویست ناکات موشاروئیله هیه کهی ده ریخریت ، وه ك :

ئەمە پىياوىيىكى باشە .

ئەوە ئەسىپىكى جوانە .

٣_ الوه لناوى نيسبى ، وهك : ونانه ، هه له بجه يى ، شيرانه .

۱_ ژمارهی بنجی ، وهك : حـــهوت ، چوار . .

٧_ ژمارهی تهرتیبی ، وهك :

ر يەكەم _ يەكەمىن)

دو (دووهم _ دووهمين)

۳ ژمارهی دابه شکراو ، وه اف : جوار جوار ، شهششهش ،

٤_ ژمارهی شکاینراو (کارتی)، وهك چواریهك، پاینجهه .

۵ گاوه گناوی نادیار (موبههم) ، وه الت : هه نادیلی ،
 تلازلی ، زلار ، کهم ، ههمتر . . .

ههندي مندال

تۆزىخى ياقلە

زور جار

كەم يىياو

ههمق روزيي

۲۔ الوہ لناوی پرسیار ، وہك : چ كتنبنى دەخو لنيته ره ؟ (چ)
 کنی هـات بن ائیره ؟ (كنی)

٧_ ئاوەڭناوى كارتى ، دەكرېت بە دۇجۇرەوە :

۱_ تاوه لناوی بکهر ، وهك: نؤسهر ، مردؤ ، دارتاش

۲_ گاوه لناوی کراو ، وه ك : دهست شكاو ، باوك مردؤ ،
 سهرگیراو .

۸_ او ملناوی پاهیی ، دمکریت به سنی به شهوه :

ستىيەم	دووهم	رهوم
بـــــــــــــــــــــــــــــــــــــ	پلهی بهراوورد	بلهی چهسپیو
گەورە ترىن	گەورەتر	گهوره
گاز ا تری ن	فسازاتر	ئسازا

[رؤن كردنهوه

له کاتی للیکو لینهوه له باسی (واناو له رؤی گوزارهوه) من بیروردای خوم خسته پاش به و گومنیده کاتیك له لایه ن گه نجومه بی کورده و تنیکوای باسه کان سه راه نو می موناقه شه ده کرین ، یه کجاره کی ، رای خوم دهربوم له گه لیک باسی تریشدا من گهم خوکر تنهم کرد بق له ده ربوینی بیروردای ، بو گهوه کاتی لیدونه نه کورم به ده مه ته قه ، له حالیمکدا من ریم هه یه دواتر له گه ل گه نجومه بی کور لیمکدانه وه ی خوم رؤن که مه وه . به لام گهم پیش ده سنی کرد نه له بالاو کرد نه وه ی

لیکولینهوهکایی لیژنه ناچاری کردم ههمتر ئهو رایانهم بینمه نــادهوه که ههلم گرتبترن بنز موناقهشهی ئه نجومه نی کنونز

به نیسبهت گهم باسه و هه لوهستی من له ته ویفی گاوه لناوه و مه مه مه مه مه مه مه الله مه الله و شهر و شه یکی (وصفیة)ی تیدا نه بی ناسی نه من به گاوه لناوی دانین که بت بی من به گاوه لناوی دانین که بت بی (وصفیة) له وشهدا به مهرج ده گرف بی بی (گاوه لناو). واتای (وصفیة)یش زور گاشکرایه و له وانه نیه ژیر لیو بخری به هی بریه و ، و شه ی (گهمه ، گهوه) که بی گیشارهی روّتن به هیچ ته گویلیک نابیته گاره لناویک که (وصفیة)ی تیدا بی ، و شه ی (دو ، ملیون) له روّی (وصفیة)هوه فه رقیان نیه له گه ل داروبه رد ، بیره مه بیره ملیون) له روّی (وصفیة)هوه فه رقیان نیه له گه ل داروبه رد ، بیره ته و بیمی بیره ته و بیمی نامی نامی نامی بی شهره از وصف) به هیچ بیره در وصف) به هیچ بیره ده و بیرین و گهمانه به (صفة) دانین ده بی ته مینی (گاوه لناو) له سه ره تا که بین و گهمانه به (صفة) دانین ده بی ته و نامی گهوه نه روسف) دانین گهوه نده به راویزی واتا کهی فره وان کاته وه تسا باوه ش به (کی ، چهند ، بیست ، گهمه ..) دا ده گریت .

(وصف) ه که یه له مقارنهی (یه کهم) له گه آل دوه م و سینیه مدا نه ال یه که م له گه آل خلای دا که مقارنه هه آل ناگری . دابه شکردنی ژماره بر (بنجی و ته رتیبی و دابه شکراو) باسیکه سه ر به ژماره خلایه و حه و ته شده به وه که ژماره (صفة) بی . ده بینی (شه ششه ش و حه و ت حه و ت) له حه قیقه تدا الوه آلکارن ، چونکه که گو تت (الیمه دو آینی شه ششه ش) وه صفی ها تنه که ترد . تلاناتوانی بایم ژماره یه ی (شه ششه ش) وه صفی ها تنه که ترد . تلاناتوانی بایمی (الیمه ی شه ششه ش ، الیموه ی نلانلا) تا بالین ایم الیمه ی شه ششه ش ، الیموه ی نلانلا) تا بالین اله مانه وه صفی الیمه و الیموه ده که ن .

ناوی (حرفه ، کهسابهت) هـه ر نهوه نـده ده بنیته (صفة) که (وصف)ی تنیدا بنی نه گینا له دیار کردنی جنوری کهسابهت چ (وصف)یک په پیدانابنی . تنو که گونت (شواننیك هات) چ وصفیکت ده رنه بنوی ، کانتیك (شوان) ده بنیته (صفة) که مقـار نه هه لـگر بنی وه ك که بلایی (دارا شوانتره له زانا) یاخود (دارای شـوان ها ته لام نه ك دارای جلدرو) . بنی گومان جنوری پنیك ها تنی ناوی (حرفه) کار ده کا ته سهر (صفة) بتون و نه بتونی وشـه کهوه وه ك بلیدی (دار تاش ، جلدرو ، حل شور ..) که نه مانه (وصف)ی یکی ناشکر ایان تنیدایه ، به لام وشه ی (حرفه) با بنو (حرفه)ش بنی (وصف)ی تنیدایه ، به لام وشه ی (حه تیم) با بنو (حرفه)ش بنی (وصف)ی تنیدانیه .

لهم بابه تسه تنی بینی و تصورانه وه شدیتی ترم هدیه ده رباره ی (گاوه لاناو ـ صفه)ه وه ، بنر ئه و کانه یان هه لده کرم که ثه نجومه ن له باسه که وه ده دو پیت .

دەمراستى ليۇنه

. . . . . .

به شه کانی تری ناخاو تن و در پژه می لیک لالینه و ه کانی لیژنه له ده رفه نی تردا بالاو ده کراینه و ه .

لیستهی چواره می زاراوه کانی کوز

موفره داتی زمانی کوردتی قال بوده ی سالانی دور و در بوی میروری گهلی کورده و سوره و تورهی چه ندین پلهو قوناخی هه لس و کهویی باری ژبانی هات و نه ها تینی . له و ماوه در بوژ و به رفره و انه دا که به سرشت له که و دراون و گیژه کراون و گورگه و بنژیل و زیروانیان لنی گیراون ، له زور روی گرنگه و پته و بوه و به خودا ها تو ته و و ده و له مه ند بوه .

بهش به حالی زاراوی کوردتی، تا بالیی به رچه و ریدگایه کی ناههمواری پیشکهوتندا تیپهزیوه و ههمیشه له کیشه و بهرهدا بوه. زاراو ههر له زوهوه له زمانی کوردیدا هه بوه، به لام هیچی دهرباره نه توسراوه و لیمی نه کولدوه ته ته نانه ت سهردهمانی زو زمانی کوردتی لیکولینه وه می مهگهر به ده گمه ن تیدا کرابی، تهگینا تا ماوه یه کی زوریش هه ندایی که س له وه به گومان بتون که زمانی کوردی زمانی کوردی زمانی کی روسه ن و سهربه خلایه.

میژوی زاراو له زمانی کوردتیدا ههرگیز بنی پچزان په یوهسته و

پهیوه نده به پیشکه و تنی زمانی کور دیبه وه . بن شهمه نه گهر ته ماشای کاری فه رهه نگ نوستی کور دتی بکه ین ، نه وه کیشه ی زار اوی کور دتی ده بینین . به و پینه له « نه و به هار » ی نه جمه دی خانتی (۱) و « نه جمه دتی » شیخ مار فی نبود پیتی (۲) و « الحدیة الحمی دیبه فی اللغة الکر دیه » ی بیوسف ضیانه دین خالدی پاشا (۳) و .... دا گه لیک زار اوی وه ها تنومار کراون که نیستا سه رچاوه ن و په نایان بن ده به ین خو شیخ مار فی نبود پیتی که « پشتیر » ی به را مب به دا صطبل » و به مار فی نبود پی به را مبه ر به « اصطبل » و به شاگر د » ی به را مبه ر به « تامید به « حقید » و به داناوه و نوسیوه و به کار هیناوه ، نه وه کیشه ی زار اوی نه و ده مه مان بن رون ده کاته وه . . . . هم دد داناوه و نوسیوه و به کار هیناوه ، نه وه کیشه ی زار اوی نه و ده مه مان بن رون ده کاته وه .

یاخود لهم سمالانهی دواییدا که ماملاستایان : کیو موکریانی و

⁽۱) له سالی ۱۰۹۶ ك - ۱۰۸۷ / ۱۹۸۳ زدا شاعیری مدوی كورد شخهدی خانق له ژنی ناوی و نهوبه هار ۱ دا نهر هه نگر كینكی به شیمر بو یارمه نی مندالانی كورد له فیربونی زمایی مدرمیدا نوسیوه . دمستنوسی ثهم فهر هه نگر كه چه ند جاریك له چاب دراوه .

⁽۲) سالمی ۱۷۱۰ ك _ ۱۷۹۰ ز شيخ مارفی نود يني له ژېر ناوی د احدي ادا به شبس فه رهه نگو كيكی مهره بي _ كوردي داناوه . د مستنوسي لهم فه رهه نگو كه مهر له سالمي ۱۹۳۱ دا دو جار له چاپ دراوه : په ك _ له سالمه اي ، دو _ له به غدا .

 ⁽٣) خالدي يوسف ضياءالدين باشا « الهدية الحميدية في اللف الكردية ،
 استانبول ١٨٩٣

مهردوخ و شیخ محهمه دی خال و توفیق و همی و قه ناتی کوردو ..... هتد ، که له فه رهه نگه کانیاندا گه لیک زاراوی کوردییات تومار کردوه (٤) ، به و ه دا پیشکه و تن و گهشه کردنی زاراوی کوردیمان بو د و رده که و کی .

بهداخهو تا کو نهمزلا له زمانی کوردیدا هیچ نوسراولایک و دها نییه که به شلیوه یه کی تیلاری رایزهوایک بیت بلا چلانی دانان و وهرکلیزان و دالاشتنی زاراو ، به لام نه گهر تهماشای میژوی نهم کاره بکهین ، نهوه پیشکهوتن و گهشه کردیی نهوه مان نیشان ده ده ن که له ژبایی پراکتیکدا شاره زابتون و پسپلارتی پهیدا کردن بتو به ته هلای سهرکهوتنی .

تا ثهم سالآنهی دوایش له زمانی کوردیدا . جگه له زاراوی رمسه نی کوردتی ، زاراوی عهره بی و فارستی و تورکتی زور به کار ده هینران . به لام له گه ل پیشکه و تن و پهره سه ندنی ژبانی سیاستی و

⁽٤) به وېنه ماموّستا گېو موکرياني « ههندمران » ي بوّ « خارجبة » و « شارموانتي » بوّ « بلدية » داناوه . ماموّستا مهردوخ « پاژ » ي بوّ « جريم » به کار هيناوه . ماموّستا شبخخ عهمه دي خال « پهيجوّر » ي بوّ « تحتيتي (الشرطة) » و « وهروش » ي بوّ « رياضة » توّمار کردوه . ماموّستا توّنيتي وههي « پار » ي بوّ « فصل (الـکتاب) » و « دادخواز » ي بوّ « مشتكي » گوتروه . ماموّستا قهناني كوردوّ « بهرموّان » ي بوّ « حكم » و « فيرگه » ي بوّ « مدرسة » نوّسيوه ... هند .

گابورتی و زانستی . دا زاراو پهرهی سهند و پیویستی بهوه کرد که گرنگتی پنی بدرنی و لیبی بکولریخهوه و وشهی جوان و راست و گرنگتی و لهبار و رهسه نی کوردتی بدوزریخهوه و دابنرنی و دابزیورنی و دابزیورنی و دابزیورنی و دابناشرنی .

له گه نجامی پیشکه و تندا پیویستمان به گه لنی زاراوی کوردتی بق .

کاتنیك کتیبه کانی فیرگه کان کران به کوردتی پیویستی و «رکیزانی ثه و زاراوانه ها ته کایه و ، به م جوره کاتیک خویمندن بق به کوردتی که لایک زاراوی زانستی دوزرانه و و زیندو کرانه و ، و ه گه لیسکی نولی دازیژران ، داتاشران ... جگه له وه ثه م کاره له سنتوری قوتا بخانه تیبه بری و فراوانتر بق و ژماره یه که ماموستای دلسوز و هه ندلی ده زگای کوردتی و لیژنه ی تایبه تی خویان به دانانی فه رهه نگی زاراوه و خه ریك کرد (۵)

⁽ه) سالمی ۱۹۶۰ له گوفاری و روزی نوی ۱ دا زماره یه زاراوی زانستی بلا و کراوه ته وه ، که له لایه ن چهند لیزنه یه کی تایبه نی جیاو ازهوه دانراون و دانراون و دانریون . دوا به دوای تهم زاراوانه له لایه ن نه قابه ی ماموستایانی سلیمانییه وه فهرمه نگوکیت و زاراوی زانستتی و دورچو ، که ۹۷ لایه زمیه . له سالمی ۱۹۹۰ دا ماموستا جهمال نه به زله زیر ناوی و ههندیک زاراوه ی زانستی و دا فهرمه نگوکیت که چاپ دا ؟ وه له سالمی ۱۹۹۰ سالمی ۱۹۹۰ به رونیو سهد نوسخه یه کی له زیر ناوی و فهرمه نگوکیت که بریتیه له زیر ناوی د فهرمه نگوکی زانستی و دا بلا و کرده وه ، سالمی ۱۹۷۱ له لایه ن لیزنه یه کی تایبه تی په یه دو هه ده مهنگوکی تایبه تی په دو مهنده و کی تایبه تی په دا دو مهند و سینیه له کومه ته و سه و سه و سه دا به دو به به کومه ته دو سه و سه دا دو به کومه ته دو به دا به دو به دی به دو به دو

کاتی ریدگهوتنی یانزه ی تازاری میزویتی روی دا ، پیویستی وهرگیزان و دانایی زاراوی کارگیزتی هاته گوزی و کوزی زانیاری کورد ئه و نهرکه گرنگه ی گرته نهستنوی خنوی . نه نجومه نی کنون بنو به به جنی هینانی ئه م کاره به شینکی زنوری ماوه ی کنوبتو نه وه کانی بنو نه مه مه مه به سته ته رخان کرد . نه نجامی هه و آن و ته قه لاش ، نه وه یه که تا نه مزنو و ماره یه کی باش له زاراوی کارگیزتی ته واو کردوه و بالاوکردنو ته وه و آن

(۲) بزوانه : «گۆفساری کنوّزی زانیساری کورد » ، بهرگی یهکه ، بهشسی یهکه ، ل ۴۱۹ ـ ۲۲۰ ؛ بهرگی دووه ، بهشسی یهکه ، ل ۸۹۵ ـ ۹۱۱ ؛ بهرگی دووه ، بهشی دووه ، ل ۱۹۹ ـ ۲۱۸ == جگه لهوه ئیستهش لهم ژمارهیهی گرفاری کرزدا بهشیکی دیکه له زاراوی کارگیزی دهخهینه پیش چاو .

کور دانان و داتاشین و هه گبراردی گشت جوره زاراویک به نهرکی سهرشانی خوی دهزانتی ، بویه کا جگه له زاراوی کارگیزی به کاری زاراوی کتیبی فیرگه کان و زمان ... یشهوه خهریکه . له ژمارهی کاری زاراوی کتیبی فیرگه کان و زمان ... یشهوه خهریکه . له ژمارهی پیشتری گوفاره که ماندا هه ندمی زاراوی پزیشکتی (۱۷) و که متی له زارای زما عان (۱۸) بلاو کردموه . له م ژماره یه شدا تیکزایی زاراوه کانی زمان و به شیک له زاراوی کارگیزی به شیک له زاراوی کارگیزی ده خه بنه به رجاو ماموستایان و خوینه رایی کوردتی دلسوز ، چونکه ثیمه ده زانین هیسج کاریک ، نهویش کاریکی سهره تایی و تازه به کهم و کورتی نابتی و دور نبیه له هه لبراردن و دازشتنی نهم زاراوانه دا توشی هه له بتوبین . بویه تکاله زانایان و رونا کبیرانی کورد ده که ین بیر و رای خویا عاذ، بو ده ربیزن ، ره خنه مان لی بگرن ؟؟ ، یارمه تیمان بیر و رای خویا عاذ، بو ده ربیزن ، ره خنه مان لی بگرن ؟؟ ، یارمه تیمان

<sup>ههروهها ثه و سن ایسته به دق کتنبی سهربه خوّ چاپ کراون :

د زاراوی کارگینزی » ـ دانان و لیدوانی ثه نجومه نی کوّز ، پیشه کتی و

ر لایکخستنی د. که مال مهزهه ر ، به غدا ۱۹۷۳ ـ ۱۹۷۴ ؛ « زاراوی

ههمه چه شدنه » ـ دانان و لیدوانی ثه نجومه نی کوّز و لیونه کانی ،

پیشه کتی و ر لایکخستنی د. ته و زه حانی حاجتی مارف ، به غدا ۱۹۷۴.</sup>

⁽۷) بزوانه : « گوفاری کوری زانیاری کورد ، ، بهرگی دووهم ، به به دووه ، ل ۱۸۸ – ۲۱۸ .

⁽۸) همان سهرچاوه ، ل ۱۸۰ - ۱۸۷ .

بدهن و دلسوزانه هه له کانمان بو راست بسکه نه وه و نه گهر زاراوی له وانه جوانتر و رهسه نتر و له بارتریان پنی شك دنی یا به بیر دلیته و برمانی بنیرن ، یا له روژنامه و گوفاره کوردبیه کاندا چاپی بسکه ، تا مه وانیش خزمه تیکیان به زمانی کوردتی کردبنی و میمه شکه لکمان له زانیاری شهوان و هرگرتبی و جینی زاراوه نازاست و جین نه گرتووه کانمان پر کردبیته وه و له میامدا کاره که پوخت تر و به قازانج تر بیات .

بهم بلانهیهوه زلار به گهرمتی و پر به دل ســویاسی تُهو برا بهزیزانه ده که ین که دلسیززانه له زاراوه کانی کنزیان کنولیوه ته و هيوامانه لهمهودواش هاريكارتيمان لهكهل بكهن . كيمهش ههميشـــه گرنگهان به رایان داوه ، به ولینه ته نجومه نی کور بلا لیکدانهوه و هه لسه نگاندن و بهراوردی کاری رمخنه کره دلسوزه کان ، که بهرامب ه ر ثهو چه ند لیسته په ی تاکو ئیستا بالاوکراو نه ته و لیژنه به کی پیه هیننا ، ههمتز ئهو نامه و نوسراوانهیان لهبهر دهست داناک . ئەوانىش چەند رۆژ كاريان لەسىلەر كردن و ھەڭيان سەنگاندن و بهراوردیان کردن . زور پیشنیاری رهخنهگرهکانیات یهسهند کرد و هەندىيكىشيان بە دل نەبتون . لە ياشاندا ئەنجامى ئەم كارەي ليۇنە خرایه بهردهم ته نجومهن . ته نجومه نیش دوای للیکلا لینهوه و تلاژینهوه توانی به شیوهیه کی باشتر دوا بزیاری خوی له بارهیانهوه بدات . به وینه له لیستهی یه که می زاراوه کانی کوردا بهرامیسه ر به « اخلاق »

نوسرابق «رموشت»، به لام کور پیشنیاری رمخنه گرانی پهسه ند کرد و « تاکار »ی بو « اخلاق » دانا . یاخود « شیرهمه نتی ، سپیایتی » بو « البان » دانرابون و « ریچال » جیری گرتنه وه بو « ماشیة » ۔ «گازان » به کار هینرا بو و کرا به « ولسات » . هند (۹)

که لایك جار ئه نجومه ن خوی به سه ركاره كانی خویدا ده چینه و ه گهر هه له یه که ره هاله یه که روستی ده كانه وه ، ه وینه له لیسته ی نه مجاره ی زاراوی کوردا نه وه به رجاو ده كه ولای که هه نسدی زاراو گورد اون ، وه که نه وه ی پیشنیاری زوی بو ه قدرة » د هیز » بو ، به لام وای به باش زانی كه به کری به د توانست » ، چونسکه « هیز » بو «قوة » پرتر ده كونمین ..... هند (۱۰) .

تاکو ئیستا ، تیکزایی ئه و زاراوانهی کور بلاوی کردو نه ته و پیشنیارن ، به لام دوای لیکدانه وه و هه لسه نگاندن و به راوردکردنی کاری رمخنه کران و به سه راچو نه وهی تیکزایی زاراوه کان ، ئه و سال به یه کجاری بزیاریان له سه رده در لی و به کروی با به به به کجاری بزیاریان له سه رده در لی و به کروی با به به بلاوده کرینه و ه

⁽۹) بزوانه : «گــوّقاری کـوّزی زانیاری کورد » ، بهرکی دووهم ، بهشی یه کم ، ل ۸۸۰ ــ ۸۹۳ ؛ ههروهها کتیبی د زاراوی کارگییزی » ، ل ۱۱۰ ــ ۱۲۳ .

⁽۱۰) لهم لیستهیهدا ، وانه ــ له لیستهی چوارهی زاراومکانی کوّردا ــ لهو جوّره نمونانه زوّرن .

کور دی و مایه ی خوشییه که زمانه کهمات ده و کهمه نده و توانراوه و مایه ی خوشییه که زمانه کهمات ده و کهمه نده و توانراوه و هما به بینریته کایه وه که که لایک له بار و گونجاو بن و جیدگه ی زاراوی عهره بی به ته واوی بگرنه وه . بی گومان نه که ر زاراوی که کوردیدا نه بی و یاخود پر به پیستی زاراوه عهره بیه که نه بیت ، نه وسایا هم عهره بیه که و و و ده که که یاخود په نا بی لاتینی ده برای و نه مه ش دیارده یه کی واقعییه و له کشت زمانیکی سهر زهمیندا ره چاو ده کری ک

لیستهی ثهم جارهمان ، واته ـ لیسـتهی چــوارهی زاراوهکانی کـــوّر ـ له سنی بهش پێــکهاتوه :

۱۔ زاراوی زمان .

۲_ زاراوی کارگیزتی .

۳_ زاراوی کت<u>نی</u>ی فلیرگهکان^(۱۱) .

سه رله نو کلی نه وه شدند نه نه م دار او انه پیشنیار ن و بویه کا تکا له هه مق مامنوستا کورده دلسنو دکان ده که ی هه در وه کل له کله هم و دووه و سیبه ی به وردی سه رنجیان بده نی و لیبان بکولنه و بیری خزیاعان پی رابگه یه ن

⁽۱۱) له زاراوی کتینی فیرگـهکاندا ثهجاره بهشی زاراوی زانستهکانی گـشتتی (مصطلحات العلوم العامة) بلاّو دهکهینهوه .

۔ لیستهی چواریام ۔ ۱- زاراوی زمان

_ 1_

		_ ′ _	
	تيبينق	زاراوی کوردتی	زاراوی عدر دبی
-		تهواوكردن	الأتمام
		تەواوكەر	_ المتمم
		تەواوكەرى يەكسەر	_ المتمم المباشر
		پەيامى	الأخباري
		ا تامراز	الأداة
		تامراری تهواوکردن	_ أداة الأتمام
		ٹام رازی کے اس کردن	_ أداة النداء
		پرس	الأستفهام
		گاینده ، داهاتو	الاستقبال
		ناو	الاسم
Demonstrat	ive	رأناوى نيشاندان	ــ اسم الأشارة
		ناوی ساده	_ الاسم البسيط
		نا وي کــــــــــــــــــــــــــــــــــــ	_ اسم الجمع
		ناوی کلامهٔل	_ الاسم الجمعي
		ناوى تاسەتى	_ الأسم الخاص

	ناوی زات	_ اسم الذات
	ناوی کشتی	- الاسم العام
	ناوی کارا	_ اسم الفاعل
	ناوی کار	_ اسم القمل
	ناوی مایه	_ الاسم المادي
	ناوى لليكدراو	_ الاسم المركب
	ناوی دارژاو ،	_ الاسمُ للشتق
	ناوی دروستکراو	·
	ناوی واتا	_ الاسم للعنوي
	ناوی تاك	_ الاسم للفرد
	ناوی بهرکار	_ اسم للمفعول
Relative - Pronoun	را ناوی په يوهستتی	_ الاسم الموصول
	ناوی بنیجنس	_ الاسماء المحايدة
	ناوی نیر	_ الامماءالمذكرة
	ناوی دؤجنس	_ الامماء للشتركة
	ناولی متی	_ الامماء للؤنثة
The teeth	ددان	الأسنان
The roof of the mouth	بنی ددان	_ قاعدة الأسنان
Derivation	دالاشتن	الاشتقاق
نهك به واتاى (فۆنەنبك) .	ده نـگه کان	الأصوات
Phonetics	زانستى دەنىگ ،	_ علم الأصوات
	دەنگناستى .	7

.

	ده کی ده رباز	_ الأصوات
		الانفجارية
Command	فهرمان	الأمر
Diphthongs	بزولینی دؤلانه	اندغام حرفي علة
	ئ ينشائي	الأنشائي
The Vocal Chords	ژېي ده نگ	الأوتار الصوتية
	ئەرىي	الأيجاب
	- . -	
	بويتى	البدل
	ـ ت ـ	
Supposition	خۆزتى	الترجي
	لٽيکداني ئيزافي	التركيب الأضافي
Punctuation	خالبەندتى	الترميز والترقيم
	گوشین ، گرتن	التشديد
Conjugation	کهردان	النصريف
Diminutive	بچةك كردنهوم	التصغير
Pronunciation	بێ ۯ ٠	التلفظ
له د بێژان »هوه هاتووه .		
	- こ -	
Plur a l	ک	الجحع
i ididi	بو	ابمع

●・人

له ريزماي ئيندلنزندا Sentence رسندى تەواۋ سەربەخۇيە، بەلام Clause رسته به که دمېنت بهشنك يا پارچه بهك له رسـ ته به كي كوروتردا . لهبهر تهوه وا بسه باش دمزانین ، که (رسته) بوّ (Sentence) و (کلوّز) بوّ (Clause) به کارېنت .

> _ الجلة الاخبارية رستهى خهبهرى الجملة غير الرئيسة كلؤز

Clause

Interrogative

الإواله : « الجملة »

رستەي ناخەبەرتى _ الجلة البسيطة رستهى ساكار

_ الجلة الاسمية كلؤزى ناو

_ الجملة الظرفية كلۆزى ئاوه لكار ـ الجلة الوصفية كلازى أاوه لناو

الجملة الاستفهامية رستهى برس _ الجلة الأمرية رستهى فهرمان

الجلة الانشائية

_ الجملة التابعة يازسته

و بازسته ، کورت کراومی « بازرسته » به به وانای « بارچه رسته » . سوان و نزاجونی بيت له كورديدا دمستور ١٠٠٨ باوه ، تەنجومەن واي بەستدكرد ، بق ثهم زاراوميه ثهم دمستوره به کار بنینی و ببنیته هاو تاهه نگسی و شارّسته » _ که بوّ و الجماــة

الرئيسة عدائراوه .

. 4

	رستهى تهواو	_ الجملة التامة
	رستهی سه پرهك	_ الجملة التعجبية
	رستەي خەبەرتى	_ الجملة الخبرية
	شالاسته	_ الجملة الرئيسيه
	رســتلاك	_ الجملة الصغرى
	رستهی گهوره	ـ الجملة الكبرى
	رستەي ئەرىي	_ الجملة للثبتة
	رستهى للإكدراو	_ الجملة المركبة
	رستهى ناواخن	_ الجملة المعترضة
	رسته ثاويته	_ الجملة المقدة
	رستهی نهرایی	_ الجملة المنفية
	رستەي كەل	_ الجملة الناقصة
	جنس	الجنس
	رشتهى أاخاوتن	جهاز النطق
Answer	و. لآم	الجواب
Present	نہوّ	الحاضر
	مەلاش ~~ۇ~~ ى نەرم	حافة السنخ
	اليستا	الحال
Manner	بار	الحال
Letter	پیت	الحرف
		_

Consonants _ الحروف الصحيحة Vowels بزوبرن _ حروف العلة تيبيني : (بزوېن) له عــهرهبيّدا (حروف العلة و حركات) دهكر ليتهوه. بزولني كورت المركة الحنجرة الخبر The Nasal Cavities بؤشايي لوت الخيشوم **- ひ -**لێرەدا وشــەى «لێـكۆڵىنەوە» لێکوڵینهو می الدراسات للقارنة که مهرامیه و دراسات » و مستا ، بەراوردتى لەوم دەرجۇ واتەي « قتى » بگر بهنه وه The lung الرئتان الزمان السابقة Question السؤال

- ش -

Colon	جو ته خال	الشارحة
Condition	مەرچ مەرچ	الشرط
Dash	رب دا <i>ش</i>	الشرط ة
The lips	ليو	الشفة
Adjective	۔ ۔ ص ۔ گاوہ کناو	الصفة
110,000.0	گاوه کناوی پرس	الصف _ الصف_ة
	تووندوي پرس	الاستفهامية
	ئاوەڭناوى نىشاندان	- ,
	گاو مکناوی ساده	_ الصفة البسيطة
	گاوه لناوی ریزهك	_ الصفة الترتيبية
Positive	ٹاوہ لناوی ساکار	_ الصفة الثابتة
	گاو ، گناوی بالا	_ الصفة المالية
		(الصفة التفضيلية
	ئاوەڭناوى ۋمارەيى	ـ الصفة المددية (الأصلية)
	ئاوەڭناوى كارا	_ الصفة الفاعلية
: دۋ دۋ ، چوار چوار .	گاوه لنناوی بزکردن ، وه ^ك ئاوه لنناوی دا به شکردن	ـ الصفة الكسرية

ئاوەلناوى چەندى _ الهفة الكمة غير المددية المؤملار ئاو ولناوى جەندى _ الصفة الكمة المينة (المددية) وميره _ الصفة المبهمة كاوه لناوى بزر _ الصفة للركبة ثاوه لناوى ليكدراو _ الصفة المشبهة ثاوه لناوى كارثاسا بالقعل _ الصفة المفعولية ثاوه لناوى بهكار - الصفة المقارنة ثاوه لناوى بهراورد _ الصفة الوصفية گاوه لناوى وهسفى الخبرية (الثابتة) _ مفاضلة الصفات يلهكاني ثاوه لناو (درجاتها) ده نگ الصوت ـ الصوت اللغوي فلانيم رێۯ الصياغة _ الصيغة ريو. ض ـ راناو الضمير

Pronoun

Comparative

وشبه یه که لایه و زوربه ی نوسه را نهوم به کار هانوم هه رومها

بروانه : راپورتی لیژنهی زمان و

زانستەكانى .

014

[اف - ۲۳]

Mdden Pronoun	راناوی بزر	الضمير للستتر
	راناو ل <i>ـكاو</i>	 الضمير المتصل
	راناوی جودا	_ الضمير المنفصل
	راناوی پرس	ـ الضمائر
		الاستفهامية
	راناوی نیشاندان	- الضمائر الاشارية
	راناوی خلایی	 الضمائر
		التوكيدية
•	راناوی کهسی	ـ الضمائر
	_	الشخصية
		_ الضمائر المبهمة
	راناوی ههیی	ـ الضمائر الملكية
	راناوی کهیهنهر	ـ ضمائر الوصل
	- b -	
The Tip of the Tongue	سەرى زمان	طرف اللسان
Triphthong	بزولینی سلی لانه	الطليق الثلاثي
. 0		التركيب
	- ظ -	
	ئاوەڭكار	الظرف
Adverbs of time	ئاو «ڵــکاری کات	

Adverbs of place

ظرف المكان أو ولمكارى جني

ٹاوہ ڵکاری گەیەنەر ٹاوہ ڵکاری سادہ ٹاوہ ڵکاری لایکدراو	ـ الظروفالبسيطة	-
- ع -		

	- ع -	
Phonetician	ده نگناس	عالم الصوت
Linguist	زمانئاس	طلم اللغة
Phrase	فريْز .	العبارة (العقدة)
Numeral	ژماره *	المدد
Compound	ومارمى للإحمدراو	_ العدد المركب
	ئەندامى ئاخاوتن	عضو النطق
Connection	پەيو دندتى	المطف
	فوي ز	المقدة
	فرلازی ناو	_ العقدة الامعية
	فرېزى ئاوەڭـكار	_ العقدة الظرفية
	فریزی ئاو،لناو	_ المقدة الوصفية
	نیشانهی تی پهراندن	علامات التمدية
Etymology	ايْتيموْ لوژي	علم أصل الكلمة
	_	وثاريخها

علم الاصوات زانستی دهنگ علم الصرف مورفولوژی Morphology

وشهی « دهستور » بو تاك تاكه قاعیده كانی ریزمان به كار بیست ، وهك (دهستوری تینه په ر بو	ريزمان	علم القواعد
تێپهر) . Syntax	زانستی میژوی زمان زانستی رستهسازتی	علم اللغة التأريخي علم النحو
	- ف -	,
Comma	كۆما	الفارزة
Agent	كارا	الفاعل
Verb	کار	الفعل
	کار ی ف ەرمان	_ فعل الأمر
	کاری ساده	_ الفعل البسيط
	کاری لازو	_ الافعال الشاذة
	کاری راستزهو	_ الفعل القياسي
	کاری تنینه به تر	ـ الفعل اللازم
	کاری رابردؤ	_ الفعل الماضي
	کاری رابردؤی	_ الفعل الماضي
	بهردموام	الاستمراري
	کاری رابردؤی	ـ الفعل الماضي
	ئينشائى	الالزامي (الانشائي)
	کاری رابردؤی ســـاکار	_ الفعل الماضي البسيط
	J	• •

	کاری رابردؤی	_ الفعل الماضي
	دۇ ر	البعيد
	کاری را بردؤی	_ الفعل الماضي
	تهواو	التام
Passive Voice	کاری کارا بزر	
		للمجهول
Active Voice	کار ی کارا دیار	•
		للمعاوم
	کاری تبیهز	_ الفعل المتعدي
Compound Verb	كارى للبكدراو	_ الفعل المركب
	کاری یاریدهر	_ الافعال المساعدة
	كارى ئىستا	ـ الفعل المضارع
	کا ته کانی کار	_ ازمنة الفعل
	ره کی کار	۔۔ جذر الفعل
	و درگیراو مکانی کار	_ مشتقات الفعل
	- ق -	
	بۆرتى ھەوا	القصبة الهوائية
	ر ل	
	كەرتە (كەرتە ژمارە)	المكسور
	گو تەي بەكسەر	
	•	الكلام غير المباشر

	وشــه	الكلمة
	وشهی ساده	_ الكلمة البسيطة
	وشهى للإحكدراو	_ الكلة المركبة
	وشهی دارژاو ،	_ الكلة المنتقة
راو ،	وشهی دروست کم	
	چەندتى	الكمىي
	- ل -	
	پاشگر	اللاحقة
	گیرهك، نوسهك	اللاصقة
	گیره کی ناو	_ اللواصق الاممية
	كيره كى ئاوەڭكار	_ اللواصق الظرفية
	گیره کی کار	_ اللواصق الفعلية
	گېره کی ٽاوه ڵناو	ــ اللواصقالوصفية
	پوك	اللثة
The Tongue	زمان	اللسان
	زمان	اللغة
	زمانه بچکـلاله	اللهاة
Past	رابردو	الماضي
	سەرەتا	المبتدأ
Voiced بروانه: « اللبيوس » .	گاو از ه	للجهور

Long Vowel	بزوینی دریژ	المد
	ناوگر	مزيد الوسط
Morpheme	مۆرفىم	المورفيم
	ليحكراو	المركب ٰ
برّوانه : (المنحوت) .	لێـکدراو و	_ المركب و
	داتاشراو -	المنحوت
Affixes	گیرهك	المزيدات
	بالده	المسند
	بەرپاڭ	المسند اليه
Infinitive	جاوگ	المصدر
		_ الصدر البسيط
	چاوگی لٽيکدراو	_ المصدر المركب
بزوانه : « نڪرة »	ناوی ناسراو	للعرفة
Object	ب ه رکا ر	المفعول به
Pitch ماومی نبوان دو کونسونانته .	بنيج	المقام الصوتي
	بزگ	المقطع
	بزگهی در پیژ	_ المقطع الطويل
	بزگهی کورت	_ المقطع القصير
	جٽي	المكاذ

بزوانه : د للرك ، . داتاشراو المنحوت المهموس Voiceless بروانه ، : د المجهور ، . جنيگري کارا به گونیرمی شونینی وشه له رستهدا، نائب الفاعل نه له روى واناوه. النبرة هێڗ Stress کاس کردن النداء Vocation نصف الطليق سابزولين Semi - Vowels نەركى النفي خال النقطة Full Stop خال النقطة (فوق الحروف) النقطة (علامة الصفر في الرياضيات) نقطة الاتصال جەمسەر Juncture النكرة ناوی نهناسراو بروانه : «المرفة » . - و -الوحدة الصوتية فلا نتيم Phoneme

. . . . . .

۲- زاراوی کارگیزی

زاراوی کوردتی زاراوي عەرەبتى

ابناء

اتاوه

آثار قانونية

أجرة

_ ابناء القومية

العربيه

_ ابناء المنطقة

، ڏله

رۆڭسەي نەتەومى عەرەب

رۆڭەي ناوچە

هەستە

دەمنىكە بۇ ئىسەم مانسايە بەكار

دەمىنىرىسىتانەي ئىكسىتانەي ئۆسكارمان نۆمارى كردون بەرجاو

دەكەوئى . ھەرومما بروانى :

د رسوم ، و د ضربية ، .

شوينهواري بإسايتي

کرایی

بروانه: لیستهی به که می زار اوه کانی ڪوڙ .

_ اجرة مقطوعة وشكهمز

ئەۋمارى گشتى

كبنزانى ناوخلابتى

الاحوال المدنية بارى زيار

الأحصاء المام

الادارة المحلىة

ارتباط

يەرەندى

الارض الكر (ذات كلاده

قابلية جيدة للزراعة)

بزوانه: لیستهی پهکهی زاراومکانی ڪۆز .

الارض الزراعية كيلكه الارض الزراعية بوره المتروكة

الارض قليلة الخصب بهيار

(غير مزروعة)

استقالة وازهينان

استهلاك نتيجون

ههرچهنده له لبستهی یهکهی زاراوهکانی کوّردا « نهرون » بهرامبهر به « استهلاك » دانراوه ، بهلام « نهرچون » راستنره .

اصدار دهرجواندن

اصرار ستوربتون

الاصلاح الزراعي زووي سازتي

_ حصة الاصلاح پشكي زدوي سازتي

الزراعي

اهادة النظر جاويتيدا كتيزانهوه

اعقاء جهبدان بزوانه: لیستهی پهکهی زاراوهکایی کورز ؛ مهرومها فهرمهنگهکهی

مامۇستا ئۇفىق ومھىي . ل ٢١ .

الاقتراع السري رادانى نهيني

اقرار (تثبیت) جهسپاندن

اقرار (اعتراف) دان پیدانان بزوانه: بستهی یهکهی زاراومکانی

. <u>کۆ</u>ز

الاقسام الادارية بهشه كاني كاركيزي بزوانه: « التقسيمات الأدارية » .

كهمايه تنيكان الأقلبات التزام دەر بەستتى _ ملتزم دەربەست نەتەرە الامة کاروباری ر**ۆژ** الامور الجارية _ تصریف الامور رمواندی کاروباری الجارية ر**ۆژ** داذكو بروانه: لیستهی به که می زار او مکانی امين السر ڪڙڙ. راسيارده انتداب سيارده _ منتدب نهمان انتفاء يەستران انمقاد ئەوتاف الاوتاف له ناوچهی بادینان به کاری دهمینن. لەيٽر بالنسبة به وېنه دهنين : و تسه کتيبه بنر كتنبه هانني بجوكتره . . زكماك بالولادة له دایك و باوكنيكي ۔ من ابویر نے عراقيين بالولادة عيراقتي زكماك

شارهوانتي

الملديات

بیان ۹۱ آذار بهمانی مانزدی ثازار بزوانه : د منشور ، ، که د به انتامه می بر دانراوه .

تحديد الطبيعة دهرخستني رسكاني القومية نەتەرايەتىتى تدقيق وردبن نهوه تۆمار كردنى تسجيل السيارات ئۆ تۆمۆبىل

التشكيلات يتكماتو و مكان

> دزايەتتى تعارض ههموار تمديل التعليم خو لندن

ـ. التعليم الالزامي خوليندني تهوزيمي

_ التعليم العالي خولاندني بهرز

> ر**لانولانتی** تمليات

التفتيش المالي يشكنيني دارايتي

> التقاليد نەرىت

دا بهشینی کار گیزی التقسيمات الادارية

بزوانه : ترّفیق وممبی ، ل ۱٤٦ ،

د تهوزيم عي بود د الزام ، داناوه. بروانه: لیستهی به کهی زاراوه کانی

ڪڙڙ

بزوانه: د تفتیش » و د مالبه » ، که له لبستهی په کهی زار او مکابی کوّردا «بشکنین» و « دارایق » بان

بو دانراوه.

بروانه: لیستهی په کدی زار اومکانی ڪڙڙ .

بزوانه : ﴿ الْأَفْسَامُ الْأَدَارِيةِ ﴾

072

ريك كردن تنسيق بزوا الثقة كنشانهومى بزوا _ سحب الثقة خستنهزؤي بزوا _ طرح الثقة **- ق -**الجهسات المركزية لايه نه كانى ناوه ندتى المختصة الحاصل دەرامەت ثاز ادى حريات ھەژمارى دوايەكىتى الحسابات الختامية ماف حق _ حق الاختيار مافي هه ڵبۋاردن بەر**ەۋ**ان الحسكم _ الحكم المركزي بهرمقاني ناوهندتي الحكم الذاتي كوتؤنؤمي _ أسس الحكم بنجه كاني الإتلانوى الذاتي _ هیئات الحکم دهستهی ئوتونوی

الذاتى

بزوانه: «انتاج» و «موارد». بزوانه: لیستهی یه که می زاراوه کانی کور .

هەڭو ەشان**د**ن ھەڭوەشىاندنى _ حل المجلس ئەنجو مەن حەڭوەشاو _ منحل ياراستن حماية بزوانه: لیستهی به کهی زاراوه کانی خزمەت خدمة ڪڏڙ . .. اجور الخدمات مزى خزمهت تايمه تنيكان الخصائص پلانی وردکار ، پلانی الخطة التفصيلية دور و در پژ خطة التنمية القومية بلانى فراژوكردنى نەتەرايەتى ۔ ک -بهركرتى سويل الدفاع المدنى بزوانه : لیستهی یهکهی زاراومکایی كيشوهر دولة ڪڙڙ . بزوانه: لیستهی یهکهمی زاراومکانی ديوان ديوان ڪڏڙ . ديواني سهرانسلايي _ ديوان الرقابة المالية

ذات الطابع ثامال ـ ذات الطابع خومالی المحلي

- ر -

الرسوم (كضريبة) فهرمانه

بزوانه: ه ضریبهٔ » و « اثاوهٔ » . هدرومها بزوانه: لیستهی یهکهی زاراومکانی کــوّز .

رسوم تسجیل فهرمانهی تؤمار المقار کردنی گاقار در سوم المحاکم فهرمانهی دادگه الرقابة سهرانسلایی

ديوان الرقابة ديواني سهرانسلايي المالية دارايي .

- س -

سؤال يرس ، يرسينهوه

السياسة التربوية سياسه في پهروهرده

كردن

السياسة التعليمية سياسه تى فيركردن

- ش -

شخصية معنوبة كهستبي مانايي

ثهم وشهیه به تهواوی له زمانی شەرەف شرف کوردیدا جنگهی خوی کردوتهوه و مەرومما بنجنىكى كۆنى مەيە . الشعب دوسهلات بزوانه: لیستهی یهکهی زاراوهکانی ملاحية ڪڏڙ . _ ض _ بزوانه: د رسوم » و د اتاوة » . باج _ ضرببة الارض _ ضريبة الارض باجي كيْلْكُه الزراعية _ ضريبة التركيات ميراتانه _ ضريبة العرصات كاولانه _ ضريبة العقار أناقارانه _ ضريبة العقار تاقارانهي بنجي الاساسية _ ضريبة العقار ئاتارانەي سەرەنيا الاضافية

_ طاعن

الطوابع للالية يولى دارايتى _

- ع -

عدالة داد

لمني ئاشكرا

عنصر (اصل) ماك ، سهرچاوه

•

غرامات تاوانه غرامات تاوانه

بزوانه : لیسته ی یه که می زار اوه کائی کورنز .

۔ ف -

فصل (النزاع) بزينهوه

هدر چه نده « جیا کردنه وه » و « لیک کردنه وه » مهیه ، به لام مانای ته واوی « فصل » ناده ت . همرچی « هه لبرینه وه » یه باشتر ته و مانایه ده به خشن ، وه کورته ی ثمم و شهیه ش « برینه وه » یه و بر زار و له بارتره .

۔ ق -

القضاء داو درتى

قطمية يه كجارتي

قيود احصاء تومار .

[ف _ ۲٤]

044

ـ ل ـ زمانى زكماك اللغة الام زمانی میرتی لغة رسمية المادة ماده مبادىء (اسس) بنجينه سەردتا مبادىء (اوليات) متتالية دوانهدوا _ مرتين متتالية دؤجاري دوابهدوا ته نجو مهن ـ المجلسالتشريعي گه نجومه ني ياساكارتي ته نجبو مه نی ۔ المجلس رايهزاندن التنفيذي ناوخلا دەسەلات بىلىدراو دەزگاكانى خولېندن

المجلس بروانه: لیستهی په کهی زار او مکانی کـوز . المحسلي مخول له لېستهي په کهمي زاراومکاني کو زدا، بزوانه: تخويل الصلاحيات » . المرافق التعليمية المرافق الاجتماعية دوزگاي كومه لايه تي دەزگاي رۆشنېيرتى المرافق الثقافية دەزگاي ئاوەدانىي المرافق العمرانية 04.

	فە رمايشت	مرسوم
	فەرمايشتى كۆمارتى	_ مرسوم جهوري
زوانه : لبستهی بهکهی زاراومکانی کۆز		مرکز (مؤسسة)
	بنگهی کار گیزی	مرکز ادارہ
	لكىپرسين	مساءلة
بۆوانە : لېستەى يەكەمى زاراومكائى كۆز .	J-6 3-7	مشساورة
	بەرۋەوەند	الممالح
	بەرۋەو ەندەكانى	_ الممالح
	بەرھەمتى	الانتاجية
	ردها	المللقة
برّوانه : لیستهی یهکهی زاراوهکایی کورّز ، که د برّوا » برّ د ثقه » ،	بيروبذوا	ممتقد
وه دباوه زم برد د عنیده دانراون . د اند د د دارد د	Y	
بۆوانە : « ملتزم » .	<u>بەڭىن</u> دەر	- •
	مەكتەب	•
	مه کته بی هیکارتی و	_ مكتب المتابعة
	پشکنین	
	مەكتەبى ئەژمار و	•
	پلان دانان	والتخطيط
پزوانه : « مقاول » .	دەستەبەر	ملتزم
له لیسستهی بسه که ی زاراوه کانی کو رّدا ، بروانه : « الفاء » .	ھە لو ەشاو	ملفات

بمارسة بهكارهينان مناقشة ليدوان منتسب سەر بە منطقة ناوچه _ منطقة كردستان ناوچەي كوردستان المنهاج الاستثماري بهرنامهى بهرههمي مورد (موارد) داهات منزانية بزوانه: لیستهی دووهی زاراوهکانی بترجه . 335 _ المزانية برجهى بهرههمتي الاستثمارية ـ المنزانية بترجهى أاسايتي الاعتيادية _ المنزانية الخاصة برجهى تايمه تق _ الميزانية بترجهي يهائخراو الموحدة - ن -راده نصاب نظام (كمصطلح بروانه : لبسته ی په که ی زاراوه کانی يٽڙهو ڪڙڙ . قانونی) نفل الملكية کو استنهو دی خاوهتق

النمو و التطور فراژو و گوردان

- و -

وحدة ادارية وحدة يهك پارجهتى
كاركيزتى
الوحدة الاقتصادية يه كهتى ئابقرتى
الوحدة السياسية يه كهتى سياستى
الوحدة القانونية يه كهتى ياسايتى
وحدة مالية يه كهتى دارايتى

. . . . .

۳- زاراوی کتیبی فیرگه کان ا ـ أ ـ

زاراوی کوردتی تيبينتي زاراوى عهرميق فهوتاندن ابادة بروانه: لیستهی به کهی زار او مکانی سەرەتايى ابتدائي كۆز . له كتنبي فنرك كاندا هدان یه یز دوی کردن اتباع وشـه به کار هیشراوه ، بروانه : گوفاری دپهرومرده و زانست، ز ٧ ــ ٨ ، ل • ٠ أتجاه بروانه: لیستهی سنیهی زاراوهکایی كـۆز . اتحاد (اندماجي) يەك بتون آمحاد(غیر اندماجی) یهك كرتن شلبتون ارتخاء دا گیرسان بزوانه : « اشتمال » . اتقاد لهناو بردن بروانه: لیستهی به کهی زاراوه کانی اتلاف كۆز . بزوایه: ایستهی یه کهی زاراوه کانی كلانينه الآثار القديمة

Contract of the Contract of th

کۆز .

945

_ عالم الآثار

القدعة

کو نه ناس

_ علم الأثار کلانه ناستی ئەرە كۆپىۋنەرەي سىن (ن) القديمة دەربرېنى زەھەتە . بزوانه : لیستهی پهکهی زاراوهکانی اثبات چەسياندن کـۆز . بياني بروانه: لیستهی په که ی زاراوه کانی اجنبي كـوز . گەرك اجهاد احتكاك لتكخشان بزوانه: لیستهی پهکمی زاراوهکانی يەدەك احتياط . ٢٧٢ _ احتياطي يەدەكق احساس هەست احر ستور _ احرار بزوانه: لیّسته ی سیّبه می زاراوه کانی ستوربق نهوه كسۆز . ستورى تلاخ _ احمر غامق ďľ ۔ احمر فاتح اختراع بزوانه : ایستهی بهکهی زاراومکانی داهينان . >>-5 خنكان اختناق قەڭشت اخدود **مەڭنگ**فتر · له كتيبي فيركه كاندا ههمان وشه ارتطام به کار هینراوه (دیهروهرده و مەڭنىگۈتن زانست ، ز ۷ _ ۸ ، ل ۲) . 040

تهكهر بوترني: وكونينه ناستي ه

له کنتیبی فیرگهکاندا ههمان وشه بـهکار هینــراوه (« پهرومرده و زانست » ، ز ۷ ــ ۸ ، ل ۲) .

ارضة مورانه ازمة ته نگانه

ار صاد

روانين

مەرچەندە د تەنك و چەلەمە ، بۇ د ازمة ، پۇ بېستى خۇيەتى ، بىللام د تەنگانە ، بۇ زاراو لەبارترە .

استحداث نوژهن کردن _ مستحدث نوژهن استقرار دامهزران

به ولینه له کوردهواریدا ده نین:

د فلان خیل له د لان شـولین
دامهزرا » . جگه له د دامهزران »
وشه ی د دامرکان » یش ههیه »
به کلام ثهمیان بی مههستی دیکهش
به کار ده هینری ، به تایبه نی بـو

استكشاف دۆزىنەوه ـ استكشاف دۆزىنەوهى جغرافي جوگرافيايى استمرارية (الحركة) بين كرتن

له لیســتهی یــهکهی زاراومکانی کـوّزدا ، بزوانه : «جغرافیه».

له کـور-مواریدا دملیّـن :
د میزراحـه که بیشـی گـرت » .
مهرومما له کتیّبی فیرگهکانـدا
ههمان وشـه بـهکار هیّتراوه
(« پـهرومرده و زانسـت » ،
ژ ۷ ـ ۸ · ل ۷) .

ھەڭمۇ بن بروانه: لیسته ی سنیه ی زاراو مکانی استنشاق فيركه كاندا ههمان وشسه بهكار منداوه (د پهرومرده و زانست » · (A J · A - Y) تەسفەنچ اسفنج گزگرتن ، گزبهستن بزوانه : د اتفاد » . اشتعال مامؤستا كمال جهلال غهريب دانەوە إشعاع له و قهرمه نگی زانیاری » دا ههمان زاراوی بهکار هنِناوه. _ اشعاع الحرارة تين دانهوه تيشك دانهوه _ اشعاع الضوء دەستىكرد له كتنبى فنرگ كاندا ههمان وشه اصطناعي به کار هنزاوه (د بهرومرده و زانست » ، ز ۷ _ ۸ ، ل ۸) . ماذكرتن إضراب مانكر _ مضرب شٽيوان اضطراب مەيكەل اطاد له كتنبي فيركه كاندا ههمان وشه إطار (چرچوبة) جوارجيوه به کار مندراوه (« پهرومرده و زانست » ، ز ۷ – ۸ ، ل ۸) · اطار (السيارة) تايه اعتدال ميدتي

أعماق

ناخ

	ئاسلايى	أفقي (للجغرافية)
بزوانه : لېسته ی په که ی زاراوه کانی کــوّز .	گام ٽير	ৰ্যা
	ئامٽيري توٽيکھر	_ آلة التشريح
	ئام <u>ى</u> رى ۋەنەك	ـ آلة الخضاض
	ئام <u>ى</u> رى كوشەك	ــ آلة العصر
	ئامېرى پەستېو	_ آلة الكبس
	أاميرى مؤسيقا	ـ آلة موسيقية
له لیسته ی سینیه ی زاراوه کانی کوردا جه ند و شده یه یه داد و در این داد در	دا گیرسان	التهاب
به د النهماب » دانراون ، بهلاّم ثهنجومهن هاته سهر ثهو رابه که		
تهنها د داگیرسان » بوّ « التهاب » بهکار بهیمتر پیت .		
	بادران	التواء (عضو الجسم)
	گەوەك	ألتواءات (جغرافية)
	گ <u>ن</u> یس 	ألم
له کتیبی فیرککاندا هدمان وشه	ريشاله	ألياف صناعية
بــهکار هێنراوه (« پهرومرده و زانست » ، ژ ۷ ــ ۸ ، ل ۱۰) .	دەستكر دەكان	
له کتنیبی فیر دهکاندا ههمان وشه	مۋين	امتصاص
به کار هینـــراوه (د پهرومرده و زانست » ، ز ۷ ــ ۵ ، ل ۱۰) .		
	بەر چار	امتياز (المتفوق)

دهلین : د ودمی وهرکرت . . . . . امتياز (الجريدة ، ودم ماموست توفيق ومعبيش له الشركة) مەرمەنگەكىدا مەر بىز ئەو مەبەستەي بەكار ھێناوە. له موکریان بو ههمتو جـوّره دەفر اناء « اناء » يك به كارى دممينن . اناطة (ینی) سیاردن ساكار انساط (جغرافية) زموی ساکار _ ارض منسطة خاو بترنه و ه انبساط (فل) انساط (اندياح) يان بترنهوه أنبوب لو له لولەي تەنىشت _ الانبوب الجانبي لولهى هه لكه ندن ۔ انبوب الحقر بەرھەم إنتاج بەرھەمى سالانە _ انتاج سنوي بلاو بترنهوه انتشار بزوانه : و التـورم ، ، که با کر دن انتفاخ (طبي) د ثاوسان عي بو دانراوه. دونك رؤيين له كتنبي فيرك كاندا ههمان وشه انتقال الصوت به کار مینسراوه (د پهرومرده و زانست ، ز۷ ـ ۸ ه ل ۱۰) .

انجراف (التربة)

داشلاران

	•	
مەروممىا « جملە» بەرامېلەر «مئهار» ، وە « دەجىنى» بەرامبەر بە « انهار ، يئهار » دەوەستىنى .	ج_ين	انجراف (انهیار)
له کتیبی فیرگهکاندا حهمان وشه بهکار حییشراوه (« پــهروهرده و زانست » ، ژ ۷ ــ ۸ ، ل ۱۱) .	دالازان	أنحلال
	خلیسـکان	انزلاق
	مرزف	انسان
	توانهوه	انصهار
	بەستران	انضفاط
	كوۋانەوە	انطفاء
له کتیبی فیرگه کاندا ههمان وشه بسه کار هیمنراوه (« پهروهرده و زانست » ، ژ ۷ س ۸ ، ل ۱۱) .	نەمان	انعدام
له کتیبی فیرگهکاندا ههمان وشه بهکار هیمنراوه (و پهرومرده و زانست » ، ژ ۷ ــ ۵ ، ل ۱۱) .	دەنگ دانەوە	انمكاس الصوت
	تەقىن	انفجار
بزوانه : لیستهی یهکهی زاراومکانی کــوّز	توازان	انفكاك (عن الوظيفة)
له کشتیبی فیرگهکاندا هدمان وشه بهکار هینثراوه (« پهروهرده و زانست » ، ۷ – ۵ ، ل ۱۱) .	ھەڭرەشان	انفكاك (تفكك)

بروانه: لیستهی سیبهی زاراوهکانی انقراض بنەبىرتى کۆز. _ منقرض له نــاوچهی موکریان دهلیّــن : لوزمو تيار د لوزموی تاوی ، بروانه: ل ۱۱۷ی نهرمهنگه کهی قزرخ كردن حجز (المكان) مامۇستا ئۇفېق وھھېي . جوڵه حركة _ عوك طاقة ۔ ق ۔ هــهرچهنده له لبسـتهی يـه کهی توانست قدرة زاراوه کانی کوردا بهرامبهر به وقدرة » _ و هير » دانراوه ، به لا م د هيز ، بــنر بوّ د قــوة ، دمگونجين بروانه: «قوة، . هيرز قـوة

. . . . . .

پوخت ی کاره کانی کور

د. ئەورەممانى حاجى مارف

له گه ل داهاتنی مانگی مارتی سالی ۱۹۷۶دا سنی سالی خشت بهسه کاروباری کوردا تیپه ری و خولی سنی سالهی یه که می بهسه رد و وا پیی ناوه ته خولی دووه می و نوخشه له سه دان خولی پر کاروباری به ستودی دیکه ش . .

لهم راپلارته دا هه ولّ ده ده ین به کورتی کار و فه رمانه گرنگه کانی کلار که له به رایتی خولی دووه مه وه تا نه مزلا به جنی هنیندراون بخه ینه پنیش چاوی نه ندام و خواینه رانی به زاین .

ئەنجومسەن :

هه له دامهزراندنی کورده تا بهسه و چونی خولی یه که می دیوانی سه رو کایه تنی کورد ، نه نجو مه ن هه فته می جاریک کوبوه ه به و ه به میشه و ه هسه رکوبو نه و می هه فتانه می خوی هه میشه به رده و امه و له روژی ۱۹۷۲/۳/۵ ه و و و اته له روژی هه گبراردنی نویسی دیوانی سه روکایه تی کوردو و تا دوایتی مانگی مارتی

۱۹۷۰ که نزیکهی سالایك ده کات ـ (۲۳) جار كۆبتووه تهوه . له کۆبتۈنەو،كانىدا لەگەللىك كار وكىيشىدى زانستتى وكارگىيزتى كۆلا دواوه وکلالیوه ته وه بزیار و فهرمانی پیویست و بهجیبی له مهزیان ده رکردوه . ویزای نهمه نه نجومه نی کونز به شدیوه یه کی زانستانه و فرموان زوری بایهخ به مهسههای دانان و دارشتن و دوزینهوه و هه لیواردن و وهرکیزانی زاراو داوه و بهشیکی زوری کاتی بو مهم کاره کرنگه تهرخان کردوه ، وه بن عموهی ، چهندی له یارادابنی ، بتوانتی بهرههمیکی بنی خهوش و گهییو بنینیته گزرنی، رنیبازیکی زانستانهی سنتور کیشاوه و ههر له ٹاکامی ئهم ههوڵ و تهقهڵلایهش بترکه له ماومی خولی سنی سالهی یهکهمدا ژمارهیه کی زورهم له زاراوی کوردتی هه لبویراون و داریروراون (۱) ، وه له سهره تای خولی دووهمیشه و ه دو لیسته ی تر ته واو کراون : لیسته یه کیان له لایه زه ۱۹۱ ـ ۲۱۸ ی بهشی دوومی بهرگے دوومی گزفاری کوزدا

⁽۱) له لاپه زه ۱۹۹ ـ ۲۰۰ ی بهشی به که می به رکی گوفاری کوزدا و به شیخی نری له لاپه زه ۱۹۹ ـ ۹۲۹ ی بهشی به که می به رکی دووه مهمان گوفاردا بلا و کراونه ته و مهروها ثهم دو لیسته به له که ن وه لانی ثه و رمخنه و نامانه ی له باره ی بهشی به که می زاراوه کانی کوزه و نوسراون کراوه به کتیب و هه زار نوسخه ی لین چاپ کراوه ، بزوانه : زاراوی کارگیزی ، دانان و لیدوانی ته مجومه نی کوز ، پیشه کی و ریخه مینی د. که مال مه زهه ر ، به غدا ۱۹۷۳ ـ ۱۹۷۴ .

بلاو کراوه ته وه (۲) . وه هه روه ها به شیّوه ی کتیبیدگی سه ربه خلا له چاپ دراوه (۳) . لیسته که ی تریشیان نه وه یه که له لایه زه ۲۹۷ – ۲۹۰ ی نهم ژماره یه ی گلافاره که ماندا ، به ناوی « لیسته ی چواره می زاراوه کانی کلالا » هوه ده رچوه .

دىوانى سەرۆكايەتتى :

هدرچی دیوانی سبه رنزکایه تیشه له ماوه ی گهم ساله دا (۱۹) کلابتر نه وه ی گلت کاروباری سه رشانی خلای به جنی هایناوه ، به تاییسه تی گاماده کردنی بترجه ی سیالی ۱۹۷۰ و خستنه به رده ی گهنجومه ن بلا للیکلالینه وه ی و داهاینانی هه ندایی وه زیفه ی نوایی و ... ه تند .

ليونه کاني کور:

له کلوبتونهوهی ته نجومه نی روزی ۹ / ۱۰ / ۱۹۷۶ دا ، لیژنه کانی تهمسالی کلوتر و ته ندامه کانی به م جوره دانران :

⁽۲) بزوانه : «گوثاری کوّری زانیساری کورد» ، بهرگی دووه، ، بهشی دووه ای لیسته ی سیّیه می زاراوه کانی کوّر ، ل ۱۹۹ – ۲۱۸ ، به ندا ۱۹۷۶ .

⁽۳) بزوانه : زاراوی ههمهچهشنه ، دانان و لیدوانی ته مجومه ی کوّر و لیز به کانی ، پیشه کتی و رنجگخستنی د. تهوزهمایی حاجق مارف ، به فدا ۱۹۷۶ .

۱_ لیژنهی زمان و زانسته کانی :

ماملاستایان مهسمتود مهمه و د. نهسرین فهخری و نوری عهلی تهمین و صادق به هائه دین . ته ندامی کارا ماملاستا مهسمتود مهمه د (مقرر)ی تهم لیژنه یه به

۲_ لیژنهی للاکلالینهومی زمان :

ماملاستایان د. پاکیزه ردفیق حیلمی و هلیمنی موکریانتی و محمهد ئهمین ههورامانتی و نه بو زدید سیندتی . نه ندامی کارا د. پاکیزه ردفیق حیلمی (مقرر)ی لیژنه یه .

۳_ لیژنهی ولاژه و کهلهپترر :

ماملاستایان مهسمترد محهمه و هلیمنی موکریانتی و جهمال بابان. ثهندای کارا ماملاست مهسمترد محهمه (مقرر) ی لیونه به :

٤ ليونهى زانستيه كۆمەلايەتيەكان :

ماملاستایان د. ناجی عهباس و د. نهجهد عوسمسان نهبوبه کر و صادق به هائه دیر . نه ندامی کارا ماملاسستا د. ناجی عهباس (مقرر)ی لیژنه به .

۰_ ليونهى فهرههنگ :

ماملاستایان مهسمترد محهمه و هلیمنی موکریانتی و د. نهولاه همانی حاجتی مارف و جهمال بابات ، ماملاستا مهسمترد محمه د (مقرر) ی لیونه به .

۲_ لیژنهی و هرگنیزان و دانان و بلاوکردنهوه :

ماملاستایان د. ناجی عمباس و د. عهبدولزدهمان قامملتر و شکور مسته فا و ثه بو زهید سیندتی . ثه ندامی کارا ماملاستا د ناجی عمباس (مقرر)ی لیژنه یه .

٧_ ليونهي زانستي گابتورتي و ياسا :

ماملاستایان گیحسان شیرزاد و د. عهبدوللا نهقشه ندتی و قایق هوشیار و د. سامال مهجید فهرهج و د. عهبدولاه حمالت قامملتو . سهرلاکی کلار ماملاستا گیحسان شیرزاد (مقرر)ی لیونه به .

٨ ليونهى ويارتى فيسلام :

مامنوستایات شنیخ محمه دی خال و مهلائه دین سه جادتی و مهبدو لحه مید ئه تروَشتی . ئه ندامی کارا مامنوستا شنیخ محمه دی خال (مقرر)ی لیژنه به .

۹_ لیژنهی کتیبخانه و گزفار :

ماملاستایان ئیحسان شلارزاد و شکور مسته فا و مسته فای سه ید ئه حهد (نهریمان) و حسه ین جاف . سهرلاکی کلالا ماملاستا ئیحسان شلارزاد (مقرر)ی لیژنه یه .

جالاكتى ليۇنەكان:

 لیژنهی زمان و زانسته کانی له ماوه ی ثهم ساله دا نزیکهی (۷۰) کلابترنه وه ی کردوه . لهم کلابترنه وانه دا به پیسی ثهو ریبازه ی که له لایه ن کلازه وه بلای دانراوه له مانه ی خواره وه دواوه :

کار ؛ ریژه کانی کار ؛ دابه شکردنی کار له روّی فررمه و الله کاری ساده و کاری ناساده) ؛ پیشگر و پاشگری کار له دیالله کتی کرمانجتی ژورو و خواروَدا ؛ دارشتنی کار (ناوی کارای ساده و لایکدراو و چونیتی پیه کهاتنیان ، ناوی بهرکاری ساده و لایکدراو و چونیتی پیکهاتنیان ، ناوی چاوگ و ده ستوری پیکهاتنی ، ناوی امراز و پیکهاتنی ، ناوی شب و پیکهاتنی) ؛ چاوگ له زمانی کوردیدا (چاوگی ساده و چاوگی ناساده ، چاوگ چهون نهر سی ده کریست) ؛ ناوه له روی زاراوه و ، ناوه له روی فررمه و ، ناوه له روی فررمه و ، ناوه له روی فررمه و ، ناوه له دوی فررمه و به کاره نینانیان .

لیونه جگه لهمانه به شنی له کوبتو نهوه کانی نه مسالّی بو پیاچتو نهوه ی به رهه می کوبتو نه وه کانی سالانی رابوردوی ته رخان کردبتو . له نه نجامدا به شنیکی پوخسته کرد و له لاپه و ۱۸۹۰ – ۱۹۹۹ می نهم وماره یه می گوفاری کورد ا خستویه تیه به رحساوی خواینه ران . هه روه ها نیسته به روه دانساوه .

لیژنهی للیکولینهوهی زمان ههر له سهره تای دامه زراندنیه و پر کراملیکی دانا و به را پلازتلیکی نتوسراو به ته نجومه نی کرلای پیشکه ش کرد . تهم پر لاگرامه له سلی به شی گرنگی زمانناسی پهیدا

ده بنی که پنیویسته له زمانی کوردیدا بکولریخته وه . یه کهم ده نگناستی (فلانه تیك) ، سینیه م رسته سازتی (ملار فلاللاژی) ، سینیه م رسته سازتی (سینتاکس) .

لیژنه له یه کهم کنربتر نه و دیه وه تا گیسته به پیسی نه و پرتوگرامه دهستی به لیدکنو لینه و کرد . لهم سالهی دواییدا نهم به شهانهی ده کناستی ساغ کردنو ته و دهستوره کانی ریزمانی زمانی کوردتی لهم لایه نه و هم جنوره رؤن کردنو ته و ه

۱- له پیش ههمتو شتیکدا هه ندی زاراوی زور پیویستی بید هه هدیدی زاراوی زور پیویستی بید هه هدیدی و مهسه ندکرد ، بید هه همی کاری لیدونه که هه قبرارد و به سه ندکرد ، بید وردبتونه و هیکی ته واو له دیالیکته کانی زمانی کوردتی و دابه شکردنیان ، ۲- لیکولینه و هه گورینی ده نبک له دیالیکته کانی کوردیدا و به راورد کردنیان له روی فونه تیکه و ه . . . همید .

لیژنهی و پژه و که له پتر بتر اندنه و می فلالکلاری نه ته وا به تیمان هه و لی زلار داوه و له پیناوی گهم گاما نجه دا هه ر چه ندی توانیو پتی تنی کلاشاوه . له ساله کانی را بردو دا هیند پلک به یت و باوی کور دتی له سه ر شریت تلامار کردون به لام هیشتا نه ها تق نه سه ر کاغه ز و له گه رشیقی کلارد ایر پزراون . کلار گهم سال بزیاری دا [تجفه مظفریه] (۱) کتیبه به نرخه کهی گلاسکارمان بخریته سه ر رسی نتوسی کوردتی .

Oskar Mann. Die Mundart der Mukri-Kurden, Teil (1)
I. Berlin, Druck und Verlag, 1906.

گوسکارمان زانای مهزنی گالمانی له سالی ۱۹۰۱ دا بو لایکولینه و هی زمان و گهده بی کوردتی هاتونه کوردستانی گیران و دوسال و نیو له سابلاخ و شار و دیمیه کانی موکریاندا ماوه ته وه و زور شتی به نرخی کوردتی نوسیوه ته وه . به شیکی له نوسراوه کانی خوی له سالی ۱۹۰۵ دا به خه تیکی لاتینتی تایبه تی چاپ کردوه و به پیشکه ش ناردویه بو شای گیران (مظفر الدین شاه)ی قاجار و بویه ناوی ناوه [تحفه مظفریه]، به شی یه کهی گهم کتیبه دو سهره تایه به زمانی گالمانتی: یه کیسان له بارهی ریزمانی کوردیه و یه بایوی ست نه بو بکریته کوردتی ، باره ی به به به به به به کوردتی ، کورتهی به شمی دووه می له لایه ن ماموستا دوکتور ناجی عه بباسه و کوردتی .

١ _ دم دم .

٢ _ مهم و زين .

۳ _ لاسی و خەزال .

٤ _ ناسر و مال مال .

[•] _ براعلاك .

٦ _ شلایخ فهرخ و خاتون گهستلی .

٧ _ مەحمەل و برايمى دەشتيان .

٨ ـ قلاچ عوممان .

۹ _ جوڭندى .

١٠ خهزيم .

١١_ كاكه مير وكاكه شنيخ .

١٢_ له شكرى .

۱۳ قهر و کولهزور .

١٤ به يتى زەمبيل فرلاش .

۱۵۔ به یتی باپیر ثاغای بابی ههمزاغای مهنگور .

۱۹_ به یتی عه بدولز حمان پاشای به به .

۱۷_ به یتی عهلی عاشــق .

۱۸ مهم و زین . (ئهم مهم و زینه لهگه ل مهم و زینی
 کلان جیاوازه) .

ئهرکی هینانه وه سهر رینتوسسی کوردتی و لیکولینه وه و ساغکردنه وه ی گیردنه وه ی گورد و هینانه و هم تیک ستانه خرایه گهستوی ماموستا هیمن و گه ندای یاریده ری کورد تیه باش ده زانتی و هم شیوه کورد تیه باش ده زانتی و له فلالکالوری گهده بی کورد تیدا گهزمتون و شاره زایتی هه یه . گهویش کهلیکی خو پیوه ماندو کردوه و به پوختی هیناویسیه سهر رینتوسی کورد تی و پیشه کیکی بو نتوسیوه و ، بو گهوه ی کاره ساتی قه لای دم دم رون بکاته وه گهوی گهسکه نده ر به گی تورکان که خسوی به شداری گهمارودانی قه لاکه بوه به فارسی له (عالم آرای عباسی) دا نوسیتویه تی کردو ته کوردتی د گیستا گهمارید به نرخه که له باری زمان و گهده به و گهده به برخه که له باری زمان و گهده به و

فهرهه نکی کوردیهوه زلار دهولهمه ند و بایه خداره که ژیر چایدایه و به و زوانه ده که ویشته دهست خوینه رایی به زیز و هیوادارین که لکی لکی و هربگیریی .

لیژنه ی فهرهه که له ماوه ی گهم ساله دا (۱۶) کوبترنه وه ی کردوه و له گه لایك کلیشه ی گرنگی کولیوه ته وه ، فهرهه نگی کولی و کوردتی _ ئیشی له سهر ده کرلی و هه ندلی کاری ته واو بووه ، ٹوملید ده که ین بهم زووانه چه ند پیتلیکی سهره تای مخه ین پیش چاوی خواینه رانی به لاین .

لیژنهی وه رکیزان و دانان و بلاوکردنه وه بزیاری وه رکیزانی وماره یه کمیرانی فه ده نسخی و گهانتی و گهانتی و گنگلیزی و روستی و تورکییه و داوه ، هه ندلی نتوسراو که به گهلف و بینی سلافتی یاخود لانینتی چاپ کراون ده هینییته سه ر گهلف و بینی عمره بی . چه ند به رهه میکی زانایانی کورد که ، هیستا ده سنتوسن ، بلاو ده کاته و ه ...

لیژنهکانی دیکهش ههر یه که به پیسی توانای خنری کاری کردوه و ههر یهکهبان له مهودا و توانای خلایدا تنی کنوشساوه . ته نجومه نی کنولایش ههمیشه خهریکی لایکنولینهوهی بهرههمهکانیانه .

چاپەمەنىكانى كۆز:

ئه و چاپهمه نیانهی کور که له ماوهی ثهم سالدا بلاوی کردونه ته و ه

ئەمانەن(ە).

۱ـ کتیبی « وردبونه و ه چهند باسیکی ریزمانی کوردتی » (۱) هم بهرهه کوردتی » (۱) گهم بهرهه کوراوه ی دو و تاری نه ندامی کارای کور ماملاستا مهسمود محمه ه ، که له گهل پیشه کی به کی (۳۲) لا پهره بیندا به : و تاری به که میان « به کار هیندا به : و تاری به که میان « به کار هیندا ی نه کی گوفاری کورد تیدا » له لا په و ۳۹ ـ ۱۱۶ ی ژماره یه کی به رکی یه کی گوفاری کورد ا ، وه و تاری دووه میان « ستوریکی خامه به دهوری (راناو) دا » له لا په و ۹ ـ ۱۶۷ ی ژماره یه کی به رکی دوی هه مان گوفاردا بالاوکراونه ته وه و ای دراوه) . ه که کتیبه له سهره تای مانگی مایسی ۱۹۷۶ دا له چاپ دراوه) .

۲- کتیبی « زاراوی کارگیزتی » ـ دانان و لیدوانی نمه نجومه نی کور ، پیشه کتی و ریکخستنی د. که مال مه زهه و . کوکراوه ی لیسته ی یه کهم و دووه می زاراوه کانی کورن له که ل وه لامی شه و دخنه و نهامانه ن که له باره ی به شمی یه که می زاراوه کانی کورده و نوسراون . (له سه ره تای مانگی مایسی ۱۹۷۶ دا چاپ ی ته واو بووه).

۳ کتیبی « هه دیک بیر و باوه زی هه له له باره ی زمان و میژوی کورده وه » . اسه م نوسراوه که بهرهه می انها دامی

⁽ه) به شیّك له و چاپه مهنیانه ی ته مسال بلا و مان كرد و نه نه و م كارى سالانى رابوردون ، به لام تیبسال ته و او بون .

⁽٦) لێرهدا ريزکردنی چاپهمهنێـکانی کــوٚڒ به کوێـــرمی درهنـک و زوّیی دمرچوٓنبان توٚمار دهکین

کارای کور ماملاست قه ناتی کوردلایه ، شهور ده هایی حاجی مارف کردویه به کوردتی و پیشه کتی بلا نقرسیوه و د. که مال مهزهه در سش پییدا چلاته و و له پینج و تار پیکهانوه و بریتییه له ره خنه ی زانستی له و بیر و باوه لاه چهوت و نازاست و دور له زانیارییانه وه که له مه زمان و میروی گه لی کورده وه نقر سراوه . (چاپی شهم کتیبه له سهره تای حوزه یرانی ۱۹۷۶ دا ته واو بووه).

٤- کتنیبی « چی له بارهی زمانی کوردییهوه نتوســراوه » ، که باسی تنیکزای ثهو نتوســراوانه ده کات که ههر له زؤوهوه تــا تهمزلا له بارهی زمانی کوردییهوه نتوســراون . ثهم کتنیه بهرههی نتوسهری ثهم را پلارته یه . (له کــلاتایی حوزه یرانی ۱۹۷۶ بلاو کراوه ته وه) .

۰ کتیبی « به رکوتیکی خه رمایی کوردناستی » . کوکراوه ی شه و سینی و تاره یه که ماموستایان : قه ناتی کوردنو ، جه مال نه به نه و و همان کولادا بلاویان کردنو ته و هم و تارانه به پیشه کی یه کی ته ندامی کارای کولا ماموستا مه سمتود محمه ده و ه هیوه ی کتیبیکی سه ربه خو کولا ماموستا مه سمتود محمه ده و ه هیوه ی کتیبیکی شابی ۱۹۷۶ دا کوکراوه ته و میلاوکراوه ته و همان کی تابی مانگی ثابی ۱۹۷۶ دا ده رجوه) .

۹- به شی دووه م له بهرگی دووه می گرفاری کور ، که (۵۳۰) لاپهره و بریتییه له دو به ش کوردتی (۲۱۸ ل) ، عهره بی (۳۱۲ ل) . له به شب کوردییه کهی نهم ژماره یه دا ، ماملاستایان :

گیحسان شیرزاد ، مهسمترد مهمهد ، نهو بردهانی حاجی مسارف ، مهمهد نهمین ههورامانتی و تاریان نترسیّوه . له بهشه عهره بیه کهشیدا ، و تاری مامنوستایان : تلافیق و هجی ، ته ها باقر ، شیخ مهمهدی خالل ، عهل سید و گورانتی ، عهباسو لمهززاوتی ، سهعید نه لدیوه چتی ، مهمه عهلی قهره داختی ، حسام نه لدین عهلی فالب نه قشبه ندتی ، گیحسان شیرزاد ، مهسمترد مهمه د ، د. که مال مهزهه ر بالاو کراوه ته و (له سهره تای نه یاولی ۱۹۷۶ دا ده رچوه).

۷- (زاراوی هه مه چه شنه » دانان و لیدوانی ته نجومه نی کور و لیژنه کانی ، پیشه کتی و رید کخستنی د. ته و ره حانی حاجی مارف . لیسته ی سییه می زاراوه کانی کور و به شیروه ی نامیل که یه ی سهربه خور چاپ کراوه . (له سهره تای ته یاولی ۱۹۷۶ دا چاپی ته و او بووه) .

۸ به رکی دووه می کتیبی «حاجتی قادری کلایتی » ، که نه دامی کارای کلار ماملاستا مه سعتود محهد نوسیویی . نهم به رگه له و کاته و دهست پیده کا که حاجتی قادر به هاوریسی باپیری نوسه ، مالا عه بدوللا ، له کلایه و مهره و باله که تی رلاییوه بلا ته واو کردنی خویندن .

تیستاش که ثهم ژماره یهی گوفاره کهمان بلاوده کهینه وه ، هه ندنی کاری زانستنی ترمان له ژیر چاپدان و چه ند کاریک بو چاپ ثاماده ده کریر . جگه له وه ماده بو ژماره ی داها توی گوفاره کهمان

ئامادهکراوه و ئومنید دهکهین دوای چهند مانگنیك بهشی دووهی بهرگی سنیهمی گذفاری کزنز پنیشکهش به گهلی کوردمان بکهین

يارمهتتى

کور له ماومی ئهم سالهدا یارمه تی چه ند ماموستایه کی داوه بو چاپکردنی به رههمه کانیان ، به تایبه تی وه ك :

۱_ فهرهه نگی عهره به ی _ کوردی مامنرستا گیو موکریانی . گهم فهرهه نگه تازه به ی مامنرستا گیو موکریانی فراوان کردنیکی گهو فهرهه نگه عهره به ی _ کوردییه یه سالی ۱۹۰۰ له ژیر ناوی فهرهه نگی «را به ر» دا بلاوی کردن ته وه ، شایایی باسه که نهم فهرهه نگه نولای به ی کنونه که ی فراوانتر و گهوره تر و ده و لهمه ندتره و له رؤی بارسته و دو هینده ی جارانی ده بیت

۲_ فهرهه نگی کوردتی _ کوردتی ئه ندامی کارای کور ، ماملاستا شهیخ محهمه دی خال . ئه مه به رکی سهیه می فهرهه نگی « خال » ه که له پیتی (ق)ه و ه تا کلاتایی ده گریمته و ه . گیستا نزیکه ی (۱۰) فلار مه ی له چاپ دراوه . هیوادارین به م زوانه ته واو بهتی و ئاواتی که لمان بیننته دی .

لیرددا دهمانهولی په نمجه بنو ئهمهش رابکیشین ،که له کنوبتونهوهی رنوژی ۲ / ۱۱ / ۱۹۷۶ ی ئه نجومه نی کنونزدا له بهر گران بنونی چاپ و کهردستهی چاپ ، ئه نجومهن بزیاری دا یارمه تنی نتوسهران که (۱۰ تا

كتيبخانهي كنرز:

کتیبخانهی کور بهرهبهره تادی به بارست رو دهو لهمهند رو قاوهدان رو ده بی که لهم ماوه کهمهی خولی دووه می دیوانی سهر و کایه تی کوردا نزیکهی دو ههزار کتیبی زیاد کردووه بهم جوره گیستا کتیبخانهی رازاوه ی کورد کتیبی دیاد کتیبخانه و به نرخه کانی کورد تی به لام وه نه بی که به کید که له کتیبخانه ههره بالمند و به نرخه کانی کورد تی به به به کید به وه نه بی ههر بهمهنده وه بوهستین ، به لکو هینده ی دیکه بایه به به کتیبخانه که مان ده ده و چهندمان له ده ست ها تبی پاره ی زیاترمان بو کرینی کتیب و چاپهمهنتی و ده سنتوسی کورد تی ته رخان کردووه بو نمونه و الاره دا ناوی ههندی له و چاپهمهنتی و دسنتوسانه ی که به ماوه ی نهم ساله دا ده ستان خستون ، ده خه ینه پیش چاوی خوینه رای به زیر دوره به ماوه ی نهم ساله دا ده ستان خستون ، ده خه ینه پیش چاوی خوینه رای به زیر د

- ۱_ ده نکی کیتی تازه. (شهش) بهرک .
- ۲_ هاوار . ژماردی تهواوی سالانی ۱۹۳۲ _ ۱۹۶۳
- ۳_ هاواری کورد . ژمارهی یه کهم ، که له مه هاباد دهرچوه .
  - ٤- نيشمان ژماردي يه كهم ، كه له مه هاباد دورجوه .

ه ده ده که ده سنتوسی به نرخی شاعیری کورد ماملاستا عهبدللا زیروهری خوالی خلاشبتو، که له نیرانیادا فهرهه نگلیکی عهره بتی کوردتی (۷) و چه ند ده فته ریدکی شیمر و نتوسراوی تری تیدایه.

٦- ژماره یه ک کنیب که له لایه ن نهوروپاییه کانه وه دهرباره ی کورد نوسر اون (۱) .

جگه لهوه هه ندلی کتیبی بایه خدار و کنون با نهمانتوانی بیست په یدا بکه ین ، به لام له ریمکای و پینه کرتنه وه اسه و که لینه شهان پر

(۷) ثهم فهرهه نگه که تهرجومه می فهرهه نگی و اختری و یه و وال دانه و نوسیو لاتی له بیست و پینجی مانگی تهموزی ۱۹۶۱ دا ته واو بسووه. به لاام به داخه و تاکو ثیستاله چاپ نه دراوه و به دهستوسی ماوه ته وه مستوسه که دو ده فته دی که وره به له کتیبخانه ی و کوری زانیاری کورد و بار بیرواوه.

(۸) بۆ و ننــه :

F. Justi. Les Noms D'Animaux en Kurde. (†)
Paris, 1878.

Roger Lescot. Enquête sur Les Yezidis de syrie et (,) du Djebel Sindjár. Beyrouth, 1938.

Britain. War office. Northern Mesopotamia and (-) Central Kurdistan. 1917.

F. R. Maunsell. Military Report on Eastern Turkey (3) in Asia 1904.

کردنوته وه . بن نمتونه نه و دو کتیبه ی پینوتر لیرخ سالمی ۱۸۵۷ _ ۱۸۵۸ مات به نه نمای بنید بنیخانه که مات به نام کردنوه .

له مانگی مسارتی ۱۹۷۱ موه ژماره یه کی زور له و روژنسامه و گوشار و کتیبانهی ههمان به شیره یه کی ریک و پیک له بهرای گیراون. ئه ومی شایانی باسه ئه وه یه که له ماوه ی ئهم ساله دا خوینه رانی کورد ، به تایبه تی ، قوتابیانی به شی کورد تی زور رویان کردو ته کتیبخانه ی کورد و به ریروه به رانی کتیبخانه به تایبه تی و کور به گشتی به شانازییه و همتر پیشوازی خوینه ران ده که ن

جاپخانهی کوز:

هدرچه نده چاپخانه ی کور بچـ توك و کونه ، به لام له که ل نه وه ه دا كاری باش و گه و ره پوختان پنی را په راندوه . هه میشه هه و ل و كوشش ده ده ين كهم و كور تايكانی چاپخانه كه مان نه هايلين . بر پیشكه و ش و گه شه كردنی پاره یه كی زورمان له بتوجه ی نهم چه ند ساله دا بر ته رخان كردوه . نه وه ی شایانی باسه نه وه یه ، كه له سه ره تای مانگی دوانزه ی ۱۹۷۶ دا مه كینه یه كی چاپـی «هاید لبرك » مان پنی که یشت . هه رچه نده نه م و ماره یه ی گوفاره که مان به مه مه کینه

Peter Lerch. Forschungen über die Kurden und Die (1) Iranischen Nordchaldaër. St. Petersburg, 1857 - 1858.

نولی یه چاپ کرد ؛ که چی هه ندلی کهم و کورتنی له چابیدا ههر روی دا ، که ویش به هنری کنونتی و سوانی پیته کانمانه وه بتر ، به لام له و باوه زده داین که بهم زوانی هه نسه و ناته و اویانه ش پر ده که ینه و چاوه زوانی که بیشتنی هه ندلی مه کینه و تفاقی تری پیویست ده که ین و ده بی بهم زوانه پیمان بگه ن ، به تایبه تنی (ئینته رتایپ) بیکی نولی به پیتی کوردبیه وه که له رای یه ، بنی گومان فراوان کردن و نه هیشتنی کم و کورتی چاپخانه که مان یارمه تیه کی زورمان ده ده ن و کارمان ناسان ده که ن

کور و دهزگا زانستی و روشنبیریکانی ناوخو و دهرهوه:

له ژماره ی پیشوی گوفاری کوردا باسی نهوه کرابق ، که له ماوه ی چهند سالی رابقردودا کور توانی له نیو ده زگا زانستیکانی ناوخو و دهرهوه دا جیگه یه کی دیار بو خوی بکانه وه (۱۰۰). بی گومان هه و ل و ته قه لا و کوششمان نهوه یه ، که وا نهو په یوه ندییه تو ندتر و به هیزتر و فراوانتر بکه ین و نه نجامیش نهوه یه که لهم ماوه یهی دواییدا له گه ل ده زگا کوردییه کانی ناوخود اهاوکارتی و ناریکارتی په رهی سه ندوه و همروه ها له که ل ده زکا زانستیکانی ده ره وه دا په یوه ندیمان روژ به روژ

⁽۱۰) بزوانه: «گوڤاری کوّری زانیاری کورد»، بهرگی دوه،، بهشی پهکم، ل ۹، ل ۸۱۵ - ۸۰۱

وه رکرتنی چوار شوینی خوینندن (۱۱) له نه کادیمیه ی زانستنی سلاقیت و جگه له وه ش خه ریکی به ستنی په یوه ندییه له که آن نه کادیمیه ی زانستنی و لگارستاندا .

۱_ چالاکییه کی باش بو گه ژان به دوای کتیب و ده سنتوسی کوردتی و هی دیکهی سه و به کورددا بنویندر نی و له ناو ولات و دهره وه دا به گورجی مشوری بو بخور نی . بو ثهم مهبه سته کوو یه یه کورده به کوردی بو باریزگاکانی سلیمانی و هه ولیر و که که کورکوك و نهینوا نارد و له گه ل چه ند ثه ندامیکی کوو و که سانی دیکه دا لهم باره وه یان کولیی سه وه و هیوادارین به رهه میکی چاکان و کمی کور کونی .

۲_ کارگیزی کتیبخیانهی کور لهمهودا گوشهیه له بارهی گاگها و روداوی چاپهمه تی سهر به کوردهوه به شیوه یه کی هه تا سهر له گوفار مکه دا ناماده بکا .

۳_ و تار بلا گوفار له (۰۰) لاپه زه پتر نه بنی و مُحکمر پاهماوه شی هه بنی له دو جار زیاتر نه بنی .

٤_ وتاره کان له پنیش بزیاری بالاو کردنه و میاندا هه آل بسه نگیندر بین .

* * * • •

⁽۱۱) ئەو چوار شوڭپى خوڭپندنى كوردىيە بۇ مێژۇى كۆن و ئەدەبى كلاسىكتى و زمان (ھۆنەنىك) و فۆلكلۇرە .

ـ ملخص المقال ـ

خلاصة بمنجزات المجمع العلمى الكردى

د. عبدالرحمن معروف

بحلول شهر آذار من عام ١٩٧٤ استهل المجمع العلمي الكردي دورته الثلاثية الثانية بعد اختتام دورت الاولى حافلة عما أنجزه من احمال مثمرة.

وفى التقرير الآتى نستعرض بايجاز مجمل الاحمال التي انجزت منذ دورته الثانية حتى نهاية آذار من العام الجارى

الجلس:

استهل المجلس كالعادة دورته الثانية بمواصلة اجتماعاته كل اسبوع مرة ، أقر فيها كثيراً من الاعمال والامور العلمية والادارية المجمع ، وبخاصة فيما يتعلق بوضع المصطلحات واشتقاقها ، واكتشافها ، وانتقائها ونقلها وفق منهج علمي ، علاوة على تخير واشتقاق طائفة كبيرة من المصطلحات الاخرى في دورته الاولى منشورة على صفحات عبلة المجمع تباعاً وفي كتاب مستقل ايضاً .

ديوان رئاسة للجمع :

عقد ديوان رئاسة المجمع خلال هذه السنة (١٩) اجتماعاً وانجز المهمات الملقاة على ماتقه ، سيا اعداد الميزانية السنوية لعام ١٩٧٥ وعرضها على المجلس لمناقشتها .

لجات للجمع:

بناء على ما أقره المجلس بتاريخ ٩ / ١٠ / ١٩٧٤ تشكلت لجان المجمع على النحو الآتي :

- ١_ لجنة اللغة وعلومها .
- ٧_ لجنة البحث اللفوى .
- ٣_ لجنة الآداب والتراث .
- ٤_ لجنة العاوم الاجتماعية .
  - ٥_ لجنة القاموس.
- إلى الترجمة والتأليف والنشر .
- ٧_ لجنة العلوم الاقتصادية والقانونية .
  - لمنة الحضارة الاسلامية .
    - ٩_ لجنة المكتبة والمحلة.

نشاطات اللجان:

لقد اسهمت لجان المجمع في اعمالها بنشاط وقدم كل منها من العطاء ما يستحق التقدير.

واصلت لجنـة اللفـة وعلومها تحقيقاتها بحسب للنهج للقرر لها

من قبل المجمع وقد نشر في وهذا العدد من المجلة قسم من التحقيقات اللغوية التي انجزتها في السنين الماضية .

أما لجنة البحث اللغوي فقد وضعت منهجاً لدراسة اللغة الكردية من حيث (الفونتيك) و (المورفولوجيا) و (السينتاكس) ، انجزت من دراسة الفونتيك طرفاً مهماً تخص المصطلحات الضرورية والتحقيق في لهجات اللغة الكردية وتقسيماتها والتغيرات الصوتية فيها ، مع مقارنة بعضها ببعض من حيث (الفونتيك).

وان لجنة الآداب والتراث استطاعت أن تقوم بتسجيل بعض المواد الفولكلورية الكردية على الاشرطة ، وهي محفوظة في ارشيف المجمع لدراستها .

كما اقر المجمع من نشاطات هذه اللجنة نقل كتاب (التحفة المظفرية) لاوسكارمان من الحروف اللاتينية الى الحروف الكردية والمباشرة بطبعه.

اما لجنة القاموس فقد قدمت خلال هذا العام للزيد من التحقيقات والدراسات بشاً وضع القاموس الكردي ـ الكردي للوحد ، وهي مازالت عاكفة على العمل ، ونأمل ان يقدم في القريب العاجل بعض مفرداته .

وأما لجنة الترجمة والتأليف والنشر فقد أقر للجمع من نشاطاتها ترجمة بعض الكتب والابحاث القيمة من اللغات الفرنسية والالحانية والانجليزية والروسية والتركية ، ونقل البعض الآخر من الحروف الكردية المتداولة ، ونشر بعض نتاجات العلماء الاكراد التي مازالت مخطوطة كم تنشر بعد .

مطبوعات المجمع :

- ١- كتاب « التحقيق في عدد من أبحاث قواعد اللغة الكردية » .
  - ٢_ كتاب « للمبطلحات الادارية » .
- ٣_ كتاب « بمض الافكار الخاطئة حول اللغة الكردية وتاريخ
   الاكراد» .
  - ٤ كتاب « ماذا كتب عن اللغة الكردية » .
  - حي كتاب « باكورة من الدراسات الكردية » .
    - ٦_ المدد الثاني من المجلد الثاني « لمجلة المجمم » .
      - ٧_ كتاب « مصطلحات متنوعة » .
  - ٨ـ المجلد الثاني من كتاب « حاجى قادر كويى » .

الكتب للساعدة:

- ۱- وافق المجلس على مساعدة الاستاذ كيو الموكرياني مالياً على طبع
   قاموسه العربي ـ الكردي .
- ٢- وافق المجلس على مساعدة الشيخ محمد الخال مالياً على طبع الجزء
   الثالث من قاموسه الكردي ـ الكردي
- ٣_ وافق المجلس على رفع المساعدات المالية لطبع للؤلفات من (١٠)
   دنانير الى (٢٠) دينـارا ، على أن لا يزيد الحد الأعلى من المساعدات على (٥٠٠) دينار .

مكتبة المجمع:

ازدادت محتويات المكتبة من الـكتب خلال الدورة الثانية لرئاسة

ديوان المجمع ما يقارب من (٢٠٠٠) كتاب . ولن ندخر وسماً لاغنائها يالكتب والمخطوطات القيمة الأخرى ومن المطبوعات والمخطوطات التي وصلتنا عليها في الآونة الأخيرة:

- ۱- عجلة دونكى كيتى تازه (صوت العالم الحديث) (٦) أعداد.
   ٢- عجلة هاوار (الصرخة). الأعداد الكاملة للاعوام ١٩٣٧_١٩٤٣ ١٩٤٣ ١٩٤٣ مياد.
   ٣- عجلة هاوارى كورد (صرخة الكرد). العدد الاول الصادر في مياباد.
  - ٤- عجلة نيشتمان (الوطن) . العدد الاول الصادر في مهـــاباد .
- الخطوطات القيمة للشاعر الكردي الراحل الاستاذ
   عبدالله زيور ، بينها قاموس عربي كردي ، ومخطوطات شمرية
   ونثرية أخرى .
  - ٦- عدد من الكتب التي ألفها الاورپيون عن الاكراد ·
     ٢- تصوير كتابين لبيوتر لرخ باللغة الالمانية عن الاكراد .
    - ٨ تجليد عدد كبير من الصحف والمجلات والكتب .

مطبعة للجمسم

بالرغم من صغر مطبعة المجمع وقدمها فقد استطعنا ان ننجز بها اعمالاً كبيرة . ونسعى جاهدين لاستكال نواقصها ققد خصصنا لها في ميزانيتنا مبالغ لا بأس بها لتطويرها . وقد تسلمنا منذ كانون الاول من العام المنصرم ماكنة (هايدلبرك) الجديدة وطبعنا بها هذا العدد من مجلتنا ومن المنتظر ان تصلنا قريباً ماكنه انترتايب وبعض المكائن والآلات الطباعية الاخرى .

المجمع والجهات العلمية والثقافية في الداخل والخارج :

يسمى المجمع لمفاتحة اكاديمية العلوم السوڤيتية للحصول على اربعة مقاعد للدراسات الكردية ، وعقد العلاقات مع اكاديمية العلوم البلغارية للفرض نفســـه ا

من قرارات لجنة المكتبة والمجلة :

۱_ بذل اقصى الجهود للبحث عن الكتب والمخطوطات الكردية ، وغيرها بما يخس الاكراد داخل الوطن وخارجه . وقد أوفد لهذا الغرض بعض موظفي المجمع الى المحافظات ، السليمانية اربيل ، كركوك و بينوى ومن للؤمل الحصول على نتائج جيدة .

٢- اعداد ركن خاص بما ينشر حول الدراسات الكردية من
 قبل ادارة للكتبة ونشره في المجلة بصورة دورية .

٣_ ان لا يزيد عدد صفحات اي مقال ينشر في المجلة على (• •) صفحات .

٤ تقييم مقالات المجلة قبل نشرها ،

. . . . .

فۆنە ئىلئ بىيمان بۆ كىكا ؟

ئەنداى كارا: مەسعةد معەمەد

هدرچهند بابه تی (فزنه تیك) م نه كردوه به مهیدانی چالا كی خوم، به لام به بونه كه فهوه وه فونه تیك یه كیكه له باسه كانی سه به به به بونه كه فهوه وه فونه تیكه له باسه كانی سه به گاخوتنه وه بایی ئه وه نده ماف پییه وه هدیه له گوشه ی نیگای زمانی كوردییه وه سه بریس کی بكم وه یا ده ستیكی ره خنه هه لبوم له بیروز ایانه ی كه له كه ل راست حیسابی زمانی كورد تی و سروشتی ده نگه كان و بزوینه كان و بزگه كانی نا كو نجین ، ریسی ئه وه م لای كویر نا بینه وه داوا بكم له فونه تیب از زانه كانی كورد كه وا خویان رزگار كه ن له ته سه بوت بو بیروزای زانا كانی بیگانه كه رئسور)یان به رامبه رده ستور و ریبازه كانی فونه تیك و جوری ده کی و ده ریبازه كانی فونه تیك و جوری كه سروشت و تایبه تیم كانی له هی زمانی كورد تی دورن ، وه یا هه ده نوین به كه خوین باسی فونه تیك ده كه ن وه هامان له كه ل دانی باسی فونه تیك ده كه ن وه هامان له كه ل دانی باسی فونه تیك ده كه ن وه هامان له كه ل دانی باسی فونه تیك ده كه ن وه هامان له كه ل دانی باسی فونه تیك ده كه ن وه هامان له كه ل دا

د دولی و دك ئهومی بزیار و بیروزای زاناكانی فلونه تليكی ئهورويا بتربیته زاستی (تطبیقی _ مختبری) و قسهکانیان لهم مهیدانه دا روخنه و دەمەتەقە ھەڭنەكرىپىت . ئەم كوتەيە ھەرجەند يىر بىنى خۇھەڭدانەوەي خاوه نه کهی الیوه دلی له و روه وه که وا راده که یه نیت خسیری بتر بیته میرات کری فلانه تیک و زانسی زانا کانی فلانه تلاک و چ مافی من و توی به سهردوه نهماییت ، له که آل گهمه شدا بر مهبهسی کورت کردنهومی دممه ته ه کو ته که به راست دمگیزین و هیچ رمخنه پیکی لني ناگرين ، ئەوەش لە بىر خلامان دەبەينەوە كە زاناكانى فلانەتىك تا الساش له سهر شتیکی به کجاره کی ریك نه که و تون ، تا لهم حاله شدا رېم ھەيـــە بلېم : ئەي فۆنەتىك زانى كوردتى تۆ لە خوېندنەومى كتيبه كاني فلانه تيك هدر دوستوره كشتيبه كاني (زانست)ى فلانه تيك فیر بویت ، جارتی یه ک هه مکاوت نه هاویشتوه بی ناو کیر و کرفت و کیشه و بینه و بهرمی سروشت و تابیه تیه کانی ده نگ و بزگه و وشه و رستهو گوته و گرتن و رهها کردن و دیاردان و ژیر لیسو خستني الغاوتني كوردييهوه ههروهك خوليندني كتليبهكاني ريزماني بیکانه لهوه نده ت زاماتر ناکا که بیت بلّنی فلانه شـــت (Verb) و الموى تريش (noun) ه كه بهمه دا يه ك ميليمه تر نات باته ناو زمانى کوردییهوه و لهوانه دهبیت به (ظرف)ی کوردتی بُلْیسی (صفه) و به (ضمیر)ی کوردتی بلّیدی (حرف ربط) ، ههر وهماش خویندی كتيبه كانى فلانه تيك به عدرهبي وميا ثينگليزي وهيا .. ژاپلاني لهخلاوه

زانستنیک پیویستی پییان هه به مروف که نیگرای لیل بو ههرچی زانستی جیهان هه به نای کا به پسپور له هیدچ مهیدانتیکدا . به نمونه دولَّيْم ، كه تو سهليقهي شيعرت نه بق ههمتو ديواني كائينات له به ركهيت نایی به شاعیریکی هه لکه و تقری زیندو و هیا که زیهنی (ریاضی)ت نه بتو ههرچی دهستوری (ریاضیات) هه به له منیشکی خوتدا کومه ل بکهیت نابی به بلیمه ت لهم زانسته دا . لنی ها تویی و بلیمه تی و تاماده پیش نه به قسمی من و غهیری من پلیا که دلان و نه ده شسر لینه وه ، به لام هه ند الشكران هيچ چاولاكيان لني به سههتر ناچني . من دينتومه و تلاش دیتوته نهخویندهواریکی دل هلاشیار مامله تی ههزاران دیناری کردوه به کزین و فروشتن و قهرز و سهلهم بنی نهوه یهك هه لهی تنیدا كردېنی، کھے۔ قوتابینے کی زمین کو ہری ریازیات نهیزانیوه ثهو قهرزمی بلا باوکی و در ده گریمته و ۱ کام خانه ی ده فته ری دوکانه که ی تومار بکات و بیخاته بهر کام یه کیك له چوار (عملیة)ی حیسابهوه ههر لهبیرمه کاتیك له بولی پینجهمی سهره تایی دهستهان کرد به خونیندنی (قواعدی عهره بی) قوتابی وههامان تیدا بو ده ی گوت (کتب) ئیسمی موراضیعه ، هی و هاشمان هه بتر هه لهی ماملاستای راست د کرده وه له خسو لیندنه و ه دا . مه لا کانی کورد له زور به ی عهره به کان پتر شارهزای (قواعد اللغة العربية) وصرف و نحوی عهرهبین و تبییاندا هه به کتیبی داناوه لهسه ، نهو (قواعد)ه به لام ره نگه به کیکیان نه تو اننی هه نگاو پیك باو پیژانی باز ناو ریزمان و هیا فاز نه تیكی كوردتی

ههرچهند زیرهکیش بنی چونکه جارنی ختری نهداوه ته وردبترنهوه له تایبه تیه کانی زمانی کوردتی .

هیسیج مؤر مهبینه یه کیك لهوانهی خو به زانای فلانه تیك داده نین و له بارموه به ده توسن ، ته ویش له ته ک سروشت و تاییه تیه کانی دهنگه کانی کوردی و ها ئه و مهلایه وابنی و بهقه ده ر نه و تنییدا کو پرهوار بنی به لام یشت تهستوره مهوه که زانسیتی فلانه تیك جارای له نیو کورداندا زور باوی نهستاندوه و کتیبه کانی سهر به فونه تیك به نیویاندا بلاؤ نه بوتهوه ، جا ئه گهر قهله نده ريد کي دل سدوز بو زماني کوردتي للى بەدەنىك ھات وگوتى فلانە فەرمتودەت لەكەل زمانى كوردتى ريك نا کهوای لیمی سور هه لگهزای و بذی تلا و فلانه تیك كوجا مهرحها ! چوزانی فلانه پروفیسور و فیسار دکتور له بارمی فونه تیکهوه چییان گُوتوه ؟ خو ئەومى راستى بىنى رەنگە چ رەخنەينىك نەيەتە ســـەر گوتهی تُهوان پسپور و پروفیسورانه ، بهلام راست کردنی تُهوان له خلاوه نابیته شهناعه تکار بلا هه لهی فلانه تیك زانان له باسی فلانه تیكی كوردتىدا . ئەوان زانايانە ھەرچى دەبن باببن ، پايەى وان نابېتە لەمپەر له ييش من وميا قوتابييكي تري كورد لهوهدا كه بزانين فلأنه دهستوري فلانه تیك به هه له بهسه ر فلانه دمنگ و بزگهی تاخاوتنی كوردتى دا (تطبیق) کراوه. ههروه که هلاشمان به دهستقره کانی ریزمان دهشکنی و دەزانىن ئاخىــو بىروزاى زانايېكى رۆۋاوا وەيا رۆۋھەلات لە بارەي بهشه کانی تاخاوتنهوه بن زمانی کوردتی دهست دهدا یا دهست نادا ،

ههروههاش هنوشمان به قسهی پسپنوره کانی فنونه تیك ده شکنی و لیمان دهوه شینته و تنیبگهین ئایا قسه کانیان له گهل راستی دا ده گونجین یاخود پیویستیان به راست کردنه وه هه به که راستیش بون ئایا فنونه تیك زانیکی کورد به دروستی له کاریان دیننی وه یا نابه له دانه

من لهودش زیاتر ده توانم لهستهر ردخنه کرتن و بهجواب هاتنی خلام و هیودك خلام بیكهمهود :

یه پروفیسور و پسپوری بیگانه نیه به قهده کوردیکی وه که من له سروشتی ده نگه کانی ناخاوتنی کوردتی بگان و له تهرکیبی ناوه کی زمانی کوردتی شاره زا بی . فونه تیك زانیکی زیره کی کورد ده توانی گهوره ترین زانای روزاوا به سه هتر ببا له هاست سروشت و تاببه تیه کانی فونه تیك وه یا چه ند و چونی ریزمانی کوردتی به لام ناتوانی به ناسانی من وه یا قوتابید کی کوردی وه که من هه ل فریویمنی به تعلیلی چهوت و چسویم ده کی ده لی مسن وه یا یه کید کی تری وه که من ناتوانی له هجه ی فونه تیك زانه نه دیتونی له هجه ی ناوچه یی چه ندین هوزی کورد که نه و فونه تیك زانه نه دیتونی نه بیستونی ناوچه یی چه ندین هوزی کورد که نه و فونه تیك زانه نه دیتونی نه بیستونی ناوچه یی چه ندین هوزی کورد که نه و فونه تیك زانه نه دیتونی نه بیستونی ناوچه یی چه ندین هوزی کورد که نه و فونه تیك زانه نه دیتونی نه بیستونی ناوچه یی چه ندین هوزی کورد که نه و فونه تیك زانه نه دیتونی نه بیستونی ناوچه یی چه ندین هوزی کورد که نه و فونه تیك زانه نه دیتونی نه بیستونی ناوچه یی چه ندین هوزی کورد که نه و فونه تیك زانه نه دیتونی نه بیستونی ناوچه یی چه ندین هوزی کورد که نه و فونه تیك زانه نه دیتونی نه بیستونی ناوچه یی چه ندین هوزی کورد که نه و فونه تیك زانه نه دیتونی نه بیستونی ناوچه یی چه ندین هوزی کورد که نه و فونه تیك زانه نه دیتونی نه بیستونی ناوچه یی چه نه بیستونی ناوچه یا به که نه بیستونی ناوچه یا به دیتونه تی ناو به ناو به بی ناو به ناو به ناو به ناو به ناو به ناو بی بی ناو به نا

هه مق خونینده واریک ده توانی له ماوه بینکی مناسبدا بزانی مه به به به (منورفیم و فنونیم و سینتاکس و فنونه تیک و .. هتاد) به لام زاناییکی گهوروپا یه کجار دره نگ ده زانی هستوزی مه نگور لای قه له و چه ند جار هیندی هی سلیمانی قه له و ده رده بولی که چی خه لقی شه قلاوه لامه قه له و ه که و که ی والله ، والله) ده که نامه به لامه

لاوازه عاده تیه کهی (لاکه ، ملوانکه) ، هلازی تُه و تلاش هه یه له نیّوانی رانیه و رهواندزدا که سویمندی (نفی) ده خوا له جیاتی (ناوالله) د الله (ناوه ی) هسه و هه تا خلای له ته رکی لامه قه له وه کهی (الله) بدزیم ته و ه

خولینه ربالیم به سه هتو نه چنی له وه ی له م گوتاره دا ده ی لایم ده رباره ی ستودی فلا نه تیك : من نالایم زانستی فلا نه تیك پیویست نیه بلا زانای فلا نه تیك که ده یه ولای تلاژینه وه له و مهیدانه دا بكات هه روه ك نالایم زانینی ریزمان پیویست نیه بلا زانای ریزمان و لیک لالینه وه كانی ، من ده مه ولای بایم زانستی فلا نه تیك به س نیه بلا زانینی سروشت و چلانه تی و تاییه تی ده نگه كانی ثاخاوتن ، له كورد تی بی یا له زمانیكی تر ، یه كیك كه زانستی فلا نه تیكی زانی ، جارای ، هم و فلا نه تیك ده زانی و به س . كه س به ته نها زانینی ده ستور و زاراوه كانی زانستی فلا نه تیك ناچیته ناو رایه له كانی ثاخاوتن وه یا شاره زای پیكداتیه لاینی تار و پلایه كانی بیت . خرمایه تی و دوایه تی نیوان ده نگه كانی ثاخاوتن كاری كه تا بایی جو دایه له و مه علومانه بی ته ره فه سارد و سره ی كه له زانستی فلا نه تیكه وه په یدا ده بی .

فلانه تیك زانیك که دلای و پیمان ده لای ده نگسی (د) له فلانه شهدینی پتوکهوه به هاوکارتی زمان بهیدا ده بی ، به مه دا قسه پیکی کردوه که لایك له پیش نه و دا کو تراوه ، نه که ر نهشی کو تبا له خلامانه وه ده مان توانی بی زانین ، که ده شهرانین هیسیج ستودید کمان له و ه دا

وه رنه گرتوه ده نگی (د)یش به خلای و ههمتر جلاره کانی هـــه ئەرە دەبى كە ھەيە با فلانەتىكىزان بانى لە مەلاشوھوھ وھا لە لترتەوھ وهيا له دؤكه لُـكيشي سهماوه رهوه دهر دينت . به لين ده بني يزانين ده نگه كان له کوپوه دمردین و چون دمردین ، رهنگه لهمهشدا زانهای (وظائف الاعضاء) له فلانه تيكزان باشتر سهره دورتي بكات و نيشان ییککنی ، به لام زانینه که خوی له خالای دا تهمرازیکی بنی تهرهفه (عاید)، تا دهکویته دهستی به لهدیکی زیره کی شارهزا به پهناو پەسپودكانى ئاخاوتنى سىدرلەبەرى مىللەتنىك ، وديا بەشسى زۆرى له هجه کانی . که پیمگوترا ده نگی (د) له فلانه شویین و به فسلانه چونه تی دهرده برخی ، چاوه نوز ده کهم پیشم بگو ترخی ده نگی (د)ی کوردتی وهك هی ثبنگلیزی نیه و کورد ثهم دهنگه وهك عهرهب دهر دهبری با عهرهب سامیس بن و نینگلیزیش ناری . به دوا نهم راستییه سهره تاییه دا دهمه و می ههمتر نهو تایبه تیانه شم پی بگو تر کی ل. ه بارمی ده نکی (د)ی کوردبیه وه که له جنگهی خیری دا شهم گوتارهم لییهوه دهدویی . فلانه تیك زانیکی كورد كه هات و گویی (د) لەفلانە شوېنەوە دەردەبرى لەسىدريەتى بلى ئەم راسىتىيەم (ئەگەر راست بنى) لە فلانە سەرجاوم و فىلانە كتىببەو، وەرگرتوم تاکو گومانی خلادپهسندی و دهست بهسهر شتدا گرتنی للی نهکرایی رەنگە دواى ئەمانە ھەمتزيان ، ئەو ئىجتىمالە ھــەر بىمىنىيتەوە كە وا هەندىنك وەيا بەشىيكى زۇر لەو بىرورايانەش ھەللە بن سىلەيرى،

سلیمانی دا نهجترین که جه ند له نه شله (د)ی ناسایی کوردتی لاداوه و جِوْن به پیری دراوسییه تی له که ل ده نگی تردا نهوید م ده نگه کهی ده کوریت وه او مهومی که به دوا ده نکی (ن)دا بیست وه یاخود که ده کوری به ده نکی (که) و هنری نهم کورانه چیــه و نه بجامی چیه ۱۱ فلانه تیك زان ده بنی پنیم بلّـنی ده نـكی ته و تلا هه یه ده شنی له دوَ شولانی جوداوه دهربیزلات وهك ده نكی (خ) كه هـه لده كرنی بهرهژور ببریت بو لای قورکه ، دهشتو انرنی له لیوان نیزیك خریمتهوه بۆ لاي مەلأشق ، واته له ھەردۇ لاى شىوينى دەنگى (ق)،وه دەربېزېت . كه ئەمەشى كوت پېويسته بەدوا ئەنجامى ئەم تايبەتيەى دەنكى (خ) بكەوىلى بەلكو لە رىسى ئەمەو، بىكاتە تىلىلى ھەندىك له و گوردانه ی که به سب در به شیک له و شبه کانی کوردی دا دینت له لهمجه يني که وه بنز له هجه ينيکي تر ، وهيا ههر ديارده ينيکي تر بني که له ئەنجامى للإكلالينەوەدا پىيى دەگات .

وما عدره بينك كه قسه دمكا وميا ده نوستي لهسب در ثهوه راناوه سيتني فزنه تیك زانیك پیسى بلنى هز كابرا شهم ده نگهى (م) كه دركاندت وميا نوسييت له لوتهومي دەربېنه نهك له لېيو ، چونکه کابرا له خلاوه بنی ماملاستا دهنگی (م) دهردهبزلیت . زانستی فلانه تیکیش چ ستودلالي که ورهی پني ناکات به و مدا که بکو تر لي ده نکي (ه) له ژؤرؤی دهنگی (ح)موه دەردېت . رەنگه چ زەرەرېكىش رۇ نەدا ئەگەر بە ھەللە بگوترىي (ح) لە ژۇرۇي (ھ)موھ دەردىنت ، خــلا دەزانىن زمان ھەيە دەنكى (ح)ى تىدا نيە ھى واش ھەيــە (ھ)ى تیدا نیه ، زمانی تریش هه یه هدرد و ده نکی (ح ، ه)ی تیدا نیه تاكـټو جێـگهى راست وەيا جەوت بۆ دەرھاتنى ئەو دەنگانەي تێيدا ديار بخريت . مەبەسىم ئەوەيە بلايم ھەرچەند دەست نيشان كردنى حيكهى راستهقينهى دونگهكان يهكيكه له فهرمانهكاني فلانهتيك ، بهلام ئهم دلازینهوه و دهست نیشان کردنه خلای له خلای دا سیتودی نابني ئەگەر زانىنى ترى لىن نەكەرىتەرە ، وەك ئەرەي وىندى پىتەكانى (ابجدیة) بنتوسرلی بهلام وشه و رستهی پنی رلاك نهخرلی .. رهنگه فزنه تیك زان هه بی بانی زانستی فزنه تیك به نده به دیار خستنی جیدگه ی ئەو دەنگانە ، بەلام ئەرەي لىمان مەعلىرمە ئەرەيە كە ئىمە دەتوانىن له کوتهی فلانه تیكزان و باسه کانی فلانه تیك بگهین بنی تهومی بنیمان بگو تر لی ده نکی (ق) له عهره بی دا به حهر فلیکی (قلقلة) ده ژمایرر لی ، وميا دهنگي (ح) له ههندي زماندا دهكري به (ه) وميا رؤسهكان

ده نگی (ث) ده که ن به (ف) . سهر ه رای گهم کهم بایه خیه ی دیار کردنی حدگهی ده ریزینی ده نگه کان ده بنی نهوه ش یزانین فلونه تیك زانی نه و تلو هـه په تهوهنده به سـه ه و ده چنی له باوه زه کانی ده رباره ی شــونینی دەرېزىنى دەنگەكان ، باشتر ئەوەيە ھەر لىيان بە دەنگ نەيتى جونكە ر منگه به قهدمر كـ لالهواريك تيياندا به هه له بچني ، دواى به هـ ه له چۇنىشى ئەرەندە لە خۇي بىخەبەر بىي بەقەدەر يىغەمبەرىك شانازى به خلای و هه له کانی بکات . من نوسه ری نهوت لام دیدوه گوتوه آی فلانه دونكي الويستا هور خلايه في كه اليستا له كوردتي دا بهكار ديت نهك له خارسي . لهمه دا وا دهرده كه ولى تمه و توسهره به ريكوردهر ده نگه که ی له ناو پستاوه بر به جنی ماوه نه کینا چون ده شی له سه د بهردی روقی بنی به لکه و ئیسیاتهوه ئهم داوایه پر جورئهته وا به السانی دور بنزدریت ? که داوای بنی به لگه بنز کوردین اوا بنزچی بې فارسېك نەلوىچى ؟ كنى دەتوابنى مەنىي فارسېك بكا لەوەدا كە بلنى ههمان دهنگی ئاویستا خریه ی بلاته فلانه دهنگی فارسی نهك کوردتی ؟ ثمم وشکه مهله به ناو حهوزی یز دمعوای بنی به لکهدا بغ ههمتر كهسنيك ودك يهكه : وشكه مهلهيه و بـــهس ، نه هيچى تني ده چني و نه هيچي لني پٽيك دٽيت .

لهم تنی بینیهوه ۱ ده کهم به م بزیاره : ههریه کیل له گیمه خهریکی توژینه وه بین له باره ی کوردهوه چ له رؤی فنزنه تیکی کوردییهوه بیت چ له رؤی زیرمانه وه چ له رؤی میژو و

ئەدەب و فۇلكىللار . موھ بىلى، يېويستېكى ئەخلاق بەسەر شانەومپە له و خەربىك بتونەيدا كە دەبىتى ملكەچ كا بۆ راستى . ناشتى بە ھىيچ کلــروخيك الروزوي خوى مهخه مهر بيني و تيكه ل به توژينه و ه كي بكا . ده بنی نمایشت و خلا هه لدانه وه به لاوه بنتی . به و پنیه ده بنی چاومان بلا ههمتر راستيينك بكهينهوه، ههر كاتيكيش ههلهييكي خومان دوزيهوه ومیاخود یه کیلی به خیری خوی بومانی دوزیهوه دمرحال لیمی بسملیمنین نه کورده غیره تی عان کرنی ، چونکه نه که ر وا نه که ین و ستور بین لهسه و هه له ته بجامي زور ناقولاني لني ده كاويته وه وه تهوهي كه نیگامان لیّل دمکا نه که همر له و بابه ته هه له یعی که لهسه ری سیور بون به لکو له هه مق گهو باسانه ی که به و موه به ستراونه و م دور مهبینه ینیداگرتن و کوردهغیره تی بمانبا بز نهخوشی نهفسی تهوتلا چ يېو دندتي په روشنېيرتي و خولېنده وارتي و فلانه تيك و زانسته و ه نه ېيي . خَوْ كُرْتَن به سَوْر بَوْن لهســـه و هَهُلُه له تُهُجُامِدا وامان بهو خوه رادیّننی که ههســـتی بهخــرنازینی تیدا بـکهنن و ورده ورده دهماری من له موناقهشهدا كهســـــي وههام ديوه يـني به ينيي بهردهوام بوني لهسهر هه له روَى گهشتر و چاوى پرشنگدارتر بوه تاكتو واي لاي هاتوه گەيشتىزتە رادەي خىزلەبىركردن ، ئىتر بىنىيەروا لە :كاويىك دەسىتى بهسهر رایه راسته که داگرتوه و گوتوشیه تی بزان بیروباو ه زه کهی من چەند راستە!! لە خولاندنەودى روۋانەشىمدا دىتتومە چ جىلارە

دَلْ کُەرى بـهکار هاتوه له لايەن ئـهوهى رەخنەى لىىگىراوه . دەبىي ئىيمە لەو حالانەدا بەخلامان بولىرىن .

به نیسبهت تؤژینهوه له بابهته کانی کوردییهوه ، خهتهری سور بون لهسهر هه له لهوهوه دلات کهوا کوردی هه ژار تا ثلاستا چی وای بلا ساغ نه کراوه تهوه قه واره یلالی گهوتلای هه بی به گاسانی بلیته مانیعی پهرهسه ندنی هه له بیروز ایاندا: گیمه لهسه ره تای هه مو بابه تلالی رلاشد نبیری کوردین ، وه که میله تانی تر نسین خهرمانی رلاشنبیری راست و پوختمان دهستوراتی نهوه نده پتهو و هیژای بلا پهیدا کردبین که هه له ی من و تلا نه توانی بهرامبه ریان بوهستی وه یا ده ستورایی به دامبه ریان بوهستی وه یا

مامنوستاینگی عهره وه وا گینگلیز که له نقسیندا هه له ینیکی ریزمانی وه وا میزویی کرد چه ندین کتیب و نقسراوی کنون و نولی لیسی به ده نک دین و راستی ده که نهوه. ده توانم بالیم له نیو میله تیکی پیشکه و تقردا نقسه ر ناویر بی هه له بکا له ترسسی ریسوا بقن باری روشنبیرتی کورد وه ها نیه : له زور به ی مهیدانه کانی روشنبیرتی کورد تی دا ، گهگه ر نقسه ر لفاویک نه خانه زاری خامه ی که له ساتمه و هه لانی بهاریزی ، ده توانی به که یغی خوی شتی غه له ت بنقسی و که سیش لیسی به ده ناکی نه ینی ، به نمونه ده لیم چه نامه ی (گهمین گافی به پیشه و هو ندیله م له باره ی (گهمین گافی به پیشه و می کورد ته باسیکی قوت و قوندیله م له باره ی (گهمین گافا به پیشه و کورته باسیکی قوت و قوندیله م له باره ی (گهمین گافا به خته ر) خوینده وه و دریم وه ها سه یری نید دا بق هه ر ده نگوت

نوسه ره کدی هایش و گایشی خه لقی ینی تاقیی ده کاته وه : نوسرا بتو له مهجلیسی تهمین ناغادا شاعیری وه ک حاجی قادر و که یغی و شــــــــــخ رهزا و نالی تاماده دمبتون کس نه هات بلنی کاتیك نالی کوردستانی عیراقی بهرهو حهج و شام و تهستهمبردل جنی هیشت جارای تهمین النا مندالْليكي چەند سالى بوه ، ھەر ناشنى ئەمين ئاغا چاوى ب نالی کهوتبنی . من که نترسینه کهم خونیندهوه بهدهست خلام نه بتر گوتم ده بق انوسه ر (أبو انواس)یش بلا مهجلیسه که بخواز لاته وه دو سلی قسه ی خلاشی تلیدا بکات. نهم تهرزه گوته یهی بنی سهر و پنی له نلیو میلله تی پېشکهوتتودا جېيى نابېتهوه . نهك هــهر جېيى نابېتهوه و بهس ، ئەومى راستى بى نۆسەرى وەھا پيادە و ھەرزەكار يەك گۆشسەى ر زژ نامه و گزفاری دوست ناکونی ههای مهایق تلیدا بنوسیی . چ خاو من روز نامه و گوفاریک ثاماده نیه به به رتیلیش ناوی خوی و روژنامه کهی بززینتی به بلاو کردنه و می بابه تی و مها بنی نرخ و قریزك . له نیو گیمه دا که تیمکان هه یه شیستی و ها ساده و بهسه زمان بــالاو بكريتهوه لهوهوه دلى كه هيچ ســـهرچاوهى لنى ســـهلينراو نيــه به یه کترنه که پشتن و یه کترنه دیتنی نه ختم و نالی سه پاند بنی . تۆژىنەو. لە تايبەتى ژيانى ئەختەر و نالى، يا ھى تىكىزاى رۆژگاريان ، زهرف و زهمانی راسته قینهی هیچ کاملاکیانی ساغ نه کردنو ته وه تاکیق توســـه وان له خلایانه وه حایتولی کالاکردنه وه یان به یه که و ه زەمانىكدا ناوېۋن . بزوا دەكەم خوېنەرى مادەتى كەيفىشىكى بەو

تهرزه مهجلیسه گهرم و گوزهی حاجی و نالی و شنیخ رهزا و کهیغی بیننه بی ه چ مانیمیکیشی نه بی لهوهدا شاعیری دیکهش تهشریف بیننه ناو مهجلیسه که و کوزی تهده ب و نوکته و له تیفه گهرمتر بکهن.

دیسانهوه به نمتونهی رؤن کردنهوهی مهبهست ده لیم ، من که له نیو چار دیوارهی ژوری خومدا کوتم مهنگوزایه تی بو کاتی ثاینــده (مضارع) ریژهی و هها و وهها بهکار دینن هیسیج سهرچاو ه پیک نوسراو نیه گوته کهم ردت کانهوه و هه له کهم الشکرا کات ، کهسیش ئهو ئەركە ناداتە بەر خۇي بچىتە نىو مەنگوردان و راستى و ھەلەيى گوته کهی من پی بکه و لای . گریمان شار ه زاینیکی له هجه می مه نگور دان غەڭەتەكەي منى ئاشكراكرد ، ئەوساش دەتوانىم پىي داگرم لەســـەر هه لوهستی خوم و بلیم من راستم و ثهو هه له ، ههرچی پیشــم باوهر ناکا با بزوا و پی پیولی _ وهك گوته کهی مهلای مهشتور _ . به دور مهزانه هه له یدِکی که من و تلا تهمزلا بی خه ینه ناو نوسینه و ه سبهى دور ببيته سهرچاومى الإحكولينهوه چونكه رهنگه ئهو نوسينه به نیسبهت دو از و و کرد کی نزیکه و م تاکه سهرچاوه بنی له و مهیدانه دا . چ شەرمى ناولى ، وشەي (بەروار)كە لە لايەن زۆر كەســەو. لــە جیاتی (تأریخ)ی کاغەز و نوسراو بەكار دېت له ھەلەبېر كى يەكجار سەيرەوە بەيدا بوه ، كە ئەمە رۇداوەكەيەتى : بيـــاولاك لە دلاــى (بهرواری)یهوه کاغهزیمك بو یه کید کی تو ده توسی ، له کرتایی قسه کانی دا ناوی شــو نینه کهی خـوی (بهرواری) و روژی کاغـهز

توسینه کهی به سه یه که وه ده نتوستی به م جوره ی وا لیره دا بوتی دو باره ده که مه وه :

ئیمزا بهرواری ۲ / ۹ / - ۱۹ ف**لا**ن

ئیتر ئهم (بهرواری) یه بق به (بهروار) چونکه وا زانرا پیتی (ی) کوتایی وشهی (بهرواری) ئهمرازی (اضافه)یه و تاکه وشدی (بهروار) به واتای (تأریخ) ه. دور نابینم ههر بهم شیوهیهش چوبیته ناو ههندیک له فهرههنگه کانی کوردتی .

گهمه نمونهی گاسانی و ته دهستی سه پاندنی هه له یه سه به خویدنده وارتی کوردتی دا ، له وانه یشه قسه کهی که من لیره دا به تم کرد خوی نه گربی له بهر تین و تاوی ئه و هه له یهی که بوه به میروو وه یا به چکهی میروو . ده وجا که هه له بتو به سه رچاوه بو خوت لیك ده وه چه ند ئه رك و عه زایی ده و کی تا هه له بتونی ساغ ده کریم ته و مسه و بایه خهی یی در اوه له توسین و توژینه و هدا ده سریم ته وه .

زانایایی گهم سهردهمه ده تو آن خو بیار پزن له هه له کردن له خوینند نه وی توسراویکی گارکایالزجی کون چونکه نتوسینه کونه که ههر گهوه یه در گهوه یه زانراوه و وینه کهی گاشنا بوه له بهر چاوی میژوناسان و چ بهرگینکی تر له بهر ناکا ، به لام گهو زانایا به ناتوانن خویان بیار پزن له هه له ییک که نتوسه رینکی گهمزوی کورد پییان ده کات . گهو زانایا نه

ریمیان نیه ههمتر هه له بیک له نوسینه کانماندا بدوزنه و چونکه زور به ی گه و شیانه که هه له یان تیدا ده کرنی ده سیتورای قه رارداده ی بلاو کرایه و میان نیه تاکو هه له و راستی پنی بناسر پیته و . خلات ده زانی و ده بینی زانای گه و روپایی له خلات و که سانی و ه له خلات پرسیاران ده کا و و هرامان و ه رده کریمیه و به ده بیه ت گه و چشته ده نوسینه و راستی دو اتریش که نوسینه کهی ده خوینیمیه و هممان گوته ی غه له ت و راستی که بیستوه ی دینه و ه به ر چاوت .

من مهبهسم نهوه نیه بهم گوته بهم داوا بکهم له نوسه را را برین له نوسه را بریشه وه له نوسینی دیکه مدا گوتومه نابتی ترسی هه له کردن و به سه هوچون له نوسینمان بوه ستینتی ، نهوه ی لیره دا مهبه به شتیکی تره و هه قی ته واویشم تییدا هه ی نابتی بین باك بین له هه له کردن ، وه یا که هه له مان کرد سو ك به سه ری دا تیپه دین و چاوی لتی بنوقینین ، پیویسته له ته ك راستی دا خومان له بیر که بن به تایبه بی که نه و راستییه پیوه ندتی به روشنیری سه را به کوردییه وه هه بین ، با خصوص نه و جوره روشنیریهی هیشتا ناشنا و په ره سه نه و خوینه راندا چونکه له وی دا هه له کردن یه کجار دره کی چاوی سه را به که و خوینه راندا چونکه له وی دا هه له کردن یه کجار دره کیشین و به نه و خامه ی دره کی چاوی سه را به که و خوی ده بین ده به بین ده بین دی بین ده بین در بی

دهبینی ، خولینه ری بهریز ، نولی بی و تازه بی خهریك بونمان به باسی روشنبیرییه و چون له ته سلی باسه کهم لاده دا بنر ناو رهخنه و نازه دایی ،

له حالایکدا من دهمهولی چراییک هه لکهم له بهر هه کاوی نهو که سانه ی خلایان به فلانه نیکی کوردییه و خهریک ده که ن . له که ل نهم عوزره ش ، ده بی نه وه ملایم ره خنه و نالاه زایی دل سلازانه ش کرد شهو قایلی ههر داولاون بلا ده ور و پشتی خلایان ههرچه ند دوریس نه لاوا نه و شهوقه . نه وه ی راستی بی مه به سم له م نوسینه دا ، سهره لاای چه ند تی بینی کشتی و ره خنه ی که لایره به پیشه وه ده وریان هه لاتم یا لایره به دواوه بینه بهر خشکه ی قه لسم ، دو تی بینی تری یه که از بنجییه که ناشتی له تلاژینه وه ی فلانه تیکی کوردتی دا له بی بیکمی و ویا پشت کولی بخرین و تی بینی تری به که میان ناملاژگارییه هی دوه میان له جه رکهی فلانه تیکی کوردییه وه هه فی ده ستایی .

گاملاژگاریه که م بلا فلانه تیك زایی کورد گهوه یه که ناشتی له ناو چار دیواره ی ژورلاکی به غلانه به خدادا بزیار بدرلی فلانه عه شدره ده وروبه ری سنه وه یا دانیشتوانی فلانه شاری کوردستانی تورکیا وه ها و وه ها ده گاخیون و ده نگه کان به م شیوه یه ده رده بزن کاری فلانه تیك زانی کورد له دیاردانی جدری ده کی و بزگه ی ثاخاوتنی کورد تی وه کی شاخاوتنی کورد تی وه کی شاخاوتنی را به ردی ره شید)ه وه کورک بو بر ماوه ی ۲۰ سال و بن هوه ی دمسر) وه یا (شید) ببینتی نوسینی هیرلاگلینی لیک دایه وه و مهلی هیننا . شامپلیلان له فره نسه با وه یا له (طنطا و قاهره و دمیاط) با فه رقید کی نه ده کرد چونکه گه و به دیار نوسینی که وه چه قی بو که به سه رو می در در چونکه گه و به دیار نوسینی که وه چه قی بو که به سه رو در در در در که در در چونکه گه و به دیار نوسینی که وه چه قی بو که به سه رو در در در در در در که در که در در در در که دیار نوسینی که در در حونکه گه و به دیار نوسینی که در جونکه که و به دیار نوسینی که در جونکه که در به دیار نوسینی که در در حونکه که و به دیار نوسینی که در خونکه که و به دیار نوسینی که در که که در که که در که در

بەردەومىد نەك وتورىيۇنىك كە لە دەمى خەلقى ئەمرىزى مصىرەوم دەردىيت . فلانەتىكزانى كورد كە بە تىكىزايى قىسىــە لە دەگ و برکه بکا وهك ئهوه نيه باسي شيوه تاخاوتني هنزي زهنگهنه بسکا . تىبردنى تايبەتى لەھجەينك لە ناو تلاكزاى باسىمكانى فلانەتىكدا فَتُلْلِاكُهُ لَهُ زَانِسَتُهُ لَا دُمُرُنِي وَ بِهِسَهُ هَوَيْرُ دَنِيْكِي نُهُو كُسَانِهُ شَهِ كَهُ د، انه و کې به وردتي له زماني کوردتي و له هجه خورخور ه کاني نگه ن با گەوە ھەر نەڭيم كە لە دۇرەوە باس كردنى شتيك وەك ئەومى كە له نزیکهوه یشکنینهوهی تیدا کرایی، رانواندنیکی ههند ههرزانه له هیچ مرز قدیکی بهریز ناوه شنیتهوه چ جایی له زانایان . به چـاوی خلامان دهبینین زاناکانی زمان ، ههندلای جاریش قوتایی فلیرگهکانی زمان ، له ئەوروپاوە بە ئەرك و خەرجىي خۇيان سەفەر دەكەن بۇ نىلو جهرگهی دهشت و کیپوی کهم ثاوهدانی بنی تُوتیل و موتیلی کوردستان تا بتوانن به گولایی خویان ببیهن و به چاوی خویان ببینن . گلمهی کورد که له مالّی خومانین و خهربکی زمان و روشنبیرتی کوردین ، دهبتی چهند ههندی تُهورویایی ماندوَ بین له هـاتوچر کردن و به دواگهزاندا ! چ رەوا نابينم فۆنەتىكزان داوا بكا نىتونەي ئاخاوتنى ههمتر لههجه پیکی کوردتی به پیمی خلای بیته بهر دهمیهوه له ژؤره کـ ندیشن داره کهی تاکو لهیشت میزه یان و مه خه لیه که یه وه مه هاره ت و یسینزی خوی لنی بهکار بیننی ، ٹهگهر چ مهھاردت و پسپنزییسکی هه بنی . که تُهم گهشت و گهزانه نهکرنی و تنیخزانی ناو چاردیوارمی

وری به غدا بنگه ی کار کردن بنی ، ده بنی زانای فلانه تیك هـه ر به جار بی هه مـق مه بللاـکی خلاهه گذانه و داننی و زلار به (تواضع)ه وه خواهشتی چاو پلاشین بكا له خولانه ری کورد به رامبه ر ئه مه مق که و که سرییه ی که وا ، بنی گومان ، له کاری دوره په رلازدا په یدا ده بنی . به لی ده زایم بلا هه مق که س نالولی که شکلالی ده رولاشانه له مل کات و دلی به دلی به شولان کو کردنه وه ی نمونه ی ناخاو تندا بگه ترایی ، به لام نه اینه ای عوز ر هاینانه وه و به خلادا نه وه یه تاییه تی که هانا ببرای ته به ر گه شت و گه ترانی بایگانه .

من نالایم سود و مرنه گیر می له و کتیبانه ی که بیگانه بومانی به رهه م دینن له مهیدانی (کوردولاجی) دا چونکه نه مسه زوره رله خودانیکه چی له جیگه شین نابیته وه ، هه ندی بارانیش هسه رجیی پر نابیته وه چونکه هه رئه و به رهه مانه هه ن که له و کتیبانه دا چه نگ ده که ون ، به لام سود و زوره رئه م راستییه ناگوردن که وا عه به بود کورد نه رکی به دواداگه زان له با به تی کورده وارخی به جی بهیانی بود نه وروپایی ، خوشی هه لگری بو نه و ده مه ی به رهه ی نه رك و عه زایی نه وروپاییه که به حازرتی بیته به رده ستانی ، نه که رستوری نه ده م نه به زاند بنی ، ده لایم جیری شه می مسه رجاوه ی باسه که شی باسی شیوه ناخاوتنی هو زه کانی کورد بکا ، سه رجاوه ی باسه که شی

پێے ناوکی چی تر من به دوای تُهم تلیبینییه بکهوم ، ههمتو

خولینه رلایکی کورد ده توانی له خلاوه به دوای بکه ولی و راگه یاند نه کانی اللی و هرکرلی .

تنی بینیه کهی دیکهم که پنیوه ندتی (موضوعی) بسه فنونه تیکی کور دییه وه هه یه نهمه یه :

كرنگترين لايه بي توژينه وه له تايبه تيه كاني فلانه تيكي كوردتي دلازينه وهي حهز له یه کتر کردن و له یه کتر دار بترنی ده نیگه کانی اناخاوتنی کوردییه به و شیوه یه ی که له زار و زمانی قسمه کهری کورده وه دهردین . دهمه و لی لیره بهدواوه گهم راستییه بر خوینه ری کورد روّن کهمه وه و بی که مه تکا و یاز آنه و مش له فلانه تیك زانی كورد كه له تلاژینه و مكانی خۆياندا چاوەدىرتى بكەن چونكە ئەگەر نەيكەن ھەرگىزاو ھـەرگىز ناتوان بچنه ناو تهرکیی زمانی کوردییهوه و وهك ئهو کهسه ده بن که له دهرهومی پهرژینی باغلالکهوه باسی دار و درهخست و ملالوه و كوڭ و كياى باغهكه بكات وميا له زارى خەلقەوم دەنك و باسىسى باغه که بگیزیمته وه . به لام به ر له وه بچمه ناو باسه که وه ده بنی ته وه ت پنی بلّنیم تا ٹیستا ہیچ کہ س بنر ٹهم باسے نهچوہ ، رمنگه وہك رؤى (مَانَكُ) وَابِي كَهُ وَا بَهُرُ لَهُ جَهُ لَدُ سَالْنِيْكُ هَيْشَنَا شُـونِيْنَ بِيْسَى هَيْجَ ئادەمى زادىنىك و كيانلەبەرىيكى تىدا نەبۇ . ئەم تازەيىيەى باســەكە لهوانه یه ببیته هوی به هه ندهه آن نه کرتنی له لایه ن خوینه ری عاده تبیه و ه چونکه تُهغلُهب وا ده بنی چـاو لهشــــتی نهدیتراو و نهبیســــــتراو

هەڭدەبەزىتەوە ، زۇر جارانىش شتى يەكجار بى سابقە يەكەندەردۇ رهفن ده کرای وه که ناییندا نهوهی پیدی ده کوترای (بدعة) یاساغ دەكرىنى . بەلام من قسىم للارەدا لەكەل فلانەتىك زانە ، لە يالەي يه كهم دا ، ئه وجا له كـ ه ن خو لإنه رى عاده تى . ئه و قسه يه ى ده شى كهم له غهیبهوه نای هینم و بهرهه می خسه یالآت و لیکدانهوه ی روّت نیسه ، به لکو لیزهوی (۱) تاخاوتنی کوردییه . فزکهی دهماره کانیه تی . به و په زی باوه زبه خوکردنه و ، بنی خوهه لدانه و و بایی بتون ، به فونه تیك زانی کورد دولّیم ، هم دیارده یهی لیره دا باسی ده کهم ، ههرچه ند بـه چاویشی نه که و تبنی و دیا سرنجی لنی نه کرتبنی ، به ردی بناغه ی فلز نه تیکی کوردییه . من لایره به پېشهوه چهند جارایك ئیشارهم بلای کردوه ، له کورده کهی شهقلاوه ش که له هاوینی ۱۹۷۳دا گیرا به شیوه ییا کی سهره تایی و له گوشهی نیگای رینتوسی کوردبیه وه هه ندیدکی لني دوام به لأم نه لني دواني للإسره به پيشـــهوه و نه تهوهي للإسره دا دەي خوېنىيتەوە ، تىر كىزايان ، لە پىشــەكيەكى كورت تىپبەر ناكەن لهجاو گرنگی باسه که و پایهی له فونه تیکی کوردتی دا . مهم دیار ده یه به نیسبهت زمانی کوردییهوه وهك ئهو رشته (عضوی) یانه وایه که به ههمتو لهشدا بلاو دهبنهوه ، با بلَّلِين وهك جهسازى (خولين)و دەمارەكانيەتى كە ھىچ شوڭىنىكى لەشى زىندۇ نيە تىدىدا نەبىتى وەيا پیو ه ندتی پیوه نه بی . من لیره دا چه ند هه نگاو پیکت بی ناو باسه که

⁽۱) ليزه و : تيار ، Current

ده به م و یه ك دو لایه نیت بر روّن ده كه مه وه ، له وه به ولاوه كه هاتی و كه و تیته سه ر باری بایه خ پی دانی ، ترس وه ك من و غه یری من كنه له باسه كه بكه و ورده ورده نه پینیه كانی الله كرا بك و درزینه و مكانت بخه سه ر خوانی زانیاری كوردتی ، به كشتی ، و هی فرنه نیكی كوردتی ، به تایبه تی .

له گه ل مندا سرنج بده سروشتی یه کیك له ده نگه کانی تاخاوتنی کوردتی له روّی گونجان و نه گونجانیه وه له گه ل ده نگه کانی تردا. به نمونه ، ده نگی (ر)ی لاواز بكه ین به دؤخی لینكولینه وه. سه برینکی جوری ده ربزینی ده نگی (ر) بكه لهم وشانه ی خواره وه را:

کهرت ، کورت ، مارت ، زمانم گرت .

گەرد ، گورد ، م<u>ىر</u>د ، سارد ، ~~ھەڵگ~~ۆرد .

گەرم ، كرم ، شەرم .

كەم وكەسى ، قەسىر (قىصىر) .

به وردتی و شه کان له گه ل خوتدا بالمیّوه ده بینی که ده نگی (ر) به وهستاوتی ، واته به (سکون)، ده که ویّته پیش ده نگی (ت)ی وهستاوه وه هییچ جوّره قورس کردن و (Stress) یی کفتو ل ناکا و به ته واوتی ساکن ده بی و شه کانی (کورت، شهرت، مارت، خهرت، کمرت و بهرت، نورت و نونی .. هتاد) هه متویان یه که بزگه ن چونکه ده نگه که ی (ر) به سکونی ته واوه وه دی ته سیه ر (ت)ی کوتایی و شه کانه وه که نه ویش هه ر وه ستاوه « پیری ناوتی من باییم، له خوّوه

ئهم ده نگهی (ر) که به سکون ده کهولاته پیش ده نگی (د)یشهوه هـهر به ته واوتی ده و هستنیندر ای و هیچ قورس کردن و ددان ای گیرکردنیك قبول ناكا . وشه کانی (مهرد ، میرد ، گورد ، سارد ، بهرد ، کورد ، ورد ، گهرد ، و مرد ... هتاد) تُهوانیش ههمتویان ههر له بهر ئهم هلایه یه یه بلاکهن ، وشهی (هه لیکورد) که بلاته دو برگه واته (هەڵ _ گۆرد) ئەگەر لەبەر ئەم تايبەتيەى دەنگى(ر) نەبا دەبىق به سلتی بزگه واته (ههل _ گنز _ رد) . بنز روَن کردنهوه وشهی (هه لکورد) ههر دو جوری به پیتی لاتینی ده توسم ، له جیکهی قورس کردنیش نیشانهی (i) داده نیم . (هه لیگردد)ی دو بزگهیی به لاتینی و ها ده نوسرای (Hel - gord) هی سنی بزگه پیش و های لني دني (Hel - go - rid). تز له خزتهوه ههست بهوه دهكهيت به ئانقەست نەبىتى ناشتى وشەكە بكرىي بەستى بزگە چونكى لە نىيوان دۇ ده نگهکهی (ر، د) دا جسیمی هیسج قورس کردنبه و ددان لنی گیر کردنیک پهیدا نابنی . سهلیقهی کورد پېی تحمل نا گرخی دهنگی (ر) قورس بكاكه له پيش دهنگي (د) موه دليت . همروهها تمم سهلیقه یه ناتواننی (ر) مکه له پیش (ت) شدا قورس کات.

لـ لاره دا داخو از ینیکی یه کجار گرنگی تهم سـروشتهی ده نـگی

(ر)ی لاوازت بن روَن ده که مه وه که که کهر روَن نه کرنیته وه زنرر به زه همه ته که روزت نه کرنیته وه زنر به به به سرنجی خواینه ره وه ، گه وهی راستی بنی له وانه یه بیراندا نه یه ت هه رچه ند دیار ده یکی که چاوان ده چه قدی .

داخوازیه که بریتییه لهمه ، به لام بنر تنی که پشتنی ده بسی سهره تاییکی مهعلوماتی ریزمانی یارمه تیت بدات .

تو دهزانی ، ومیا به ناسانی ده توانی بزانیت ، له نیوان ههمتو دونگه (Consonant) مكانى كوردتى دا تهنها دۇ دونگى (ت ، د) له یپش نونی جاوگهوه دین و دك (كردن ، گرتن ، بهستن ، مردن ، پهستاوتن بردن ، چاندن ، داشتن ، گهستن ...هتاد) . که ورد بیتهوه دهبینی ئه و بیته ی که وا بیش به کیل له و دو ده نگهی (ت ، د) دا دیت خوی لهوانهیه به سکونی تهواوهوه دهکهولاته پیش (ت ، د). لهم نمتزنانهی سیهردوه شهودی که له پیش (ت ، د) دا هاتیوه ده نگه کانی (ر، و، س، ن، ش)ن سه یر که ده نگی (س، ش) ههر له پیش ده نگی (ت) هوه دین و ناکهونه پیش ده نگی (د) هوه وهك بهستن ، گهستن ، رستن ، خواستن ـ مشتن ، رشتن ، كوشتن ، ماشتن ، هاویشتن . . هناد) چو نکه ههردو کیان کهبینه پیش (د) هوه دەبىتى قورس بكرېن . بەنىسەت (ش) ەو ە ھۆيلىكى تريش ھەيە بۆ مەنمى هاتني له پیش (د) هوه: هلایه کهش نهوه یه ده نگی (ش) که کهوته پیش (د) موه ده بستی به (ژ) ، ههر بربه یه ناوی (پشت دهر) که بیته کهی (ت)ى دەقرتنى دەكرىخە (يۇدەر ـ نەك يشدەر) ھەرچەند لە توسىنىشدا

به شکلی (پشدهر) بنتوسرایی .

به نیسبه ت ده نگی (ر) هوه ، هاتنی له پیسش ههردو ده نگی (ت، د)دا شتیکی تاشکرا و جاوه زوان کراوه، چونکه نهختیات یپیشتر باسمان کرد و گوتمان ده نگی (ر) به سکونی تهواوهوه له پیش دو ده نگی (ت، د) هوه دینت . ته نها لیرهدا دیارده بینکی نولی لهم تایبه تیه می (ر) دلیته بهر چاو گهویش کهم بترنی هاتنی (ت) و زور بـوني (د) . له ههنــدني ناوچهي دهورو بهري کلیه و شرینی لهوان نزیکهوه گهالیک لهو (د)انه ده کهن به (ت)و ده لّنين (كرتم) له جياتي (كردم) كه من ئەمە بە لادان دەزانى لە راستە شەقامى زمانەكە ، لەگـەڭ ئەمەشــدا اليّره جيّيي لهســـهر روّيشتني نابيّتهوه . لليرددا ههر گهوه دهڵێيم وا يني ده چني ده نگي (ر) پټرخه ز له (د) ده کات ، به هنري ته وه يشه وه که دمنگی (ت) زنور نزیکه له (د) ، بزیهیه وا به تاسیانی لهو شوېنه دا ده نکی (د) دېت و ده نکه کهی (ر) بې خېرې د د د زېته وه . ئهمه له کوردتی دا وایه کهچی له ئینگلیزی دا فهرقتیك به دتی ناکرخی حهزیدک کردنی ده نکی (ر) و نهم ده نگانه ، تایسه تی (ر)ی لاوازه و بهس (ر)ی قه لهو که له رینتوسی کنوی به شکلی (ی) ده نتوسرای ، ليروش بهييشهوه وادهبق چوكلهكه دمخوايه ژيريهوه وميا بــه دؤ (رر) دەنۋسرا ، ئا ئەم دەنگە تىكىلى حىسابەكە نابىي .

له میساله کاندا چاوکی (گوتن) هه یه که وا کورته بزویدی (و) هانلاته پیسش (ت)ه که . قسسه مان لیره دا له که ل ده نگی (Consonant) ه نه ک بزویین ، میساله که ش هه و بلایه بق سرنج بلا هاتنی ده نگی (و) دابکیشلی . ده نگی (و) هه وه ک به بزویینی دیمت به شکلی (Consonant)یش هه و دیمت وه ک چاوکه کانی (که و تن ، به شکلی (Consonant)یش هه و دیمت وه ک چاوکه کانی (که و تن ، بالاوتن ، بزاوتن ، کیره دا شتیک سرنج بد خدی راده کیشنی نه ویش گلازانی هه ندایی له و (و) انه یه به (ف) وه ک که

ده گوتر کی (پالآفتن ، که فتن ،) . مسن وا ده زانم گور زانه که له (ف) وه بو بو بو (و) نه که له (و) وه بو (ف) . گهم را به دو سه رچاوه وه هه ل دهستنی : یه که میان گهوه یه گونجانی (ت) له که له (و) دا گاشکراتره تا هی (ف) ، بویه ده بنی سه لیقه له ریسی گاسان کردنه وه (ف) ه کهی گور کی به (و) تاکو له که ل (ت) دا باشتر بگونجین . دوه میان گهمه یه که زور به ی گهو چاوگانه له شیوه ی بادینی دا تاثیستاش هه رده نگی (ف) ی تیدا به کار دین ، له مهوه دیار دکه ولی به گه صل ده نگه که (ف) و له شیوه گاخاوتنی سورانی دا حکواه به (و) .

تملیلی تُهم گوردانهش له (ف) هوه بلا (و) لیره دا جیبی نابیته وه ، سه ره دره نگه وه بسه لینر کی وه یاخود ههر نه سه لینر کی .

دیآات ده نگی (ر)ی لاواز چون لهگه آن ده نیگی (د، ت) دا ده گونجی و حه زیان لیی ده کا . به پیچه وانهی گهم گونجیانهی لهگه آن ، د) دا ، ده نگی (ر) ی لاواز که به وهستاوتی که و ته پیش ده نگه کانی (م، س، ش)ه وه به ناچارتی ده بی قورس بکریت گهگینا به زه حمه و شهکه تلفظی پی ده کری ، بویه یه و شهه کانی (گهرم، که سر، قه سر، حه شر) هه ستویان له زاری کورد دا دو بوگه ن . که به پیتی لاتینی بیان توسین و بوگه کان جوداکه ینه و ه ها ده توسرین (پیتی لاتینی بیان توسین و بوگه کان جوداکه ینه و ه ها ده توسرین (پیتی لاتینی بیان توسین و بوگه کان جوداکه ینه و ه ها ده توسرین (پیتی لاتینی بیان توسین و بوگه کان جوداکه ینه و ه ها ده توسرین (پیتی لاتینی بیان توسین و بوگه کان .

ده م و شهویلهی کورد و اله قالب دراوه نهم ره فتاره له که ل ده ده نه که ر ر) دا بکات ، له وانه به هه مان ده نک له زار و زمانی میله تیکی ردا مامله تیکی ری له گه لدا بکر می . به نمونه ده لیسم ، نه وه ی کو می بدا ته قه ورئان وه یا بی خومی نیمته و ده زانتی له نایه تی (واللیل اذا یسری) دا ده نگی (ی) کهی کو تایی (یسری) قرتینراوه ، واته نه ده نوسری و نه ده شه خومی نیمته و نایه ته که ش ده بیتی ده ستوری نایه ته که ش ده بیتی ده ستوری (تجوید) دو ده نگه کهی (س ، ر) به سکونی ته واوه به دوایه کتردا بین ، که چی دیتمان له کورد تی دا هه رکیز (س)ی و هستاو نایه ته بیتی (ر)ی و هستاو نایه ته بیتی ده ستاو نایه ته بیتی (ر)ی و هستاو نایه ده بیتی (س) که قورس بکرین .

ده نکی (ر) هه رکیزاو هه رکیز به سکونی ته واو وه یا ناته واو ناکه و یا که دو ده نکی وا هه بنی من نهم دیوه . خلا هی که کومان له وه دا نیه که دو ده نکی (ر)ی (ل، ن) به هیچ کلرجیک هه ن ناکه کرن بخرینه پیش ده نکی (ر)ی لاواز وه یا قه نه وه وه . ته نانه ت له که پی مه ته ن و قسه ی نهسته م دا که مه ته نه داده هی نام نام نام داده هی نام نام نام نام دا ده ناکه و ده کرایه (مه ن من نام نام که و شه یا که و شه که یا که نام ده نام ده نام ده نام که نام ده نام ده نام که که نام که نام که نام که که

دەنگى (ل، ڵ) حەز بە (ت)دەكا ، وەھاشى لەگەڭدا تېكەڵ

ده بنی (ل) ، که و (ت) ،که ههردویان قه لهو ده کرین وه ك که ده لین (خَلْت ، شەيلْتە ، سەلتە ، كالىتە) . دەنگەكىي (ت) لەم وشانەدا وەك (ط)ی عهره بی تلفظ ده کرلی ، من ههر به شکلی (ت)م نوســـی . ئهمه له که ل (ت) دا که چې له که ل (م) دا زور خزم نين : له وشهي وه (شيلم ، كولم ، كولم ، بهلم)دا به ناجسارى دونكه كهى (ل، ڵ) دەبنى قورس بكرنى ،كەچى ئىنگلىزەكان كە دەڭبىن (film) ده نگه که ی (ل) به ته و او تی ده و هستینن و هیچ قورسایی ناخه نه سه رخی ، به لام کورد که دنی نهم وشه یه ی (film) له ناخاو تنی کوردتی دا به کار دیننی جنی گزرکنی به بزوینه کهی (i) دهکات بنر ئهوه خنری رزگار كا له زمحه تى هينانى (م) به دواى (ل)دا و وشهكه دهبيته (فليم) که به ئینگلیزی بی نوسین ئهمه دهرده چنی (flim) به لام ده نگه کهی (i) دریژنره لهرهی که ههر قورسایی عاده تی بنی وه اله هی و شهی (کرم ، kirim) بهواتای (دود)ی عهره بی . ههر لهم جیگهیهدا تايبەتىيىكى فلانەتىكى كوردىمان دىپتە پىش دەبنى بايەخى خىلاي پىي بده ین . لهم وشه یه ی (film)ی ئینگلیزی دا ته که ر (i) له بید می (ل) مكوه نه هاتبا ، كورد مهجبتور نهده بقر بزو بننيكي تهواو بخانه نیوانی (ل ، م)هکوه و بلنی (فلیم) . دیارده پیکی سه بر لیر مدا هه یه : لهو وشانهدا که ده نگی وهستاو له پېش ده نگیکی وهستاو دا دینت ، زمانی کورد وای بی خوشی هدردو دهنگه وهستاوه که بهدوای (consonant)دا بیّین نهك بهدوای (vowel)دا ، که هـهر

دیارده پیسکی تری زور گرنگی ئهم گونجانی ناوخویی ده نگه کان ئه وه یه که و شه ی چه ند برگه یی له کوردتی دا به حوکمی گونجان و نه گونجانه که شوینی برگه کانی دیار ده که و بی . سه پریسکی ئهم نمترنانه بکه : بلند ، گرنگ ، برنج ، قه لشت .

ده نکی (ن) حه زبه ده نگی (د، که ، ج) ده کا بلایه یه ده که و لاته ناو گه و بزگه یه وه که گهدا بن و ناشتی للیمان داببزی ، له به رگهمه بزگه کان و هایان لنی دی (ب لند، که رنگ ، ب رنج ، قه لنت که به لاتینی و به بزگه ی جودا کرایه و م بنتو سرین و ها

ده نوسرین : (qe-lisht , bi-ring , gi-ring , bi-lind) . هـه رکز ناشنی بگوترنی (بل _ ند bil-nid ، کر _ نک gir-nig ، بر _ نج bir - nij ، قه لل _ شت qel-shit) .

بهلام که ویستت وشمی (فرچك) بلاییت به ناچارتی برگهکان و مها لنی دهکهیت:

فر _ چك fir-chik .

ههر وههاش وشهی (گرتك) ده کرنی به دو برگه:

ر _ تك gir-tik

وشەي (تلوپك) دەبىتى بكرىپتە سىتى بۆگە :

ت _ لَو _ باك ti - lo - pik .

لهم گوتاره دا مهودا نیه تاك تاكی ده نگه كان له گه ل هه مستو ده نگه كانی تردا تاقی بكر پیته و تاكو بزانین خزمایه تی و دژایه تی نیوان ده نگه كان چه نده و چیزنه ، ئه و ده رفه ته ش نیه به دوا ثه نجامه كانی ثهم دیار ده یه بكه ین له زمانه كه مان دا چ له رؤی جیزری ترکیبی و شهوه بی چ له لایه ن حو کمی دیار ده كه وه بی به سه بر شیوه ی ریمنتوسدا چ له همر لایه نیر موه بی له لایه نه كانی بی ئه ژماری ثاخاو تندا . تیكیزای مهمر لایه نیر به جی به یگری به جی به یگری بیر لید كدانه وه و لید گراینه وه ی

 ⁽۲) له وشدی (بهنِلرێ) دمنگی (ڵ) هاتؤته بنِش (ر) موه . ثهم هاتنه
 دمستورهکدی لنِره به بنِشهوه باس لن کراومان ههڵ ناوهشنِنن . به پنی
 ثهو دهستوره دهنگی (ڵ،ر) له ترکبی بنچینه بی یه و و و و هه دا به یه که وه=

پشتر دلایش و اهسسه روخل که هه مق زمانه که و ده نگه کایی ناخاوین بگریمته و ه به عقر نه ی کافوین بگریمته و بر مه به سی کردنیکی فلانه تیکی گشتی . به عقر نهی رون کردنه و می دیارده که له سهر ده ستوری راینتوس (املاء)ی کوردتی نهم میساله ت بلا داینمه و ه

وشهی (کاوز) به شبوهی هاتنه دهری له زاری کوردهوه دؤ بزگهی ناشکرایه (کا وز) که به لاتینی بنتوسرللی وا ده بنی (ka.wur) . نهم وشهیه له کیشی شیعریشدا جیگهی دؤ بزگه دهگریمته و .

« کاورزم ناوی له که ل دایکی نهچیته ناو پهریز » kawurim nawé...

ههر تهم وشهیه که بزوینی به دوادا هات قورسیایی لهسهر ده نگوی و که بزوینی به دوادا هات قورسیایی لهسهر ده نگوی که به دونیکی نوایی بینک دیمنی : مهوداییکی نوایی بینک دیمنی :

(کاور ده که بر بینه نهختی سه بری کاویری بکم) kawrekem bo bene . . .

ده بینی له نوسینی لاتینی دا بزولینه کهی (u) که له دوا (w) موه ده ات از وی نه ما ، که گهر بزولینه که نوسرابا کیشی شیمره که نه ده ما .

نایهن ، لیرمدا ده نکی (ر) بو سینهی (بناء للمجهول) هاتوه . له گه ل ثهمه شدا زور که س ده لین (بهیلدری) تاکو له قورسایی هاتنی (ر) له دوا (ل) موه رزگار بن .

بهمه دا ، به هه زاران نمونه ي ترسدا ، بات دور ده که والي گەللىك لەو قورس كردنانە كە لە ئاخاوتنى كوردىدا ھەن و زىرر لە نترسه ران هه میشه نیشانهی بن داده نتین و مك تهو می گه نجینه پند كی شرايهومي تموتلايان دلززيسيتهوه هـــهر بهوان دلززرابيتهوه ، يا تهو قورس کردنانه و نیشان و پیتی که بزیان داده نرخی به شنیکی ته صلی و ينك هنينه رى وشهكه نين به لكر ناچارتى هنيناونى بنو تهوه بتوانرنى وشــه که تلفظی ینی بکرنی له وشهی (کاوز ka-wur)دا قورس کردنه کهی سهر (و) که له لاتینی دا پیتی (u)ی بلا به کارهات وه ك ده نگه كانى ترى و شه كه (ك ، ١ ، و ، ٣) نيه كه له دار شتني ئەصلىدا بەشدار بترېنى و ھىسچ كامىركىيان لەوانە نىن تىي بىچىن . ئەم قورس کردنه که وه ک کورته بزوین خو ده نوینتی و بیتی (u)ی بز به کار هات به رهه می کوت ومتی هاتنی (و)ی و هستاو ه له پیش (۲)ی وهستاودا ، چ دهخلال کیشی نیه بهست و ترکیبی تهمیلی وشه که وه واته که هاتی نهو ده نگانه بؤمیریت که وشهی (کاولا)یان پيك هيناوه نابيني ئهم قورسكردنه بؤميريت چونكه دهنگليكي رەسەن و پىلىكىمىندرى وشىگە نىھ ، وەك ئەومى بەكىلى دەستى ده شکنی و ده مخه نه ناو شه یکه وه نابنی شه یکه که به ته ندامدیکی که سه که وميا بهشيكي دهسته كه بؤميرريت چونكه ههركاتيك دهسته كه جاك وهك ده نگه كانى تر ههميشه يى ده بنى . له وشهى (په نجه ره) دا هه رستى

بزوینی کورتی (ه) بسه دریژایی عومری وشه که بهردهوام ده بن .
قورس کردنه کهی (و) له وشهی (کاورز) دا وه اله شه پکه وایه
پیریستینیکی کاتی هینساوه تی ، که ده نگه کهی (ز) بزوینی دراینی
قورس کردنه کهی (و) ه که وه اله شه پکهی ده ستی شکاو فزنی ده درینت .

حوکمی ثهم دیارده به لایره به دواوه رو نتریش ده بیته وه چو نکه وه بیت باس ده کهم گه لایك و شه هه آل ده گر بی ده نگریمی تیدا قورس بکر بی وه یا قورس نه کر بی بی ثه وه بزوین له کی تایی و شه دا چاوه نی تک بکری و شه یا ده تو ایر بی کید که و و شانه ی ده تو ایر بی بی قورس کردن (kik) و ده شتو ایر بی بی قورس کردن (kik) و ده شتو ایر بی از لی های تیب دا قورس بی تین ریمنی و بکر ی بی قورا داده ده که ین ده بی شهم راستییه یه کی دار اشکرا و بنجییه مان له به ریاو بی و به مه دا

فلانه تیك زانی كورد ده توانی گهوره ترین فلیل له فه یله ستوفید کی فلانه تیك زانی گهوره باید کردنی فلانه تیك نه وروپایی بكا لهم باسه ی قورس كردن و ره ها كردنی ده که و شه ی كوردتی دا له و فلیله شدا ده توانی قسه سارد و ستره كانی (زمانی هیند و ئه وروپایی - كوردتی زمانید کی « إلصاقی » یه نه ك ده خلی د اشتقاقی » وه یا به پیچه وانه ...) و چه ندین قسه ی تری بی ده خلی وه ك ئه مه بدا ته پال فیله كه یه وه تا كو كابرای ئه وروپایی به جاری سه ره سه د و مات زمانی كوردتی و تا به تیه ره سه ن و

بنجییه کانی ، که چی ته که رراستی حال بخانه به ر چاوی زاناکه ی ته و راستییه بن به بنیته کلیلی ده رکه ی که لیک له و راستییه بن نه و راستیه بن نه کراوه ته وه تنوژینه وه ده راره ی زمانه کانی (هیندتی ـ ته وروپایی).

ثهوهی بر من روَن بر بیتهوه له خزمایه یی و در ایه یی ناوخریی ده نگه کانی ثاخاوتنی کوردتی دا چــوار پلهی ته واوه کـه زور بـه ئاشکرایی ههستی بنی ده کرنی . به لام ده بنی ثهوه بلیم نیسبه یی هه ندیک ده نسک له گه ل هه ندیر کی تردا وه که ثهوه یسه که بـه عهره بی پیسی ده کو تریی « منزلة بین المنزلتین » . دوای باس کردنی هـه ر چوار یله ده که ییمیان .

پلەي يەكـەم : كونجانى تەواو .

ثهم گونجانه له نیوان ههندیک له دهنگهکاندا تهوه نده ریدک دیرت ناشنی هیچ قورساییه کی بخریمته سهر دهنگه وهستاوه کهی پیشهوه وه که لهم نمترنانه دا دیار ده کهویت :

رد : کورد kurd ، بهرد berd ، کیرد kurd .

رت : کورت kurt ، مارت mart ، کهرت kert .

س ت : بهست best ، بیست bist ، ماست

[تنی بینی : له شیعردا بن راست کردنهوهی (کیش) قورسایی

خراوه ته سهد (س) کهی پیش (ت) هوه وه ك لهم به يته ی نالي دا ده ديتر اي :

راستی صهیقه لییه تیفسی زمانی نسالی نهرم و توند آاوی که ل~~و~~گیره قسمی پیده برای

birisht ، گزشـت gosht ، گزشـت gesht بزشـت و برشـت و gosht . برشـت و برشـت و برشـت و برشـت و برشـت و برشـت و برشـت

ن که : دونیک deng ، بونیک jang ن بونیک

ن د : به ند bend ، چاند chand ، سولاند swend ، بنـــد . rewend ، رموه ند pind

ن. ج: بهنج ، رونج renj ، سـرنج sirimj ، مالنج كۆلــنج kolinj .

بیگومان ده نگی تریش ههن ، بنی لهمانهی سیدرهوه ، حداز به به کتر دهکهن لیرهدا پیویست نابینم به دوایان کهوم .

پلهی دوهم : کونجان

ئهم پلهیه خزمایه تی بی هیزتری تیدایه له هی پیشتر . لهم پلهیه دا دهشتی ده نگیه به سکونی تهواوه له پیش یه کیسکی تردا بیت ، دهشی قورسیش بکرلی :

ن ك : دونك denk دو_نك : ط

kepenik طنے پی د kepenk طنبی ا

berig عن به و berg عن به و رک اله

ورک wurg ، و ـ رک wurg

qurig ، قو رک qurg ، قو _ زک و

derik ، ده ـ رك derk ، ده ـ رك kurik كورك kurik ، كو ـ رك

پلەي سىپيەم : نەگونجان

لهم پلهیه دا ده نگلیک به و هستاولی ناکه ولاته پیش ده نگلیکی تری و هستاو هو ، و اته ده بنی ده نگه کهی پیشه و ه قورس کرای :

ن م : ک نے genim ، خانم khanim ، دلا نے

ي ر: که _ پر kepir

ي ل : ته _ بل tepil ک س _ پل

ده نگی (ك) له گه ل زوربسه ی ده نگه کاندا نسا گرنجی و ه ك : شه ـ کر shekir ، مه ـ کس mekis ، مه ـ کر mekir . . . هشاد ههروه هاش ده نگسی (ب) .

پلەي چوارەم : دۋايەتى .

لهم پلهیه دا هاتنی ده نگیک به وهستاوتی له پیش ده نگیکی ترهوه مومکین نیسه . لیره به پیشهوه دو ده نگی (ل ، ر) مان باس کرد ، لیره ده نگی ده نگی (ق ، ك) مهوانیش وان . ده نگی (ب) ش ناچیته پیش (م) هوه . لهم بابه تسه ده نگی تر زورن .

من (نظریه) یکی تایسه تی خلام هه یه له باره ی ته تسیری (بیکانه بون) له رؤی دروست کردنی هلای تیک نه گه یشتن و به یه کتر رازی نه بون و عه یب له یه کتر گرتن و شنی نه و تلایی یه وه له به یوانی مرفقدا ، رایه کهم به شیره یلیکی کورت له پیشه کی کتیبه کهی نیوانی مرفقدا ، رایه کهم به شیره یلیکی کورت له پیشه کی کتیبه کهی (به رکو تیک له خه رمانی کوردناسی) که له بالاو کراوه کانی کلاری زانیاری کورده ، بالاو کرایه وه . لیره دا نمونه یکی تازه له فلانه تیکی در نیست که وا چلان له یه کتر دور که و تنه و می مرفر فی نه که هم در نمان ده گلالای و به س ، به لکتو جلاری ده ربزینی ده نگیش ده گلالای دیست کورد ده نگی (ر) له بیش (ل) هوه ناه یک ی ده نگیش ده گلاله کان دیست کورد ده نگی (ر) له بیش (ل) هوه ناه یکی تر ده بیت شرد ده بینی تر ده بیت شازل با ناویسکی زور باویان و شه ی (کازل) ه که له جینی تر ده بیت (شازل با دیست که ره به ناوبانگی روژاوا (مازل برزه) یه . میموره شازلمان) . جگه ره بیکی به ناوبانگی روژاوا (مازل برزه) یه . میموره

(سكويةل)ه . ناوم ديوه (ميلزوز') . . . هتاد .

دهگهزیمهوه بو تهو پلهیمی که گوتم له نیموان دو پلاندایه .

سرنج بگره له دو ده نکی (ر،ج) وه له و ههی (مهرج، کورج، بهرج) دا تلفظیان پنی ده کرنی، ثهم خزمایه تیهی تیوانیان که متره له هی (رد، رت) به لام پتره له هی (رك، رك). وا ده زانم هلای ثهم جودایی به بریتییه لهمه:

ده نگه کانی (د ، ت) ههردوریان له بهر دهمی شوینی (ر) هوه بهلای پترکهوه دهر دلین ، واته لهو شولینهوه دهردلین که به نیسبهت ده نگی (ر) هوه دهرگهی گاسایی هاتنه دهرهوهی گاخاوتنه چونکه دەزانىن ئاخاوتنى مرۆڤ لە ئەندامەكانى (نطق) ەوھ بۆ دەرەوەى دەم دهجوَلْتی و ده بزونی . بهلام ده نکی (ج) ده کهویمته پاش جیگهی ده نکی (ر) موه هه و چه ند جیکهی ده ربزینیشان به به کهوه نوساوت ، له بهر ممه تو که له ده نکی (ر) موه بهرمو ده نکی (ج) بزوبت بهرمو دواوه دهگهر لایت هوه که ثهمه نهختنیك دری داخوازتی ٹاخاوتنہ کہ حہز دمکا دمر بنی ، بزینی خزمایہ تی (ج) لہگہ لُ (ر)دا كهمتره له خزمايه تي (د، ت)، به لأم يتره له خزمايه تي (ك) جونکه جیکهی ده نگی (ك) دورتر ده کهوایته و ه جیگهی ده نگی (ر) ، واته بهولای جیکهی (ج) هوه بهرهو قوزکه لهجیکهی (ر) دور دوكويتهوه .

لهم بایه ته هه لسه نگاندن و لایکلالینه و میه هه تا به دو ای که ین و بلای تلی هه لکشتین للبی نابینه وه چونکی فلانه تیکی کوردتی تا ګیستا هیچی تهوتزی تنیدا نهگوتراوه و نه دلازراوه تهوه که به تایبه تی هی ده نگه کانی کوردتی بنی ، ههرچی کراوه یا سهره تا و بهدیهیهی تمو تلایه بۆ ھەمتر جاوېكى نەختىك وردبىن ئاشكىرايە ، ياخود شتىكشتى گهوتلایه ، وهك هــهوا و تیشكی رلاژ ، تلیكرای جیهان تلیاندا بهشداره . من به تهواوتی و له هـهمتر رؤیلیکهوه دژی کوتانهو می گوتهی لیره به پیشهوه گوتراو و شتی وهك بدیهیهم ، ههر نه بی له بهر ریزنان له خولینهر ، چونکه خولینهریک بدیهیه و شتی گوتراوی بلا دوباره دمکریمته وه که پهی سهره تایی خویمندن و زانیندا بی . کاتیك هینــانهومی بابه تی کوترایهوه و ثاسان رموا دمبنی که بلا مهبهسی دۆزىنەوەيتىكى نوىى وەيا بەدەستەوە دانى سۆدىيىكى كرنىك وەيا بنياد نانی فکردی تازه ... بنی . من باسی ثهم دیارده یهی گونجان و نهگونجانی ده نگهکانی گاخاوتنی کوردیم نهدهکرد گهگهر لیره به پیشهوه کهس له سهدی دوابا ، باسیشم کردبا بر مهبهسی خستنهسهر وهیا راست کردنهوه ومیا رمخنه دهبتر .

گهوهی راستی بنی گهم تایبهتیهی فلزنهتیکی کوردتی هینده بنجی و گرنگه له زمانهکماندا و به جنرریک تینکهانی رایه آن و پان و پان و پان و بهیهکهوه بهستنهوهیان بوه و خلای زال کردوه بهست بهسهر بهشیکی بهرچاوی راینتوس و رایزمانی کوردتی ، الیسان داوا

دەكا زۆر بە پسپۈزتى نەخشەيلاكى سەرلەبەرى ھەمتو دەنگەكان رايك بخه ین له روَی دیار خسستنی پلهی کونجان و نهکونجانیان له کـه لْ یه کتردا . ههروه لئه نه خشه ی ولاتیك شکلی گشتی ولاته که و بهرز و نزی و تهرّ و وشکی و یان و درپیژتی و رهیگه و بان و دارستان و سهروبه رید کی ولاته کهت نیشان دهدات و فکره یید کی رؤنت له باریهوه بو پیك دلینیت ، ههروهما ئےم نهخشه یه ی گونجان و نهگونجانی ده نگه کان له که ل په کتردا لیمی ده وه شدینته و مکر یی به شاوینه و (وشه)ی کوردتی تنیدا عهکس بکریتهوه له حالی ساده یی و لنیکدراوتی و بهستنهوهی به نهمراز و پیتی پهیوهندتی و ســـوان و لنیقرتــان و هاتنه سهر و المال و گوزی دهنگ بهیهکتر و یهکتر دهرکردن و یه کتر داخوازی کردن و هممتر حالایکی تری دا ، ئه کهر وشه که ش (کار) بق به چاوکه و شیوهی دازشتنی له را بردو و ثاینده و فهرمان و قبتول کردنی پیشگر و یاشگر و سوان و نهسوانیان و هاتنی شتی تر بو کاره که و ... هتادهوه بو نهوه بزانرنی نهم دیارده یهی (گونمجان و نه کو نجان) ج ته ٹسیر ٹیکی ہو ہ لهم رہ فتار ہی که قسه کدری کورد له که ل الخاوتني كوردتىدا كردوه تى . ئەم نەخشەيەي باس لىيكراو وەك جۆگەلەي نرخی پیتهکایی (أمجد هوز) وایه که له (حساب الجمل)دا بهکار دنیت و له لليكدانهومي ههمتو (مٽيژو)يهك پٽيويسٽمان پٽيي دهبٽي . لٽيرهدا بلا مەبەسى رۇن كردنەو، چەند نىتۇنەينىك دىينمەوە :

۱ مه کینه ی (کساره) که بلا هه موار کردنی رایگه و بانان به کار دایت له نایو هلازه کانی کورددا بوه به (که ستالاه) . ده زانین کورد حه زله (شد ه) ناکات بلایتی گرتنه که ی ده نگی (س)ی له وشه که دا نه هایشتوه ، له جیاتی اله و ، ده نگی (ت)ی هایناوه . اله م ده نگه ی (ت)ی هایناوه . اله م ده نگه ی (ت) به رایکه و ت نه ها توه به لکو به حوکمی اله گونم نه و ته واوه ی ده نگی (س)ی ساکن ها توه که ده که وایته پیش کونم نه وه وه کوتمان هه رکیز ده نگی (س)ی ساکن قورس کردن قبول ناکات له پیش ده نگی (ت) دا . لیره دا دیارده ی (کونم نه نوه که ده نگی (ت) دا سه باند . (کونم نه نه و دنگی (ت) به سه ر (کستاره) دا سه باند . سه یر له وه دایه اله مه زکرد نه ی ده نگی (ت) به ده نگی (ت) وای کردوه نه خوان یکورد بانی (قه سته م به خوا) .

۲ و و و و و د کریته (هه لوه ستان) که له دو که رتی (هه ل) و (وه ستان) به یدا بوه د ه کریته (هه لستان ، هه لسان ، هه ستان) . ده بینی له هه متو حالاندا ده نگی (س) به رده و امه که چی دو ده نگی (ل) ت) قرتانیان به سه ردا دیرت . و اده زانم نهم قرتان و به رده و ام بونه شد ده که دیرته و ، بر حوکمی گونجان و نه کونجانه که ، به لام نه جاره یان نه ختیک به فره و انترتی ، له و روه وه که لیره دا گونجان و نه کونجانی تیکرای ده نگه کان ، نه ک ته نها دو ده نک ، به شدار بوه له داه نینانی شیره و تازه کانی (هه لوه ستان) که بریتین له (هه لستان ، هه ستان) ، جگه له مه عامیلی تریش ده و ری دیتوه ،

ودك قابليه تى سوانى (ت) ، به لأم ناتوانم لهسهرى بزوم.

که بمانه و به به دوا نمیت نهی تر بکه وین ریگه مان زور در پر ده بیته وه : کورته و پوختهی رایه کهم نه وه یه ده بی نهم نه خشه یه به وردتی و به راستی ریک بخری و وه ک (جدول الضرب) له بسه ده ستی فلانه تیک زان _ راستییه کهی زمان زانی کورد _ بی و ستودی کی و مرکزی ، له دروست کردنی و شهی تازه شدا ده بی نهم گرنجان و نه کو نجان و نه کو نجان و نه کو نجان و نه کو نجان و

بنی گومان بترنی نهم نه خشه به شتیکی پیویسته و سه ربه خویشه ،

به لام ده بنی نه بوه بزانین که پیره ندی به شتی تریشه وه هه به ، به لکو

په کی له سه ر شتی تریش که و توه بنی نه مه بی ستود لنی و ه رگر تنی به

ته واوی بیت وه ك نه وه ی که ده بنی بزانین هه م ده رده نگه له چ

جیکه بیک کی قورک و زار و لیوه وه (نه ندامه کانی ناخاو تن به گشتی)

ده ردیت و کامی له مه خره جی کامیه وه نیزیکه و کامیان به نیسبه ت

نه وی تره وه له ده مه وه نیزیک تره ... هتاد . دیار خستنی جیکه ی

ده ربی ی ده نگه کان له حالی وه هادا ستودی ده بیت نه او وه که میرمیا له

میزه خانه ی فی نه تیکدا دانر بنی و تی وینه و می شتی تری له سه ر نه کر بنی .

گونمبان و نهگونمبانی ناوخویی ده نگه کانی کوردتی. به کورتی پیریسته ئەم دیاردەیە كە خلاى لە خلاىدا شتلېكى سەربەخلايە لە ناو پەراولېزى تنبکزای (ٹاخاوتن) دا به گهر بنی و ٹهنجامه کانی دیار بخسر سی ، لهم كارەشىدا نابىتى يەكان يەوە بىكەولى فۆنەتىك تېكەڭ دەبىتى لەگەڭ فلانلالزجي وميا سينتاكس وميا ثهدمب وميا ريزمان وميا ميزؤ وميا هەر زانستىكى تر بىنى . ئىيمە دەمانەرىلى نىپىنى زمانى كوردىتى بدلازىنەوە مەندىخى خانەي تاكە يەك لايەنى تۆزىندومى زمان ھەناسىــ لە خۆمان بېزىن . ئەوەى راستى بىنى بىز زمانزانى كوردكە خەربك بىنى لە بارەى زمانی کوردییهوه بتلاژلاتـهوه جارلی په کعــار زوه بر داهاتـنی پلهی (تخصص) · زمانی کوردتی نه له لایهن دیراسهی میژوییپهوه نه له لایهن (linquistic) موه به تليكرايي ، هيسيج بارليكي به تهواوتي ، بكره نيوهچڭيش، ساغ نەبۇتەرە تاكتو اژوم نەبىتى فلإنەتىك بە فۇنۇلۇجىيەرە ببهستریمته و ههریه که لهم مهیدانانه چاپوک سواری خوی هه بی و هینده تييدا مەعلان بىنى سنترران نەبەزىنىنى . تۆبلىنى دەبىتى مىللەتى كورد چەند سالّی تر جاوهزوانی پهیدا بتونی (متخصص)ی خلاتهرخان کردؤ بنو تاك تاکی ئەو مەندانانە بىكا، بە دوا يەندا ئۆنىشىمان جەندىتر بە دىار بلاو بتو نەو دى بەرھەمەكانيا نەوھ دەست لە ئەۋنىز وەرىينىي ، ئەوساش چاو چر کاتهوه بهچکه پینهمسهریمك بنی و ســـودی ههمتر جرگهلهکانی فزنه تیك و فزنزلزجى و سینتاكس و تؤژینه و میژویی بكاته یهك

روَباری شه پرّلاوتی کوردناسی و کیلّگه وشك بوهکانی روّشنبیرتی کوردتی پسی الو بدات ا رهنگه اله و روّزه به کجار دوّر بسی ، گریمان نیزیکیش بتر نابنی دهستی خومان ببه ستینه وه و میشکی خومان داخه ین به دیار اله و (نه و روّزه) تازه یه ی صهده ی بیسته م وه یا بیست و به که ی کورد. اله که ر زاناکانی زمانی عهره بی ۱۲۰۰ سال پیش اله مروّز بیرورّایه کی وه هایان به دلدا چتربا یه که هه نگاویان بر نه ده هاویژرا چونکه به که هه نگاو به ند ده بو به (تخصص) هوه که ده زانین له سه ره تاوه وه که (مستحیل) وابتر

ثیمه خدریك نین ثهم باسانه به (عبرد) ی و له مهیدانی (مطلق)ی زمان و ثاخاوتن باس بکهین : ثیمه خدریکی زماندیکی تاببه ت بن که لنیککولینه و می تیدا نه کراوه . زور سهیره بگوترایی ، و ه ده کوترای ، زانین و ناسینه و می زمانی کوردی پیویستی به زانینی زمانه بنجییه کانی بهره ی (هایندی ثه وروپایی) ههیه به لام باسی فلانه تیکی کوردی ده خلی بهسه ر فلانلا و ی کوردییه و ه نیه .

له کوتایی گوتاردا زوّر به کورتی باسیکی دهنگه (بزوین)هکان دهکهم تاببیته سهرهتای لیمکدانهوه لهو بارهوه که من بوّی چوّوم .

هانا بردنه بهر ریمنوسی لاتینی وه که گینگلیزی و فرهنسی دا به کار هانوه نمهرکنیکی بنی ستوده چونکه لهو ریمنوسانه دا پیتی تایبه تی بلا تاکه ده نگی بزویین (vowel) پهیدا نابتی . فهرمتو سه بری پیتی (a) بکه که لهوانه یه هه ندییک بلین بلا ده نگی (1) دانراوه :

and : لیرددا بوه به (ئه)که دو دهنگی (ئـــ همزهی عدره بی)و کورته بزولپنی (هــ فتحهی عدره بی)یه .

oar : ليرددا يا نرخى نيه يا يوه به دهنگى (ق) .

wraught : تُهم وشهیه یه الله برگه و حهوت پیته ، بلا خلات نرخی پیته کهی (a) تلیدا بدلازدوه ، به من نادلازرلیتهوه .

care : ليره دا جيسي (عي) گرتوتهوه .

هەندى جار پىتى (i) لەوەش سەيرترە :

I: به واتای (من ، أنا) دهخولیندرایتهوه (ئای) که بریتییسه له
 (۳) دهنگی تهواو . ههر ئهم (ئای)ه به واتای (چاو) دهکرایته (eye) .

له وشدى (ear) دا پیتى (e) بوه به ده نگى (الله همزهى عدره بى) . له وشهى (bear) دا بوه به (تى) در لاش ، له (bear) دا بوه به (بى) در لاش ، له وشهى (here) دا جار لاکيان بوه به (يه) جار لاکيان ههر تنی چوه و نرخى نيه وه الله ده که .

ئهمه ده لایم تاکو خولینه ری کورد له تلاژینه و می ده نگه کان خلای له گینگلیزی و فره نسه یی نهگه یه نلی چونکه له رلینتوسی ئه و زمانا نه دادنگه بزولینه کان شکلی (هیرلاگلینمی)یان هه یه نه که پیتی تایبه تی .

بزولانه کان له کوردتی دا ، وه ك ده ک ، ده بنه دو به شی جودا : په کهم _ کورته بزولان که شکلی (ه، و ، ی)یان بز دانراوه ، لـه عهره بی دا پنیان ده گو تزنی (حرکهٔ) و ناوی (فتحهٔ ، ضمهٔ ، کسرهٔ)یان هه ب.

کورته بزولین یه کل جوریان هه یه ، واته یه کل جور (ه ، ی ، و) به واتای (فتحة ، کسرة ، ضمة) له زارهوه دلیته دهرایی .

دوهم _ بزولینی درلیق (۱، ؤ، ق، تی، تی)

سییهم _ وا باوه له ناو فونه تیكزان و تیكزای زمانزانان كه وا دهنگه یزویدنه کانی دریژ ههر یه كهان به قهدهر دو كورته بزویدنه ، ههر بلایه ش بتر واوی دریژیان به دو واو دهنترسی و ییی دریژیشیان به دو یی دهنترسی .

من وا دهزانم (واو و ینی)ی درپیژی تیژ راســــته که هــهر یه که یان بایی دو کورته بزواین در پیژن ، به لام ده نکی (۱) دو (فتحة) نیه . بهلای باوه دی منهوه ده نگی (۱) له تبایبه تیپیکی په کجار بنجے دا خلای له ده نگی کورته بزولانی (فتحه .. ه) جودا دهکاته وه : ھەلستانەومى دەنىكى (١) ھەلستانەومىيكى ستترنى يەكسەرميە ، بەلام هه لستانه و می ده نکی (فتحه) له جاو هی (۱) دا و مه لستانه و می (وتر القائم) وایه واته له نیوانی ستونی و تاسلاییدایه . تلاکه بیسی ده نسکی (۱) له وشهی (دار)دا کورت که پتهوه وشه که نابیته (دهر)، ده نگه که ی (ه)ش له وشهی (دهر)دا در یژ کهیته وه نای کاته (دار). چوارہم ۔ دمنگی (و) و (ی) چ بزوین بنی وہك (دوَر، دوْلْ) (زَقَ ، زَنِي) ج (consonant) بني ودك (يار ، دايك ، هـاى)، كۆزانى شكلى دەنگەكان لە رېنتوسى لاتىنىدا چ بايەخىكى نىــە . به لکهی پهك بترنی ئےم دونگانه زوره ، جگه له مدميه كه دەزانى ھەمتريان يەكىكن ، لىرەدا يەك دومكان دىنمەو ،:

أ _ بۆ دەنگى (و) .

- ۱ که گوتت (بهرد و دار) لیرهدا (و) که ی عطف بزوینه ، به در که گوتت (چرا و نهفت) واوه که ی عطف بوه . consonant
- ۲_ له فیعلی (نوست) واوه که بزوینه . که فیمله که ت گروی بو تاینده ده بیته (ده نوایی) لیره دا واوه که بروه consonant.

ب _ بۆ دەنگى (ى).

- ۳۔ لهگه ل خوندا ده نگی یبی وشهی (جای) دریؤ کهوه ده بینسی ده بینه کی بزوینسی تیژی دریؤ .
  - جكه لهمانه بهلكه ههن من نايان هينمه ناو توسينهوه .

پینجهم ده نگی (۱) لهم چه ند روهوه خوی له دو ده نگی (و،ی) جودا ده کا تهوه:

۱۔ لهومدا که يهك جوّر (۱) ههيه .

۲ـ لەوەدا كە برىتى نىيە لە دۇ كورتە بزولىنى (٥ ـ فتحة) .

ثهم بیروزایانهی لیرددا خوینه رو فلانه تیکزانی کورد دمیان خویمنه و سهره تاییکی نویمی باسیکی دریژه دار و بنجین له زمانه که ماندا . به هه له چونی من له ههندلی لایه نه کانی باسه که له بایه خ و گرنگی باسه که خلای کم ناکاته و هدوه ها خهریک نه بتونی زمان زای و فلانه تیک زانی

کورد و غه بری کوردیش پنیه وه ، ستو چنیکی من و باسه که ی تنیدا نیه . وا ده زانم سلاز بلا راستی به گشتی ، بلا زمانی کوردی به تایبه بی ، داوا له هه مق کوردین ده کا به گیانیکی (موضوعی) سه بری باسه که بکر بی نه که له گلاشه ی (من من و تلا تلا) وه که پیشه ینیکه زلار را بازان کو پر ده کاته وه .

یه دو تی بینی کورتیهم ماوه بیان کهم به کنرتایی گوتار:

ده بق بلّیم هاتنی هه مق ده نگیک له پیشه وه ی و شه وه ، که بزوینی گاشکرای به دوادا نه بیت به ناچارتی ده نگه که قورس ده کات . هه ر له به رئه م ناچاریه ده نگی (س) که له و شه ی وه ک (ستاندن ، ستران) دا له پیش ده نگی (ت) ه وه دیرت ده بی قورس بکریت گه گینا تلفظی پی ناکر بی . له م شویزنانه شدا و ا ده بی حوکمی خزمایه تی و گونجانی دو ده نگی در س ، ت) خی به دیار ده خا به وه دا که و شب می (ستاندن) ده کریته (گهستاندن) بی گه وه گیمکان هه بی سینه که به ته و او تی بوه ستیندر بی و شه ی (گهستاندن) بی هه ر له م ریگه یه وه له (سته م) ه وه و ه رگیراوه .

نؤسینی ههندنی وشهی ناو باسه که بلا مهبهسی رؤن کردنهوه به لاتینی نؤسراوه چ رلانؤسلاکی قهراردادهی تلایدا رهچاو نه کراوه ، ته نها ویستقرمه بیرولاایه که بخهمه قالبلیکی مهفهترمهوه .

داوای چاوپلاشیش ده کهم له ههر شتیکی ئهوتلا که جیگهی چاو للی یلاشین بــــــــــ .

ماذا ينبغي للفونتيك ان ينجزه ؟

العضو العامل: مسعود محمد

يحتوي المقال على ملحوظات أولية من حيث ان الألمام بقواعد الفونتيك ومصطلحاته لايجمل من لللم بها عالمًا بخواص الأصوات في لغة من اللغات ، مثله في ذلك مثل المحيط بقواعد اللغـــة أو بعــلم للقام : فأن إتقان القواعد واصول للقام شيء والتمكن من اللفـــةُ واداء المقام شيء آخر . صحيح ان الضوابط النظرية للصطلح عليها في الفونتيك امر لاغني عنـٰـٰه للمعتنى به ولكن حتى التبحر في ذلـك ، وليس مجرد الالمام ، لايفيد وحده في فتح الطريــق امام الدارس الى خبايا لغة من اللغات وتركيبها الداخلي في بناء كلماتها وتحديد مقاطعها وما الى هذا وذاك من الأمور المتعلقة بالاصوات اللغوية . وليـــس لدارس الفونتيك الكردي ان يستسلم الى أراء علماء الفونتيك في اللغات الاخرى فلربما جاءت تصوراتهم نابعة من خصائص لغات قد لاتأتلف مع خصائص الصوت في اللغة الكردية . والوقوف في الفونتيك عند حد تميين مخارج الحروف دون التعمق في خاصية كل صوت في اللغــة الكردية أم مبتور لاغناء فيه ولا لزوم له فليس يُعين الدارس علمه

ان صوت الدال ، مثلا ، يخرج من الحلق او اللئسة او الانف مالم يتمزز ذلك بمعرفة كيفية تصرف الناطق الكردي في هذا الصوت وكيفية تصرف الصوت نفسه في تعايشه مع الاصوات الاخرى . ويركز المقال بشكل خاص على وجوب درس ظاهرة صوتية لم تبحث حتى الآن رغم كونها اس الاساس في كل محث يتصل بالفونتيك سيا في اللغة الكردية. ملخص الظاهرة ان الأصوات في الكلام الكردي تتفاوت في التجاذب والتنافر فيها بينها فمنها مايكون التوافق بينها تاماً من كل وجه فيأتى صوت منها ساكناً تمام السكون قبل صوت آخر ساكن في الكلمة الواحدة كوقوع السين الساكنة قبل التاء الساكنة او وقوع الراء قبل الدال والناء او النون قبل الكاف الفارسية . وهناك اصوات اخرى تحتمل التسكين التام كما تحتمل اشباعها بالنبرة واصوات اخرى لابد من اعطائها نبرة والا تعذر النطق بها ساكنة قبل ساكن آخر. وهناك اصوات يمتنع مجيئها سواء كانت ساكنة تمام السكون او مشبعة بالنبرة قبل اصوات اخرى ساكنة .. هذه لليتزة في الأصوات الكردية ذات اثار بميدة في صياغة الكلمة الواحدة وفي مجيئها في الجملة وفي استدعاء صوت دون صوت او حذف هذا دون ذاك. والمقال تفصيل لايفيد غير المتفرغ له كما ان البحث نفسه ابعادا وأعماقاً لم يتسم لها للقال الا ماكان من الاشارة السريعة او الايماءة العابرة ، وهـو في مجموعه بداية مستحدثة لأمر لم يطرق بمد .

. . . . . .

القسم العربي

بولات تاريخت

ببنَ مواطن الأثار في شمالي العراق.

بقلسم طسه باقسر استناذ الآثار في كلية الاداب وعضو المجمع العلمي العراقي

مقيمة في اهمية المواقع الاثرية الشمالية من الناحيتين الحضارية والسياحية :

كنت أوجزت في العددين السابقين من هذه المجلة عصور ما قبل التأريخ في حضارة وادي الرافدين على ضوء التحريات الاثرية في شمالي العراق ، ونوهت بالاهمية الكبرى التي يوليها الباحثون فسي تأريسيخ الحضارات القديمة لهذه العصور لانها الاصول الاولى التي انبثقت عنها حضارة وادي الرافدين ، على ان أهمية تتبع عصور ما قبل التأريخ في شمالي العراق لا تقتصر على كونها الاصول الاولى لتلك العضارة بل انها أوضحت كذلك جوانب مهمة من تطور الانسان وتدرجه في مسيرته الشاقة عبر عصور ما قبل التأريخ (التي قلنا انها استغرقت زهاء تسعة وتسعين بالمائة من عمر البشرية) الى طور الحضارة الناضجة التي استكملت اولى مقوماتها في السهول الرسوبية من وادي الرافدين في مطلع الالف الثالث ق٠م، فقد تحقق في شمالي العراق جملة منجزات حضارية وتبدلات بيولوجيسة في حياة الانساني العراق جملة منجزات حضارية وتبدلات بيولوجيسة في حياة الانساني الحديث الذي أطلق على اقدم نماذج منه اسم « الانسان

العاقل » (Homo Sapiens) الذي ظهر في النصف الساني من العصر الحجري اللديم قبل نحو ٥٠٠٠ر٣٥ أو ٥٠٠٠ر عام ، فاطلق الباحثون (Neoanthropic) في حين ان النصف الأول من ذلك العصر يسمى « عصر الانسان القديم » (Palaeoanthropic) حيث عاشت فيه انواع واجناس بشرية بائدة يرجع تآريخ البعض منهــــــــــــــــــا الى نحو مليون ونصف مليون عام ، وكان آخرها النوع الانساني المسمى « انســـان النياندرتال » (Neanderthal) (نسبة الى وادي نياندرتال في المانية) قبل نحـــو ...ر.٧ أو ...ر.٦ عام ، واعقبه النوع الانساني الحديث السالف الذكر، ويرى الباحثون المختصون ان هذا النوع الحديث نشأ بطريق التطور عسن نوع انسان النياندرتال البائد ، حيث ظهرت في النماذج المكتشفة مسن هياكله العظمية في الشرق الادنى ملامح من ذلك التطور • وقـــد سبق ان ذكرنا في العدد الاول من هذه المجلة الاكتشاف الخطير الذي اسفرت عنـــه التحريات الاثرية في كهف « شانيدر » (في أعالى الزاب الاعلى) حيـــــث وجدت عدة هياكل عظمية من انسان النياندرتال وفيها امارات تشريحيـــة نوع الانسان الحديث •

وبعسد عدة آلاف من السنين على ذلك التطور البيولوجي الخطيسر شهدت مسيرة الانسان تطورا مهما آخر يضعه مؤرخو الحضارة في مقدمة المنجزات الكبرى التي مهدت السبيل لظهور الحضارة ونعني بذلك اهتداء الانسان الى انتاج قوته بالزراعة وتدجين الحيوان بعد ان كان في العصور الحجرية السابقة جامعا للقوت (Food gatherer) • وقد قضى زهاء

A CONTRACTOR OF THE CONTRACTOR

كردستان العراق كما أظهرت ذلك التحريات الاثريب مثل الموقع الاثري المسمى « زاوى چىيى » (القريب من كهف شانيدر وعلى ضفـــة الزاب الاعلى) وقرية « جرمو » (في منطقة جمجمال على بعد نحو ٣٥ كم شرقي كركوك) ، وكان مما ذكرناه عَن المناطق التي وجدت فيها بقايا انقلابالعصر الحجري الحديث (اي الزراعة وتدجين الحيوان) انطباق الشــــروط الاساسية ، التي يضعها الباحثون لوقوع ذلك الانتلاب فيها ، على شمالى العراق وفي مقدمتها وجود اصول النباتآت والحيوانات البرية التى دجنهـــــا انسان العصر الحجري الحديث وعثور المنقبين على القرى الفلاحية القديمة التي وجدت فيها بقايا العصر الحجري الحديث مثل عظام الحيوانات التى دجنت وفي مقدمتها الماعز والضاذوالحبوب المدجنة واولها الشعير والحنطة. وتنبعنا كذلك في بحثينا السابقين أدوار العصر اللذي اعقب العصر الحجري الحديث السَّالف الذكر ، وهو العصر الذي اصطلح عليه في تأريخ الحضارات القديمة اسم العصر « الحجري _ المعدني » (Chalcolithic) حيث ظهرت أطواره الأولى في شمالي العراق ثم بدأ استستيطان السهول الرَسُوبية الوسطى والجنوبية منذ منتصفه (فيحدود ٥٠٠٠ـ٤٠٠٠ق٠م) ، وبينا اهمية هذه الحقبة الحضارية في تطور الانسان وانها كانت بمثابة فجر الحضارة أو المقدمات الاولى التي مهدت لظهور الحضارة الناضجة في السهل الرسوبي في مطلع الالف الثالث ق.م ، كما بينا خصائص كل دور منأدوار ذلك العصر،وعددنا الاسماءالتيأطلقتعليها وهي ماخوذة من أسماء الاقدم : (١) حسونة (٢) ســـــــامراء (٣) حلف (٤) العبيد (٥) الوركـــــاء

(٢) جمعة نصر ، وتقصينا سلسلة النطور الحضاري فيها وفي مقدمة ذلك ازدياد القرى الفلاحية التي ظهرت أوائلها في العصر « الحجري الحديث السابق وتوسعها في المراحل الاخيرة منه الى اوائل المدن في السهل الرسوبي ، واتساع زراعة العصر الحجري الحديث ، وبداية ظهور معالم التخصص وطلائع الصناعات البدائية مثل النجارة وصناعة الفخار وصنع الادوات والآلات المعدنية والحياكة ، وظهور اجهزة الارواء الاصطناعي عندما استوطن الانسان في السهول الرسوبية بالقرب من ضفاف الانهار ، وبداية انظمة الحكم والتدوين بالكتابة الى غير ذلك من مقومات الحضارة،

واذ كنا قد بلغنا في تتبعنا لادوار ما قبل التأريخ بداية العصر التأريخي وطور الحضارة الناضجة في مطلع الالف الثالث ق٠م فسنتابع عرض الادوار التأريخية في شمالي العراق على هيئة رحلات أو جولات تأريخية أثريت ، مقسمة بحسب المراكز الادارية او المدن الكبيرة التي سنوجز تأريخها وآثارها بحسب العصور التأريخية المختلفة ، ثم الانطلاق منها الى وصف الاماكن التأريخية القريبة منها والتي يمكن الوصول اليها من تلك المراكز و الاماكن التأريخية المقلية عنها والتي يمكن الوصول اليها من تلك المراكز و

وقبل أن نبدأ بأولى هذه الجولات الآثارية يحسن ان نمهد لذلك بايجاز ما تتميز به المواطن الاثرية في شمالي العراق من أهمية خاصة من الناحيتين الحضارية والسياحية • فمن الناحية الحضارية اوجزنا ذلك في مقدمة هذا البحث التي هي خلاصة للبحثين المنشورين في العددين السابقين من هذه المجلة • اما من الناحية السياحية فان المواقع الاثرية في شمالي العراق تتميز ، بالاضافة الى اهميتها الحضارية التي نوهنا بها، بكونها تقع في مناطق طبيعية جميلة ذات جاذبية كبيرة للسياح من الخارج والداخل ، فانها بالمقارنة مع معظم الاماكن الاثرية في الاجزاء الوسطى والجنوبية التي تقع بالمقارنة مع معظم الاماكن الاثرية في الاجزاء الوسطى والجنوبية التي تقع

في مناطق جرداء يصعب الوصول اليها تقع كما قلنا في اراض جبلية وشبه جبلية ذات مناظر طبيعية خلابة بحيث يستطيع الزائر لها أن يجمع بين المتعة السياحية وبين الفائدة التأريخية والاثرية ، اضَّف الى ذلك الجاذبيةالانسانية التي يجدها الزائر للمناطق الشمالية من ناحية تنوع الازياء والصناعـــات الشعبية . ثم ان الكثير منها اما ان يكون قائما بحالة جيدة من الحفظ نوعا ما وبالمقارنة مع المواقع الاثرية الجنوبية التي يقتصر الامر في الكثير منها على كونها مجرد مجموعات من التلول الترابية المبعثرة وفوقها كسر الحجارة مما تصعب معرفته على السائح الاعتيادي وحتى الاثري المختص ان لم يكن على علم مسبق بمخططاتها وتأريخها • وهناك المنحوتات الجبلية المنتشرة في شمالي العراق والواضحة في معالمها واشكالهــــا بالنسبة الى السائح غير المختص ، وسيمر بنا وصف اشهر هذه المنحوتات في اثنـــاء جولاتنا الاثرية المقبلة · ان هذه الميزات وغيرها تجعل من المواقع الاثرية في شمالي العراق ذات اهمية بالغة من الناحيتين التأريخية والسياحيـــة وُلّا سيماً بعد اعدادها وتهيئتها للسياحة الاثرية ، وهــــذا ما شرعت بــه السلطات المسؤولة في الآونة الاخيرة •

جولة اثرية في محافظة اربيل:

ونبدأ في جولاتنا التأريخية الاثرية في مدينة اربيل والمناطق المحيطة بها وهي غنية بمواقعها التأريخية التي سنختار المشهور منها مسلم يمكن تعيينه بأحد المستوطنات القديمة او المدن التأريخية المعروفسة على ضوء الاشارات التأريخية في النصوصالقديمة وفي مقدمتها النصوص المسمارية. وشرد لمدينة اربيل وصفا خاصا .

أ - بعض المعالم الاثرية في الطريق من كركوك الى اربيل:

مِمَا اننا سنخصص جولة مستقلة لمنطقة كركوك فلا نتكلم الآن عن مدينة كركوك ومعالمها الاثرية بل نجتازهـا في الطريق الى اربيل • ولعل ابرز ما يلفت النظر ان هذا الطريق بعد ان يجتاز التلال والمرتفعاتالواطئة الواقعة في ضواحي المدينة يمر في سهل واسع بين كركوك واربيل اشتهر في جميع عصور التأريخ بخصبه ووفرة مياه آلامطار فيه فــــازدهر فـــي محاصيله الزراعية ، الامر الذي جعل المئات من الاطلال الاثرية تنتشر فيه وهي تدل دلالة واضحة على كثافة سكانه واتساع المستوطنات فيسمه ، ومم انه لم تجر لحال التأريخ تحريات اثرية كثيرة في هذه المستوطنـــات (Surface finds) تشير الى امتداد الاستيطان البشري في هذا السهل الى عصور ما قبل التأريخ والعصور التأريخية المختلفة • وحديثا بــدأت التنقيبات الاثرية في احد هذه التلول واسمه « يارمجـــه » (ويعني في التركية التل النصف او نصف التل)(١) ، وقد نقبت فيه بعثة اثرية سوفيتية منذ عام ١٩٦٨ تحت اشراف الاستاذ « منجايف » (Rauf Munchaev) وعثر فيه على بقايا ادوار العصر الحجري المعدني من حسونة وسامراء

ازدهر في دور «حلف» (في حدود ٥٠٠٠ ق.م) وهو الدور الذي اشتهر بأوانيه الفخارية الجميلة ذات الالوان المتعددة ووجدت في مواقع اثريــــة

كثيرة في الشرق الادنى وشمالي العراق ، مثل بلاد الشام ومنطقة الخابور وشمالي ما بين النهرين ، وفي جملة مواقع اثرية في منطقة الموصل اشهرها

⁽١) يقع هذا التل جنوب غربي تلمفر بنحو ٥ كم .

آلتون كوبري :

وعلى مسافة نحو ٤٦ كم من كركوك يمر الطريق على جسسر فوق الزاب الاسفل (٢) حيث البلدة المسماة « آلتون كوبري » أو « آلطون كوبري » وهي عبارة عن شبه جزيرة تقريبا بين ذراعي الزاب حيث اقيسم عليهما جسران حديثان ، ومع ان اسم البلدة يعني بالتركية «قنطرة الذهب» أو « جسر الذهب » بيد ان المرجح كثيرا ان هذا تحريف لاسمها الصحيح قنطرة الزاب » ، للتشابه اللفظي الظاهري بين «الزاب» و «الذهب» في اللفظ التركي ، ولا يعلم متى اسست هذه المدينة الحديثة ولا من اسسها، ويروى عن أخبار حملة السلطان التركي مراد الرابع على بغداد وفتحه لها في عام ١٦٣٨م انه اقام جسرا على الزاب الاسفل في هذا الموضع ، وعلى هذا فيرجح ان البليدة نشأت في حدود هذا التأريخ او قبيله بقليل ، وكان

⁽٢) عن هذا الدور والادوار الاخرى من عصور مسا قبل التاريخ في العراق راجع العددين السابقين من هذه المجلة وكتاب المؤلف الموسوم: «مقدمة في تأريخ الحضارات القديمة » ، الجزء الاول (الطبعة الثالثة ١٩٧٣) .

⁽٣) الزاب الاسغل على ما هو معروف من روافد دجلة الكبرى مما يلي الزاب الاعلى وقد حافظ الزابان على اسميهما القديمين الواردين في النصوص اي (عيلو)، وهو الزاب الاعلى (راجع كتاب المؤلف المذكور في الهامش رقم (٢) .

على النهر عند موضع المدينة جسران كانا قائمين الى زمن حديث حيث زار الموضع الآثاري الالماني « هرتسفلد » (Herzfeld) في عسام ١٩١٦ ووصفهما وسجل للجسر الكبير منهما مخططا ، وارجع زمنه الى القسرن الثالث الهجري ، التاسع الميلادي (٤) • والجدير بالذكر بهذه المناسبة ان كتب البلدان العربية ومنها معجم البلدان لياقوت ذكرت موضعا باسسم القنطرة عند « آلتون كوبري » •

وتقع (آلتون كوبري) في طريق تأريخي مشهور وفي موضع يسهل منه عبور الزاب ، وكانت مرحلة تأريخية الى اربيل والى مسدن السهل الرسوبي في الجنوب (بلاد سومر واكد التأريخية) ، ورأى بعض الباحثين ان في هذا الموضع كانت تقوم المدينة المعروفة باسم (شسساه قرد) او شهرقرد) التي ازدهرت في القرون الاولى من العهد الميلادي (٠) ، كما ارتأى باحثون آخرون انها موقع المدينة القديمة التي ذكر تهسا النصوص الآشورية بهيئة (شميورو) (Shiomurru) والواقعة في اقليم عرف بالاسم نفسه ، وان المدينة نفسها جاء ذكرها في العهود الاقدم مثل العصر البابلي القديم وعهد سلالة اور الثالثة (في مطلع الالف الثاني ق٠م) ، وعين باحثون آخرون في هذه المنطقة المدينة القديمة التي ذكرت بهيئة (زبان) في باحثون آخرون في هذه المنطقة المدينة القديمة التي ذكرت بهيئة (زبان) في أخبار حملة الملك الآشوري سرجون الشاني عرفت بين الباحثين باسم آذربيجان وارمينية ، وهي الحملة العسكرية التي عرفت بين الباحثين باسم

Sarr und Herzfeld, Archaeolgische Rise im Euphrat (3) und Tigris Gebiete, (1920).

Sarre und Herzfeld, Op. Cit.

(٦) مملة سرجون الثامنة € (٦)

كما ارتؤي ان آلطون كوبري واقليمها كانت ضمن اقليم او مملكة حدياب (اديابينه) التي سنذكرها ، وان عند الطون كوبري كان موضع المدينة او المملكة الوارد اسمها بهيئة « تتون ــ اشري » في الكتابـــة المنقوشة على قدمة تمثال الملك «أثلو» المكتشف في الحضر •

والجدير بالذكر بمناسبة كلامنا على الطريق المؤدي الى اربيل ان الطريق التأريخي في العصور البابلية للآشورية كان يمر في المراحال الرئيسية ابتاداء من نينوى ثم الى «اربائيلو» (اربيال) ثم « ارابخا » (المحتمل تعيين موقعها في كركوك) ثم الى بلاد بابل ، وكان يطابق تقريبا الطريق الملكي في العصر الفارسي الاخميني (٢٣٥-٣٣١ ق٠٠) الذي كان يربط ما بين مدن الاناضول وبين العاصمة الملكية « برسيبوليس » (قرب اصطخر في ايران) •

اربيسل:

وتترك « التون كوبري » لنصل من بعد نحو ٥٠ كم الى مدينسة اربيل الشهيرة التي تقع في السهل الواسسع الخصب بين الزابين الاعلى والاسفل شمالا وجنوبا ودجلة غربا ، وهذا هو الاقليم الذي كان يؤلف القسم الاكبر من بلاد آشور التاريخية ، وعرف ايضا منذ منتصف القرن الثاني ق٠٥ باسم «حدياب» (اديابينه في المصادر الكلاسيكية) السذي سنخصص له موضعا آخر من بحثنا ، في اثناء العرض التاريخي الموجسن لمدينة اربيل .

Luckenbill, Ancient Records of Babylonia and (3) Assyria, II.

تقع الاحياء القديمة من مدينة اربيل الحديثة فوق تل اثري واســــع يطلق عليه اسم قلعة ارييل حيث القلعة التاريخية الاسلامية تقوم فوق تراكم طبقات اثرية كثيرة تمثل مستوطنات تاريخية متعاقبة منلذ ان قسام اول مستوطن فوق ما يسمى بالارض البكر في زمن لا يعلم امتداده وتحديـــده لانه لم تجر في الموضع تحريات أثرية لحد الآن • وان المرتفع الذي تقوم فوقه الاحياء القديمة من اربيل احسن ما يمثل لنا الكيفية التي تتكون فيها التلول الاثرية المنتشرة في جميع انحاء القطر ، والمثال الثاني التل المرتفع الذي تقوم فوقه الآن الاحياء القديمة من مدينة كركوك ، وكثيرًا ما فكرت مديرية الآثار والسلطات المحلية في اربيل في مشروع يرمي الى اخلاء قلعـــة اربيل من دور السكني القديمة ونقلها الى مكان آخر لاجراء التنقيبات المنتظمة التي لا شك عندي في انها ستسفر عن نتائج مهمة في تاريخ المدينة وتاريخ المنطقة وتلقي الضوء على فصول مهمسة من تاريخ حضارة وادي الرافدين • والى ان تتحقق هذه التحريات لا يمكن الآن معرفة اشياء مؤكدة عن ادوار المدينة القديمة سوى ما ورد عنها من اشارات فيالنصوص المسمارية ، واقدم ما وصل الينا منها الاشارات الواردة في سجلات ملوك سلالة أور الثالثة السومرية (٢١١٢–٢٠٠٤ ق.م) حيث ذكرت المدينــة بهيئة « أوربيلتم° » (Urbilum) (٧) كسا جــاء ذلك في الحوادث

⁽۷) ورد الاسم بهيئات اخرى مختلفة من المقاطع المسمارية مثل: Ar-bi-lum ki, (Ur-bi-i-lum ki), (Ur-bi-lum ki)

انظر النصوص المنشورة في :

Yale Oriental Series, IV, No. 25, 1. 11; No. 29, 1. 40

وراجع مادة Arbela في الملمة الاشورية الالمانية المنونة: Ebelling, Realexikon der Assyriologie, I, p. 141

« المؤرخ بها » (Data formulae) الخاصة بالسنة الثالثة والاربعين من حكم ثاني ملوك تلك السلالة المسمى «شولگى» (Shulgi) (٢٠٩٤ – ٢٠٩٤ ق٠٥) والسنة الثانية من حكم خلفه الملك « امار با سين » او بور با سين » (٢٠٤٠ تـ ٢٠٣٠ ق٠٥) حيث دخلت اربيل والمنطقة الخصبة التي تقع فيها ضمن امبراطورية سلالة اور السالفة الذكر ٠

اما الشكل المألوف الوارد فيه اسم اربيل في النصوص الآشورية فهو « ارباايلو » او « اربائيلو » (Arpa—ilu) (^) ، وبهيئية ar-ba-ilu و ar-ba-ilu و فسر هذا الاسم على انه يمني « اربعة الهة » ، ولعل الكتبة الآشوريين فسروا الاسم السومري القديم أوربيلم (Urbilum) تفسيريا جمياهيريا (Popular) على انه « اربعة آلهة » فحولوا الاسم القديم بهيئية « اربائيلو » •

وما دمنا في استعراض اسماء المدينة التاريخية فيجـــدر ان نذكر ان اسم المدينة حور في العصر الفارسي الاخميني (٢٣٥-٢٣١ ق٠٥) الــــى صيغة «اربيرا» (Arbira) كما ورد ذلك في النصوص الفارسية القديمة المدونة بالخط المسماري • وذكرت في حوادث فتح الاسكندر الكبيرللعراق (٢٣١ ق٠٥) بهيئة « اربيلا » او «اربلا» (Arbela) وهي الصيغة التي احتفظت بها في المصادر الكلاسيكية (اليونانية والرومانية) وظلت اربيل محافظة على اسمها القديم في العهد الاسلامي ــ العربي بهيئـــة «اربل»

⁽A) المعلمة الاشورية الالمانية المذكورة .

لح من تاريخ اربيل في العهد الآشوري:

المحنا فيما سبق كيف ان موقع اربيل في وسط السهل الخصب بين الزابين قد جعلها من المدن الرئيسية في العصور القديمة ، واكتسبت اهمية خاصة في العصر الآشوري بحيث انها غدت من بين الحواضر الآشوريسة الرئيسية وهي آشور ونينوى وكالح (نمرود الآن) منذ ما يسمى بالعصر الآشوري القديم (في حدود ٢٠٠٠ – ١٤٠٠ ق٠٥) ، وذكرت في كتابات احد ملوك هذا العصر المسمى «شمسي – أدد » الخامس (٢٨٣ – ٨١١ ق٠٥) على انها كانت مدينة مزدهرة (١٩) و وكانت الى جانب ازدهارها الحضاري والعمراني احدى القواعد العسكرية الآشورية لتسيير الحملات العسكرية منها الى المناطق الشرقية ، حيث المجاز الجبلي الذي ورد اسمه في النصوص الآشورية بهيئة (كرثوري) (Kirruri) ، وكانت كذلك مركزا دينيا مهما لعبادة الآلهة الشهيرة «عشتار » التي سميت «عشستار أربيلا » ، تمييزا لها عن عشتار «نينوى » وعشتار مدينة «آكد» (العاصمة الاكدية في وسط السهل الرسوبي) ، وعرف معبد عشتار في اربيلا في اربيلا في اربيلا ألكتابات المسمارية باسم « اي كشان كلامًا »

(E-GASHAN-KALAM-MA)

ويعني في اللغة السومرية « بيت سيدة الاقليم »(١٠) ،ولعل

⁽٩) راجع الكتابة المسمارية في مسلته المنشورة في : Luckenbill, Ancient Records, I, 1. 49

⁽١٠) كانت المعابد في العراق القديم كلها تقريبا تسمى باسماء سومرية فسي جميع عهود حضارة وادي الرافدين .

اقدم ذكر لهذا المعبد وصل الينـــا في النصوص الآشورية في الكتابـــة المسمارية المنقوشة على تمثال صغير من البرونز (في باريس الآن) وتذكر اسم صاحبه « شمش ـ بيل » وانه قرب التمثال الى «عشتار اربيلا » من اجل حياة سيده « آشور ــ دان » ، وهذا هو الملك الآشوري « آشور دان الثالث » (٧٧٢_٧٥٤ ق.م)(١١) . واشتهر هذا المعبد بانه كان مركزًا للتنبؤ والفأل ولا سيما الفأل بطريقة فحص الكبـــد (١٢) فاصبحت اربيل بذلك بمثابة مدينة « دلفي » اليونانية التي كــانت اشـــهر مراكز العرافــة المتعلقة بمعبد الآله « ابولو » • وبلغت اربيل ومعبدها أوج الازدهار في عهد السلالة السرجونية التي اسسها الملك سرجون الثاني (٧٢١ – ٧٠٠ ق . م) وكانت آخر دولة حكمت في بلاد آشور ، واعقب سرجــون في الحكم ابنه الشهير سنحاريب (٧٠٤ - ٦٨١ ق ٠ م) ثمم اسمرحدون وآشور بانیبال (۲۹۸ – ۲۲۹ ق ۰ م) حیث کثر ذکرها وذکر معبدها فی معبدها للاستشارة والاستخارة كما جاء ذلك في اخبار الملك « T شـــور بانبيبال »(١٣) الذي وجه عنايته لشؤون المدنية حيث يذكر انه اقام سورا

Lucbenbill, IBID, II, p.331-332; 377

Revue d'Assyriologie, VI, p. 133ff. : انظر مجلة : (۱۱)

⁽۱۲) كان فحص كبد الحيوان المضحى (Hepatoscopy) من الطرق الشائعة للعرافة والتنبؤ بالفال وقد انتشرت من حضارة واديالرافدين الى معظم الامم القديمة مثل الحثيين والاتروسكيين واليونانوالرومان، وخلف لنا العرافون منهم نصوصا مهمة في الارشادات الى كيفية تفسير ما تبدو للعراف من امارات على كبد الحيوان المضحى ، كما رسموا صورة الكبد على الواح الطين وفيها اسماء أجزائه وعلامات التنبؤ التي تبدو عليه .

للمدينة وجدد بناء معبد «عشتار» فيها ، وان الآلهة «عشتار» التي يصفها بانها « ترتدي النار وتتحلى بالمجد الالهي الصاعق قد ساعدته في القضاء على القبائل المربية (القبائل البدوية في بادية الشام) »(١٤) •

مشروع سنحاريب في ارواء اربيل:

ولعل اوضح ما يدل على اهمية اربيل عند الملوك الآشوريين ما نالته من حظوة وعناية في عهد الملك سنحاريب السالف الذكر السني اشتهر باعماله العمرانية الواسعة في امهات المدن الآشورية وفي مقدمتها العاصمة « نينوى » التي جعلها العاصمة الاولى للامبراطورية الآشورية بمسد ان جدد مبانيها واقام فيها قصوره وخصها بمشروع مهم للري سنذكره بعسد قليل و ونالت اربيل حصة كبرى من هذه الاعمال العمرانية ومنها انه اقام لها مشروعا مهما لاروائها لا يقل في اهميته عن مشروع ري نينوى وقد اظهرت التحريات التي اجرتها مديرية الآثار في عام ١٩٤٧ (١٥٠) معالم هذا المشروع واظهرت المهارة الهندسية التي تم بها تحقيقه ويتألف المشروع من المشروع واظهرت المهارة الهندسية التي تم بها تحقيقه ويتألف المشروع من فوهتها او فتحتها عند القرية المسماة « قلة مورتكه » في الجانب الجنوبي من وادي « باستورا » على بعد نحو ٢٠كم شمال اربيل وقد عثر هنا على مسناة من الحجارة المهندمة تطل على وادي باستورا » وقد تقشت احدى هذه الاحجار بكتابة مسمارية يذكر فيها الملك « سنحاريب » اقامته احدى هذه الاحجار بكتابة مسمارية يذكر فيها الملك « سنحاريب » اقامته احدى هذه الاحجار بكتابة مسمارية يذكر فيها الملك « سنحاريب » اقامته احدى هذه الاحجار بكتابة مسمارية يذكر فيها الملك « سنحاريب » اقامته احدى هذه الاحجار بكتابة مسمارية يذكر فيها الملك « سنحاريب » اقامته

⁽۱٤) ذات المصدر ص ۳۳۵

⁽١٥) راجع تقرير الاستاذ فؤاد سفر المنشور في مجلة سومر ، المجلد الثالث (١٥٤) ص ٢٧٦ فما يعد .

لمشروع الري نصها : « أنا سنحاريب ، ملك العالم ، ملك بلاد آشــور ، حفرت ثلاثة انهار في جبال «خاني» (١٦) ، الجبــــال الواقعة في اعــــالي «اربائيلو» ، واضفت اليها مياه العيون التي في يمين ويسمار تلك الانهر ، والجريتها في قناة الى وسط «اربائيلو» ، موطن السيدة العظيمة ، الألهـــة عشتار ، وجعلت مجراهـــا مستقيما ١٧٥٠ • ويمكن للمسـافر الى صلاح الدين ان يشاهد وادي باستورا الذي يفصل بين مرتفعات « خانه زاد » وجبل صلاحالدين ، فيمر من بين مــا يمر به من المعــــالم والقرى الحديثة قرية « عين كاوه » ثم قرية «بحركه» التي يوجد فيها عين مــــاء غزيرة تتجمع مياهما في بركة كبيرة ومن هنا منشأ الاسم «بحركة» الذي هو تصغير بُّحر او بحرية باللغة الكردية ، ثم يمر من بعد ذلك بقريـــة « قلة مورتكه » ومنها يمكن تقحص مبدأ المشروع السالف الذكر • كما يمكن فحص اتجاه القناة من بدايتها في «قلة مورتكه» الى اربيل ، حيث تبدأ المياه عن طريق قناة مفتوحة في الوديان اما في الاماكن المرتفعة فـــان مجرى القناة يمر بسلسلة من الكهاريز او الاتفاق المائية التي حفرت لهذا الغرض على هيئة آبار متصلة بعضها ببعض وتبعد احداها عن الاخرى بمعدل ٤٢ الى ٥٠ مترا ، على غرار آبار الكهاريز التي يتم بواسطتها ارواء بساتين طوزخورماتو وتازهخورماتو الآن والمرجحان سنحاريب اتم مشروع ري اربيل فيعام ٢/ ٢٩٠٠ق.م وهوالعام الذي انجز فيهمشروعا آخرُللري لارواء

⁽١٦) يكاد يكون من المؤكد أن جبال « خاني » المذكورة في كتابة « سنحاريب » مجموعة الجبال والمرتفعات التي يطلق عليها الآن جبال سغين وصلاح الدين و « باني ـ باوه ـ باغ » * وكلها في أعالي سهل أربيل ، ومنها تتجمع ينابيع « باستورا » بالقرب من المجاز الجبلي المسمى «الدربند » .

العاصمة «نينوى» بجمع مياه نهر «الكومل» ويناييع جبال بعشميقة والشيخان في قناة ضخمة طولها زهاء ٥٠ ميلا عن نينوى ، شيدها بالحجارة المهندمة ، وتبدأ فوهة القناة عند قرية «خنس» حيث لا تزال بقايا المنحوتات الحجرية والكتابات المسمارية تشاهد في هذه القرية ، كما تشاهد اجزاسن القناطر الحجرية التي شيدها على الوديان لامرار القناة من فوقها ، ولا سيما جزء القناطر المتبقية عند قريمة جروان وفي القرى المجاورة مثل قريمة جروان وفي القرى المجاورة مثل قريمة باقصرى »(١٨) .

ادبيل من بعد العهد الآشوري:

ان ما اسلفنا ایجازه من النبذ التاریخیة عن مدینة اربیل فی العصر الآشوری هو کل ما یمکن جمعه من النصوص المسماریسة الواردة فی کتابات الملوك الآشوریین لانه لم تجر فیها تحریات اثریة کما قلنا ، و کذلك یقال بالنسبة الی العهود التاریخیسة التی اعقبت عهد الدولة الآشوریة الاخیرة ، ومما لا شك فیه ان کثیرا من الدمار اصاب اربیل مع المسدن الآشوریة الاخری ابان هجوم الفرس المادیین والبابلیین الکلسدانیین علی بلاد کشور من عام ۱۹۰ الی عام ۱۹۰ ق۰م ، حیث خربت فی عام ۱۹۰ ق۰م من جانب الملك المسادی «کی ساخسار» (Kayxares) قرم من جانب الملك المسادی «کی ساخسار» (لسماریة بهیشة «اوماکشتار» (Umakishtar) واعقب ذلك سقوط العاصمة نینوی فی عام ۱۹۲ ق۰م و تدمیرها ، والمرجح واعقب ذلك سقوط العاصمة نینوی فی عام ۱۹۲ ق۰م و تدمیرها ، والمرجح

⁽١٨) تحرت هذا المشروع بعثة من جامعة شيكاغو (١٩٣٢ ـ ١٩٢٣) التسي كانت تنقب في خرسباد ، انظر :

Jacobsen and S. Lioyd, Sennacherib Aqueduct at Jerwan (1935)

ان اربيل ومدنا آشورية اخرى ضمت من بعد ذلك الى الدولة البابلية الكلدانية التي قامت على انقاض الامبراطورية الآشورية (٦٢٦-٥٣٩ق٠٩) واشتهر من ملوكها مؤسس السلالة « نبوبولاصر » (٦٢٦ – ٦٠٥ ق٠٩) وابنه الشهير نبوخذ نصر (٦٠٥-٥٦٢ ق٠٩)، كما ضمت المدينة المسماة «اراپخا» (١٩١) والاقليم المسمى بالاسم نهسه ٠

وبعد سقوط الدولة البابلية الحديثة على يد الفرس الاخمينيين في عام ٥٣٩/٨ ق٠٥ ، دخلت بلاد مسا بين النهرين ضمن اقاليم الامبراطورية الفارسية الاخمينية وبضمن ذلك شمالي العراق ومدينة اربيل واقليمها وعرفت اربيل في هذا العهد باسم «اربيرا» (Arbira) كما جاء ذلك في

(19) اغلب الظن ان مدينة «ارابخا» كانت سلف مدينة كركوك الحالية واقدم ذكر للدينة ارابخا وصل الينا لحد الآن في احسد النصوصس المسمارية العائدة للملك حمورابي (١٧٩٢ ــ ١٧٥٠ ق.م) ، واشتهرت كذلك في العصور الأشورية وكانت تعد ضمن بلاد بابل في بعض عهود التأريخ القديمة الى ان ضمت نهائيا الى الدولة الأسورية ولعل ذلك كان من بعد غزو الملك الاشوري « توكلتي ــ ننورتا » الاول في حدود كان من بعد غزو الملك الاشوري « توكلتي ــ ننورتا » الاول في حدود فيما المنتفي في هذه الملاحظة بلكر الاشكال المختلفة التي ورد فيها اسسم المدينة في النصوص المسمارية ، فمن هذه الاشكال :

Ar-ra-ap-hi-im-ki

Ar-rap-ha ki

A-rap-hu

Arba (4) -ha. Ar-ba-ha

وذكرت في المصادر الكلاسيكية (اليونانية والرومانية) بهيئـــــة « ارايخيتس » Arrapchitis

انظر مادة Arrapha في الملمة الالمانية :

Reallexikon der Assyriologie, I,

النصوص الفارسية المدونة بالخط المسماري ، كما نوهنا بذلك ، وظل الاقليم تابعا الى الفرس الاخمينيين حتى عام ٢٣٦ ق.م ، وهو العام المشهور الذي وقعت فيه المعركة التأريخية الحاسمة «اربلا» بين آخر ملوك الدولة الفارسية الاخمينية «دارا» الثالث (٣٣٠–٣٣١ ق.م) وبين الاسكندر الكبير وكانت فيها نهاية تلك الدولة .

ولان اسم اربيل برز في اخبار هذه المعركة التي سميت باسسمها فيستحسن ان نوجز شيئا عنها فنقول ان الاسكندر الكبير (٢٠) الذي خلف أباه فيلب المقدوني بدأ زحفه على الشرق في عام ٣٣٤ ق٠٥ من بعد عامين على توليه العرش على اثر اغتيال ابيه ، والتقى بجيوش دارا الثالث في ايسوس في آسية الصغرى عبر الدردنيل ، فتحطمت جيوش الفرس ونجا الملك الفارسي بالهرب ، بيد ان الاسكندر لم يلاحق دارا مع فلول جيشه بل انه قصد سورية ومصر وفتحهما (٣٣٠–٣٣١ ق٠٥) واسس في مصر اولى المدن الكبيرة التي سميت باسمه اي الاسكندرية ، ثم توجه في عام الهرف العراق لغزو الامبراطورية الفارسية فعبر الفرات من سورية في الموضع الذي ورد ذكره في اخبار الاسكندر (٢١) باسم « ثبساكوس » في الموضع الذي ورد ذكره في اخبار الاسكندر (٢١) باسم « ثبساكوس » في الموضع الذي ورد ذكره في اخبار الاسكندر (٢١) باسم « أسماكوس » الموضع الذي ورد ذكره في اخبار الاسكندر (٢١) باسم « أسماكوس »

⁽٢٠) ولد الاسكندر في هام ٣٥٦ ق.م وخلف اباه فيلب في مقدونية في هام ٣٣٦ ق.م وهو بسن عشرين عاما ٤ وبدأ في حملته على آسية في هام ٣٣٤ ق.م وفتح سورية ومصر وخطط مدينة الاسكندرية في عسام ٣٣٢ ق.م ، وتوفي في مدينة بابل في شهر حزيران عام ٣٢٣ ق.م وهو بسن ثلاثة وثلاثين عاما .

Arrian, Anabasis of Alexander Tarn, Alexander: انظر (۲۱) The Great (1947).

النهرين صوب دجلة فعبرها بمسافة قليلة شمالي الموصل في الموضع الذي ورد ذكره باسم «بازبدا» الى سهل اربيل وكان دارا قد جمع في هذا السهل بالقرب من اربيل جيشا ضخما قيل انه بلغ المليون مقاتل ، وكانت خيالت وحدها تربو على جيش الاسكندر الذي قدر بزهاء ١٠٠٠٠٠ مقاتل من المشاة ونحو (٧٠٠٠) فارس ، ونشبت المعركة التاريخية الحاسمة في قرية ورد اسمها بهيئة « كوكميلة » (٣) بالقرب من اربيل ولكن المعركة عرفت باسم موقعة « اربلا » لقربها وشهرتها ، وفيها حلت الهزيمة بجموع دارا وتقرر مصير آسية والعالم القديم ، وهرب دارا الى العاصمة المادية القديمة «اكبتانا» (همدان) ولعله سلك طريق راوندوز ، وبعد مكث الاسكندر في الربيل بضعة ايام اتجه الى مدينة بابل وفتحها في المسام قصم (اي بابل كان بسبب تفسخ جثث القتلى التي امتلاً بها سهل اربيل ،

وبعد مفامرات بعيدة قام بها الاسكندر في ايران واقساليم ما وراء النهر وتخوم الهند عاد الى بابل في عام ٣٢٣ ق٠٥ واخذ يعد العدة لحملة الى الجزيرة العربية ولكنه مرض بالحمى وتوفي في ١٣ حزيران من العام تهسه وهو بسن ٣٣ عاما ، وانه مات في قصر نبوخذ نصر ولم يجد تعما عرضه وهو مسجى على فراش المرض على معبد آله الشفاء البسابلي في

⁽۲۲) يعين بعض الباحثين موضع «كوكميلة» في قرية «كرمليس» الآن ، عن كوكميلة (Gaugamila) وموضع عبور الاسكندر لدجلة انظر البحث الآتى:

A. Stein, "Notes on Alexander's Crossing of the Tigris and the Battle of Arbela" in Geographical Journal, (1942).

المعبد الرئيسي في بابل « اي ـ ساگلا » • وقد اطلق على القرون القليلة التي اعقبت فتح الاسكندر للشرق اسم العصر الهلنستي (Hellenistic) كما اطلق على الحضارة التي تنجت من التقاء الحضارة اليونانية الصرفة (Hellenic) بالحضارات الشرقية ولا ســيما حضارتي وادي النيسل ووادي الرافدين باسم الحضارة الهلنستية • ولما كان ليس من موضوعنا تفصيل القول في هذا العصر وفي حضارته فيكفي لتوضيح الموضوع الذي بين أيدينا ان نذكر ان امبراطورية الاسكندر الواسعةاقتسمها ثلاثة من قواده من بعد المنازعات والحروب فيما بينهم التي دامت زهاء (٤٢) عاما ،فاستحوذ من بعد المنازعات والحروب فيما بينهم التي دامت زهاء (٤٢) عاما ،فاستحوذ الرافدين وايران (٣٣) • وصارت مصر من حصة القسائد « بطليموس » الحد قواده المسمى «سلوقس» (Seleucus) على بلاد الشام ووادي الرافدين وايران (٣٣) • وصارت مصر من حصة القسائد « بطليموس » حكمها في مصر الى الفتح الروماني في عام ٣٠/٣١ ق٠٠ •

وهكذا دخل العراق وبضمنه الاقاليم الشمالية ضمن الامبراطورية السلوقية وكانت اربيل واقليمها ولاية (Eparchy) من الولايات التي قسم اليها القطر ، ولكن لم يصل الينا من اخبارها اشياء يعتد بها الى ان

⁽٢٣) بدأ العهد السلوقي (Seleucid Era) في العراق في اول نيسان عام ٣١١ ق.م وهذا هو التقويم البابلي للعصر السلوقي ، وقد عسم استعماله في العراق وايران وسورية وارخت به الحوادث ومنهسسا الكتابات الارامية المكتشفة في مدينة الحضر واستعمل ايضا في دويلة «ميسان» العربية ـ الارامية في سواحل الخليج العربي ، كمسسا استخدمه الملوك الفرئيون (Parthian) في تاريخ النقود التسسي سكوها ، والجدير بالذكر بصدد هذا العهد السلوقي انه قبل الخاذه لم يكن في وادي الرافدين عهد ثابت تؤرخ منه الحوادث .

نصل الى العهد الفرثي الذي اعقب العهد السلوقي في العراق وايران ، وسنوجز طرفا من تاريخ العراق واقليم اربيل في هذا العهد في الفقرات التاليسة :

اربيل في العصر الفرثي _ اقليم حدياب (اديابينه) :

ظهر الفرثيون او الارشاقيون في المسرح السياسي في هذه الفترة من تأريخ العالم القديم في حدود ٢٥٠ ق٠٥ ، يوم قام منهم زعيم اسسسمه «ارشاق» Arsaces استطاع ان ينتزع اقليم خراسان من الوالي او الحاكم السلوقي حيث كانت بلاد ايران تابعة الى الدولة السلوقية ، كسا نوهنا بذلك واعتبر العام ٢٤٧ ق٠٥ بداية العهد الفرثي (٢٤) في ايران ولكن

⁽٢٤) يرجــح كشيرا ان الفرثيين (Parthians) يرجعون في اصلهم الى احدى القبائل « الهندية _ الاوربية » (Indo-Europeans) في آسية الوسطى ويمتون بصلة الى القبائل السكيثية (Scythians) (الوارد اسمهم في الكتابات الاشورية بهيئة اشكوزيين) ، وأن الاسم الذي اطلق عليهم أي « الفرئيين » مشتق من اسم الاقليم الذي استوطنوه في ايران وهو اقليم « بارتوا » (اقليم خراسان تقريبا) ، وقد ورد ذكره قبل استيطان هذه القبائل فيه في الاخبار الأشورية (راجع مشلا حوليات اسرحدون) والكتابات الفارسية الاخمينية ، وذكر الاقليم في اخبار الملك الفارسي « كورش » باسم « برتوكا » و « برتـوا » وانّ الفرثيين اتخذو احدى اللهجات الايرانية المسماة « بهلويك » (البهلوي الفرثي) القريبة من الفارسية السياسانية (بارسيك) ، وعرف الفرثيون ايضاً باسم « الاشفانيين » او « الاشكانيين » ، كما سموا باسمم الارشاقيين نسبة الى زعيمهم ارشاق (Arsaces) الذي قلنا انه ظهر منهم في حدود ٢٥٠ واستقل عن السلطة السلوقية ، وذكرت الدولة الفرئية في المصادر العربية باسم ملوك الطوائف . والجدير بالذكر بهذه الناسبة أن نصوصا فرثية عثر عليها في مطلع هذا القرن في منطقــة هورمان بالقرب من حلبجة (هي الان محفوظة في المتحف البريطاني) .

المنازعات والحروب استمرت بين الفرئيين والسلوقيين من اجل الاستيلاء على الولايات الشرقية وبلاد وادي الرافدين ، وكانت الحروب سجالا بين الطرفين ولكن برجحان كفة الفرئيين ، فقد استطاع الملك الغرثي « مثراداتس » الاول (۱۷۱ –۱۹۰۸ ق٠م) فتح العراق في حدود ١/١٤٠ ق٠م ولكن السلوقيين استمروا في محاولاتهم لاستعادة القطر منهم ، الى ان استتب الامر في النهاية الى الفرئيين في عهد ملكهم المسمى « ارطبان » الناني (١٢٨ – ١٢٤ ق٠م) ، واذ انتهى النزاع والحروب بين الفرئيين والسلوقيين على العراق في حدود هذا الزمن ، بيد ان الحروب استمرت والسلوقيين على العراق في حدود هذا الزمن ، بيد ان الحروب استمرت بينهم وبين الرومان ولا سيما منذ القرن الاول ق٠م ، وكانت حروب متقطعة كان شمالي العراق والاقسام الشمالية من بلاد مسا بين النهرين مسرحا داميا لها ، وقد استطاع الرومان الاستيلاء موقتا على بعض تلك الاقسام كما سنتطرق الى ذلك في كلامنا على منطقة اربيل في هذا العهد ،

وتميز العصر الفرثي في بلاد الرافدين بالازدهار الكبير الذي حققته عدة مدن ومراكز عمرانية ، اسس البعض منها لاول مرة مثل طيسفون والحضر واولغاشيه وميسان ونشأ البعض الآخر من تجديد المدن القديمة مثل مدينة آشور وسلوقية والوركاء ونفروكيش وبابل وغيرها من المدن المائلة القديمة •

وبعد هذا التعريف الموجز بالعصر الفرثي نقدم لمحا عن اخبار مدينة اربيل واقليمها في هذا العصر الى الفتح العربي الاسسلامي • فنقول ان اربيل نالت في العصر الفرثي نصيبا كبيرا من الازدهار ، وصارت مركز اقليم ومملكة عرف في المصادر الكلاسيكية (اليونانيسة والرومانيسة) والمصادرالآرامية السريانية باسم «حدياب» و «اديابينة» Adiabene

(في المصادر الكلاسيكية)، وهي على ما يرجح صيغة ارامية مأخوذة من اسم الزابين اللذين يحدان المنطقة شمالا وجنوبا، فسان لفظ الزاب بالارامية شبيه بلفظ «دب»، فيكون مصطلح حدياب او «اديابينه» يعني «اقليم الزابين»، وهو اقليم واسع لا سيما بعد ان اتسع مسدلوله الجغرافي بحيث صار يطابق الجزء الاكبر من بلاد آشور القديمة، ولذلك اطلق عليه احيانا «آثوريا» اي بلاد آشور، وفي كتب البلدانيين العرب «اقوريا» و «اثوريا» ايضا، كما دعى «ارض بابل» و «حزة»، وسمى ايضا في بعض المصادر الكلاسيكية باسم «اربليتس» (٢٠٠)

وصار لاربيل واقليمها حدياب مكانة بارزة لـــدى الملوك الفرثيين بسبب خصبها وغناها وموقعها الممتاز ، وكان من بين ما اشتهرت بـــه ان كثيرا من الملوك الفرثيين دفنوا في اربيل ، وسيمر بنا في اثناء كلامنا على غزو الامبراطور الروماني «كراكلا» (Caracalla) (۲۱۱–۲۱۷ق٠٩) كيف ان هذا الامبراطور دمر المدينةونبش قبور ملوكها وانتهك حرمتها(۲۱۱ وتميز العهد الفرثي الى جانب ازدهار المدن ومراكز العمران مما نوهنا به

⁽Arrian) يكفي ان نذكر بعض المراجع الكلاسيكية مثل « اديان » (الذي اشتهر بانه الف في تاريخ الاسكندر ولا سيما اخبار حملته على السية بعنوان (Anabasis of Alexander) ويذكر « اديان » الزاب باسم « ليكوس » (Lycus) وهي ترجمة اغريقية لكلمة « زاب » او « دب » السريانية وتعني ذئبا ، وكذلك ورد اسم الزاب عند « زنيفون » في اخبار حملة العشرة الاف الاغريقي (القرن الخامس ق ، م) وراجع ايضا « بلين » (Pliny) وجغرافية بطليموس (القرن الثالث الميلادي) ،

سابقا بان حكم الملوك الفرتيين لم يتصف بالحكم المركزي الشديد بل ان امبراطوريتهم الواسعة كانت مؤلفة من اقاليم او ممالك شب مستقلة اي انها كانت تتمتع بما يمكن ان نسميه بالحكم الذاتي مع تبعيتها الى الملك الفرتي في عاصمته طيسفون ، ولعله لهذا السبب سمى المؤرخون العرب المصر الفرثي عهد ملوك الطوائف كما المحنا الى ذلك من قبل .

وكان من بين الاقاليم المهمة التي نالت قسطا وافرا من الحكم الذاتي اقليم حدياب حيث ظهرت فيه مملكة تتمتع بالحكم السذاتي في النصف الثاني من القرن الثاني ق٠م ، واستمرت في النمو والازدهار فبلغت اوج اتساعها في القرن الاول ق٠م ، وكانت الظروف مواتية لذلك الازدهار والنمو حيث المنازعات الداخلية بين ملوك السلالة الفرثية فيما بينهم من والنمو حيث المنازعات الداخلية بين ملوك السلالة الفرثية من جهة ثانية ، جهة ونزاعهم وحروبهم مع الرومان وملوك ارمينية من جهة ثانية ، نخصس بالمذكر منها عهد الملك الفرثي « افراهساط » النائي (٢٥-٣٠ ق٠م) ، وحققت مملكة حدياب في القرن الاول الميلادي استقلالا تاما تقريبا ، ولم يقتصر الامر في سلطانها على اقليم حدياب بل انها اتسعت في نفوذها فبسطت سلطتها على منطقة «نصيبين» وحران وماردين وشملت جزءا من بلاد ارمينية ، والمرجح منطقة «نصيبين» وحران وماردين وشملت جزءا من بلاد ارمينية ، والمرجح ان نفوذها شمل مدينة الحضر العربية ايضا واشتهر من ملوكها في منتصف ذلك القرن ثلاثة ملوك عرفوا باسم «ايزاد» او «ايزاط» (ازاط) (۱۲) وكان

او الzate. واجع عن ملوك حدياب بوجه عام Izad (۲۷) وهؤلاء الملوك بوجه خاص المرجعين التاليين :

⁽¹⁾ Altheim Stiehl, Die Araber in der Alten Welt, II, (1955), 68ff.

⁽²⁾ Josephus, The Antiquity of the Jews, XX, 17ff.

«ازاط» الثالث المعاصر للملك الفرني ارطبان الشالث (١٢-٣٨م) اكثر هؤلاء الملوك شهرة ، فكان مقربا للملك الفرني ونال عنده حظوة كبيرة لانه ساعده في استعادة عرشه من الامراء الفرنيين المنازعين له ، فمنحه جزاء ذلك جزءا من مملكة ارمينية واذن له بان يلبس التاج ويتخذ سريرا مسن الذهب وكانت هذه من الامتيازات الخاصة بالملوك الفرنيين (٢٨٠) ، وقد اظهرت الدراسات الحديثة عن المنحوتات الجبلية في جبل « باطاس حرير »(٢٩) أن هذا الملك الحديابي «ازاط» الثالث هو الذي نحتها تخليدا لبعض انتصاراته الحربية في هذه المنطقة ، وامتد سلطان حدياب كما ذكرنا عبر دجلة الى الاقاليم الغربية فشمل نصيبين وسنجار وماردين ومنطقة التون كوبري ، كما يرجح ان نفوذهم شمل مدينة الحضر قبيل قيام الملوك التون كوبري ، كما يرجح ان نفوذهم شمل مدينة الحضر قبيل قيام الملوك

R. M. Boehmer, "Das Felsrelief bei Batas Harir" in Baghdader Mitteilungen, Band 6, (1973), 65.

⁽۲۸) « الحضر » لفؤاد سفر ومحمد على مصطفى (١٩٧٤) ص ٢٦ 🕟

⁽۱۹) يمكن مشاهدة منحوتة جبل حرير في الطريق من شقلاوة الى قريتي باطاس وحرير بعد نحو كيلومترين من قرية حرير حيث سلسلة جبال «باطاس ـ حرير» على يمين الطريق ، وقد نحتت المنحوتة في وجه الجبل على ارتفاع نحو .ه مترا ، ويبلغ طول المنحوتة زهاء لا ٢ م وقد نفذت داخل اطارين مستطيلين يشاهد فى داخلهما صورة رجل يتزيا بالزي الملكي فيلبس في راسه قبعة مخروطية ويلبس سروالا طويـــلا وبجانبه رمح طويل وقد مد ذراعه اليمنى الى الامام ، ويشير طــراز النحت وزي اللباس الى انالمنحوتة من العصر الفرئي وقدنشر عنها احد الباحثين حديثا بانها تمثل ملك حدياب « ازاط » الثالث ، كما ذكرنا وقد زار المنحوتة وكتب عنها جملة باحثين منذ نهاية القرن التاسع عشر ونسبها بعضهم الى الحثيين كما عزاها البعض الاخر الى انها ارمينية ونسبها بعضهم الى الحثيين كما عزاها البعض الاخر الى انها ارمينية (اورارطية) ، ولكن الاورارطيين لم يصلوا الى هــذه المنطقة ، داجع احدث الدراسات في البحث الآتى :

فيها منذ منتصف القرن الثاني الميلادي ، وقد عثر في اثناء التنقيبات التي الجرتها مديرية الآثار في الحضر من بين ما عثر عليه من الآثار والمنحونات على تمثال من الرخام لاحد ملوك حدياب اسمه « أثلو » ، وقد اقيم هذا التمثال في المعبد الثالث الذي خصص لعبادة كبير آلهة الحضر «بعلشمين» (سيد السموات) (٢٠٠) ، وتذكر الكتابة الارامية المنقوشة على قدمة التمثال ان «أثلو» كان ملك مدينة او مملكة « تتون ـ اشري » ، التي لا يعلم موقعها على وجه التأكيد ولكنها كانت من مراكز مملكة حدياب ، وقسد سبق ان ذكرنا احتمال أن موقعها عند «الطون كوبري» •

وخضعت مملكة حدياب فترة قصيرة من الزمن الى الرومان على اثر غزو الامبراطور الروماني الشهير «تراجان» (Trajan) للشرق في عسام ١١١٩م، وقد بدأ باخضاع ارمينية ثم نصيبين وماردين ثم اتجه الىحدياب ويرجح ان اهل الحضر حاربوا في صفوف الملك الحديابي بصفتهم حلفاء له ولكن دون جدوى، ومع انه لم يستطع فتح حدياب في هذه الحملة الا انه استطاع في حملته الثانية على الشرق في عام ١١٦٦م ان يستولي على اقليم حدياب بضعة اشهر، وقدم اهل الحضر الخضوع لتراجان و وتوجه هذا الامبراطور من بعد ذلك الى «طيسفون» (طاق كسرى) عاصمة الفرثيين ففتحها وهرب ملكها المسمى «خسرو» (١٠٩هـ١٠٨م)، وسار تراجان من بعد فتحه طيسفون الى جنوبي العراق فاستولى على الدويلة الارامية بعد فتحه طيسفون الى جنوبي العراق فاستولى على الدويلة الارامية العربية «ميسان» في سواحل الخليج العربي واخضع ملكهسا المسمى «اتبيلوس» الخامس وكان تراجان شغوفا بمحاكاة الاسكندر الكبير في فتوحه فاراد ان يتابع زحفه الى الهند بحرا، ولكن تقدمه في السن

⁽٣٠) نشرة الحضر السالفة الذكر (١٩٧٤) ، الصورة رقم ١٩٧ ص ٢٨٠ .

(وكان عمره ستين عاما) حال دون ذلك ، كما ان انتصاراته التي نوهنــــا بها كانت اشبه ما تكون بالاحلام ، اذ سرعان ما اعلن العصيان معظـــم الاقانيم والمدن التي فتحها ومنها مدينة الحضر ومملكة حدياب ومدينــــــة الرها (في عهد ملكها المسمى أبجر السابع) ، وكان تراجان آنئذاك فسي مدينة بابل التي كان يعمها الخراب ولكنه قصدها لزيارة الموضع المذي توفى فيه الاسكندر وتقريب القرابين لروحه • فارسلجيوشا لاعادة اخضاع تلك الاقاليم ولكن بدون جدوى ، وقصد هو بنفسه مدينة الحضر وضرب عليها الحصار ولكن اسوارها المنيعة واستبسال اهلها في الدفاع عنها حالت دون تمكنه من فتحها ، فتخلى عن ذلك وقصد انطاكية ، قاعدة الجيوشس الرومانية في حملاتها العسكرية على الامبراطورية الفارسية ، وتوفى فيعام ۱۱۷م، ولم يحـاول خلف الامبراطور « هـادريـان » (Hadrian) الى الشرق من بعد نحو نصف قرن في عهـــد الامبراطور « سبتيموسس سویروسس » (Septimus Severus) (۲۱۱–۲۱۱م) وابنست الامبراطور «كراكلا» (Carcalla) (۲۱۷–۲۱۱م)، وكلاهما هـــاجم الحضر ، واستطاع كراكلا ان يفتح العاصمة طيسفون بالخديعة والمكر فقد تظاهر بالصلح ، ولما خرج اهل المدينة من اسوارها اعمل فيهم الســـيف (٢١٦م) ، وعند عودته من طيسفون هاجم اربيل وفتحها ودمرها وانتهك حتى حرمات الموتى اذ انــه نبش القبور الملكيـــة التي تعزى الى الملوك الفرثيين كما المحنا الى ذلك من قبل •

وانتهى النزاع ما بين الفرثيين والرومان على بلاد مــــــا بين النهرين بابرامهم الصلح ما بين آخر الملوك الفرثيين «ارطبان» الخامس (٢٠٨ ـــ

(Macrinus) وبين الامبراطور الروماني «مكرينوس» (Macrinus)

وبعد نحو عشر سنوات من هذا الحدث اي في عام ٢٢٦م ، انتها حكم الفرثيين في حكم آخر ملوكهم «ارطبان» الخامسس حيث اعقبهم في حكم بلاد فارس والاقاليم التابعة لها السدولة الساسانية التي اسسها «اردشير» (٢٢٦ – ٢٤١م) ، ونسبت الدولة الى جده ساسانالذي كان الكاهن الاعلى في معبد الالهة الايرانية «اناهيتا» في اصطخر في زمن الملك الفرثي ارطبان الخامس السالف الذكر ، واستطاع اردشير ان يستعيد الاقاليم التي استولى عليها الرومان ومن بينها اقليم حدياب ، ولكن ظل حكامها فيهذا العهد محافظين على استقلالهم الذاتي واستمر الاقليم في ازدهاره ، وحاول احد ملوكه المسمى «قردك» الاستقلال والانسلاخ عن الامبراطورية الساسانية وتبعيته لها في عهد الملك الساساني «شابورالثاني» الامبراطورية الساسانية وتبعيته لها في عهد الملك الساساني «شابورالثاني» (٢٠٠٨—٣٨٨م) ولكنه اخفق وقتل مدافعا في قصره في عام ٢٠٥٩م ،

ومما يجدر التنويه به عن تاريخ «حدياب» في العهد الساساني حركة التنصير الواسعة التي ظهرت في الاقليم في القرون الاولى المسيحية ، فصار مركز اسقف في زمن مبكر من العهد المسيحي ، وقد عرفت لدى اهل الشام باسم « اسقفية حدياب » او « اسقفية اربيل » او «حزة» ، وصار الاقليم مركز استقفية نسطورية في حدود عسام ٥٠٠٠ ، وتبعتهسا اسقفية الموصل والمدن المجاورة ، وظلت محتفظة في مركزها المهم بحيث ان الجثليق النسطوري نقل مقره في عام ١٢٨٠م من بغداد الى اربيل ، واشستهرت

اربيل في ان عددا من مشاهير الكتاب المسيحيين عاشوا فيها ،من بينهم الكاتب المسمى « مشيحازخا » الذي الف في تاريخ اربيل بالسريانية • حدياب في العصر العربي م الاسلامي :

انتهت الامبراطورية الساسانية على ايدي الفاتحين المسلمين على ما هو معروف ، ودخلت حدياب ضمن الدولة الاسلامية في العصر الاموي (٤١ – ١٣٢ هـ / ١٣٦ – ١٩٥٠ م) ثم العصر العباسي (١٣٦ – ١٩٥٠ هـ / ١٧٥٠ من انتزاع السلطة من الامويين معركة تاريخية فاصلة وقعت في القليم حدياب هي موقعة الزاب الشهيرة عند الزاب الاعلى بين الموصل واربيل ، (١٣٦ هـ) بين آخر خلفاء الامويين مروان وبين جموع العباسيين بقيادة عبدالله بن علي ، فهزم هروان وجموعه فكانت معركة حاسمة تضاهي موقعة «اربلا» القديمة الفاصلة التي مرت بنا بين آخر ملوك الفرس الاخمينيين « دارا » الشالث وبين الاسكندر الكبير قبل اكثر من الف عام (٣٣١ ق ٥٠) ٠

وازدهر اقليم اربيل في العهد العربي - الاسلامي الجديد ، كسل يستشف من روايات المؤرخين والبلدانيين العرب ، من بينهم ياقوت الحموي في معجم البلدان الشهير (١٢٢٥م) والمسالك والممالك لابن خرداديسه (١٨٦٤م) والمستوفى وغيرهم ، ممن ذكر اربيل ووصف ازدهارها التجاري وقلعتها الشهيرة ، وانها فوق مرتفع عال من التراب ولها سور وخندق ولها سوق كبيرة ، وان مسجدها يدعى « مسجد الكف » لان فيه حجرا عليه كف انسان ، ويسمى الآن « مسجد بنجه » ويؤخذ من مثل تلك الروايات التأريخية ان شأن اربيل بدأ بالازدياد منذ اواسط السدولة العباسية ، اذ لم يرد عنها اشياء مهمة من اوائل هذا العهد ، فالطبري مثلا لا يذكر عنها

امورا مهمة ولكن ابن خرداذبة (القرن التاسع الميلادي) وقدامة بن جعفر (القرن العاشر الميلادي) ذكراها في تقسيمهما ارض العراق على انها مسوج اقليم حلوان ، ثم اعتبرت من بعد ذلك من بلاد الجزيرة ومن اقليم الموصل بوجه خاص •

وقامت في اقليم اربيل في القرن السادس الهجري (الشــاني عشـــــــر الميلادي) امارة شهيرة ، فقد اسس في عام ٥٦٣ هـ (١١٦٧م) زين الـــدين على كوجك بن بكتكين في عهد المستنصر بالله دويلة مهمـــة كـــانت عاصمتها مدينة اربيل. واشتهر من حكام الاسرة البكتكينية مظفرالدين «كوكبري» ، الازرق او الاغبر) ، واستطاع مظفرالدين ان يخضع الاقاليم والامارات المجاورة فضم اليها اقليم شهرزور واقليم الموصل وسنجار وحران والهكارية وتكريت ومنطقة داقوق (داقوقا ، او «دقوقاء») وروى المؤرخون عن احوال اربيل في عهد هذا السلطان ازدهارها الواسع بحيث أمها الكثير من الناس من جميع الامكنة ، واشتهرت باقامة الاسواق التجارية ولا سيما ابان مواسم الاعياد وفي مقدمتها عيد المولد النبوي كما روى ذلك ابن خلكان • وبقى من آثار مظفرالدين في اربيل الآن وضواحيها منارة اربيل القائمة التي سنوجز وصفها في موضع آخر • ويعزو اليه المؤرخون تأسيس الاجزاء السفلي من اربيل في سفح التل الذي تقوم فوقه قلعتها ، كمـــا اسس فيها مدرسة سميت المدرسة المظفرية ، درس فيها من بين من درسس ابو المؤرخ الشهير ابن خلكان ، كما شيد فيها رباطــــا للصوفية ، وتوفي السلطان مظفر الدين في عام ١٣٠٠هـ (١٢٣٢م) ، ولم يعقبه احد من ذريت فآلت دويلته الى الخليفة المستنصر بالله العباسي (الخليفة السادس

والثلاثين)، وكان لضم اقليم اربيل، اليه انتعاش لحكمه الذي تقلصت حدوده، ولكن هذا الاقليم لم ينتقل الى الخليفة العباسي بسهولة اذ رفض السكان الاعتراف بسلطة الخلافة فارسل الخليفة اليه قائده الشرابي فحاصر، واخذها عنوة (ابن الطقطقي ـ الفخري) •

وتعرضت اربيل قبيل فتح المغول لبغداد الى هجوم هؤلاء المغول وتدميرهم لها ولمدنها المجاورة عدة مرات ، وكان آخر هجومهم عليها في عام ١٣٢٤هـ (١٢٣٦م) فحاصروا قلعتها ولكن المدافعين قاوموا ببسالة بحيث تعذر فتحه هذه المرة فانسحب المغول مقابلة جزية (٢١٦) و ولما توجه هولاكو في عام ٢٥٦ هـ (١٢٥٨م) الى بغداد وجه على اربيل حملة عسكرية فدافع سكانها الاكراد عنها ببسالة اكثر من عام واحد ولم يستطع الجيش المغولي فتحها الا بمساعدة بدرالدين لؤلؤ صاحب الموصل (القرن الثالث عشر الميلادي ، وقد حكم الموصل الى عام وفاته ١٦٥٩هـ/١٢٥٩م) .

ويمكن القول بوجه عام ان اقليم اربي لومدينة اربيل قد عمها الخراب والاضمحلال منذ ذلك التاريخ وتعرضت الى هجمات القبائل المجــــاورة وتدميرهم (٢٢)، وقاست كثيرا من جراء حملة ملك ايران نادر شاه في عام

⁽٣١) انظر اخبار ذلك في تاريخ ابن الاثير .

⁽٣٣) اشتهرت في منطقة اربيل في القرون الوسطى وفي هذا العهد جملية قبائل كردية منها الهذبانية والحكمية اللتين كثر النزاع فيما بينهما ، وروى ابن خلكان طرفا من هذه المنازعات وسجلت في دير مار بهنسام المشهور ، (على بعد نحو ٣٥ كم من الموصل) جملة نقوش سربانية مهمة ترجع في تأريخها الى القرن الخامس عشر الميلادي ، وجاء في بعضها ذكر اكتساح « المخان بايدو » لاقليم اربيل في عام ١٢٩٥ م ، وهدمت في عام ١٢٩٦ م كنائس المدينة بامر السلطان ، وفي عهد السلطان «الجابتو»

١٧٤٣م على اقاليم السلطان العثماني ، وقد احتل المدينة بعد حصار دام طوال شهرين، واصبحت اربيل في العهد العثماني ولا سيما في القرن التاسع عشر مركزا اداريا مهما ، واشتهر حصنها الذي كان ترابط فيه حامية قوية من الانكشارية ، وكان تابعا الى ولاية بغداد ، ولما انفصلت ولاية الموصل عن بغداد ضمت اربيل الى ولاية الموصل .

اشهر البقايا الاترية في ادبيل:

نهي هذه الجولة التاريخية في مدينة اربيل بذكر ابرز الآثار القائمة في المدينة وضواحيها ، ففي المدينة نفسها سبق ان ذكرنا ان احياء السكن القديمة فيها تقوم فوق تل اثري مرتفع نشأ من تراكم طبقات السكنى المتعاقبة في ادوارها وانه يمثل «اربائيلو» القديمة ، وبما انه لم تجر فيه تحريات اثرية لحال التأريخ فلا يمكن ذكر امور اخرى عنه في عصورما قبل الاسلام سوى ما اوجزناه بالاستناد الى الاشسارات الواردة في النصوص المسمارية القليلة ومن روايات الكتاب والمؤرخين الكلاسيكين (اليونان والرومان) والكتابات الارامية للسريانية ، ومن العهد الاسلامي سبق ان نوهنا بجامع اربيل الذي بناه مظفرالدين «كوكبري» والذي اطلق عليه اسم مسجد الكف ، ومنه التسمية الحديثة « مسجد بنجه » والم يبق مس الجامع القديم سوى اسسه وقد أجرت فيه مديرية الآثار بعض التحريات الاثرية في عام ١٩٦٠ ، والمرجح كثيرا أن مئذنة هذا الجامع تمثلها الآن بقايا المنارة القديمة القائمة الآن في الجهة الغربية من المدينة ، ويرتفع بقايا المنارة القديمة القائمة الآن في الجهة الغربية من المدينة برخارف القسم الباقي منها زهاء ٧٣م وهي مشيدة بالآجر والجص ومزينة بزخارف

الايلخاني وقعت في عام ١٣١٠ م مذبحة كبيرة في النصارى على السر قتال دموي دام اكثر من ثلاثة اشهر .

707

من الآجر ، تضاهي بوجه عام زخارف منارة سنجار وزخارف منارة الجامع النوري (الحدباء) في الموصل ومنارة داقوق (٣٣) ، وكلها من العصر نفسه (اي القرن الثاني عشر الميلادي) ، وتقوم منارة اربيل على قاعدة مثمنة ولها بابان مغلقان يفضي كل منهما الى سلم ، ويوجد في بطن المنارة اسطوانة يلف (يدور) حولها السلمان اللذان يدخل اليهما من البابين المذكورين ، وقد اجرت مديرية الآثار بعض الترميمات والصيانة والتقوية في المنسارة حينما تحرت بقايا الجامع في عام ١٩٦٠ ،

تل قالينج اغا:

[ف ۔ ۲۶]

يشاهد المتجول في ضواحي اربيل بقايا تل اثري اسمه « كرد قالينج اغا » بجوار الملعب الرياضي الحديث الذي اقامته الادارة المحلية ، ويقع على يمين الطريق الآتي من كركوك الى اربيل ، وهو تل اثري واسع يشغل مساحة تربو على سبعة ايكرات ونصف الايكر (اي زهاء ٣٠ الله متسر مربع) ويرتفع عن مستوى الشارع المحاذي بنحو (٧) أمتار ، وقد سبب توسع المدينة في السنوات الاخيرة زحف البيوت السكنية الجديدة الى

⁽٣٣) يشاهد القادم من بغداد الى داقوق « داقوقا ، دقوقا القديمة » فى ظاهر المدينة بقايا منارة الرية مشيدة من الآجر وتقوم فوق قاعدة مثمنة مثل منارة اربيل ، ويرتفع الباقي منها ١٧ م و ٨٠ سم ، وهي ايضا من بناء مظفرالدين كوكبري ، باني مسجد اربيل ومثلنته كما ذكرنا . وتقوم منارة داقوق فى انقاض جامع قديم تحرت بقاياه مديرية الآثار (١٩٥٥ – ١٩٥٦) وسجلت لبقايا الجامع دورين بنائيين ، كما وجدت مجموعة من النقود الفضية ، معظمها يعود الى زمن الدولة التيمورية « النصف من النقود الفضية ، معظمها يعود الى زمن الدولة التيمورية « النصف الاول من القرن التاسع الهجري ، الخامس عشر الميلادي » ، من بينها مسكوكة باسم تيمورلنك الشهير « ٧١١ – ١٣٦٩ – ١٤٠٤م» وبعضها من عهد الدولة التركمانية القره قوينلية « القرن التاســـــع الهجري » .

هذا التل بحيث صار يتوسطها • وعملت مديرية الآثار منذ عام ١٩٦٥ على انقاذ آثار هذا التل باجراء تنقيبات منتظمة فيه (٣٤) •

وتدل اللقى السطحية المنتشرة على التل كالفخــــار وغيره علـــى ان الموضع بدأ الاستيطان فيه منذ عصور ما قبل التأريخ ولا سيما من الالف الخامس ق٠م الى اواخر الالف الرابع ق٠م ، حيث يرجع زمن اقدم كسر فخارية فيه الى عصر حلف (٥٠٠٠ـ ٤٥٠٠ ق٠٥) الذي سبق ان تتبعناه في بحثينا السابقين والمتميز باوانيه الفخارية المزينة بالوان متعددة جميلة ، ثم فخار دور البعيد (في حدود ٤٠٠٠ ق٠م) وفخار دور الوركاء (٣٥٠٠ـــ ٢٨٠٠ ق٠٠) ، ويبدو أن السكني انقطعت فيه في أوائل الآلف الشاك ق٠م • واظهرت التنقيبات التي اجريت فيه لحال التآريخ ان دور الوركاء طبقات اثرية (ادوار بنائية) ، وتستقر اقدم الطبقات وهي الطبقة الخامسة على ما يسمى في علم الآثار بالارض البكر التي شهيد فوقها اولَ استيطان • ومما يجدر التنويه به بصدد هذه الارض البكر انها تقع تحت مستوى الشارع الحالي بمعدل مترين الامر الذي يستنتج منه النا مستوى سهل اربيل قد ارتفع مترين في مدى ٥٠٠٠ عام تقريبا قبل الزمن الحاضر • واظهرت اعمال التنقيبات التي اجريت في موسم عام ١٩٦٧ (٣٠) بقايا اثنتي عشرة طبقة اثرية في مواضع اخرى من التل ، معظمها من دور الوركاء السالف الذكر • وكشف عن بقايا مجموعات مهمة من دور السكني،

⁽٣٤) أشرف على هذاه التنقيبات الدكتور « بهنام أبو الصوف » . انظـــــر التقارير المنشورة في مجلة سومر ، المجلد ١٩٦٦،القسم الاجنبي ص٧٧ فما بعد ومجلد ١٩٦٩ .

⁽٣٥)الدكتور أبو الصوف، مجلة سومر ، مجلد ٢٣ (١٩٦٧) القسم الانجليز ، ص ٦٩ .

وجد فيها عدد من القبور في اسفل ارضيات الدور ، وتميزت هذه الدور بما وجد فيها من حلى الخرز من الاحجار الكريمة وشبه الكريمة مثلحجر اللازورد والعقيق (Cornelian) ، وكذلك قليل من الحلى الذهبية ، وتعد من اقدم ما وجد من الذهب المستعمل في الزينة . ووجد ما يضاهي هذه الحلى الذهبية في الموضع الاثري المسمى « تبه گورا » (قرب الموصل التنقيبات لعام ١٩٦٨ عن ابنية مهمة لها صفة دينية يرجع زمنها الى عصر العصر وعن تخطيط المدن وتنظيم الدور والشوارع التي تقع عليها ، ومنها شارع عرضه ٢٣٣م وجدت على جوانبه بقايا من افران وتنانير للخبز ، ويتفرع منه ازقة مرصوفة بالحصى • ومن الابنية الدينية التي كشف عنهـــا وتستحق التنويه بها معبد صغير مستطيل الشكل (٥ر٨×٧م) تتوسسطه حجرة مستطيلة تحف بها من الجانبين حجرات صغيرة ، وفي الوسط الحجرة المقدسة (cella) ، وقد زينت جدران المعبد من الخارج بما نسميه في تأريخ العسارة في حضارة وادي الرافسدين بالطلعات والسدخلات (Butresses and recesses) • وكشف أيضًا عن معبد آخر أكبر من المعبد الاول (٥٠ر٩×٣٠ر٩م) ، اوجه جدرانه الداخليـــة مصبوغـــة بطلاء ابيض • كما عثر في الموضع على مجموعات مهمة من دمى الطين (Terra Cotta fignrines) (۹۳) وهي تلقي اضواء مهسة على طرف من عبادات القوم في الالفين الرابع والثالث ق٠م ٠

⁽٣٦) عن دمى الطين الكتشفة في قالينج اغا انظر:

السيد اسماعيل حجارة في مجلة سومر ، المجلد ٢٦ ، (١٩٧٠) ص ٣١ فما بعد ٠

مراجع اساسية مختارة

بالاضافة الى المراجع التي ذكرت في هوامش البحث نورد هنا ثبتا مختارا باهم المراجع الاصلية عن اثار منطقة اربيل وتاريخها بوجه خاص وشمالي المراق بوجه عام .

الراجع الاجنبية:

- 1. Sarre und Herzfeld, Archaeologische Rise im Euphrat—und Tigris Gebiete, (3 vals., Berlin, 1920).
- 2. Edmons, Kurds, Turks and Arabs, (1960).
- 3. Braidwood, Prehistoric Investigations in Iraqi Kurdistan, (1960).
- 4. F. Delitzsch, Wo Lag das Paradies (1881).
- 5. Pawly-Wissowa, Reallexikon der Altertum.
- 6. Streck in Encyclopedia of Islam.
- 7. Luckenbill, Ancient Records of Babylonia and Assyria, 2 vols.
- 8. Ebeling, Reallexikon der Assyrilogie, val. I.
- 9. E. A. Speiser, "Southern Kurdistan in the Annals of Ashur-Nasir pal II," The Annals of the American Schools of Oriental Research", VIII (1926-271).
- 10. LeStrange, The Lands of Eastern Caliphate, (1930).

ترجم الى العربية من قبل الاستاذين بشير فرنسيس وكوركيس عواد (المجمع العلمي العراقي ١٩٥٤) .

- 11. Miss Bell, Amurath to Amurath, (1911).
- 12. Parrot, Archeologie Mesopotamienne, (1946-48).

بعض الراجع العربية:

- ١ _ تاريخ البلدان لليعقوبي .
- ٢ _ معجم البلدان لياقوت الحموي ٠
  - ٣ _ الاعلاق النفسية لابن رستة .
    - ٢ رحلة ابن بطوطة ٠
- ه _ المسالك والممالك لابن خرداذبه .
- السمانات والمحاف المحاف المحاف
  - ٧ _ دائرة المعارف الاسلامية .
  - ب سرف نامة : لشرف الدين البدليسي .
  - ٩ _ خُلَاصة تاريخ الكُرد وكردستان ، محمد امين زكي ١٩٣٩ .
    - ١٠_ مشاهير الكرد وكردستان ، محمد امين زكي ٠
- را مستر المرشد الى مواطن الآثار والحضارة (طه باقر وفؤاد سفر ، ١٩٦٢ ، ١٩٦٢) . ١٩٦٢) .

مخطوطات مكتبة الشيخ محمالخال في السليمانية

العضو العامل: الشيخ محمد الخال

١٩٥ – القاموس المحيط للامام مجدالدين محمد بن يعقوب الفيروز آبادي المتوفى سنة ١٨٧ هـ والنسخة كاملة ومذهبة ومجدولة ومكتوبة بخط بديع على ورق الترمة في مجلد واحد كبير وفي ١٨٨ ص ، ٣٥ س ، ٣١ ط سسم ١٨/١٥ ع سم ، ٥٥ سم • الا انه لم يبق آخر الصحيفة الاخيرة التي كتب فيها اسم الكاتب و تأريخ الكتابة غير ان الكاتب كتب شرحا لخطبة القاموس قبل البدء بالقاموس في عشر صحائف بعين الخط وعين الورق ويقول في آخره: ثم شرح الديباجة بعون الملك العلام على يد الحقير الفقير ، المفرط في التقصير ، محمد لاجل شيخ الشيوخ الشيخ محمد رحمه الله في الداريسين منة ١١٤٨ هـ ، وليس ببعيد ان يتم الكاتب كتابة القاموس في عين السنة ، الو في السنة التالية ، وهي سنة ١١٤٨ هـ •

وه عمد قاسم بن العروري: قاموس فارسي الفه محمد قاسم بن الحاج محمد الكاشاني المتخلص بالسروري الذي عاش في عصر الشاه عباس الكبير، فرغ منه المؤلف سنة ١٠٠٨ هـ، وفرغ الكاتب عمر بن عبدالكريم في شعبان سنة ١١٩٤ هـ والنسخة كاملة ومكتوبة بخط جميل في ٥٩٢ ص، ١٩س، ٢٠ ط سم، ١٣/٥ ع سم، ٣ م سم ٠

ووع _ فهرهه نكى جها نكير : قاموس فارسي لجمال الدين حسين بن فخرالدين حسن الملقب بآنجو ، باشر بتأليفه سنة ١٠٠٥ هـ واكمله سسنة ١٠١٧ هـ ، وفرغ الكاتب من استنساخه في الرابع عشر من ذي القعدة سنة

۱۱۳۰ هـ في ۸٤۲ ص ، ۱۹ س ، ۲۱ ط سم ، ۱۷ ع سم ، ۶ م سم ، اوله : (بنام أيزد بخشاينده بخشايشكر) •

۱۹۹ ـ مختصر فه رهه نگی جهانگیر : کتب بخط محســد معروف بن السید رسول سنة ۱۵/۵ ه فی ۳۲۲ ص ، ۲۸ س، ۲۱ ط سم ، ۱۰/۵ عسم، ۱/۵ م سم ۰

وه السامي ، في الاسامي : تأليف أبى الفضل احمد بن محمد بن احمد الميداني النيسابوري المتوفى سنة ٥١٨ هـ ، أوله : (الحمد لله السذي لا يتم امر دون حمده) ، والكتاب عبارة عن أربعة اقسام ، القسم الاول فى الشرعيات ، ويشتمل على خمسة ابواب ، الثاني في الحيوانات ويشتمل على سبعة وعشرين بابا ، الثالث في الآثار العلوية ويشتمل على خمسة ابواب ، الرابع في الآثار السفلية وتوابعها وهو ستة ابواب ، والكتاب في اللغة من العربية الى الفارسية وفى ٢٣٢ ص ، ٢١ س ، ٢١ ط سم ، ٥/٥ ع سم ، والنسخة مصححة ومشكلة ومكتوبة بخط واضح على ورق مسبخ ،

كتب في ظهر الصحيفة الاولى هذه الابيات تقريظا للكتاب:

هذا الكتاب الذي سماه بالسامي درج من الدر أو كنز من السامي ما صنفت مثله في فنه ابسدا خواطر القلب من حام ومن سام فيه قلائه على العزم بسلم فيه قلائه مولاى الامام سما فوق السماكين من تصنيفه السامي

وم المربية الى الفارسية : للقاضي الامام ابي عبدالله الحسين بن احمد الزوزني المتسوفي سنة ٤٨٦ هـ

في ٤٤ ص ، ٢١ س ، ٢١ ط سم ، ٥/٥١ ع سم ، ١ م سم • والنسخة مصححة ومشكلة ومكتوبة على ورق قوي • أوله : (الحمدلله على سوابغ آلائه المتسابقة افواجا) وانها غير مطبوعة •

١٩٩ ـ فهرهه نكى خال : قاموس كردي من الكردية الى الكرديــة بجميع لهجاتها من الزازائية والبادينانية والسورانية والهورامية والاردلانيــة والفيلية واللورية : تأليف الشيخ محمد الخال ، وهو خمسة مجلدات :

المجلد الاول كتب في ٣٤١ص مع المقدمة ، وكل صفحة في حقلين وكل حقل عن ١٩. س ، ٢/٥ ط سم ، ١٦/٥ ع سم ، ٢/٥ م سم .

المجلد الثاني كتب في ٢٧٥ ص ، ١٩ س ، ٢١/٥ ط سم ، ١٦/٥ ع سم ، ٢/٥ م سم ٠

المجلد الثالث في ٢٩١ ص ، ١٩ س ، ٢١/٥ ط سم ، ١٦/٥ ع سم ، ٢٠/٥ م سم ٠ ٢٠/٥ م سم ٠

المجلد الرابع في ٢٧٩ ص ، ١٩ س ، ٥/٢ ط سم ، ١٦/٥ ع سم ، ٢/٥ م سم ٠ (٢١ م سم ٠

المجلد الخامس في ١١١ ص ، ١٩ س ، ٢١/٥ ط سم ، ١٦/٥ ع سم ، ٢/٥ م سم ٠ ٢/٥ م سم ٠

البالغ مجموع صفحات الكتاب ١٢٦١ صفحة •

٠٠٠ ـ نسخة ثانية من فهرهه نكى خال ، كتبت في مجلدين :

المجلد الاول في ١٥٥ ص ، ٢٦ س ، ٢٢ط سم ، ١٧ عسم ، ٤ م سم • المجلد الثاني في ٢٤٢ ص ، ٢٩ س ، ٢٢ ط سم ، ١٧ ع سم • ۵۰۱ _ نسخة ثالثة من فهرهه نگی خال في ۵۸۰ ص ، ۳۳ س ، ۳۱/٥ ط سم ۲۰ ع سم ، ۲/٥ م سم ۰

۵۰۲ ــ نسخة رابعة من فهرهه نگى خال في ۶۸۶ ص ، ۳۳ س ، ۳۰ ط سم ، ۳۰ ع سم ، ۳۰ م سم ۰

۵۰۳ ـ نسخة خامسة من فهرهه نكى خال فى ۱۸۹ ص ، ۳۹ س ، ۳۱ ط سم ، ۲۰ ع سم ، ۲۸ م سم ۰

٥٠٤ ـ نسخة سادسة من فهرهه نكى خال ، كتبت في مجلدين :

المجلد الاول من حرف الالف الى حرف الجيم في ٣٦١ ص ، ٢٠ س ، ٣٣ ط سم ، ٢١ ع سم ، ٥ م سم .

المجلد الثاني من حرف الجيم الى القاف ، كتبت في ٤٦٢ ص ، ٢٠ س ، ٢٣ ط سم ، ٢٠ س

التراجم والرجال

٥٠٥ ــ الاجازة البالغة التراجم بعض الائمة الاعلام من شيوخ المؤلف أحمد بن حجر الهيتمي رحمه الله ، والكتاب ناقص من اوله لان الكاتب ترك مقدمة طويلة منه مبتدأ بذكر سلسلة من اشياخه في الفقه على طريق الاختصار بادئا بشيخ الاسلام زكريا الانصاري ، كتبت سنة ١١٧٧ هـ فى ٩٢ ص ، بادئا س ، ٥٢١ ط سم ، ٥٢ م سم ، ١ م سم ،

٥٠٦ ترجمة لحياة احمد بن حجر الهيتمي: تأليف ابي بكر بن محسد بن عبدالله بن عمرو ، فرغ منها ليلة السبت السابعة من ذي القعدة الحرام سنة أربع وسبعين وتسعماة ، أي بعد وفاة ابن حجر بثلاثة أشهر وخمسة

وعشرين يوما تقريبا ، كتبت في ١٧ ص ، ٢٤ س ، ٥ر٢٣ ط سم ، ١٧ عسم هو المسلم ، ١٧ عسم هو المسلم ، ١٧ عسم هو المسلم الله عليه وسلم بالكردية ، رسالة مختصرة في حياة الرسول الاعظم صلى الله عليه وسلم بالنثر والنظم ، تقرأ في حف لات المولد النبوي : تأليف الشيخ محمد الخال كتبها سنة ١٣٥٦ هـ - ١٩٣٧ م في ٣٥ ص ، ١٥ س ، ٢٢ ط سم ، ١٨ ع سسم ،

۸۰۰ ــ نسخة ثانية من مەولوودنامەی نەوئەثر ، کتبت نی ۲۹ ص ، ۱۲ س ، ۲۲ ط سم ، ۲۷ ع سم ، ۲/۱ م سم ۰

۹۰۰ ـ نسخة ثالثة من مەولوود نامەى نەوئەثر ، كتبت في ۳۹ ص ،
 ۱۸ س ، ۱۹ ط سم ، ۱۹ ع سم ، ۲/۱ سم .

١٥٥ البيتوشى: كتاب باللغة العربية في حياة الشيخ عبدالله الكردي البيتوشي: تأليف الشيخ محسد الخال بن السيخ علي بن الحاج الشيخ امين الخال ، كتبه سنة ١٣٧٠هـ في ١٨٢ ص ، ٢٩ س ، ٢٥ ط س ، ٢٠ ع سم ، ٣ م سم ٠

١١٥ ــ نسخة ثانية من كتاب البيتوشي ، كتبت في ١٧٩ ص ، ٣١ س ،
 ٣٢٠ سم ، ٢١ ع سم ، ٢ م سم •

١١٥ ـ نسخة ثالثة من كتـاب البيتوشــي ، كتبــت في ١٤٣ ص ، ٣٥ س ، ٣٢ ط سم ، ٢٠ ع سم ، ٢ م سم ٠

۱۳ سے نسخة رابعة من كتاب البيتوشي كتبت في ۳۵۳ ص ، ۱۸ س ، ۲۱ ط سم ، ۱۷ ع سم ، ۳ م سم •

٥١٤ ــ الشيخ معروف النودهي البرزنجي ، كتاب باللغة العربية فـــي

٧/١ م سم ٠

حياته وآثاره الادبية ، كتبه الشيخ محمد الخال سنة ١٣٨١ هـ = ١٩٦١م في

ورد النودهي ، كتبت في ١٦٤ من حياة الشيخ معروف النودهي ، كتبت في ١٦٤ من ، ٢٠ س ، ٢٢ ط سم ، ١٨ ع سم ، ٢ م سم •

٥١٦ ــ مفتي زههاوي ، كتاب باللغة الكردية في حياة محمد فيضيي
 الزهاوي مفتي بغداد : تأليف الشيخ محمد الخال ، كتبت سنة ١٣٧٣ هـ =
 ١٩٥٣ م في ٣٥٤ ص ، ١٦ س ، ٢٠ ط سم ، ٥ر١٧ ع سم ، ٥ر١ م سم ٠

٥١٧ ــ رسالة مختصرة في حياة الشيخ معروف النودهي البرزنجي بقلم رسول اللوزعى ابن السيد محمد سناء الدين ، كتبت في ١٧ ص ، ١٤ س ، ١٩ ط سم ، ١٥ر١٤ ع سم •

كتب الادب

٥١٨ ــ مقامات الحريري: تأليف ابى محمد قاسم بن علي بن محمد بن عثمان الحريري البصري المتوفى سنة ٥١٦ هـ، نسخة كاملة كتبت في مدينة اربيل سنة ١٣٣١ هـ بخط جميل، مشكلة ومحشاة بالشروح والقيسود في ١٣٠ س، ٥١٦ ط سم، ١٦٠ ع سم، ٥٢٧ م سم.

١٩٥ ــ نسخة ثانية من مقامات الحريري ، سقط من اولها تـــــلاث صحائف ومن آخرها صحيفتان اكملنا بخط شخص آخر، وأصل النسخة قديمة جدا ، كتب بظهر الصحيفة الاولى التي كتبت حديثا تأريخ حادثتين احداهما بتأريخ ١١٣٨ هـ ، كتبت في ٢٩٤ ص ١٧٠ س ، ٢٤ ط سم ، ١٥ ع سم ، ٥٠٤ م سم .

٥٦٠ ــ نسخة ثالثة من مقامات الحريري كتبت في ٤٥٧ ص ، ١٩ س ، ٥٣٠ سم ، ٢٥٠ ع سم ، ٥٥٥ م سم ، بخط حسن ومحشاة بحواش فارسية بخط حضرة مولانا خالد النقشبندي ، وكانت النسخة من ممتلكاته رضي الله عنه .

كتب في ظهر الصحيفة الاولى ما يأتي : (لولا نسبة الملك الى العبد تخصيصا لقلت ان هذه النسخة مما وهبها المولى الواهب بعدما كانت لغيري، وستكون كما كانت ، وهذه النسخة هي التي كتب جميع قيوداتها من الاول الى الآخر بيد حضرة الغوث الاعظم مولانا ومقتدانا الشيخ خالد النقشبندي قدس سره ، انا الحقير تراب اقدام مريديه محمد صالح الكركوكي غفرالله له ولوالديه سنة ١٢٧٥ هـ) .

١٢٥ - كتاب السيرة المرضية ، في شرح الفرضية : تأليف المالم الالمعي ، والشاعر العبقري ، عبد علي بن ناصر الشهير بابن رحمة الحويزي المتوفى سنة ١٠٧٥ هـ كما ذكر في كتاب هداية العارفين ج١ ص ١٠٨٥ ، شرح به بيتين من ابيات الامير علي باشا بن افراسياب باشا بن احمد بك بسن حسين چلبي بن فرحشاد بن افراسياب بن سنادست التركي السلجوقي التي نظمها في وزن المواليا ، اعني المواليا الفرضية ، يكشف عن غرر معانيه جلباب الخفا ، ويجلي عرايس مخدراته لمجالس اخوان الصفا ، وخلان الوفا ، ثم يقول المؤلف : (فكتبت هذا المحرر اللطيف ، والمؤلف الشريف ، مشتملا على مطالب عديدة ، وفوائد عتيقة وجديدة ، ينتفع بها المبتدىء ، ويستأنس بها المنتهي ، جامعا فيه ما يناسب المقام ، ويسوق اليه استطراد الكلام ، من الاشعار الرابقة ، والحكايات اللايقة ، لاسيما اشعاره الغرر الفائقة ، على الدرر التي اختار لنظم اكثرها الوزن المذكور ، من

البحور ، وشحها بمعان هي لؤلؤ البحور ، ودرر النحور ، والحكايات التي لم تسمع الرواة بمثلها ، ولا وقف اهل السيرعلى شبهها وشكلها، فجاء بعون الله ملان من الفوائد الادبية ، مشحونا بالفرائد العلمية) .

وبهذه المناسبة كتب المؤلف عبد علي الحوادث التاريخية والوقائم الجارية في ولاية البصرة التي شاهدها بنفسه على عهد الاسير علي باشا الذي دام عشرين سنة ، أي من سنة ١٠٥٣هـ الى سنة ١٠٥٣هـ لتكون كالتاريخ لامارته .

هذا الكتاب يقع في ٢٦١ ص ، ٢٥ س ، ٢٩/٥ ط سم ، ٢٨/٥ عسم، عمره اعتقد بان هذا الكتاب لم يطلع عليه أحد من الباحثين، ولا نظير له في دور الكتب والمتاحف المشهورة ، ونادر الوجود ، لذا فانه كتاب قيم يعد بحق من نفائس الكتب الخطية ، ونوادر المخطوطات العربية ، لقد رأى المجمع العلمي العراقي ان ينشر القسم المتعلق بتاريخ البصرة وأميرها على صفحات مجلته الزاهرة فنشرنا القسم المتعلق بامارة على پاشا بن افراسياب في المجلد الثامن من مجلة المجمع العلمي العراقي سنة ١٩٦١ م تحت عنوان «حلقة مفقودة من تاريخ البصرة ، او تاريخ الامارة الافراسيابية » كمسا نشر مستلا من المجلة المذكورة باسم (تاريخ الامارة الافراسيابية) ،

وفى آخر الكتاب مباحث عن السماء والنجوم وما يتبعهما من العالم العلوي ، واخرى عن الارض والجبال وغير ذلك ، وفيها ابحاث مهمة واشكال ودوائر ورسوم غريبة • كتبت النسخة بخط جميل للغاية ، غير ان الكتاب ناقص من آخره بصحائف قليلة مع الاسف الشديد •

٥٢٢ ـ كنز اللسن : تأليف العلامة السيد احمد فائز ابن السيد محمود البرزنجي الكردي ، ضمنه احد عشر علما من العلوم العربية ، يقرأ بخمسة

عشر نوعا ، يشتمل على ستة السنة ، لان الكتاب عبارة عن احد عشر جدولا ، الجدول الاول في علم الكلام ، والثاني في التفسير ، والثالث في المحديث ، والرابع في الفقه ، والخامس في النحو والصرف ، والسادس في المحكمة ، والسابع في المنطق ، والثامن في المعاني والبيان والبديع والآداب ، وكل هذه الجداول باللغة العربية ، والجدول التاسع قصيدة تركية في مدح السلطان عبد الحميد الثاني ، والعاشر قصيدة فارسية في مدح السلطان عبد الحميد الثاني ، والعاشر قصيدة فارسية في مدح السلطان بالروسية ، والثالث والرابع بالفرنسية ، ومن اغرب الغرائب انه اذا قرى والكردية الى كلمات عربية ، وتنقلب جميع العلوم المذكورة والقصائسد والاشعار الى علم الفقه الاسلامي ووجوب طاعة السلطان ، وفضائل آل عثمان ، واذا التقطت من اواخر كل جدول في آخر الكتاب كلمة واحدة يحصل من مجموعها بيت عربي فيه تاريخ تأليف الكتاب ، وهذا البيت يحصل من مجموعها بيت عربي فيه تاريخ تأليف الكتاب ، وهذا البيت يحصل من مجموعها بيت عربي فيه تاريخ تأليف الكتاب ، وهذا البيت

ما قيل مـا ابدعت من عجائبي لذا اتى التاريخ (من غرايبي) ١٣١٣

والنسخة تقع في تسع عشرة صفحة مع التقاريظ المكتوبة في آخسر الكتاب وهذا الكتاب غير مطبوع ، ونسخته الوحيدة المقرظة بتقاريظ علماء استنبول وادبائها موجودة لدي .

٣٣٥ ــ تذكرة العنوان: تأليف العالم القاضل فرجالله بن محمد ، ضمنها ثلاثة علوم من العلوم العربية ، لان الكتاب عبارة عن جداول ، الجدول الاول من اول الكتاب الى آخره فى علم المنطق ، والثاني علم العروض ، واذا قرىء الكتاب افقيا بحيث يقرأ السطر الاول من جميع

الجداول وكذلك السطر الثاني والثالث وهكذا ، ينقلب العلمان المذكــوران وهما علم المنطق والعروض الى علم النحو ، والنسخة تقــع في ١٧٠ ص ، ٥ س ، ١٨/٥ ط سم ، ١٣ عسم ، ١ م سم ٠

يقول الكاتب في آخرها: قد فرغ من تسبويدها وتحريرها العبد العجاني ، الغريق في بحار الذنوب والمعاصي ، المحتاج الى عفو ربه الباري ابن رحمة الله الاصفهاني عفى عنهما بمحمد وآلب في يوم الخميس ثامن شهور سنة ١١١٨ه في دار سلطنة اصفهان صينت مسن نوائب الحدثان في المدرسة الكبيرة للجدة الصغيرة ، تقبل الله قرباتها ، وامحى سيئاتها بمنه وكرمه .

700 – أنوار السهيلي: ترجمة كليلة ودمنة ، والاصل كتاب على السنة البهائم والطيور ، وضعه فيلسوف هندي لدابشليم ملك الهند ، ولما سمع به انوشروان ورام تحصيله ارسل طبيبا يقال له بزرجمهر السي بلاد الهند لاستنساخه ، ولما استخرج هذا الكتاب نقله من الهندية اللي الفارسية لكسرى أنو شروان ، ثم ترجمه في الاسلام عبدالله بن المقفع من اللغة الفارسية الى العربية ، ثم أمر ابو المظفر بهرام شاه بن مسعود الغزنوي أبا المعالي نصرالله بن محمد بن عبد الحميد فنقله ثانيا من نسخة ابن المقفع الى الفارسية ، الا انه اطنب واسهب بايراد الالفاظ المغلقة ، ثم جرد هذه الترجمة ولخصها وهذبها حسين بن علي الواعظ الكاشفي للامير السهيلي ، وله : (حضرة حكيم على الاطلاق جلت حكمته ٥٠ الخ) ، كتب بخط فارسي بديع على ورق الترمة في ٢٧٤ ص ، ٢٧ س ، ٥/٢٧ ط سم ٥/٢٠ على من ١٧٠ والنسخة كاملة من الاول والآخر ٠

٥٢٥ ـ نسخة ثانية من كتاب أنوار السهيلي : ترجمة فارسية لكتاب

كليلة ودمنة بقلم حسين بن علي الكاشفي الواعظ ، كتبت بخط فارسي بديع ناعم فى ٣٠٠ص ، ١٨ س ، ٢٠طسم ، ١٤/٥عسم ، ٣مسم ، والنسخة ناقصة من آخرها كما ضاعت الورقة الثانية من أولها .

٥٢٦ ـ المنح المكية ، في شرح الهمزية : لاحمد بن حجر الهيتمي ، كتبه الشيخ عبدالقادر المهاجر السنوي شارح تهذيب الكلام سنة ١٢٦٩هـ في ٢١٥ص ، ٢٤س ، ٢٥/طسم ، ١٥ عسم ، ١ مسم ، والنسخة مصححة ومشكلة ، ويليها في نفس المجلد الكتاب التالي :

٥٢٥ ــ شرح قصيدة البردة باللغة الفارسية لمولانا عصام الدين ابراهيم ابن عربشاه الاسفراييني المتوفى سنة ٩٤٣هـ وأتمه بعد صلاة الجمعة في محرم الحرام سنة عشرين وتسعمائة • كتبه عبد المؤمن ابن الملا عبدالرحمان الاورامي سنة الله ومائتين وتسع وستين من الهجرة النبوية في ٧٩ص ، ١٠ص ، ٢٠/٥ طسم ، ١٥ ع سم ، ١ مسم • ويليه الكتاب التالي :

٥٢٨ ــ اطباق الذهب: لشرف الدين عبد المؤمن بن هبت الله المعروف بشقروة الاصفهاني ، كتب في ١٥٦ص ، ١٠س ، ٢١طسم ، ١٥عسم ، ١٩صم ، بخط محمد بن الشيخ شمس الدين ، والنسخة مشكلة ومحشاة ومصححة ، كتب في ظهر الصفحة الاولى ما يلي : (انتقل الي الشسراء الشرعي) وانا تراب اقدام الطلاب رسول الكاثراوى سنة ١٣٤٧ هـ ،

٥٢٩ ـ نسخة ثانية من اطباق الذهب ، كتبت في ١٢٣ص ، ١٣س ، ٢٢٠ مسم ، ٢٦٠ مسم ، ٢٢٠

٥٣٥ ـ كتاب رشف الضرب ، من شرح لامية العرب : تأليف ابي البركات عبدالله بن الحسين المعروف بالسويدي ، كتب في ٢٧ص ، ٢٥س ، ٢٦طسم ، ١٦عسم ، ١/إمسم ، قال المؤلف : قد نجزت من تبييض هـ ذه

الاوراق في مجالس آخرها نصف ليلة الاربعاء السابعة من ذي الحجة الحرام عام اثنين وستين ومائة والف من الهجرة المدنية •

فرغ الكاتب محمد صالح بن الحاج حامد بن الحاج محمد البغدادي يوم الخميس ثالث عشر من صفر عام ثلاثة وستين ومأة والف كتبها على خط مؤلفها •

٣١٥ ــ قصيدة البردة : للشيخ الامام شرف الدين محمد البومسيري كتبت في ٣٢ص ، ١١ س ، ١٥ ط سم ، ٥/١٠ ع سم ، لإ م سم •

٥٣٥ ـ شرح خالد بن عبدالله الازهري المصري على قصيدة البردة ، كتب في ٨٥ ص ، ١٧ س ، ٢١/٥ ط سم ، ٥/٥ ع سم ، ٤٩ سم بخط جسل ، وبهامشه مع الحواشي والتعليقات الكثيرة ترجمة نوراندين عبدالرحمن بن احمد الجامى للقصيدة المذكورة ، فمثلا يقول في ترجمة مطلع القصيدة القائل :

أمن تذكر جيران بذي سلم مزجت دمعا جرى من مقلة بدم

أى زياد صحبت يارانت أندر ذى سلم أشك چشم آميخته باخون روان گشته بهم يا مگراز كاظمه بوى وزيد ازكوى دوست يا مگر در نيم شب برقى جهيدست ازاضم

سهوه _ نسخة ثانية من شرح خالد الازهري على قصيدة البردة ، كتبت في ٧٤ص ، ٢١س ، ٢١طسم ، ١٩عسم ، ١٩سم • قال الشارح. فرغت من تأليف هذا الشرح يوم الاربعاء العشرين من رجب من شهور سنة ثلاث وتسعماة وفرغ الكاتب محمد صالح بن الحاج حامد سنة ١١٦٣هـ • ٥٣٤ ــ نسخة ثالثة من شرح خسالد الازهري على قصيدة البردة ،
 كتبت الاشعار بالحبر الاحمر ، وتقع النسخة في ٧٥ص ، ١٧س ، ٢١طسم ،
 ١٦عسم •

٥٣٥ ــ شرح قصيدة بانت سعاد ، لابي بكر يحيى بن علي الخطيب التبريزي ناقص من الآخر بصفحات قليلة ، كتب في ٣٦ ص ، ١٥ س ، ٢٦ طسم ، ١٦عسم ٠

٥٣٩ ــ شرح القصيدة الطنطرانية لمعــينالدين ابي نصر احســد بن عبدالرزاق الطنطراني ، وهي فى مدح الوزير نظامالملك ، كتب سنة ١١٥٩هـ في ٣٥ص ، ١٨س ، ٢٦طسم ، ٢٦عسم ٠

٥٣٧ ــ گلستان: كتاب فارسي بالنثر والنظم للشسيخ سسمدي بن عبدالله الشيرازي المتوفى سنة ١٩٥هـ، رتبه على ثمانية ابواب محتويا على ايات فارسية واشعار عربية وحكايات ولطائف غريبة، الله سنة ٢٥٦هـ في المرادس، ١٩١ س، ١٨/٥ ط سم، ١١٤ ع سم، ١٠/٥ سم، وجاء في آخره مكتوبا بالذهب: (حرره الحقير پيرىزاده نامرادة) تحريرا في ٧ رجب سسنة ١٠٤٦هـ ٠

٥٣٨ ـ كتاب المنشآت للشيخ عبدالرحمان الجامي كتبها بالفارسية نظما ونثرا بمناسبات عديدة وفى شتى المواضيع ، وهي عبدارة عن ست وتسعين رقعة ، وقد تم جمعها من قبل شخص الم يذكر اسمه واتمها يـوم الاثنين من آخر شعبان سـنة ١٣٦٤ هـ ، كتـب في ١١٨ ص ، ١٧ س ، م/٢٠طسم ، ٥/٥عسم ، ١مسم ، وكتبت العناوين بالمداد الاحسر ،

٥٣٩ ـ نسخة ثانية من كتاب المنشآت لعبد الرحمان الجامي، كتبت في المحسر، ١٦س، ٥/٥٠ عسم ٠

٥٤٥ ــ تخميس قصيدة بانت سعاد : للشيخ معروف النودهي الكردي،
 والاصل لكعب بن زهير الصحابي الجليل ، كتب بخط الحاج الملا عبداألله
 الچرستاني سنة ١٣٥٥ هـ في ١٤ ص ، ١٥ س ، ٢١ ط سم ، ١٦ ع سم •

١٤٥ – تخميس القصيدة المضرية : للشيخ معروف النودهي الكردي،
 مع مقدمة في ١٦ص ، ١٢س ، ٢١طسم ، ١٥/٥عسم •

ورتبها على ترتيب حروف الهجاء ، وشرحها وبين مواردها ومضاربها و كتبها و كتبه الشيخ محسد الخال في ورتبها على ترتيب حروف الهجاء ، وشرحها وبين مواردها ومضاربها • كتبها في ٥٣٥ص ، ١٩س ، ٢١طسم ، ٢٧عسم ، ٥/٥مسم •

۱۹۰ سخة ثانية من « پهندى پيشينان » کتبت في ۳٤٧ س ، ۲۰ س ، ۲۱ ط سم ، ۱۷ ط سم ، ۲۷ ع سم ، ۳ م سم ۰

۱۹۶ _ نسخة ثالثة من « پهندى پيشينان » كتبت في ۲۹۰ ص ، ۲۲ س ، ۲۱ ط سم ، ۱۹/۵ ع سم ، ۳ م سم ۰

۱۹۵ ـ نسخة رابعة من « پهندی بیشینان » کتبت فی ۱۳۲ ص ، ۲۱ س ، ۲۰ ط سم ، ۱۹/۵ ع سم ، ۱/۵ م سم ۰

۳۱ منخه خامسه من « پهندې پيشينان » کتبت في ۲۱ ص ، ۳۲ م ، ۲۰ م سم ، ۳۱ ط سم ، ۲۰ ع سم ، ۱ م سم ،

٥٤٧ ـــ منظومة : ﴿ نَانَ وَحَلُوا ﴾ أي خَبْرُو حَلُوى لَبِهَاءُ الَّذِينَ الْعَامَلِيَ بالقارسية ، في النصائح وذم الدنيا ، تقع في ٣٣ ص ، ١٠ س ، ١٥/٥ ط سم ، ١٠/٥ ع سم •

علم العروض

٥٤٨ ـ الشرح الوافي ، على منظومة الكافي : تأليف الشيخ عبدالله البيتوشي ، في علمي العروض والقوافي ، والاصل ايضا في ثلاثماة وسبعة وعشرين بيتا ، وفي ٨٠ ص ، ٣٣ س ، ٢١ ط سم ، ١٥ ع سم ، ١ م سم ، أوله : (نحمدك اللهم على تأسيس الدين ، ووصلنا منه بالسسبب المتين ٠٠ النح) .

وجاء في آخره: قال مسود هذه الاوراق ومؤالفها تم هذا الشرح في نواحي الكرد سنة مائة وتسع وسبعين بعد الالف في مدرسة البيتوش الصيفية في ايام الحكومة اليوسفية ، نفع الله به المسلمين آمين .

١٤٥ ــ متن الاندلسي في العروض لابي عبدالله محمد المعروف بأبى الجيش الانصاري الاندلسي ، كتب في ١٤ ص ، ١٣٠ س ، ٢٢/٥ ط سم ،
 ١٦ ع سم ٠

٥٥٠ ــ شرح على متن الاندلسي في علم العروض المنسوب الى عبدالله محمد المعروف بابى الجيش الانصاري الانسدلسي ، كتب بقريسة قره خضر ، كتب فى ٥٢ ص ، ٢٠ س ، ٢١ ط سم ، ١٥ ع سم ، ١ م سم ٠

٥٥١ منظومة العروض: اللشيخ معروف النودهي البرزنجي الكردي
 في ١٧٥ بيتا ، أوله: (قال محمد حسيني النسب • الحمد للهادي الى علم
 الادب) •

ثم يشرع في بحور الشعر وأجزائه وأعاريضه وضروبه ، ويأتي بالامثلة والشواهد في أبيات بديمة من بنات أفكاره كلما في مدح الرسول ، كتبت

٥٥٢ ــ نسخة ثانية من منظومة العروض بخط ناظمها الشيخ معروف النودهي البرزنجي في ٨ص ، ١٥س ، الا انها ناقصة من آخرها ٠

٥٥٣ ــ نسخة ثالثة من نظـم العروض للشــيخ معروف النــودهي البرزنجي ، منظومة في خسسة وسبعين ومــائة بيت ، كتبت في ٤ص ، ١٣ س ، ٢١ ط سم ، ٢١ ط سم •

٥٥٤ ــ نسخة رابعة من منظومة العروض للشسيخ معروف النودهي الكردي ، كتبت في ١٢ ص ، ١٤ س ، ٢٦ ط سم ، ١٥/٥ ع سم •

٥٥٥ ــ نسخة خامسة من منظومة العروض للشيخ النودهي ، كتبت في ١٢ص ، ١٦س ، ١٦/٥طسم ، ١٦ع سم ٠

٥٥٦ ــ رسالة في العروض باللغة الفارسية ، كتبت بخط فارسي جميل في ٢٤ ص ، ١٣ س ، ٢/١ م سم ، النسخــة مزركشة ومجدولة ، لكنها غير كاملة ،

دواوين الشعر

٥٥٧ ــ ديوان مولانا خالد النقشبندي الكردي ، المتوفى سنة ١٢٤٢هـ فارسي وعربي وكردي ، مرتب حسب ترتيب الحروف من الالف الى الياء ، كمل أوله وآخره بخط عبدالكريم سنة ١٢٦١هـ ، وله اسلوب رائق في نظم الشعر ، لم يجمع ديوانه بنفسه ، وانما اعتنى بجمعه مريدوه ومنتسبوه ، وطبع بعد وفاته بأمر من السلطان عبدالعزيز سنة ١٢٦٠ هـ ، كتب في ١١٠ ص ، ١٢ س ، ٢٢ ط سم ، ع سم ، ١ مسم .

٥٥٨ ـ ديوان جان جانان ابن ميرزا جان جاني المتخلص بمظهر المتوفي

فى حدود سنة ١١٦٥ هـ ، فارسي مرتب حسب ترتيب حروف الهجاء ، كامل من الاول والآخر ، كتب بخط عبدالكريم سنة ١١٦١هـ في ١١٧ص ١٢٠ س ، ٢١ ط سم ، ١٦ م سم ، وله في أسلوبه عذوبة وحلاوة .

٥٥٥ ــ نسخة ثانية من ديوان جان جانان ، كاملة من الاول وناقصـة من الآخر بورقة واحدة ، وبهامشها تعليقــات كثيرة للملاحامد الشهرزوري المشهور ، بين معنى الاشعار على طريقة التصوف ، كتبت في ١٩٦ ص ، ٢ مس ، ٢٢ ط سم ، ٥٧/٥ ع سم ، ١/٥ م سم .

٥٦٠ ـ ديوان نالي الشهرزوري الكردي المتوفى سنة ١٢٧٣ ، كردي بلهجة سوران ، وله اشعار قليلة بالفارسية والتركية ، شعره رقيسق ومشهور يجري على الافواه كالمثل بين الحسن والجودة والعذوبة والحاروة والرقة ، وديوانه مشتمل على الغزليات والقصائد ، أما الغزليات فمرتبة حسب ترتيب الهجاء ، كتب سنة ١٣٢١هـ وفي ١٣٣٥ م ١٤٠ م سم ٠ ط سم ، ١٤٤ سم ، ٢/١ م سم ٠

٥٦١ ــ نسخة ثانية من ديوان نالي ، كتب بخط حسن في ٥٥٠ ، ١٤ س ، ١٩ ط سم ، ١٤ ع سم ، ٢/١ م سم •

٥٦٢ ـ ديوان خاكي: كردي وفارسي، وهو الملا مصد الشهرزوري المتخلص بخاكي المتوفى سنة ١٣٢٤هـ = ١٩٠٦م، ومن أشـعاره الكردية قصيدته المشهورة في نعت النبي صلى الله عليه وسلم وخلفائه الاربعة فسي مأة وستة وخمسين بيتا التي تعد بحق من عيون القصائد الكردية والتسي مطلعهـا:

ببارینی خسودا بارانی ههرچی فیض و احسانه لهسهر ثهو باعثی خلقه وگزیدهی جمع اکوانه واشعاره الفارسية تشتمل على غزليات وقصائد وترجيعات ورباعيات ومثنويات ، كما له تخميس لاشعار حافظ الشيرازي وتثمين لاشعار مولانا خالد النقشبندي ، والنسخة الوحيدة التي كتبت بخط يده رحمه الله موجودة في مكتبتي في ٥٤ص ، ١٥س ، ١٨طسم ، ١١عسم ، ٢/١ مسم .

والشكوى والاباء والنقذ لبعض الاحوال الاجتماعية والغرام والذم والشكوى والاباء والنقذ لبعض الاحوال الاجتماعية وغيرها كتب في ١٥٠ ص ، ١٥ ص ، ١٩ ط سم ، ١٤ ع سم ، ١/٥ م سم ، والنسخة الوحيدة المكتوبة بخط يده رحمه الله موجودة عندي بوصية منه وبموافقة الورثة ، وسنقوم ال شاء الله يطبعه عند سنوح الفرصة .

٥٦٤ ـ قصة مجنون وليلى: نظم عربي للعلامة الشيخ حسين القاضي الكردي المتوفى سنة ١٢٩٢ هـ ، كتبت النسخة من خط المؤلف رحمه الله ،
 الا انه ضاع منها صحائف كثيرة ، وبقي منها اثنان وخمسمائة بيت في ٤٦ ص ، ١١ س ، ١٧ ط سم ، ١٢ ع سم ، ٢/١ م سم .

فلنورد على سبيل المثال بيتين على لسان مجنون لليلى ، وبيتين عسلى لسان ليلى جوابا لمجنون • فمما كتبه على لسان مجنون قوله :

قد نال من الهوى فؤادي نيلا ما مال الى غيرك قلبي ميلا من وصلك اصبح مسائى سحرا من هجرك قد غدا نهاري ليلا ومما كتبه على السان ليلى قوله: مكنون هواك في الحشى مخزون مستور نواك في النهي مكنون فالعاقل لا يظهر ما في خلده والله لانت في الهوى مجنون

يظهر من هذا ان الشيخ حسين القاضي جود النصص الشعري التمثيلي بالعربية قبل أمير الشعراء احمد شوقي بستين عاما .

٥٦٥ ــ ديوان عارف: ديوان فــارسي للشــيخ مصود الكردستاني المتخلص بعارف والديوان عبارة عن ستة آلاف وثمانمأة وخمسين بيتا ، كتب بأجمل خط وعلى أحسن ورق وبأبدع صورة ، يبدأ الديوان بشرح بعضُ الكلمات والمصطلحات الصوفية ، ثم يأتي تقريظ بالنثر للاديب الكبير والعالم النحرير المسلا حامد الشهرزوري مؤلف كتاب رياض المشتاقين في حياة مولانا خالد النقشبندي ، ثم تأتي قصائد متعاقبة في نعت النبي صلى الله عليه وسلم والخلفاء الراشدين وفي نسبهم حسب الترتيب الحالي والطعن فيمن له شبهة في صحة ذلك ثم تأتي قصيدة في سلسلة الطريقة النقشبندية ، ثم قصيدة في مدح الشيخ عثمان سراج الدين ، ثم قصيدة تبحث عن سفر الشاعر مع الشيخ محمد بهاء الدين آبن الشيخ عثمان سراج الدين الى الحجاز واداء فريضة الحج والعمرة وباقي المناسك وزيارة المدينة المنورة والروضة المطهرة ، ثم قصيدة في مدح الشيخ محمد بهاء الدين ، ثم يأتي اصل الديوان حسب ترتيب الهجاء ، وهو عبارة عن القصائد والغزليات والرباعيات والمفردات والتضمينات لاشعار الشيخ عبدالرحمان بن الشميخ سراج الدين المتخلص بوفا والتخاميس على أشعار حافظ وسعدي الشيرازي ومولانا خالد النقشبندي والسيد والهلالي والعراقي وجامي وغيرهم .

والديوان يقع في ٥٣٥ ص ، ١٥ س ، ٢١/٥ ط سم ، ١٤/٥ ع ســـــم ، ٥/٢ م سم ، وهو غير مطبوع ٠

٥٦٦ ـ ديوان فارسي كبير ، وضعه أحد شعراء السليمانية وعلمائها البارزين المتصوفين في شرح حكاية من كتاب المثنوي لجلال الدين الرومي ، والديوان عبارة عن ثمانية آلاف وسبعماة وسبعة وعشرين بيتا ، كتب في كل سطر بيتان كاملان بخط المؤلف .

يبتدأ الديوان بقوله :

بشنواز نی یك به یك اسرارنی مست شوگاهی زصهبای شهود ثم یقول فی آخر الدیوان:

یك حکایت ازکتاب مثنوی یك مجلدشد سزاوار قبــول

شرح بنمودم بنظـــم پهلوی نی گمانم کس شود ازوی ملول

پس به بانگ نی دمیمی نوشمی

رو ازین تنگی بدریای وجــود

کتب الدیوان فی ۱۷۲ ص ، ۲۹ س ، ۲۹/۰ مِلْ سم ، ۲۱ ع سم ، ۱ م سم •

٥٦٧ ــ ديوان عرفان من أهل السليمانية : ديوان شعر كردي كتب في ٦٣ ص ١٣٠ س ، ١٧ ع سم ، ١ م سم ٠

٥٦٨ ـ ديوان حافظ الشيرازي المتوفى سنة ٧٩٢هـ ، وهو فارسي مشتمل على غزليات ومقطعات ورباعيات ، ومرتب على ترتيب الحروف ، كتب بخط فارسي بديع اللغاية وعلى اوراق ملونة دون تأريخ وبيان اسم الكاتب ، كتب في ٣٤٤ ص ، ١٧ س ، ٢٤ ط سم ، ١٣ ع سم ، ٢ م سم •

٥٦٩ ـ ديوان كليم الهمداني: فارسي ، يقال ان نصفه غزليات ونصفه قصائد ، وأكثر قصائده في مدح شاه جهان بن سلطان سليم من ملوك الهند ، غير ان هذه النسخة مشتملة على الغزليات فحسب ، كتبت سنة ١٢٩٣ هـ بخط جميل وفي ٣٤٣ ص ، ١٥ س ، ٢١/٥ ط سم ، ١٥ ع سم ، ٥/٥ م سم ، وهو مرتب حسب ترتيب الهجاء وعلى شعره طلاوة رائقة ، وبهجة فائقة ، وافكار عميقة ،

٥٧٥ ــ ديوان ميرزا محمد المتخلص بسحاب ابن الحاج السيد احسد المتخلص بالهاتف ، ديوان فارسي بليغ ، كتب بأحسن خط ، وعلى أجـود ورق في ٢٨٨ص ، ١٥س ، ٥٠٠ طسم ، ١٤عسم ، ١/٥مسم ، كتب بخط درويش حسين نوابدار سلطنة تبريز سنة ١٢٢٨هـ، والنسخة مجدولة بالاحسر من الاول الى الآخر .

وبهامش هذه النسخة ديوان الحاج لطفعلي بك المتخلص بآذر الوارد ذكره في كتاب آتشكده •

٥٧١ ــ ديوان فضولي: تركي وفارسي، وهو محمد بن سليمان البغدادي المتوفى سنة ٩٧١ هـ والديوان مرتب على ترتيب حروف الهجاء من الالف اللي الياء، ولا حاجة الى الاطالة في وصف اشعاره مع شمسهرة ديوانه وكثرة نسخه عند الناس ، كامل من الاول وناقص من الآخس بصحائف قليلة ، كتب في ١٨٢ ص ، ١٥ س ، ٢١ ط سم ، ٢٥ ع سم ، ٢ مسم .

٥٧٢ ـ يوسف وزليخا : فارسي منظوم لمولانا نورالدين عبدالرحمان بن احمد الجامي المتوفى سنة ٨٩٨هـ ، كتب سسنة ١٢٩٤هـ في ٣٥٠ص ، ١١س ، ٥/١٧طسم ، ٥/١١عسم ، ٥/١٩سم .

۱۲۰۷ حرة التاج: المنظومة الاولى من منظومات عبدالرحمان جامي المشهورة بسلسلة الذهب في التصوف والنصائح، ويليها الحلقة الثانية من تلك السلسلة، وأما الحلقات الثلاث الباقية فلم تكتب هنا، كتبت سسسنة ١٢٠٧ هـ في ٢٩٢ ص، ١٤ س، ٢٠/٥ ط سم، ١٤ ع سم، ٢٠/٥ م سم م

٥٧٤ ــ مجموعة اشعار فارســية كتبت في ٤٩ ص ، ١٧ س ، ٢٠ طـ سم ، ١٥ ع سم ، ١/٥ م سم •

٥٧٥ ــ ديوان شــعر عربي للشيخ محمد العلمى ، ناقص من الاول بمقدار سبع صحائف ، كتب في ليلــة الجمعة الرابع والعشرين مــن محرم العرام سنة ١٣٠٤ هـ بقلم ابراهيم احمد السلفيتى القدسي •

المعمى

٥٧٦ ــ منظومة فارسية في المعمى لمولانا شهاب الدين الملقب بالحقير تلميذ مولانا مير حسين المشهور ، كتبت في ١٨ ص ، ١٢ س ، ٢٣ ط سم ، ١٨ ع سم ، وبهامشها حواشي ابن عبدالله .

٥٧٧ ــ منظومة أخرى في المعمى ، كتبت في ٢٥ ص ، ١٢ س ، ٢٣ ط سم ، ١٨ ع سم ، وبهامشها حاشية ابن عبدالله وحاشية السيد احســـد العبنارى .

٥٧٨ ــ رسالة فارسية في معرفة المعمى وطريقة حله ، كتبت في ٣٩ص ، ١٩ س ، ٢١ ط سم ، ١٣/٥ ع سم ، دون ذكر اسم الكتاب والمؤلف والكاتب ، أولها :

قانع زتوهرکسی باسسمی عاجز شده عقسل ازین معمی

أي اسم توگنج همر طلسمي هم اسم مسمى

ويليها :ــ

٥٧٩ – رسالة اخرى فارسية في المعمى أيضا ، كتبت في ٣٦ص ، ١٩ ،
 ٢١ ط سم ، ١٣/٥ ع سم ، دون ذكر اسم الكتاب والمؤلف والكاتب ،
 أولها :

سهرنامه بنام نامداری گشاد کار هر بسته کاری

٥٨٠ - كتاب فارسي في المعمى ناقص من الاول بصحائف قليلة دون الآخر ، والكتاب مشتمل على واحد وعشرين بابا من باب الالف الى باب الياء باستثناء بعض الحروف ، ومكتوب باحسن خط فارسي ومجدول بالذهب وبقي من أوراقه بصورة مرتبة ١٥٢ ص ، ١٠ س ، ٥٨ ط سم ، ١١ ع سم ، ١ م سسم •

علم التجويسد

۱۸° – سبعة ابواب ، فسي علم التجويد ، كتب بخط الشميخ عبدالسميع الچناري في مدينة كركوك سنة ١٣١١ هـ في ١٤ ص ، ١٧ س١٤٤ ط سم ، ١٦ ع سم .

٥٨٢ ــ نسخة ثانية من كتاب سبعة ابواب ، كتبت في ١٤ ـــــــ ، ١٥ س ، ٢١طـــم ، ١٦عـسم •

٥٨٣ ــ نسخة ثالثة من كتاب سبعة ابواب ، كتبت ســـنة ١٢٧٩ هـ في ٩ ص ، ١٧ س ، ٥/٥٠ ط سم ، ١٥/٥ ع سم ٠

٥٨٤ ــ رسالة في التجويد: كتبت بخط الشيخ عبدالسميع الچناري في قرية بيارة وفي محرم الحرام سنة ١٣١٤ هـ في ٤ ص ١٣٠ س ٠

٥٨٥ ــ فتح المجيد ، في قواعد التجويد : تأليف الشــــيخ معروف النودهي البرزنجي ، كتبه في ١٧ ص ، ١٤ س ، ١٥ ط سم ، ١٠/٥ ع سم ٠ ط سم ، ١٠/٥ ع سم ٠

٥٨٦ ــ الجوهر النضيد ، في قواعد التجويد ، نظم الشميخ معروف النودهي البرزنجي ، كتبه في ١٧ ص ، ١٤ س ، ١٥ ط سم ، ١٠/٥ ع سم •

٥٨٧ ــ نسخة ثانية من كتاب الجوهر النضيد ، في قواعد التجويد ، للشيخ معروف النودهي الكردي ، كتبت بخط السيد جميل بندى روازبه يانى في ١٨ ــ ١٩٦٠ في ١٨ ص ، ١٨ س ، ٢٢ ط سم ، ١٨ ع سم ٠

٥٨٨ ــ الكافي منظوم فارسي في التجويد ، نظمه العالم الفاضـــل الشيخ عبدالله الحولاني سنة ١١٥٥ هـ في ٧٨ ص ، ٩ س ٠

٥٨٩ ــ رسالة فارسية فى بيان صفات الحروف ، كتبت بخط الشيخ عبداللطيف بن الشيخ عبدالله المدرس بقرهداغ سنة ١٢٣٥ هـ في ٢٨ ص ، ٨ س ، ١٥ ط سم ، ١٠/٥ ع سم ٠

٥٩٠ ــ رسالة تبحث عن اسماء سور القرآن ، كتبت في ٢٨ ص ، ١٣٠
 س ، ١٥ ط سم ، ٥٠/٥ ع سم ٠

الادعية والاوراد

۱۹۵ ـ دلائل الخیرات : کتبت مجدولة بخط جمیل فی ۱۷۹ص ،
 ۱۰ س ، ۲۰ ط سم ، ۱۰/۵ ع سم ، ۲ م سم ، ورسمت صورة مكة المكرمة

في صفحة وصورة المدينة المنورة في الصفحة المقابلة بالوان مختلفة •

۱۲۷۱ م نسخة ثانية من دلائل الخيرات: كتبت بخط جميل سنة ١٢٧١ هـ في ١٥١ ص ، ١٢ س ، ١٥ ط سم ، ١ ع سم ، ١ م سم ٠

٥٩٣ ـ كتاب الحصن الحصين ، من كلام سيد المرسلين : تأليف الشيخ شمس الدين محمد بن محمد الجزري الشافعي المتوفى سنة ٢٣٤هـ من الكتب الجامعة للادعية والاوراد والاذكار ، الواردة في الاحاديث والآثار ، ولقد أحسن من قال :

ل اذكـــر الــه العالمينــا ك فدونك الحصن الحصينا ان نابك الاسر المهـــو واذا بغــى بــاغ عليـــ

نسخة خصوصية كتبت بخط مليح في ٢٤٤ ص ، ١١ س ، ١٤ ط سم ، ١١ ع سم ، ٢ م سم •

١٤٥ ـ نسخة ثانية من كتاب الحصن الحصين ، من كلام سيد المرسلين :
 للشسيخ شمس الدين الجرزي ، كتبت في ١٨٨ ص ، ١١ ص ، ١٤ طسم ،
 ١١ ع سم ، ١/٧ م سم •

٥٩٥ ــ نسخة ثالثة من كتاب الحصن الحصين ، ناقصة من الاول باوراق قليلة ، وكاملة من الآخر ، كتبت في ١٩١٩ ص ، ١٥ س ، ١٥ طسم ، ١٠ ع سم ، ١ م سم ٠

٥٩٦ ــ اوراد واذكار وادعية للشيخ عبدالقادر الجيلاني قدس سره
 لكل من صلاة الصبح والظهر والعصر والمفسرب والعشاء ، كتبت في ١٨٨
 ص ، ١١ س ، ٥/٨ ط سم ، ٥/١١ ع سم ، ١/٣ م سم ٠

٥٩٧ ـ اوراد الاسبوع للقطب الرباني الشيخ عبدالقادر الجيلاني قدس سره، كتبت في ٣٨ ص ، ١٥ س ، ١٥/٥ ط سم ، ١١ ع سم ٠

٥٩٨ ــ مجموعة تشتمل على ادعية واوراد تتضمن واحدة والف صلاة بعبارات مختلفة وعلى حزب البحر ، كتبت سنة ١٦٢٠ هـ في ١٣٦ ص ، ١٢ س ، ١٥ طسم ، ٥/طسم ، يليها دعاء السيفي في ٢٠ ص ، ١٢ س ٠

١٩٥ - كتاب الجوهر الاسنى ، في الصلاة المشتملة على أسماء الله الحسنى : كتاب في الصلوات ككتاب دلائل الخيرات ، أوله : (الحمد الله الذي من علينا بحبيبه الاكرم ، ، الخ) تأليف الشيخ معروف النودهي البرزنجي الكردي ، كتب مجدولا ومزركشا بخط جميل بيد السيد عبد الرحمان بن السيد عبدالرحيم الصولي في ٥٣ س ، ١٤ س ، ٢ مسم ، كما كتبت اسماء الله واسماء النبي بالحبسسر الاحسر ،

٩٠٠ ــ نسخة ثانية من كتاب الجوهر الاسنى ، في الصلاة المشتملة على اسماء الله الحسنى ، كتبت فى ٤٠ ص ، ١٤ س ، ٢٠/٥ ط سمم ،
 ١٢/٥ ع سم ٠

١٠١ ـ نسخة ثالثة من كتاب الجوهر الاسنى ، في الصلاة المشستملة على اسماء الله الحسنى ، كتبت سنة ١٢٩٧ هـ في ٣٠ ص ، ١٥ س ، ٢٠ ط سم ، ١٢ ع سم .

١٠٢ - تنوير الضمير ، في الصلوات المشتملة على اسماء البشسير
 النذير : أوله : (الحمد لله الذي جعلنا من امة من ارسله رحمة للعالمين)
 تأليف الشيخ معروف النودهي الكردي ، كتب مجدولا ومزركشا بخط

جميل بيد السيد عبدالرحمان بن السيد عبدالرحيم الصولى في ٧٥ ص ، ١٤ س ، ٢١ هـ سم ، ٢١ هـ سم ، ٢١ م سم ٠

۱۰۳ ــ نسخة ثانية من كتاب تنوير الضمير ، فى الصلوات المشتملــة على اسماء البشير النذير ، كتبت في ٦١ ص ، ١٤ س ، ٢٠/٥ ط ســم ، ١٢/٥ ع سم •

على اسماء البشير النذير ، كتبت سنة ١٣٠٠ هـ في الصلوات المشتملة على اسماء البشير النذير ، كتبت سنة ١٣٠٠ هـ في ٧٧ ص ، ١٦ س ، ٢٠ ط سم ، ١٢ ع سم ٠

محدولة ومزركشة بخط جميل بيد السيد عبدالرحمان بن السيد عبدالرحيم الكردي ، كتبت مجدولة ومزركشة بخط جميل بيد السيد عبدالرحمان بن السيد عبدالرحيم الصولي في ٨٥ ص ، ١٤ س ، ٥/٥٠ ط سم ، ١٢/٥ ع سم ، ٢/١ م سم ،

٢٠٦ ــ نسخة ثانية من كتاب راحة الارواح ، في الصلوات والتحيات المشتملة على خصائص الملك الفتاح ، كتبت في ٨٥ ص ، ١٤ س ، ٥/٥٠ ط سم ، ١٢/٥ ع سم ، ١ م سم ٠

۱۹۰۷ ـ أزهار الخمائل ، في الصلوات المشتملة على الفضائد ــــــل والشمائل : للشيخ معروف النودهي الكردي ، كتبت مجدولة ومزركشة بخط "السيد عبدالرحمان بن السيد عبدالرحيم الصولي في ٢٢ص ، ١٤س ، ٥/٢ ط سم ، ٢٠/٥ ع سم ، ٢/١ م سم ٠

١٠٨ ـ نسخة ثانية من ازهار الخمائل ، فى الصلوات المشتملة على الفضائل والشمائل ، كتبت في ٤٥ ص ، ١٤ س ، ٢٠/٥ ط سم ، ١٢/٥ ع سم .

١٠٩ _ الفتح الالهي ، في الصلوات المشتملة على المناهي تأليف الشيخ معروف النودهي الكردي ، كتب مجدولا ومزركشا بخط السيد عبدالرحيان بن السيد عبدالرحيم الصولي في ٢٧ ص ، ١٤ س ، ٥٠/٥ طسم ، ١٢/٥ ع سم ، ٢/١ م سم ٠

ماه ــ نسخة ثانية من كتاب الفتح الالهي ، في الصلوات المشتملــة على المناهي ، كتبت في ٢٢ ص ، ١٤ س ، ٥٠/٥ ط سم ، ١٢/٥ ع سم ٠

١١١ ـ كشف الاسف ، في الصلاة على سيد أهل الشرف : تأليف الشيخ معروف النودهي الكردي ، كتب مجدولا ومزركشا بخط السيد عبدالرحمان ابن السيد عبدالرحيم الصولي سنة ١٣٠٥ هـ في ١٠٨ ص ، ١٤ س ، ٢/١ م سم ٠

۱۱۲ _ نسخة ثانية من كشف الاسف ، في الصلاة على سيد اهـــل الشرف ، كتبت سنة ۱۳/۵ هـ في ۸۸ ص ، ۱۶ س ، ۲۰/٥ ط سم ، ۱۲ ع سم ، ۲ م سم.

٩١٣ ــ ايقاظ القوابل ، في آداب الذكر والاوراد ، كتب في ١٩٥٥، ١٥ س١٥٥ ط سم، ١٠/٥ عسم ، يقول المؤلف : تم الالحاق ليلة الاحـــد ١٨ رجب سنة ١٠٧٥هـ ويقول الكاتب تمت هذه الرسالة الشريفة الموسومة بايقاظ القوابل في يوم الاحد سنة ١١٦٥ هـ الا انها ناقصة من الاول بثلاث صحــائف .

١٦٤ - كتاب السيف الصقيل ، في اذكار الثقيل ، كسلام الله الملك الجليل : تأليف السيد محمد البرزنجي المدني الكردي ، كتب في ٧٩ص ، ١٠/٥ ط سم ، ٢/١٠ م سم ٠

٦١٥ ـ كتاب الروضة الغنا ، في الدعاء باسماء الله الحسنى : تأليف

الشيخ معروف النودهي الكردي ، وهو منظوم في مأتين واثنى عشر بيتا ، ويحتوي على جميع اسماء الله الحسنى ، يدعو ويتضرع بها واحدا واحدا ، اوله : (الحمد لله الذي اسماؤه ، اجيب للداعي بها دعاؤه) ، كنب في اوله : (الحمد لله الذي اسماؤه ، اجيب للداعي بها دعاؤه) ، كنب في ٢٠٢ بيت وفي ٢٥ ص، ٩ س، ٥/٥٠ سم ، ١٣/٥ عسم ، ٢/١م سم ، وبخط ناظمه .

١١٦ - نسخة ثانية من كتاب الروضة الغنا ، في الدعاء باسماء الله
 الحسنى : للشيخ معروف النودهي الكردي ، كتبت في ٢٩ص ١٥٠ س ،
 ٢٠ ط سم ، ١٣ عسم •

١٦٧ - كتاب شرح الصدر ، بذكر اهل بـــدر : للشــــيخ معروف النــودهي الـــكردي ، كتب بخط ناظمه في ٤٠٢ بيت وفي ٤٩ص ، ٩س ، ٥/٥٠ ط سم ، ١٣/٥ عسم،٢/٢مسم ، ضمنه جميع اسماء اصحاب بدر يتوسل باسم كل واحد منهم .

۹۱۹ ــ دعاء ختم القرآن ، کتب في ۲۱ص ، ۹س ، ه/۱۹طـــم ، ۱۱ع مـم ، ۲/۱ م سم .

محمد كمالي زاده ، كتب بخط السيد احمد البرزنجي سنة ١٣١١ هـ في١٢ محمد كمالي زاده ، كتب بخط السيد احمد البرزنجي سنة ١٣١١ هـ في١٢ ص ، ٢٦س ، ٢٥/٥طسم ، ١٧عسم • ويليب حزب التفريج في صحيفة واحدة • ثم يليه مغناطيس الادعية للشيخ الاكبر الشيخ محىالدين العربي قدس سره • ثم يليه دعاء جنة الاولياء • ويليه حزب التسسخير وحزب

بايزيد البسطامي • ثم يليه حزب البحر للامسام الشيخ ابي الحسن الشاذلي مع مختصر شرح العلامة احمد بن عمر الازميري، كتب في ٢٧ ص، ٢٧س ، ٢٧/٥ ط سم ، ١٧عسم •

۱۰/۰ ــ أوراد وأدعية ، كتبت في ١٣٥ص، ١٤س، ١٥ط سم ، ١٠/٥ ع ســم •

كتب متنبوعة

مهزوجا في عصر السلطان مراد الثالث ابن سلطان سليم خان ، اولــه : مهزوجا في عصر السلطان مراد الثالث ابن سلطان سليم خان ، اولــه : (الحمد لله الذي انعم علينا بانواع النعم ولطائف الاحسان) ، فرغ من هذا الشرح سنة ١٩٩ه ، والنسخة كاملة مجدولة بخط حسن في ١٠٥ص ، ٥٠س ، ٥/٢ طسم ، والاصل للامام برهان الدين الزرنوجي .

١٢٤ ــ اللؤلؤ النظيم ، في روم التعلم والتعليم : للقــاضي زكريــا الانصاري المتوفى سنة ١٣٦هـ ، ذكر فيه اصناف العلوم وحدودها ، اوله : (الحمد لله الذي شرف من وفقه بالعلم والعمل) كتب في ١٥ص ، ١٣س ، م/١٨طسم ، ١/٤مسم .

مرح سنخة ثانيسة من اللؤلؤ النظيم ، في روم التعلم والتعليم :
 تأليف القاضي زكريا الانصاري الشافعي، كتبت في ٢٦ص، ٢٦س، ٣٣طسم،
 ١٨ ع سسم •

777 ـ رسالة ناصرالدين البيضاوي في تعريفات العلوم ، كتبها محمد سعيد بن خليفة ملا عبدالله من سادات النهرية في قصبة اشنو سنة 1718 في 10 س ، 11 س ، 10 طسم ، 10 عسم ، 10 مسم •

۱۲۷ ــ رسالة في فضل العرب تشتمل على عشرة ابواب ، كتبت في ٨ ص ، ٢٠ س ، ٢٠ ط سم ، ١٤ ع سم ٠

٦٢٨ ـ غاية في الطلب ، في اثبات كفر مبغض العرب ، بغير سبب : تأليف على زايد الرشيدي ، كتبت فى ١٠ص ، ١٩س ، ٢٠طسم ، ١٤عسم، والنسخة مكتوبة في عصر المؤلف بقرينة ان الكاتب يتول بعد ذكر اسم المؤلف : « فسح الله في مدته » •

٩٢٩ ــ رسالة في حكم شرب الدخان ، اولهــا : (الحمد لله الكريم المنــان ٥٠ الخ) ، سقط منها اوراق قليلة بعد السفحة السادسة ويقى منها ١٠٢ ص ، ٢١ س ، ٢٠طسم ، ١٤عسم ٠

٦٣٠ ــ منظومة في بيان رموز جــامع الاحاديث للسيوطي فى ســـتة وثلاثين بيتـــا ٠

٦٣١ - شرح الخارق ، وقطع السارق ، وجرح المارق : تأليف العلامة السيد محمد بن السيد بابا رسول الحسيني المدني ، والغاية من هذا التأليف يبان علامات الولي الصادق ، وامارات القوي المارق ، فرغ منه ضحوة يوم السبت الخامس عشر من جمادى الاولى سنة ثمان وتسعين بعد الالف بمنزله بزقاق القشاشي خارج المدينة المنورة ، كتب بخط السيد احسد النقيب سنة ١٣٠٧هـ في ١٧ص ، ٢٥س ، ٢٥٠٠ طسم ، ١٧عسم ،

٦٣٢ - نصرة الاحباب ، في رد كل باغ سباب : للشيخ ضياء الدين

ابي عمر عبدالرحمان بن السلطان المشهور بالكلاك الموصلي ، ارجوزة في سبعة وسبعين بيتـــا ، اوله :

يقول راجي رحمة الرحمان عبد له في السر والاعلان

٣٣٣ ــ الجام المعاندين ، في حل الزكاة والنذر على السادة المحتاجين: تأليف السيد عبدالرسول البرزنجي الكردي ، كتبه سنة ١٢٧٣هـ في ٢٥ص، ١٤س ، ١٩طسم ، ١٤عسم •

١٣٤ ــ رسالة في حكم اسلام الصبي عند اســـلام احـــد الوالدين : للسيد عبدالرسول البرزنجي ، كتبت في سنة ١٢٧٣هـ فى ١٢ص ، ١٤س ، ١٩طسم ، ١٤/٥عسم •

مه حركة عنه المكفرات: ألف سنة ١٤٢ هـ في مكة المكرمة ، أوله (نحمدك اللهم أن اطلعت لعلم الفتوى في سماء التحقيق شموساوبدورا الخ•) ولم يذكر اسم المؤلف ، كتب السيد رسول اللوزعي سنة ١٢٧٦هـ في ١٢٧٠ م. ١٢٠٠ م. ١٢٠٠ م. ١٢٠٠ عسم •

١٣٦ _ فه لسه فه ى تايينى ئيسلام ، كتاب باللغة الكردية : للشيخ محمد الخال ، كتبه بتاريخ ٢٨-٤-١٩٣٨م الموافق ٢٧-٢-١٣٥٧هـ على منهج وزارة التربية العراقية للصف السادس الابتدائي لابناء الشمال في ٥٥ص ، ١٧س ، ٥/٢ طسم ، ١٧/٥عسم ٠

المجاميع

٩٣٧ ــ مجموعة : وفيها ما يأتي :ـــ

١ ـ تخميس قصيدة البردة : اللشيخ معروف النودهي البرزنجي الكردي ، والاصل للشيخ شرفالدين محمد بن سعيد البوصيري المتوفى

سنة ١٩٤هـ • كتب بخط الناظم في ٥٤ص ، ١٢س ، ٢١طسم ، ١٦/٥عسم ، وبهامشه حواشي الناظم ومنهواته •

٢ - تخميس لقصيدة المضرية للشيخ معروف النودهي السكردي ،
 والاصل لمحمد البوصيري ، كتب بخط الناظم في ١٥ص ، ١٢س ، ٢١طسم،
 ٥/٢عسم ، ويليه في نفس المجلد :

٣ ــ القصيدة المسماة بأوثق العرى ، فى الصلاة والسلام على خــير
 الورى : للشيخ معروف النودهي الكردي ، مع قصيدتين عربيتين له ايضا ،
 كتبت في ٨ص ، ١٢س ، ٢١طسم ، ١٦/٥عسم ٠

٤ - تخميس لقصيدة بانت سعاد للشيخ معروف النودهي الكردي ،
 والاصل لكعب بن زهير بن ابي سلمى المزنى الصحابى ، كتب بخط الناظم
 في ١٦ص ، ١٢س ، ٢١طسم ، ١٦/٥عسم .

تخميس لقصيدة لامية العجم للشيخ معروف النودهي الكردي، والاصل لمؤيدالدين اسماعيل بن الحسين بن علي محرر الكتاب العميد الطغرائي ، المتوفى سنة ١٥٥ه نظمها ببغداد سنة ٥٠٥ه في وصف حاله وشكاية زمانه ، والتخميس بخط الناظم في ١٦ص ، ١٢س ، ٢١ طسم ، ١٦/عسم .

٦ - تخميس لقصيدة انعم عيشا بعد ما حل عارضي: للشيخ معروف النودهي الكردي ، والاصل للامام الشافعي ، كتب بخط الناظم سنة ١٢٣٤هـ في ٣ص ، ١٢س ، ٢١طسم ، ١٦/٥عسم .

٧ ــ قصيدة فارسية للشيخ معروف النودهي :

٨ ــ تسطير اسواد، في تشطير ذخر المعاد: للشيخ معروف النودهي

الكردي ، والاصل للشيخ محمد البوصيري •

ه ـ شفاء الفؤاد ، في تسبيع ذخر المعاد : للشيخ معروف النودهي ،
 كلهـا بخط الناظم •

١٠ منظومة : جوهرة التوحيد ، في اصول الدين : للشيخ معروف النودهي الكردي ، ناقصة من اخرها وبقى منها ٥ص ، ٨س ، ٢١طسم ، ١٦/٥عسم ٠ اوله :

الحسد لله على صلاته ثم سلام الله مع صلاته

11 التعريف ، بابواب التصريف ، رسالة مختصرة في ثلاث صحائف مجدولة ، تناولت تقسيم الفعل الى صحيح وغير صحيح ، وتقسيم غير الصحيح الى مضاعف ومعتل ومهموز ، والمعتل الى مثال واجوف وناقص ومقرون ومفروق ، وكلها الى ثلاثي ورباعي ، مجرد ومزيد فيه ، والمؤلف وضع فيها جداول تريك ان ابواب الصحيح ثلاثيها ورباعيها اثنان وعشرون بابا ، والمثال ثلاثة ابواب والاجوف احد عشر بابا ، والمفرق احد عشر بابا ، واللفيف المقرون احد عشر بابا ، والمفرق احد عشر بابا ، والمفرق

١٢ عشر صحائف من نظم المنهاج ٠

١٣ منظومة تنوير البصائر ، فى التحذير عن الكبائر ، في اربع صحائف ، كل ما في هذه المجموعة بخط الناظم رحمه الله • والمجموعة تقع في ٢٠٠ص ، ٢٢س ، ٢٢طسم ، ١٤عسم •

٦٣٨ ــ مجموعة : وفيها ما يأتي :

١ ــ ديوان مجنون العامري ، مخشى ومشكل ، كتب سنة ١٣١٣هـ

في ٩٥ص ، ١١س ، ٢٢طسم ، ١٤عسم •

٢ ـ قصيدة فارسية للشيخ سليم التختي الكردي ، وبعدها عشرة اليات فارسية للشيخ حسام الدين ابن الشيخ محمد بهاء الدين ، كتبها جوابا لعمه الشيخ عمر ضياء الدين البياري •

٣ ــ القصيدة الطنطرانية لابي البركات الطنطراني ، كتبت سنة
 ١٣١هـ في احدى عشرة صفحة بخط جميل مشكل وعليها حواش وتعليقات .

٥ ــ القصيدة الهمزية للبوصيري في ٢٢ص ، ١١سس ، ٢٢ ط سم ،
 ١٤عسم ، كتبت بخط عبدالحبيد السنندجي سنة ١٣١١هـ ، والنسخة مصححة ومشكلة وعليها تعليقات كثيرة .

٦ ـ قصیدة بانت سعاد ، لکعب بن زهیر مع ترجمة کل بیت منها الی بیتین فارسیین بلیغین ، اظن انها لنورالدین عبدالرحمان الجامي ، کتبت في ١٣ص ، ١٥س ، ٢٢طسم ، ١٤عسم •

٧ _ قصيدة لامية العرب للشنفري الازدي في ٢ص ، ١١س ، ٢٢طسم ، ١٤عسم .

٨ ــ لامية العجم لعميدالدين الطغرائي في ٥ص ، ١٢س ، ٢٢طسم ،
 ١٤عسم ، وهذه القصائد الثلاث مصححة ومشكلة ومحشاة بالتعليقات .

٩ ـ اشعار فارسية لسعدي الشيرازي ومولانا محمد باقر الكردي٠

١٠ ـ اشعار كردية للشاعر سالم ، وكوردي ، وهجري ٠

١١ ــ ترجيعات للشيخ نعمة الله ولي الكردي بالفارسية في ٦ص ١
 ١٢ ٠ ٢٢ طسم ١٤ عسم ٠

١٢ ــ ترجيعات للشيخ نور علي شاه في ٥ ص ٠

١٧_ قصيدة فارسية في ٥ص للشاه نور علي شاه ٠

١٤_ سبع قصائد فارسية لمولانا عبدالرحمان الجامي ، انشأها في طريق المدينة المنورة في ٤ص٠

١٥ اربع قصائد عربية للشيخ محمد سليم التختي الكردي في
 ١٩ ٠٠ ١٠٠ ٠

١٦ قصيدة لامية المتعرب للشيخ سليم التختي الكردي ، في ١١ ص ، اس ، ويليها خمسة ابيات عربية للشيخ ضياءالدين البياري وخمسها الشيخ سليم التختي .

١٧ تخميس للشيخ ضياءالدين على خمسة ابيات تنسب الى سيدنا عمر الفاروق رضي الله عنه ٠

١٨ ترجيعات وقصائد عربية للشيخ سليم التختي الكردي في ١٦ص،
 ١٢٠٠٠ •

١٩ تخميس للشيخ سليم التختي على بعض مستجارات الشيخ ضياءالدين •

٢٦_ متن السلم في المنطق ، في مأة واثنين واربعين بيتـــا •

والمجموعة تقع فى ٣٥٨ص ، ١٢س ، ٢٢طسم ، ١٤عسم ، ٢/٥مسم. ٢٩٩ ـــ مجموعة : وفيها ما يأتي :

١ ـ القصيدة الوترية ، في مدح خير البرية : لابي بكر بن عبدالكريم الچلبي الشافعي المتوفى سنة ٨٥٨هـ ، رتبها على ثمان وعشرين قطعة ، كل قطعة لحرف من حروف الهجاء محبوكة الطرفين ، اي مبدوءة بحرف ومنتهية بعين الحرف من الالف الى الياء على ترتيب الهجاء ، اوله :

اصلي صلاة تملأ الارض والسما على من له اعلى العلى مُتبوءً

كتبت سنة ١٠٩١هـ في ٩٠ص ، ١٤س ، ٢١/٥طسم ، ١٥/٥عسم ، ٢٠ حسم ، ٢٠ صفيدة لامية في التوحيــد في ٢ص ، ١٢س ، ٢١/٥طسم ، ١٥/٥عسم ٠

۳ _ قصیدة عینیة فی ۳ص ، ۱۲س ، ۲۱/۵طسم ، ۱٥/٥عسم . اولها :

لك الحمد ياذا الجود والمجد والعلى تباركت تعطي من تشاء وتمنع

٤ _ قصيدة عينية اخرى مع تخميسها في ٤ص • اولها :

يا من له كل العوالم تخضع يا من يحب العفو عمن يرجع

٥ ــ القصيدة الخمرية لابن الفارض المتوفى سنة ١٣٣هـ في ٤ص ،
 ٨٠٠٠ ٠

٦ ــ رسالة باسم ترجمة الاخبار العلوية ، وهي عبارة عن اربعسين حديثا صحيحا في الاخلاق والفضائل ، وبعد ديباحة شعرية فارسية ترجم
 كل حديث الى بيتين فارسيين بليفين ، فمثلا يقول في ترجمة الحديث

الشريف القائل « المسلم من سلم المسلمون من يده ولسانه » :

مسلم آنکس بود بقول رسول گرچی أمی بودوگر عالم گر بهرجا بود مسلمانی باشد أز قول وفعلی اوسالم

كتبت في ١١ص ، ١٢س ، ٢١/٥طسم ، ١٥/٥عسم ٠

٧ ــ اربعينية اخرى لعبدالرحمان الجامي ، وبعد مقدمة نثرية يذكــر الحديث الشريف ثم يترجمه الى بيتين فارسيين ، كتبت في ١١ص ، ١٢س ، ٥/١ طسم ، ٥/٥ عسم ٠

٨ ــ منظومة للشيخ عبدالله البيتوشي الكردي في بيان افعال اتت واوية ويائية في ٤ص ، ١٧س ، ٢١/٥طسم ، ١٥/٥عسم ٠

ه ـ منظومة اخرى للبيتوشي في الافعال التي استوى فيها اللزوم والتعدي ، ذكرها مرة بلفظ المتعدي ، وتارة بلفظ اللازم ، وطورا بلفظ الماضي ، وآونة بلفظ الامر ، رعاية لسلامة النظم ، والا فالكل من واد واحد ، في ٣ص ، ١٧س ، ٥/٢ طسم ، ١٥/٥ عسم .

١٠ منظومة اخرى للبيتوشي في خصائص الاسماء في صحيفة واحدة.

١١ـــ ابيات للبيتوشي جمع فيها فعلان الذي جاء مؤنثه على فعلانة سواء و**جد له مؤنث على الم لا .**

- ١٢ ابيات للبيتوشي جمع فيها علامة الافعال •
- ١٣ ابيات فارسية وعربية في ست صحائف ٠

١٤_ قصيدة عربية للشيخ عبدالله البيتوشـــي الـــكردي في ٤ص ، ١٣س •

- ١٥ القصيدة المضرية للبوصيري في صعيفتين ٠
- ١٦ قصيدة عربية للسيد على البرزنجي في صحيفتين ٠
- ١٧ قصيدة بانت سعاد لكعب بن زهير في ٥ص ، ١٣س٠
- ١٨ قصيدة (قف نبك) لامرىء القيس في ٢ص ١٤ س٠
- ١٩ ابيات لمجنون العامري وابيات عربية لمولانا خالد النقشبندي ٠
  - ٢٠ قصيدة للامام الشافعي ٠
- ٢١ قصيدة البردة في ١٢ص ، ١٤س ، ٢١/٥ طسم ، ١٥/٥عسم .
   ٢٢ اشعار عربية في المناجاة .
- ٣٣ ــ منظـــومة ذات الشــفــا في ٤٨ص ، ١٢س ، ٢٠/٥طسم ، ٢٥صم ٠
  - ٢٤ ايات عربية في ٤ص٠
  - ٢٥ ـ قصيدة المنفرجة في صفحتين ٠
    - ٢٦ـ ابيات عربية في ٣٠٠٠ ٠
  - ٧٧ ـ رسالة في القرق بين الاشياء المتقاربة •
- ٢٨ قطعة ادبية من منظومة حديقة السرائر ، في نظم الكبائر :
   للشيخ عبدالله البيتوشي الكردي في صحيفتين .
  - ٢٩ ـ شرح بعض الكلمات القرآنية في ٣ص٠
  - ٣٠ قصيدة كردية لاحمد بك الكوماسي ٠

٣١ رسالة في بيان الظرف الحقيقي والمجازي في صفحتين ٠

٣٧ قصيدة فارسية لسعدي الشيرازي ، وابيات عربية لابي نواس ، وابيات للشيخ عبدالله البيتوشي ، وبعدها منظومة له ايضا في كيفية كتابة ابن ، وعن المواضع التي يكتب فيها الابن بدون الفا ، ثم تأتي منظومة اخرى له ايضا في بيان المؤنثات السماعية في ٣ص ، ١٢س ، ثم تأتي خمس صحائف كلها ابيات فارسية وعربية ومنها ثلاثة وثلاثون بيتا عربيا للبيتوشي الكردي ،

٣٣ ــ بعض القصائد العربية للشيخ معروف النودهي الكردي ، في ١٥ ص ، ١٢ س ٠

٣٤ ــ منظومة الجزرى في مخارج الحروف في ١٩ ص ٨ ٪ س ٠

٣٥ ــ منظومة فارسية في مثلثات الاسماء • ثم تأتى اشعار فارسية وعربية في ٩ ص • ثم تأتى سبع صحائف فيها نثر ونظم •

٣٩ ـ قصيدة بديعة للشيخ عبدالقادر الطبري يمدح بها الشريف حسن بن ابى نمى شريف مكة من بحر البسيط ، والتزم ان يستخرج من اوائـل كلماتها باجزاء هذا البحر حروف اذا قرئت هبوطا من اول القصيدة السـى اخرها حصلت قصيدة أخرى كل بيت منها على حياله تأريخ مستقل لعـام انشائها مع كون المحصل من مجموع حروف كل تفعيلة بيتا كاملا عدتــه اربعة وعشرون حرفا من غير زيادة ولا نقصان ، وهذا في مقام الالفاز مسايعد من الاعجاز ، والقصيدة عبارة عن اربعة وعشرين بيتا ، والاشعار التي كتبت حروفها بالحمرة ، وتستخرج من القصيدة الأم اربعة ابيات ، وهـذا مطلع هذه القصيدة :

اقمت من ادمعي ان كان ينفعني

شواهد الحب لا كانت ولم يكن

والمجموعة تقع في ٣٤٨ ص ١٤ س ، ٢١ ط سم ، ٥ره ع سم ، ٥ر٢ م سم ٠

٦٤٠ ــ مجموعة وفيها ما يأتى :ــ

١ ــ منتخبات من ديوان مولانا خالد النقشبندي الكردي في ٧٠ ص ، ١٣ س ٠

وتليها رباعيات الشبيخ ابي سعيد ابي الخير في ٢٤ ص ١٣٠ س .

ويليها بعض مكتوبات مولانا خالد الفارسية في ٣٤ ص ، ١٣ س .

وتليها قصيدة طويلة في مدح الشيخ عثمان الملقب بسراج الديــــن الطويلـــى •

وتليها منظومة : « التبصرة » في سؤال القبر في ١٥ ص ، ١٣ س ، كتبت بخط حسين ابن الشيخ محمد باقر في بلدة السنندج سنة ١٣١٦ هـ .

ويليها مقتبسات من كتاب شرح الصدر من مصنفات عبدالرحسان السيوطى في ٢٠ ص ١٣٠ س ٠

ويليها اشعار لمحمد بهاء الدين النقشبندي قدس سره .

ويليها تخميس للشاعر العبقري بيخود على رباعيات الشيخ ابى سعيد الخير في ٢٧ ص ، ١٤ س ، ٥ر١٧ ط سم ، ١١ ع سم ، ٥ر١ م سم ٠

۱۹۶ ـ مجموعة : كتبت بخط فارسي بديع على ورق ممتاز ، مجدولة بالذهب في ۵۰۲ ص ، ۱۳ س ، ۲۰ ط سم ، ۱۳ ع سم ، ۲۰۵ م سسم .

وفيها ما يأتي :

١ ــ ديوان نالي ، كتب في ٢٨ص ، ٢٤س ، بخط واضح .

٢ - ديوان حسن قلي خان الكردي المتخلص بحاوي ، واشتعاره بالفارسية والعربية والكردية ، كتب في ١١٦ ص ، ١٢ س ، يتطرق الشاعر في بادىء الامر الى حادثة استيلاء البابانيين على سنة ونواحيها من ولاية أردلان ، ثم يشرع في المراثي بالنظم والنثر لبعض لبعض اقربائه واصدقائه ، ثم تأتى القصائد الفارسية ثم الاشعار الكردية ، يقع في ١١٤ ص ، ١١ س .

٣ ــ منظومة: « نان وحلوا » اي خبز وحلوى • لبهاءالدين العاملي المتوفى سنة ١٠٣١ هـ وهذه المنظومة بالفارسية والعربية في ١٠٣١ هـ وعشرين فصلا ، تقع في ٢٧ ص ، ١٤ س •

٤ ــ رسالة فارسية فى التصوف بالنثر والنظم لسلطان العارفين خواجه
 عبدالله الانصارى ، تقع في ٣٦ ص ، ١٤ س .

 ترجيعات من نظم فخر العلماء الشاعر العبقري الكردي ، ويرجع بعد كل قصيدة قوله :

كهجهان جلوه گاه قدرة تست هرد وعالم گواه وحدت تست

٦ ــ اشعار فارسية وعربية في ٢٦ ص ، ثم يأتى سبعة وتسعون بيتــا في مرثية سيدنا حسين بن علي كرم الله وجهه ، للشاعر المشهور محتشــم الكاشاني .

٧ ــ ترجيعات المرشد بالفارسية ، ويرجع قوله ٠
 لمن الملك واحــد القهــار ليس في الدار غــيره ديــار

٨ ـ ترجيعات الشاعر احمد هاتف ، ويرجع قوله :

كه يكي هست وهيج نيست جزاو وحده لا الـــه الا هـــو

وصيدة فارسية للشاعر مهدي بك الشقاقي •

٠١ _ قصائد عديدة لمحتشم الكاشاني في رثاء أخيه ٠

١ ــ منظومة فارسية في اختلاج الاعضاء وما يدل عليه ، كتبت في ١٤
 ص ، ١٤ س •

۱۲ ــ منظومة : شيرين وفرهاد للشاعر المتخلص بوخشى ، كتبت في ٧٦ ــ منظومة : شيرين وفرهاد للشاعر المتخلص بوخشى ، كتبت في

لقد فرغت من تسويد هذا الكتاب فى أقل من ثلاثة اشهر ، مع كثرة الاشغال ، وتبلبل الاحوال ـ سنة ١٣٩٢ هـ الموافق لسنة ١٩٧٢ م ، واحييت شيئا قليلا من مؤلفات علماء الاكراد ودواوين شعرائهم ، وقد حوى هـذا الكتاب على كتب لم يرد ذكرها في كشف الطنون للحاج خليفة المتوفى سنة ١٠٦٨ هـ وأنا الفقير الى الله القدير محمد بن الشيخ على ابن الحاج الشيخ المين الخال ، غفر الله لنا ولهم امين بحرمة سيد المرسلين ٠

موجز تاريخ وضع القوامي الكردية

الدكتور عبدالرحمن معروف

- ۱ -منذ البدء حتى الحرب العالمية الاولى

بدأ العمل في حقل وضع القواميس الكردية منذ أمد طويل • وان واضع أول قويسيس كردي كان رجلا كرديا • ففي عام ١٠٩٤ – ١٦٨٢ – ١٦٨٣ م وضع الشاعر الكردي العظيم الخالدالذكراحمدي خاني قويميسا كرديا وعيسا منظوما للصبية الكرد ، أسماه « نوبهار » واعيد طبعه لمرات عديدة .

اولا _ ضمن ملحق قاموس يوسف ضياء الدين باشا الخالدي(١) • ثانيا _ في كتاب (اليكوك) العالم الألماني(٢) • • •

على أن اول قاموس كردي تم وضعه من لدن الاوروبيين هو ذلك القاموس الايطالي (ماوريزو كارزونى القاموس الايطالي (ماوريزو كارزونى Maurizio Garzoni في روما^(٣) ضمن ملحق

⁽۱) يوسف ضياء الدين باشا الخالدي القدسي · الهدية الحميدية في اللغة الكردية ، استنبول ، ١٣١٠ هـ ـ ١٨٩٣ م ،

Le Coq, Kurdische Texte, Berlin, 1903; T. I. II. (1)
Maurizio Garzoni, Grammatica e vocabolario della (1)
ligua kurda, Roma, 1787.

كتابه حول اللغة الكردية ، وهو يؤلف بمجموعه قرابة خمسة آلاف كلسة الطالية مفسرة بلهجة العمادية ، اما ما يتعلق بتفسير المفردات وشمسرها وايضاحها فعمل ناجح وموفق بالنسبة الى الفترة التي وضع فيها ، بل انه بالرغم من مضي (٢٠٠) عام على طبعه ، ما زال محط فائدة وشائع الاستعمال .

وفي عام ١٢١٠ هـ - ١٧٩٥م وضع الشيخ معروف النودهي قويسيسا كرديا عربيا منظوما سماه (أحمدي) ، وقد طبع سنة ١٩٣٩ مرتين ، مسرة في السليمانية (٤) ، ومرة في بغداد (٥) ، وما خلا الاعمال التي اسلفنا ذكرها آنفا، وحتى منتصف القرن التاسع عشر لم ينجز شيء من هذا القبيل جدير بالذكر ، اللهم الا (٢٠٠) كلمة دونها ريج (١) و (٢٧٣) كلمة دونت في قاموس اللمقارنة بين سائر اللغات واللهجات (٧) .

⁽٤) شیخ مه عروفی نودییی « احمدی » ، سلیمانی ، ۱۹۳۹ (الشیخ معروف النودهی « احمدی » ، السلیمانیة ، ۱۹۳۹) ۰

⁽٥) شیخ مه عروفی تودییی « احمدی » به فدا ، ۱۹۳۹ . (الشیخ معروف النودهی « احمدی » بغداد ، ۱۹۳۹) .

C. J. Rich. Narrative of a residence in Koordistan and (7) on the site of ancient Niniveh, ... London, 1836—1837. pp. 394—398.

П.С. Палас. Сравнительные словари (У) всех языков и наречий, СПб., 1787, ч. І. № 77

⁽ پ • س . پالاس ، قاموس مقارن لجميع اللغات واللهجات ، سانت بطرسبرغ ، ۱۷۸۷ ، الجزء الاول) •

الا أنه ما ان أطل النصف الثاني من القرن التاسع عشر حتى راج البحث في اللغة الكردية عموما وفي وضع القواميس الكردية خصوصا وفي الاعوام ١٨٥٨ و ١٨٥٨ و ١٨٥٨ نشر المستشرق والعالم الكبير بيوتر لرخ ثلاثة كتب حول الكرد وكردستان (٨) تعد حتى يومنا هذا نادر المثال في مكتبة الدراسات الكردية ، وتعتبر من المراجع الاصيلة ، يحتوي كتابه الثالث على قاموس كردي بروسي (ص ١ - ٨٤) و كردي (زازائي) بروسسي (ص ٥ - ٨٠٠) ،

اما ١٥-جابا فعلاوة على خدماته في تدوين الآثار الفولكلورية الكردية والبحوث القيمة عن الكرد ولغتهم فقد قام بعمل عظيم في ميدان وضعا القواميس الكردية والى هذا العالم الجليل يعود فضل تأليف أول قاموس كردي عن فرنسي نشره فرديناند يوستى بأمر من الاكاديمية الروسية سنة المماره ويقع القاموس المذكور في (٤٦٣) صفحة و (١٥) ألف كلمة كردية ، هذا عدا الشروح والايضاحات الفارسية والعربية والتركية ، كما أنه وضع قاموسين آخرين : فرنسيا عدوسيا عرديا ، وكرديا عفرنسيا وصفع قاموسين آخرين : فرنسيا عدوسيا ، ألا انهما ما زالا مخطوطين محفوظين في أرشيف أكاديمية العلوم المعوفية في لينينكراد ،

(A)

П. Лерх. Исследования об иранских курдах и их предках северных халдеях, СПо., 1856, 1857, 1858

⁽ پ ، ليخ ، بحوث عن الاكراد الايرانيين واجدادهم الخالديسيين الشماليين ، سانت بطرسبورغ ، ١٨٥٧ ، ١٨٥٧ ، ١٨٥٨) .

A. Jaba, Dictionnaire kurde-français, St-Petersbourg, (1) 1879.

أما س • رى المبشر الامريكي الذي أمضى فترة طويلة في منطقة حكاري فقد نشر عام ١٨٧٠ موجزا لقواعد اللغة الكردية (١٠) مردفا بتويميس كردي ـ انجليزي يقع في (٢٠) صفحة •

وما ان اشرف القرن التاسع عشر على نهايته حتى بادر المستشرق T • سوتين بنشر كتاب حول قواعد اللغة الكردية (١١) كرس القسم الثالث منه لقويميس كردي ــ ألماني (ص ٢٨١ ــ ٣٤١) •

وفي كتاب س • ٦ • يگيزاروڤ الذي الفه في اثنوغرافيا الكرد(١٢) نجد قويميسين : أحدهما كردي _ روسي (ص١ _ ٣٥) يضم حوالي ثلاثة آلاف كلمة _ وثانيهما روسي _ كردي (ص ٣٦ _ ١٣٢) يضم حوالي أربعة آلاف كلمة .

(17)

S. A. Rhea. Brief Grammar and vocabulary of the (1.) Kurdish Language of the Hakari district in "Journal of the American Oriental Society", New Haven, 1872. Vol. X. E. Prym and A. Socin, Kurdische Sammlungen, (11) Abt I. II, S. Pbg, 1887—1890.

С.А. Егизаров. Краткий этнографический очерк курдов Эриванской губернии, "Записки Кавказского отдела императорского Русского географического общества", книжка XII, выпуск 2, Тифлис, 1891

⁽س . أ . يكين اروف ، موجز تاريخ الاثنوغرافيا الكردية لمحافظية الريفان ٤ « تقارير القسم القفقاسي للجمعية الجغرافية الامبراطورية الروسية » ، تغليس ، ١٨٩١) .

وفي عام ١٨٩٣ نشر يوسف ضياء الدين باشا الخالدي في اسمستانبول قاموسا كرديا عربيا (١٣) يقع في (٣١٩) صفحة ، فهو يعد بحق أثرا قيما في حقل القواميس الكردية(١٤) •

وفي ملحق الكتاب الذي نشره ميجرسون سنة ١٩١٣ في لندن (١٠) نجد قويميسا انجليزيا – كرديا (ص ١٧٠ – ٢٨٩) ، كما أننا نجد في كتابـــه الآخر الذي طبع في بغداد سنة ١٩١٩ قويميسا انجليزيا – كرديا يقع في مسمن صفحة (١١) .

وفي سنة ١٩١٦ نشر ڤ ، نيكيتين في اورمية قويسيسا روسسيا ــ كرديا (١٧٠) ، وفي أعقاب ذلك بثلاث سنوات صدر كتاب في قواعد اللغـــة

⁽١٣) انظر المرجع المذكور ، يوسف ضياء الدين باشا الخالدي القدسسي . الهدية الحميدية في اللغة الكردية ، استنبول ، ١٣١٠ هـ - ١٨٩٣ م .

⁽۱٤) للوقوف على معلومات اكثر بشأن هذا القاموس ، راجع : مامؤسستا نهجمه دين مهلا ، كهنجينه يه كي كهوهه دي كوردان ، كوفسسادي « روّري نويّ » ، و ۱۲ ، سليماني ، ۱۹٦٠ ، ل ۲۱ – ۲۰ ، (الاستاذ نجم الدين ملا ، كنز الاكراد المملوء من الجواهر ،مجلة « روّري نويّ»، العدد ۱۲ ، السليمانية ، ۱۹٦٠ ، ص ۲۱ – ۲۰) .

E. B. Soane, Grammar of the Kurmanji or Kurdish (10) Language, London, 1913.

E. B. Soane, Elementary Kurmanji Grammar, Baghdad, (17) 1919.

В. Никитин. Краткий русско-курдский (1V) военный переводчик, Урмия, 1916

⁽ ف ، نيكيتين 4 ترجمان حربي روسي ــ كردي مختصر ، أورميا ، ١٩١٦ •

الكردية للمبشر الامريكي ل • و • فاسوم (١٨) وهو يضم قويميسا يقع في ١٦ صفحة (ص ٢٦٢ – ٢٧٨)

- 7 -

بعد الحرب العالمية الثانية

في كردستان :

وفي الثلاثين من القرن العشرين يبدأ دور جديد في تاريخ تأليف القواميس الكردية ، وذلك كاحدى حصائل تعاظم الوعي القومي وتعمقه الذي كان من ثماره الثقافية المهمة اهتمام المثقفين الكرد انفسهم بالابحاث اللغوية والادبية والتاريخية لشعبهم • الا ان العمل في مضمسار تأليف القواميس الكردية ظل حتى عام (٥٠) محدود الاطار بطيئا تشوبه السذاجة والبساطة، والذي نشر منه في تلك الفترة ويستحق الذكر لم يتعد ما يأتى:

اولا _ قائمة المصطلحات الاجتماعية والسياسية التي نشرها جلادت بعنوان (قويميس كردي) خلال الثلاثينات على صفحات مجلة «هاوار» وثانيا تلك المصطلحات التي نشرها الاستاذ علاءالدين سجادي في مجلة «نزار»، وثالثا قويميس الاستاذ شاكر فتاح الذي طبعه عام (١٩٠)، ورابعا القاموس العربي _ الكردي الذي وضعه الاستاذ عبدالله

L. O. Fossum, A practical Kurdish grammar, Minnea- (1A) polis, 1919.

⁽۱۹) شاکر فه تاح ، فه رهه نکوك ، ئينگليزى ــ کوردى ، وه کـــوردى ــ ئينگليزى ، رهواندوز ، ۱۹۳۴ ، (شاکر فتاح ، قويميس ، انجليزي ــ کردي ، وکردي ــ انجليزي ، رواندوز ، ۱۹۳۴)

زیوهر سنة ۱۹٤۱^(۲۰) •

الا أنه بعد السنوات العشرين الاخيرة خطا بعض الاساتذة المخلصين في هذا المضمار خطوات كبيرة ، فنشروا عددا من القواميس القيمة وتقدم بذلك التأليف القاموسي وازدهر بصورة ملحوظة ، يعد الاستاذ كيو الموكرياني ذا دورمشهود فيما قدمه الى تاريخ وضع القواميس الكردية حيث امضى منسني شبابه وكهولته عشرات الاعوام في العمل الدائب لهذا الغرض والف عددا من القواميس ومنه :

المرشد: وهو قاموس مدرسي عربي - كردي طبع في مطبعة كردستان بأربيل سنة ١٩٥٠(٢١) • ويضم هذا القاموس حوالي (١٥) ألف كلمة عربية مفسرة بالمفردات الكردية • وقد وفق في شرح المفرادت ، ولاسيما المفردات العربية التي ليس لها مقابل في الكردية • وعلى الرغم من مضي قرابة (٢٠) عاما على طبع هذا القاموس فانه ما زال موضع فائدة كبيرة •

وفي عام ١٩٥٥ نشر قاموس كردي ــ عربي ــ فارسي ــ فرنســـي ــ انجليزي تحت عنوان (كولكه زيرينه ــ قوس قرح)(٢٢) موزعة مفردالــــه

⁽۲۰) مترجم من قاموس « اختري » ، وهو كما كتب المؤلف نفسه مستحدهم في الخامس والعشرين من تموز سنة ١٩٤١ ، غير أنه للاسف سالم يطبع بعد ومازال مخطوطا ، محفوظا في مكتبة « المجمع العلمي الكردي» ، (۲۱) كيو موكرياني للله «رابهر» ، فهرهه نكتيكي قوتابخانه يي عاره بي وكوردي به ،

۱) کیو موکریانی ــ «رابهر»، بهرهه نتیکی کونابخانه یی شاره بی و کوروی یه همولین ، ۱۹۰۰ ، کیو الموکریانی « المرشـــد » ، قاموس مدرســی فی اللغتین المربیة والکردیة ، اربیل ، ۱۹۰۰) .

گیو موکریانی ۔ « کولکهزیرینه » ، کوردی ۔ فارسی ۔ عدروبی ، فهرونسی ۔ انگلیزی ، چاپی یه کهم ، ههولیر ، ۱۹۰۵ ، (گیستو الموکریانی ۔ « کولکهزیرینه » ، قاموس کردی ۔ فارسی ۔ عربی ۔ فرنسی ۔ انجلیزی ، الطبعة الاولی ، اربیل ، ۱۹۰۵) ،

على (٥٩) موضوعا صغيرا • ونصادف في كل موضوع معظم المفردات التي تخصـه •

ومع ما فيه من بعض النواقص الا ان معظم تلك النواقص أنما تقـع على عاتق تأخر التأليف القاموسي الكردي في تلك المرحلة •

وفي عام ١٩٦٦ أصدر الاستاذ گيو الموكرياني الطبعة الثانية لـ (كولكه زيرينه ــ قوس قزح) منقحة ، مضيفا اليها ما جعلها تختلف اختلافا كبيرا عن الطبعة الاولى بما اجرى فيها من اصلاح واكمال للنواقص التي شابتها(٣٣)

كما أنه نشر سنة ١٩٦١ قاموسا كرديا بعنوان (مهاباد)(٢٤) وهو قياسا الى سوابقه من القواميس التي وضعها المؤلف أجود وأقرب الى الكمال وأبعد عن النواقص ، سواء اكان من حيث غزارة المفردات التسيي يحويها ام من حيث طريقة وضعه وأسلوب ترتيبه • يبلغ عدد مفرداته الكردية قرابة (٣٠) ألف كلمة ، أي ضعف القاموس المرشد • وقد نهج في ترتيب المفردات وتنظيمها وطريقة تفسيرها وشرحها منهجا جديدا وصحيحا وطريفا • وعدا ما ذكرنا فقد وضع الاستاذ كيو الموكرياني (قاموس كردستان)

⁽۲۳) گیو موکریانی ـ « کوککهزیریته » ، کوردی ـ فارسی ـ عهرهبی ـ فهرهنسی ـ فهرهنسی ـ فهرهنسی ـ فهرهنسی ـ فهرهنسی ـ فهرهنسی ـ فارسی ـ عربسی ـ الوکریانی ـ « کوککهزیرینه » ، قاموس کردی ـ فارسی ـ عربسی ـ فرنسی ـ انجلیزی ، الطبعة الثانیة ، اربیل ، ۱۹۹۲) .

⁽۲٤) گيو موكرياني _ « مههاباد » ، فهرهه نگيتكي قوتابخـانه يي كوردي وعهره بي ، ههولير ، ١٩٦١ • (گيو موكرياني _ « مهاباد » ، قاموس مدرسي في اللغتين العربية والكردية ، اربيل ، ١٩٦١ •

ايضا الا أنه ما زال غير مطبوع ، وهو قاموس كردي - كردي (٢٥) ، وفي ميدان اللغة والادب والتاريخ الكردي يبرز الشيخ محمد مردوخ هو الآخر كمالم كردي له الفضل في حقل وضع القواميس الكردية ، ومن الجديب بالاشارة أنه وضع سنة ١٩٥٦ قاموسا كرديا - فارسيا - عربيا وطبعه في طهران (٢٦) وعمله هذا يعد بحق جهسدا كبيرا وانجازا قيما سد ثغرة كبيرة في حقل وضع القواميس الكردية ، ومع ذلك فلا يخلو مسن بعض النواقص وذلك كحشره لبعض المفردات المفتعلة التي لا أساس لها في الكردية ولا تنقق مع قواعدها ، او اقحامه لبعض الالفاظ العربية والفارسية التي لا يمكن ان يستخدمها الكردي بأي حال من الاحوال ، هذا علاوة على ما يشوب تفسير المفردات وأيضاحها من نقص واضطراب وعدم الدقة ، وسوب تفسير المفردات وأيضاحها من نقص واضطراب وعدم الدقة . •

بيد أن هذه النواقص لا تقلل من قيمة هذا الانجاز العلمي الرائع ، وان جوانبها الموفقة تغطيها ولا تكاد يحس بها .

⁽۲۵) للوقوف على معلومات أوفى بشأن قواميس الاستاذ گيو الموكريانى ، انظر : ثهوره حمانى حاجى مارف ، چالاكى مامؤستا گيو موكريانى ، له ميژووى فهرهه نگ نووسينى كورديدا ، روّژنامه ى « هاوكارى » ، ثر ١٠٠ – ١٠٤ ، به غدا ، ١٩٧٢ ، (عبدالرحمن الحساج معروف ، نشاط الاستاذ گيو الموكرياني فى تاريخ وضع القواميس الكرديسة ، خريدة « هاوكارى » ، المعدد ، ١٠٠ ، بغداد ، ١٩٧٢) .

⁽۲۹) شیخ محهمه دی مهردوخ ، فهرهه نکی « مهردوخ » ، تاران ، ۱۹۵۹ . (الشیخ محمد مردوخ ، قاموس « مردوخ » ، طهران ۱۹۵۱) .

فاصدر سنة ١٩٦٠ – ١٩٦٤ جزءين من (قاموس الخال)(٢٧) منتهيا بهسا الى حرف (ڤ) أما تكملته فمعدة للطبع •

يعد قاموس الخال أحد القواميس الكردية الناجحة ، وانجازا عظيما ثمينا رتب في الجملة بأسلوب جميل وصحيح وقد تلافى فيه الاستاذ الخال الكثير من الاخطاء والعيوب والنواقص والتعقيدات التي تشوب القواميس الاخرى التي سبقته •

وبصدد تفسير المفردات وايضاحها فانه يسلك عدة طرائق صحيحة وعلمية : يكتفي بايراد المرادف للمفردات التي يمكن تفسيرها بعرادف واحد ، فيما يشرح ويوضح ويفسر ما يحتاج الى الشرح والتفسيسير من المفردات الاخرى ، وفي كثير من المناسبات يعمد الى ايراد الجمل السهلة امعانسا للتيسير وايغالا للدربة على استخدامها .

وعلى الرغم مما يرد على قاموس الخال من بعض العيوب والنواقص الا أنها ليست بالدرجة التي تقلل من قيمته ـ وعموما فان قاموس الخال قاموس ناجح وعمل مهم وثمرة جهود مضنية للاستاذ الخال بذلها خلال اعوام طوال ، وهو يمثل فنا عاليا لوضع أول قاموس كردي ــ كردي(٢٨) •

وفي سنة ١٩٦٦ نشر الاستاذ علاء الدين سجادي قاموسا كرديا - عربيا _ فارسيا (٢٩) يتحدث في المقدمة التي دبجها بثلاث لغات - عن الامسلاء الكردي ومشكلاته وعيوبه ، كما يتحدث في (١٥) صحيفة عن قواعد اللغة الكردية بقدر ما يخص المبادىء الاساسية لتعلم اللغة واصطناع القواميس •

وزع المؤلف مفردات هذا القاموس على (١٧) موضوعا واسعا • ومعا يذكر أن معظم المفردات الواردة في أي موضوع انعا يخص ذلك الموضوع بالذات وتلك هي احدى مزايا القاموس الجيد • • الا أن ثم بعض النواقص والعيوب التي تشوه بعض ملامحه : منها على سبيل المثال ، ان الاضطراب في ترتيب مفرداته من الكثرة بحيث يعقد طريق الوصول السريع الميسور الى الكلمة المطلوبة • كما أن ثم كلمات حشرت تحت الموضوعات الرئيسة حشرا دون ان يكون بينها وبين تلك الموضوعات أدنى صلة ، فيما لم يسرد ذكر كثير من المفردات ذات الصلة الوثيقة بها وكان الاولى ذكرها • هذا عدا التكرار الكثير لبعض المفردات والاخطاء الاملائية التي يصادفها القارى • •

وفي عام ١٩٦٢ طبع الاستاذ جگرخوين الجزءين الاول والثاني مسسن قاموسه الكردي في بغداد (٢٠) ، وهو قاموس كردي كردي باللهجسسة الكرمانجية الشمالية وقد لعب وسيلعب دون شك دوره ، ولكن للاسف أنه مشحون بالنواقص والعيوب ، فلو قورن هذا القاموس بالقاموس (المرشد) للاستاذ گيو الموكرياني المطبوع سنة ١٩٥٠ او بقاموس الخال للاسستاذ

⁽۲۹) عهلائه دین سه جادی ، ده ستوور وه فه رهه نکی زمانی کوردی ـ عهره بی ـ فارسی ، به غدا ، ۱۹۲۲ . (علاء الدین سجادی ، قواعد ومعجم اللفات الکردیة والعربیة والفارسیة بفداد ، ۱۹۲۲) .

⁽۳۰) جگهر خوین ، فهرههنگا کوردی ، ب ۱ ــ ۲ ، بهفدا ، ۱۹۹۲ (جگر خوین ، فهرههنگا کوردی ، ج ۱ ــ ۲ ، بفتراد ، ۱۹۹۲) .

الشيخ محمد الخال المطبوع جزؤه الاول سنة ١٩٦٠ لوجدنا عيوبه ونواقصه اكثر من عيوب ونواقص الكردي لكثر من عيوب ونواقص القاموسين المذكورين • في حين ان القاموس الكردي للاستاذ جگرخوين انما صدر بعد نشر القاموس (المرشد) ، وقاموس الخال ومن الملاحظ ان الاستاذ جگرخوين لم ينتفع بالقواميس الكردية السابقة التي حلت كثيرا من المشكلات وذلك مزيدا من الصعوبات(٢١) .

ومما يذكر أن موسى عنتر قد طبع سنة ١٩٦٧ في استانبول قاموسا كرديا ــ تركيا^(٢٢) يعد اول قاموس من نوعه ، وهو يضم عشرة آلاف كلمة وملحقا عن بعض اصوات اللغة الكردية .

هذا وقد نشر السيد عبدالقادر البرزنجي سنة ١٩٧١ قاموسه (قاموس الاعلام) (٢٣٠) والسيد معروف القرداغي سنة ١٩٧٧ – ١٩٧٣ (القساموس الزراعي) (٢٤٠) ، كما نشر الاستاذ كمال جلال غريب قاموسه الموسسوم بالقاموس العلمي) سنة ١٩٧٤ (٢٥٠) ، ومما لا شك فيه أن هذه القواميس

⁽۳۱) للوقوف على معلومات ضافية بشأن هذا القاموس انظر: سلسلة القالات المنشورة في العدد ۱۳۷ – ۱۳۸ من جريدة « هاوكارى » لسنة ۱۹۷۲ بعنوان « فهرهه نكه كهى ماموّستا جكمر خوين – قاموس الاستاذ جكر خوين » لكاتب هذا البحث .

Musa Anter, Ferhanga Kurdi—Tirki, Istanbul, 1967. (77)

⁽۳۳) عەبدولقادر بەرزنجى ، فەرھەنكى زانيارى ، سايتمانىسى ، ۱۹۷۱ . (عبدالقادر البرزنجي ، قاموس الاعلام ، السليمانية ، ۱۹۷۱) .

⁽۳٤) معروف قهره داغی ، فهرهه نکی کشت و کال ^{3} ب ^{1} ^{2} ، به غدا ، ۱۹۷۲ – ۱۹۷۳ . (معروف القرد اغی ، القاموس الزراعی ^{3} ج ^{1} ^{2} بغداد ، ۱۷۹۲ – ۱۷۹۳) .

⁽٣٥) كهمال جهلال غهريب ، فهرهه لكى زانيارى ، عهره بى - كوردى ، ب ا - ٢ سليمانى ، ١٩٧٤ ، (كمال جلال غريب ، القاموس العلمي ، العربي - الكردي ، الجزء الاول ، السليمانية ١٩٧٤) .

الثلاثة من الاعمال العظيمة والضرروية وسدت في المكتبة الكردية عموما وفي حقل تأليف القواميس خصوصا فراغا كبيرا • ومع ما يلاحظ فيها من بعض العيوب فانها كأول تجربة موفقة وناجحة •

وفيما يتعلق بالعمل على صوغ ووضع واكتشاف وترجمة المصطلحات أنه لم يكن يجري الا بصورة بطيئة وساذجة ، غير أنه نشط في اعقاب ثورة الرابع عشر من تعوز و ومن نتاجات هذا العهد مجموعة المصطلحات العلمية التي وضعت من قبل عدة لجان خاصة ونشرت في مجلة (اليوم الجديد) سنة ١٩٦٠ و صحيح أن فيها كثيرا من النواقص من حيث الترجمة والصياغة والنحت كما يبدو من خلال مقال الاستاذ جمال نبز (٢٦) الذي كرسه لنقد المصطلحات الرياضية في حينه الا أنه نتاج لعب وسيلعب دوره لا محالة وعقب نشرهذه المصطلحات اصدرت نقابة المعلمين في السليمانية قويميسا للمصطلحات العلمية البالغ عدد صفحاتها ٧٥ صحيفة و ومما يذكر أن الاستاذ غفور رشيد بحث في قسم المصطلحات الجغرافية ووجه اليها نقدات صائبة (٢٧) و

وفي عام ١٩٦٠ طبع الاستاذ جمال نبز قويسيسا بعنـــــوان « بعض

⁽۳۹) جهمال نهبهز ، زاراوه کانی لیژنهی ریاضیات له ژیر ورده بینسسی لیکو لینه وه دا ، گرفاری « روژی نوی » ، سالسی ۱۹۳۰ ، ژ ۲ ، ل ایکو لینه وه دا ، ژ ۷ ، ل ۱۱۰ – ۱۹۱ ، ژ ۸ ، ل ۸۵ – ۱۹ ، (جمال نبز، مصطلحات لجنة الریاضیات علی بساط البحث، مجلة «روژی نوی»، سنة ۱۹۳۰ ، العدد ۲ ، ص ۱۱۲ – ۱۰۹ ، والعدد ۷ ، ص ۱۱۲ – ۱۲۱ ، والعدد ۷ ، ص ۱۱۲ – ۱۲۱ ، والعدد ۸ ، ص ۸۵ – ۹۱) .

⁽۳۷) غەنور رەشىيد ، سەرنجىك لە پەراوى زاراوەى زانسىتى كوردى ، گۇ ۋارى «رۆژى نوێ» ، سالى ١٩٦٠ ، (19.6 + 10.0) ، رۇۋى نوێ» ، سالى ١٩٦٠ ، (19.6 + 10.0) ، رۇۋى ئول كتاب المصطلحات العلمية الكردية ، مجلة « رۆژى نوێ» ، سنة ١٩٦٠ ، العدد ١٢ ، ص ٧٧ ــ (70.0) .

المصطلحات العلمية »(٢٨) . كما نشر في سنة ١٩٦٠ – ١٩٦١ مئة نسسخة منه بالرونيو (من القويميس العلمي)(٢٩) يضم الاول زهاء ٣٠٠٠ والثانسي زهاء ٣٠٠٠ مصطلح .

ومن جراء الظروف الشاذة في كردستان لم يطبع خلال عشر السنوات الماضية شيء يذكر في هذا الباب • الا أنه بعد اتفاقية آذار التاريخية بدأنا نحس بالنشاط في هذا الحقل: في سنة ١٩٧١ طبيع قويميس من قبل لجنة خاصة من الملمين باللغة الكردية المقتدرين بعنيوان « قويميس المصطلحات لمحافظة السليمانية »(٤٠) وهو يضم مجموعة من المفيردات والمصطلحات الكردية العربية ويحوي حوالي (١٤٠٠) كلمة خاصة بالمصطلحات المتداولة في الدوائر والمؤسسات الحكومية (١٤٠٠) • كما خصصت مديريسة الدراسة الكردية العامة سنة ١٩٧٧ العدد الرابع من مجلتها « التربية والمعرفة »

⁽۲۸) جممال نهبهز ، ههندیک زاراوهی زانستی سلیمانی ، ۱۹۹۰ · (جمال نیز ، بعض المصطلحات العلمیة ، السلیمانیة ، ۱۹۹۰) .

 ⁽۲۹) جەمال نەبەز ، نەرھەتكۈكى زانستى ، ھەولىر ، ١٩٦٠ – ١٩٦١ .
 (جمال نبز ، القويمىس العلمى ، اربيل ، ١٩٦٠ – ١٩٦١) .

⁽٤٠) زاراوهی پاریزگای سائیمانی ، سائیمانی ، ۱۹۷۱ · (مصلطلحات محافظة السلیمانیة ، السلیمانیة ، ۱۹۷۱) .

⁽۱) للحصول على معلومات اوفى حول هذا القويميس انظر: ئەورەحمانى حاجي مارف ، چەند سەرنجيّك دەربارەى زاراوى پاريزگـــاى سايتمانى ، رۆژنامـــەى « هاوكــارى » ، بەغدا ، ۱۹۷۳ ژ ۱۹۱۱ ـ ۱۹۲۱ ـ عبدالرحمن الحاج معروف ، بعض الملحوظات بشـــان مصطلحات محافظة السليمانية ، جريدة « هاوكارى » ، بغــداد ، مصطلحات ، العددن ۱۹۱۱ ـ ۱۹۲۲ .

لنشر معظم المصطلحات المدرسية في قويميس يقع في ١٩٦ صحيفة (٤٢) • كما نشرت سنة ١٩٧٤ في العدد السابع والثامن مجموعة اخرى من المصطلحات المدرسية (٤٢) •

وقد شمر المجمع العلمي الكردي عن ساعده للعناية بهذه الناحية ، منتهجا طريقة علمية لتقديم تتاج ناضج في هذا المجال • فقد تم في المجمع لحد الان اختيار عدد كبير من المصطلحات الكردية وصياغتها ، ونحتها • ونشرت حصيلة هذا المجهود بثلاث قوائم في اعداد مجلة المجمع الصادرة لحد الان (١٤) ثم جمعت في كتابين مستقلين (٥٠) • ورغم بعض النواقص ان وجدت فان ما يمتاز به هذا العمل من دقة ونقاء وما انتهج فيه من اسلوب علمي يحملنا على الاعتقاد بأنه عمل منقطع النظير حتى اليوم في هذا الميدان •

⁽٢٤) انظر: مجلة « پهروهرده و زانست ـ التربية والمعرفة » ، بغداد ، العدد ٢ ، ١٩٧٢ .

⁽۲۶) انظر : مجلة « پهروهرده و زانست ــ التربية والمعرفة » بغداد ، العدد V = V

 ⁽٤٤) انظر : « مجلة المجمع العلمي الكردي » ، المجلد الاول ، العدد الاول ، ص ١٩٤ ، ١٩٤ ، ص ١٩٤ ، المجلد الثاني ، العدد الاول ، ص ١٩٤ .
 المجلد الثاني ، العدد الثاني ، ص ١٦٦ – ٢١٨ .

⁽ه)) زاراوی کارگیری ، دانان و لیدوانی نه نجومه نی کور ، پیشسه کی و ریکخستنی د . که مال مه زهه ر ، به غدا ۱۹۷۳ – ۱۹۷۶ ، وه زاراوی هه مه چه شنه ، دانان و لیدوانی نه نجومه نی کور ولیژنه کانی ، پیشه کی و ریکخستنی د . نه وره حمانی حاجسسی مارف ، به غدا ۱۹۷۶ . (المصطلحات الاداریة ، وضع ومناقشة مجلس المجمع العلمی الکردی، تقدیم و ترتیب د ۰ کمال مظهر ، بغداد ، ۱۹۷۳ – ۱۹۷۶ ، و مصطلحات متنوعة ، وضع ومناقشة مجلس المجمع العلمی الکردی ولجانه ، تقدیم و ترتیب د . عبدالرحمن الحاج معروف ، بغداد ، ۱۹۷۶) .

وعدا القواميس والقويميسات التي اسلفنا ذكرها آنفا فان ثمة بعض . الاعمال المدرجة بهذا الشأن ابرزها :

القاموس الموحد (كردي ـ كردي) الذي ما زالت لجنة القامـوس في المجمع العلميالكردي منهمكة فيوضعها ،وفق الخطة الموضوعة له ويعتبر أعظم القواميس الكردية وأقربها الى النهج العلمي ، وهو يحوي جميــع مفردات اللغة الكردية على اختلاف لهجاتها .

في الاتحاد السوفيتي:

في أعقاب ثورة اوكتوبر تعاظم الاهتمام بالدراسات الكردية اكشر فاكثر فكان وجود الاقلية الكردية في هذه البلاد وما نجم من ثورة اوكتوبر العظمى من تحولات عظيمة في الحياة الجديدة من الاسباب التي افضت الى تطور وازدهار الدراسات الكردية السوفيتية ، ومن الآثار المهمة لذلك ان شمر ابناء هذه الاقلية انفسهم عن سواعد الجد ، وأقبلوا على العمل في هذا الميدان بشكل منقطع النظير .

ولا شك في ان ازدهار التأليف القاموسي مرتبط في الاسساس بالدراسات الكردية السوفيتية نفسها ، وهو في الحق أهم الاوجه البارزة المزدهرة ، فعلى سبيل المثال :

نشر سنة ١٩٣٣ في أريقان قاموس ارمني ــ كردي(٤٦) • وفي سسنة ١٩٣٥ نشر قويميس المصطلحات الارمنية ــ الكردية(٤٢) • يقع الاول منهما

١٩٣٥) ﴿ حَمْدِهُ وَأَمَا لِيَرِمَيْنُو لُوجِي بِي فَعَلَهِ بِي سَا كُورَمُانِجِي ﴾ رموان ١٩٣٥) .
 (قاموس المصطلحات الارمنية ـ الكرمانجية ، اريقان ٠ ١٩٣٥) .

في نحو (٣٠٠) صفحة والثاني في (٥٠) صفحة • ومَع ان القاموسين يضمان بعض المفردات التي لا تتفق وقواعد اللغة الكرديمية الا انهما استطاعا ان يلمبا دورهما المطلوب •

وفي عام ١٩٥٧ نشر قاموس ارمني – كردي جديد (٤٨) ، يقع في (٣٥٣) مفحة ويضم (٣٣) الف كلمة ، وعلى الرغم من ان هذا القاموس افضل وانجح من سوابقه الا انه لا يخلو من العيوب والنواقص الكثيرة ، وبخاصة ما يتعلق بقسمه الكردي الذي يحوي من المفردات الروسية والارمنية التي لا يستخدمها الكرد انفسهم ، والتي الحق ببعضها اللواحق (ي ، تى ، چى) بتكلف و تعسف ظاهرين ، و نحت منها العديد من الكلمات المعوجة الخاطئة ، وفي العام ذاته نشر قاموسان اخران : أحدهما روسي – كردي (٤٩) والثاني وفي العام ذاته نصر (٧٨٧) صفحة و (٣٠) الف كملة ، واما الثاني وهو من تأليف فيقع في نحو (٧٨٧) صفحة و (٣٠) الف كلمة ، واما الثاني وهو من تأليف الدكتور چركزي بكو (بكاييڤ) فيقع في (٨١٨) صفحة و (١٤) الف كلمة ،

⁽۸۶) سهمهندی سیابهند ، ٹارامی چاچان ، خهبهرناما ٹهرمهنی کوردی ، یهریفان ، ۱۹۵۷ . (سمند سیابند ، آرامی چاچان ، القامـــوس الارمنی ــ الکردی ، أریفان ، ۱۹۵۷) .

И.О. Фаризов. Русско-курдский сло- ({९) варь, Москва, 1957

⁽ ی . و . فاریزوف ، قاموس روسي ـ کردي ، موسکو ، ۱۹۵۷) .

Ч.Х. Бакаев. Курдоко-русский словарь, (о.) Москва, 1957

⁽ چ . خ باكاييڤ ، قاموس كردي ــ روسي ، موسكو ، ١٩٥٧) .

وان كلا من القاموسين يسد فراغا ملحوظا في الدراسات الكردية السوفيتية وان عالم الدراسات الكردية قناتي كوردو (كوردوييڤ) طبع سنة ١٩٦٠ قاموسا كرديا _ (الكرمانجية الشمالية) روسيا(١٥) وهو ثمرةجهوده المتواصلة خلال سنوات عديدة ويعد وضع هذا القاموس مكسبا كبيرا في مجال وضع القواميس الكردية ولعل بهذا يكتسب اهميته الكبيرة في تاريخ وضع القواميس الكردية ولعد بذل المؤلف جهدا كبيرا لجمع مفردات قاموسه وراجع الكثير من المصادر والمراجع مستخدما معظم مفردات اللهجسات المختلفة للكرمانجية الشمالية ، و (أحيانا الكرمانجية الجنوبية) وبذلك استطاع ان يجمع زهاء (٣٤) الف كلمة تشكل القسم الغالب منها اللهجة الكرمانجية الشمالية وهذا ما يدل على نجاحه و

بذل الاستاذ كوردو في كيفية ترجمة الفاظ قاموسه وتفسيرها مجهودا فنيا رائعا ، فقد شرحها بلغة فصيحة سلسة سهلة ، وبمفردات مطابقة أشد المطابقة ، مستوفيا بالشرح والتفسير بالروسية ما يحتمله اللفظ من المعاني المتعددة ، مستشهدا بالمزيد من الامثال الكردية السائرة ، وماثورات القول على غنى اللغة الكردية وسعتها ، كما انه ادخل اكثر الالفساظ في الجمل مترجما إياها الى الروسية ، ممهدا بذلك الطريق الى فهم معانيها ، وتيسيرا لهما ، شارحا باقتضاب وابانة معنى كل كلمة ليس في الروسية ما يقابلها ،

ومما يدل على اهمية هذا القاموس وفضله ما يقوله ي • ي • تسوكرمان

К.К. Курдоев. Курдско-русский сло- (*) варь, Москва, 1960

⁽ ق ٠ کوردوبيڤ ، قاموس کردي ــ روسي ، موسکو ، ١٩٦٠) .

الكردية : « انه اكبر سفر عرف حتى الآن في الدراسات الكرديـــــة السو فسنة »(٢٠) •

ومنذ عشر سنين يعمل موظفو القسم الكردي في جامعة لينينگراد باشراف قناتي كوردو لوضع قاموس كردي (الكرمانجية الجنوبيسة) – روسي، وهو معد للطبع •

ان هذا القاموس الذي يجمع بين دفتيه زهاء ٣٠ الف كلمة كردية لمن المنجزات العلمية الموفقة النادرة ، وثمرة جهود كبيرة مضنية وتتاج مراجع ومصادر جمة غنية ، ومما يذكر ان الدكتور مكسيم خامو العامل في القسم الكردي في اريثان عاكف منذ أعوام على وضع قاموس للمصطلحات والكنايات الكردية الروسية وهو دون ريب عمل مهم ورائع (٣٠) .

وفي ختام هذا الجزء من كلامي اود ان استرعي انتباه القارىء الكريم الى ان مخطوطة القاموس الكردي ـ الروسي الذي وضعه الاكاديسي اي ٦٠ اوربيلي خلال عام (٢٠) معدة هي الاخرى للطبع من قبل العاملين في القسم الكردي في لينينگراد وفي خلال المقالة التي دبجها اي ٠ اي ٠ تسوكرمان و

И.И. Цукерман. Очерк курдской грам- (**) матики, Москва, 1962, стр. 35

⁽ى . ى . تسوكرمان موجز قواعد اللغة الكردية ، موسكو ، ١٩٦٢).

⁽٥٣) ان كاتب هذا القال قد اطائع على مخطوطتي هذين القاموسين ــ الاول منهما موضوع في لينينغراد برئاسة قهناتي كوردو والثاني لايزال يعمل فيه مكسيم خامو في يريفان .

ز • س • موسیلیان حول هذا القاموس یبدو انه عمل رائع وفذ(اف) • في اوروبا:

عقب صدور كتاب روف جاردين حول قواعد اللغة الكردية الذي طبعه في بغداد سنة ١٩٢٢^(٥٠) والذي يضم قويسيسا كرديا ـ انجليزيـا (ص ٥٥-١١٤) لانجد في اوربا نشاطا في مضمار الدراسات الكردية يذكر، وبخاصة في حقل وضع القواميس ، حتى ان الاعوام الاخيرة لم تشهد بهذا الصدد نشر شيء جدير بالذكر و والذي ظهر في الآونة الاخيرة هو:

قاموس كردي ــ فرنسي ــ انجليزي نشرته جويس بلاو سنة ١٩٦٥ في باريس (٢٠) • ومما يشوب هذا القاموس منعيوب عدم ايفائه بالكثير مــن

И.И. Цукерман, Ж.С. Мусаэлян. Курд- (об) ско-русский словарь акад. И.А. Ор- бели, "Тезисы докладов П-й годичной научной сессии ЛО ИНА", март 1966, стр. 69-70

(ى • ى . تسوكرمان ، ثر . س . موسيليان ، القاموس الكردي _ الروسي للاكاديمى ى . ٢ . اوربيلى ، « مجمل محاضرات الحلقات العلمية الدورية للسنة الثانية لمعهد دراسات الاقوام الاسيوية فيي لينينغراد » ، مارت ١٩٦٠ ، ص ٢٩ _ ٧٠) .

R. F. Jardine. Bahdinan Kurmanji; a Grammar of the (00) Kurmanji of the Kurds of Mosul division and surrounding districts of Kurdistan. Baghdad, 1922.

Joyce BLAU, Dictionnaire kurde—Francais—Anglais, (21) Paris, 1965.

المفردات الضرورية البارزة وقصوره في استعمال الجمل والامثلة للتفسير والايضاح • • ومع ذلك فانه والحق يقال عمل قيم وذو فائدة جمة ول شهرة في الدراسات الكردية •

ومما يستحق التقدير ان العالم الكردي الشهير الاستاذ توفيق وهبي نشر في عام ١٩٦٦ بالتعاون مع س • ادمونس قاموسا كرديا ــ انجليزيا^(٥٥)• وهو من الانجازات العظيمة في الدراسات الكردية عموما ومن القواميس الكردية الناجحة خصوصا ومما يزيد من قيمة هذا القاموس دفع كثير من الاشكالات والمعضلات وحلها بطريقة علمية • ولهذا الانجاز الرائع من القيمة والفضل ما اكسبه في اوساط المشتغلين بالدراسات الكردية صيتا ذائعا •

استخدم في هذا القاموس اكثر المفردات في جمل قصيرة سهلة ، وتحقق بذلك امران! تفسير معانيها بصورة اوضح واعانة القارىء على طريقة استعمالها في الجمل و ولعل اسلوب واضعي هذا القاموس يتفسق ورأي الاكاديمي الروسي لوق وشيريا ، الواضع الشهير للقواميس من ان: (الفرق بين كلمة في هذه اللغة واخرى في تلك لا يكمن في ترادفهما واشتراكهما في المعنى الواحد حسب وانما يكمن في سلسلة من العلاقات المتباينة المتشابكة بين اساليب استعمالاتهما (٥٨٠) و

Taufig Wahby & C. J. Edmonds. A Kurdish—English (90) dictionary. London, 1966.

Л.В. Щерба. Опыт общей теории лекси— (од) кографии, "Известия ОЛЯ АН СССР", № 3. Москва. 1940

⁽ل. ف. شيربا ، التطبيقات العامة لنظرية وضع القواميس ، انباء اكاديمية العلوم السوفيتية ، العدد ٣ ، موسكو ، ١٩٤٠) .

وبغض النظر عن بعض النواقص الهينة جدا لهذا القاموس فان مسا يمكن ان يؤاخذ عليه في نظري هو اعتماد اصول الكلمات في ترتيبه اولا ، واتباعها بما يشتق منها من المفردات ثانيا، ومع ما لاتباع هذه الطريقة المعتمدة لدى بعض علماء اوروبا في ترتيب القواميس الكردية من تيسير طبعها الا انها لاتيسر سرعة الوصول الى الكلمة المطلوبة ، هذا فضلا عن افتقار اللغسة الكردية في مرحلتها الراهنة الى الابحاث العلمية التي تثبت اصول الكلمات وجذورها ، ليس من المستبعد والحالة هذه ان لاتندرج بعض الكلمات تحت اصولها وجذورها ،

ومما يذكر ان دار النشر العالمي في امريكا نشرت سنة ١٩٦٥ قويميسا انجليزيا ـ كرديا (٠٩) يقع في (٣٠) صفحة وسجلت معه ست اسطوانات لتيسير التحدث بالكردية للسياح ٠

كما طبع ارنست مكاروس سنة ١٩٦٧ قاموسا كرديا ــ انجليزيـــا^(١٠)، وللاسف فانه مشوب بكثير من النواقص والعيوب ، وبخاصة في ترجمـــة المفردات وتفسير معانيها وترتيبها واملائها .

* * *

وصفوة القول فأن ما نشر من القواميس الكردية حتى الان يكساد يربو على (٤٠) قاموسا وقويميسا يؤلف لنا اليوم كنزا صغيرا لا بأس به(٦١).

Kurdish, The world publishing company Cleveland and (o4) New York, 1965.

Ernest N. McCarus. A Kurdish — English dictionary, (1.) dialect of Sulaimania, Iraq. Ann Arbor (Michigan), 1967.

(٦١) من الجدير بالذكر أن القسم الاعظم من القواميس الكردية المنوه بها هنا توجد في مكتبة المجمع العلمي الكردي العامرة . الا ان معظم هذه القواميس تفتقر لاسباب كثيرة ـ الى الاسلوب العلمي في الوضع والترتيب، ومع ذلك فلا مناص من الاعتراف بان ما انجز منه فى هذا الميدان يعد نسبيا خطوة كبيرة، ويمكن القول بان لنا عددا من القواميس الناجعة .

اما بالنسبة للقواميس القديمة فان اثنين منها ناجحان ، هما القاموس الايطالي ـ الكردي (ماوريزو گارزوني) ، والقامــوس الكـــردي ـ الفرنسي لـ (٢ - حابا) •

ومن الواضح ان العمل في ميدان وضع القواميس الكردية اخذيحتل مكانه الجدير به في الحياة العلمية والثقافية للشعب الكردي ، وان عددا من الاساتذة المخلصين من امثال الاستاذ توفيق وهبي ، وقناتي كوردو (كوردوييف) والشيخ محمد الخال ، وكيو الموكرياني ، وآية الله مردوخ وعلاء الدين سجادي، و حركزي بكو (باكاييف) وجمال نبز وايقان فاريزوف، وسمند سيابند ، و جركزوين قد خطوا في هذا المضمار خطوات كبيرة ، ودخلوا تاريخ الثقافة الكردية من باب واسع بما قدموه في حدود قدراتهم وامكاناتهم من انجاز حفظا للغة امتهم ، وان كلا من الاساتذة توفيق وهبي وقناتي كوردو والشيخ محمد الخال موضع اشادة وتثمين الكثير مسن المستشرقين الاجانب ،

وبالرغم من حسم بعض المشكلات المتعلقة بعلم الكلمة عموما وعلسم تأليف القواميس خصوصا في حقل وضع القواميس الكردية ، الا ان في اللغة الكردية كثيرا من معضلات علم الكلمة وعلم القواميس لم يتناوله الفكر ولم يهتد اليه العلم •

وكماً يتضح فان تأليف القواميس قائم على نهجين : نظري وتطبيقي ،

اما الاول فهو ما يستنبط استنباطا علميا كحصيلة للبحث والنظر • واما الثاني فهو التطبيق لهذا النهج • وان بين النهجين علاقة وثيقة ويصاحب احدهما الاخر في كل خطوة يخطوانها • ولن يوفق اي واضع للقواميس باعتماد الجانب التطبيقي وخبرته الفردية فقط في التأليف مالم يشمسفعه بالجانب النظري • والعكس صحيح •

ومما يذكر ان بعض القواميس الكردية انما وضعت على اساس نظري محض ، وان مؤلفيها انما وضعوها بجهدهم الشخصي وخبرتهم الفردية التى اوصلتهم الى نتائج نافعة ، ولكن للاسف لم يكتب شيء باللغة الكردية عن علم القواميس وذلك ما يشكل عقبة كأداء في طريق واضعي القواميس الكردية المحترمين ،

وواضح ان اللغة الكردية ولا سيما في كردستان العراق ، وان كانت سائرة قدماالى امام الا انها يجب ان يرافقها تطور متناظر في الميدان النظري لوضع القواميس أيضا لكي يظهر الى الوجود قواميس ثمينة تجمع بدين الجانب النظري والتطبيقي جنبا الى جنب .

الامارة الحسنوبة في الدينور والشهرزور

٨٤٣٥ - (٥٠٤٥ - ٢٠٤٥)

الدكتورة جليلة ناجي الهاشمي

من الواضح تاريخيا ان نهاية القرن الثالث الهجري والقرن الرابسع الهجري ، شهدا احداثا مهمة في تاريخ الدولة العباسية ، فكان من ابسرز سمات تلك الفترة ظاهرة انفصال الاطراف وتكوين امارات مسستقلة ، اعترفت اسميا بالخليفة العباسي فخطب امراؤها للخليفة ايام الجمع وقدموا له الضريبة ، وضربوا اسمه على النقود ،

كان ظهور الامارات المستقلة نتيجة طبيعية للنظام الاقطاعي الذي ساد الدولة العباسية ، والذي تركز على طبقتين اساسيتين ، هما الطبقسسة الارستقراطية المتمثلة بالاسرة الحاكمة وما تبعها من الوزراء والكتاب وعمال الخراج ، وطبقة فلاحية كونت الدعامة الاساسية في الانتساج الزراعي ، ومثلت هذه الطبقة الاكثرية العظمى من بين شعوب الدولة العباسية ،والى جانب هاتين الطبقتين وجدت مراتب اجتماعية مختلفة لم يكن لها دور كبير في الكيان الاقتصادي للدولة ،

ان التباين في توزيع الثروة بين افراد المجتمع العباسي ، كان السبب المباشر في ازدياد حدة التناقضات الطبقية والصراعات الفكرية ، مما جعل طبقة الفلاحين وبقية الفئات الاخرى من السكان ، ذات المورد الضئيل جدا

والمعدومة الدخل ، ان تلتف حول حركات الثائرين ضد الدولة العباسية وتؤازرها ، على اعتبار انها اذا لم تكن تهدف الى تخليصهم من المآسيكليا، فلربما لتخفيف بعض الشيء عن كواهلهم ، الا ان هذا لا ينفي الظاهرة الاخرى وهي التفاف بعض هذه الفئات حول بعض القادة الذين هم من قومية واحدة وهذا يعكس ايمان هذه الفئات بان هذا القائد يتحسس مشاكلهم بصورة اكشر .

فقد كان لضعف الموارد الاقتصادية للدولة العباسية وتسلط الجند وزيادة نفوذهم وتدخلهم في امر الخلفاء والانحياز والخضوع للجهة التي تدفع لهم رواتب أعلى ، ان ضعفت سلطتها المركزية في عهد الخلفاء العباسيين المتأخرين، وعند ذاك لم يكن بمقدورها السيطرة على اقاليم واسعة متباينة جغرافيا وبشريا وفكريا وسرعان ما اضحت ظلامة انقصال الاطراف وتكوين امسارات مستقلة امرا غسير متعسفر او مستبعد الحدوث ، وعليه فان ظهور الامارة الحسنوية البرزيكانية كان وليد تلك الطروف التي مرت بالدولة العباسية ، حيث استطاع الامراء البرزيكانيون ان يستقلوا ويكونوا لهم امارة مركزها الدينور ثم شملت بعض المدن مسن اقليم الجبال كنهاوند وهمذان وشهرزور ٠

المؤسس لهذه الامسارة .:

يعتبر المؤسس الاول وباني صرحها ، هو حسنويه بن الحسين الكردي البرزيكاني ، الذي كان اميرا على جيش من الاكراد البرزيكانية .

ان المعلومات الواردة عن هذا الامير قليلة جدا بسبب قلة المصادر الواردة عن تلك الامارة ، ورغم ذلك استطعنا ان نحصل على بعض المعلومات

التي كشفت لنا عن شخصية هذا المؤسس للامارة الحسنوية •

استطاع حسنويه ان يفرض سيطرته على كاف ارجاء الدينور(۱) وهمذان(۲) ونهاوند(۲) والصامغان(٤) وبعض انحاء اذربيجان بعد ان عاجلت المنية كلا من ونداد وغانم ابني احمد ، اقرباء حسنويه وكانا اميرين على صنف آخر من الاكراد العيشانية(٥) .

(٢) همذان : كانت اكبر مدينة بالجبال ؛ افتتحت في عهد عمر بن الخطاب سنة ثلاث وعشرين للهجرة « انظر ، فتوح البلدان جـ٢ ، ص ٣٨٠ ـ معجم البلدان ، ياقوت الحموي ، المجلد الثاني ، طهران ١٩٦٥ ، ص ١٨١ » .

- (٣) نهاوند: تقع مدينة نهاوند في جنوب همذان بينهما ثلاثة ايام افتتحت في عهد عمر بن الخطاب سنة احدى وعشرين للهجرة ، وكانت نهاوند من فتوح اهل الكوفة،وقد سميت نهاوند بماه البصرة .ومعنى نهاوند الخير المضاعف . ويذكر ياقوت ان فتحها كان سنة ١٩ هـ ويقال سنة ٢٠ هـ، بينما البلاذري اشار الى انها افتتحت سنة احدى وعشرين للهجرة ، والبلاذرى ، فتوح البلدان ج٢ ، ص ٣٧٤ ـ ٣٧٥ ـ ياقوت الحموي ، معجم البلدان ، المجلد الثانى ، ص ٣٧٢ .)
- (٤) الصامغان: افتتحت في عهد عمر بن الخطاب ، وكانت من فتوح عتبة ابن فرقد السلمي « البلاذري ، فتوح البلدان ، جـ٢ ، ص ٤١٠ » .
- (٥) ابن الاثير ، أبو الحسن على بن آبي الكرم الجزري ، الملقب بعز الدين ، الكامل ، الجزء السابع ، بيروت ١٣٨٧ هـ ١٩٦٧ ، ص ١٠١ .

⁽۱) الدينور ؛ من اهم مدن الجبال في العصور الوسطى ، افتتحت في عهد الخليفة عمر بن الخطاب سنة احدى وعشرين للهجرة ، وكانت الدينور من فتوح اهل البصرة ، وسميت بماه الكوفة « انظر ، فتوح البلدان ، البلاذري ، الجزء الثاني ، نشره ووضع ملاحقه وفهارسه ، الدكتور صلاح الدين المنجد ، القاهرة ، ١٩٥٦ ، ص ٣٧٤ ــ ٣٧٥ ، بلدان الخلافة الشرقية ، كي لستربنج ، نقله الى العربية واضاف اليه تعليقات بلدانية وتاريخية واثرية ووضع فهارسه ، بشير فرنسيس ، كوركيس عواد ، مغداد ١٩٥٣ هـ ــ ١٩٥٤ م ، ص ٢٢٤ » .

وقد وصف حسنويه ، بعض المؤرخين كأبن الاثير (١) بالسيرة الحسنة، حيث منع اتباعه من السرقات والتلصص •

ملك حسنويه الاموال التى لاتحصى وبنى قلعة سرماج(*) بالصخور المنظمة ، وبنى في الدينور جامعا على غرار قلعته(۲) وكان كثير الصدقات والصرف في وجوه الخير وبالحرمين(٨) • توفي هذا الامير باجساع رأي المؤرخين سنة ٣٦٩هـ/٩٧٩م فى قلعته المعروفة بسرماج •

ابناء حسنويه:

خلف حسنويه بن الحسين الكردي ، عدة ابناء وهم ابو العسلاء وعبدالرزاق وابو النجم بدر وعاصم وابو عدنان وبختيار وعبدالملك ، وقد اختلف هؤلاء الاخوة بعد وفاة والدهم ، فنشب بينهم نزاع حاد ، بسبب تضارب الاهواء والمصالح ، فبعضهم مال الى جانب فخر الدولة البويهي وبعضهم وقف ضده .

اما بختيار فقد انعزل عن اخوانه واقام في قلعة سرماج وراسل عضد الدولة ولمح له بتسليم القلعة والانضمام اليه • ان اخستلاف ابناء حسنويه ، حفزت عضد الدولة لاغتنام فرصة السيطرة على هذه الامارة •

⁽٦) نفس المصدر السابق ، ص ١٠١ •

⁽V) ابن الاثیر ، الكامل ، جـ٧ ، ص ١٠١ ·

⁽A) شرف خان البدليسي ، الشرفنامة ، ترجمة عن الفارسية الى العربية محمد علي عوني ، راجعه وقدم له ، يحي الخشاب الجزء الاول مصر ، ص. ٢٠ .

قاد عضد الدولة جيشا ضخما وتوجه به الى اقليم الجبال فشن غاراته على الامارة واستطاع ان يدخل همذان وانحاز اليه عدد كثير من قواد فخر الدولة البويهي ومن البرزيكانيين • وتتيجة لذلك الضغط المتصاعد ، استسلمت نهاوند وفتحت قلعة سرماج •

اما بنو حسنويه عبد الرزاق وابو العلاء وابو عدنان فانهم راسلوا عضد الدولة معلنين خضوعهم له ، الا ان عضد الدولة حجزهم بعسد مجيئهم ، وكذلك القى القبض على كتابهم ووجوه البرزيكانية ، واستدعى بدر وعاصما وعبدالملك فقدموا اليه واسترضاهم ، حيث خلع على بدر القباء والسيف والمنطقة الذهب وحمل على جواد بسرج مذهب وقلده زعامة الاكرادالبرزيكانية ومن تبعهم، كما انه خلع على عاصم وعبدالملك الدراعة الديباج والسيف بالحمائل وحملا على دابتين بسرج مذهب (٩) .

علاقة حسنويه بالامراء البويهيين:

كان طابع العلاقات السائدة بين الامارات تتسم وطبيعة المرحلية التي تمر بها ، فطابع الخوف من تضارب المصالح بين الامارات الاقطاعية وسيطرة القوي على الضعيف ، حتمت على امراء المناطق خوض معسارك حربية ضد بعضهم البعض ، وبالتالي توسيع مناطق نفوذهم على حساب

⁽١٠) نفس المصدر السابق ، ص ٩ .

جيرانهم ، ومن هنا فنجد ان علاقة حسنويه بالامراء البويهيين لم تكسن وليدة الصدفة وانما حتمتها طبيعة المرحلة الاجتماعية التي كانت تمر بها الدولة العباسية من ضعف سياسي وضعف في الموارد الاقتصادية مهدت الطريق للامراء الاقطاعيين في ان يدخلوا في صراعات وفق ما تمليه عليهم مصالحهم •

عاصر حسنويه ركن الدولة البويهي وكانت صلاته بهذا الامير ودية ، وقدم لركن الدولة مساعدة قيمة في حربه مع الخراسانيين ، وبفضل تلك الجهود التي بذلها استطاع ان يحرز على رضى ركن الدولة واعجابه ، الا ان حسنويه كان رجلا طموحا ، استطاع ان يوسع حدود امارته واصبح له نفوذ واسع في البلاد ، ولكن الظاهر لم تكن لرغبته حدود وانما اراد الاستزادة والتوسع ، وبسا ان نفقات جيشه آخذة بالتزايد يوما بعد يوم لكثرة ما يقوم به من الحروب ، فانه اصبح بحاجة الى تسديد تلسك التكاليف لتنظيم الجيش وتوجيهه نحو التوسع ، فقد حتمت عليسه الفرورة جباية الفرائب من القوافل المارة من الطرق والمعابر العامة(١١) الخاضعة تحت سيطرته ، كما انه ضغط على اصحاب الضياع والاغنياء والاغنياء الملحوظ ، حاول البويهيون الحد من نشاطه ، فقد وجه معزالدولة البويهي الملحوظ ، حاول البويهيون الحد من نشاطه ، فقد وجه معزالدولة البويهي جيشا الى شهرزور بقيادة ينال كوش ولكن حسنويه استطاع ان يدحر هذا الجيش ، بعد ان قطع عليه الطريق في غربي اربيل ، ثم اضطر معز الدولة الى ارسال جيش آخر وهاجم الدينور فنهب ودمر ، ولكنه اخيرا

⁽۱۱) محمد أمين زكي ، تاريخ الامارات الكردية ، عربه وراجعه ، محمد على عونى ، مصر ۱۳۲۷ هـ ــ ۱۹۶۸ م ، ص ۷۱ .

⁽۱۲) مسكويه ، تجارب الامم ، ج ۲ ، ص ۲۷۰ ،

وقع صلحا مع حسنويه على ان يخطب حسنويه لمعز الدولة على المنابر (۱۲)، بسبب ما تعرض له ركن الدولة من هجوم فجائي من ناحية جرجان ، وعند ذاك ساد الهدوء بينهم فترة ، ولكن هذا الهدوء لم يستمر طويلا اذ سرعان ما شبت الحرب في سنة ٢٥٥ه ، وكانت هذه المرة بين حسنويه وبيست بختيار بن معز الدولة البويهي ، وقد اسفرت الحرب عن انتصار حسنويه وتصاعد قوته حيث تم الاتفاق بين الطرفين سنة ٢٥٥ه على ان يوحدوا جهودها لضرب ابى تغلب الحمداني ، وكان هذا الاتفاق بايعاز مسسن حسنويه لغرض توسيع رقعة الامارة حتى الزاب الكبير على حساب الدولة الحمدانية ، وقد استطاعا ان يكيلا ضربة ادت الى هزيمة ابى تغلسب الحمداني ، وعلى اثرها رجع حسنويه الى الدينور سالكا طريق اربيسل المحمداني ، وعلى اثرها رجع حسنويه الى الدينور سالكا طريق اربيسل وشهرزور (١٤٠) ،

ويظهر من خلال ذلك ، ان ركن الدولة كان مستاء من تصميرف حسنويه لعقده الاتفاقية مع بختيار ابن اخيه ، حيث اعتبرها اتفاقية معقودة ضد المصالح البويهية واضعافا لهم .

وتتيجة لذلك النفوذ المتصاعد الذي حصل عليه حسنويه بدأت تظهر على ركن الدولة مخاوف واضحة ، وقد توضحت تلك المخاوف عندمــــــا نشب الخلاف بين حسنويه وبين سهلان بن مسافر (١٥) بسبب رغبــــــات

⁽١٣) محمد امين زكي ، تاريخ الامارات الكردية ، ص٧٠٠ .

⁽١٤) محمد امين زكي ، تاريخ الامارات الكردية ، ص ٧١ .

⁽١٥) ابن الاثير ، الكأمل جـ ٣ ، ص ٣٧ ، _ مسكوية ، تجارب الامم ، جـ ٧ ، ص ٢٠٠ .

انظر تاريخ الامارات الكردية هامش ص ٧١ « فهو شخص واحسد مشهور باسم محمد الروادى الكردي تارة وباسم محمد بن مسافسر الديلمي تارة اخرى ، موصوفا دائما بصاحب الطرم وشمسسيران وافريجان » .

حسنويه التوسعية على حساب حدود جيرانه سهلان بن مسافر ٠

قاد سهلان جيشا في سنة ٢٥٩ هـ لملاقاة حسنوي لردعه عن هذا التوسع، الا ان حسنويه استطاع ان يكيل لخصمه ضربة قاضية ارغمته على التراجع، حيث احاط حسنويه بجيش سهلان من جميع جهاته وقطع عنهم الذخيرة والطعام ، وامر جنده برمي الشوك والطرفج في معسكر سهلان ثم اوعز حسنويه لجنده باشعال النار في معسكر عدوه من عدة اماكن وامام تصاعد الحرارة الشديدة والحصار المضروب حول المعسكر اضطر جيش سهلان الى الخضوع وطلب الامان (١٦٥) •

ان هذا الانتصار الذي احرزه حسنويه ، اثار ارتياب ركن الدولة حيث اصبح حسنويه بنظر ركن الدولة عدوا خطرا يهدد مصالحه ، لذلك فانه اوعز فورا الى وزيره ابى الفضل محمد بن الحسين بن العميد ، بالاستعداد لمواجهة حسنويه ، وعلى اثر ذلك هيأ ركن الدولة جيشا حيث اختار عناصره من اشجع الرجال وزودهم بكامل العدة ، وعهد بقيادت الى ابن العميد ، وبعد ذلك خرج ركن الدولة مشيعا لهم ، حيث خلع على قواده الخلع السنية ، ثم عاد الى الرى(١٧) ، بعد ذلك التوديع الحافل ، غير ان مهمة جيشه لم تنجز بسبب وفاة ابن العميد ، وعلى اثر ذلك عهد ركن الدولة مسؤولية الجيش الى ابي القتح ولد بن العميد ،

اما ابو الفتح فلم يكن متحمسا للحرب وكان يرى في مفاوضة حسنويه والاتفاق معه، ما هو اضمن له في تثبيت مركزه من تلك الحرب التي ربعا سببت له ضياع تلك المكانة المرموقة ، لهذا اقنع ابو الفتح ركسن

⁽١٦) مسكويه ، تجارب الامم ، جـ٢ ، ص ٢٧٠ - ٢٧١ .

⁽١٧) نفس المصدر السابق ، ص ٢٧١ .

الدولة بضرورة المصالحة مع حسنويه ، وبعد ان تم له ذلك ارسل مسسن يفاوض حسنويه لقبول الصلح ، على شرط ان يرسل حسنويه مقدارا من المال الى ركن الدولة ، مقابل ذلك يضمن له ابو الفتح رضى ركن الدولة عنه ه

اما حسنويه ، فكان هو الآخر ميالا الى عقد الصلح مع ركن الدولة، فبادر الى ارسال مبلغ مقداره خمسون الف دينار مع هدايا مختلفة (١٨٠) .

اما علاقة حسنويه بعضد الدولة ابن ركن الدولة ، فان كل الدلائل تشير الى ان حسنويه وقف منه موقفا عدائيا بسبب ما لمسه منه من نوايا سيئة تجاه الامارة الحسنوية حيث تعود جذورها الى ايام الخصسومة الاخيرة التى حدثت بين حسنويه وركن الدولة(١٩٠) .

ولو تأملنا في اسباب ذلك العداء ، لاتضح لنا ان السبب في ذلك يعود الى تضارب المصالح بينهما ، فكل منهما يحاول التوسع على حساب الآخر اذا سنحت لهما الفرصة المناسبة ، بالرغم من عقدهما اتفاقات الصلح والمساومات على الاخرين •

فقد حاول الامراء البويهيون الاطاحة بهذه الامارة قبيل وفاة حسنويه ، حيث شن عضد الدولة الفارة على منطقة الجبل وهمذان والدينور حتى وفاة حسنويه سنة ٢٠٠٩هـ وقد تم دفنه في قلعة سرماج (٢٠٠ وبوفاته اعتبر ذلك فاتحة خير له ، اذ انه تخلص من منافس عنيد .

⁽١٨) نفس المصدر السابق ، ص ٢٧٤ .

⁽١٩) محمد امين زكي ، الامارات الكردية ، ص ٧٣ .

⁽۲۰) مسكويه ، تجارب الامم ، جـ۲ ، ص ١٤٤ .

بدر بن حسنویه الملقب ب ناصر الدولة:

ان الشخصية الجديرة بالبحث والتقصي من ابناء حسنويه هي شخصية أبى النجم بدر الملقب بـ ناصر الدولة .

بعد وفاة والده ، اسند له عضد الدولة امارة الجبل وهمذان والدينور وبروجرد ونهاوند واسد آباد وغيرها (٢١) .

ان هـذا الدعم السياسي والافضلية لبدر ، اثارت ضغينة اخواف ضده ، فانشقوا عليه واستطاعوا ان يجذبوا حولهم مجموعة من الاكراد ، وتهيأوا للاطاحة ببدر ، مما اضطر عضد الدولة الى تسيير جيش لمساندة بدر ، فاوقموا هزيمة بعاصم ومن معه ، وعلى اثرها اسر عاصم وادخل همذان على جمل بدراعة ديباج للتشهير به (٣٣) ، وبعد هذه الحادثة لم يبق له خبر (٣٣) ،

بعد ان نال بدر مساندة عضد الدولة وتأییده له وبعد ان قضی علی جمیع منافسیه من اخوانه ، واستتب له الحکم ، وجه اهتمامه الی اصلاح الاوضاع الاقتصادیة والداخلیة ، فأولی الناحیة المالیة اهتماما کبیرا بحیث تضمن له تدفق الاموال علی خزائنه بشکل یتفق مع مصلحة قومه ، فقد منع الاحتکار وضرب علی ایدی المحتکرین ، واعتبر ذلك خیانة یماقب

⁽٢١) ابن الجوزي ، ابو الفرج عبدالرحمن بن على ، المنتظم في تاريخ الملسوك والامم ، المجلد الاول ، الطبعة الاولى ، حيدرآباد ، الدكن سنة ١٣٥٨ ، ص. ٢٧١ .

⁽۲۲) ابن الاثیر ، ألكامل ، جـ٦ ، ص ١٠٤ .

⁽٢٣) ابو شجاع ، ذيل تجارب الامم ، ج٣ ، ص ١٢ .

عليها المرتكب^(٢٤) •

ان اهتمام بدر بالناحية المالية جعلته يبذل قصارى جهده في تنظيم الطرق الجبلية وعمل القناطر ، حيث ساعد ذلك فى تقصير المسافات ، ومعرفة الوارد والصادر لهذه الامارة (٢٠٠) ، كما انه كان شديد المحاسبة لعماله ومعاقبة المقصرين منهم بالحبس اذا اتضح له خيانتهم ، اما اذا تبين له ان هذا العجز في الوارد العام سببه كوارث طبيعية فوق طاقة الملتزمين ، فعند ذاك يعوضهم من مال الصدقة عن تلك الاضرار التي لحقت بهم ، ويطالبهم بتقسيط الاموال المطلوبة ، واذا تعذر ذلك يؤجل الدفع الى حين (٢١) .

ان هذه الطريقة التي اتبعها بدر جنبته خيانة العمال وجعلتهم ملتزمين بما تعهدوا امامه ، فضمنت له تحصيل الاموال باستمرار كما ان هذا الامير اذا اراد ان يقدم على مشروع كبناء القناطر او اقامة الطرق ، يبادر قبل كل شيء الى تهيئة سوق يجمع فيه من مختلف انواع الحاجيات بأسسعار زهيدة ، بحيث توفر للملتزمين بالعمل كلما يحتاجونه من مواد ، فيتوارد عليه العمال والصناع من مختلف الاماكن(٢٧٧) ، اما تكاليف هذا السسوق كما يذكر الهلال الصابي(٢٨) فقد بلغت (الف الف ومائتي الف درهم) ، وان بدرا ارسل ابا غالب بن مأمون الصيمري الى همذان ليضمن له على من

⁽٢٤) محمد امين زكي ، تاريخ الامارات الكردية ، ص ٨٤ .

⁽٢٥) ابو شجاع ، ذيل تجارب الامم ، ص ٢٩٠ ٠

⁽٢٦) نفس المصدر السابق ، ص٢٩٠٠

⁽۲۷) نفس الصدر السابق ، ص ۲۹۰ .

⁽۲۸) تاریخ ابی الحسین هلال بن محسن ابن ابراهیم الصابی ، الحق بایسل تجارب الامم ، للوزیر ابی شجاع ، جه ، القاهرة ۱۳۳۷ هـ - ۱۹۱۹م ، ص ۲۵۶ .

يرغب به (٢٩) • ويعتبر هـذا المشروع الوحيد من نوعه ، فلم يسبق وان لاحظنا اميرا او غيره يتبنى مشروعا لاقامة السوق بحيث يضمن للملتزمين توفير كافة البضاعة المطلوبة بسعر زهيد ، فان دل على شيء فانه يدل على سعة افق هذا الامير اقتصاديا وضربه للاحتكار وسيطرته بشكل جيد على تلك السوق بحيث تعود الفائدة على الجميع .

اما عن اهتمامه بالزراعة ، فانه حسى الفلاحين والزراع من المفسدين والعابثين والمتستبدين الذين عاثوا بالاراضي الزراعية فسسادا ، ولم يتوان عنهم حتى وان تطلب الامر اقسى العقوبات واقسم بدر على نفسه قسسما « ان تعرض احد لصاحب زرع ليقابلنه بسفك دمه »(٢٠٠) ، وبهذه الطريقة استطاع الامير بدر ان يقضي على الفوضى والغارات التي كانت تشن بين حين وآخر على الاراضي الزراعية ، كما انه قضى على بعض العادات السيئة التي كانت منتشرة بين صفوف الفلاحين ، منها احراق البيادر بدافع من الحقد تجاه بعضهم البعض (٢١) .

كان بدر معبا للخير والعدل وخص الفقراء والايتام والضعفاء ، والقضاة والشهود والفقهاء واشراف القوم بالعطاء ، وكان يتصدق في كل جمعة بعشرة آلاف درهم على الضعفاء والارامل ، ويصرف في كل سنة ثلاثة آلاف دينار الى الاساكفة والحذائين بين همذان وبغداد ليصنعوا الاحذية للحجاج الفقراء وكذلك خصص مبالغ لتكفين الموتى ، مقداره عشرون الف درهم في كل شهر ، وبنى في عهده ثلاثة الاف مسجد وخان للغرباء ، عمر

⁽٢٩) نفس المصدر السابق ، ص ٥٦٦ .

⁽٣٠) ابو شجاع ٤ ذيل تجارب الامم ،ص ٢٩٠ .

⁽٣١) محمد امين زكي ، تاريخ الامارات الكردية ، ص ٣١ .

القرى وبناها حول المياه الجارية(٢٢) • كان يرسل في كل سنة من الصدقات الى أهل الحرمين مائة الف دينار ، مع خفارة الطريق ، واهتم بعمارة المصانع وتنقية الآبار وجمع العلوفة في الطريق (٣٣) •

اما مقدار الصافي لوارد خزائنه فى كل سنة بعد ان يستحصل منه اوجه الصرف ، فقد بلغ عشرين الف درهم (٢٤) ، ملك من الدواب الفا وسبعمائة، ومن الجشير عشرين الف رأس (٢٥) .

علاقاته بالامراء البويهيين:

يعتبر الامير بدر بن حسنويه من دهاة السياسة في عصره وبارعا في رسم الخطط العسكرية ويعود الفضل في تنصيب بدر اميرا على الاكراد البرزيكانيين الى عضد الدولة البويهي ، حيث خلع عليه الخلع السنية وظل بدر وفيا له طوال حياته و

ان علاقة بدر بالامراء البويهيين فترة طويلة اسفرت عن حروب كان هم الطرفين فيها توسيع حدودهما كل على حساب الآخر • ففي ايام قوة اللمولة البويهية وعظمتها ، خضع لهم الامراء البرزيكانيون وكسبوا تأييدهم ودعمهم ، وفي اوقات ضعفهم حاول الامراء الحسنويون توسيع حدود امارتهم على حساب البويهيين •

بعد وفاة عضد الدولة ، انحاز بدر الى فخرالدولة البويهي ولم يبــــد

⁽٣٢) ابن الجوزي ، المنتظم ، المجلد الاول ، ص ٢٧١ - ٢٧٢ ،

⁽٣٣) نفس المصدر السابق 4 ص ٢٧٢ •

⁽٣٤) نفس المصدر السابق ، ص ٢٧٢ .

⁽٣٥) نفس المصدر السابق ، ص ٢٧٢ .

ميولا نحو شرف الدولة بن عضد الدولة وكان هذا الانحياز يثير مخاوف شرف الدولة ، اذ ان اتحاد اثنين ضده يشكل خطرا على امارته ، ولذلك فان شرف الدولة اعتبره منحرفا ويجب اعادته الى جادة الصواب ، فارسل نحوه جيشا سنة ٧٧٧هـ بقيادة قراتكين الجهشياري ، فخلع عليه شرف الدولة الخلع الثمينة ،

اما سبب اختيار قراتكين ، فانه يعود الى تزايد نفوذه ، مما بدا لشرف الدولة ، انه شخص خطر والضرورة تقتضي التخلص منه بسرعة ممكنة ، وارساله الى بدر هو اضمن الطرق واسلمها ، فكلاهما سواء بدر ام الجهشياري عدو يجب التخلص منه ، فايهما قتل يعتبر ذلك نصرا ولصالح شرف الدولة ،

لقد اظهر بدر براعة عسكرية في حرب مع قراتكين حيث ارغمه على التراجع ، اتبع بدر خطة التمويه مع العدو ، فعندما التقى الجيشسان على الوادى بقرميسين واقتتلا فر بدر بسن معه حتى توارى عن الانظار وعند ذاك ظن قراتكين ان بدرا هرب مع اصحابه ولم يعد لهم اثر ، وبعد ان اطمأن جيش قراتكين ، ونزل الجند عن خيولهم وذهبوا الى خيامهم ، لم يمكثوا الا فترة قصيرة ، حتى كر عليهم بدر مع جيشه بسرعة خاطفة اذهلتهم ، ولم تتح لهم الفرصة للاستعداد ثانية ، فعند ذلك بطش جيش بدر بهم واستولى على عدتهم ، وفر قراتكين ، طالبا النجاة مع نفر من غلمانه (٢٦) .

اما بدر فقد سيطر على اعمال الجبل وما تبعهـــا واصبح له النفـــوذ وقويت شوكته(٣٧) •

⁽٣٦) ابن الاثير ، الكامل ، جـ ٧ ، ص ١٣٢ .

⁽٣٧) نفس المصدر السابق ، ص ١٣٣ ـ ابن الجوزي ، المنتظم جر ١ ، ص ١٣٦ ـ ابو شجاع ، ذيل تجارب الامم ، ص ١٣٩ .

ومن خلال علاقاته الحربية مع البويهيين ، تبين لنا أن هذا الامير لم يكن له ميل شديد للحرب ، الا أذا أضطر اليها أضطرارا ، وكثيرا ما كان يبعد شبح الحرب بالمفاوضات والمراوغة والحيل العسكرية التي تجبر العدو على الانسحاب •

فقد استطاع ان ينقذ السيدة والدة مجد الدولة البويهي من محاولة يمين الدولة ابي القاسم محمود بن سبكتكين ، عندما استولت السسيدة على الري •

كانت بين بدر والسيدة مراسلات ومشاورات اتضح انها كانت تستعين به في تدبير امورها ، فعندما عزم يمين الدولة على المسير والسيطرة على الري ، ارسلت هي الى بدر تستعين به ٠

اما هو فقد اتبع حيلة عسكرية ترغم العدو على التراجع ، حيث اظهر جيشه بكامل عدته وعدده ، وصفهم وزينهم جيدا ، بحيث تربك الخصوم ، وبنفس الوقت طلب من السيدة ان ترسل اليه رسول يمين الدولة لمقابلت فعندما تقدم هذا الرسول واخذبالمسير بين صفوف الجيش هاله ذلك الامراء ان حليف السيدة له كل الامكانيات في احراز النصر ، وعندما عاد هذا الموفد جرت المصالحة بين الطرفين (٢٨) ، كما ان بدرا بذل جهوده في مناصرة بعض الامراء البويهيين في حروبهم ضد اعدائهم ، ففي سنة ٨٨٨هم قدم بدر المساعدة لجيش بهاء الدولة اثناء حربه مع ابي علي استاذ هرمز (٢٩) ازداد تهور بدر ، بعد ان ضعف البويهيون واضطرب امرهم ، ففي سنة الموسنة

٣٨٨هـ انعم الخليفة العباسي القادر بالله على بدر ولقبه بنصرة الدولة وكنى

⁽۳۸) ابو شجاع ، ذیل تجارب الامم ، ص ۲۹۱ •

⁽٣٩) نفس المصدر السابق ، ص ٣١٠ .

ابو النجم ، وعهد له على اعماله بالجبل وعقد له لواء وحمل اليه الخلم الجميسلة .

كان بدر قد اقترح ان يلقب بناصر الدولة الا ان الخليفة تردد عن هذا اللقب ، ولكنه اخيرا تراجع عن رأيه ولقبه بناصرالدين والدولة وتكاتبا على ذلك(٤٠) .

وفاة بدر بن حسنويه _ (٠٠) هـ) :

في سنة هو و هم الله المحسار على الله الله الله الموسم شتاء والبرد حسين بن مسعود الكردي في قلعته كوسجد ، وكان الموسم شتاء والبرد قارسا وقد تذمر جيشه مما قاساه من شدة البرد وبينما كان العدو مستميتا في دفاعه عن القلعة هجمت عليه طائفة من خواصه تسمى الجوزقان واردته قتيلا ونهبوا عسكره وتركوه مرميا على الارض ، وعندما لاحظ الحسين بن مسعود ان بدرا ملقى على الارض ، تقدم نحوه وامر اصحابه بتجهيزه ومن م دفنه (٢٥) .

ابناء بدر وعلاقتهم بالدولة البويهية :

لم يطلعنا المؤرخون بشكل واضح عن عدد الابناء الذين خلفهم بدر بن حسنويه ، سوى هلال وابي عيسى ، فقد كانت والدة هلال من قبيلة الشاذنجان الكردية ، ولم يحظ هلال يعطف والده ، مما ادى ذلك السي تمكير العلاقة بينهم ، تعود الى تمكير العلاقة بينهم ، تعود الى

⁽٤٠) نفس المصدر السابق ، ص ٢٩٩ .

[.] ۲۷۲ ، س ۲۷۲ ، الكامل ، ج $\dot{\mathbf{Y}}$ ، من

⁽٤٢) نفس المصدر السابق ، ص ٢٧٢ .

مجافاة بدر لوالدة هلال ، بينما كان بدر يعطف على ابنه الآخر ابي عيسى ويفضله على هلال .

والشخصية التي لعبت دورا من ابناء بدر هي شخصية هلال ، قام بدر (ناصر الدين) بمحاولة ابعاد هلال عنه ، فاقطعه الصامغان ، وكان عمله هذا لقي استحسانا وترحيبا من جانب هلال ، حيث هو الآخر كان يود هذا الانعزال والابتعاد عن ابيه (٢٥) ، وبعد ان استقر هلال في الصامغان بدأت تظهر عليه اطماع توسعية تصطدم مع سياسة ابيه ، وقد تبينت تلك النوايا عندما اخذ هلال بالتصدي لحاكم شهرزور (١٠) (ابن الماضي) الذي نصبه بدر عليها ، وكان قد وصل خبر تلك الملاحقة الى بدر ، وعلى اثسر ذلك ارسل بدر الى ابنه ينبهه ويحاسبه على ما بدرمنه تجاه حاكم شهرزور ، الا ان هلالا كان قد رسم مخططا يهدف به السيطرة على شهرزور ، فبسادر الى حشد جيش وحاصر شهرزور وقتل حاكمها واستولى على امواله وبنفس الى حشد جيش وحاصر شهرزور وقتل حاكمها واستولى على امواله وبنفس المحسد بيش وحاصر شهرزور وقتل حاكمها واستولى على امواله وبنفس تضمين له السيطرة التامة عليهم ، ونظرا لقلة ما كان يقدمه بدر لجنده ، لذلك قدد انحاز هؤلاء الى هلال وتفرقوا عنه ، ثم ان هذه الوضعية قد تطورت فقد انحاز هؤلاء الى هلال وتفرقوا عنه ، ثم ان هذه الوضعية قد تطورت الى اسوأ ، حيث ادت الى اثارة نار الحرب بينهم ، حتى التقى الجانبان

⁽٣)) نفس المصدر السابق ، ص ٢٤٧ .

^(%) شهرزور ، افتتحت فى عهد عمر بن الخطاب ، وكانت من فتوح عتبة ابن فرقد السلمي ولم تزل شهرزور واعمالها مضمومة الى الموصل حتى فرقت في آخر خلافة الرشيد ، وتشمل منطقة شهرزور على مدنوقرى ومن ضمنها مدينة شهرزور حصينة يحيطها سور ، «انظر فتوح البلدان، البلاذري ، جـ٢ ، ص ١٠٤ ، بلدان الخلافة الشرقية ، كي لستربنج ،

على باب الدينور سنة ٠٠٠ه (١٤) • وتتيجة لما حل بجيش بدر وانحيازه الى ابنه هلال ، ان تفرق اصحابه ووقع بدر نفسه اسيرا ، واشار جماعة مسن اصحاب هلال بقتل ابيه ، الا انه رفض ذلك ، وبناء على طلب بدر منح قلمة ليتفرغ فيها للعبادة مع مقدار من الاموال يقضي بها حاجاته (١٤) • لكن هذه الاهانة لم ترض بدر ، فقد نوى شرا لولده أو فتريث فترة مسن الزمن يعمر القلعة ويحصنها ويمهد لملاقاة ابنه ، وارسل جماعة من مؤيديه ابالفتح بن عناز (٢١) وابا عيسى شاذلي بن محمد في اسد آباد لمواجهة هلال وفسار ابو الفتح الى قرميسين (١٤) وعيث استولى عليها و اما ابو عيسي فقد توجه الى سابور خواسب (١٤) ونهب ما كان يملكه هلال فيها ، ثم توجه الى نهاوند ، ولكن الحظ لم يسعفه فوقع اسيرا وسلم الى هلال فعفا عنه كما ان بدرا استنجد بالملك بهاء الدولة البويهي فأمده بجيش بقيادة فخرالملك ابى غالب ، وعندما وصلت الاخبار الى هلال فكر بامر يتلافى فيه ملاقاة

⁽١٤) نفس المصدر السابق ، ص١٤٧ .

⁽٥٥) نفس المصدر السابق 4 ص ٢٤٧٠

⁽٢٦) ان كلمة عناز مصحفة من كلمة (عيار) او عنان ، فابن الاثير في كتاب الكامل ، ج٧ ، ص ٢٤٧ يذكر كلمة عناز ، والبدليسي في كتاب الشرفنامة يذكر كلمة عيار .

ان الامير ابا الغتج بن عناز هو امير اكراد الشاذنجان النظر تاريخ الامارات الكردية ، محمد امين زكي ، ص ١٢٦ .

⁽ و ميسين : مدينة كرمنشاه الحالية في ايران ٠

⁽ المارة الحسنوية وفي سنة ٩٩٤ هـ استولى عليها الاتابك منكربرسس الامارة الحسنوية وفي سنة ٩٩٤ هـ استولى عليها الاتابك منكربرسس «كي لستربنج ، بلدان الخلافة الشرقية ، نقله الى العربية واضاف اليه تعليقات بلدانية وتاريخية واثرية ووضع فهارسه بشير فرنسيس ، كوركيس عواد ، بغداد ١٣٧٣ سـ ١٩٥٤ ، ص ٢٣٦ سـ ٢٣٧ » .

هذا الجيش ، حيث راسل فخر الملك بالطاعة والولاء ، وكاد ان يتم الاتفاق بينهما لولا تدخل بدر في الموضوع وتوضيحه لفخر الملك ، بأن هلالا اراد ان يلعب لعبته وان ذلك خديعة يجب ردها فعند ذلك تقدم الجيش وحدثت بينهما معركة انتصر فيها جيش فخر الملك وبدر ، اما هلال فقد وقع اسيرا ، وطلب منه تسليم القلعة ، وفي بداية الامر ، امتنعت والدته ومن معها ، الا انهم رضخوا مؤخرا ، فدخل فخر الملك القلعة ثم سلمها الى بدر واستولى على ما فيها من الاموال والجواهر النفيسة والثياب والسلاح ، وكان فيها اربعون الف بدرة دراهم واربعمائة بدرة ذهب (٤٢) .

اما شهرزور فقد سلمها بدر الى عميد الجيوش وزير بهاء الدولة واصبحت خاضعة له يعين عوضا عنه نوابا لادارة المنطقة (٤٨٠) . اما هلال فقد زج في السجن وبقي سجينا طيلة عهد بهاء الدولة وخلفه سلطان الدولة في العراق حتى تم تخليص شهرزور من سيطرة نائب عميد الجيوش عام ١٤٠٤هـ(٤٩) وعودتها الى طاهر بن هلال .

وبعد اطلاق سراح هلال ، عينه جلال الدولة حاكم بغداد قائد! لحملة عسكرية مساعدة له في استرداد ملكه ، بعد ان علم جلال الدولة ان شمس الدولة بن فخر الدولة البويهي استولى على الامارة الحسنوية في سنة ٥٠٤هـ ، وجرت بين هلال وشمس الدولة حروب شديدة ومعارك طاحنة فسقط على اثرها هلال قتيلا في ساحة المعركة وانتهى امره(٥٠٠) .

⁽٧٤) ابن الاثير ، الكامل ، ج ٧ ، ص ٢٤٧ .

⁽٤٨) محمد امين زكي ، تاريخ الامارات الكردية ، ص ٨٢ .

⁽٤٩) نفس المصدر السابق ، ص ٨٢ ٠

⁽٥٠) شرف خان البدليسي ، الشرفنامة ، ص ٢٢ .

خلف هلالا ولده طاهر ، وكان طاهر مختفيا في شهرزور اثناء ما كان والده سجينا فيها ، خشية ان ينتقم منه جده بدر ، وبعد مقتل جده سنة هووه ، بادر الى استرجاع بلاده من حسكم شمس الدولة وجرت بسين الطرفين حرب وقع فيها طاهر اسيرا وزج في السجن ومكث فيه حتى سنة الطرفين حرب وقع فيها طاهر أسيرا في نفس السنة في معركة حدثت بينه وبين الشوك(١٥) احد امراء دولة بني عناز الكردية ،

وبموت طاهر بن هلال ارتبك وضع الاسرة الحسنوية وزال حكمهم ، وخضعت اكثرية المناطق التي كانت فى حوزتهم واجزاء من منطقة شهرزور الى امارة بني عناز الكردية(٢٠٠) •

اما بدر بن طاهر بن هلال ، فانه تولى حكم الدينور وقومش^(۴۰) ، سنة ۶۸۸هـ ۰

ويعتبر الامير ابو سالم ديسم بن ابي الفنائم ، اخي حسنويه آخرامراء اسرة حسنويه ولكنه لم يمكث بعد وفاة طاهر فترة طويلة حتى انهار حسكمه .

⁽٥١) شرف خان البدليسي ، الشرفنامة ، ص ٢٢ .

⁽٥٢) محمد امين زكي ، تاريخ الامارات الكردية ، ص ٨٧ .

⁽٥٣) انظر ، الشرفنامة ، شرف خان البدليسي ص ٢٢ ، لعلب تصحيف (قرميسين - كرمانشاه) والا فلا يوجد في تلك الجهات بلدة او مقاطعة بهذا الاسم .

د پيرست ،

____

ئىجسان ش <u>ى</u> رزاد (سەرۆكىكۆز)	خولی دوومۍ دیوانی سهروکایه تق کور	٥
مەسمۇد كەمەد	چهېکتبك له گولزارى د نالى »	١.
ھەلائەدىن سەجادتى	ئەدەبى كوردتى	٨٩
قەنانى كوردۆ سىر		
(گۆزىن ولېدوانى ئەوزەھانى		
حاجتي مارف)	ئى. ئا. ئۆربىلى و كوردىاستى	115
پاکېزه رهفيق حيلمي	بۆزاندنەومى زمان	184
ئەسرىن قەخرى	باشگری « اندن » له زمانی کوردتیدا	۱۹۸
سادق بەھائەدىن ئامىدى	سەرھۆستاينىكىېش و قەھاندىنى مەلاينى جزيرى	724
ئەمىنتى ھەقدال	نتنك دانېن	۳٠٣
عەمىد ئەھەد حەسەن	بێؿگر و باشگر	419
جه مال بابان	هەندىنك لەو زاراوانەي وائابەك زياتر	
· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	ئەبەخشىن	70 A
ئاماده كردنى مەسىۋد محەمەد		
دهمزاست لیدونهی زمان و	رېپــزماني ۴ــاخاوتني ڪوردتي مهېٽيي	
دهمرّاســــــق لیــــــونه ی زمان و زانسته کانی	ر پسـزمانی ئسـاخاوننی کوردتی به پنیی لیکونلبنهومی لبژیمی زمان و زانسته کانی	7 / 9
کۆزى زانبارى كورد	لبستهی چوارمی زاراومکانی کوێز	٤٩٧
کوری زانیاری کورد	پوختــــــــــــــــــــــــــــــــــــ	۳٤٥
مەسمۇد محەمەد	فَوْنَهُ نَبِكَ چِيمَانَ بَوْ بَكَا	人どの

John to Salvingto

بهشى عهرلابتى

____

770	چەندگەشتىكى مىنژۇيق بە شولېنەوارەكائى باكۆرى ھىراقدا	تەمــا باقر
777	دەسنۇسەكانى كىتېبخانەي شىيىخ مەھەمەدى خال لە سلىپمانى	شيخ مەھەمەدى خال
V• •	كورته ميزويبكي فهرههنك نؤسق كوردي	ئەوزەھمان مارف
Y Y ٩	مىرنشىنى حســنوية	جەلىلە ناجىي ھاشمى

د الفهرس،

القسم الكردي

____

•	الدورة الثانية لديوان رئاسة المجمع	احسال شيرزاد (رئيس المجمع)
	باقة ورد من حديثة الشاعر الكردي	مسمود محبد
١.	﴿ نالى ﴾	
٨٩	الأدب الكردي	ملاء الدين سجادي
		فنانی کــورد و (ترجمة و بحث
115	ي. آ. اوربيلي والدراسات الكردية	عبدالرجن معروف)
128	إحياء اللغة	پاکبز ه رفیق حلمي
	اللاح نة _ السوفيكس _ اندن _ andin	ئسرين فغري
144	ني اللغة الكردية	
799	شاعر اللحن والقافية الملا احمد الجزيري	صادق بهاء الدين الا ^س ميدي
٣٠٣	علامة التنقبط في الكتابة الكردية	أمين عبداله
419	البريفيكس والسوفيكس والبادئة واللاحقة	العبيد احمد حسن
	بمن المصطلحات الكردية التي لها اكثر من	جمال بابان
40 X	مـدلول	
	قواهد اللنبة الكردية بحسب تحقيقات لجنة	من تحضير مقرر لجئة اللغةوعلومها
7 /4	اللغة وعلومهـا	مسمود محمد
٤٩٧	القائمة الرابعة من مصطلحات المجمع	المجمع الىلمي السكردي
930	خلاصة بمثجزات المجمع العلمي الكردي	المجمع العلمي الكردي
A 50	ماذا ينبني للفونتيك ان يتجزه	هسمود محمد

القسم العربي

____

770	جولات تاريخية بين مواطن الآثار في شمالي العسراق	طــه باقر
777	مخلوطات مكتبة الشيّخ عمد الحال في السليمانية	الثيخ محمد الخال
٧٠٥	موجز تاريخ وضع القواميس الـكردية	عيدالرجن معروف
7 49	الامارة الحسنوية	حليلة ناحي الهاهم

The Arabic Section

===	===
-----	-----

T. BAQIR	Tour among historical places in the north of Iraq.	526
M. AL-KHAL	MSS. in the library of Sheikh Mohammed Al-Khal in Sulaimany, part 3	266
ABDUL RAHMAN MAR- OOF	Brief history in writing Kurdish dictionaries.	705
JALILA N. AL-HASHIMI	Hasnawiyah Amirate	729

CONTENTS

The Kurdish Section

====

IHSAN SHERZAD	Second Course of the Academy	5
MASOOD MUHAMED	A Bunch of flowers from the garden of the poet Nali	10
ALA'ADEEN SAJADI	Kurdish Literature ······	89
QANATY KURDO	Y. A. Orbaili and the Kurdish studies translated by ABDUL RAHMAN MAROOF	113
P. R. HILMI	Renovation of Language	143
NASREEN FAKHRI	Suffix - andin in the Kurdish Language	198
S. BAHADEEN	Mulla Ahmed Al-Jaziri Poet of tune and rhyme	299
AMEEN ABDAL	The point sign in Kurdish writing	303
AHMAD HASSAN	Prefix and Suffix	319
JAMAL BABAN	Some Kurdish terms that have more than one meaning	8 58
MASOOD MUHAMED	Kurdish grammar according to the Committee of Linguistics	389
THE KURDISH ACADEMY	The fourth list of Academy Terminology.	497
THE KURDISH ACADEMY	Summary of the achievements of the Kurdish Academy	543
MASOOD MUHAMED	What should phonetics achieve?	568

THE JOURNAL OF THE KURDISH ACADEMY
THE REPUBLIC OF IRAQ

مجان المجمع العامي الكردي

المجلد الثالث volume 3. part 1 العدد الاول ¹⁹⁷⁵ العدد الاول

رقم الايداع في المكتبة الولمنية بغداد ١١٨ لسنة ١٩٧٥